ΗΓΥΝΑΙΚΑ

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤ

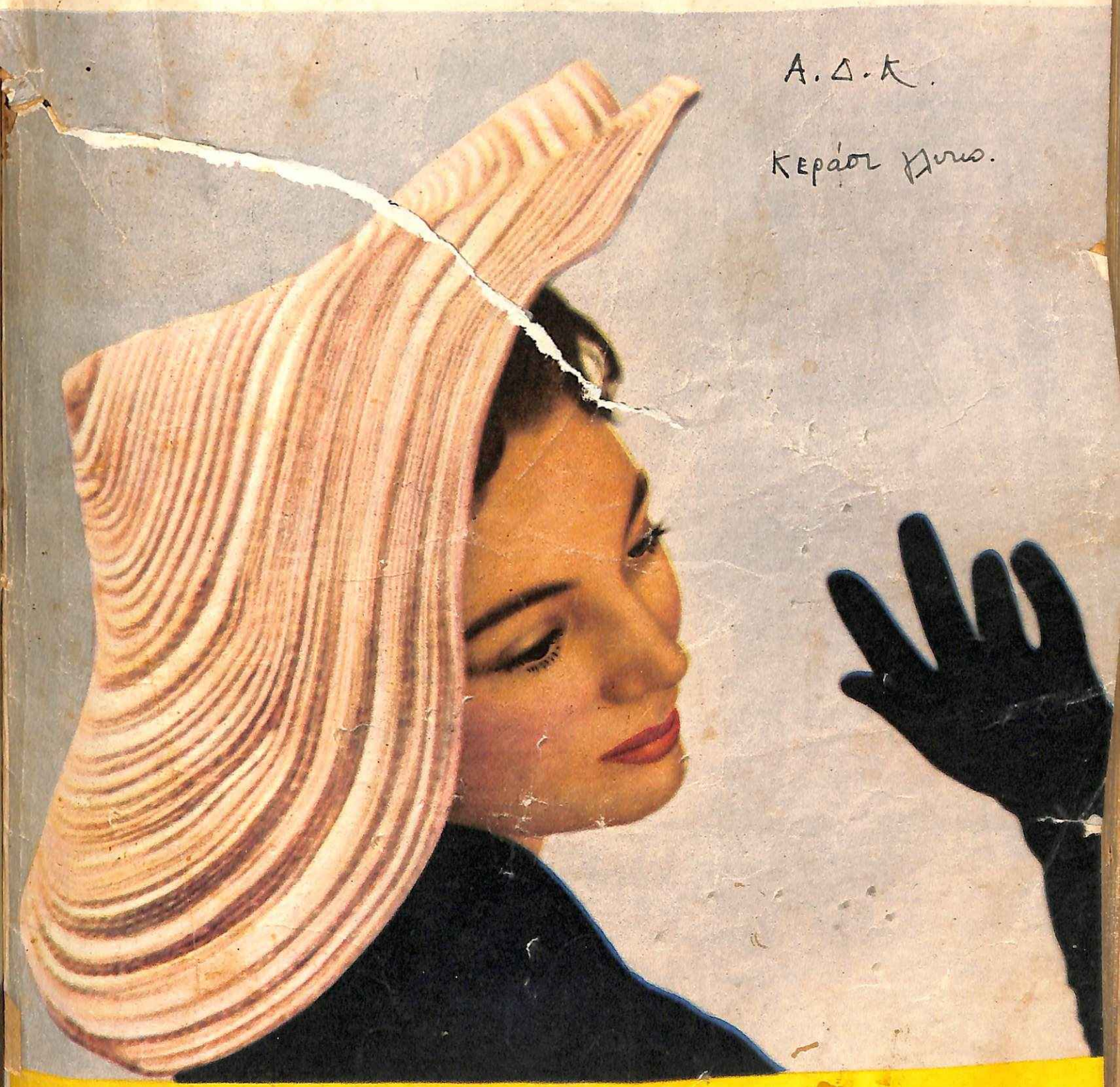

Α.Δ.Κ.

Κεράσι χρυσ.

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΜΟΔΑ — ΟΜΟΡΦΙΑ — ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ — ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ — ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ — ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ — ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ — ΑΓΩΓΗ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ—ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ Κ.Τ.Λ.

ΔΡΑΧΜΑΙ

3.000

ΓΚΡΕΚΑ

Μὲ τόση μικρὴ

ποσότητα Κολυνός ἔχετε ἄφθονο

ΑΦΡΟΝ

πού δροσίζει καὶ καθαρίζει

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΤΟΣ 1ον. ΑΡ. 9. 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3.000

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ 15ΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντὴς Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Ἀρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1. — Τηλέφωνον 35.718

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Ἀνατροπὴ στὰ προγνωστικά

Εἶπαν, καὶ τί δὲν εἶπαν... Ἀποχαιρέτησαν τὴ γυναίκα ὅταν τὴν εἶδαν νὰ βγαίνη στὴν ἐπαγγελματικὴ προσπάθεια. Ἀντίο γυναίκα! Τὴν ὁραματίζονταν σὰν πλάσμα ἄχαρο, ἀντιπαθητικό, ἀντιαισθητικό, ἀρρενοποιημένο, ἀποξενωμένο ἀπὸ τὸ θέλγητρο τῆς θηλυκότητας. Οἱ πιὸ παλιοὶ στὰ χρόνια θυμοῦνται τὸν τύπο τῆς σουφραζέτας, ὅπως τὸν παρουσίαζαν οἱ ἐπιθεωρήσεις τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Γυναίκα μὲ σακκάκι, μὲ ρεμπούπλικα, μὲ μαγκούρα στὸ χέρι, μὲ φωνὴ βραχνή, μὲ βῆμα μάγκικο, μὲ τρόπους χυδαίους...

Ἐγὼ εἶμαι ἡ νέα γυναίκα
ποὺ θὰ ψηφίζω καὶ θὰ καπνίζω...

Ἴσως νὰ μὴν εἶχαν ἄδικο ἐκεῖνοι ποὺ διάστηκαν στὶς προβλέψεις τους. Πράγματι, δὲν διακρινόταν γιὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴ γυναικότητά της ἡ πρωτοπορεία τοῦ κινήματος γιὰ τὴ χειραφέτησι. Ἀγγλίδες, ὄχι νέες, ξερακιανές, ἄκομψες, τραχύτατες, ποὺ κακοποιοῦσαν τὴν αἰσθητική καὶ ἀδικοῦσαν τὸ φύλο τους. Τὶς ἔβλεπαν οἱ ἄνθρωποι καὶ τρόμαζαν, ἀγανακτοῦσαν γιὰ τὴν καταστροφή. Θρῆνος καὶ ὀδυρμός. Ἡ γυναίκα στὸ ἐπάγγελμα, στὸ γραφεῖο, στὸ ἐργοστάσιο, στὴ δημοσία ὑπηρεσία, στὴν Τράπεζα, στὴν ἐπιστήμη, στὰ δικαστήρια... Κι' ἀκόμα χειρότερο: ἡ γυναίκα στὴν πολιτική, στὴν οὐρὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος, στὸ προεκλογικὸ μπαλκόνι... Τί θὰ ἀπέμενε ἀπὸ μιὰ τέτοια γυναίκα; Οἱ ἀγῶνες — ἔλεγαν — εἶναι ἡ κατάρα ποὺ βαραίνει τὸν ἄντρα. Τὸν Ἀδὰμ καταράστηκε ὁ Θεὸς νὰ τρώη μὲ τὸν ἱδρώτα τοῦ προσώπου τὸν ἄρτο του. Γυναίκα ἀγωνίστρια, παύει νὰ εἶναι γυναίκα. Ἕνας ὁ δικός της ἀγώνας, ὁ ἔρωτας καὶ τὸ σπίτι. Νὰ μᾶς δίνη τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, νὰ μᾶς ξεκουράζη ἀπὸ τὸ μόχθο. Νὰ μᾶς ἔχη γελαστὸ τὸ σπίτι. Νὰ μᾶς δίνη συγκινήσεις. Νὰ μᾶς γεμίζη μὲ ἐνδιαφέρον. Νὰ μᾶς ἐμπνέη καὶ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνη στὸ ἔργο μας. Νὰ διαλύη τὴν ἀνία μας. Ν' ἀπομακρύνη μ' ἕνα σκέρτσο της τὴ συνοφρύωσί μας.

Πῶς ἦταν ποτὲ δυνατὸν ν' ἀνταποκριθῆ σ' ἕνα τέτοιο ρόλο μιὰ γυναίκα ριχμένη στοὺς ἀγῶνες τοῦ διοπορισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς; Ὅποιοι καὶ νὰ εἶναι οἱ ἀγῶνες, τραχύνουν τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. Δὲ θ' ἀπέφευγε ἡ γυναίκα τὸν κανόνα. Ὅσα χάρηκαν οἱ προηγούμενες γενεές, δὲ θὰ τὰ γνώριζαν οἱ ἑπόμενες. Τέρμα στὴ γοητεία, τέρμα στὴν ποίησι, τέρμα στὶς μεγάλες δημιουργίες τοῦ ἀνθρώπου, γιατὶ μιὰ γυναίκα πάντα εἶναι κρυμμένη πίσω ἀπὸ κάθε μεγάλο ἔργο. Ἕνας κόσμος χωρὶς γυναίκα, θὰ ἦταν ἕνας κόσμος στάσιμος, χωρὶς πρόοδο καὶ δίχως ἀνάτασι.

Πόσα δὲν ἔλεγαν ἀκόμα... Καὶ μήπως ἔπαυσαν νὰ τὰ λένε; Μισὸς σχεδὸν αἰώνας. Καὶ κάθε μέρα ἀπ' αὐτὲς ποὺ πέρασαν, μιὰ διάψευσι στὰ κακὰ προγνωστικά. Ἡ γυναίκα ἔμεινε γυναίκα. Ἴσως μάλιστα νάγινε περισσότερο γυναίκα ἀπὸ πρώτα. Πιὸ ἐνδιαφέρουσα, τώρα ποὺ στὰ σωματικά της χαρίσματα προσέθεσε καὶ τὰ πνευματικά.

Ἀνδροποιεῖται κάπου-κάπου στὴν περιβολὴ καὶ στὴ συμπεριφορά Πότε μᾶς παρουσιάζεται κουρεμένη, πότε τὴ βλέπουμε νὰ κυκλοφορῆ μὲ παντελόνια, σὰν τὰ δικά μας. Καπνίζει, παίρνει θέσι κοντά μας στὰ ταμπουρὲ τῶν μπάρ, μὲ τὸ τσιγάρο στὰ δάχτυλα, μὲ τὰ ποτηράκια μπροστά της. Καὶ ὅμως δὲν ξεφεύγει ἀπὸ τὸ φύλο της. Ἐπιθυμητὴ ὅπως καὶ στὴν ἐποχὴ τοῦ κρινολίνου καὶ τῆς ἅρπας.

Πρώτη διάψευσι αὐτή. Ἀνατροπὴ τῆς θεωρίας ὅτι ἡ χειραφέτησι θὰ περιορίση τὰ ἐρωτικὰ ἐνδιαφέροντά μας στὴ γυναίκα.

Ἡ δεύτερη διάψευσι εἶναι σ' αὐτὰ ποὺ ἔλεγαν, ὅτι ἡ μόδα θὰ προσαρμοζόταν στὶς ἐπαγγελματικὲς ἀνάγκες τῆς γυναίκας. Πλάσματα ἐργαζόμενα, ποὺ τρέχουν γιὰ τὶς δουλειές τους, ἀνεβαίνουν σὲ λεωφορεῖα, κατεβαίνουν ἀπὸ τράμ, στέκονται σὲ οὐρές, βρίσκονται ὅλη μέρα στὸν πυρετὸ τῆς ἀγορᾶς, πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ κυκλοφοροῦν μὲ τὶς μακρυὲς φοῦστες καὶ τοὺς ἄλλους περιορισμοὺς ποὺ προκαλεῖ ἡ μόδα στὶς κινήσεις; Ἀλλὰ τὴν εἴδατε πέρσι ἀκόμα. Πενῆντα χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὰ προγνωστικά. Τὸ «νιοὺ λοὺκ» στὴν καθημερινὴ χρῆσι. Ἡ φούστα ποὺ σάρωνε τὶς πλάκες τοῦ πεζοδρομίου. Καὶ πόσος διάκοσμος! Σπαταλὴ ἔγινε ἡ λιτότης. Ταντέλες, κορδέλες, ἀφροὶ μετάξινου κύματος. Θροΐζει στὸ πέρασμα τῆς Εὔας ὁ ταφτὰς καὶ ἡ ὀργκαντίνα. Τὴ βλέπετε τώρα ποὺ καλοκαίριασε. Γυναίκα ὅπως πάντα κι' ἂς κατευθύνεται στὴν ἐπαγγελματική της ὑποχρέωσι ἢ στὸ ἐκλογικό της τμῆμα. Ἡ αἰώνια γυναίκα. Γυναίκα μὲ τὶς ἀρβύλες στὰ πόδια καὶ τὸν ὁδοιπορικὸ σάκκο στοὺς ὤμους, ὅταν ξεκινᾶ γιὰ τὶς ἐκδρομές της. Γυναίκα στὸ σαλόνι, ἀλλὰ γυναίκα καὶ στὸ γραφεῖο καὶ στὸ ἐργοστάσιο, καὶ στὸ ἰατρεῖο, καὶ μὲ τὴν μπλούζα τῆς ἀδελφῆς, καὶ μὲ τὸ στραδὸ πηλίκιο τῆς συνοδοῦ τῶν ἀεροπλάνων. Ἀνατροπὴ στὰ προγνωστικά.

Μὰ χρειάζεται συζήτησι; Ἕνας περίπατος σᾶς εἶναι ἀοκετός.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Ἀριστερά: Κορσὰζ ἀπὸ μονόχρωμο μεταξωτὸ ὕφασμα, χωρὶς μανίκια. Ἕνα μικρὸ στρογγυλὸ ἀμπιεσεμὰν στὸ κορσὰζ σὰν φάσα, σχηματίζει μύτη καὶ κουμπώνει μ' ἕνα μεγάλο κουμπί.

Δεξιά: Ἡ ἐμπρὸς πλευρὰ εἶναι ἐντελῶς σκέτη, μὲ μοναδικὴ γαρνιτούρα δύο τσέπες στὴ φούστα καὶ στερεώνεται μὲ κουμπιὰ στοὺς ὤμους, στὰ πλάγια καὶ στὴ φούστα τῆς πίσω πλευρᾶς, ποὺ εἶναι ὅλη πλισέ. Γιακαδάκι μικρὸ γυριστό.

Κῦμα γοητείας. Δὲν ἀνήκουν στὸ παρελθὸν ὅλες αὐτὲς οἱ γυναῖκες ποὺ κυκλοφοροῦν. Ἡ τελευταία λέξι τῆς ἐποχῆς. Συγχρονισμένες ὅλες, ἐργαζόμενες οἱ πολλές, σὲ τί ὑστεροῦν ἀπὸ τὶς προ μισοῦ αἰώνα γυναίκες;

Μὴ γελιόμαστε. Ἡ πεῖρα μᾶς ἔδειξε ὅτι καὶ ἀνδροποιημένη ἡ γυναίκα δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ φύλο της. Ὅσο παίρνουμε τὴ γυναικεία χάρι ἐμεῖς φορώντας τὰ φουστάνια της, ἄλλο τόσο ἐξομοιώνεται μ' ἐμᾶς ἡ γυναίκα φορώντας τὰ παντελόνια μας. Καπνίζει καὶ ψηφίζει, ὅπως τὴ θέλει τὸ τραγουδάκι τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἀλλὰ μένει ἐκεῖ ποὺ ἦταν, ἐκεῖ ποὺ θὰ εἶναι στοὺς αἰώνες τῶν αἰώνων. Γυναίκα, ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ γυναίκα. Ἀναλλοίωτος νόμος τῆς φύσεως. Οἱ μάντεις κακῶν θὰ ἔπρεπε ν' ἀναγνωρίσουν τὴν πλάνη τους. Τὸ ἐπιχείρημά τους κατέρρευσε. Μόνο οἱ κακόπιστοι παραγνωρίζουν τὴν πραγματικότητα. Ἡ κακοπιστία ὅμως εἶναι ἀκαταμάχητη. Ὅσα κι' ἂν τῆς πῆτε, δὲ θὰ τὴν πείσετε. Τὸ θάνατο τῆς γυναίκας ἐπιμένουν νὰ βλέπουν στὴν ἐργασία καὶ στὴ χειραφέτησι. Πρᾶγμα ποὺ δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ ἐρωτεύονται μὲ πάθος καὶ νὰ πολιορκοῦν γυναῖκες χειραφετημένες καὶ ἐργαζόμενες...

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Σημειώματα

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ δημοσιευόμενες στὸν εὐρωπαϊκὸ Τύπο τὶς ἡμέρες αὐτές, παρουσιάζουν πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς σχέσεις τῆς Εὐρωπαίας, σὲ σύγκρισι μὲ τὴν Ἀμερικανίδα. Οἱ στατιστικὲς μεταξὺ τῶν ἄλλων βεβαιώνουν ὅτι ἡ Γαλλίδα σὲ σύγκρισι μὲ τὶς Ἀμερικανίδες εἶναι πιὸ συγκρατημένη στὰ ζητήματα τοῦ ἔρωτα, κι' ἔχει μιὰ τάσι λιγώτερη στὴν ἐλεύθερη ζωή.

Οἱ στατιστικὲς ἀποδίδουν τοὺς λόγους στὸ ὅτι ἡ γυναίκα στὴν Εὐρώπη εἶναι πιὸ μορφωμένη. Στὰ συμπεράσματα αὐτὰ τῶν εἰδικῶν, ἐμεῖς θὰ προσθέταμε καὶ ἄλλους παράγοντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πιὸ σπουδαῖος εἶναι ἡ ὑπεροχὴ ποὺ ἔχει ἐξασφαλίσει ἡ γυναίκα στὴν Ἀμερικὴ ἔναντι τοῦ ἀνδρός. Πλεῖστοι νόμοι τὴν προστατεύουν καὶ διατηροῦν, ὡς γνωστόν, μεγάλην αὐστηρότητα ἔναντι τοῦ ἀνδρὸς ποὺ θὰ τὴν ἀδικοῦσε. Ἡ Ἀμερικανίδα ἔχει κατακτήσει μιὰ χειραφέτησι ποὺ σὲ πολλὰ σημεῖα θὰ τὴν ζήλευε ἡ Εὐρωπαία. Αὐτοὶ οἱ λόγοι, κι' ἄλλοι δευτερώτεροι, ἐξηγοῦν ὡς ἕνα σημεῖο τὴν τάσι τῆς Ἀμερικανίδος νὰ ζῆ μιὰ ζωὴ πιὸ ἀνεξάρτητη καὶ ἀπαλλαγμένη ἀπὸ πολλὲς δεσμεύσεις.

✱

«ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ τὸ κακὸ ποὺ ἔπαθα, δὲν μπορῶ νὰ ζήσω σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία. Δὲν μπορῶ νὰ δῶ πιὰ τοὺς δικούς μου... Μὴν κάνετε λοιπὸν τὸν κόπο νὰ τρέξετε γιὰ μένα. Τὴν ὥρα ποὺ θὰ βρῆτε τὸ σημείωμά μου, δὲ θὰ βρίσκωμαι πιὰ στὴ ζωή. Φεύγω ὥρα 5 μ.μ. 'Αντίο». Αὐτὸ τὸ σημείωμα ἀφῆκε, σύμφωνα μὲ τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο τοῦ δεκαπενθημέρου, στὸ σπίτι ποὺ ὑπηρετοῦσε ἡ Μαρίκα Καμπάνη, ἡλικίας μόλις 20 ἐτῶν. Τὸ θέμα ἀσφαλῶς δὲν ἔχει ἰδιαίτερη πρωτοτυπία. Εἶναι ἡ γνωστὴ περιπέτεια πολλῶν νέων κοριτσιῶν, ποὺ φαντάστηκαν γύρω τους μιὰ κοινωνία ἀγγέλων, καὶ ὑπῆρξαν πάρα πολὺ εὔπιστες στὶς σχέσεις τους μὲ τὸν ἄντρα. Δὲν εἶναι, βέβαια, ἡ στήλη αὐτὴ ποὺ θἄριχνε τὸν λίθο τοῦ ἀναθέματος στὴν εὐπιστία τους. Ἀρκεῖ, ὅμως, ἡ συμπόνοια, ποὺ αἰσθάνεται γιὰ τὰ πληγωμένα αὐτὰ πουλιά, μιὰ μερίδα τῆς κοινῆς γνώμης, γιὰ νὰ ἐπανορθωθῆ τὸ κακό; Δὲν θὰ χρειαζόταν μιὰ σταυροφορία, μιὰ γενικώτερη καλλιέργεια στὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ φιλικώτερη ἀτμόσφαιρα μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός; Τὰ περισσότερα δράματα τιμῆς ἀσφαλῶς σ' αὐτοὺς τοὺς λόγους ὀφείλονται. Ὅτι ἕνας συνεχὴς πόλεμος ὑπάρχει ἀκήρυκτος μεταξὺ τῶν δύο φύλων ποὺ ἡ φύσι τἄπλασε γιὰ νὰ συνεργάζωνται καὶ νὰ ὁλοκληρώνουν τὴ ζωή.

✱

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ἡ μοναξιά, μέσα στὴ βαρυχειμωνιὰ τῶν 65 χρόνων, δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο πρᾶγμα. Γι' αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ παντρευτῆ. Ἡ κόρη του ὅμως εἶχε διαφορετικὲς ἀντιλήψεις. Εὗρισκε ὅτι ἡ ἡλικία τῶν 65 χρόνων δὲν προσφέρεται γιὰ γάμο. Κάτι θὰ ἤξερε ἀπ' αὐτά γιατὶ εἶναι 45 χρόνων καὶ παντρεμένη... Ὁ γέρος ὅμως ἐπέμενε καὶ ἔφθασε στὴν ἐκκλησία. Λίγα λεπτὰ πρὸτοῦ ἀρχίσῃ τὸ μυστήριον (πραγματικὸ... μυστήριο εἶναι μερικοὶ γάμοι) κατέφθασε ἡ κόρη του καὶ μετανοημένη ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν μέλλοντα γαμβρὸν καὶ πατέρα της. Ἐκεῖνος συγκινημένος τῆς ἔδωσε τὸ χέρι του νὰ τὸ φιλήσῃ καὶ ἐκείνη τὸ δάγκωσε μὲ τόσην ὁρμὴ ποὺ τοῦ ἀπέκοψε τὸ δάκτυλο. Εἴπαμε ὅτι ἡ κόρη του ἦταν παντρεμένη καὶ συνεπῶς ἤξερε καὶ ἀπὸ τέτοια!... Ἡ μόνη ποὺ δὲν στενοχωρέθηκε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἱστορία, ἦταν ἡ νύφη, συνομήλικη τοῦ γαμπροῦ, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ εἶχε λάβει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν πρώτη νύχτα τοῦ γάμου: Δηλαδή, γάζες, ὀντοῦζες, οἰνοπνεύματα καὶ ἄλλα χρήσιμα... ἀξεσουὰρ γιὰ ἕναν τέτοιο γάμο!..

Τὸ «Ρώϋτερ» τῆς Γειτονιᾶς

Η... ΜΕΓΑΛΗ ΑΡΤΙΣΤΑ

"Αχ, Παναγίτσα μου, γέλια ποῦκανα προχθὲς τὸ βράδυ μὲ τὴν κυρὰ Παγώνα, τὴν κουμπάρα τῆς ἀνηψιᾶς μου τῆς 'Ανθῆς!... Κάθε φορὰ ποὺ τύχαινε νὰ πάω σπίτι της, τὴν εὕρισκα πνιγμένη στὴ δουλειά. Πότε μπουγάδα, πότε σιδέρωμα, πότε μαντάρισμα, πότε σφουγγάρισμα... "Ολες τὶς δουλειὲς τὶς ἔκανε μόνη της. "Οπου μιὰ μέρα δὲ βάσταξα καὶ τῆς εἶπα:

— Κυρὰ Παγώνα, γιατὶ δὲν κάνει καμμιὰ δουλειὰ καὶ ἡ προκομμένη ἡ κόρη σου;

Τ' ἤτανε νὰ τὸ πῶ, Χριστέ μου; 'Ἡ κυρὰ Παγώνα μ' ἀγριοκύτταξε καὶ μοῦπε:

— Τὶ λές, κυρὰ Εὐλαλία; 'Ἡ κόρη μου νὰ κάνῃ δουλειές;

— Γιατί; κυρὰ Παγώνα, τὴ ρώτησα.

— Γιατὶ ἡ κόρη μου εἶναι κοτζὰμ ἀρτίστα.

— Τὶ εἶναι, λέει;

— 'Ηθοποιός, παιδί μου, τοῦ σινεμᾶ. Θὰ παίξῃ σὲ ταινία.

— "Ε, καλά! Καὶ χάλασε ὁ κόσμος ἂν πλύνῃ μιὰ μέρα τὰ πιάτα ἢ νὰ σερβίρῃ ἕναν καλεσμένο;

— Τὶ λές, κυρὰ Εὐλαλία; Μιὰ ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου νὰ πλύνῃ πιάτα καὶ νὰ σερβίρῃ; Δὲν εἶμαστε καλά!...

'Εκεῖ' λοιπόν, ποὺ τὰ λέγαμε, νἄσου καὶ μπαίνει ἡ κόρη της. Τὶ τουπέ, Θεούλη μου, τὶ λοῦσο, τὶ βαμμένο ματοτσίνουρο καὶ νύχι σὰν τὸ βύσσινο! Τρόμαξα νὰ τὴ γνωρίσω.

— Καλὲ αὐτὴ εἶναι ἡ Βιολέττα; ρώτησα τὴν κυρὰ Παγώνα.

— Μπέτυ, κυρὰ Εὐλαλία, μοῦ ἀπάντησε.

— Τὶ Μπέτυ;

— Μπέτυ, τὴ λέμε τώρα. Δὲν τὴν λέμε πιὰ Βιολέττα.

— Γιατί;

— "Ενεκα τὸ σινεμά.

— Μὲ συμπαθᾶς. Δὲν τῶξερα...

Πέρασε κάμποσος καιρὸς καὶ προχθὲς ἔρχεται ἡ κυρὰ Παγώνα στὸ σπίτι καὶ μοῦ λέει:

— "Ελα νὰ πᾶμε ἀπόψε νὰ ἰδῆς τὴν κόρη μου, ποὺ παίζει στὴν ταινία.

— Παίζει ἡ Βιολετίτσα; τὴ ρώτησα.

— Καλὲ Μπέτυ νὰ τὴν λές; μοῦ εἶπε φουρκισμένη.

— Μὲ συγχωρῆς, κυρὰ Παγώνα μου. Τὸ ξέχασα.

— Θἀρθῆς νὰ πᾶμε;

— Πῶς! "Ακου λέει!

— Θὰ σοῦ πληρώσω καὶ τὸ εἰσιτήριο.

— "Οχι, κυρὰ Παγώνα μου. Θὰ πληρώσω μόνη μου.

— 'Αδύνατον! 'Αφοῦ παίζει ἡ κόρη μου ,θὰ πληρώσω ἐγώ.

Τέλος πάντων δέχτηκα, γιὰ νὰ μὴ τῆς χαλάσω τὸ χατήρι. Καὶ πήγαμε. Κάτσαμε στὸ σινεμὰ κι' ἄρχισε τὸ ἔργο. Περίμενα νὰ ἰδῶ κι' ἐγὼ τὴ Βιολέττα (μὲ τὸ μπαρδὸν τὴν Μπέτυ), ἀλλὰ τίποτε.

— Καλὲ πότε θὰ φανῆ ἡ κόρη σου; ρώτησα τὴν κυρὰ Παγώνα.

— Τώρα, ὅπου νἄναι! μοῦ εἶπε.

Καὶ περιμέναμε καὶ περιμέναμε, ἀπάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα. "Ωσπου σὲ μιὰ στιγμὴ φάνηκε στὸ πανὶ ἕνα δουλικό, ποὺ μπαίνει σὲ μιὰ κουζίνα κι' ἄρχισε νὰ πλένῃ πιάτα.

— Νά την! Αὐτὴ εἶναι, μοῦ εἶπε ἡ κυρὰ Παγώνα.

— 'Η κόρη σου;

— Ναὶ, τὸ χρυσό μου! Εἶδες τί ὡραῖα ποὺ παίζει;

"Ε, τότε πιὰ δὲν κρατήθηκα:

— "Α, τώρα κατάλαβα! τῆς εἶπα. 'Ἡ κόρη σου δὲν πλένει τὰ πιάτα στὸ σπίτι, γιατὶ τὰ πλένει.... στὸ σινεμά!

"Ε, μὰ πιά!... Τῆς χρειαζότανε νὰ τῆς τὸ πῶ, κι' ἂς μούχει πληρώσει καὶ τὸ εἰσιτήριο!...

Η ΚΥΡΑ - ΕΥΛΑΛΙΑ

ΗΕΙΔΗΣΙ μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴ Βιέννη: Μιὰ νεαρὰ χήρα, ἡ "Αννα Νοϋνοῦμπελ, ἀγόρασε μιὰ ὡραία ἀνθοδέσμη καὶ πῆγε στὸν τάφο τοῦ συζύγου της. Τὴν ὥρα ποὺ ἡ ἀπαρηγόρητη χήρα κατέθετε τὰ λουλούδια, «κατέπεσε ἐπιτύμβιος πλὰξ καὶ τὴν ἐφόνευσε». Φαντασθῆτε ἄχτι ποὺ τὴν εἶχε ὁ μακαρίτης!

✱

ΜΕ ΤΟΥΣ πυροσβέστες μπορεῖ βέβαια οἱ γυναῖκες νὰ εἶχαν ἐρωτικὲς σχέσεις, ἀλλὰ ἐπαγγελματικὲς δὲν εἶχαν, γιατὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ εἶναι πολὺ σκληρό. Νὰ ὅμως ποὺ τὸ λεγόμενον ἀσθενὲς φῦλον εἰσέδυσε καὶ σ' αὐτό. Στὴ Γερμανία, ὅπως μᾶς πληροφοροῦν τὰ τηλεγραφήματα, ἱδρύθη σῶμα πυροσβεστίνων. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος — ἄνδρας φυσικά — εἶναι κατενθουσιασμένος μαζί τους, γιατὶ ὅπως λέει, εἶναι πολὺ πειθαρχικὲς καὶ ὑπάκουες...

"Ως τώρα, οἱ τρυφερὲς ὑπάρξεις, ἄναβαν πυρκαϊὲς στὰ στήθη τῶν ἀνδρῶν. 'Από δῶ καὶ πέρα θὰ μποροῦν καὶ νὰ τὶς σβύνουν!...

✱

ΠΟΛΥ σωστὴ ἡ ἀπόφασι νὰ μὴ χορηγῆται βιτριόλι χωρὶς ἰατρικὴ συνταγή. "Οπως ἀπέδειξαν τὰ τελευταῖα κρούσματα, οἱ γυναῖκες ἔχουν μιὰν ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὸ... ὅπλο αὐτό. 'Αλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι νὰ μὴ βρίσκωνται βιτριόλι. Εἶναι πῶς δὲν θὰ βρίσκωνται... «ἐκεῖνες» ποὺ θὰ θέλουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ καυστικὸ ὑγρό. Γιατί, ὅπως λέει μιὰ γαλλικὴ παροιμία, «αὐτὸ ποὺ θέλει ἡ γυναίκα τὸ θέλει καὶ ὁ διάβολος». Ποὺ πάει νὰ πῆ ὅτι τὸ βιτριόλι θὰ ὑπάρχῃ πάντα στὴ διάθεσί μας, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦμε νὰ τὸ θεωροῦμε ἀπαραίτητο γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐρωτικῶν μας διαλόγων.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ.	80.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	40.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	20.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησία) :

Λίραι 'Αγγλίας	2.7.0
Δολλάρια	6.—

★

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

εἰς τὸ περιοδικὸν

«Ἡ Γυναίκα καὶ τὸ Σπίτι»

'Οδὸς Σανταρόζα ἀρ. 1. 'Αθήνας.

'Εμβάζω πρὸς ὑμᾶς τὸ ποσὸν τῶν ..... (ὁλογράφως) δραχ. διὰ ..... συνδρομὴν εἰς τὸ ὑμέτερον περιοδικόν.

ΟΝΟΜΑ .....

ΕΠΩΝΥΜΟΝ .....

ΟΔΟΣ .....

ΠΟΛΙΣ .....

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ὁ κισσὸς καὶ ὁ φοίνικας

('Η συνάντησις ἦταν τυχαία, ἐντελῶς τυχαία. 'Ο "Αντρας περπατοῦσε ἀργὰ σὲ μιὰ στενὴ δεντροστοιχία τοῦ Κήπου κι' ἡ Γυναίκα ἐρχόταν ρεμβάζοντας ἀπ' τὴν ἀντίθετη πλευρά. Φυσικὰ συναντήθηκαν. Μιὰ συνάντησις ὕστερ' ἀπὸ πέντε χρόνια. 'Η Γυναίκα ταράζεται καὶ χλωμιάζει. 'Ο "Αντρας τὰ χάνει, δὲν ξέρει τὶ νὰ κάνῃ τὰ χέρια του καὶ γιὰ νὰ τοὺς δρῆ ἀπασχόλησι δγάζει τὴν τσιγαροθήκη του).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ :"Ω! (στριφογυρίζει στὰ δάχτυλά της ἕνα ρὸζ μαντηλάκι).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (φέρνει τὸ τσιγάρο στὸ στόμα): 'Αλίκη ! (δγάζει τὸ τσιγάρο ἀπ' τὸ στόμα) 'Εσύ; "Υστερα" ἀπὸ τόσο καιρό... (ξαναφέρνει τὸ τσιγάρο στὸ στόμα).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά, σὰν σὲ ὀνειροπόλησι): "Υστερ' ἀπὸ πέντε χρόνια!

(Σωπαίνουν. Εἶναι μιὰ σιγὴ γεμάτη χτυποκάρδια. 'Απὸ πάνω τους θροοῦν τὰ δέντρα, πολὺ κοντὰ τους ἀκούγεται ὁ ψίθυρος τοῦ συντριβανιοῦ. Τὴν κυττάζει... τὴν κυττάζει. Εἶναι πάντα ὄμορφη, εἶναι τώρα πιὸ ὄμορφη ἀπὸ τότε, μ' ἕνα κορμὶ σβέλτο, ποὺ δείχνει κάτω ἀπ' τὸ λευκὸ φουστάνι, μὲ πολλὴν αὐθάδεια τὶς τολμηρὲς προκλητικότητές του. Νομίζεις πὼς ἂν τραβήξῃς τὸ λεπτὸ ὕφασμα, θὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὴν κρουστὴ σάρκα της μὲ τὴν ἴδιαν εὐγένεια ποὺ ξεκολλάει ἡ φλούδα τῆς μπανάνας ἀπ' τὸν καρπό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πολὺ σιγά): Χάθηκες τότε ἀπρόοπτα... ξαφνικά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ τὸ ὕφος τοῦ ἐνόχου): Ναί, εἶχα φύγει σὲ ταξίδι... (ἀόριστα) Πῆγα κάτω, στὸ Νότο... (κυττάζει γύρω του) Δὲν καθόμαστε κάπου;.... νὰ, σ' αὐτὸ τὸ παγκάκι...

('Η Γυναίκα δὲν ἔχει ἀντίρρησι. Κάθονται. 'Απέναντί τους ὑψώνεται ἕνας πελώριος φοίνικας μὲ τὸν κορμό του τυλιγμένον ἀπὸ τὴν πρασινάδα τῶν κισσῶν. Πάλι σιγή. 'Η Γυναίκα σκάβει μὲ τὸ τακουνάκι της τὸ ὑγρὸ χῶμα. 'Ο "Αντρας κυττάζει μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὴ στάχτη τοῦ τσιγάρου του, σὰν ν' ἀνακάλυψε κάτι σπουδαῖο).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σηκώνει ξαφνικὰ τὸ κεφάλι): Γιατὶ ἔφυγες τότε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ὠμὴ εἰλικρίνεια): Γιὰ νὰ φύγω!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ταραγμένη): Εἶχες δαρεθῆ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ζωηρά): "Οχι... ὄχι (ἀπότομα σπάζει ἡ φωνή του): Μοῦ εἶχαν μιλήσει γιὰ σένα... Μοῦ εἶχαν δώσει μερικὲς πληροφορίες... (σωπαίνει).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιὰ μένα; (ἕνας σπασμὸς παιδεύει τὸ πρόσωπό της, ἕνα ρῖγος διατρέχει τὸ κορμί της, αἰσθάνεται σὰν νὰ κρυώνῃ) "Α... Καὶ τὶ σοῦ εἶπαν;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγὰ, σὰν νὰ τοῦ κάνουν κακὸ τὰ λόγια): Ἦταν, πρὶν ἀπό μένα, ἀρκετὴ λάσπη στὴ ζωή σου. Μοῦ τὸ εἶπαν... βεβαιώθηκα γι' αὐτό...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ξαλαφρωμένη, σὰ νἄφυγε κάποια ἀγωνία ἀπ' τὴν ψυχή της): Δὲν σκέφθηκα ποτὲ νὰ στὸ κρύψω. Ἂν εἶχες λίγη ὑπομονὴ θὰ τὰ μάθαινες ὅλα ἀπὸ μένα. 'Αλλὰ... (ἀπότομα, μὲ τονισμένη φωνή, σὰν νὰ τὸν κατηγορῆ): Εἶναι ἀλήθεια πὼς τότε μ' ἀγαποῦσες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ : Ναί!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ : Κι' ἔφυγες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ : Μὲ τρόμαζε τὸ παρελθόν... Μοῦ εἶπαν φοβερὰ πράγματα γιὰ τὸ σπίτι σου. "Ἐπειτα ἦταν τόσο πολλὲς οἱ ἐφήμερες ἐρωτικές σου περιπέτειες καὶ τόσο ἄσκημες, ποὺ ὅλες μαζὶ μοῦ ἔδωσαν τὴν ἐντύπωσι τοῦ δούρκου...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά): 'Ο δοῦρκος... (κυττάζει μπροστὰ μὲ μάτια ἀπλανῆ. Χάμω, στὴ Γῆ, μερικὰ νερὰ ἔχουν φύγει ἀπ' τὸ ρυάκι, ἔχουν λιμνάσει, ἔχουν ἀνακατωθῆ μὲ χῶμα, μὲ σάπια φύλλα κι' ἔχουν δημιουργήσει ἕνα τέλμα. 'Απ' αὐτὸ τὸ τέλμα δγαίνει ὁ λεπτὸς κορμὸς τοῦ κισσοῦ, σέρνεται λίγο ἀνάμεσα στὶς λάσπες, ἔπειτα ἁρπάζει τὸν κορμὸ τοῦ φοίνικα, τυλίγεται γύρω του κι' ἀνεβαίνει ψηλά, πρὸς τ' ἄστρα) Αὐτὸς ὁ κισσός...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' ἔκπληξι): "Ε, τὶ ἔκανε ὁ κισσός;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ : Λέω μὲ τὸ νοῦ μου... Αὐτὸς ὁ κισσὸς εἶχε μέσα του ὅλες τὶς δυνατότητες νὰ δώσῃ ὡραῖα πράσινα φύλλα. Καὶ λουλούδια. 'Ἡ τύχη θέλησε νὰ τὸν φυτρώσῃ μέσα σὲ τέλμα καὶ τίποτα δὲν θἄταν ἱκανὸ νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴ μοῖρα του. Περπάτησε πολὺ ἀνάμεσα στὸν δοῦρκο, ὥσπου ἔτυχε νὰ δρῆ μπροστά του τὸν κορμὸ τοῦ φοίνικα... (μὲ σαρκασμὸ) Σκέψου τώρα, ἂν...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' ἔκπληξι): "Αν;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ : "Αν ὁ φοίνικας ἀνατρίχιαζε ἀπ' τὴν ἐπαφὴ ἑνὸς κισσοῦ, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸν δοῦρκο — σκέψου, ἂν ἀνατρίχιαζε κι' ἔπαιρνε τὸν κορμό του κι' ἔφευγε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δὲν καταλαβαίνει ἀκόμα τὰ λόγια της): Πῶς μποροῦσε νὰ γίνῃ αὐτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ψεύτικο γέλιο): "Ας ποῦμε πὼς μποροῦσε. "Ας ποῦμε πὼς αὐτὸς ὁ φοίνικας εἶχε τὶς δυνατότητες καὶ... (σαρκαστικὰ) τὴ λογικὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ φεύγουν. Σκέψου, ὁ κισσὸς δὲν θἄβρισκε στήριγμα γιὰ νὰ τ' ἀγκαλιάσῃ καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ λάσπη. Μόνος του, ὅσο κι' ἂν ἀγωνιζόταν, δὲν θὰ κατάφερνε τίποτα, γιατὶ δὲν τοῦ ἔδωσε ἡ φύσι τὶς δυνατότητες ποὺ χρειζονται. "Ἐπειτα θἄρχονταν οἱ θύελλες τοῦ χειμῶνος, οἱ καταιγίδες κι' οἱ ἄνεμοι, θὰ τὸν τσάκιζαν καὶ θὰ τὸν ἐδύθιζαν ὁριστικὰ στὸν δοῦρκο... (στιγμή) Θὰ πέρναγαν οἱ περαστικοὶ καὶ θὰ τὸν πατοῦσαν τὸν κισσό, θὰ πέρναγε ὁ Χρόνος καὶ θὰ τὸν σάπιζε σιγὰ-σιγά. 'Ενώ, τώρα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ταραχή : 'Ενώ τώρα... "Εχεις δίκιο, τώρα οἱ περαστικοὶ περνᾶν καὶ τὸν καμαρώνουν τὸν κισσὸ κι' αὐτὸς φαίνεται πολὺ σίγουρος κι' εὐτυχισμένος ἀπάνω στὸν κορμὸ τοῦ φοίνικα. (τῆς πιάνει ἀπότομα τὸ χέρι. Πιὸ σιγά, πιὸ συγκινημένα) 'Αλίκη... "Αν... ἂν ὑποθέσουμε πὼς ὁ φοίνικας ξαναγύριζε; Νομίζεις πὼς εἶναι ἀργά ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δὲν μιλάει. "Ἐνας λυγμὸς ἔχει δεθῆ στὸν λάρυγγά της καὶ τὰ μάτια της εἶναι δουρκωμένα. Κουνάει δυὸ —τρεῖς φορὲς τὸ κεφάλι της. "Ἐπειτα σιγά, μὲ κόπο): 'Αργά, Γιῶργο, πολὺ ἀργά... Πέρασαν οἱ περαστικοί, τὸν πάτησαν τὸν κισσὸ καὶ τὸν πάτησαν ἀνεπανόρθωτα! (πετιέται ὄρθια) Γειά σου... (φεύγει τρέχοντας στὸ βάθος τῆς δεντροστοιχίας).

Ο ΑΝΤΡΑΣ : 'Αλίκη... (τρέχει νὰ τὴν προλάβῃ, ἀλλὰ στέκεται ἀπότομα. Πίσω ἀπ' τὴν πυκνὴ βλάστησι ἡ Γυναίκα ἔχει σταθῆ κοντὰ σ' ἕναν ὕποπτο τύπο μὲ ρεπούμπλικα).

Ο ΥΠΟΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ (κυνικά): Τ' ἦταν αὐτός; 'Ερασταί ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά): "Ενας παλιὸς φίλος...

Ο ΥΠΟΠΤΟΣ ΤΥΠΟΣ (βάνουσα): Σοῦ εἶπα, διάβολε, νὰ μὴν χάνῃς τὸν καιρό σου μὲ τὶς σαχλαμάρες!

('Ο "Αντρας γυρίζει ἀργὰ στὰ βήματά του. Προσπερνάει τὸν κισσό, ποὺ θἄλλει ὁλοζώντανος καὶ φρέσκος καὶ σίγουρος ἀπάνω στὸν κορμὸ τοῦ φοίνικα. Τὸν προσπερνάει, ἀλλὰ δὲν τὸν βλέπει. Γιατί, τώρα, εἶναι κι' αὐτὸς δουρκωμένος).

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ

★ "Οπως διαπιστώνουν οἱ ἀναγνώστριές μας, στὸ παρὸν πανηγυρικὸ τεῦχος μας προσετέθησαν

16 ΝΕΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

γεμᾶτες, ὅπως ὅλες, μὲ ἐκλεκτὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα ὕλη.

★ Μὲ τὴ νέα τιμὴ τοῦ περιοδικοῦ μας, αὐτομάτως ὑποβιβάζεται καὶ ἡ τιμὴ τῶν μέχρι σήμερον ἐκδοθέντων 8 τευχῶν. "Ἐτσι, οἱ νέες ἀναγνώστριές μας, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ τὰ προμηθευθοῦν γιὰ νὰ σχηματίσουν τόμο, μποροῦν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας τὰ προηγούμενα τεύχη προς 3.000 δραχ. ἑκαστον.

★ Παραλλήλως πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ ὑπεβιβάσθη ἀπὸ 125.000 δρχ. εἰς 80.000 δραχ., ἡ ἐξάμηνη ἀπὸ 65.000 εἰς 40.000 καὶ ἡ τρίμηνη ἀπὸ 35.000 εἰς 20.000. Γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐγγραφῆς παραπέμπομεν τὶς ἀναγνώστριές μας στὴ σχετικὴ στήλη τῆς παραπλεύρως σελίδος.

★ Στὶς συνδρομήτριες τοῦ περιοδικοῦ ἀπεστάλησαν ἐπιστολές, μὲ τὶς ὁποῖες τὶς πληροφορούμε ὅτι, μὲ τὴν νέα τιμὴ τοῦ περιοδικοῦ οἱ συνδρομές των παρατείνονται, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ ποὺ ἔχουν καταβάλει καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐγγραφῆς των.

★ Πληροφοροῦμεν τὶς ἀναγνώστριές μας ὅτι, ἀπὸ τὸ παρὸν τεῦχος, τὸ περιοδικόν μας θὰ κυκλοφορῆ ἀνὰ δεκαπενθήμερον, ὅπως πάντοτε, ἀλλὰ σταθερῶς ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ἀσχέτως ἡμερομηνίας.

★ Τὸ σημερινό μας ἐξαιρετικὸ τεῦχος βρίσκεται μέσα στὴ γραμμὴ ποὺ ἔχει χαράξει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ περιοδικό μας, νὰ προσφέρεται δηλαδὴ στὶς ἀναγνώστριές του, πάντοτε ἀνανεωμένο, καλύτερο καὶ πλούσιο.

Μιὰ διδακτικὴ ἱστορία

Τὴν παρακάτω ἱστορία τὴν ἀφηγεῖται ἕνας διάσημος γιατρὸς τοῦ Παρισιοῦ:

«Τὶς προάλλες μοῦ ἔφερε μιὰ γυναίκα τὸ παιδάκι της γιὰ νὰ τὸ ἐξετάσω, γιατὶ αἰσθανόταν ἀδυναμία. Πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα ὁ μικρὸς εἶχε πάθει ὀξεῖα ἀμυγδαλίτιδα μὲ 40 πυρετό. Τοῦ ἔκαναν ἐνέσεις πενικιλλίνης, μὰ ὁ πυρετὸς ἐξακολουθοῦσε. Τοῦ ἔδωσαν σουλφαμίδες. Τὴν τέταρτη μέρα ὁ πυρετὸς ἔπεσε, μὰ αἰσθανόταν φοβερὴ ἀδυναμία. Αἰτία: Τὰ πολλὰ φάρμακα!

Εἶναι δύσκολο σὲ ἕνα γιατρὸ νὰ μὴν ὑποκύψῃ στὴν παράκλησι ἑνὸς γονιοῦ, ποὺ λέει: «Κάντε, γιατρέ, ὅ,τι εἶναι δυνατὸν γιὰ νὰ γίνῃ τὸ παιδί μου τὸ συντομώτερο καλά».

Δὲν θέλω νὰ πῶ μ' αὐτὸ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴν πενικιλλίνη, τὶς σουλφαμίδες καὶ ὅλα τὰ ἄλλα φάρμακα.

Μὰ νομίζετε ὅτι ὅταν ἕνα παιδὶ πάθη ἀμυγδαλίτιδα, πρέπει ἀμέσως νὰ καταφύγουμε στὰ μεγάλα μέσα ;

Μιὰ ἀμυγδαλίτιδα κρατάει δυὸ ἢ τρεῖς μέρες, ἢ πέντε ἢ ἕξη μέρες, ὅταν ἔχουν προσβληθῆ καὶ οἱ δύο ἀμυγδαλές. Ἴσως νὰ μὴν εἶναι κακὸ ν' ἀφίνουμε τὸν ὀργανισμὸ νὰ παλεύῃ μόνος του ἐναντίον τῶν μικροβίων, ὅταν βέβαια ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι βαρειᾶς μορφῆς.

"Οταν βλέπετε ἀρχὴ ἀμυγδαλίτιδος στὸ παιδί σας, πρὶν τοῦ δώσετε ὁποιοδήποτε φάρμακο, βάλτε το νὰ κάνῃ μερικὲς γαργάρες μὲ λεμόνι. Ἀσφαλῶς θὰ προλάβετε τὴν ἐπιδείνωσι τῆς ἀσθενείας του.

Ἡ γοητεία τῶν κοντῶν μαλλιῶν τοῦ 1950

Ἡ μόδα τοῦ 1950 εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὰ μακρυὰ μαλλιά. Οἱ δημιουργοί της ὅταν σχεδιάζουν τὰ μοντέλα τους συνδυάζουν πάντα τὶς γραμμές, τὸ σχῆμα, τὶς λεπτομέρειες, μὲ τὴν κόμμωσι ποὺ τὰ συνοδεύει. Μία μακρυά κόμη δὲν εἶναι μόνο ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν φετεινὴ μόδα, ἀλλὰ καὶ ἄκομψη. Μὲ τὰ κοντὰ μαλλιὰ ἡ γυναίκα ἀποκτᾶ μιὰ καινούργια, πιὸ ναρούμενη ἐμφάνισι. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της φαίνονται πιὸ λεπτά, τὰ μάτια λάμπουν περισσότερο.

Μέσα ἀπὸ τὴν ποικιλία τῶν διαφόρων χτενισμάτων, ποὺ συνειθίζονται, σᾶς παρουσιάζουμε πέντε ἐξαιρετικὰ κομψὲς κομμώσεις, ποὺ ὀφείλονται σὲ μεγάλους εὐρωπαϊκοὺς κομμωτές. Τὸ κυριώτερο γνώρισμά τους εἶναι τὸ καλὸ βούρτσισμα τῶν μαλλιῶν ἀπὸ τὸ μέτωπο πρὸς τὰ ὀπίσω ἢ τὰ πλάγια.

Τὸ χτένισμα ἀρ. 1 ἔχει χωρίστρα στὸ πλάϊ. Τὰ κοντὰ μαλλιὰ εἶναι ὀντουλαρισμένα στὰ αὐτιὰ καὶ πίσω στὸν τράχηλο.

Τὸ χτένισμα ἀρ. 2 εἶναι στὸν ἀνδρικὸ τύπο, δίχως χωρίστρα. Ἀλλὰ προσέξετε πῶς καταλήγουν τὰ μαλλιὰ σὲ μύτη πίσω καὶ μὲ πόση χάρι περιβάλλουν τὸ πρόσωπο, ἐπειδὴ δὲν εἶναι κολλητὰ στὰ αὐτιὰ καὶ στὸ μέτωπο.

Κάπως πιὸ περίπλοκο τὸ χτένισμα ἀρ. 3, ταιριάζει σὲ πολὺ νεανικὰ πρόσωπα μὲ δροσερώτατο δέρμα. Τὰ μαλλιὰ βουρτσίζονται στὸ κέντρο πρὸς τὰ πίσω, τὰ δὲ ὑπόλοιπα γυρίζουν στ' αὐτιὰ πρὸς τὰ ἐπάνω, σχηματίζοντας μπουκλάκια.

Στὸ χτένισμα ἀρ. 4 ἡ χωρίστρα εἶναι στὸ πλάϊ καὶ τὰ μαλλιὰ πέφτουν μὲ χάρι στὸ μέτωπο, σὰν «ἀφέλειες», ἐνῶ γυρίζουν ψηλὰ ἐπάνω ἀπὸ τ' αὐτιά.

Τὸ τελευταῖο χτένισμα ἀρ. 5, ταιριάζει σέ μικροκοπέλλα μὲ παιδικὴ σχεδὸν φυσιογνωμία. Ἔχει χωρίστρα στὸ πλάϊ, εἶναι ἐντελῶς ἴσιο καὶ τὰ ἔμπρος μαλλιὰ πέφτουν στὸ μέτωπο. Ἀπαιτεῖ ὑψηλὸ μέτωπο καὶ ὡραία αὐτιά.

3 ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Τὸ χαριτωμένο καὶ δροσερὸ μοντέλο τῆς σελίδος μας, μπορεῖτε νὰ τὸ ράψετε ἀνάλογα μὲ τὸ ὕφασμα ποὺ διαθέτετε, σύμφωνα μὲ μιὰν ἀπὸ τὶς τρεῖς παραλλαγές του:

Ἡ παραλλαγὴ ἀρ. 1 μπορεῖ νὰ γίνῃ περίφημα μὲ ὁποιοδήποτε ριγὲ βαμβακερὸ ὕφασμα, τσίτι ἢ τομπράλκο. Οἱ ἀντίθετες ρίγες στὸ κορσὰζ καὶ στὶς τσέπες δημιουργοῦν τὴν πιὸ εὐχάριστη ἐντύπωσι, ποὺ συμπληρώνεται μὲ τὸν ἄσπρο πικεδένιο γιακὰ καὶ τὰ ρεβὲρ στὰ ζαπονὲ μανίκια.

Γιὰ ἀπογευματινὸ φόρεμα ἀπὸ ταφτὰ ταιριάζει πολὺ ἡ παραλλαγὴ ἀρ. 2. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ὁ γιακὰς γίνεται ἀπὸ ὀργαντίνα καὶ τὸ μανίκι τρία τέταρτα.

Ἂν ἐπιθυμῆτε νὰ φτιάξετε ἕνα μεταξωτὸ ἐμπριμεδάκι, πολὺ νεανικό, ἐφαρμόσετε τὴν παραλλαγὴ ἀρ. 3. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ φτιάξετε κοντὸ μανικάκι.

Ἡ φούστα εἶναι λοξὴ καὶ σχηματίζει γκοντέ, τὸ κούμπωμα ἀρχίζει ἀπὸ τὴ μέση τοῦ ντεκολτὲ καὶ σταματᾶ στὴν κοιλιά. Τὸ κορσὰζ εἶναι ἐφαρμοστό, μὲ πένσες.

ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΦΘΕΙΡΕΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ;

ΑΠΑΝΤΑ Η Κ^Α ΕΛΕΝΗ ΒΛΑΧΟΥ

- Οἱ προϋποθέσεις πού δέν πρέπει ποτέ νά ξεχνοῦν οἱ γυναῖκες πού ἐργάζονται.
- Θυσία ἑνός τετάρτου τῆς ὥρας γιά τή στοιχειώδη αἰσθητική.
- Τί χάνει τό σπίτι ἀπ' τήν ἀπουσία τῆς γυναίκας.
- Ἡ γυναίκα πρέπει νά ξέρη νά ἐργάζεται ἀδιάφορο ποῦ.
- Ἡ ἐργασία καί τά διαζύγια.
- Καί λίγα γιά τίς... στρατιωτίνες.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

κ. ΝΕΣΤ. ΜΑΤΣΑ

Τὸ πρόβλημα εἶναι μεγάλο καὶ τρομερὰ ἐπίκαιρο. Ἀπασχολεῖ μὲ τὴν ἴδια ἔντασι τὴ γυναίκα τοῦ λαοῦ καὶ τὴ γυναίκα τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Καμμιὰ δὲν μένει ἀμέτοχη ἀπέναντί του: Φθείρει ἡ ἐργασία τὴ γυναίκα;

Δύσκολη ἡ ἀπάντησις! Σήμερα ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν γυναικῶν ὅλου τοῦ κόσμου—ὑπολογίζεται ὅτι ξεπερνᾶ τὰ 30% τῶν γυναικῶν ὅλης τῆς γῆς — ἀπασχολεῖται σὲ ἐξωτερικὲς ἐργασίες. Στὸ γραφεῖο, στὸ ἐργοστάσιο, στὸ κατάστημα. Οἱ περισσότερες φυσικὰ ἐργάζονται ἀπὸ ἀνάγκη. Γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸ γέρο πατέρα ἢ τὴν μητέρα ἢ καὶ τὸν σύζυγο ἀκόμη ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ βγάλη πέρα μόνος του μὲ τὰ πολλαπλὰ οἰκογενειακὰ βάρη.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται ἐξω, ὄχι ἀπὸ ἀνάγκη, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνία. Οἱ ἐργασίες τοῦ σπιτιοῦ δὲν ἔχουν κανένα ἰδιαίτερο θέλγητρο γι' αὐτές. Στὸ γραφεῖο ὅμως ἢ στὸ κατάστημα εἶναι ἀλλοιώς, ὑπάρχει κάτι νέο καὶ γοητευτικό. Καὶ μόνον ἡ ἰδέα ὅτι ἐργάζονται τὶς κολακεύει ἀρκετά...

Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπὸ τὰ παραπάνω, τὸ πρόβλημα, τίθεται ἔτσι: Φθείρει ἡ ἐργασία τὴ γυναίκα;

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ποὺ ἀπασχολεῖ κάθε γυναίκα, ἀπαντᾶ προθυμότατα μιὰ ἐκλεκτὴ Ἑλληνὶς διανοουμένη, ἡ κ. Ἑλένη Βλάχου, τὸ... γνωστὸ Ε. τῆς «Καθημερινῆς».

— "Ὀχι! Ἀσφαλῶς ὄχι! Ἡ ἐργασία νὰ φθείρη τὴν γυναίκα; Μὰ γιατί; Σήμερα οἱ περισσότερες γυναῖκες ἀντιμετωπίζουν τὸ ζωοπορισμικὸ πρόβλημα, τὸ ἴδιο ἔντονα ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες, καὶ ἐργάζονται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Ἤπτως ὅμως ἔπαψαν νὰ εἶναι χωριστωμένες; Καὶ μέτρες σταμάτησαν οἱ ἄνδρες νὰ ἐνδιαφέρωνται γι' αὐτὲς, ὅπως ἔκαναν οἱ παπούδες μας γιὰ τὶς γιαγιάδες μας; "Ὀχι βέβαια! Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἐργασία φθείρει τὴν γυναίκα. Φυσικὰ δὲν ξεχνῶ ὅτι ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν ἐργασίες, κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὲς μερικὲς ποὺ κουράζουν πραγματικὰ τὴ γυναίκα, ἀλλὰ μὲ μιὰ προϋπόθεσι ποὺ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ξεχνοῦν οἱ γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται.

— Προϋπόθεσι;

— Ναί. Πολὺ ἁπλῆ, ἀλλὰ καὶ πολὺ σημαντική. Οἱ γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται δὲν πρέπει νὰ παραμελοῦν τὸν ἑαυτόν των. Κι' αὐτὸ θὰ ἦταν μεγάλη γκάφα καὶ θὰ τὶς ἔβλαπτε πολύ. Ἡ ἔλλειψις χρόνου δὲν δικαιολογεῖται. Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὧρες. Ἕνα τεταρτάκι μπορεῖ νὰ ἐξοικονομηθῆ ἀπὸ κάποια ἄλλη ἀσχολία γιὰ τὸν καλωπισμό μας. Εἶναι ἕνα σημαντικώτατο χρέος αὐτὸ ἀπέναντι στὴν αἰσθητική μας καὶ στὴν αἰσθητικὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ μᾶς συναναστρέφονται. Ἀκτένιστα μαλλιὰ καὶ ἀσουλούπωτο ντύσιμο δὲν συγχωροῦνται μὲ κανένα τρόπο στὴ γυναίκα καὶ μάλιστα στὴν γυναίκα ποὺ ἐργάζεται. Εἴπαμε: ἕνα τεταρτάκι εἶναι αὐτό, ἂς ποῦμε καὶ μισὴ ὥρα. Ἂς τὸ θυσιάσωμε ἐν ὀνόματι τῆς στοιχειώδους αἰσθητικῆς...

— Μήπως ὅμως κ. Βλάχου ἡ ἀπασχόλησις τῆς γυναίκας ἀλλοῦ, γίνεται αἰτία νὰ χάνη τὸ σπίτι κάτι ἀπ' τὴν ἀτμόσφαιρά του;

Ἡ ἐκλεκτὴ συνομιλήτριά μας δὲν διστάζει ν' ἀπαντήση κατηγορηματικά:

— Ὁπωσδήποτε κάτι χάνει. Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας στὸ σπίτι εἶναι μιὰ ἀληθινὴ ἑορτή. Ἡ νοικοκυρὰ πάντα θὰ βρῆ μὲ κάτι νὰ τὸ στολίση ἢ πάντα κάτι θὰ ἑτοιμάση γιὰ νὰ δώση τὴν χαρὰ στὸν ἄντρα ποὺ θὰ ἐπιστρέψη ἀπ' τὴ δουλειά του κουρασμένος. Μιὰ μικρὴ λεπτομέρεια ἀρκεῖ γιὰ νὰ δημιουργήση μιὰ χαρουμενη ἀτμόσφαιρα. Καὶ ἡ γυναίκα εἶναι ἄσσος στὶς λεπτομέρειες... Ἀναγκαστικὰ ὅμως, ὅταν ἐργάζεται ἔξω, θὰ παραβλέψη κάτι ἀπ' αὐτά. Ὁ χρόνος της θὰ εἶναι περιωρισμένος καὶ ὅσος τῆς περισσεύει ἀπὸ τὴν ἐξωτερική της ἐργασία θ' ἀφιερώνεται στὶς ἄλλες της σημαντικὲς ἀσχολίες. Ἔτσι τὸ σπίτι κάτι χάνει ἀπ' τὴν ἀτμόσφαιρά του, ἀπ' τὴ ζεστασιά του.

— Καὶ ἡ γυναίκα ποὺ ἐργάζεται μόνο στὸ σπίτι;

— Κι' αὐτή, μὲ τὴν δημιουργικὴ ἐργασία της προσφέρει ὅσα θὰ πρόσφερε ἡ γυναίκα ποὺ ἐργάζεται ἔξω. Καὶ νομίζω ὅτι τὸ ν' ἀναθρέψη μιὰ γυναίκα τὰ παιδιά της καὶ νὰ κοιτάξη τὸ νοικοκυριό της, εἶναι ἀσφαλῶς πιὸ εὐχάριστο ἀπὸ τὴ δουλειὰ τῆς ἰδιαιτέρας γραμματέως τοῦ βιομηχάνου... Εἴπαμε ὅμως ἡ γυναίκα ποὺ ἐργάζεται ἀναγκαστικὰ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της — ἀνεξάρτητα ἂν ἡ ἐσωτερική δουλειὰ εἶναι πιὸ εὐχάριστη — δὲν χάνει τίποτα ἀπὸ τὸν ἑαυτό της ἂν τηρῆ πάντα τὸ μικρὸ ἑκεῖνο μυστικὸ τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας... Μιὰ τάξις μόνον γυναικῶν δὲν συγχωρεῖται...

Ἡ κ. Βλάχου δίνει ἐπιθετικὸ τόνο στὴν ὁμιλία της. Διακόπτει γιὰ λίγο κι' ὕστερα συνεχίζει:

— Οἱ γυναῖκες ποὺ δὲν κάνουν τίποτα! Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ εἶναι «ζῶον χρήσιμον». Ἢ στὸ σπίτι της ἢ ἔξω ἀπὸ αὐτό. Πάντως κάτι πρέπει νὰ κάνη, μὲ κάτι ν' ἀσχολήται. Πέρασε πιὰ ἡ ἐποχὴ ποὺ μιὰ κατηγορία γυναικῶν κάθονταν στὸ σπίτι καὶ τὰ ἐπερίμεναν ὅλα ἕτοιμα. Οἱ γυναῖκες αὐτὲς εἶναι ἕνα «εἶδος ντεμοντέ». Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ξέρη νὰ ἐργάζεται. Ἀδιάφορο ποῦ. Ὅπου θέλει καὶ ὅπως θέλει. Νὰ ἐπιτελῆ μόνον δημιουργικὸ ἔργο.

Διατυπώνομε στὴν συνομιλήτριά μας μιὰν ἐπιφύλαξι:

— Μήπως ἡ ἐντατικὴ ἐξωτερικὴ ἐργασία δημιουργεῖ στὴν γυναίκα κάποια αὐταρχικότητα καὶ κάποιον ἐγωϊσμὸ περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ὡς ἄτομο; Καὶ μήπως τὰ τόσα διαζύγια ποὺ γίνονται στὴν Ἀμερικὴ, ὀφείλονται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς. Στ' ὅτι δηλαδὴ οἱ περισσότερες γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς ἐργάζονται;

— Δὲν νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀπόλυτο. Στὴν Ἀμερικὴ συνήθως οἱ γυναῖκες ἐργάζονται ὅσο εἶναι ἀνύπαντρες. Μόλις παντρευθοῦν ὅμως ἀναγκαστικὰ ἐγκαταλείπουν τὶς ἐργασίες των γιὰ νὰ ἀφιερωθοῦν στὰ... οἰκιακά. Αὐτὸ συμβαίνει, γιατί στὸν Νέον Κόσμο ποὺ ὑπάρχουν ἀπ' ὅλα, δὲν ὑπάρχουν ὑπηρέτριες. Κρίσις ὑπηρετριῶν... Ἔτσι οἱ Ἀμερικανίδες ποὺ θὰ παντρευθοῦν— κι' ὅταν λέω Ἀμερικανίδες δὲν ἐννοῶ μόνο τὶς Νεοὐρκέζες — συγυρίζουν μόνες τὸ σπίτι τους καὶ μόνες τους περιποιοῦνται τὰ παιδιά τους. Ὕστερα τί σχέσι ἔχει ἡ ἐργασία μὲ τὰ διαζύγια;... Ἀντιθέτως μάλιστα, ἡ ἐργασία εἶναι πολὺ λιγώτερο ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὴν ἐξαλλη κοσμικὴ ζωή.

Θὰ ἤθελα νὰ πῶ ὅτι πάντα ὑπάρχει στὴν ψυχὴ τῆς γυναίκας ἕνα διαολάκι, τὸ «διαολάκι τοῦ κακοῦ» τοῦ Τριστὰν Μπερνάρ, ποὺ προκαλεῖ στὴν ἄγνωστη Ἐδέμ, ἀλλὰ στὴν προκειμένη περίπτωσι ἡ γνώμη μου δὲν ἔχει καμμιὰ ἰδιαίτερη σημασία... Λέω ὅμως κάτι ἄλλο ἐξ ἴσου... σκανδαλιστικό:

—Καί... καὶ ἡ παρουσία τῆς γυναίκας στὸ Στρατό, ἐννοῶ τὶς γυναῖκες ποὺ στρατεύονται, καὶ πολεμοῦν ἢ προσφέρουν ὑπηρεσίες στὸν πόλεμο, δὲν ἔχει κακὴ ἐπίδρασι στὸν χαρακτήρα τους καὶ δὲν τὶς φθείρει;

—Κακὴν ἐπίδρασι; Καὶ πάλιν νομίζω ὅτι ὄχι. Δὲν εἶναι φυσικὰ ὡραῖο μιὰ γυναίκα νὰ κρατᾶ ὅπλο καὶ νὰ πολεμᾶ. Ἡ γυναίκα εἶναι πλασμένη γιὰ ἄλλα τρυφερώτερα πράγματα. Ἀλλὰ πολλὲς φορὲς ἡ παρουσία της στὸν πόλεμο εἶναι ἀπαραίτητη. Κι' ἔτσι εἴδαμε στὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, τακτικὸ γυναικεῖο Στρατὸ στὴν Ἀγγλία ποὺ προσέφερε ἀπείρες ὑπηρεσίες γιὰ νὰ κερδηθῆ ἡ Νίκη. Ἂς μὴ ξεχνοῦμε καὶ τὴ συμβολὴ τῶν διγυναίκες ἔχουν μιὰ καταπληκτικὴ ἱκανότητα προσαρμογῆς. Προσαρμόζονται μὲ τὴν ἴδια εὐκολία στὸν πόλεμο ὅπως καὶ στὴν εἰρήνη...

Θερμὴ ὑπεράσπισις τῆς γυναίκας οἱ ἀπαντήσεις τῆς κ. Βλάχου. Καὶ παράλληλα μὲ αὐτὸ, τὸ μεγάλο μας πρόβλημα φωτίστηκε ἀρκετά. Ἡ κ. Βλάχου πιστεύει ὅτι ἡ ἐργασία δὲν φθείρει τὴν γυναίκα, ὅταν αὐτὴ ξαίρει νὰ διατηρηθῆ γυναίκα ἀφοῦ κι' ὅταν ἐργάζεται.

ΝΕΣΤ. Π. ΜΑΤΣΑΣ

Μικρὰ εὔθυμα

Ἡ κυρία Μαριάνθη ἡ ὁποία ἔχει πάρει διαστάσεις Ἱπποποτάμου, λέει στὸν ἄντρα της:

—Ἄκουσε Εὐριπίδη. Πρέπει ν' ἀγοράσης ἀπαραιτήτως παραπετάσματα γιὰ τὴν κρεβατοκάμαρά μας. Ὁ ἀπέναντι γείτονάς μας ἐμφανίζεται κάθε μέρα γυμνὸς στὸ παράθυρο. Εἶναι ἀηδία.

—Καὶ γιατὶ νὰ πετάξουμε χρήματα Μαριάνθη μου; Κάνε καὶ σὺ τὸ ἴδιο. Ἔτσι θ' ἀγαράσης ἐκεῖνος παραπετάσματα.

ΦΛΟΓΕΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

— Σοῦ δίνω πίσω τὸ λόγο μου Ἀργύρη. Ὁρίστε καὶ ἡ βέρα ποὺ μοῦ ἔδωσες. Δὲν μπορῶ νὰ σὲ παντρευτῶ γιατὶ θὰ πάρω ἄλλον.

——Ἕναν ἄλλον; Καὶ ποιὸς εἶναι αὐτός; Πές μου τ' ὀνομά του.

— Δυστυχία μου! Θέλεις νὰ τὸν σκοτώσης;

—"Ὀχι βρ' ἀδερφέ, θέλω νὰ τοῦ πουλήσω τὴ βέρα!

Η "ΨΥΧΡΗ" ΓΥΝΑΙΚΑ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου, Ἀμερικανὶς μυθιστοριογράφος Μύριαμ Μόντελλ, ἐξέδωσε τελευταῖα ἕνα μυθιστόρημα ποὺ ἔχει ὡς θέμα τὸ πρόβλημα τῆς ψυχρῆς γυναίκας. Δὲν πέρασαν πολλὲς μέρες ἀπὸ τὴν ἔκδοσι τοῦ βιβλίου καὶ ἡ Μόντελλ πῆρε ἑκατοντάδες ἐπιστολές, στὶς ὁποῖες, γυναῖκες, ποὺ βρίσκονταν στὴν ἴδια κατηγορία, μὲ τὴν ἠρωΐδα, τῆς ζητοῦσαν, μὲ κραυγὲς ἀπελπισίας καὶ τραγικὲς ἐπικλήσεις, νὰ τὶς βοηθήση νὰ βγοῦν ἀπ' αὐτὴν τὴν κατάστασι. Ἡ ἀλληλογραφία αὐτὴ ὑπῆρξε γιὰ τὴν Μύριαμ Μόντελλ μιὰ ἀποκάλυψι. Δὲν εἶχε φαντασθῆ ποτὲ ὅτι τὸ κακὸ εἶχε τόση ἔκτασι, οὔτε ὅτι ἦταν ἡ αἰτία τόσων καὶ τόσων διαζυγίων. Τὸ ἄρθρο της εἶναι πολὺ διδακτικὸ καὶ γι' αὐτὸ τὸ δίνουμε στὶς ἀναγνώστριές μας, οἱ ὁποῖες πιστεύομε ὅτι θὰ ὠφεληθοῦν ὁπωσδήποτε διαβάζοντάς το.

"Ἐλαβα τὶς προάλλες ἕνα γράμμα ἀπὸ μιὰ νέα γυναίκα, ποὺ δὲν τὴν ξέρω καὶ δὲν θὰ τὴν γνωρίσω ποτέ. Ἀγνοῶ ἀκόμα καὶ τ' ὄνομά της. Δὲν ὑπέγραψε τὸ γράμμα της καὶ δὲν ἤξερε στὴν πραγματικότητα γιατὶ μοῦ ἔγραφε. "Ἰσως νὰ σκέφθηκε πὼς θἄβρισκε ἀνακούφισι ἐκθέτοντάς μου τὰ βάσανά της.

«Καταστρέφω τὸ γάμο μου, καὶ τὸ ξέρω, μὰ τί νὰ κάνω;» μοῦ ἔγραφε. Νὰ ἡ Ἱστορία της, ὅπως ἀκριβῶς τὴν διηγεῖται στὸ γράμμα της:

«Εἶμαι εἴκοσι ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ὁ ἄντρας μου τριάντα. Εἴμαστε καὶ οἱ δυὸ μοντέρνοι καὶ ἔξυπνοι. "Ἔχουμε δυὸ παιδιὰ ἡλικίας τεσσάρων καὶ ἑνὸς ἔτους καὶ οἰκονομικὰ δὲν ὑποφέρουμε. "Ἔχουμε ἕνα σπίτι μ' ἕναν ὡραῖο κῆπο καὶ θἄπρεπε νὰ ἦμουν ἡ πιὸ εὐτυχισμένη γυναίκα τοῦ κόσμου. Μὰ ἕνας ἐφιάλτης καταστρέφει τὴ ζωή μας. Μολονότι ἀγαπῶ τὸν ἄντρα μου,, μένω «ψυχρὴ» καὶ δὲν κατορθώνω νὰ τοῦ δώσω αὐτὸ ποὺ περιμένει ἀπὸ μένα. Μὴν νομίσετε ὅτι δὲν κάναμε καμμιὰ προσπάθεια γιὰ νὰ διορθώσουμε αὐτὴ τὴν κατάστασι. Διαβάσαμε ἕνα σωρὸ βιβλία γιὰ τὴ συζυγικὴ εὐτυχία καὶ δοκιμάσαμε πολλὲς θεραπεῖες. Μὰ δὲν ἔγινε τίποτα.

»Στὴν ἀρχὴ νόμισα ὅτι ἡ αἰσθησιακὴ ἀνεπάρκεια ὠφέλετο στὴν ἐρωτικὴ μου ἀπειρία καὶ ἔκανα ὑπομονή. Δὲν θὰ σᾶς περιγράψω τὰ μέσα ποὺ ἐχρησιμοποίησα γιὰ νὰ φθάσω σὲ κάποιο ἀποτέλεσμα. Στὸ τέλος παραδέχθηκα πὼς ἤμουν ψυχρή.

»Αὐτὴ ἡ λέξι θὰ σᾶς κάνη ἴσως νὰ νομίσετε ὅτι εἶμαι ἕνα κομμάτι πάγος. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Ἐπὶ πλέον βρίσκω ὅτι ὁ σύζυγός μου εἶναι ἀρκετὰ ἐλκυστικὸς ὡς ἄντρας. Εἶναι ψηλός, ξανθὸς καὶ γεροδεμένος. Πολλὲς φορὲς κυττάζοντάς τον «συγκινοῦμαι». Συγκινοῦμαι πραγματικὰ καὶ σκέπτομαι ὅτι «αὐτὴ τὴ φορὰ ὅλα θὰ πᾶνε καλά». Μὰ ποτὲ δὲν γίνεται τίποτε.

»Αὐτὴ ἡ κατάστασι δὲν μπορεῖ νὰ συνεχισθῆ. Γιατὶ νὰ ἐπιμένουμε; Γιατὶ ὁ ἄντρας μου δὲν θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ βρῆ μιὰν ἄλλη γυναίκα ποὺ θὰ τὸν ἱκανοποιοῦσε ἐντελῶς;

»Πρὶν ἀπὸ πολλοὺς μῆνες πῆγα σ' ἕναν διάσημο γυναικολόγο, ὁ ὁποῖος μὲ ἐξήτασε μὲ προσοχή. Μοῦ εἶπε ὅτι ὀργανικὰ ἤμουν ἀπολύτως ἐν τάξει. Δὲν εἶναι λοιπὸν αὐτὸ ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας μου. Διάβασα ἐπίσης ὅτι μιὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένες αἰτίες τῆς γυναικείας ψυχρότητας, εἶναι ἡ σεμνοτυφία. Λοιπόν, ἐγὼ δὲν εἶμαι σεμνότυφη. Νομίζω πὼς ὅταν ἕνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναίκα ἀγαπιοῦνται, ὅλα ἐπιτρέπονται μεταξύ τους.

»Ὁ ἄντρας μου εἶναι πάντοτε τρυφερὸς καὶ γλυκός. Ὅλος ὁ κόσμος λέει ὅτι «δὲν ὑπάρχουν κρύες γυναῖκες, παρὰ μόνον ἀδέξιοι ἄντρες». Στὴν περίπτωσί μας αὐτὸ δὲν ἰσχύει. Ὁ ἄντρας μου μοῦ εἶπε μιὰ μέρα ὅτι ἡ ψυχρότητά μου ἴσως νὰ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι μοῦ φέρνεται μὲ πολλὴ τρυφερότητα, γιατὶ μπορεῖ νὰ εἶμαι ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ ὀνειρεύονται «πρωτόγονους» ἄντρες. Ἔπαιξε γιὰ λίγο τὸ ρόλο τοῦ Ταρζάν, μὰ δὲν ἔγινα πιὸ εὐτυχισμένη.

»Ἄκουσα ἐπίσης νὰ λένε ὅτι πολλὲς παντρεμένες γυναῖκες εἶναι κρύες ἐπειδὴ φοβοῦνται τὴν μητρότητα. Ἂν εἴμασταν εὐτυχισμένοι μαζί, θὰ ἤθελα καὶ ἕνα τρίτο καὶ ἕνα τέταρτο παιδί. Μὰ ξέρω ἀπὸ πεῖρα ὅτι τὸ ἐρωτικὸ πάθος δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴ σύλληψι, γιατὶ ἐμεινα ἔγκυος δυὸ φορὲς, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ καμμιὰ ἐρωτικὴ ἱκανοποίησι.

»Σήμερα τὸ πρωΐ, μπῆκα στὸ μπάνιο τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἄντρας μου ξυριζόταν κι' εἶδα στὸν καθρέφτη τὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου του. Εἶχε ὕφος κουρασμένο, γερασμένο, ἀξιολύπητο. Κατάλαβα πὼς ἡ αἰτία ἤμουν ἐγώ. Ὠ! Εἶμαι πολὺ δυστυχισμένη καὶ δὲν ξέρω τί νὰ κάνω».

★

Ἂν μποροῦσα ν' ἀπαντήσω σ' αὐτὴ τὴ γυναίκα, θὰ τῆς ἔλεγα:

— Μὴν ἀπελπίζεσθε. Ἡ περίπτωσί σας ἀπαιτεῖ ὑπομονή. Τὸ ὅτι δὲν βρήκατε ὡς σήμερα λύσι στὸ πρόβλημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ, αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς δὲν ὑπάρχει καὶ λύσι. Ἂν ἡ ψυχρότητά σας ὀφείλεται σὲ ἀπειρία, θὰ μπορούσατε νὰ τὴν θεραπεύσετε μὲ τὴν ἀνακάλυψι τῆς πραγματικῆς φύσεως τῶν σεξουαλικῶν σχέσεων.

»Ἂν δὲν μπορῆτε ν' ἀντιστοιχηθῆτε στὴν θερμότητα τοῦ συζύγου σας, ἴσως νὰ ὀφείλεται στὸ ὅτι ἀνατραφήκατε μὲ αὐστηρότητα. Καὶ ὡς κοπέλλα φαίνεται ὅτι θὰ ἤσασταν πολὺ σεμνότυφη. Μπορεῖ ἀκόμα ν' ἀπογοητευθήκατε μὲ τὴν «πεζότητα» τῶν σεξουαλικῶν σχέσεων. Ἡ τρυφερότητα τοῦ συζύγου σας καὶ ἡ συνήθεια θὰ μποροῦσαν νὰ διαλύσουν τὴ σεμνοτυφία σας.

»Πολλὲς γυναῖκες κατώρθωσαν νὰ θεραπευθοῦν χάρις στὶς συμβουλὲς γυναικῶν ποὺ ἦταν πιὸ ἔμπειρες σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. Μὰ ἡ πραγματικὴ ἀναφροδισία εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ψευδοαναφροδισία, κι' εἶναι πολὺ πιὸ σπάνια.

»Ἂν εἴσθε πραγματικὰ ἀναφροδισιακή, αὐτὸ σημαίνει πὼς κάτι σὲ σᾶς εἶναι ἀτελές. Μπορεῖ σωματικὰ νὰ εἴσθε ἀπολύτως κανονική. Μὰ ἕνα μέρος τῆς προσωπικότητάς σας δὲν ἔφθασε ποτὲ στὴν πλήρη του ὡριμότητα, δὲν ἀναπτύχθηκε ἐντελῶς ἡ θηλυκότητα μέσα σας. Πέστε το στὸν ἄντρα σας ἀφοῦ εἴσθε εἰλικρινεῖς μεταξύ σας. Μπορεῖ ἡ ψυχρότητά σας νὰ ὀφείλεται σὲ αἰτίες ἀπωθημένες στὰ βάθη τῆς ψυχῆς σας, ὁπότε μὲ τὴν ἐπέμβασι ἑνὸς καλοῦ ψυχιάτρου, μπορεῖτε νὰ γίνετε καλά.

»Πολλὲς φορὲς ἡ ἀναφροδισία ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ γυναίκα δὲν βρῆκε τὸν ἄντρα ποὺ τῆς ταίριαζε. Ὅσο καλὸς κι' ἂν εἶναι ἕνας σύζυγος, μπορεῖ νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται στὸν ἐρωτικὸ τύπο τοῦ ἀνδρός, στὸν ὁποῖο ἡ γυναίκα ἀποκρυστάλλωσε τὶς ἐπιθυμίες της.

»Ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ ναρκισσεύονται, ἐπειδὴ εἶναι τόσο πολὺ ἐρωτευμένες μὲ τὸν ἑαυτό τους, ὥστε δὲν μποροῦν ν' «ἀγαπήσουν» κανέναν ἄνδρα. Ἄλλες πάλι εἶναι τόσο πολὺ συνδεδεμένες μὲ τοὺς γονεῖς τους, ὥστε εἶναι ἀνίκανες νὰ νοιώσουν σεξουαλικὲς ἱκανοποιήσεις, γιατὶ διατηροῦν τὴν παιδικότητά τους.

»Οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικά, μιὰ σύγχρονη γυναίκα εἶναι ἱκανὴ νὰ κάνη ὅ,τι κάνει καὶ ὁ ἄντρας της. Μὰ ὅταν πάρη τὴ θέσι της στὸ συζυγικὸ κρεβάτι μεταβάλλεται σ' ἕνα κομμάτι πάγου. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι ἡ σύγχρονη γυναίκα θέλοντας νὰ κάνη τὴν «μοντέρνα» (στραβὴ ἀντίληψι φυσικὰ) προσπαθεῖ νὰ πνίξη τὴ «γυναίκα» μέσα της μὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν κατοπινὴ ζωή της.

»Πρέπει λοιπὸν νὰ καταφύγετε σ' ἕναν ψυχίατρο γιὰ νὰ ἀνακαλύψετε τί συνετέλεσε στὸ παρελθὸν γιὰ νὰ γίνεται ἀναφροδισιακή. Ἴσως ἡ λέξις «ψυχίατρος» νὰ σᾶς τρομάξη. Μὰ πρέπει νἄχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἡ ψυχότητα εἶναι ἐκδήλωσι μιᾶς νευρώσεως. Πολὺ λίγες ὑγιεῖς γυναῖκες εἶναι «ψυχρές». Ἀντιθέτως, οἱ περισσότερες νευροπαθεῖς γυναῖκες εἶναι ἀναφροδισιακές.

»Μὴν νομίσετε ὅμως ὅτι ὁ ψυχίατρος μπορεῖ νὰ σᾶς κάνη ὁπωσδήποτε καλά. Ὑπάρχουν περιπτώσεις ποὺ ὁ ψυχίατρος δὲν μπορεῖ νὰ κάνη τίποτα.

»Πάντως πρέπει νὰ πᾶτε, γιατὶ αὐτὸ καὶ μόνο τὸ γεγονὸς τῆς προσπαθείας γιὰ νὰ θεραπευθῆτε, θὰ σᾶς ἀνακουφίση καὶ θὰ κάνη λιγώτερο ὀδυνηρὴ τὴν κατάστασί σας.

»Τὸ τραγικὸ στὴν ἀναφροδισία δὲν εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀμοιβαία ἱκανοποίησι, ἀλλ' ὅτι προκαλεῖ στὸν ἄντρα ἢ στὴν γυναίκα ἕνα συναίσθημα μειονεκτικότητος.

»Μὰ ἡ ψυχότητα δὲν καταστρέφει πάντοτε τὴ συζυγικὴ εὐτυχία. Ὑπάρχουν πολλὰ ζεύγη, στὰ ὁποῖα ἡ γυναίκα εἶναι ψυχρή, κι' ὅμως εἶναι εὐτυχισμένα. Γιατὶ στὴν γυναίκα τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν φέρνει καμμιὰ ἀνωμαλία, καὶ τὸν ἄντρα δὲν τὸν πειράζει. Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι σὲ πολλοὺς ἄνδρες ἀρέσουν οἱ ψυχρὲς γυναῖκες.

»Καὶ κάτι, στὸ ὁποῖο, σᾶς παρακαλῶ, νὰ δώσετε μεγάλη προσοχή, ἀφοῦ, ὅπως μοῦ γράφετε, ἔχετε δυὸ παιδιά: Μιὰ ἀπὸ τὶς συνέπειες τῆς ἀναφροδισίας εἶναι νὰ μεταδίδουν ἀσυνείδητα οἱ μητέρες τόσο στὰ κορίτσια τους ὅσο καὶ σ' ἀγόρια τους μιὰν ἀπέχθεια πρὸς τὸ γάμο καὶ τὰ ἐρωτικὰ ζητήματα. Κατανικήστε αὐτὴν τὴν τάσι ἂν τὴν ἔχετε, ἂν δὲν θέλετε νὰ ὁδηγήσετε τὰ παιδιά σας δυστυχισμένα».

ΜΥΡΙΑΜ ΜΟΝΤΕΛΛ

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἡ τάσι τῆς γυναίκας πρὸς τὴν τελειότητα

Ἂν ἡ γυναίκα ἔχη τὴ φιλοδοξία νὰ λάμπη καὶ νὰ διακρίνεται αὐτοπροσώπως κι' ὄχι μὲ τὰ ἔργα της, ὅπως τὸ φιλοδοξεῖ ὁ ἄντρας, εἶναι γιατὶ ἕνα μονάχα πρᾶγμα κάνει διαρκῶς συνειδητὰ καὶ σταθερά: νὰ τελειοποιῆ τὴν προσωπικότητά της γιὰ νὰ φτάση τὸ ἰδανικό, ποὺ ἔχει μέσα στὴ ψυχή της. Τουναντίον, ὅ,τι κάνει μὲ τὸ μυαλό της καὶ μὲ τὰ χέρια της εἶναι ἀσύνειδο κι' αὐθόρμητο.

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει σὲ πόσες ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς θυσίες προβαίνει ἡ γυναίκα θελληματικά της γιὰ νὰ εἶναι ἢ γιὰ νὰ διατηρηθῆ ὡραία· γιὰ νὰ ντυθῆ ὅσο μπορεῖ καλύτερα· κι' ὁ κόσμος γελᾶ γι' αὐτή της τὴ ματαιότητα. Κι' ὅμως πόσες ἄλλες θυσίες κάνει ἀνάλογες ἢ πολὺ σκληρότερες γιὰ νὰ πραγματοποιήση ἄλλα της ἰδανικὰ φιλανθρωπίας, οἰκονομίας, δράσης, γενναιοψυχίας, ἀξιοπρεπείας καὶ περηφάνειας — καὶ καλωσύνης.

Οἱ ἄντρες δὲν ἔχουν ἰδέα πόσους θησαυροὺς ὑπομονῆς, ἐξυπνάδας, ἀπάρνησης δαπανᾶ ἡ γυναίκα γιὰ νὰ φτάση τὸ ἠθικὸ ἰδανικό, ποὺ ἔχει θέσει στὴ ζωή της.

★

Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦτο εἶναι περίπλοκο ἀπὸ ἠθικὴ ἄποψι.

Ὅταν ἡ γυναίκα θέλη νὰ φτάση τὸ ἰδανικὸ τῆς τελειότητας, αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ εἶναι διαφορετικὸ σὲ κάθε γυναίκα. Ὅσο κι' ἂν ὑπάρχη ἡ ἀντίθετη γνώμη, πὼς ὅλες οἱ γυναῖκες εἶναι ἴδιες, οἱ ἀτομικὲς διαφορὲς γούστου, τάσεων, συναισθηματικότητας καὶ χαρακτῆρος εἶναι πιὸ πολὺ ἔντονες στὶς γυναίκες παρὰ στοὺς ἄντρες. Καὶ τὶς διαφορὲς αὐτὲς δὲν θὰ τὶς ζητήσουμε στὶς πράξεις των παρὰ στὶς αἰτίες ποὺ τὶς ὠθοῦν σ' αὐτὲς τὶς πράξεις καὶ στὰ συναισθήματα ποὺ τὶς συνοδεύουν καὶ τὶς ἀκολουθοῦν. Αὐτὲς οἱ κινητήριες αἰτίες εἶναι πιὸ ποικίλες στὴ γυναίκα παρὰ στὸν ἄντρα.

Οἱ αἰτίες ποὺ κινοῦν τὸν ἄντρα, εἶναι τὸ λογικὸ καὶ τὸ συμφέρον. Κι' αὐτὲς οἱ αἰτίες εἶναι οἱ ἴδιες σὲ ὅλους. Ἀντίθετα οἱ γυναῖκες κινοῦνται ἀπὸ τὴ συναίσθησι, τὴ φαντασία, ποὺ διαφέρουν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄτομο στὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸ πάθος, ἀπὸ τὰ εὐχάριστα ἢ δυσάρεστα συναισθήματα, ποὺ κι' αὐτὰ διαφέρουν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄτομο στὸ ἄλλο καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀμέτρητα.

Καὶ τὰ ἰδανικὰ ποὺ θέτει ἡ γυναίκα στὴ ζωή της, κυρίως τὸ ν' ἀρέση καὶ ν' ἀγαπηθῆ, τὰ κυνηγᾶ ἐνστιγματικὰ — καὶ μένει π ι σ τ ὴ σ' αὐτὰ καὶ μὲ τόσες θυσίες.

Ὁ ἄντρας ὄχι μονάχα δὲν τὸ κρύβει, παρὰ καὶ περηφανεύεται ἂν πετύχη νὰ παντρευτῆ καμμιὰ πλούσια νύφη. Ἀντίθετα ἡ γυναίκα ἀποτροπιάζεται νὰ τὴν λένε πὼς τὴν παντρευτήκανε γιὰ τὴν προῖκα της ἢ γιὰ τὴν κοινωνικὴ θέσι τῆς οἰκογενείας της. Προτιμᾶ νὰ τὴν ζητοῦν οἱ ἄντρες ὄχι γιὰ τὴν περιουσία της, παρὰ γιὰ ἄλλες της ἀρετές: γιατὶ εἶναι ὡραία, γιατὶ εἶναι οἰκονόμα, γιατὶ ξέρει καλὰ τὸ ἐπάγγελμά της, εἴτε μοδίστρα εἶναι, εἴτε ἐπιστήμονας, εἴτε συγγραφέας — καὶ γενικὰ γιατὶ μπορεῖ νὰ «ερδίζη μόνη της τὸ ψωμί της. Δὲν θέλει νὰ τὴν ἀγαποῦν οὔτε ἀπὸ συμφέρον, οὔτε γιατὶ μπορεῖ νὰ προσφέρη στὸν ἄντρα ὅ,τι κάθε γυναίκα. Θέλει νὰ τὴν ἀγαποῦν καὶ νὰ τὴν προτιμοῦν ἀκριβῶς γιὰ ὅ,τι ἔχει διαφορετικὸ ἀπὸ τὶς ἄλλες, γιὰ τὶς δικές της ἀρετές, γιὰ τὰ πτώματα, γιὰ τὸ δικό της τρόπο νὰ βλέπη τὴ ζωή, γιὰ τὶς σκέψεις καὶ δρᾶ· γιὰ τὸ δικό της ὕφος ποὺ ἀγαπᾶ — γιὰ τὴ δική της ἀτομικότητα.

Μέσα σ' ὅλ' αὐτὰ ὑπάρχουν ἴχνη ἀπὸ τὴ γενικὴ ἐπιθυμία ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων πλασμάτων ν' ἀφήσουν φεύγοντας ἀπὸ τὸ φθαρτὸν τοῦτο κόσμο κάτι τὸ ἄφθαρτο. Ἡ κυριώτερη δρᾶσι τῆς γυναίκας σ' αὐτὸν τὸν κόσμο εἶναι τῆς μητρότητας. Καὶ τὰ μόνα ἔργα ποὺ ἀφίνει, εἶναι τὰ παιδιά της κ' ἡ θύμησι τοῦ ἑαυτοῦ της.

Ἡ γυναίκα δὲν φοβᾶται οὔτε τὸν πόνο οὔτε τὸ θάνατο — οὔτε τὶς θυσίες. Φοβᾶται μὴν πεθάνη χωρὶς νὰ τὴν ἔχουν κατανοήσει. Τοῦτο σημαίνει γι' αὐτήν, πὼς δὲν ἀνταμείφθηκε γιὰ τ' ἀμέτρητα βάσανά της, ποὺ δοκίμασε στὴ ζωή. Τοῦτο σημαίνει γι' αὐτὴν πὼς δὲν ἔζησε!

ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΟΣ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

Ὅσο ἡ γυναίκα θέλει νὰ τὴν κατανοήσουν, τόσο ὁ ἄνδρας ἢ ἀδιαφορεῖ ἢ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν κατανοήση. Κι' αὐτὴ ἡ ψυχολογικὴ διαφορὰ δημιουργεῖ πλῆθος παρεξηγήσεις μεταξύ τους. Ὁ ἄντρας θεωρεῖ τὸ ἴδιο ὅλες τὶς γυναῖκες· τὶς βάζει ὅλες στὸ ἴδιο σακκί: τὴν εἰλικρινῆ καὶ τὴν ὑποκρίτρα, τὴ γενναιόψυχη καὶ τὴ μικρολόγα, τὴν αὐτοκυριαρχημένη καὶ τὴ βιτσιόζα.

Ὁ ἄντρας σ' ὅλη του τὴ ζωὴ εἶναι ἀπορροφημένος ἀπὸ τὶς ἀσχολίες του καὶ οὔτε καιρὸς τοῦ μένει οὔτε ἡ ἰδέα τοῦ περνάει νὰ τελειοποιῆ τὸν ἑαυτό του. Οὔτε κάνει θυσίες ἐκτὸς ἀπὸ ὅσες τοῦ ζητάει ὁ Νόμος. Δὲν μπορεῖ λοιπὸν νὰ μπῆ στὴ ψυχὴ τῆς γυναίκας, τὴν τόσο πολυσύνθετη καὶ νὰ τὴν καταλάβη.

Ἀλλὰ θὰ πῆτε: ἀφοῦ ἡ γυναίκα ἐπιθυμεῖ τόσο νὰ τὴν καταλαβαίνουν, γιατὶ δὲν ἐξηγιέται καθαρά; Φαίνεται πολὺ ἁπλὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, κι' ὅμως εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο. Γιατὶ ἡ γυναίκα καὶ νὰ τὸ θέλη, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγηθῆ. Ἡ γυναίκα γνωρίζει τὸν κόσμο μὲ τὸ συναίσθημα καὶ μὲ τὴ διαίσθησι καὶ ὄχι μὲ τὸ λογικὸ καὶ μὲ τὴν πρᾶξι. Οὔτε κ' ἡ ἴδια κατέχει καλὰ-καλὰ τί τὴς συμβαίνει. Τὸ ἔνστιχτο ὁδηγεῖ τὴ γυναίκα ὄχι νὰ ξεσκεπάζη τὸν ἐσώτερο ἑαυτό της, παρὰ νὰ τὸν κρύβη. Τὸ νὰ φανερώση καὶ μάλιστα δημοσίᾳ τὰ συναισθήματά της ἀπὸ συμφέρον (τὸ συμφέρον νὰ τὴν κατανοήσουν) τῆς φαίνεται προστυχο πρᾶγμα, ἕνα ἔγκλημα ἐναντίον τῆς φύσεως! Ἡ ἴδια μπορεῖ ἀπὸ διαίσθησι νὰ βλέπη μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἄλλου χωρὶς λόγια· καὶ δὲν καταλαβαίνει γιατὶ ὁ ἄντρας δὲν μπορεῖ νὰ κάνη τὸ ἴδιο, ἀλλὰ θέλει νὰ τοῦ τὸ ποῦν. Κι' ὅπως οἱ καθαρὲς ἐξηγήσεις τῶν ἄλλων τῆς προκαλοῦνε πλήξι, τὸ ἴδιο νομίζει πὼς κ' οἱ δικές της ἐξηγήσεις θὰ προκαλέσουν ἐπίσης τὴν πλήξι.

Ὅσο περισσότερο αἰσθηματικὸς εἶναι ἕνας ἄνθρωπος, τόσο περισσότερο γίνεται ἐπιφυλακτικὸς καὶ μετράει τὰ λόγια του.

Αὐτὴ ἡ ἀποστροφὴ τῆς γυναίκας νὰ ἀποκαλύπτη τὸν ἑαυτό της συνδέεται μὲ τὴν ἴδια τὴν προσωπικότητα τῆς γυναίκας: μὲ τὴ λεπτότητα, μὲ τὴν αἰδὼ καὶ μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια. Κι' ὅλες αὐτὲς οἱ ἰδιότητες τῆς εἶναι τόσο πολύτιμες, ποὺ μὲ κανέναν τρόπο δὲν δέχεται νὰ τὶς παραιτήση.

ΓΟΗΤΕΙΑ

Ἂν ἡ ἐπιθυμία τῆς γυναίκας εἶναι νὰ τὴν καταλάβουν — κι' ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν συμβαίνει, δημιουργοῦνται καυγάδες στὸ σπίτι καὶ ἀσυνεννησία, ὡστόσο αὐτή της ἡ ἐπιθυμία μαζὶ μὲ τὴν ὁμορφιά της κι' ἴσως περισσότερο κι' ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτερη ἑλκυστικὴ δύναμι τῆς γυναίκας: αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε γ ο η τ ε ί α.

Ὁ ἄντρας δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβη τὰ ἐλατήρια τῶν γυναικείων πράξεων, ὄχι γιατὶ εἶναι λιγώτερο ἔξυπνος ἀπὸ τὴ γυναίκα, παρὰ γιατὶ τοῦ λείπει ἡ διαίσθησι. Καὶ νομίζει πὼς ἡ ἐπιφυλακτικότητα τῆς γυναίκας νὰ μιλᾶ καὶ νὰ ἐξηγιέται εἶναι ἁπλὸ κατρίτσιο καὶ πεῖσμα. Κι' ὅμως αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἐπιφυλακτικότητά της τὸν τραβᾶ· τὸν τραβᾶ τὸ μυστήριο τῆς γυναίκας κι' ἡ ἀδυναμία του νὰ διεισδύση στὴ ψυχή της.

Ἡ γυναίκα, ὅταν παντρευτῆ, ἐγκαταλείπει ἐπίσημα τὸ οἰκογενειακὸ της ὄνομα, τὴν οἰκογένειά της καὶ γίνεται τὸ ἕτερον ἥμισυ, τὸ ὑποταχτικὸ τοῦ ἀντρός της. Κι' ὅμως, αὐτὴ θὰ τραβήξη τὸν ἄντρα στὸ δικό της ψυχικὸ καὶ πνευματικὸ κόσμο — θὰ τοῦ μεταδώση τὶς συμπάθειές της, τὶς ἀντιπάθειές της, τὶς φιλοδοξίες της, τὸν τρόπο ποὺ ζῆ αὐτὴ καὶ κρίνει. Ἔχει κι' ὁ ἄντρας ἐπίδρασι στὴν ψυχολογία τῆς γυναίκας του, ἀλλὰ πολὺ μικρότερη. Ἡ γυναίκα κυριαρχεῖ αἰσθηματικὰ καὶ πνευματικὰ στὶς πολιτισμένες κοινωνίες κι' αὐτὴ ἐπιβάλλει τὸ γοῦστο της, τὶς ἀγάπες της καὶ τὰ μίση της — καὶ τὴν κρίσι της.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Εἶσδε χαμαιλέων;

ΞΕΡΕΤΕ τὶ εἶναι ὁ Χαμαιλέων; Εἶναι ἕνα μικρὸ ζῶο ποὺ παίρνει τὸ χρῶμα τοῦ περιβάλλοντος, στὸ ὁποῖο βρίσκεται. Λοιπόν, μιὰ γυναίκα ποὺ σέβεται τὸν ἑαυτό της καὶ θέλει νὰ θεωρῆται κομψή, πρέπει νὰ γίνεται... χαμαιλέων. Πρέπει νὰ ξέρη νὰ προσαρμόζεται στὰ χίλια δυὸ ἐναλλασσόμενα τοπία τῆς ζωῆς της.

Ἡ γυναίκα πρέπει ν' ἀλλάζη ἐμφάνισι, ἀνάλογα μὲ τὸ περιβάλλον ποὺ βρίσκεται: στὸ σπίτι της ἢ στὸ δρόμο, στὴν πόλι ἢ στὴν ἐξοχή, στὸ τραῖνο ἢ στὸ πλοῖο. Ἕνα ντύσιμο ποὺ ταιριάζει στὸ ἕνα μέρος δὲν κάνει γιὰ τὸ ἄλλο. Ἡ γυναίκα πρέπει ν' ἀλλάζη ἀπὸ τὸ κεφάλι ἕως τὰ πόδια καὶ ὄχι μόνο στὸ ντύσιμο ἀλλὰ καὶ στὶς κινήσεις καὶ στὸ χρῶμα τοῦ δέρματος.

Τὸ βάδισμα μὲ μικρὰ ἀκανόνιστα βήματα εἶναι ὅτι πρέπει γιὰ τὴν ἄσφαλτο. Στὴν ἐξοχὴ ὅμως ἀποτελεῖ... ἀνορθογραφία.

Τὸ ἄσπρο δέρμα στὴν πλάζ φαίνεται φρικτό.

Τὰ κρὲπ ντὲ σὶν δὲν πᾶνε σ' ἕνα βουνήσιο περιβάλλον καὶ ἡ ὀργκαντίνα ἀποτελεῖ ὕβρι πρὸς τὴ θάλασσα καὶ τὸν οὐρανό.

Ὑπάρχουν κοσμήματα ποὺ εἶναι γιὸ τὸ πρωΐ κι' ἄλλα γιὰ τὸ βράδυ. Πολλὰ κοσμήματα τὸ πρωΐ δείχνουν νεοπλουτισμὸ καὶ καταστρέφουν τὴν ὁμορφιὰ αὐτῆς τῆς ὥρας ποὺ θέλει τὴ γυναίκα ἁπλή, ἀνάλαφρη, ἀνάερη.

Μεγάλη τσάντα τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ βράδυ ἀφίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ γυναίκα ποὺ τὴν κρατάει πρόκειται νά... ταξιδέψη.

Ὅπως καὶ μιὰ μικρὴ κομψὴ τσαντούλα στὴν πλάζ τὸ πρωΐ εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν ἀμμουδιά, τὴ θάλασσα, τὶς ψαρόβαρκες.

Ὑπάρχουν φορέματα ποὺ δίνουν ἕναν δικό τους τόνο στὸ περιβάλλον. Ἕνα χαρούμενο φόρεμα μπορεῖ νὰ κάνη γελαστὴ μιὰ συννεφιασμένη μέρα.

Τίποτα ἀπ' ὅλ' αὐτὰ δὲν ἐφευρίσκεται. Πρέπει κανεὶς νὰ τὰ ξέρη, ἢ νὰ τὰ μάθη.

Τίποτα ἀπ' ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀγοράζεται, πρέπει κανεὶς νὰ τὸ δημιουργήση. Τίποτα ἀπ' ὅλ' αὐτὰ δὲν ἐξηγεῖται, πρέπει κανεὶς νὰ τὸ καταλαβαίνη.

ΑΥΤΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

★ Ἡ μικρὴ κόρη τῆς Τζούντυ Γκάρλαντ, Λίζα, ἡλικίας 4 ἐτῶν, ἔδωσε τὸ πρῶτο της χορευτικὸ ρεσιτάλ! Ἂς σημειωθῆ ὅτι, ἐνῷ ἡ μητέρα της ἦταν πολὺ νευρικὴ πρὶν ἀπὸ τὸ ρεσιτάλ, ἡ μικρὴ Λίζα ἀντίθετα ἦταν ἀπαθέστατη. Στὴν ἴδια ἡλικία εἶχε ἀρχίσει καὶ ἡ ἴδια ἡ Τζούντυ Γκάρλαντ τὴν χορευτική της καριέρα.

★ Ἡ Τζὴν Πῆτερς ἄρχισε νὰ παίρνη μαθήματα χοροῦ, προσπαθώντας ἔτσι ν' ἀναπληρώση αὐτὴ της τὴν ἔλλειψι. Ὅταν ἦταν πιὸ μικρὴ καὶ πήγαινε ἀκόμα στὸ σχολεῖο, ἔπαιρνε τὰ λεπτὰ ποὺ τῆς ἔδιναν γιὰ τὰ μαθήματά της τοῦ χοροῦ καὶ τὰ ξώδευε στοὺς κινηματογράφους. Ἔγινε λοιπὸν ἀστέρας, ποὺ τόσο τὸ ἐπιθυμοῦσε, ἀλλὰ δὲν ἔμαθε χορό.

★ Ὁ Τάϋρον Πάουερ καὶ ἡ γυναίκα του Λίντα Κρίστιαν ἦσαν πολύ... κουρασμένοι ὅταν γύρισαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ στὴν Εὐρώπη καὶ ἔφυγαν γιὰ ἑνὸς μηνὸς ἀνάπαυσι στὸ μαγευτικὸ Ἀκαπούλκο. Ὁ Ταῦ μόλις γυρίση στὸ Χόλλυγουντ θὰ παίξη σ' ἕνα καϋμπόϊκο ἔργο.

★ Ἡ Σίρλεϋ Τέμπλ, ἡ ὁποία ἐχώρισε πρὶν λίγο καιρὸ μὲ τὸν ἄντρα της Τζὼν Ἀγκαρ, ἔχει ἀρχίσει ἕνα νέο εἰδύλλιο μὲ κάποιον βαθύπλουτο, ὀνόματι Γκάϋ Χάρισον.

★ Ἡ ἐπιστροφὴ τῆς Λάνας Τάρνερ στὴν κινηματογραφικὴ ζωὴ χαροποίησε τοὺς παλιοὺς θαυμαστές της. Ἡ ὡραία Λάνα δὲν βρῆκε τὴν ἱκανοποίησι ποὺ γύρευε στὸ γάμο της μὲ τὸν βαθύπλουτο Μπὸμπ Τόπινγκ καὶ ξαναγυρίζει στὴ δουλειά της. Στὴν ἑταιρία της ὅμως, τὴν Μέτρο Γκόλντουϊν, μιὰ νέα βασίλισσα παρουσιάστηκε: ἡ δεκαοχτάχρονη Ἐλίζαμπεθ Τέϋλορ, γιὰ τὴν ὁποία λένε ὅτι θὰ γίνη ἡ ὡραιότερη γυναίκα στὴν ἱστορία τοῦ Χόλλυγουντ. Ἡ Λάνα λένε ὅτι τὴν ζηλεύει, γιατὶ ἐνῶ αὐτὴ εἶναι 30 χρονῶν, ἡ Ἐλίζαμπεθ εἶναι ἀκόμα ἕνα κοριτσάκι.

★ Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποφεύγουντ θὰ παίξη σ' ἕνα καουμπόϊ «Στρόμπολι», τὸ νέο ἔργο τῆς «μεγάλης ἀποστάτιδος» Ἰνγκριδ Μπέργκμαν, τὸ ὁποῖον προβάλλεται τώρα στὴν Ἀμερική. Φαίνεται ὅμως ὅτι σιωποῦν γιὰ νὰ μὴ παραδεχθοῦν ὅτι εἶναι ἀριστούργημα.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

★ Στὸ Παρίσι αὐτὴ τὴ στιγμὴ προβάλλεται τὸ πρῶτο ἀξιόλογο κινέζικο φίλμ, μὲ τὸν τίτλο «Ἀπηγορευμένη πόλις». Ἡ δρᾶσι του λαμβάνει χώρα στὸ Πεκῖνο καὶ ἀναφέρεται στὰ 1894, σὲ μιὰ ἱστορία ποὺ συνέβη στὰ μυστηριώδη κινεζικὰ ἀνάκτορα, ὅταν ἀκόμα κυβερνοῦσαν τὴν Κίνα οἱ αὐτοκράτορες.

ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΜΑΓΙΟ

Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ἡ Βιρτζίνια Μάγιο ἀνακηρύχθηκε ἡ ὡραιότερη γυναίκα τοῦ Χόλλυγουντ. Ἡ γόησσα αὐτὴ δὲν ἔχει καὶ πολλὰ χρόνια ποὺ παίζει στὸν κινηματογράφο. Καὶ μόλις φέτος ἔγινε, μὲ δυό της ἔργα, γνωστὴ καὶ στοὺς Ἀθηναίους.

Ξεκίνησε ἀπὸ ἀσήμαντη μικρὴ κορίστα καὶ μὲ τὴν ξεχωριστὴ καὶ λεπτὴ ὁμορφιά της, κατώρθωσε νὰ ἀναδειχθῆ.

Ἡ Βιρτζίνια Μάγιο γεννήθηκε σὲ μιὰ μικρὴ ἐπαρχιακὴ πόλι τοῦ Σὰν—Λιοῦϊς. Ἀπὸ μικρὴ ἦταν πολὺ κακὴ μαθήτρια καὶ ὁ πατέρας της ἦταν ἐκεῖνος ποὺ τῆς ἔφτιανε τὶς ἐκθέσεις καὶ τῆς ἔλυνε τὰ μαθηματικὰ προβλήματα.

Ἡ μεγάλη της ἐπιθυμία ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἔνοιωσε τὸν ἑαυτό της ἦταν νὰ γίνη κινηματογραφικὸς ἀστέρας. Οἱ δικοί της εἶχαν βρῆ τὸν μπελά τους μαζί της, γιατὶ ἤθελε νὰ τὴν πηγαίνουν συνεχῶς στὸν κινηματογράφο.

Ὅταν ἔγινε ὀκτὼ χρονῶν ἄρχισε, παράλληλα μὲ τὶς ἄλλες σπουδές της, νὰ παρακολουθῆ μαθήματα στὴ δραματικὴ σχολὴ μιᾶς θείας της. Στὴν ἴδια ἡλικία εἶχε καὶ τὸν πρῶτο της ρόλο πάνω στὴ σκηνή, μαζὶ μ' ἕναν ἀγγλικὸ θίασο περαστικὸν ἀπὸ τὸ Σὰν—Λιοῦϊς, ποὺ ἔδινε παραστάσεις σαιξπηρικῶν ἔργων.

Ἐξακολούθησε τὶς δραματικές της σπουδὲς καὶ ἄρχισε νὰ παίρνη συγχρόνως καὶ μαθήματα χοροῦ. Ἔτσι, ὅταν ἦταν ἀκόμη δεκαέξη χρονῶν, τὴν ἐκάλεσαν κι' ἔλαβε μέρος στὸ μπαλέτο τῆς Δημοτικῆς Ὄπερας τοῦ Σὰν—Λιοῦϊς. Ἐργαζόταν ὅμως πάρα πολὺ σκληρὰ ἐκεῖ καὶ γι' αὐτὸ προτίμησε, ὅταν πῆρε τὸ δίπλωμά της, νὰ πάη χορεύτρια σ' ἕνα νυκτερινὸ κέντρο. Ἀργότερα μεταπήδησε σ' ἕναν περιοδεύοντα θίασο ποικιλιῶν καὶ κατώρθωσε ἔτσι νὰ φτάση καὶ στὴ Νέα Ὑόρκη, ὕστερα ἀπὸ τέσσερα χρόνια. Ἦταν τὸ 1943.

Μιὰ νύχτα, μετὰ τὴν παράστασι, δέχτηκε στὸ καμαρίνι της τὴν ἐπίσκεψι ἑνὸς κυρίου, ποὺ τῆς εἶπε ὅτι ὁ Σάμουελ Γκόλντουϊν εἶδε τὸ παίξιμό της καὶ τὴν καλοῦσε νὰ πάη νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ. Ὁ Γκόλντουϊν τὴν ρώτησε ἂν ἤθελε νὰ παίξη στὸν κινηματογράφο καὶ τὴν κάλεσε στὸ Χόλλυγουντ. Στὴν ἀρχὴ ἔπαιξε ἀσημάντους ρόλους, ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ ἄρχισε ν' ἀνεβαίνη.

Σ' ἕνα ἔργο εἶχε παρτεναῖο τὸν Μίκαελ Ὀ' Σῆ. Ὁ Μίκαελ ὅταν τὴν εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ στούντιο, πῆγε κατ' εὐθεῖαν κοντά της καὶ τὴν ἐφίλησε. Ὅταν αὐτὴ τὸν ρώτησε θυμωμένα γιατὶ φέρεται ἔτσι, τῆς ἀπάντησε:

— Εἶσαι ἡ ὡραιότερη γυναίκα τοῦ κόσμου ποὺ ἔχω δῆ ὡς τώρα.

Παντρεύτηκαν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1947 καὶ ζοῦν ἀπὸ τότε ἀπόλυτα ἁρμονικὰ κι εὐτυχισμένα.

Στὴν Γυναῖκα μαι-τὸ αὐτόν
Φιλικότατα Κατίνα Παξινοῦ
1950

Welcome to New York,

Katina Paxinou

...And here's how New York has welcomed you to the screen!

"Katina Paxinou is big time!" —WINCHELL, Mirror

"Her screen debut is an event in the cinema world!" —EILEEN CREELMAN, Sun

"Miss Paxinou as Pilar is magnificently right!" —BARNES, Herald-Tribune

"A magnetic personality. She makes Pilar so vivid that she leaps from the screen!" —CROWTHER, Times

"Pilar isn't just one woman—she's a battalion of women, slightly crossed with wildcats!" —HEDDA HOPPER, News

And capacity crowds at every show acclaim you as one of the greatest of all the great thrills in

"FOR WHOM THE BELL TOLLS"

A Paramount Picture

RESERVED SEATS ON SALE FOR TODAY AND ALL FUTURE PERFORMANCES—ORDER BY MAIL OR AT BOX-OFFICE.

Air Conditioned · B'way at 49th St.

RIVOLI TWICE DAILY — 2:30 & 8:30 P. M. • ALL SEATS RESERVED
Matsos Wkdys — 85c & $1.10. Sat., Sun. & Hol. — $1.10 & $1.65
Evgs.: Wkdys — $1.10, $1.65 & $2.20. Sats., Suns. & Hols. $1.65 & $2.20

«ΠΩΣ ΕΙΔΑΜΕ ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ»

Ἡ Κατίνα Παξινοῦ καὶ ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς. Οἱ δυὸ ἐξαιρετικοὶ Ἕλληνες καλλιτέχνες, ποὺ γύρισαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ, προσφέρουν στὶς ἀναγνώστριές μας δύο πρωτότυπα ἄρθρα τους, γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὶς γυναῖκες τοῦ Χόλλυγουντ — ὅπως τοὺς εἶδαν μὲ τὸ δικό τους μάτι — τὰ ὁποῖα ἔγραψαν εἰδικῶς γιὰ τὴν «Γυναίκα»

Ἡ Κατίνα Παξινοῦ

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΕΙΔΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Εἶναι πραγματικὰ δύσκολο νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργεια τῶν ἀναγνωστριῶν τῆς «Γυναῖκας» γιὰ τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ. Καὶ εἶναι δύσκολο — ἂν καὶ εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς γνωρίσω ἀπὸ πολὺ κοντὰ — γιατὶ γι' αὐτοὺς ἡ ὀθόνη καὶ ἡ θαυμάσια ὀργανωμὲνη διαφήμιση ἔχουν δημιουργήσει μιὰν εἰκόνα ποὺ εἶναι, τὶς περισσότερες φορές, τελείως ἀντίθετη ἀπὸ τὸ πρότυπο, μιὰν εἰκόνα ποὺ ἐπιδιώκει μόνο νὰ κολακεύσει τὰ γοῦστα τοῦ κοινοῦ.

Ἂς προσπαθήσω νὰ ξεκαθαρίσω τὰ πράγματα:

Καὶ πρῶτα - πρῶτα ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἱ ἠθοποιοὶ, τοὺς ὁποίους οἱ ἀνάγκες ἑνὸς ὡρισμένου φίλμ καὶ ἡ ρεκλάμα ἀνεβάζουν ξαφνικὰ στὸ προσκήνιο, τοὺς κρατοῦνε ἐκεῖ γιὰ ἕνα διάστημα καὶ ὕστερα, πάλι ξαφνικά, τοὺς χάνουμε γιὰ νὰ τοὺς ξεχάσουμε γρήγορα καὶ γιὰ πάντα. Ὑπάρχουν, ὅμως καὶ ἄλλοι, οἱ μεγάλοι, οἱ πραγματικοὶ ἠθοποιοὶ καὶ ἐξαιρετικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἡ Τέχνη εἶναι ἡ ζωή τους καὶ δουλεύουν μὲ ἐπιμονὴ γιὰ νὰ δώσουν τὶς μεγάλες τους δημιουργίες.

Μεταξὺ αὐτῶν μπορῶ νὰ ξεχωρίσω ἀμέσως τὸν Κλὼντ Ραίηνς, τὸν Τσάρλς Λῶτον, τὸν Τσάρλυ Τσάπλιν, ἀνθρώπους μὲ μεγάλη μόρφωση, καλλιέργεια καὶ ἔντονη προσωπικότητα. Ἐπίσης τὸν Σὰρλ Μπουαγιέ, ποὺ κστέχει τὰ σκῆπτρο τῆς γαλακτικῆς ἀβρότητας στὸ Χόλλυγουντ, τὸν Τζὼν Γκάρφιλντ, τὸν Πὼλ Μιοῦνι καὶ τὸν Ἔντουαρντ Ρόμπινσον, μὲ τὴ μοναδικὴ συλλογὴ του ζωγραφικῶν πινάκων, μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἀκόμη τοὺς Μάϊκελ Ρέντγκραίηβ, Λίρο Γκὲνν καὶ Γκάρυ Κοῦπερ, ποὺ ἔπαιξα μαζί τους. Καὶ τέλος δὲν θἄπρεπε νὰ παραλείψω τὸν Γκρέγκορυ Πέκ, ποὺ παρὰ τὶς ἀξιοθαύμαστες κινηματογραφικές του ἐπιτυχίες, δὲν θέλησε νὰ ριχτεῖ στὴν εὐκολὴ ζωὴ τῶν διασκεδάσεων, ἀλλὰ προτίμησε τὴ σκληρὴ μελέτη γιὰ νὰ ὁλοκληρώσει τὴ μόρφωσή του.

Εἰδικώτερα ὁ Γκάρυ Κοῦπερ εἶναι μιὰ ξεχωριστὴ προσωπικότητα γιὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ζωντανὴ της ρεκλάμα. Μὲ τὸ ἀθῶο χαμόγελό του, τὰ γαλανά του μάτια, τὴν τσίκλα ποὺ ἀδιάκοπα μασσᾶ καὶ τὸ συχνὸ—πονηρὸ καὶ ταυτόχρονα παιδιάστικο — κλείσιμο τοῦ ματιοῦ του, εἶναι τὸ σύμβολο τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ὁ ἀντιπροσωπευτικώτερός τους τύπος. Δὲν ἔχει τίποτα τὸ ἐπιτηδευμένο ὁ Γκάρυ Κοῦπερ. Εἶναι ἕνας πραγματικὰ ἀνεπιτήδευτα ἀνεπιτήδευτος. Τὸν ἀγαποῦν δὲ τόσο πολὺ ὥστε ἡ ἐμφάνισή του — καθὼς εἶναι κι' ὅλας παγύψηλος — νὰ ἐπισκιάζει αὐτόματα τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα, ἀκόμα καὶ τὶς ὡραιότερες γυναῖκες τοῦ Χόλλυγουντ.

⁂

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ σᾶ διηγηθῶ καὶ ἕνα ἀνέκδοτό του. Ὅταν γυρίζαμε τὸ φίλμ «Γιὰ ποιὸν χτυπάει ἡ καμπάνα», τὸν ἐκάλεσα μιὰ μέρα σπίτι μου καὶ ἐπέμενε νὰ φέρει μαζὶ μερικὲς πέστροφες. Τοῦ τὶς εἶχαν στείλει ἀπ' τὰ ποτάμια τῆς πατρίδας του, μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα δῶρα ποὺ τοῦ πηγαίνουνε οἱ θαυμαστές του. Τὸν ἐκατάφερα νὰ τὶς καθαρίσει ὁ ἴδιος γιὰ νὰ μὴ μυρίσουν τὰ χέρια μου — καὶ ὁ θεὸς ξέρει πόσα δύσκολα βγαίνει ἡ μυρουδιὰ τῶν ψαριῶν αὐτῶν. Ἐνῶ ἱδρόκοποῦσε καθαρίζοντας τὰ ψάρια του, ἀρχίσαμε νὰ μιλᾶμε γιὰ τὸ «σὲξ - ἀπήλ». Σὲ μιὰ στιγμὴ μὲ ρώτησε:

— Κι' ἐγὼ τὶ ἐντύπωση σοῦ κάνω;

Ἔχω, νομίζεις, «σὲξ - ἀπήλ»;

— Δὲν ξέρω τὶ ἐντύπωση κάνεις στοὺς ἄλλους. Ἐγώ, ὅταν σὲ βλέπω, μοῦρνεται νὰ σὲ πάρω δίπλα μου, νὰ γύρω τὸ κεφάλι σου στὸ μπράτσο μου, νὰ σὲ χαϊδέψω στὰ μαλλιὰ καὶ νὰ σὲ νανουρίσω...

—Ὥστε μὲ παίρνεις γιὰ μικρὸ παιδί; μοῦ εἶπε ψευτοθυμωμένος.

— Χμ! Τὶ νὰ σοῦ πῶ! Ἐμένα μοῦ ξυπνᾶς τὰ μητρικὰ αἰσθήματα!

Ἔκανε τάχατες ὅτι φουρκίστηκε πολὺ καὶ μὲ ἀπείλησε ν' ἀφήσει ἀκαθάριστες τὶς πέστροφες. Τότε κι' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου τὸν ἀπείλησα νὲ τὸν ἀφίσω νηστικό.

Στὸ στούντιο, τὴν ἄλλη μέρα, μοῦ ἔδειξε ἀπὸ μακρυὰ μὲ νοήματα ὅτι τὰ χέρια του μυρίζανε ἀκόμη ἀπὸ τὸ χθεσινὸ καθάρισμα.

⁂

Ἀλλὰ ἂς ξαναγυρίσουμε στὸ θέμα μας. Ἀντίθετα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ πιστεύει γενικὰ ὁ κόσμος, οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ Χόλλυγουντ δὲν εἶναι... ἔκλυτοι, δὲν ἔχουν ταραγώδη βίο, δὲν ζοῦν μέσα στὶς περιπέτειες. Βέβαια ἔχουνε κι' αὐτοὶ τὰ ἐλαττώματά τους, ὅπως τάχουμε ὅλοι μας. Ἀλλὰ κατὰ πλειοψηφία εἶναι ἀφοσιωμένοι σύζυγοι, καλοὶ γονεῖς, θαυμάσιοι οἰκογενειάρχες. Μὴ σᾶς περάσει ἀπὸ τὸ νοῦ πὼς θέλω νὰ σᾶς τοὺς παραστήσω ἅγιους. Ὅμως εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι στὸ Χόλλυγουντ τὰ διαζύγια δὲν εἶναι περισσότερα — εἶναι ἴσως λιγώτερα — ἀπ' ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τῆς Ἀμερικῆς. Ἄλλο τὸ ζήτημα ἂν γι' αὐτά, ὁ θόρυβος ποὺ γίνεται, δημιουργεῖ ἐσφαλμένες ἐντυπώσεις.

Ἡ ζωὴ τῶν φημισμένων ἠθοποιῶν, ποὺ ἔκαναν τὶς καρδιὲς τόσων κοριτσιῶν νὰ σκιρτήσουν, κυλάει κουραστικὰ καὶ γαλήνια — ἀνάμεσα στὸ ἐξαντλητικὸ Στούντιο καὶ στὸ ἥσυχο οἰκογενειακὸ περιβάλλον, μὲ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά. Μόλις τελειώσουν τὴ δουλειά τους, μόλις γλυτώσουν ἀπ' τὸ σκηνοθέτη, μόλις λευτερωθοῦν γιὰ λίγο ἀπ' τὴ σκλαβιά τους, τρέχουνε νὰ καλλιεργήσουνε τὴ φάρμα τους, νὰ ψαρέψουνε, νὰ κυνηγήσουνε, νὰ παίξουν λίγο γκόλφ, νὰ χαροῦνε τὴ φύση, τὸ βουνὸ καὶ τὴ θάλασσα, νὰ κολυμπήσουνε μὲ τὰ παιδιά τους..

⁂

Φοβᾶμαι πὼς σᾶς ἀπογοήτευσα. Ἡ εἰκόνα ποὺ προσπάθησα νὰ δώσω θὰ γκρέμισε τὰ ὄνειρά σας γιὰ τὸ Γκάρυ, τὸ Μπουαγιὲ ἢ τὸν Γκρέγκορυ Πέκ. Ὅμως, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Καταλαβαίνω πὼς ἴσως νὰ μὴν ὑπάρχει πιὰ γιὰ σᾶς τὸ αἰσθηματικὸ ἐκεῖνο ἰδεῶδες πρότυπο, ποὺ γέννησε μέσ' στὴν ψυχή σας ἡ ὀθόνη. Ἀλλὰ δὲν πρέπει αὐτὸ νὰ σᾶς στενοχωρεῖ. Θάλεγα μάλιστα πὼς θἄταν δικαιολογημένο νὰ χαρεῖτε. Γιατὶ τώρα σᾶς διαβεβαιώνω — ἐγὼ ποὺ τοὺς ἐγνώρισα τοὺς ἄνδρες τοῦ κινηματογράφου — πὼς ἂν τοὺς εἴχατε κοντά σας, ἂν τὄφερνε ἡ τύχη νὰ γίνουνε δικοί σας, τὰ πρότυπα θὰ ἤτανε καλύτερα ἀπὸ τὶς σκιές. Θὰ ἤτανε σὲ θέση νὰ σᾶς κάνουνε πραγματικὰ εὐτυχισμένες στὴ ζωὴ κι' ὄχι μόνο στὰ ὄνειρα.

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ

Ἐπόνω: Ἡ Κατίνα Παξινοῦ στὸ ρόλο τῆς Ἔντα Τέσμαν (Ἔντα Γκάμπερ) τοῦ Ἴψεν. Τὸ ἔργο ἀνεβάσθηκε στὸ μεγάλο θέατρο τῆς Ν. Ὑόρκης «Λωγκαίηγορ» τὸ 1942 καὶ ἀπετέλεσε ἕναν ἀληθινὸ θρίαμβο γιὰ τὴν Παξινοῦ. Κάτω: Φωτοτυπία δημοσιεύματος τῶν «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρκης» μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς προβολῆς τῆς ταινίας «Γιὰ Ποιὸν Χτυπάει ἡ Καμπάνα». «Καλῶς ἤλθατε στὴ Νέα Ὑόρκη!» τονίζει τὸ δημοσίευμα καὶ συνεχίζει: «Ἰδοὺ πῶς ἡ Ν Ὑόρκη σᾶς ὑποδέχθηκε στὴν ὀθόνη!». Ἀκολουθοῦν οἱ κριτικὲς τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀμερικανικῆς μεγαλοπόλεως ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ἐμφάνισι τῆς Κατίνας Παξινοῦ σὰν «ἕνα μεγάλο γεγονὸς γιὰ τὸν κινηματογράφο», ἐξαίρουν τὸν τρόπο ποὺ ἐρμήνευσε τὸν ρόλο τῆς Πελλὰρ καὶ ὑπογραμμίζουν τὴν προσωπικότητα τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος ἠθοποιοῦ.

Ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΕΙΔΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ἡ γενικὴ ἰδέα γιὰ τὶς γυναῖκες τοῦ Χόλλυγουντ εἶναι λανθασμένη. Γιατὶ ἔχει περισσότερη σχέση μὲ τὴν ψεύτικη εἰκόνα τοῦ ἐρωτισμοῦ καὶ τοῦ αἰσθηματισμοῦ, ποὺ δημιούργησε ἡ ἔντονη κινηματογραφικὴ διαφήμιση, παρὰ μὲ τὴν πραγματικότητα. Καὶ μπορῶ ἐπίσης νὰ πῶ στὶς ἀναγνώστριες τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Γυναῖκα» ὅτι πρέπει νὰ μὴν ζηλεύουν καὶ νὰ εἶναι ἥσυχες: Οἱ κινηματογραφικοὶ ἀστέρες δὲν εἶναι γυναῖκες - θαύματα, γυναῖκες - φαινόμενα, γυναῖκες,- ἀριστουργήματα, ὅπως τὶς φαντάζουνται πολλές, ἀλλὰ ἁπλὲς, φυσιολογικὲς γυναῖκες, ποὺ ἐργάζουνται σκληρὰ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους στὴν Τέχνη, στὸ ἐπάγγελμά τους. Οἱ κινηματογραφικοὶ ἀστέρες εἶναι γυναῖκες σὰν ὅλες τὶς ἄλλες — μὲ τὶς ἴδιες ἀδυναμίες, τὰ ἴδια προσόντα, μὲ τὶς ἀπαραίτητες δέβαια καλλιτεχνικές τους φιλοδοξίες, ἐξάρσεις καὶ ἐλαττώματα, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἴδιους ἁπλοῦς πόθους γιὰ μιὰν εὐτυσμένη ζωὴ κοντὰ σ' ἕναν ἀγαπητὸ ἄνδρα καὶ σ' ἕνα λατρευτὸ παιδί.

Θυμᾶμαι πὼς εἴχαμε χάσει ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ τὴ Λουΐζα Ράϊνερ, τὴ μεγάλη ἠθοποιό, ποὺ σημείωσε μοναδικὲς ἐπιτυχίες στὴν ὀθόνη. Εἶχε παντρευτεῖ. Τὴ συνάντησα στὸ Λονδῖνο καὶ τὴ ρώτησα:

— Πότε θὰ ξαναπαίξετε, πότε θὰ δρῆτε τὸν καινούργιο ρόλο ποὺ θὰ σᾶς πηγαίνει;

Ἡ ἀπάντησή της ἤτανε αὐτή:

— Νομίζω πὼς βρῆκα ὁριστικὰ τὸν καλύτερό μου ρόλο. Τὸ ρόλο τῆς μητέρας.

Πολὺ περισσότερο ἀνακριβὲς εἶναι ἡ ἰδέα ποὺ πολλοὶ ἔχουν, ὅτι οἱ κινηματογραφικοὶ ἀστέρες ἀνήκουν στὸν τύπο τοῦ γλεντζέ, τοῦ κολασμένου μάλιστα γλεντζέ, ποὺ περνάει τὶς νύχτες του μέσα στὰ «ὄργια» τοῦ Χόλλυγουντ. Κατηγορηματικὰ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι τέτοιοι κινηματογραφικοὶ ἀστέρες, περιωπῆς τουλάχιστον, δὲν ὑπάρχουν. Ἂς μὴν ἀπογοητευθεῖτε. Οἱ περισσότεροι ἀστέρες εἶναι θέλεγα τύποι... ἀσκητικοί, ποὺ τσακίζονται στὴ δουλειὰ γιὰ νὰ δώσουν κάτι καινούργιο στὸν τομέα τῆς Τέχνης. Οὔτε ὑπάρχουν καὶ ὀργιώδη γλέντια στὸ Χόλλυγουντ. Ὑπάρχουν τὰ «πάρτυς», οἱ μεγάλες δεξιώσεις, ποὺ οἱ περισσότερες ἔχουν ἐπαγγελματικὸ καὶ διαφημιστικὸ χαρακτῆρα, οἱ φιλικὲς καὶ οἰκογενειακὲς πολὺ συχνὰ συγκεντρώσεις, ἀλλὰ «ὄργια» πολὺ σπάνια μπορεῖτε νὰ συναντήσετε.

Ἂν, ὅμως, δὲν θὰ βρεῖτε ὅλα ὅσα ἡ δημοσιογραφικὴ ἀνάγκη γιὰ ἐντυπωσιακὲς εἰδήσεις καὶ ἡ ρεκλάμα ἄφισε ἐπίτηδες νὰ φανεῖ πὼς ὑπάρχουν, στὸ Χόλλυγουντ μποροῦτε νὰ θαυμάσετε ἀληθινὰ μεγάλες καλλιτέχνιδες. Θὰ ζήσετε κοντὰ στὴ Μπέττυ Νταίηβυς, τὴ μεγάλη δημιουργό, στὴν Ἀϊρεν Ντάνν, ποὺ εἶναι ταυτόχρονα πολὺ ἐνδιαφέρουσα γυναῖκα, στὴ Γκρὴρ Γκάρσον, τὴ Τζόαν Φονταίν, τὴν Ὀλίβια ντὲ Χαβίλλαντ, τὴν Ἴγκριντ Μπέργκμαν. Θὰ γνωρίσετε τὴ Ρόζαλιντ Ράσσελ καὶ τὴν Τζὶν Ἄρθουρ, μοναδικὲς στὸ εἶδος τους. Ἀκόμα τὴν Κάθρην Χέπμπουρν, μιὰ καταπληκτικὴ ἀληθινὰ φυσιογνωμία τοῦ γυναικείου κινηματογραφικοῦ κόσμου. Ὅλες αὐτὲς εἶναι γυναῖκες μὲ βαθὺ περιεχόμενο, μὲ πνευματικότητα, μὲ μόρφωση, χωρὶς νὰ ὑστεροῦν σὲ χάρη καὶ σὲ ὁμορφιά. Ὅλες αὐτὲς προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν, νὰ κάνουν ἀληθινὴ Τέχνη, νὰ ἀνεβάσουν ψηλά, ὅσο ψηλότερα μποροῦνε τὸν κινηματογράφο, ποὺ εἶναι ὁ μεγάλος τους σκοπός. Εἶναι γυναῖκες μὲ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἐκδηλώσεις, πνευματικές, κοινωνικές, θρησκευτικὲς καὶ πολιτικές.

Σὲ κάποια προεκλογικὴ ἐκστρατεία ἄκουσα τὴν Κάθρην Χέμπουρν νὰ ρητορεύει. Κι' ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω πὼς ἐπεσκίασε ὅλους τοὺς ἄνδρες, ποὺ μίλησαν μαζί της, σὲ διαύγεια, ἐπιχειρηματολογία, περιεχόμενο, ρητορικὴ δεινότητα.

Πολλὲς ἀσχολοῦνται μὲ ἐπιτυχία στὴν ποίηση, τὴ λογοτεχνία, τὴ ζωγραφική. Μὲ ἕνα λόγο ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς κινηματογραφικῶν ἀστέρων εἶναι ἐξαιρετικὲς προσωπικότητες.

Θὰ ἤταν λάθος νὰ μὴ μιλοῦσε κανεὶς καὶ γιὰ τὴν κατηγορία τῶν κατὰ κύριο λόγο «ὡραίων» κινηματογραφικῶν ἀστέρων. «Ὡραίων» μὲ τὸ περιεχόμενο ποὺ δίνει στὸν ὁρισμὸ αὐτὸν τὸ μεγάλο κοινό. Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξει Χόλλυγουντ, καὶ ἴσως κινηματογράφος μὲ τὴν καταπληκτικὴ σημερινή του ἀνάπτυξη, ἂν ἔλειπαν ἡ Λάνα Τάρνερ, ἡ Ἐλεάνορ Πάρκερ, ἡ Ἔσθερ Οὐίλλιαμς, οἱ μεγάλες ἀγαπημένες ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων στὶς πέντε ἠπείρους, μὲ τὴ λαμπρὴ ὁμορφιά τους. Εἶναι ἡ κατηγορία τῶν ἠθοποιῶν ποὺ βασίζουνται στὰ φυσικά τους χαρίσματα, χωρὶς γι' αὐτὸ νὰ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι ὁ κινηματογράφος, σὰν βιομηχανία, τοὺς χρωστάει λιγώτερα.

Κανένα σημείωμα γιὰ τὶς ἐκλεκτὲς γυναῖκες τοῦ Χόλλυγουντ δὲν θὰ ἤταν δυνατὸ νὰ γραφεῖ ἂν δὲν ἀσχολεῖτο μὲ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο. Τὴν Γκάρμπο, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ σύμβολο τοῦ κινηματογράφου, μαζὶ μὲ τὸν Τζαρλὶ Τσάπλιν καὶ παλαιότερα τὸν Βαλεντίνο. Ἔχει νὰ παίξει ἡ Γκάρμπο ἀπὸ τὸ 1941, ὅταν γύρισε τὴ «Νινότσκα», κι' ὅμως ἡ προσωπικότητά της ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ μεσουρανεῖ. Ἡ ἐμφάνισή της, ἡ ντροπαλὴ, ἡ γεμάτη διστακτικότητα ἐμφάνισή της ἐπιβάλλεται παντοῦ. Ὅλοι περιμένουν ἂν καὶ πότε θὰ γυρίσει τὸ καινούργιο της φίλμ ἡ γυναῖκα αὐτή, ποὺ καμμιὰ δὲν τὴν ξεπέρασε ποτὲ σὲ τέχνη στὸν κινηματογράφο καὶ εἶχε μιὰ πρωτοφανῆ, μιὰν ἀπίστευτη γοητεία ἀπάνω στὸ κοινό. Φαίνεται, ὅμως, πὼς ἀκριβῶς ἐπειδὴ ξέρει τὶς μεγάλες προσδοκίες ποὺ στηρίζουνται σ' αὐτήν, γιὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀποφασίζει εὐκολα νὰ ἐμφανισθεῖ σ' ἕνα καινούργιο ἔργο.

Ἀλλὰ φοβᾶμαι πὼς σᾶς ἀποθαρρύνω. Καὶ θὰ σταματοῦσα ἐδῶ ἂν δὲν ἤθελα, ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, νὰ σᾶς κάνω μιὰ μικρὴ ἐξομολόγηση: Ἐμένα προσωπικὰ μοῦ ἀρέσουν, ἀνάμεσα σὲ ὅλους τοὺς ἀστέρες, ἡ Κάθρην Χεμπουρν καὶ ὕστερα ἡ Τζόαν Φονταίν.

Παρακαλῶ τὴ μείνετε μεταξύ μας.

ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ

Ὁ κ. Ἀλέξης Μινωτῆς χορεύει μὲ τὴν Τζόαν Φονταίν σὲ κάποιο «πάρτυ» στὸ Χόλλυγουντ. Ὅπως ἀποκαλύπτει ὁ μεγάλος μας καλλιτέχνης, ἡ Τζόαν Φονταίν εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστέρες τοῦ Χόλλυγουντ, ποὺ προκαλοῦν τὸν ἰδιαίτερο θαυμασμό του.

Τὰ ντεκολτὲ «μπατώ»

ἀπαιτοῦν τελείους ὤμους

Ποιὲς λεπτομέρειες τραβᾶνε τὴν προσοχή μας, ὅταν ἕνα ὄμορφο ντεκολτὲ προκαλεῖ τὸ θαυμασμό μας, εἴτε ἀναδεικνύεται ἀπὸ ἕνα βραδινὸ φόρεμα ποὺ ἀποκαλύπτει τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορμιοῦ, εἴτε ἀπὸ μιὰ μπλούζα «σχήματος μπατώ» ποὺ ἀφήνει τοὺς ὤμους ἀκάλυπτους ἔξω ἀπ' τὴ μουσελίνα της ἢ ἀκόμα ἀπὸ ἕνα μαγιὸ χωρὶς ἐπωλέττες;

Τὰ βλέμματά μας τραβιοῦνται ἀπὸ ἕνα σύνολο ἀπὸ γραμμὲς καὶ χαριτωμένες χειρονομίες ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι φυσικές, ἀλλὰ ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα αἰσθητικῶν ἰδιοτήτων ποὺ καλλιεργήθηκαν ἐπιμελῶς ἀπὸ γυναῖκες ποὺ ξαίρανε νὰ ὁμορφήνουν τὰ σώματά τους μὲ τὴν περιποίησι καὶ τὴν ἄσκησι.

Στὴν ἐποχή μας, ἡ γυναικεία ὁμορφιὰ καταχτᾶται. Διαμορφώνεται ἀπὸ ἕνα σύνολο ἁρμονικῶν μυῶν ποὺ δένονται πάνω σ' ἕνα σκελετὸ ὁλόϊσιο, ἀπὸ τὴν φύσι ἢ στηλωμένο μὲ συνειδητὴ προσπάθεια καὶ ἄσκησι.

Εἶναι λοιπὸν δυνατὸ νἄχουμε ὄμορφο ντεκολτέ, χρειάζεται ὅμως σταθερὴ θέλησι γιὰ νὰ διορθώσουμε ἢ ν' ἀναπτύξουμε τὰ σημεῖα ποὺ προκαλοῦνε μεγαλύτερη ἐντύπωσι. Καὶ τὸ σπουδαιότερο εἶναι ὁ λαιμός. Δὲν πρέπει νὰ εἶναι οὔτε πολὺ παχύς, οὔτε πολὺ ἀδύνατος, ἀλλὰ λεπτός, εὐκίνητος, περιποιημένος καὶ ἀρτίδωτος.

Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸν περιποιεῖσθε προσεχτικὰ ὅπως καὶ τὸ πρόσωπό σας. Χρειάζεται τὰ ἴδια στυπτικὰ μέσα καὶ τὶς ἴδιες κρέμες ποὺ χρειάζεται καὶ τὸ πρόσωπό σας. Κάμετε καθημερινὰ μασσὰζ μὲ κινήσεις ἀπὸ τὰ πάνω πρὸς τὰ κάτω καὶ βοηθῆστε τον νὰ διατηρήση τὴν εὐκινησία του μὲ λίγη γυμναστικὴ κάθε πρωΐ.

Οἱ παρακάτω ἀσκήσεις θὰ σᾶς βοηθήσουν νὰ ἐξαφανίσετε γρήγορα τὸ διπλὸ σαγόνι καὶ τὸ λῖπος στὸ σβέρκο, ποὺ εἶναι τόσο συχνὰ στὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν προδιάθεσι πρὸς τὸ πάχος.

Συνηθεῖστε νὰ κρατᾶτε τὸ κεφάλι ψηλά, κυττώντας ὁλόϊσια μπροστά σας. Θὰ συνηθίσετε ἔτσι τοὺς ἀνώτερους δακτυλίους τῆς σπονδυλικῆς στήλης σὲ μιὰν ὀρθὴ στάσι καὶ πρέπει νὰ καταλάβαιτε ὅτι δὲν μποροῦν νἄχουν ὄμορφο ντεκολτὲ γυναῖκες κακοδιατηρημένες καὶ κυρτὴ ράχη. Ὅπως ξαίρετε, ἡ κυρτωμένη ράχη ρίχνει τὶς ὦμοπλάτες καὶ μαζεύει μπροστὰ τὸ στῆθος ποὺ παραμορφώνεται καὶ παρουσιάζει τὶς ἀντιαισθητικὲς «ἀλατιέρες» ποὺ τόσο φοβοῦνται ὅλες οἱ γυναῖκες. Τὰ κόκκαλα τῆς κλειδὸς φαίνονται ὁλότε καθαρὰ καὶ ἀνάγλυφα κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα, στὴ θέση τοῦ λαιμοῦ, καὶ σχηματίζουν τὶς ἄχαρες αὐτὲς λακοῦβες ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωσι μιᾶς ἐξαιρετικῆς ἰσχνότητας. Οἱ ἀσκήσεις ποὺ συνιστοῦμε γιὰ τὴν ἀνόρθωσι τῆς κυρτωμένης ράχης εἶναι ἐπίσης ἐξαίρετες γιὰ νὰ ἐξαφανίσουν τὶς «ἀλατιέρες» καὶ νὰ πλατύνουν τὸ στῆθος. Ἀσκώντας τοὺς σπονδύλους σας, θὰ διορθώσετε τὴν κακὴ σας κορμοστασιὰ καὶ θὰ δυναμώσετε τὸ λαιμό σας ὥστε νὰ κρατᾶτε τὸ κεφάλι στὴν κανονικὴ θέσι του. Ἀσκώντας ἐπίσης τὶς κλειδώσεις τῶν ὤμων τοὺς καθιστᾶ εὐκίνητους καὶ δυναμώνει τοὺς μυϊκοὺς ἱστούς. Ταυτόχρονα θὰ σβύσουν γρήγορα οἱ ἀντιαισθητικὲς γωνίες ἀπὸ τὰ πολὺ ἀδύνατα μπράτσα.

ΡΙΤΑ ΣΑΤΕΝ

1. ΕΥΚΙΝΗΣΙΑ ΤΩΝ ΡΑΧΗΛΙΚΩΝ ΣΠΟΝΔΥΛΩΝ

Μὲ τὴ ράχη ὁλόϊσια, γυρίστε τὸ κεφάλι πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ ὅσο μπορεῖτε πρὸς τὰ πίσω (ἐκπνοή) σὰ νὰ θέλατε νὰ κυττάξετε κάτι ποὺ εἶναι τοποθετημένο πίσω σας. Γυρίστε πάλι τὸ κεφάλι μπροστὰ (εἰσπνοή) καὶ κάμετε τὸ ἴδιο πρὸς τὰ δεξιά. Εἴκοσι φορές.

2. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΙ ΤΟΥ ΑΥΧΕΝΟΣ

Ἑνῶστε τὰ χέρια πίσω ἀπ' τὸ σβέρκο, ἀπομακρύνοντας ὅσο μπορεῖτε τοὺς ἀγκῶνες καὶ ρίχνοντας τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πίσω (εἰσπνοή). Ξαναφέρτε τοὺς ἀγκῶνες ἐμπρός, γέρνοντας τὸ λαιμό, ὥστε ν' ἀκουμπήση τὸ πηγούνι στὸ στῆθος (εἰσπνοή). Ἐπαναλάβετέ το εἴκοσι φορές.

3. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΚΑΜΨΙΑ ΤΟΥ ΛΑΙΜΟΥ

Κίνησι περιστροφῆς μὲ διαστολὴ τῶν μυῶν τοῦ λαιμοῦ καὶ ρίξιμο τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ πίσω (ἀναπνοή), πρὸς τὰ δεξιά, πρὸς τὰ μπρὸς (ἐκπνοή), πρὸς τ' ἀριστερά, πρὸς τὸ πίσω κτλ. 6 φορὲς πρὸς τὴ μιὰ κατεύθυνσι καὶ 6 φορὲς πρὸς τὴν ἄλλη.

4. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΙ ΤΗΣ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

Μὲ τὰ πόδια ἀνοιχτά, ἑνῶστε τὰ χέρια πίσω ἀπ' τὴ ράχη καὶ πλησιάστε τὰ μπράτσα ὅσο μπορεῖτε περισσότερο ὥστε νὰ ἑνωθοῦν οἱ ὦμοι (εἰσπνοή). Ἐνῶ ταυτόχρονα θὰ τραβήξετε τὴν κοιλιὰ πρὸς τὰ μέσα καὶ θὰ ρίξετε τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πίσω. Λύστε ὕστερα τὰ χέρια καὶ ἐπαναλάβετε τὸ ἴδιο εἴκοσι φορές.

5. ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΡΤΗΣ ΡΑΧΗΣ

Ὄρθια, μὲ τὰ πόδια ἀνοιχτὰ καὶ τὸν κορμὸ λυγισμένο πρὸς τὰ ἐμπρὸς κάμψετε τὴ μέση καὶ ὀρθώστε τὸ κεφάλι. Χωρὶς ν' ἀλλάξετε θέσι στὸ κορμί, πιάστε ἕνα ραβδὶ ἀπὸ τὶς δύο ἄκρες καὶ χωρὶς νὰ λυγίσετε τοὺς ἀγκῶνες φέρτε το πίσω ἀπ' τὴ ράχη (εἰσπνοή). Ξαναφέρτε το ὕστερα ἐμπρὸς (ἐκπνοή). Εἴκοσι φορές.

6. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΚΑΜΨΙΑ ΤΩΝ ΚΛΕΙΔΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΩΜΩΝ

Ὄρθια, μὲ τὰ πόδια ἑνωμένα, πάρτε ἀπὸ ἕνα ἀλτῆρα στὸ κάθε χέρι. Ὑψώστε τὰ χέρια τεντωμένα κοιτώντας κάθε χέρι. Ὑψώστε τὰ χέρια τεντωμένα κοιτώντας (ἐκπνοή) ὕστερα κατεβάστε τα πλαγίως εἰς τὸ ὕψος τῶν ὤμων (ἐκπνοή). Εἴκοσι φορές.

7. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΚΑΜΨΙΑ ΤΩΝ ΩΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΑΧΗΣ

Μὲ τὰ πόδια ἐλαφρὰ ἀνοιχτά, τὰ χέρια ἁπλωμένα στὰ πλάγια, κάμετε μικροὺς κύκλους μὲ τὰ τεντωμένα χέρια, πρῶτα πρὸς τὰ πίσω, ὕστερα πρὸς τὰ ἐμπρός, ρίχνοντάς τα ὅσο μπορεῖτε πρὸς τὰ πίσω γιὰ νὰ στρώσετε τοὺς ὤμους καὶ νὰ ἑνώσετε τὶς ὠμοπλάτες. 15 φορὲς πρὸς τὴν κάθε κατεύθυνσι.

8. ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝΩΣΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΥΙΚΟΥΣ ΙΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΩΜΩΝ

Ὄρθια, μὲ τὰ πόδια ἑνωμένα, κρατώντας ἕνα ἐλαφρὸ ἀλτῆρα σὲ κάθε χέρι, ὑψώσατε διαδοχικὰ τὸ ἕνα χέρι πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ κάθετα, ἐνῶ τὸ ἄλλο κατεβαίνει πρὸς τὰ κάτω. Φροντίστε νὰ κρατᾶτε τὴν κοιλιὰ πρὸς τὰ μέσα. Εἴκοσι φορές.

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΕΣΤ

ΑΚΟΥΤΕ ΚΑΛΑ,

Μεταξὺ τοῦ ἀκούω καὶ τοῦ «ἀκούω» ὑπάρχει μεγάλη διαφορά. Μπορεῖτε ν' ἀκούτε καὶ νὰ μὴν «ἀκοῦτε». Λίγοι ἄνθρωποι ξέρουν ν' «ἀκοῦνε». Ἐλάχιστος κόσμος ἔχει αὐτὴ τὴν ἱκανότητα. Ἐσεῖς ξέρετε ν' ἀκοῦτε; Θὰ σᾶς βοηθήσουμε μ' αὐτὸ τὸ τέστ νὰ τὸ μάθετε.

Α. Ὅταν ὁ ἄνδρας σας ἐπιστρέφει στὸ σπίτι:
α) Τὸν ἀφήνω νὰ συγκεντρωθῆ.
β) Τὸν ἀκούω ράβοντας ἢ πλέκοντας.
γ) Συνεχίζω τὴ δουλειὰ ποὺ ἔκανα.

Β. Ἀφοῦ μοῦ διηγηθῆ τί κανε ὅλη μέρα σταματάει γιὰ λίγο νὰ μιλάη:
α) Σιωπῶ καὶ τὸν ἀφήνω νὰ συγκεντρωθῆ.
β) Λέω μιὰ δυὸ λέξεις ποὺ τοῦ δείχνουν τὸ ἐνδιαφέρον μου.
γ) Ἀρχίζω ἐγὼ νὰ μιλάω.

Γ. Ἂν ὁ ἄντρας μου μοῦ πεῖ κάτι ποὺ εἶναι ἀντίθετο μὲ τὴ γνώμη μου:
α) Τὸν διακόπτω ἀμέσως.
β) Τὸν ἀφήνω νὰ τελειώση γιὰ νὰ τοῦ πῶ τὴ γνώμη μου.
γ) Ἀκούω αὐτὸ ποὺ μοῦ λέει, χωρὶς νὰ πῶ τίποτα.

Δ. Ἂν μοῦ ζητήση τὴ γνώμη μου πάνω σ' ἕνα ζήτημα ποὺ τὸν ἀφορᾶ προσωπικά:
α) Τοῦ λέω τὴν προσωπική μου γνώμη.
β) Τοῦ λέω πὼς πρέπει νἄχη δική του γνώμη γιὰ κάθε πρᾶγμα.
γ) Συζητῶ τὸ ζήτημά του χωρὶς ὅμως νὰ πῶ τὴ γνώμη μου.

Ε. Ὅταν ὁ σύζυγός μου μοῦ διηγηθῆ θυμωμένος τὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε μὲ τὸν διευθυντή του:
α) Κατηγορῶ τὸν διευθυντή του.
β) Προσπαθῶ νὰ τὸν καλμάρω.
γ) Τοῦ δείχνω τὴ συμπάθειά μου χωρὶς ὅμως νὰ πάρω καὶ τὸ μέρος του.

ΣΤ. Ὅταν καταλάβω ὅτι ὁ ἄνδρας μου διστάζει νὰ μοῦ ἐμπιστευθῆ ἕνα ζήτημα:
α) Προσπαθῶ νὰ τὸν κάνω νὰ μιλήση γι' ἄλλο πρᾶγμα.
β) Δὲν τὸν πιέζω, καταλαβαίνοντας ὅτι ὁ καθένας μπορεῖ νὰ ἔχη τὴν ἰδική του ζωή
γ) Τοῦ κάνω ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις.

Ζ. Ὅταν ὁ ἄνδρας μου μοί ἐμπιστευθῆ κάτι:
α) Τὸ ἐπαναλαμβάνω σ' ἕνα μόνο πρόσωπο λέγοντάς του ὅτι πρόκειται γιὰ μεγάλο μυστικό.
β) Δὲν τὸ ἐπαναλαμβάνω σὲ κανένα μὰ ξανακουβεντιάζω γι' αὐτὸ μὲ τὸν ἄντρα μου ὅταν μοῦ δοθεῖ εὐκαιρία.
γ) Κάνω σὰ νὰ τὸ εἶχα ξεχάσει.

Η. Ὅταν ὁ ἄντρας μου ἐπιστρέφη ἀπὸ τὴν κουραστική του ἐργασία:
α) Προσπαθῶ νὰ τὸν ξεκουράσω.
β) Τοῦ δείχνω τὴ συμπάθειά μου.
γ) Τοῦ ὑπενθυμίζω ὅτι κι' ἐγὼ ἔχω σκοτοῦνες κι' ὅλη τὴν ἡμέρα κουράζομαι.

	Α	Β	Γ	Δ	Ε	ΣΤ	Ζ	Η
α)	3	2	1	2	2	3	1	2
β)	2	3	2	1	1	1	2	3
γ)	1	1	3	3	3	2	3	1

Προσθέσατε τοὺς πόντους σας μὲ τὴ βοήθεια τοῦ παρακάτω πίνακος:

Παράδειγμα: Ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ἀπαντήσατε στὴν παράγραφο Ε μὲ τὴν ἀπάντησι γ). Βλέπετε ὅτι ἀκολουθῶντας τὸ σημεῖο τῆς συναντήσεως τοῦ γράμματος Ε μὲ τὴ γραμμὴ γ), ἡ ἀπάντησι αὐτὴ σᾶς δίνει δικαίωμα γιὰ τρεῖς πόντους.

Ἂν συγκεντρώσετε λιγώτερους ἀπὸ 12 πόντους δὲν εἶσθε καλὴ ἀκροάτρια.

Ἀπὸ 12 ἕως 17 πόντους εἶσθε μετρία.

Ἂν συγκεντρώσετε περισσότερους ἀπὸ 17 πόντους εἶσθε ἀσφαλῶς καλὴ ἀκροάτρια.

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: ΖΑΚ ΧΑΙΜ: Φόρεμα κοκταίηλ, ἀπὸ κίτρινο πλισὲ λινό. ΑΛΟΥΕΝ: Φόρεμα λευκὸ, μὲ πιετάκια καὶ πέρλες. ΖΑΚ ΦΑΘ: Φόρεμα ἀπὸ ρὸζ μουσελίνα. ΡΟΜΠΕΡ ΛΙΓΚΕ: Σύνολο ἀπὸ μαῦρο σαντούγκ καὶ μπλούζα ἀπὸ κίτρινη μουσελίνα. ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ: Φόρεμα ἀπὸ μπλὲ ταφτά. ΖΑΝ ΛΑΝΒΕΝ: Φόρεμα ἀπὸ λευκὸ σουρὰ, μὲ κέντημα χρυσὸ ἐπάνω στὸ ντραπέ. ΜΟΛΥΝΕ: Φόρεμα πλισέ, καμωμένο ὁλόκληρο ἀπὸ δαντέλα. ΠΑΚΕΝ: Φόρεμα μαῦρο, μὲ λευκὸ ἀγγλικὸ κέντημα.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΟΚΤΑΙΗΛ

ΠΙΚΕΣ - ΣΑΝΤΟΥΝΓΚ - ΜΟΥΣΕΛΙΝΑ - ΤΑΦΤΑΣ - ΛΙΝΟ - ΣΑΤΕΝ ΟΡΓΑΝΤΙΝΕΣ - ΔΑΝΤΕΛΕΣ - ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ - ΠΑΓΙΕΤΕΣ - ΠΛΙΣΕΔΕΣ

Τὸ καλοκαῖρι λάμπει σ' ὅλη του τὴ δόξα. Τὶς χρυσὲς ἡμέρες διαδέχονται οἱ ἀστροκέντητες, δροσάτες νύχτες, μὲ τὸ βαθύ τους μυστήριο. Τὶ εὐεργετικὴ ἐποχὴ γιὰ μᾶς τὶς γυναῖκες! Μποροῦμε νὰ βγαίνουμε ἐλαφρὲς, σὰν πουλιά, δροσερὲς σὰν λουλούδια, χαρούμενες, ξένοιαστες.

Ἡ μόδα διαθέτει γιὰ μᾶς ὅλο τὸ θησαυρὸ τῆς ἐμπνεύσεως τῶν μυστῶν της καί, φυσικά, τὸ ντύσιμό μας πρέπει νὰ εἶναι ἀντίστοιχο μὲ τὴν ὥρα καὶ τὸ μέρος ὅπου ἐμφανιζόμαστε.

Οἱ μεγάλοι ράφτες τοῦ Παρισιοῦ δίνουν πάντα ἰδιαίτερη σημασία, ὅταν πρόκειται νὰ ντύσουν τὴ γυναίκα γιὰ τὴν ὥρα ποὺ ἐμφανίζεται στὰ κέντρα.

Σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις, ἡ γυναίκα πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ κομψή, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχη τὸ ντύσιμό της τὸν τόνο τῆς ἐπισημότητος. Τὸ φόρεμα ποὺ φορίεται στὰ κέντρα, τὸ «φόρεμα κοκταίηλ», ὅπως λέγεται διεθνῶς, εἶναι πάντα κοντό, ἀλλὰ ταυτοχρόνως περίτεχνα ἐργασμένο καὶ πολὺ συχνὰ τολμηρό. Τὸ μυστικό του εἶναι ὅτι μπορεῖ νὰ προσαρμοσθῆ ἀμέσως στὸ περιβάλλον. Τὸ βράδυ περνᾶ γρήγορα καὶ ἡ νύχτα δὲν ἀργεῖ νὰ τυλίξη μὲ τὸ σκοῦρο της πέπλο τὴ γῆ. Τὰ κέντρα τότε ἀστράφτουν, ἡ συντροφιὰ παρατείνεται καὶ ἡ γυναίκα μπορεῖ, μέσα σὲ μιὰ στιγμή, ν' ἀλλάξη ἐμφάνισι, νὰ μεταμορφωθῆ κυριολεκτικά, χωρὶς ὅμως ν' ἀλλάξη καὶ φόρεμα. Ἡ μόδα τῆς ἐπιτρέπει αὐτὴ τὴν ἀλλαγή. Γιατὶ τὸ φόρεμα κοκταίηλ ἀφίνει τοὺς ὤμους γυμνούς, ἀλλὰ συνοδεύεται πάντα μὲ ζακετάκια, ἢ μπολερὸ ἢ γιακάδες ποὺ ἀφαιροῦνται ἀστραπιαίως.

Τὶ ὕφασμα καὶ τὶ σχέδια πρέπει νὰ προτιμήσετε γιὰ τὴν ἐμφάνισί σας στὰ κέντρα;

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ πρῶτο, τὰ πιὸ ἁπλᾶ ὑφάσματα, ὅπως τὸ σαντούγκ, ὁ πικὲς καὶ τὸ λινὸ φοριοῦνται παράλληλα μὲ τὶς μουσελίνες, τὶς ὀργκαντίνες, τὶς δαντέλες καὶ τὰ σατέν.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ σχέδιο, πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνο μὲ τὸν τύπο σας. Μὴ νομίσετε ὅτι ἕνα τέτοιο φόρεμα πρέπει νὰ εἶναι ἀναγκαστικὰ χτυπητό. Ἡ ἁπλότης εἶναι συχνὰ πιὸ γοητευτικὴ καὶ ἕνα ἁπλὸ στὸ σχῆμα του κορσάζ μπορεῖ νὰ κάνη μεγάλη ἐντύπωσι, ὅταν εἶναι κεντημένο μὲ γοῦστο ἢ εἶναι γαρνιρισμένο μὲ παγιέτες.

Ἔχετε ἐπίσης ὑπ' ὄψι σας, ὅτι ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ἁπλᾶ βαμβακερὰ ὑφάσματα μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὰ ἀπογευματινὰ φορέματα καὶ στὰ φορέματα κοκταίηλ, φθάνει νὰ εἶναι γαρνιρισμένα μὲ δαντέλες.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ χρώματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ λευκὸ καὶ τὸ μαῦρο, οἱ Παρισινοὶ ράφτες καὶ ἰδιαίτερα ὁ Φὰθ, χρησιμοποιοῦν τὸ κίτρινο χρῶμα τῆς μιμόζας καὶ τὸ χρῶμα τῆς βιολέτας τῆς Πάρμας.

Τὰ φορέματα κοκταίηλ συνοδεύονται μὲ μαντώ, ντουμπλαρισμένα μὲ πλισὲ μουσελίνα, μὲ χαριτωμένα μπολερὸ ἢ ὅπως ἀναφέραμε, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς τὸ ντεκολτὲ κρύβεται μὲ ἕνα λεπτότατο μαντήλι ἀπὸ μουσελίνα, ποὺ δημιουργεῖ μιὰν ἰδιαίτερα ὡραία ἐντύπωσι, ὅταν τὸ φόρεμα εἶναι μονόχρωμο, σὲ ἀοίκτὸ τόνο καὶ τὸ μαντὶ χρωματιστό.

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

Φόρεμα μὲ φούστα λοξὴ, ποὺ ἔχει ραφὴ ἐμπρὸς καὶ πίσω καὶ σχηματίζει στὸ κάθε πλαϊ πιέτα. Ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Κροσὰζ ἐφαρμοστὸ μὲ πένσες γιὰ χαμηλὸ ἀνάστημα ἡμιμυτερὸ ὑπιεσεμὰν γιὰ ὑψηλὴ κοπέλλα. Στὸ τέλειωμα ἐμπρὸς διπλὴ λευκὴ φάσα. Συνοδεύεται μὲ ζακετούλα, ποὺ ἔχει μπάσκα καὶ ὑψηλὸ κούμπωμα μὲ θηλειὲς, καθὼς καὶ γιακὰ μὲ ρεδὲρ ἀπὸ τὸ ὕφασμα τῆς φάσας. Φοριέται πολὺ στὸ Παρίσι.

ΑΣΠΑΣΙΑ

Η ΑΣΗΜΗ ΑΛΛΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΝΕΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΚΛΗ

Τὸ 455 π. Χ. ὅταν ἡ Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία εἶχε φθάσει στὴ μεγάλη ἀκμή της, ἕνα κορίτσι πάνω στὸν ἄνθο τῆς νιότης του ἦρθε στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὴ Μίλητο τῆς Μικρασίας. Ἦταν ἀπὸ πλούσια οἰκογένεια, μὰ ἡ πατρίδα της περνοῦσε μιὰ μεγάλη κρίσι καὶ δὲν μποροῦσε νὰ πραγματοποιήση τὰ ὄνειρά του. Τὴν λέγανε Ἀσπασία. Διψοῦσε γιὰ ἔρωτα καὶ γιὰ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ δράσι. Ξεχώριζε ἀπὸ τὰ ἄλλα κορίτσια καὶ ἔπλαθε σχέδια. Ἤθελε νὰ βρῆ ἕνα σύντροφο στὴ ζωή της ποὺ νὰ μὴν εἶναι κοινὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ξεχωριστὸς ποὺ κι' αὐτὸς νάχη ὄνειρα καὶ μεγάλα σχέδια.

Μὰ γιὰ νὰ παίξη ἕνα τέτοιο ρόλο, ἔπρεπε νὰ φύγη ἀπὸ τὴν πατρίδα της. Ποῦ θὰ πήγαινε; Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ποὺ ἦταν ἡ πιὸ ἀκουστὴ πολιτεία τῆς Ἑλλάδας.

Πῆρε λοιπὸν τὴν ἀπόφασί της καὶ μπαρκάρισε γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Δὲν εἶχε οὔτε χρήματα, οὔτε συστάσεις. Τὰ μόνα της ἐφόδια ἦταν ἡ ὀμορφιὰ καὶ ἡ ἐξυπνάδα της.

Οἱ Πειραιῶτες, μόλις βγῆκε στὸ λιμάνι, τὴν ἔτρωγαν μὲ τὰ μάτια τους. Δὲ χόρταιναν νὰ τὴ βλέπουν. Ἡ κορμοστασιά της ἦταν ἀγαλματένια. Φυσοῦσε δυνατὸς ἀέρας καὶ ἀνασηκωνόταν τὸ ἱμάτιό της καὶ ἔτσι φαίνονταν μερικὲς γραμμὲς ἢ πιὸ σωστὰ οἱ καμπυλότητες τοῦ γαλατένιου κορμιοῦ της. Ἡ περπατησιά της ἦταν ἀερᾶτη καὶ ἡ σιλουέτα της ἔδειχνε πὼς θᾶκαιγε τὶς καρδιὲς τῶν Ἀθηναίων.

Ἀνέβηκε στὸ Ἄστυ, ὅπως ἔλεγαν τὴν Ἀθήνα, καὶ στὰ ἴσια τράβηξε στὴ συνοικία Κυδαθηναίων — στὴ σημερινὴ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Πλάκας. Εἶχε ἐκεῖ κάποιους γνωστοὺς ἐμπόρους, ποὺ ἄλλοτε τοὺς εἶχε φιλοξενήσει ὁ πατέρας της στὴ Μίλητο, ὅταν πήγαιναν γιὰ πραμάτειες.

Τί θὰ ἔκανε ὅμως στὴν Ἀθήνα; Αὐτὸ τὸ πρόβλημα τὴν ἀπασχολοῦσε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἤξερε πὼς ἂν ἤθελε νὰ παντρευτή, θὰ βρίσκονταν ἕνα σωρὸ γαμπροί. Μὰ οἱ Ἀθηναῖες — τέτοιοι νόμοι καὶ τέτοιες συνήθειες ἐπικρατοῦσαν τότε — ἦταν κλεισμένες στὰ σπίτια καὶ δὲν εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ βγοῦν στὴν Ἀγορὰ, ὅπου μαζεύονταν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ συζητοῦσαν, οὔτε καὶ νὰ περιδιαβαίνουν τοὺς δρόμους. Οἱ Ἀθηναῖες ἦταν παιδοποιητικὲς μηχανὲς καὶ μόνο οἱ Ἑταῖρες εἶχαν τὸ ἐλεύθερο νὰ πᾶν ὅπου ἤθελαν καὶ νὰ κάνουν παρέα μὲ τοὺς ἄντρες.

Ἀφοῦ λοιπὸν ζύγιασε καλὰ τὰ πράματα, πῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφασι νὰ γίνη Ἑταίρα. Ὄχι γιὰ νὰ πουλῆ φτηνὰ τὸ κορμί της, ἀλλὰ γιὰ νὰ παίξη τὸ ρόλο ποὺ τῆς ταίριαζε, γιὰ νὰ πραγματοποιήση τὰ ὄνειρά της.

Μόρφωσι εἶχε μεγάλη, μὰ διψοῦσε ἀκόμα νὰ μάθη καὶ ἄλλα πράματα, νὰ πλουτίση τὶς γνώσεις της, ν' ἀκούση τοὺς φιλοσόφους, τοὺς ρήτορες, τοὺς ποιητὲς, τοὺς καλλιτέχνες, ποὺ στὴν Ἀγορὰ συζητοῦσαν γιὰ ἕνα σωρὸ προβλήματα καὶ νὰ δείξη κι' αὐτὴ τὶς πνευματικές της ἱκανότητες. Ἡ Ἀσπασία εἶχε πεποίθησι στὸν ἑαυτό της, μιὰ ποὺ τὸ θάρρος δὲν τῆς ἔλειπε, ἡ γλῶσσα της ἔκοβε ψαλίδι καὶ τὰ λόγια της ἔσταζαν μέλι.

★

Ἦταν φυσικὸ νὰ τῆς πέσουν ἀπὸ κοντὰ πολλὰ πλουσιόπαιδα τῆς Ἀθήνας, ὄχι γιὰ τὴ μόρφωσί της, μὰ γιὰ νὰ ρουφήξουν τοῦ καλλίγραμμου κορμιοῦ της τὴ δροσιά. Ἡ Ἀσπασία ὅμως ἤξερε νὰ κρατᾶ τὴ θέσι της γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ γίνη μιὰ ἑταίρα σὰν τὶς πολλές.

Τὸ πῆρε ἀπόφασι νὰ μὴν ἐπέση στὸ βοῦρκο τῆς πορνείας. Καλὰ εἶναι καὶ τὰ πλούτη, μὰ ἡ δόξα ἔχει μεγαλύτερη ἀξία. Πρέπει νὰ ζήσω τὴ ζωή μου — ἔλεγε — ὄχι ὅμως σὰν μιὰ κοινὴ ἑταίρα. Πρέπει νὰ δράσω.

Πῆγε, λοιπόν, καὶ γνώρισε τὸν Ἀναξαγόρα, τὸν πιὸ μεγάλο φιλόσοφο ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ποὺ ἦταν σὰν νὰ ποῦμε ὁ πνευματικὸς σύμβουλος τοῦ Περικλῆ. Καὶ ὁ φιλόσοφος ἔμεινε ἐκστατικός. Δὲν ἤξερε τί νὰ πρωτοθαυμάση, τὴν ὀμορφιά της ἢ τὸν πνευματικὸ θησαυρό της. Ἔπιασαν συζήτησι καὶ σ' ὅλα τὰ προβλήματα ἦταν μπασμένη. Ὁ Ἀναξαγόρας ἔκανε λόγο γιὰ τὴν Ἀσπασία στὸν Περικλῆ κι' ἔτσι ἡ ἑταίρα Ἀσπασία γνωρίστηκε μὲ τὸν μεγάλο ἀρχηγὸ τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος. Ὁ Περικλῆς γοητεύθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Καὶ ἡ Ἀσπασία ὅταν τὸν ἄκουσε νὰ μιλῆ βρῆκε τὸν ἄντρα ποὺ τῆς ταίριαζε. Ἦταν βέβαια μεγαλύτερός της στὰ χρόνια. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶχε γι' αὐτὴν σημασία. Ἦταν ἄντρας γερός. Καὶ δὲν ἔκανε κανένα παραστράτημα γιὰ νὰ τὸν ξεμυαλίση. Ἤξερε πὼς ἦταν παντρεμένος καὶ πὼς εἶχε καὶ παιδὶ ἀπὸ τὴ γυναίκα του. Δὲ θέλησε μὲ τσαχπινιὲς νὰ τὸν κατακτήση. Στὴν ἀρχὴ ἔγιναν φίλοι καὶ ἡ ἀμοιβαία κατανόησι καὶ συμπάθεια τοὺς ἕνωσε ἀχώριστα.

Ὁ Περικλῆς ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἀνέβαινε ἕνα ἕνα τὰ σκαλοπάτια ποὺ τὸν ὡδηγοῦσαν στὴν κορυφὴ τῆς πολιτείας. Δυνατὸς πολιτικὸς ποὺ ἐνσάρκωνε τὰ ἰδανικὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας, ἔβαλε σὲ πράξι τὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τοῦ Θεμιστοκλῆ καὶ ὠργάνωσε τὴν Ἀθηναϊκὴ πολιτεία σὲ κράτος πανίσχυρο μέσα σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ὄνειρό του ὅμως ἦταν νὰ κάμη τὴν Ἀθήνα τὸ πολιτικὸ κέντρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, γι' αὐτὸ γύρω του συγκέντρωσε ὅλους τοὺς σοφοὺς τοῦ καιροῦ του, τοὺς καλλιτέχνες καὶ τοὺς ποιητές.

Στὸ πρόσωπο τῆς Ἀσπασίας βρῆκε ἐκεῖνο ποὺ τοῦ ἔλειπε. Τὴ δυναμική, τὴ μορφωμένη γυναίκα ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μὲ τὶς χάρες τοῦ κορμιοῦ της θὰ τὸν ξεκούραζε καὶ μὲ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴ μόρφωσί της θὰ τοῦ στεκόταν σύντροφος καὶ συνεργάτις στὴ μεγάλη ἀποστολή του.

Ὁ Περικλῆς λοιπὸν ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ τί θὰ ποῦν οἱ κακὲς γλῶσσες, χώρισε τὴ γυναίκα του ποὺ ἦταν μιὰ γυναικούλα σὰν τὶς ἄλλες Ἀθηναῖες, τὰ ζῶα μου ἀργά, ὅπως λέει ὁ λαός, καὶ θρόνιασε τὴν Ἀσπασία στὸ σπίτι του.

Ἀπὸ τότε ἀρχίζει καὶ ἡ πιὸ μεγάλη ἐκπολιτιστικὴ δράσι τοῦ μεγάλου ἡγέτη τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας. Μαζὶ ἔφτιαχναν τοὺς λόγους ποὺ θὰ ἐκφωνοῦσε στὴν Πνύκα, ποὺ τότε ἦταν σὰ νὰ ποῦμε ὅπως ἡ σημερι-Βουλή. Μαζὶ καταρτίζανε τὰ σχέδια γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ διακόσμησι τῆς Ἀθήνας. Μαζὶ χαράζανε κάθε φορὰ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Δημοκρατίας καὶ μαζὶ συντάσσανε τὰ προσχέδια τῶν νόμων, ποὺ ὁ Περικλῆς θὰ εἰσηγόντανε στὴ λαϊκὴ Βουλή.

★

Κι' ἀκόμα στὸ σπίτι τοῦ Περικλῆ συγκεντρώνονταν κάθε μέρα σχεδὸν οἱ πιὸ ὀνομαστοὶ φιλόσοφοι, καλλιτέχνες, ρήτορες καὶ ποιητές. Ὁ Σωκράτης, ὁ Πρωταγόρας, ὁ Σοφοκλῆς. Οἱ μουσικοὶ Δάμων καὶ Πυθοκλείδης, οἱ ἀρχιτέκτονες Ἰκτῖνος, Καλλικράτης καὶ Μνησικλῆς, οἱ γλύπτες Ἀλκαμένης καὶ Ἀγοράκριτος. Οἱ ζωγράφοι Πολύγνωτος, Μίκων καὶ Πάναινος. Μὰ τὴν πρωτοκαθεδρία μέσα στοὺς σοφοὺς εἶχε ἡ Ἀσπασία καὶ ὁ Ἀναξογόρας καὶ μέσα στοὺς ποιητὲς καὶ καλλιτέχνες ὁ Εὐριπίδης καὶ ὁ Φειδίας.

Σὲ καμμιὰ ἄλλη ἐπαχὴ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας δὲν παρουσιάσθηκε τέτοια πνευματικὴ ἄνθιση. Καὶ σὲ καμμιὰν ἄλλη ἐπωχὴ ἄλλη γυναίκα δὲν ἔπαιξε τὸν δημιουργικὸ ρόλο τῆς Ἀσπασίας.

Ὅπως εἴπαμε, ἦταν καλὰ μορφωμένη καὶ τὰ πνευματικά της χαρίσματα πολλά. Μὰ ὅπως ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἐποχῆς της — πολιτικὰ καὶ πνευματικὰ — ἐνδιαφέρθηκε ἐξ ἴσου καὶ μάλιστα μὲ πάθος γιὰ τὴ χειραφέτησι τῆς Ἀθηναίας καὶ γενικὰ τῆς Ἑλληνίδας.

Στὶς συζητήσεις ποὺ γίνονταν στὸ σπίτι τοῦ Περικλῆ κάθε τόσο ἔφερνε στὴ μέση τὴ θέσι τῆς γυναίκας μέσα στὴν Πολιτεία καὶ μὲ πλούσια καὶ ἀκαταμάχητη ἐπιχειρηματολογία ὑπεστήριζε πὼς ἡ γυναίκα πρέπει νὰ πάρη τὰ δικαιώματά της, ἀστικὰ καὶ πολιτικά, μέσα στὸ κράτος.

Δυστυχῶς δὲν σώθηκε κανένα γραφτὸ κείμενο τῆς Ἀσπασίας, γιατὶ δὲν ἔγραψε τίποτα, παρὰ μόνο συζητοῦσε.

Ὡστόσο ὁ Εὐριπίδης στὴ «Μήδειά» του διέσωσε σὲ μεγάλο μέρος τὴν ἐπιχειρηματολογία της γιὰ τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνύψωσι τῆς Ἑλληνίδας. Ἐκεῖ μέσα βρίσκει κανεὶς τὸ κήρυγμα τῆς Ἀσπασίας γιὸ τὴ χειραφέτησι τῆς γυναίκας.

★

Ἦταν φυσικὸ οἱ ὀλιγαρχικοὶ ποὺ μισοῦσαν τὸ δημοκράτη Περικλῆ, στὶς ἐπιθέσεις τους ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος νὰ μὴ ξεχνοῦσαν τὴν Ἀσπασία. Αὐτὴ τὴν μισοῦσαν πιὸ πολύ, γιατὶ ὁ σαρκικὸς καὶ πνευματικὸς ἔρωτας τοῦ Περικλῆ καὶ τῆς Ἀσπασίας εἶχε δώσει τοὺς πιὸ πλούσιους καρποὺς καὶ ἐκφράζονταν στὴ δυναμικὴ ἀντιμετώπισι κάθε ζητήματος. Ξεσπάθωσαν λοιπὸν καὶ κατὰ τῆς Ἀσπασίας, μὲ κάθε λογῆς κουτσομπολιό.

Ἔτσι οἱ κωμωδιογράφοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅσοι ἦταν ὄργανα τῶν ὀλιγαρχικῶν, τὴν ἀποκαλοῦσαν στὶς κωμωδίες τους Ἑλένη, θέλοντας νὰ ποῦν πὼς ὅπως ἡ Ἑλένη τῆς Σπάρτης, ἔτσι καὶ ἡ Ἀσπασία ἔγινε αἰτία νὰ ξεσπάση ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, καὶ ἄλλοι τὴν ἔλεγαν κυνώπιδα παλλακὴν (ξετσίπωτη μαιτρέσα).

Καὶ ἄμα εἶδαν πὼς δὲν ἔπιαναν οἱ τέτοιου εἴδους βρισιὲς, μεταχειρίστηκαν τὸ ὅπλο τῆς συκοφαντίας.

Κατήγγειλαν τὴν Ἀσπασία πὼς ἦταν ἄθεη, πὼς δὲν σέβονταν τοὺς θεοὺς, κι' ἀκόμη πὼς ξεμυάλιζε τὶς γυναῖκες καὶ τὶς ἔσπρωχνε στὴ διαφθορά.

Ἡ καταγγελία αὐτὴ μιὰ ποὺ βρέθηκαν ἀγορασμένοι ψευδομάρτυρες ἔπιασε καὶ χρειάσθηκε ὁ ἴδιος ὁ Περικλῆς νὰ παρουσιαστῆ στὸ λαϊκὸ δικαστήριο καὶ μὲ τὴ μαστοριὰ τῆς ρητορίας του νὰ πείση τοὺς δικαστὲς πὼς οἱ κατηγορίες ἦταν ἀβάσιμες. Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἡ Ἀσπασία δὲν ἦταν θρήσκα. Δὲν πίστευε στοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου. Μὲ τὸν Ἀναξαγόρα συζητοῦσαν τὸ ὀντολογικὸ πρόβλημα καὶ εἶχε καταστολάξει σὲ ὡρισμένες ἀντιλήψεις γιὰ τὴ θρησκεία. Δὲν ἔβγαινε ὅμως στοὺς δρόμους γιὰ νὰ προπαγανδίση τὴν ἐλευθεροφροσύνη της.

★

Μὰ ὁ μεγάλος πολιτικὸς δὲν στάθηκε τυχερὸς γιὰ νὰ τρυγήση ὡς τὰ βαθειὰ γηρατειά του τὰ θέλγητρα τῆς Ἀσπασίας. Πάνω στὴν κρίσιμη φάσι τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἀρρώστησε καὶ πέθανε. Ἡ Ἀσπασία ἔμεινε μόνη σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὰ πάθη καὶ μίση εἶχαν ὀξυνθῆ καὶ οἱ ἐσωτερικὲς ἀνωμαλίες εἶχαν κλονίσει τὰ θεμέλια τῆς δημοκρατίας. Οἱ ὀλιγαρχικοὶ εἶχαν πιάσει τώρα τὰ πόστα τῆς πολιτείας καὶ ἡ Ἀσπασία δὲν εἶχε πιὰ ἐλεύθερο στάδιο γιὰ τὴν κοινωνική της δράσι. Ὁ ρόλος της τελείωσε. Ὅ,τι εἶχε νὰ δώση τὸ ἔδωσε.

Ἡ Ἀσπασία, ὅσο κι' ἂν δέχθηκε κατὶ σταθῆ τὰ φαρμακερὰ βέλη τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς σάτιρας, δὲν ξεχάστηκε. Ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα πάντα ἔκανε λόγο γιὰ δαύτην. Ἡ ἱστορία τς ἔδωκε τὴ θέσι ποὺ τῆς ταίριαζε. Τὴν μνημονεύει σὰν συνεργάτισσα τοῦ Περικλῆ ποὺ εἶναι ὁ ἐμπνευστής καὶ στυλοβάτης τῆς μεγάλης ἐποχῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας. Καὶ μιὰ τέτοια τιμὴ δὲν εἶναι μικρὴ ἀφοῦ μ[illegible] τὸν τ[illegible] τίτλο πῆρασε [illegible] ἀθ[illegible]

Γ. Κ.

★★★ Ἐκείνη, μιὰ ἀγνὴ κοπέλλα, ἐρωτεύεται μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς της, ἕναν παλιάνθρωπο. Ὁ ἔρωτάς της γι' αὐτὸν τὴν τυφλώνει καὶ δὲν τὴν ἀφίνει νὰ ἰδῆ τὴν μεγάλη, τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη Ἐκείνου, ποὺ ἔχει βάλει σκοπὸ τῆς ζωῆς του νὰ τὴν σώση.

★★★ Μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀγωνίας, ἔντονες καταστάσεις, φοβερὲς συγκρούσεις, πλαισιώνουν ἕναν μεγάλο ἔρωτα.

★★★ Ἡ Ἄλλη, εἶναι μιὰ γυναίκα, ποὺ ἡ ψυχικὴ διαφθορά της τὴν κάνει νὰ χρησιμοποιῆ τὰ πιὸ ταπεινὰ μέσα ἐκδικήσεως, γιατὶ ἔχασε τὸν ἄνδρα ποὺ ποθοῦσε.

★★★ Ἕνας Ἄνδρας τέλος μὲ ψυχικὴ ἀνωτερότητα, ποὺ ἡ ἀγάπη του τοῦ δίνει τὴ δύναμι ν' ἀγωνισθῆ ἐναντίον τῆς ἀτιμίας καὶ νὰ κάμη νὰ θριαμβεύσουν τὸ δίκαιο καὶ ἡ ἀγάπη!

ΜΙΑ ΘΥΕΛΛΑ ΨΥΧΩΝ ΟΠΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΕ
ΤΟ ΠΑΘΟΣ, Ο ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΙΣΟΣ

ΘΥΕΛΛΑ...

ΑΥΓΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ: ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

1ον

Γιὰ πότε μαζεύτηκε ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος γύρω ἀπὸ τὸ τραγικὸ καὶ συγκινητικὸ ἐκεῖνο δράμα ποὺ ἐκτυλίχθηκε πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια στὴ γωνιὰ τοῦ Κήπου τοῦ Ζαππείου, ἐκεῖ ποὺ ἀρχίζει ἡ λεωφόρος Ὄλγας. Μέσα σ' ἕνα λεπτό, ὅλοι οἱ ἥσυχοι περιπατηταὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ, μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ τὴ δραματικὴ αὐτὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε γιὰ ἡρωΐδες δυὸ γυναῖκες καὶ ἕναν νέον ἄνδρα, ἐξαιρετικὰ κομψό, ποὺ εἶχε παραμείνει ἄθελά του ἁπλὸς θεατής.

Δυὸ ἀστυφύλακες ἔφθασαν τροχάδην καὶ ἀπομάκρυναν μὲ βίαιο τρόπο ὅλους αὐτοὺς τοὺς περιέργους ποὺ ἔφραζαν τὴ δίοδο, χωρὶς νὰ προσφέρουν καὶ τίποτε...

Μιὰ γυναίκα, πεσμένη στὴ μέση τοῦ πεζοδρομίου, κουλουριασμένη, θγάζοντας οὐρλιαχτὰ πόνου. Εἶχε τὰ δυὸ λεπτὰ γαντοφορεμένα χέρια της ἐπάνω στὸ βελάκι της, ποὺ δὲν τὴν εἶχε προστατεύσει καλὰ ἀπὸ τὸ βιτριόλι ποὺ τῆς εἶχε πετάξει ἕνα ἐγκληματικὸ χέρι στὸ πρόσωπο.

Ὁ νέος ποὺ τὴν συνώδευε εἶχε γονατίσει στὸ ἔδαφος, καταταραγμένος ἀπὸ τὸ γρήγορο δράμα, προσπαθώντας μὲ τρεμάμενα χέρια νὰ ξεσκεπάση τὸ πρόσωπο τοῦ θύματος, ἐνῶ μιὰ ἄλλη γυναίκα δράστις τῆς ἐγκληματικῆς ἀπόπειρας, ἔμενε ἀκουμπημένη καὶ μὲ ὕφος ἠλίθιο...

Δὲν προσπάθησε νὰ φύγη καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ, οὔτε καὶ ὁ ἄνδρας ποὺ ἦταν σκυμμένος στὸ θῦμα σκεφτόταν νὰ τὴν κρατήση...

Ἦταν μιὰ γυναίκα ψηλή, ἴσαμε εἴκοσι πέντε χρονῶν, κτυπητὰ κομψοντυμένη, μ' ἕνα ὀβὰλ πρόσωπο, γκρίζα μάτια καὶ μαῦρα μαλλιά.

Φοροῦσε ἕναν ἀληθινὸ παναμᾶ μὲ μιὰ γιρλάντα ἀπὸ παπαροῦνες καὶ στάχυα, ἕνα καλοκομμένο λευκὸ ταγεράκι καὶ στεκόταν ἀκίνητη καὶ σὰν παράλυτη ἀπὸ τὴν κατάπληξι.

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακες διέταξε τοὺς συγκεντρωμένους νὰ διαλυθοῦν. Ὑστερα ἔκαμε νεῦμα σ' ἕνα ταξί, ποὺ πλησίασε καὶ στάθηκε στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας.

Ἔβαλαν μέσα τὸ θῦμα καὶ τὸ ὡδήγησαν στὸ πλησιέστερο φαρμακεῖο τῆς συνοικίας Μακρυγιάννη.

Ὁ ἄλλος ἀστυφύλακας ἔπιασε ἀπὸ τὸν καρπὸ τὴν [illegible] τῆς ἀγρίας αὐτῆς ἐπιθέσεως καὶ παρακάλεσε τὸν κύριο νὰ τοὺς ἀκολουθήση.

Ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο [illegible] τὸ στὴ λεωφόρο καὶ μπῆκαν κι' οἱ τρεῖς τους.

—Στὸ τμῆμα εἶπε ὁ ἀστυφύλαξ στὸν σωφέρ.

★

Ὁ φαρμακοποιός, ἀφοῦ ἔβγαλε τὸ καπέλλο καὶ τὸ βελάκι τῆς κυρίας ποὺ εἶχε δεχθῆ τὸ βιτριόλι στὸ πρόσωπο, ἐξήτασε τὰ ἐγκαύματα καὶ ἔσπευσε νὰ τῆς παράσχη τὶς πρῶτες βοήθειες οἱ ὁποῖες ἄρχισαν νὰ καταπραῦνουν τοὺς ἀνυπόφορους πόνους ποὺ αἰσθανόταν στὴν ἀρχή.

—Εὐτυχῶς δὲν ἔπαθαν τίποτε τὰ μάτια εἶπε μὲ κάποια ἱκανοποίησι, προσπαθώντας νὰ τὴν μεταδώση καὶ στὸ θῦμα.

Τὸ ὑγρὸ εἶχε κοσκινισθῆ, μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς, ἀπὸ τὸ βελάκι καὶ εἶχε σημαδέψει τὰ μάγουλα, τὸ πηγοῦνι καὶ τὴ μύτη τῆς δυστυχισμένης. Ὅμως καμμιὰ πληγὴ δὲν φαινόταν τόσο σοβαρὴ ὥστε νὰ ὑπῆρχε φόβος νὰ τῆς παραμορφώση τὸ πρόσωπο.

Ἡ γυναίκα, μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ τὴν διέκοπταν οἱ λυγμοί, ζήτησε ἕναν καθρέφτη.

Ὁ βοηθὸς τοῦ φαρμακοποιοῦ τῆς ἔδωσε ἕνα μικρὸ ὀβὰλ καθρέφτη καὶ ἐκείνη τινάχτηκε τρομαγμένη καὶ συγκινημένη βλέποντας τὸ πρόσωπό της στὴν κατάστασι αὐτή.

Ὅταν ὁ φαρμακοποιὸς δήλωσε στὸν ἀστυφύλακα ὅτι θὰ ἔπρεπε πάντως νὰ μεταφερθῆ σὲ μιὰ κλινικὴ ἡ πληγωμένη, ἐκείνη φάνηκε νὰ κατανικᾶ ξαφνικὰ τὸν πόνο της καὶ τὸν φόβο της.

—Ὄχι! ὄχι! εἶπε μὲ μιὰ φωνὴ σχεδὸν σκληρή. Δὲν θὰ πάω στὴν κλινική... Ἄλλωστε, δὲν ἔχω τίποτε... ἢ μᾶλλον λίγα ἐγκαύματα....

Ὁ παράξενος τόνος τῆς φωνῆς της, ἡ περίεργη καὶ ἀποφασιστικὴ στάσις της, ὕστερα ἀπὸ τόσους πόνους, ἔκαμαν ἐντύπωσι στὸν ἀστυφύλακα καὶ τὴν κύτταζε μὲ προσοχή....

Αὐτὴ ἡ γυναίκα φαινόταν νὰ ὑπῆρξε πολὺ ὄμορφη. Μεγάλα φλογερὰ μάτια, φώτιζαν ἕνα πρόσωπο μὲ πολὺ κανονικὰ χαρακτηριστικά.... Τὰ μαλλιά της ποὺ εἶχαν ἀσπρίσει πρόωρα πρόδιδαν στὴ φυσιογνωμία της ποὺ εἶχε μείνει ἀκόμη φρέσκη, ἕνα ὕφος εὐγενικὸ ποὺ δὲν τὸ διέψευδε καμμιὰ ἀπὸ τὶς κινήσεις της...

Ὅταν τελείωσε ἡ ἐπίδεσις τῶν τραυμάτων της, παρακάλεσε τὸν ἀστυφύλακα νὰ τὴν πάη στὸ τμῆμα, γιὰ ν' ἀπαλλάξη, ὅπως εἶπε, ἐκείνους, στοὺς ὁποίους μποροῦσαν νὰ ἐπιρρίψουν μιὰ σφαλερὴ κατηγορία, ποὺ δὲν ἦταν στὴν πραγματικότητα παρὰ ἕνα ἀτύχημα χωρὶς σοβαρότητα....

Ἡ αἰνιγματικὴ αὐτὴ βεβαίωσις ἔφερε τὸν ἀστυφύλακα σὲ μεγαλύτερη ἀμηχανία..

Ὁ ἀστυφύλακας τῆς ἐξήγησε ὅτι ὁ κύριος ποὺ τὴν συνώδευε καὶ ἡ γυναίκα ποὺ εἶχε διαπράξει τὴν ἄνανδρη αὐτὴ ἐπίθεσι, εἶχαν ὡδηγηθῆ στὸ τμῆμα....

Τότε ἔδειξε μεγάλη βία νὰ φύγη καὶ πρόσθεσε μ' ἕναν τόνο ἀκαθόριστον.

—Ἔγινε λάθος! Θὰ τὰ ἐξηγήσω ὅλα στὸν ἀστυνόμο!...

Μὲ τὶς στενὲς ταινίες ποὺ συγκρατοῦσαν τὶς γάζες ἐπάνω στὸ πρόσωπό της, πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις, ἔμοιαζε μὲ μιὰ ἀληθισιογνωμίας της ἔκανε τὰ λόγια ποὺ ἔβγαιναν ἀπ' τὰ χείλη της νὰ φαίνωνται ἀκόμη πιὸ μυστηριώδη ἀπ' ὅσο ἦσαν.

Εἶχε ἀνακτήσει ὅλη της τὴν ψυχραιμία καὶ ἔδειχνε νὰ εἶχε ξεχάσει τοὺς πόνους ποὺ πέρασε. Εὐχαρίστησε τὸν φαρμακοποιὸ μὲ πολλὴ εὐγένεια.

—Μένω ἐδῶ κοντά, στὴν ὁδὸν Μητσαίων... καὶ θὰ ξανάρθω, εἶπε, γιὰ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ ἀλλάξετε τὶς γάζες.

Ὅταν μπῆκαν στὸ τμῆμα, ὁ κομψὸς νέος καὶ ἡ αἰθερία νέα ποὺ τῆς εἶχε ρίξει τὸ βιτριόλι, περίμεναν καθισμένοι σ' ἕναν ξύλινο καναπέ, τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἀστυνόμου.

Τὸ θῦμα δὲν μπόρεσε νὰ κρύψη τὴν ἱκανοποίησι ποὺ αἰσθάνθηκε βλέποντας ὅτι δὲν τοὺς εἶχαν ἀκόμη ἀνακρίνει...

Ὁ νέος μὲ μάτια βουρκωμένα καὶ μ' ἕνα σφίξιμο στὸ λαιμὸ ἀπὸ μιὰ τρομερὴ συγκίνησι, ἔπεσε κοντά της, ἁπλώνοντας τὰ δυὸ του χέρια....

—Ἀ! κυρία Ζαλούχου...

Ἐκείνη ἐπανέλαβε αὐτὰ ποὺ εἶχαν πῆ στὸν ἀστυφύλακα μὲ μιὰ ἐπιμονὴ ποὺ φάνηκε ἡρωϊσμός:

—Δὲν εἶναι τίποτε ἢ μᾶλλον εἶναι τόσο μικρὰ πράγματα, κύριε Φωτιάδη.

Ἔδειχνε νὰ μὴ δίνη καμμιὰ προσοχὴ στὴ νέα ποὺ τὴν εἶχε τόσο ἄνανδρα παραμορφώσει, λὲς καὶ ἡ δράστις τῆς ἀγρίας αὐτῆς ἐπιθέσεως νὰ ἦταν ἐντελῶς ξένη στὸ δρᾶμα ποὺ εἶχε ἐκτυλιχθῆ στὴ γωνιὰ τοῦ Ζαππείου....

Ἡ νέα μὲ τὸ πλατύγυρο ἀνθοστόλιστο παναμᾶ, μαζεμένη στὸν ξύλινο καναπὲ ποὺ ἦταν κολλημένος στὸν τοῖχο, δίπλα ἀπ' τὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου, φαινόταν σὰν νὰ εἶχε ὑπνωτισθῆ ἀπὸ τὴν θέα τοῦ θύματός της.

Κυττοῦσε μὲ ὀμθάνοικτα καὶ ἁπλανῆ μάτια τὴν παράξενη σιλουέττα τὴν γυναίκας αὐτῆς μὲ τὰ λευκὰ μαλλιά.

Ξαφνικὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι της καὶ προχώρησε πρὸς τὴν κυρία Ζαλούχου.

Ἤθελε νὰ ζητήση συγγνώμην γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ της χειρονομία; Ἤθελε νὰ τῆς ξαναεπιτεθῆ, νὰ τὴν βρίση;

Δὲν πρόλαβε νὰ ἐκδηλώση αὐτὸ ποὺ ἔνοιωθε ἐκείνη τὴ στιγμή. Ὁ κύριος Φωτιάδης τὴν εἶχε ἁρπάξει ἀπ' τοὺς καρποὺς καὶ τὴν ὑποχρέωσε νὰ ξανακαθήση:

—Καίτη! εἶπε... πάψε!

Καὶ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ σφιγμένα του δόντια πρόσθεσε:

—Πάψε, ἀνόητη.

Ἡ κυρία Ζαλούχου, φάνηκε σὰν νὰ μὴ τὴν ἐπηρέασε καθόλου ἡ κίνησις τῆς νέας καὶ νὰ τὴν ἄφηνε ἀδιάφορη ἡ ἐπέμβασις τοῦ Φωτιάδη.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἔμπαινε στὸ γραφεῖο ὁ ἀστυνόμος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕνα ἀστυφύλακα.

Φαινόταν ἄνθρωπος βαρὺς μᾶλλον, ἀλλὰ εἶχε ἕνα βλέμμα ἔξυπνο... Κύτταζε τὸ τρίο ποὺ εἶχε μπροστά του, τὶς δυὸ αὐτὲς κομψὲς κυρίες καὶ τὸν ψηλὸ καλοφτιαγμένο κύριο κι' ἔκαμε τὴ σκέψι ὅτι βρισκόταν μπροστὰ σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ συνηθισμένα ἐρωτικὰ δράματα, ποὺ δὲν ἔλειψαν, οὔτε λείπουν ποτὲ ἀπὸ τ' ἀστυνομικὰ χρονικά: ἡ ἐγκαταλελειμμένη νέα... ἡ προμελετημένη ἐρωτικὴ ἐκδίκησις... Ἀλλὰ τὰ ἄσπρα μαλλιὰ τῆς κυρίας Ζαλούχου τὸν σταμάτησαν γρήγορα ἀπὸ τὴ φόρα ποὺ εἶχε πάρει.

Ἄκουσε τὴν περιγραφὴ τῆς σκηνῆς ἀπὸ τοὺς δύο ἀστυφύλακες, ποὺ εἶχαν ὁδηγήσει τὸ τρίο στὸ τμῆμα...

Ὁ νέος καὶ τὸ θῦμα ἀκολουθοῦσαν, κουβεντιάζοντας, τὴ λεωφόρο Ἀμαλίας, ὅταν στὴ στροφὴ πρὸς τὴ λεωφόρο Ὄλγας, ἡ νέα, ποὺ ἦταν κρυμμένη πίσω ἀπὸ ἕνα δένδρο, ὥρμησε πρὸς τὲ ζεῦγος καὶ ἄδειασε τὸ μπουκαλάκι μὲ τὸ βιτριόλι στὸ πρόσωπο τῆς κυρίας...

Ὁ ἀστυνόμος φαινόταν νὰ τὸν ἀπασχολῆ περισσότερο ἡ συμπαθητικὴ μορφὴ τοῦ νέου, παρὰ οἱ δυὸ κομπάρσοι αὐτοῦ τοῦ τετριμμένου δράματος. ποὺ ἐμοιαζε μὲ τόσα ἄλλα, ποὺ εἶχε ἰδῆ ἴσαμε σήμερα, λόγω τῆς ἰδιότητός του.

Καὶ μὴ λαμβάνοντας ὑπ' ὄψι γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν δράστιδα τῆς ἀποπείρας καὶ τὸ θῦμα της, ἀπευθύνθηκε σ' ἐκεῖνον, ποὺ ὑπῆρξε μάρτυς:

—Τὸ ὄνομά σας; ρώτησε.

—Τέλης Φωτιάδης.

—Ἡλικία;

—Τριάντα ἐτῶν.

—Ἐπάγγελμα καὶ κατοικία;

—Εἰσοδηματίας, λεωφόρος Κηφισίας.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐπιβεβαιώσετε αὐτὰ ποὺ ἀκούσατε ἀπὸ τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, μὲ μιὰ εἰλικρινῆ κατάθεσι γι' αὐτὰ πο συνέβησαν πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίθεσι;

Ὁ Φωτιάδης ἦταν ἕτοιμος ν' ἀπαντήση. Ὅμως ἡ κυρία ποὺ εἶχε δεχθῆ τὴν ἐπίθεσι, δὲν τοῦ ἔδωσε τὸν καιρό.

Σηκώθηκε, χωρὶς νὰ τὴν καλέση ὁ ἀστυνόμος καὶ εἶπε μὲ μιὰ καθαρὴ φωνή, ποὺ δὲν ἔδειχνε συγκίνησι:

—Θέλετε νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριε ἀστυνόμε, ἐμένα, τῆς κυρίας ἐνδιαφερομένης, νὰ διορθώσω ἕνα λάθος ποὺ ἔκαμαν οἱ κύριοι στὴν κατάθεσί τους καὶ ποὺ ἀκόμη καὶ ἂν τὸ ἐπιβεβαιώση ὁ κύριος Φωτιάδης, θὰ σᾶς ὁδηγήση σὲ μιὰ λανθασμένη ἀνάκρισι;

»Ἡ συνείδησί μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ἀπολύτως νὰ ὑποβάλω μήνυσι ἐναντίον αὐτῆς τῆς γυναίκας, ποὺ δὲν τὴν γνωρίζω καὶ ποὺ δὲν ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι εἶναι αὐτὴ ποὺ μοῦ ἔρριξε τὸ βιτριόλι!»

Ὁ ἀστυνόμος ἔπιασε τὴν ἄκρη τοῦ γραφείου μὲ τὰ δυὸ του χέρια, ἔγειρε πρὸς τὸ πίσω μέρος τῆς ξύλινης πολυθρόνας του καὶ κύτταζε τὸ θῦμα μὲ κατάπληξι.

Ἀλλὰ ἡ πιὸ μεγάλη κατάπληξις, ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ κρύψουν μπροστὰ σὲ μιὰ τόσο ἀπροσδόκητη διαβεβαίωσι, ὁ Φωτιάδης καὶ ἡ κομψὴ νέα, ποὺ καθόταν στὸ πλαί του, δὲν διέφυγε ἀπ' τὸ βλέμμα τοῦ ἀστυνόμου.

Κατάλαβε ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ θύματος ἦταν ν' ἀπαλλάξη τὴν κατηγορουμένη.

Ἀλλὰ καθὼς ἦταν περίεργος ἐξ ἐπαγγέλματος, προσπάθησε νὰ μάθη τὴν αἰτία.

Ρώτησε λοιπὸν μὲ ἥρεμο τόνο:

—Μοῦ λέτε τὸ ὄνομά σας, κυρία μου;

—Εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν εἶμαι οὔτε μηνύτρια, οὔτε κατηγορουμένη; εἶπε ἡ κυρία Ζαλούχου μὲ μιὰ ἁπαλὴ καὶ γοητευτικὴ φωνή.

—Πράγματι, δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ὑποχρεώσω νὰ ὑποβάλετε μήνυσι! Πάντως ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς θεωρῶ ὡς μάρτυρα... Τὸ ὄνομά σας, παρακαλῶ;

Ἐκείνη δίστασε γιὰ μιὰ στιγμή. Στὸ τέλος εἶπε:

—Ζαλούχου... κυρία Ζαλούχου.

Στὸ ἄκουσμα αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, ὁ ἀστυφύλακας, ποὺ καθόταν στὸ τραπέζι, δίπλα ἀπὸ τὸν διοικητήν του, ὕψωσε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὰ χαρτιά του, σὰν νὰ εἶχε παραξενευθῆ.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ προκαλοῦσε καὶ στὸν ἀστυνόμο τὸν ἴδιο τὴν ἴδια περιέργεια, γιατὶ ἔστριψε, δῆθεν ἀδιάφορα, τὸ κεφάλι του πρὸς τὸν ὑφιστάμενό του καὶ τοῦ ἔρριξε μιὰ χαρακτηριστικὴ ματιά.

Ἤξερε ὅμως, λόγω τοῦ ἐπαγγέλματός του, νὰ κρύβη τὰ αἰσθήματά του καὶ νὰ μὴν ἀφίνη νὰ φαίνεται παρὰ ὅ,τι ἦταν ἀναγκαῖο γιὰ τὴ δουλειά του.

Ἔτσι συνέχισε μὲ μιὰ φωνὴ ἐντελῶς ἀδιάφορη:

—Ἡ κατοικία σας;

—Ὁδὸς Μητσαίων.

—Καὶ εἶσθε βεβαία ὅτι δὲν εἶναι ἡ κυρία ἡ δράστις τῆς ἐπιθέσεως;

—Βεβαία!

—Γνωρίζετε τὸ πρόσωπο ποὺ σᾶς ἔρριξε τὸ βιτριόλι;

—Τὸ γνωρίζω. Ἀλλὰ μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ καταγγείλω...

—Μολαταῦτα, κυρία...

—Τίποτε δὲν θὰ μὲ ὑποχρεώση νὰ τὸ καταγγείλω!

Ὁ ἀστυνόμος φαινόταν νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται πιὰ νὰ μάθη τοὺς λόγους ποὺ ἔκαναν τὴν κυρία Ζαλούχου νὰ λέη ψέματα.

Φάνηκε, μάλιστα, ὅτι ἀναστέναξε ἀπὸ ἀνακούφισι καὶ ἀπήντησε, ὕστερα ἀπὸ μερικὰ δευτερόλεπτα:

—Σωστά, κυρία. Ἂς παραδεχθοῦμε ὅτι τὰ ὄργανά μου γελάστηκαν... Σεῖς, ἡ κυρίως ἐδιαφερομένη, ὅπως εἴπατε, πρέπει νὰ ξέρετε καλύτερα ἀπὸ μένα τὶ πρέπει νὰ κάμετε.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ὁ ἀστυνόμος,, δὲν κυττοῦσε πιὰ τὸ θῦμα, κυττοῦσε τὸν Φωτιάδη, ποὺ ἔμενε σασταισμένος ἀπὸ τὴν τόσο ἀπροσδόκητη δήλωσι, καὶ τὴ νέα, ποὺ κι' αὐτὴ δὲν μποροῦσε νὰ κρύψη τὴν κατάπληξί της, βλέποντας νὰ στρέφωνται τὰ πράγματα τόσο ἀπότομα ὑπὲρ αὐτῆς.

Ὡστόσο, ἐθεώρησε καλὸ νὰ κάμη μερικὲς ἐρωτήσεις καὶ στὴν τελευταία, ἔτσι γιὰ τὸν τύπο...

—Ὀνομάζεσθε;

—Καίτη Ἀναστασιάδου...

—Κατοικεῖτε;

—Στὴ λεωφόρο Συγγροῦ.

—Ἐπάγγελμα;

Ἡ Καίτη ὕψωσε μὲ κάπως ἀστεῖο τρόπο τὴ μουρίτσα της ψηλά, σὰ νὰ ἔψαχνε νὰ βρῆ μιὰ φράσι ἐξευγενισμένη...

Καὶ μ' ἕναν τόνο μισο-εἰρωνικό, μισοἀστεῖο, ἀποκρίθηκε:

—Κανένα, κύριε ἀστυνόμε.

—Εἶσθε εἰσοδηματίας; ρώτησε τότε ὁ ἀστυνόμος μ' ἕνα ἀνάλογο ὕφος.

Ἡ Καίτη, ἐλαφρὰ ἐκνευρισμένη αὐτὴ τὴ φορά, ἀπήντησε:

—Εἶμαι... συνδέομαι τώρα τέσσερα χρόνια μὲ τὸν κύριο Φωτιάδη.

Ὁ ἀστυνόμος δάγκωσε τὰ χείλη του καὶ ἐξακολούθησε:

—Καί, φυσικά, δηλώνετε ὅτι δὲν ἔχετε καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ἐπίθεσι ποὺ ἔγινε στὴν κυρία Ζαλούχου;

—Ἀφοῦ ἡ κυρία Ζαλούχου, ποὺ δὲν τὴν γνωρίζω ποὺ τὴν βλέπω σήμερα γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου, σᾶς τὸ βεβαιώνει, θὰ ἦταν ἠλίθιο νὰ κατηγορήσω ἐγὼ τὸν ἑαυτό μου γιὰ ἕνα ἔγκλημα, ποὺ δὲν διέπραξα!

—Ἐν τάξει! εἶπε ὁ ἀστυνόμος. Εἶσθε ἐλεύθερη!

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὴν κυρία Ζαλούχου, πρόσθεσε:

—Λυποῦμαι, κυρία μου, ποὺ ἡ ἐπιμονή σας νὰ μὴ [illegible] νὰ κ[illegible]γγείλετε τὴν ἔνοχο, [illegible] ἐπιθεσι[illegible] τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης, τὴ ὁποίας ὁ [illegible]

— Δὲν ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι αὐτὴ μοῦ ἔρριξε τὸ βιτριόλι.!

γαι νὰ προστατεύῃ τὴν κοινωνία... Δικαίωμά σας, τέλος πάντων... μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε.

Ἡ Καίτη Ἀναστασιάδου εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου, χωρὶς νὰ ρίξῃ μία ματιὰ στὸν ἐραστή της ἢ στὸ ἡρωϊκὸ θῦμα της.

Ὁ Φωτιάδης καὶ ἡ κυρία Ζαλούχου στέκονταν τώρα ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, στὸ διάδρομο τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος.

Τὸν Τέλη Φωτιάδη δὲν τὸν κατεῖχε πιὰ ἡ συμπόνοια, ἀλλὰ ἕνα εἶδος θσυδοῦ θαυμασμοῦ μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς τῆς δυστυχισμένης αὐτῆς γυναίκας, ποὺ εἶχε δείξει μιὰ τόσο ὑπεράνθρωπη αὐταπάρνησι...

Δὲν βρισκόταν σὲ ψυχικὴ κατάστασι, ποὺ νὰ μπροῦσε ν' ἀναλύσῃ τὰ συγκεχυμένα αἰσθήματά του τῆς στιγμῆς ἐκείνης...

Δὲν διερωτιόταν γιὰ ποιοὺς κρυφοὺς λόγους ἡ κυρία Ζαλούχου δὲν θέλησε νὰ καταγγείλῃ τὴν Καίτη.

Μ' ἕνα θλιβερὸ τόνο ποὺ ἔκρυβε καὶ κάποια ντροπή, σὰν νὰ ἦταν ὑπεύθυνος γι' αὐτὴ τὴν ἐπίθεσι, εἶπε:

—Θὰ σᾶς συνοδεύσω, κυρία Ζαλούχου.

—Ἀκοῦστε με, εἶπε ἐκείνη μὲ σταθερὴ φωνή, ὅταν πρὶν ἀπὸ δέκα πέντε μέρες μοῦ σώσατε τὴ ζωή, σᾶς εἶπα ὅτι αἰσθανόμουν τόση εὐγνωμοσύνη ἀπέναντί σας, ποὺ δὲν θὰ μποροῦσα ποτὲ νὰ σᾶς τὴν δείξω ἔμπρακτα!... Τὰ γεγονότα ποὺ συνέβησαν πρὸ ὀλίγου, μὲ ἀνάγκασαν νὰ σᾶς δείξω κατὰ ἕνα τρόπο τὴν εὐγνωμοσύνη μου. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξήγησις τῆς συμπεριφορᾶς μου... Χαίρετε, κύριε Φωτιάδη....

—Ὄχι! εἶπε ὁ νέος, κρατώντας τὸ χέρι ποὺ τοῦ εἶχε δώσει... Μαντεύετε, ὅπως κι' ἐγώ, ὅτι ἡ φοβερὴ αὐτὴ φίλη μου διέπραξε ἕνα ἔγκλημα ἀπερίσκεπτο...

—Μαντεύω θαυμάσια, διέκοψε ἡ δυστυχισμένη γυναίκα, ὅτι δὲν ἤμουν τὸ πρόσωπο, στὸ ὁποῖο εἶχε σκοπὸ νὰ ἐπιτεθῆ... Καὶ γι' αὐτὸ σᾶς ἐπαναλαμβάνω... Χαίρετε, κύριε Φωτιάδη...

»Μὴν ἀσχολῆσθε πιὰ μαζί μου, σᾶς ἐξορκίζω, γιατὶ αὐτὸ θὰ σᾶς ἔφερνε δυστυχία!... Σᾶς λέω ὅτι τὸ πεπρωμένο μου εἶναι νὰ ζῶ μέσα σὲ ψυχικὲς ἀγωνίες καὶ δὲν θέλω ἕνας ἄνθρωπος σὰν καὶ σᾶς νὰ παρασυρθῆ μέσα στὸ ἀξιοθρήνητο αὐτὸ πεπρωμένο μου... Ἀντίο σας!

Τράβηξε τὸ χέρι καὶ μὲ ὅλμα γοργὸ προχώρησε πρὸς τὴν ἔξοδο.

Ὁ Φωτιάδης στάθηκε σὰν χαμένος, μὴ ξέροντας τί νὰ σκεφθῆ. Ξαφνικὰ ἄκουσε νὰ τὸν καλῆ ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ποὺ εἶχε γιὰ γραμματέα του ὁ ἀστυνόμος, κι' ὁ ὁποῖος στεκόταν στὴν ἀνοικτὴ πόρτα τοῦ γραφείου :

—Κύριε Φωτιάδη... ὁ κύριος διοικητὴς ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς μιλήσῃ ἰδιαιτέρως.

***

Ἡ δυσάρεστη περιπέτεια τοῦ Τέλη Φωτιάδη ἔθαζε σὲ μεγάλη περιέργεια τὸν κύριο ἀστυνόμο, γιατὶ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, εἶχε μιὰ ξεχωριστὴ ἀδυαμία στὶς ἐρωτικὲς περιπέτειες. Ὅμως δὲν ἦταν μόνον γιατὶ ἤθελε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειά του, ποὺ εἶχε ζητήσει νὰ ἰδῆ ἰδιαιτέρως τὸν Φωτιάδη. Σὰν τίμιος ἄνθρωπος, θεωροῦσε καθῆκον του νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴ αὐτοῦ ἀνθρώπου σὲ ὡρισμένα πράγματα, ποὺ μποροῦσαν νὰ τὸν φέρουν σὲ δύσκολη θέσι.

—Κύριε Φωτιάδη, εἶπε, καθῆστε καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ θεωρήσετε αὐτὴ τὴ στιγμὴ σὰν ἕνα ἄνθρωπο ποὺ ἡ μόνη του ἐπιθυμία εἶναι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ. Ὅσα ἔχω νὰ σᾶς πῶ καὶ ὅσα θὰ σᾶς ρωτήσω, δὲν ἔχουν σχέσι μὲ τὴν ἰδιότητά μου... Σᾶς δίνω τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, ὅτι ὅσα θὰ θελήσετε νὰ μοῦ πῆτε δὲν θὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τοὺς τέσσερις τοίχους αὐτοῦ τοῦ γραφείου. Ἐπιμένω ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ σημείου ὅτι δὲν σᾶς μιλῶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀστυνόμου αὐτὴ τὴ στιγμή.

»Πῆτε μου, κύριε Φωτιάδη, τὴν ἀλήθεια γι' αὐτὴ τὴν ἐπίθεσι μὲ τὸ βιτριόλι!

Ὁ Φωτιάδης ἔπαιζε νευρικὰ μὲ τὸ δα[illegible]δι του.

Ὑψωσε τὸ κεφάλι του, κύτταξε τὸν ἀστυνόμο καὶ ἀπήντησε:

—Ἀκούσατε τὴν κατάθεσι τῆς κυρίας Ζαλούχου... Τί περισσότερα μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ἐγώ;

—Εἶναι ἀλήθεια, εἶπε χαμογελώντας ὁ ἀστυνόμος, ἐνῶ κοιτοῦσε μὲ τὸν χαρτοκόπτη τοῦ τὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ του, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τρυπήσῃ τὶς φράσεις του. Ἔναι ἀλήθεια; Θ[illegible] ἀσχολ[illegible] ἐρώτησι... Πῆτε μου ἁπλῶς, κύριε Φωτιάδη, ποιὸ εἶναι, κατὰ τὴ γνώμη σας, τὸ πρόσωπο ποὺ ἤθελε νὰ παραμορφώσῃ ἡ φιλενάδα σας, ἀντὶ τῆς Ζαλούχου;

Ὁ νέος συγκράτησε κάπως τὴν ταραχή του, δάγκωσε τὸ χεῖλι του καὶ δὲν ἀπήντησε τίποτε. Ντρεπόταν, μπορεῖ νὰ πῆ κανείς, ποὺ εἶχε ἀφήσει τὸν ἀστυνόμο νὰ μαντεύσῃ τὴ σκέψι του.

—Ὦ! εἶπε μὲ κάποια ἀδιαφορία ὁ ἀστυνόμος, δὲν κάνατε καλὰ νὰ πιστεύετε ὅτι ἐπιμένω νὰ μάθω ἀπὸ ἁπλῆ περιέργεια... Σᾶς ἐπαναλαμβάνω, κύριε Φωτιάδη, ὅτι τὸ κάνω γιὰ τὸ συμφέρον τὸ δικό σας.

—Γιὰ τὸ συμφέρον τὸ δικό μου;

—Ἐὰν εἶναι ἕνα μυστικὸ προσωπικό, ποὺ θέλετε νὰ τὸ κρατήσετε... δὲν ἐπιμένω. Ἂς μετατοπίσωμε τὴν ἐρώτησι, ποὺ τὴν ἔθεσα καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἄσχημα.

«Πῆτε μου ἁπλῶς, ἀπὸ πότε γνωρίζετε τὴν κυρία Ζαλούχου, καὶ ἐγὼ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ σᾶς ἀποκαλύψω αὐτὸ ποὺ ἀγνοεῖτε ἐντελῶς, ποιὰ εἶναι στὴν πραγματικότητα ἡ κυρία Ζαλούχου.

Ὁ ἀστυνόμος ἔκαμε μιὰ παῦσι, ἔγειρε πρὸς τὰ πίσω γιὰ ν' ἀπολαύσῃ καλύτερα τὴν καινοὐργια κατάπληξι τοῦ Φωτιάδη, καὶ πρόσθεσε, τονίζοντας τὶς λέξεις του:

—Ναί, σᾶς δίνω τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, νὰ σᾶς ἀποκαλύψω τί εἶναι στὴν πραγματικότητα ἡ κυρία Ζαλούχου καὶ... ἡ κόρη της, ἡ Ἔλλη Ζαλούχου!...

Στὸ ὄνομα τῆς Ἔλλης Ζαλούχου, ὁ Γιῶργος Φωτιάδης αἰσθάνθηκε τὴν καρδιά του νὰ σταματᾶ νὰ κτυπᾶ. Γύρισε καὶ κύτταξε τὸν ἀστυνόμο μ' ἕνα ὕφος ποὺ ἔδειχνε ὅτι ἐπαναστατοῦσε ἀκούοντάς τον ν' ἀνακατεύῃ ξαφνικὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἔλλης.

Ἀλλὰ ὁ ἀστυνόμος τὸν κυττοῦσε μὲ τόση συμπάθεια, ποὺ κατάλαβε ἀμέσως ὅτι τὸ καλύτερο ποὺ εἶχε νὰ κάμῃ ἦταν νὰ τοῦ δείξῃ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ ζητοῦσε...

—Τότε, ζητᾶτε ἀπὸ μένα μιὰ ἐξομολόγησι; ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἐλαφρῶς.

—Γιὰ τὴν ὁποία δὲν θὰ μετανοήσετε, ἀπήντησε ἀμέσως ὁ ἀστυνόμος... Μοῦ ἔχετε κινήσει ζωηρὸς τὸ ἐνδιαφέρον, κύριε Φωτιάδη... ἀλλὰ θὰ δῆτε ὅτι θὰ σᾶς τὸ κινήσω ἐγὼ ἑκατὸ φορὲς περισσότερο!

Καὶ μὲ μιὰ εὐγενικὴ χειρονομία τοῦ ἄπλωσε τὸ κουτὶ μὲ τὰ τσιγάρα του.

—Καπνίζετε;

Ὁ Φωτιάδης ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ ἀφοῦ κάθησε ἀναπαυτικώτερα στὴν καρέκλα του:

— Εἶναι τώρα δέκα πέντε μέρες ποὺ γνώρισα τὴν κυρία Ζαλούχου, ὑπὸ περιστάσεις ἀρκετὰ τραγικές...

—Δέκα πέντε μέρες; Εἴπατε δέκα πέντε μέρες;... ρώτησε ὁ ἀστυνόμος, μισοκλείνοντας τὰ μάτια του καὶ στέλνοντας τὶς τολύπες τοῦ καπνοῦ πρὸς τὸ ταβάνι... Καὶ αὐτὲς οἱ τραγικὲς συνθῆκες, παρακαλῶ;

—Τὸ μεσημέρι ἐκεῖνο εἶχα κατέβει νὰ φάω στὸ Καλαμάκι... Ὥσπου νὰ μοῦ ἑτοιμάσουν τὰ ψάρια ποὺ εἶχα παραγγείλει, σκέφθηκα νὰ κάμω ἕνα μικρὸ περίπατο στὴν ἀκροθαλασσιά... Περνώντας κοντὰ ἀπὸ κάτι βράχους, εἶδα μιὰ γυναίκα νὰ κάθεται σ' ἕναν ἀπ' αὐτούς. Ἦταν κομψὰ καὶ ἁπλᾶ ντυμένη... Φαινόταν πολὺ σκεφτικὴ καὶ δὲ" ἔδειξε ν' ἀντελήφθη τὴν παρουσία μου... Ἀπὸ μιὰ ματιὰ ποὺ τῆς ἔρριξα, εἶδα ὅτι ἦταν μιὰ γυναίκα πολὺ ὄμορφη καὶ νέα ἀκόμη, παρ' ὅλα τὰ ἄσπρα της μαλλιά...

»Πέρασα ἀπὸ κοντά της καὶ ὅταν θὰ εἶχα προχωρήσει καμμιὰ δεκαριὰ μέτρα, ἡ φωνὴ ἑνὸς παιδιοῦ ποὺ ἄκουσα πίσω μου, μ' ἔκαμε νὰ στρέψω τὸ κεφάλι μου...

»Ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶχε ἀνέβει στὴν κορυφὴ τοῦ βράχου καὶ εἶχε πίσω τὴ θάλασσα, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ βαθειὰ στὸ σημεῖο αὐτό... Μόλις πρόλαβα καὶ τὴν εἶδα, τὴν στιγμὴ ποὺ χανόταν μέσα στὸ νερό, ἐνῶ ὁ μικρὸς καὶ τρεῖς-τέσσαρες ἄλλοι ἄνθρωποι ποὺ ἦσαν πάρα πέρα, φώναζαν γιὰ βοήθεια...

»Μὲ τρία πηδήματα βρέθηκα στὴν ἄκρη τοῦ βράχου καὶ ἔπεσα μὲ τὸ κεφάλι στὴ θάλασσα...

—Καὶ ὑπήρξατε ἀρκετὰ εὐτυχής, ὥστε ν' ἀνασύρετε σῶα καὶ ἀβλαβῆ τὴν κυρία Ζαλούχου, ἀπὸ ἕναν τάφο ποὺ δὲν ἤθελε νὰ τὴν κρατήσῃ; Σᾶς συγχαίρω, κύριε Φωτιάδη... Ὁρίστε, ἀλήθεια, ἕνα ὡραῖο ξεκίνημα, γιὰ νὰ δημιουργήσετε μεγαλύτερη γνωριμία μ' ἕνα πρόσωπο, ποὺ ἡ δυστυχία του ἐπρόκειτο νὰ σᾶς κινήσῃ τόσο ζωηρὸ ἐνδιαφέρον.

—Ὦ! κύριε ἀστυνόμε, διαμαρτυρήθηκε ὁ Φωτιάδης, ἐντελῶς τυχαίως δυὸ μέρες μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ δραματικὴ σκηνὴ ἔμασα μὲ ποιὰν εἶχα νὰ κάμω...

»Τὴν ὥρα ἐκείνη βιαζόμουν νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὰ σχόλια καὶ τὰ συγχαρητήρια ποὺ μὲ ἐξευρίζαν....

—Καὶ εἴπατε ὅτι τυχαίως....

—Ναί, δυὸ μέρες ἀργότερα συνήντησα τυχαίως τὴν κυρία Ζαλούχου μαζὶ μὲ τὴν κόρη της, ἔξω ἀπὸ τὴν Τράπεζα, ὅπου ἐργάζεται ἡ δεσποινὶς Ζαλούχου.

»Σκέφθηκα νὰ τὴν ἀποφύγω, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερα. Μὲ πλησίασε ἡ ἴδια κατασυγκεκινημένη καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ ἐκφράζῃ τὴν εὐγνωμοσύνη της.

—Ὡραία! εἶπε ὁ ἀστυνόμος, ἀνάβοντας δεύτερο τσιγάρο... Μαντεύω ὅλη τὴ συνέχεια.... Πῆτε μου, ὅμως, σᾶς παρακαλῶ, στὶς δέκα πέντε αὐτὲς μέρες ποὺ γνωρίζετε τὴν κυρία Ζαλούχου, ἢ ποὺ πιστεύετε ὅτι τὴν γνωρίζετε, μάθατε ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία ποὺ τὴν ἔσπρωξε νὰ πέσῃ νὰ πνιγῆ;

— Θὰ ἦταν ἀδιακρισία, νομίζω...

— Καταλαβαίνω!... Κι' ἑπομένως δὲν ξέρετε τίποτα!...

— Ἔχω τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ καϋμένη αὐτὴ γυναίκα θὰ ἔχῃ ὑποφέρει πολὺ στὴ ζωή της... Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κόρη της ποὺ τὴν λατρεύει κι' ἡ ὁποία ὅπως κατάλαβα εἶναι ἕνας εὐγενικὸς καὶ εὐθὺς ἄνθρωπος σὰν τὴ μητέρα της, ἔχει νομίζω κι' ἕναν γυιό...

Ὁ Φωτιάδης δὲν εἶδε τὸ ἐλαφρὸ χαμόγελο τοῦ ἀστυνόμου, ὁ ὁποῖος τὸν διέκοψε, ρωτώντας:

— Ἀ! Δὲν γνωρίζετε τὸ γυιό της, τὸν Πέτρο Ζαλούχο;

— Ὄχι, ὅσες φορὲς πῆγα στὸ σπίτι τῆς μητέρας του δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ τὸν συναντήσω...

— Οὔτε τὸ φίλο τῆς κόρης... τὸν Ἀνδρέα Γιαννᾶ; ρώτησε ψυχρὰ ὁ ἀστυνόμος.

Ὁ Φωτιάδης στὸ ἄκουσμα τῆς τελευταίας φράσεως τοῦ ἀστυνόμου τινάχτηκε πειραγμένος. Κύτταξε ὅμως ν' ἀνακτήσῃ τὴν ψυχραιμία του καὶ ἀπήντησε ξερά:

— Κύριε ἀστυνόμε, ὅσο καλὰ πληροφορημένος καὶ ἂν εἶσθε, κάνετε ἕνα λάθος: ἡ δεσποινὶς Ἔλλη Ζαλούχου δὲν ἔχει φίλο! Ξέρω, πράγματι, ὅτι ἔχει δώσει λόγο σ' ἕναν φίλο τοῦ ἀδελφοῦ της, ποὺ ἔχει γεννηθῆ καὶ ζήσει στὴν Αἴγυπτο καὶ ὅτι ἡ μητέρα της δὲν τὸν θέλει αὐτὸ τὸ γάμο... Τὸ ζήτημα αὐτὸ δημιουργεῖ προστριβὰς μεταξύ τους... Ὡστόσο αἱ σχέσεις τῆς δεσποινίδος Ζαλούχου μὲ τὸν νέο αὐτὸν εἶναι καθαρὰ πλατωνικές..

— Ἴσως, εἶπε. Δὲν δίνω ἄλλωστε καμμιὰ ἰδιαίτερη σημασία στὸ ζήτημα αὐτό...

Ἔβγαλε τὸ ρολόϊ ἀπὸ τὴ τσέπη του, κύτταξε τὴν ὥρα καὶ συνέχισε γρήγορα:

— Ὁρίστε! Τὰ ὄργανά μου ποὺ δὲν ἀπατῶνται πάντοτε, τὴν ὥρα αὐτὴ κάνουν ἔρευνα στὸ σπίτι τῆς Ζαλούχου, στὴν ὁδὸν Μητσαίων... Σὲ δέκα λεπτά, θὰ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐρεύνης...

»Ἀκοῦστε, κύριε Φωτιάδη, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ σᾶς γνωρίζω προσωπικῶς. Ὡστόσο, αἰσθάνομαι, χωρὶς καμμιὰ ὑστεροβουλία, μιὰ συμπάθεια γιὰ σᾶς, γιατὶ ξέρω ὅτι προερχεσθε ἀπὸ μιὰ καλὴ καὶ τίμια οἰκογένεια...

» Πρέπει νὰ πιστέψετε ὅτι σᾶς μιλῶ μὲ εἰλικρίνεια... Σᾶς λέω, λοιπόν, ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ εἶσθε σεῖς ἐκεῖνος ποὺ πηγαίνετε νὰ πνιγῆτε, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνετε καὶ ἐγὼ σᾶς τείνω ἕνα φιλικὸ χέρι γιὰ νὰ σᾶς σώσω!»

Ὁ Τέλης φαινόταν ἀναστατωμένος ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἄκουε, πρᾶγμα ποὺ δὲν διέφυγε τῆς προσοχῆς τοῦ ἀστυνόμου. Ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ σιωπηλὸς καὶ ὕστερα συνέχισε:

— Προτοῦ σᾶς πῶ αὐτὰ ποὺ ἀγνοεῖτε γιὰ τὴν οἰκογένεια Ζαλούχου, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ δώσετε μιὰ τελευταία πληροφορία, χωρὶς νὰ πιστέψετε ὅτι σᾶς τὴν ζητῶ ἀπὸ ὑπερβολικὴ περιέργεια...

«Μοῦ παρουσιάσατε, ὅπως λένε, τὴν ὡραία πλευρὰ τοῦ πράγματος... τὴ συγκινητικὴ συμπάθειά σας πρὸς τὴν κυρία Ζαλούχου, τῆς ὁποίας σώσατε τὴ ζωή... Τὸ ζωηρὸ σας ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν κόρη της Ἔλλη. πού, ὅπως πιστεύετε, τὸ ἀξίζει!... Παρουσιάστε μου τώρα καὶ τὴν ἄλλη πλευρά, σᾶς παρακαλῶ!... Ὅπως μοῦ εἴπατε δηλαδὴ ὅλες τὶς καλὲς σκέψεις ποὺ κάνετε γιὰ τὶς δυὸ αὐτὲς γυναῖκες, ἐξηγῆστε μου τί σκέπτεσθε γιὰ τὴν δεσποινίδα Ἀναστασιάδου... Πῆτε μου ποιοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποὺ ἔσπρωξαν μιὰ τόσο ὄμορφη καὶ χαριτωμένη γυναίκα νὰ διαπράξῃ αὐτὴ τὴν ἄνανδρη ἐπίθεσι ποὺ μᾶς ἀπησχόλησε πρὸ ὀλίγου.. ».

Ὁ Φωτιάδης δίστασε λίγο. Σκέφθηκε ὅτι ἂν ἐκμυστηρευόταν ὅλη τὴν ἀλήθεια, μοιραῖα θ' ἀνεγνώριζε ἐπισήμως ὅτι εἶχε ρίξει ἡ Καίτη τὸ βιτριόλι στὸ πρόσωπο τῆς Ζαλούχου.

Ἀπότομα πῆρε τὴν ἀπόφασι.

— Γιὰ ποιὸ λόγο νὰ σᾶς τοὺς πῶ, ἀφοῦ τοὺς μαντέψατε; εἶπε... Τὴ στιγμὴ ποὺ εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασι νὰ διακόψω τὶς σχέσεις μου μὲ τὴν Καίτη Ἀναστασιάδου, μεσολάβησε ἡ γνωριμία μου μὲ τὴν κυρία Ζαλούχου... Μόλις ἔμαθε ἡ Καίτη, τὴν ἑπομένη, αὐτὴ τὴν ἀνθρωπιστικὴ καὶ τόσο ἁπλὴ πρᾶξι ποὺ εἶχα κάνει, ὑποψιάστηκε ἀμέσως ὅτι κάτι συνέβαινε..

«Θὰ ξέρετε, φαντάζομαι, ποὺ μπορεῖ νὰ φτάσῃ μιὰ γυναίκα ποὺ δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ κοντά σου!... Ἄρχισε νὰ μὲ παρακολουθῆ, νὰ βάζῃ στὸ νοῦ της χίλια - δυὸ πράγματα γι' αὐτὲς τὶς ἐπισκέψεις μου στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Μητσαίων... Μὲ λίγα λόγια πίστεψε ὅτι εἶχα σκοπὸ νὰ κάμω φιλενάδα μου τὴν Ἔλλη... Στὸ πρόσωπο τῆς εἰκοσάχρονης αὐτῆς ἀθῶας κοπέλλας εἶδε τὴν ἀντίζηλο ποὺ τῆς ἔπαιρνε τὴ θέσι της... Μαντεύετε τὰ ὑπόλοιπα!

» Ἐγὼ δὲν θὰ τὴν πίστευα ποτὲ ἱκανὴ νὰ φθάσῃ σὲ μιὰ τόσο ταπεινὴ ἐκδίκησι... Κι' ὅπως καταλαβαίνετε, μέσα στὴν ταραχή της δὲν κατάλαβε ὅτι ἐκείνη ποὺ συνώδευα ἦταν ἡ κ. Ζαλοὺχου καὶ ὄχι ἡ κόρη της. Ἔρριξε τὸ βιτριόλι στὴ μητέρα πιστεύοντας ὅτι παραμορφώνει τὴν κόρη!...

— Πρᾶγμα ποὺ δείχνει, κύριε Φωτιάδη, συνεπέρανε ἥρεμα ὁ ἀστυνόμος, ὅτι βρίσκεσθε μπλεγμένος σὲ μιὰ κατάστασι ὄχι καὶ τόσο εὐχάριστη... Μεταξὺ μιᾶς φιλενάδας ποὺ δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ σᾶς ἀφήσῃ ἥσυχο καὶ δύο γυναικῶν ποὺ ἡ ἐπαφή τους σᾶς ἐκθέτει πολύ.

»Δὲν εἶμαι ὁ ἁρμόδιος ποὺ θὰ σᾶς συμβούλευε ποιὰ στάσι πρέπει νὰ κρατήσετε ἀπέναντι τῆς πρώτης... Ὅσο ὅμως γιὰ τὶς σχέσεις μὲ τὶς ἄλλες, κολακεύομαι νὰ πιστεύω ὅτι θὰ σᾶς κάμω νὰ καταλάβετε ὅτι πρέπει νὰ σταματήσετε κάθε ἐπαφὴ μαζί τους... Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς ἀποκαλύψω κάτι ποὺ δὲν θὰ τὸ ἔλεγα σὲ κανένα.

Ὁ ἀστυνόμος κύτταξε μηχανικὰ τὰ δάκτυλά του καὶ συνέχισε μὲ τὴ μεγαλύτερη ἁπλότητα τοῦ κόσμου:

— Ὁρίστε, πρῶτα—πρῶτα, κύριε Φωτιάδη, ποιοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποὺ ἔσπρωξαν τὴν κυρία Ζαλούχου νὰ πέσῃ νὰ πνιγῆ...; Θ' ἀναγνωρίσετε ὅτι τῆς ἦταν δύσκολο νὰ σᾶς τοὺς ἀπαριθμήσῃ... Ἐγὼ δὲν ἔχω τοὺς ἴδιους λόγους νὰ φανῶ ἐχέμυθος... Ἀκοῦστε, λοιπόν:

»Θὰ ξέρετε φυσικὰ ὅτι ἡ δεσποινὶς Ἔλλη Ζαλούχου ἦταν ἔως προχθὲς ἀκόμη ὑπάλληλος σὲ μιὰ Τράπεζα τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ὅτι εἶχε μιὰ θέσι ἐμπιστευτική. Εἶχε ἀναλάβει δηλαδὴ τὴ φύλαξι τῶν τίτλων..

»Δὲν θὰ ξέρετε, ἀσφαλῶς, ὅτι, πρὶν ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες ἀκριβῶς, ἡ Τράπεζα ἔπεσε θῦμα μιᾶς σημαντικῆς καὶ μυστηριώδους κλοπῆς καὶ ὅτι ἡ κλοπὴ αὐτή, παρ' ὀλίγο νὰ στοιχίσῃ τὴ ζωὴ τῆς κυρίας Ζαλούχου, ἐνῷ ὡδήγησε στὸν ἀνακριτή, τὸ γυιό της, τὴν κόρη της καὶ τὸν Ἀνδρέα Γιαννᾶ.

Ὁ Φωτιάδης, ἀκούοντας τὴν πρώτη αὐτὴ ἀποκάλυψι, τινάχτηκε κατάπληκτος...

— Ὦ! κύριε Φωτιάδη, εἶπε χαμογελώντας ὁ ἀστυνόμος, ἂν εἶναι ἀπὸ τώρα νὰ δείχνετε τόση ἔκπληξι, τί θὰ γίνῃ στὸ τέλος!... Ἄλλωστε, τὰ πράγματα κανονίστηκαν τόσο καλά, ποὺ δὲν ἔχετε νὰ φοβηθῆτε τίποτε γιὰ τὴν ἐνδιαφέρουσα οἰκογένεια Ζαλούχου.

»Ἡ ὑπόθεσις πῆγε στὸ ἀρχεῖο... ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ ἐπίθεσις μὲ τὸ βιτριόλι τῆς λευκόφρου Ἔλλας. Ὅμως τί ἔγινε αἰτία νὰ γνωριστοῦμε...

»Μόνον ποὺ ἡ δεσποινὶς Ἔλλη Ζαλούχου ἀπελύθη ἀπὸ τὴ θέσι της... Ἦταν ἕνα ἁπλὸ προφυλακτικὸ μέτρο τῆς Τραπέζης τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἡ ὁποία ἀνέκτησε τὰ δύο ἑκατομμύρια χρυσὲς δραχμές της.

»Ἄλλωστε, γιὰ νὰ σχηματίσετε καὶ σεῖς μιὰ γνώμη, θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ μὲ συντομία πῶς ἔγινε ἡ παράξενη αὐτὴ κλοπή.

— Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς διακόψω, εἶπε ὁ Φωτιάδης. Μήπως αὐτὴ ἡ κλοπὴ θέτει σὲ ἀμφιβολία τὴν ὑπόληψι τῆς κυρίας καὶ τῆς δεσποινίδος Ζαλούχου ἢ ἁπλῶς τοῦ Ἀνδρέα Γιαννᾶ;

— Ἀπ' αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς πῶ, μπορεῖτε νὰ σχηματίσετε δική σας γνώμη, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος νὰ σᾶς ἐπηρεάσω ἐγώ, μὲ τὴ δική μου.

»Ὁρίστε τὰ γεγονότα: Ἡ δεσποινὶς Ζαλούχου ποὺ εἶχε τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνη τῶν διευθυντῶν της, συνήθιζε νὰ κλείνῃ κάθε βράδυ μετὰ τὴν ἐργασία της, τοὺς τίτλους ποὺ διαχειριζόταν, σ' ἕνα χρηματοκιβώτιο, ποὺ μόνον αὐτὴ καὶ ὁ διευθυντὴς εἶχαν τὸ κλειδί.

»Ὅπου, ἕνα πρωΐ, ἡ δεσποινὶς Ζαλούχου, φθάνοντας στὸ γραφεῖο της, βρῆκε τὸ χρηματοκιβώτιο ἀνοικτό, χωρὶς νὰ ἔχῃ γίνει καμμιὰ διάρρηξις καὶ διεπίστωσε ὅτι ἕνα μέρος τῶν τίτλων, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ εἶχε κρύψει τὴν προηγουμένη, εἶχε ἐξαφανισθῆ!

»Προσέχτε καλὰ αὐτό... χ ω ρ ὶ ς δ ι ά ρ ρ η ξ ι... καὶ τοῦτο ἀκόμη.. ἕ ν α μ έ ρ ο ς τ ῶ ν τ ί τ λ ω ν...

»Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ταράχθηκε τόσο πολὺ ποὺ λιποθύμησε κὶ ἡ εἰλικρίνεια τῆς συγκινήσεώς της δὲν ἀμφισβητήθηκε ἀπὸ κανένα.... Σᾶς εἶπα ὅτι εἶχε τὴν ἀπόλυ τὴ ἐμπιστοσύνην τῶν προϊσταμένων της καὶ μόνον αὐτὰ ποὺ προέκυψαν ὕστερα ἀπὸ μιὰ σύντομη ἔρευνα μπόρεσαν νὰ τὴν κλονίσουν.

»Ἔτσι, ἀπεδείχθη ἀμέσως ὅτι ὁ λωποδύτης ἢ οἱ λωποδύτες μπῆκαν στὸ γραφεῖο ἀπὸ ἕνα παράθυρο ποὺ ἔβλεπε στὴν αὐλή, ἀφοῦ ἔκοψαν προηγουμένως τὰ κάγκελα τοῦ παραθύρου μὲ μιὰ εἰδικὴ λίμα.

»Ἡ διάρρηξις ὅμως σταματοῦσε ἐκεῖ. Στὸ χρηματοκιβώτιο δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ βλάβη στὴν κλειδαριὰ καὶ διεπιστώθη ὅτι οἱ κλέφτες τὸ ἄνοιξαν χρησιμοποιώντας τὸν ἀριθμὸ ποὺ μόνον ἡ Ζαλούχου ἤξερε.

Ὁ Γιῶργος Φωτιάδης ἔκαμε μιὰ νευρικὴ κίνησι.

—Σταθῆτε, ἀγαπητέ μου! Αὐτὸ βέβαια δὲν θὰ ἦταν τόσο σοβαρό, ἂν δὲν ἀνεκαλύπτετο ὕστερα ὅτι εἶχαν κλέψει τίς ὁμολογίες ἐκεῖνες ποὺ δὲν εἶχε προφθάσει νὰ ἐγγράψῃ στὸ καρνὲ της ἡ δεσποινὶς Ζαλούχου. Ἐκεῖνες ποὺ εἶχε σημειώσει στὸ καρνέ της, ποὺ τὸ ἔπαιρνε πάντοτε μαζί της ἤσαν ἄθικτες.

»Ὁ ἢ οἱ λωποδύτες ἤξεραν τὸν ἀριθμὸ τοῦ χρηματοκιβωτίου ὅπως ἡ δεσποινὶς Ζαλούχου καὶ ἀκόμη ὅπως αὐτὴ μόνο, τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὁμολογιῶν ποὺ εἶχε σημειώσει στὸ καρνέ της.

»Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ μέχρι μιᾶς ἐπισήμου κατηγορίας συνεχῶς δὲν ὑπῆρχε παρὰ ἕνα βῆμα... Τὸ βῆμα αὐτὸ οἱ διευθυνταὶ τῆς τραπέζης δὲν τόλμησαν ἀκόμη νὰ τὸ κάμουν....

»Ἡ στενοχώρια τῆς νεαρῆς ὑπαλλήλου φαινόταν τόσο εἰλικρινὴς ὥστε ἀπεφάσισαν ν' ἀναβάλουν νὰ ζητήσουν τὴ σύλληψί της.. Καὶ ἡ ἔρευνα ἐστράφη στὸ ἄμεσο περιβάλλον της.

Ὁ ἀστυνόμος σταμάτησε νὰ μιλᾶ καὶ κύτταξε τὸν Φωτιάδην ποὺ εἶχε γίνει πελιδνός.

—Συνεχίστε, σᾶς παρακαλῶ, εἶπε ὁ Φωτιάδης γεμάτος συγκίνησι.

—Ἡ ἔρευνα ποὺ ἐπηκολούθησε, συνέχισε ὁ ἀστυνόμος, ἀπεκάλυψε ὅτι ἡ δεσποινὶς Ἔλλη Ζαλούχου ἔχει ... ὅπως λέτε σεῖς κύριε Φωτιάδη, ἕνα μνηστήρα... ἕναν ἐραστή, ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῆ ἡ ἀνάκρισις... ἀλλ' ἂς

ΕΝΑ ΑΘΑΝΑΤΟ ΠΟΙΗΜΑ

ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΤΥΧΟ ΕΡΩΤΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΣΟΝΕΤΟ ΤΟΥ ΦΕΛΙΞ ΑΡΒΕΡ

ΠΡΟΣ ΜΙΑΝ ΑΓΝΩΣΤΗ

Ἔχω κ' ἐγὼ ἕνα μυστικὸ μὲς τῆς καρδιᾶς τὰ βάθη!
κάποιον ποὺ γέννησε ἡ στιγμή, αἰώνιον ἔρωτα κλαίω.
Κ' εἶν' ὁ καϋμός μου ἀνέλπιδος γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὸν λέω,
καὶ κείνη ποὺ μὲ πλήγωσε ποτὲ δὲν θὰ τὸ μάθη.

Ἀλλοίμονό μου! ἀγνώριστος κοντά της θὲ νὰ ζήσω,
πλάϊ της πάντα κι' ὅμως, ναί, μονάχος θᾶμ' αἰώνια.
Κι' ἂν καὶ δὲν πῆρα τίποτε, οὔτε καὶ θὰ τολμήσω
νὰ τῆς ζητήσω τίποτε, ὅσα κι' ἂν ζήσω χρόνια.

Κι' ἐκείνη ἂν καὶ γεννήθηκε γλυκειά, μὲ καλωσύνη,
θὰ περπατάη ἀνίδεη, χωρὶς ν' ἀκούη πὼς ἀγύνει
κάποιος μουρμούρισμα ἔρωτος πικρὸ στὰ βήματά της.

Πιστή, αὐστηρὴ στὸ κάθε τι, κι' ἂν πέση κ' ἡ ματιά της
στοὺς στίχους τούτους ποὺ γι' αὐτὴ τὸ στῆθος μου ξεθάβει...
θὰ πῆ: «ποιὰ νἆναι τάχ' αὐτή;» καὶ δὲ θὰ καταλάβη...

Μετάφρασι Γ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗ

Τὸ ποίημα αὐτὸ γράφηκε πρὸ 120 ἀκριβῶς ἐτῶν, στὸ Λεύκωμα μιᾶς Γαλλίδας κυρίας, ἀπὸ ἕνα νεαρὸ ποιητὴ ποὺ ἦταν ἐρωτευμένος μὲ τὴν «κτήτορα» τοῦ λευκώματος. Καὶ ὅμως, ὕστερα ἀπὸ τόσες γενεὲς, τὸ περίφημο αὐτὸ σονέτο τοῦ Φελὶξ Ἀρβέρ, παραμένει σὰν τὸ μοναδικὸ μέσα στὴν παγκόσμια ποίησι παράδειγμα ἑνὸς μεμονωμένου ποιήματος ποὺ ἔκανε ἀθάνατο τὸ ὄνομα τοῦ δημιουργοῦ του.

Δὲν ὑπάρχει αἰσθαντικὴ γυναίκα σ' ὁποιαδήποτε χώρα τοῦ κόσμου ποὺ νὰ μὴ συγκινήθηκε μὲ τοὺς δονούμενους ἀπὸ πάθος καὶ γλυκοὺς στίχους τοῦ σονέτου αὐτοῦ, ποὺ ἔχει μεταφραστῆ σὲ ὅλες τὶς γλῶσσες.

Ἀλλ' ἂς ἀφηγηθοῦμε μὲ λίγα λόγια τὸ ἄτυχο ρομάντσο τοῦ Ἀρβὲρ, ποὺ ἔμεινε καὶ αὐτὸ ἀθάνατο, ὅπως τὸ σονέτο.

Γεννημένος τὸ 1806 ὁ Φελὶξ Ἀρβέρ, εἶχε τὴν τύχη νὰ εἶναι ὡραῖος καὶ πλούσιος συγχρόνως. Ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους Γάλλους ἠθοποιοὺς τῆς ἐποχῆς, ποὺ εἶχε πρωταγωνιστήσει σὲ πολλὰ θεατρικὰ ἔργα τοῦ Ἀρβὲρ — γιατὶ ὁ ποιητὴς τοῦ ἀθανάτου σονέτου ἦταν καὶ θεατρικὸς συγγραφέας — ἔλεγε γι' αὐτόν: «Τὸ πρόσωπό του εἶναι γοητευτικὸ, τὸ ἀνάστημά του ἀρκετὰ ὑψηλό, τὰ μάτια του γλυκά, τὰ μαλλιά του ἄφθονα καὶ σγουρά. Ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι προικισμένος μὲ πνεῦμα σπινθηροβόλο».

Ὁ Ἀρβὲρ ἦταν πολὺ σπάταλος καὶ ὅταν ἔφαγε τὴν πατρικὴ περιουσία, ἀναγκάσθηκε νὰ δεχθῆ τὴ θέσι τοῦ γραφέως σ' ἕνα συμβολαιογραφεῖο.

Ἕνα βράδυ τοῦ 1830, ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους του — ἢ ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἢ ὁ Ἀλφρὲντ ντὲ Μυσσὲ, — τὸν ὡδήγησε στὸ σπίτι τοῦ λογίου Σὰρλ Νοντιὲ καὶ ὁ Ἀρβὲρ δὲν ἄργησε νὰ ἐρωτευθῆ παράφορα τὴν κόρη τοῦ Νοντιέ, τὴ χαριτωμένη καὶ ἀγαθὴ Μαρία, ποὺ ἦταν μόλις 18 ἐτῶν.

Ὁ Ἀρβὲρ ἐπισκέφθηκε πολλὲς φορὲς τὸ σπίτι, ὅπου ὁλόκληρες ἐβραδιὲς εἶχε ἀπαντήσει μὲ στίχους σὲ ποιήματα τοῦ Μυσσὲ καὶ πολλῶν ἄλλων ποιητῶν, δὲν ἀπάντησε ποτὲ στὸ σονέτο τοῦ Ἀρβέρ. Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἀντίθετα μ' αὐτὰ ποὺ λέει ὁ ποιητής:

Πιστή, αὐστηρὴ στὸ κάθε τι,
κι' ἂν πέση ἡ ματιά της
στοὺς στίχους τούτους ποὺ γι' αὐτὴ
τὸ στῆθος μου ξεθάβει...
θὰ πῆ: «Ποιὰ νἆναι τάχ' αὐτή;»
καὶ δὲ θὰ καταλάβη...

Ἡ Μαρία εἶχε καταλάβει. Ἀλλὰ ἡ παραμικρὴ ἀπάντησι θὰ ἐρχόταν σὲ σύγκρουσι μὲ τὶς ἠθικές της ἀρχές.

Τὸ σονέτο τυπώθηκε τὸ 1833 στὴν ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ Ἀρβέρ: «Οἱ χαμένες μου ὧρες». Ὁ ποιητὴς ἦταν τότε μόλις 26 ἐτῶν. Ἔζησε ἄλλα 19 χρόνια καὶ ἔγραψε πολλὰ ἄλλα ποιήματα, ἀλλὰ κανένα δὲν ἦταν τόσο ὡραῖο ὅσο τὸ σονέτο του αὐτό.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴ Μαρία Μεννεσσιέ, αὐτὴ δημοσίευσε ἄρθρα, διηγήματα καὶ λεπτότατα ποιήματα. Ποτὲ δὲν ἔκαμε τὸν παραμικρὸν ὑπαινιγμὸ γιὰ τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀρβὲρ καὶ πέθανε σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν, ἀφίνοντας τὸν κόσμο νὰ πιστεύη ὅτι «αὐτὴ δὲν εἶχε καταλάβει».

Ὡστόσο ὑπάρχουν μερικοὶ ἱστορικοὶ ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι κάποιο σονέτο ποὺ δημοσιεύθηκε ἀνυπόγραφο σὲ μιὰ γαλλικὴ ἐπιθεώρησι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῶγραψε ἡ ἴδια ἡ κυρία Μεννεσσιέ. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἐξακριβωμένο.

Δημοσιεύθηκε ἐπίσης λίγα χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Φελὶξ Ἀρβὲρ, σὲ μιὰ ἄλλη γαλλικὴ ἐπιθεώρησι ὅτι ὅταν κάποιος φίλος του, ποὺ εἶχε διαβάσει τὸ σονέτο αὐτὸ ποὺ θεωρήθηκε ἀπὸ πολλοὺς ὡς ἀπάντησις τῆς Μαρίας στὸ σονέτο του, τὸ ἔδειξε στὸν ποιητὴ καὶ τὸν ρώτησε νὰ τοῦ πῆ τὶ πίστευε ἐκεῖνος, ὁ ποιητὴς ταράχτηκε στὴν ἀρχή, γιατὶ τὸ ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορά, ἀλλὰ καὶ γιατὶ φαινόταν πραγματικὰ σὰν μιὰ ἀπάντησι στὸ δικό της. Ὕστερα χαμογέλασε μ' ἕνα χαμόγελο ποὺ ἔδειχνε κάποιο ἐσώτερο πόνο καὶ ἀπάντησε: «Φίλε μου, σονέτα γράφουν πολλοί... Γιατὶ πρέπει νὰ πιστέψω ὅτι τὸ ἔγραψε ἐκείνη; Γιατὶ αὐτὸ θὰ ἦταν μιὰ εὐτυχία γιὰ μένα;» Ὁ φίλος του πρόσεξε ὅμως ὅτι τὸ γέρι τοῦ ποιητοῦ ἔτρεμε ἐνῶ ἀκομποῦσε τὴν ἐπιθεώρησι ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ γιὰ νὰ μὴ τὸν ταράξη περισσότερο ἄλλαξε θέμα ὁμιλίας. Εἶχε πιστέψει ἄραγε ὅτι τὸ σονέτο αὐτὸ τὸ εἶχε γράψη ἡ ἀγαπημένη του;

Ὡστόσο ἡ ἐπιθεώρησις ποὺ δημοσίευσε τὴν ἄγνωστη αὐτὴ ὡς τότε λεπτομέρεια δὲν ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ φίλου ποὺ ἐμπιστεύθηκαν τὰ πράγματα αὐτὰ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ποιητοῦ.

Ἔτσι, δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς μὲ βεβαιότητα ὅτι εἶναι καὶ ἀληθινά. Ἂν ὅμως εἶναι ἀληθινά, τότε πρέπει νὰ πιστέψωμε ὅτι ὁ Φελὶξ Ἀρβὲρ ποὺ ὑπῆρξε τόσο ἄτυχος στὸν μεγάλο αὐτὸν ἔρωτά του ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ νοιώθοντας κάποια μικρὴ εὐχαρίστησι στὴν ψυχή του. Τὴν εὐχαρίστησι ἐκείνη ποὺ μοιάζει σὰν τὸ ἀνάλαφρο ἀνοιξιάτικο ἀεράκι ποὺ χαϊδεύει καμμιὰ φορὰ τοὺς πόθους μας.. ἔστω κι' ἂν αὐτοὶ οἱ πόθοι μας δὲν παίρνουν ποτὲ τὴ μορφὴ τῆς ὕλης...

Κι' ἀλήθεια, πόσο γλυκὲ πρέπει νὰ ἦταν τὸ χάδι ποὺ ἔνοιωθε στὴν ψυχή του ἂν πίστεψε ὅτι ἡ ἀγαπημένη του εἶχε γράψει τοὺς παρακάτω στίχους!...

★

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΛΑΤΡΕΥΣΑΝ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΟΥΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Καρίας Ἀρτεμισία ἀγαποῦσε τόσο τὸν ἄντρα της Μαύσωλο, ὥστε δὲν ἐνγοοῦσε νὰ τὸν ἀποχωρισθῆ οὔτε μετὰ τὸν θάνατό του. Κι' ὅταν ὁ Μαύσωλος πέθανε διέταξε καὶ ἔκαυσαν τὸ πτῶμα του. Κάθε μέρα δέ... κατεβρόχθιζε λίγη ἀπὸ τὴ στάχτη του, οὕτως ὥστε, ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶχε μεταβάλει τὸν ἑαυτό της σέ... τεφροδόχη τοῦ λατρευτοῦ της!

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙ

Μὲ κάνεις, φίλε, νὰ γελῶ ποὔκρυψες φοβισμένα,
τὸν ἔρωτά σου τὸν τρανό, ποὺ ἡ στιγμοὺλ' ἀνάβει.
Κ' εἶσαι παιδὶ ποὺ θέλησες νὰ μὴν τὸν πῆς σ' ἐμένα
καὶ πρὶν ἀκόμα γεννηθῆ, τὸν εἶχα καταλάβει.

Μιὰ καὶ μὲ λάτρευες, ἐγὼ θᾶφινα νὰ πονοῦσες;
Νᾶσαι κοντά μου πάντοτε καὶ μόνος νὰ λυπᾶσαι;
Ἂν τώθελες θὰ μπόραγες εὐτυχισμένος νᾶσαι
Θὰ σοῦδινα τὸν ἔρωτα φτάνει νὰ τὸν ζητοῦσες.

Μάθε πὼς μιὰ εὐαίσθητη, γυναίκα ἐρωτευμένη,
ποναῦ στὸ δρόμο τῆς ζωῆς, σὰν δὲν ἀκούη ἡ καρδιά της,
τοῦ ἔρωτα τὸ μορμούρισμα πίσω ἀπ' τὰ βήματά της.

Μπορεῖ, ἡ καϋμένη, κι' ἄθελα πάντα πιστὴ νὰ μένη.
Βλέπεις ποὺ τὸ κατάλαβα; «στίχους τῆς χρυσοδένεις», μὰ εἶσαι σύ, φίλε φτωχέ, «ποὺ δὲν καταλαβαίνεις...».

Μετάφρασι Γ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗ

ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφέας Ἀντρὲ Μωρουὰ, ἔγραψε μιὰ σειρὰ μαθημάτων συζυγικῆς εὐτυχίας ποὺ ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Ἀπὸ τὴ σειρὰ αὐτὴ παίρνουμε, χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν μας, τὸ 7ο μάθημα ποὺ ἔχει τὸν τίτλο: «Καταιγίδες»

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ἕνα μικρὸ σαλόνι, τὸ βράδυ. Δυὸ πολυθρόνες στὶς ὁποῖες κάθονται ΕΚΕΙΝΟΣ καὶ ΕΚΕΙΝΗ. Ἐκεῖνος διαβάζει τὴν ἐφημερίδα του. Ἐκείνη πλέκει. Κάποια στιγμὴ Ἐκεῖνος σηκώνει τὸ κεφάλι του καὶ κυττάζει πολλὴ ὥρα τὴ φωτιά.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Τί ὄμορφη ποὺ εἶσαι ἀπόψε, Ντανιέλ!

ΕΚΕΙΝΗ. — Ἐγώ; Τί σ' ἔπιασε, Φιλίπ;... Εἶμαι ὅπως πάντα... Καὶ μάλιστα σήμερα δὲν εἶμαι τόσο καλὴ, γιατὶ ὁ κουρέας μοῦ χάλασε τὰ μαλλιά.

(Σιωπή, σπίθισμα τῆς φωτιᾶς. Θόρυβος αὐτοκινήτων ἀπ' τὸ δρόμο).

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Εἶσαι εὐτυχισμένη, Ντανιέλ.

ΕΚΕΙΝΗ. — Εὐτυχισμένη; Τί ἐρώτησι εἶναι αὐτή, Φιλίπ! Καὶ βέβαια εἶμαι εὐτυχισμένη.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Καμμιὰ ὁρᾶ συλλογίζομαι ὅτι ἴσως νὰ μὴν εἶμαι ὁ σύζυγος ποὺ σοῦ ταίριαζε, ὅτι θὰ προτιμοῦσες ἴσως νὰ παντρευτῆς ἕναν καλλιτέχνη... ὅτι δὲν φρόντισα νὰ ἱκανοποιήσω τὰ γοῦστα σου... Παραδείγματος χάριν, ὅταν σὲ γνώρισα, ἀγαποῦσες τὴ μουσική. Τελευταῖα πηγαίνουμε πολὺ σπάνια στὶς συναυλίες.. Θέλεις νὰ πᾶμε αὔριο βράδυ;

ΕΚΕΙΝΗ. — Αὔριο; Δὲν θὰ ὑπάρχουν πιὰ εἰσιτήρια.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Μπά, μποροῦμε νὰ βροῦμε ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρο.

ΕΚΕΙΝΗ. — Μὰ δὲν ἔχω κανένα γιὰ ν' ἀφήσω τὰ παιδιά... Καὶ ἐξ ἄλλου, μπορῶ ν' ἀκούσω τὴ συναυλία κι' ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο...

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Καλά, καλά. Βλέπεις, ἐγὼ ἔχω ὅλη τὴν καλὴ διάθεσι... Ἀπόψε τὴ νύχτα, ποὺ δὲν κοιμόμουν...

ΕΚΕΙΝΗ. — Γιατὶ δὲν κοιμόσουν;... Εἶσαι ἄρρωστος;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ὄχι, καθόλου, μὰ σκεπτόμουν... Ἔλεγα: «Ἡ καϋμένη ἡ Ντανιέλ! Τόσα χρόνια μὲ παρακαλεῖ νὰ κάνουμε ἕνα ταξιδάκι στὴν Κυανὴ Ἀκτή, κι' ἐγὼ ὅλο τῆς τὸ ἀρνιέμαι, ἀπὸ ἐγωϊσμὸ γιὰ νὰ μὴ χάσω τὴ λουτροθεραπεία μου στὴν Ὀβέρν... Πρέπει ὅμως φέτος νὰ τῆς ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμία της...». Νομίζω ὅτι μποροῦμε ν' ἀφήσωμε τὰ παιδιὰ ἕνα μήνα στὴ μητέρα μου...

ΕΚΕΙΝΗ. — Μὰ ὄχι, Φιλίπ, δὲν εἶναι εὔκολο... Ἡ μητέρα σου δὲν εἶναι πιὰ νέα. Ὁ θόρυβος τὴν κουράζει... Ἐπὶ πλέον μοῦ εἶπες ὅτι θέλουμε πολλὰ λεπτὰ γι' αὐτὸ τὸ ταξίδι, κι' ἔχεις δίκιο...

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Θὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ ἕνα μυστικό: ἔχω μερικὲς οἰκονομίες...

ΕΚΕΙΝΗ. — Δὲν καταλαβαίνω, Φιλίπ... Ἔχουμε ἀποφασίσει νὰ πᾶμε τὸ καλοκαῖρι στὴν Ὠδὲρν, γιὰ τὴ λουτροθεραπεία σου... Ἔχουμε κρατήσει καὶ τὰ δωμάτια.... Ὅλα εἶναι κανονισμένα. Γιατὶ ν' ἀλλάζουμε πρόγραμμα;

ΕΚΕΙΝΟΣ. —Μὰ γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω, ἀγάπη μου.

ΕΚΕΙΝΗ. — Εἶχες πολὺν καιρὸ νὰ μὲ πῆς «ἀγάπη μου»... Αὐτὸ μὲ ξανανοιώνει...

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Δὲν ἔχεις καμμιὰ ἀνάγκη νὰ ξανανιώσης... Ὄχι, σοβαρά, Ντανιέλ, ἐπὶ τρία χρόνια, κάθε καλοκαῖρι, ἔρχεσαι γιὰ χατήρι μου σ' αὐτὴ τὴν πληκτικὴ λουτρόπολι... Σωστὸ εἶναι νὰ σοῦ ἀνταποδώσω τὴ θυσία σου...

ΕΚΕΙΝΗ. — Κι' ἔπειτα ὅλο τὸ χειμώνα νὰ ὑποφέρης;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Μπά! Ἄμα θὰ σὲ αἰσθάνωμαι στ' ἀλήθεια εὐτυχισμένη, θὰ εἶμαι πολὺ καλά.

ΕΚΕΙΝΗ. — Ἄμα θὰ μὲ αἰσθάνεσαι στ' ἀ λ ή θ ε ι α εὐτυχισμένη... Γιατὶ στ' ἀ λ ή θ ε ι α; Τί ἔχεις ἀπόψε, Φιλίπ; Τρελλάθηκες;...

(Ἀκούγεται τὸ κουδούνι).

ΕΚΕΙΝΗ. —Πάω ν' ἀνοίξω... Ὦ! Φιλίπ! Ἕνα χρυσὸ μενταγιὸν. Δὲν εἶναι ὡστόσο οὔτε Πρωτοχρονιά, οὔτε ἡ γιορτή μου... Ἀπὸ ποιὸν νὰ εἶναι;... Ἀπὸ τὸν διευθυντή σου, γιατὶ τοῦ κάναμε τὸ τραπέζι; Μὰ ὄχι, μᾶς τὸ ἀνταπέδωσε... Περίεργο, δὲν ἔχει ἐπισκεπτήριο.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Δὲν μαντεύεις;

ΕΚΕΙΝΗ. — Ὄχι... Ἐσύ;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ἐγὼ τί νὰ μαντέψω...

ΕΚΕΙΝΗ. — Δὲν θέλεις νὰ πῆς;... ὅτι ἐσὺ τὸ στεῖλες αὐτὸ τὸ ἀκριβὸ μεταγιὸν καὶ χωρὶς κανένα λόγο;... (Ξεσπάει σὲ κλάματα). "Ἀ, Φιλίπ! Μὲ ἀπάτησες!

★

Φαντάζομαι ὅτι ὅλοι οἱ ἀναγνῶστες μου θὰ κατάλαβαν ποιὸ ἦταν τὸ λάθος τοῦ συζύγου, ὥστε νὰ περιττεύη κάθε ἀπὸ μέρους μου ἐξήγησι. Θὰ σᾶς δείξω τώρα τί θὰ ἔκανε ἕνα ἄλλο ζευγάρι μὲ περισσότερη κατανόησι καὶ καλὴ θέλησι, σὲ μιὰ παρόμοια περίπτωσι.

Ἴδια σκηνικά, ἴδιες πολυθρόνες... Μὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ἐπιτίθεται ἡ Ντανιέλ.

★

ΕΚΕΙΝΗ. — Φιλίπ!... Συνήντησα σήμερα τὴν Μαργκερὶτ, ποὺ εἶχε ταξιδέψει στὴ Σουηδία τὴν ἴδια ἐποχὴ ποὺ βρισκόσουν καὶ σὺ ἐκεῖ!... Μοῦ διηγήθηκε περίεργες ἱστορίες...

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Μπά! Γιὰ ποιόν;

ΕΚΕΙΝΗ. — Γιὰ σένα... Ξέρεις τί εἶναι οἱ γυναῖκες.... Ἡ Μαργκερὶτ μοῦ διηγήθηκε μὲ ὕφος σὰν νὰ τὸ ἤξερα ἐγὼ ἀπὸ καιρό, πόσο ἄρεσες στὴ Στοκχόλμη, σὲ μιὰ ὄμορφη κυρία τῆς Πορτογαλικῆς πρεσβείας, πὼς πέρασες μαζί της ἕνα Σαββατοκύριακο κοντὰ στὴ θάλασσα, κι' πὼς ἡ ἱστορία αὐτὴ ἔκανε τὸν γύρο τοῦ διπλωματικοῦ σώματος... Πρόσθεσε ἐξ ἄλλου ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κάνη κάποιο σπουδαῖο κατάκτημα ἐπειδὴ ὅτι ἔπρεπε

(Συνέχεια στὴν σελίδα

ΠΛΕΚΤΟ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ

Τὶ ὑλικὰ θὰ χρειαστῆτε: 300 γραμμάρια ἢ 95 δράμια μαλλὶ μάρκας Πιγκουὲν Πασκινάντ. 2 βελόνες Νο 3 καὶ 2 3)8 πηχ. ἑξτραφόρ. Τρόπος πλεξήματος: 1) Λάστιχο 2+2 δηλαδὴ 2 πόντους καλὴ 2 ἀνάποδη. 2) Ἁπλὴ πλέξις ζέρσεϋ 1 βελόνα καλὴ 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ

Γιὰ νὰ ἔχετε ἀκριβῆ μέτρα βάλτε 20 π. στὴν βελόνα σας καὶ πλέξετε ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο κομμάτι γιὰ νὰ δῆτε πόσα ἑκατοστὰ εἶναι καὶ ἀκριβῶς πόσους πόντους πρέπει νὰ βάλετε γιὰ τὸ πλεκτό σας ποὺ ἂν πλέκετε σφιχτὰ θὰ εἶναι λίγοι, ὅπως καὶ ἀντιθέτως θὰ εἶναι πολλοὶ ἐὰν πλέκετε ἀραιά. Οἱ πόντοι ποὺ σᾶς δίνουμε ἐμεῖς ἔχουν ἀπόδοσι 20 π. 7 ἐκ. καὶ μὲ 20 βελόνες 4,5 ἐκ.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βάλετε 108 π. γιὰ τὸ ἐμπρός. Πλέξετε 8 ἐκ. λάστιχο 2+2 (2 π. καλὴ 2 π. ἀνάποδη). Κατόπιν θὰ ἐξακολουθήσετε μὲ ἁπλῆ πλέξη (ζέρσεϋ 1 βελόνα καλὴ 1 βελόνα ἀνάποδη). Ἀρχίσετε νὰ βάζετε ἀνοίγματα στὰ δύο πλάγια κάθε 1,5 ἑκατοστὸ 11 φορές. Ὕστερα βάλετε ἀμέσως 2 π. καὶ στὴν δεύτερη βελόνα βάλετε 15 π. γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸ μανίκι, ὕστερα θὰ αὐξάνετε ἀπὸ 1 π. κάθε 2 ἐκ. 7 φορές, ὅταν τὸ πλεκτό σας γίνη 22 ἐκ. μετρώντας ἀπὸ τὸ πλάϊ χωρίσετε τὸ πλεκτὸ στὴ μέση γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ. Ἀφήστε τὸ πλεκτό σας καὶ πάρτε 2 ἄλλες βελόνες τὸ ἴδιο νούμερο, βάλετε 2 π. πλέξετέ τους καὶ ἀρχίσετε νὰ βάζετε ἀνοίγματα στὰ δυὸ πλάγια κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. 6 φορές.

Ὅταν τελειώσετε ὅλα τὰ ἀνοίγματα (σύνολ. 14 π.) χωρίσετε αὐτὴν τὴν γωνία ποὺ σχηματίσατε στὴ μέση. Τώρα περάσετε τοὺς μισοὺς πόντους (7 π.) τῆς γωνίας σὲ μιὰ παραμάνα καὶ τοὺς ἄλλους μισοὺς (7) περάσετέ τους στὴν μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ μερὲς στὴ μέση ποὺ ἔχετε χωρίσει τὸ πλεκτό σας. Αὐτὸ ποὺ θὰ πρέπει νὰ προσέξετε εἶναι, ὅταν θὰ περάσετε τοὺς μισοὺς πόντους τῆς γωνίας στὸ πλεκτό σας νὰ εἶναι οἱ πόντοι καλὴ μὲ καλὴ καὶ τὸ μέσον τῆς γωνίας στὴν ἄκρη τῆς βελόνας. Θὰ πλέξετε χωριστὰ τὴν κάθε πλευρά. Αὐτὴ τὴ γωνία ποὺ προσθέσατε θὰ δημιουργήσετε πλέκοντας τὸ γύρισμα τοῦ ντεκολτέ σας. Ἀμα πλέξετε τὴν πρώτη σας βελόνα θὰ ἀρχίσετε νὰ κόβετε 1 π. ἀφοῦ πλέξετε τοὺς 7 π. ποὺ ἔχετε προσθέσει 14 φορὲς κάθε 4 βελόνες. Τώρα κάνετε τὸ ἴδιο καὶ στὴν ἄλλη πλευρά, ὅταν τὴν τελειώσετε καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἀφήσετε τὴν δουλειά σας νὰ περιμένη, καὶ ἀρχίσετε τὴν πλάτη. Θὰ βάλετε 108 π. καὶ θὰ τὴν κάνετε ἀκριβῶς τὸ ἴδιο μὲ τὸ ἐμπρὸς (παραλείποντας καθὼς καταλαβαίνετε τὴν διαδικασία τοῦ ντεκολτέ) ἕως τὸ τέλος τῶν μανικιῶν.

Πάρτε τὸ ἐμπρὸς μέρος ποὺ ἔχετε ἀφήσει νὰ περιμένη, βάλτε 2 π. καὶ συνεχίσετε στὴν ἴδια βελόνα τὸ πλέξιμο τοῦ κομματιοῦ τῆς πλάτης. Ὅταν πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους τῆς πλάτης βάλετε πάλι 2 π. καὶ συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ τὸ ἄλλο μισὸ τοῦ ἐμπρός. Στὸ ντεκολτέ σας θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ κόβετε 1 π. κάθε δεύτερη βελόνα 6 φορὲς (κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ κόβατε). Ταυτοχρόνως θ' ἀρχίσετε νὰ κόβετε καὶ στοὺς ὤμους. Θὰ κόβετε νὰ κόβετε ἀπὸ τοὺς 2 π. ποὺ βάλατε καὶ θὰ γίνη ὡς ἑξῆς:

Θὰ κόψετε τὸν προηγούμενο μὲ αὐτὸν ποὺ βάλατε καὶ μ' αὐτὸν ποὺ βάλατε μὲ τὸν ἑπόμενον, αὐτὸ θὰ γίνη 10 φορὲς κάθε δεύτερη βελόνα. Τὸ κόψιμο θὰ γίνεται ἀπὸ τὴν καλὴ πλευρά. Κλεῖστε τὴ μαζὶ καὶ ἐξακολουθήσετε νὰ πλέκετε 2 π. μαζὶ 13 φορές, αὐτὴ τὴ φορὰ ὅπως ἀπὸ τὴν ἀνάποδη τοῦ πλεκτοῦ σας.

Ὅταν τελειώσετε μὲ τὰ σενέλματα πρέπει νὰ εἶναι ἕως σὰ πλέξετε

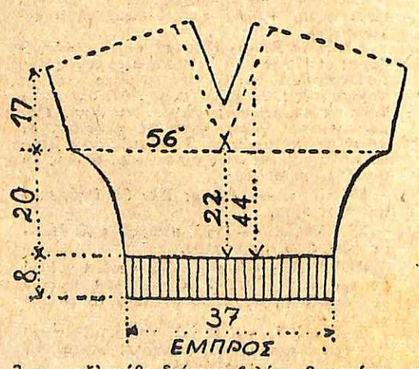

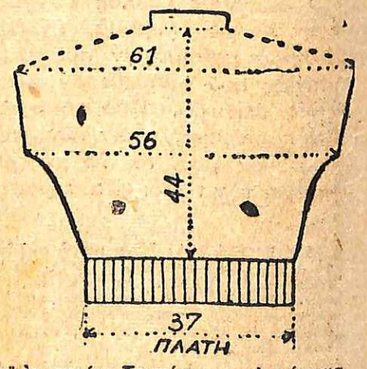

3 π. μαζὶ κάθε δεύτερη βελόνα 8 φορές. Κλείστετε μὲ μιὰ φορὰ τοὺς πόντους τῆς κάθε πλευρᾶς τοῦ ντεκολτέ. Τοὺς πόντους ποὺ ἔμειναν στὴν πλάτη (τοῦ λαιμοῦ) θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ τοὺς πλέκετε μέχρις ὅτου γίνουν 2 ἐκ. καὶ κατόπιν θὰ τοὺς κλείσετε σὲ μιὰ φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Τρυπώσετε τὸ γύρισμα τοῦ ντεκολτέ σας καὶ πατήσετε ἕνα ἐξωτερικὸ γαζί 1.5 ἐκ. φάρδους μετρώντας ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ ντεκολτέ. Τώρα γυρίσετε καὶ στὰ μανίκια ἕνα στρίφωμα καὶ κάμετε ὅμοι ἕνα ἐξωτερικὸ γαζί. Τοποθετήσετε τὸ ἐλαστικὸ σας καὶ ράψετέ το μὲ μικρὲς βελονιές. Βάζοντας τὸ ἐξτραφόρ, ἀποφεύγετε ὁτ ξεχείλωμα καὶ εἶναι καθαρὸ τελειωμένο τὸ πλεκτό σας.

Τὸ δεκαπενθήμερό μας

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ «Ἀθηναία» φιλοδοξεῖ ἡ σελίδα της νὰ καθρεφτίζη τὴν πνευματική, καλλιτεχνικὴ κλπ. γυναικεία κίνησι τοῦ δεκαπενθημέρου, ὄχι μόνο τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Γι' αὐτὸ παρακαλεῖ θερμὰ τὶς ἀναγνώστριες τῆς «Γυναίκας» νὰ τὴ βοηθήσουν στὸ ἔργο της, στέλνοντάς της κάθε πληροφορία ποὺ θὰ μποροῦσε, κατὰ τὴν κρίσι τους, νὰ εἶναι χρήσιμη στὴ συμπλήρωσι τῆς ὕλης τῆς σελίδας (ἐκδόσεις βιβλίων, διαλέξεις, καλλιτεχνικὲς ἐκθέσεις, μουσικὴ κίνησι κλπ.). Ἡ «Ἀθηναία» εἶναι βεβαία ὅτι θὰ βρῆ τὴν πιὸ θερμὴ ἀνταπόκρισι στὴν ἐκκλησί της αὐτή.

ΘΕΑΤΡΟ

Ἄρχισαν καὶ συνεχίζονται μὲ ἐπιτυχία στὸ θέατρο «Ντὸ—Ρὲ» οἱ πρόβες τῆς κωμῳδίας: «Τὰ παιδιὰ τοῦ Ἐδουάρδου», στὴν ὁποία θὰ πρωταγωνιστήση, ὅπως γράψαμε ἤδη ἡ κυρία Κυβέλη ὕστερα ἀπὸ ἀπουσία δέκα ἕξη ὁλόκληρων ἐτῶν ἀπὸ τὸ θέατρο! Ἡ κυρία Κυβέλη συνεργάζεται μὲ τὴν κυρία Κοτοπούλη, ποὺ κι' αὐτὴ θὰ πρωταγωνιστήση, μὲ τὴ σειρά της, στὸ ἑπόμενο ἔργο τὸ «Μὶς Μέημπλ».

— Γύρισαν ἀπὸ τὸ Παρίσι ἡ κυρία Μανωλίδου μὲ τὸν κύριο Παπᾶ. Ὁ θίασός τους θὰ ἀνεβάση στὸ θέατρο «Γκλόρια» ἕνα παλιὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Φεντώ: «Τὸ νοῦ σου στὴν Ἀμέλια». Τὸ ἔργο εἶχε πρωτοπαιχτὴ στὴν Ἀθήνα τὸ 1909.

— Σ' ἕνα μεγάλο γαλλικὸ λογοτεχνικὸ περιοδικό, στὴν «Γκαζὲτ ντὶ Λὲτρ», δημοσιεύεται συνέντευξη τῆς κυρίας Μανωλίδου καὶ τοῦ κ. Παπᾶ σχετικὴ μὲ τὶς δυσχέρειες ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ ἑλληνικὸ Θέατρο.

— Στὸ θέατρο τῆς Πλατείας Κυριακοῦ ἡ κυρία Κατερίνα θὰ ἀνεβάση τὴν κωμῳδία τῆς Κολὲτ «Χρυσό μου». Ἤδη ἡ διανομὴ τοῦ ἔργου τελείωσε καὶ ἐκτὸς ἀπ' τὸν κύριο Βεάκη καὶ ἄλλους ἐκλεκτοὺς ἠθοποιούς, θὰ παίξουν οἱ κυρίες Στεφανίδου, Ἀραβαντινοῦ, Ξανθάκη, Βαλάκου καὶ Σμοφάγδα Βεάκη.

— Ἡ κυρία Ρίτα Μυρὰτ σημειώνει ἐπιτυχία στὴν «Τρικυμία» τοῦ Σαίξπηρ, ποὺ ἀνεβάσθηκε στὸ Βασιλικὸ Θέατρο.

— Ὅπως εἶναι φυσικό, μὲ τὴν ἄφιξη τοῦ καλοκαιριοῦ, ἡ κίνηση στὸ ἐλαφρὸ θέατρο ἔχει ἐνταθῆ. Οἱ πρωταγωνίστριες τοῦ ἐλαφροῦ μας θεάτρου συγκροτοῦν θιάσους οἱ ἴδιες ἢ προσφέρουν τὴ συνεργασία τους σὲ θέατρα τῆς πρωτευούσης, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Οἱ ἐκδόσεις γυναικείων βιβλίων καὶ περιοδικῶν παρουσίασαν τὴν ἀκόλουθη κίνησι:

— Κυκλοφόρησε τὸ μυθιστόρημα τῆς κυρίας Τατιάνας Γκρίτση Μιλιές: «Στὸ δρόμο τῶν Ἀγγέλων». Εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴ ζωὴ μιᾶς ὁμάδας παιδιῶν σὲ μιὰ λαϊκὴ συνοικία τῆς Μασσαλίας.

— Ἡ «Λογοτεχνικὴ Γωνιὰ» ἐξέδοσε τὸ νέο βιβλίο τῆς Λέλας Τάσου: «Σκέψεις μιᾶς νύχτας».

— Κυκλοφόρησε ἐπίσης συλλογὴ ποιημάτων τῆς Καλλιόπης Σκαρίμπα μὲ τὸν τίτλο: «Ἡ Σιωπὴ τῶν Οὐρανῶν».

— Ἀπὸ τὸ Κάϊρο ἤρθε ἡ πληροφορία ὅτι ἕνας ἐκδοτικὸς Οἶκος ἀνέλαβε νὰ μεταφράση καὶ νὰ ἐκδόση ἐκεῖ στὴ γαλλικὴ γλῶσσα μιὰ ἐπιλογὴ ποιημάτων τῆς κυρίας Ζωῆς Καρέλη ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη.

— Κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἀλκιονίδες» ποὺ εἶναι τὸ ὄργανον τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Διανοουμένων Γυναικῶν». Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται κάτω ἀπὸ τὴν διεύθυνσι τῆς γυναικολόγου ἰατροῦ Κας Πόπης Σπηλιώτου—Μπαζίνα. Καὶ σ' αὐτὸ συνεργάζονται οἱ Εὐτυχία Σέρβου, Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία, Ρίτσα Τζινιάδη—Γεωργιάδου, Μελισσάνθη, Μαρία Ἀμαριώτου Ἀλίκη Γιωτοπούλου, Λέλα Λεβίδη καὶ Πόπη Ζώρα.

— Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ μαθαίνουμε ὅτι κυκλοφόρησε στὴν ἀγγλικὴ μιὰ ἀνθολογία Ἑλλήνων ποιητῶν, τῆς κυρίας Ρέας Ντάλβιν. Περιλαμβάνει δηρωτικὰ τραγούδια καὶ ποιήματα Ἑλλήνων ποιητῶν, ἀπὸ τὸ Ρήγα Φερραῖο ὥς τὸν Ἐλύτη. Ἡ ἀνθολογία τῆς κυρίας Ντάλβιν θεωρεῖται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πληρέστερες ἐμφανίσεις τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως στὸ ἐξωτερικό.

ΚΑΛΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Οἱ στῆλες τοῦ ἀθηναϊκοῦ Τύπου ἀσχολήθηκαν ἰδιαίτερα μὲ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι καὶ μάλιστα μὲ τὴ γυναικεία συμμετοχὴ σ' αὐτήν.

Ἡ ἔκθεσι τῆς κυρίας Ἀγλαΐας Παπᾶ σημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία καὶ προεκάλεσε εὐμενέστατες κριτικές. Θὰ ἀναφέρουμε τὴν κριτικὴ τοῦ κυρίου Γιάννη Μπλιάδη, ποὺ τονίζει ὅτι ἡ τέχνη τῆς κυρίας Παπᾶ πσυ ἀσυργιάνισε ὡς τώρα στὴ φωτεινὴ πλευρὰ τοῦ περιβολιοῦ τῆς ζωῆς... εἶναι ἐράσμια γιὰ τὸ συγκρατημένο λυρισμό της». Ἐπίσης ὁ κ. Μ.Χ.Κ. γράφει ὅτι «ἡ ζωγραφικὴ τῆς Ἀγλαΐας Παπᾶ εἶναι γενικὰ χαρὰ τῶν ματιῶν γιὰ κάθε καλλιεργημένο φίλο τῆς Τέχνης».

— Ὁ κ. Ἄγγελος Προκοπίου δημοσιεύει στὴν «Καθημερινὴ» τὸ δεύτερο μέρος τῆς κριτικῆς του γιὰ τὴν ὁμάδα «Ζωγράφοι καὶ Γλύπται». Μιλάει ἐνθουσιαστικὰ γιὰ ἕνα πορτραῖτο τῆς Πηνελόπης Οἰκονομίδη καὶ κολακευτικὰ γιὰ τὶς ἐλαιογραφίες καὶ ὑδατογραφίες τῆς Ι. Μανούση. Εἶναι ὅμως αὐστηρὸς στὶς κρίσεις του γιὰ τὴν Λέλα Φλώρου—Πολυκανδριώτου καὶ Α. Στύλου—Διαμαντοπούλου.

— Στὶς 14 Μαΐου ἔγιναν στὸ Ζάππειο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῆς «Στάθμης». Τὸ γυναικεῖο φῦλο τὸ ἐκπροσωπεῖν ἡ Μ. Ἀναγνωστοπούλου, Δ. Ἀντωνακάτου, Ν. Καραγάτση, Βάσω Κατράκη, Λ. Μαγγιόρου, Ἀ. Παπᾶ καὶ Τ. Παπανούτσου.

— Ἐπίσης στὶς 26 Μαΐου ἔγινε στὸ Ζάππειο τὸ θερινσὰζ τῆς Ε' καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τῆς ὁμάδος τῶν «17». Μετέχουν οἱ κυρίες Τ. Λύμπερ — Ἀργυρού καὶ Θάλεια Φλωρᾶ—Καραβία.

— Στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν καλλιτεχνῶν τῆς ὁμάδος «Ἄρμου». Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ «Ἄρμοῦ» στὴ Θεσσαλονίκη, μέσα στοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται οἱ κυρίες Λιλὴ Ἀρλιώτη καὶ Ναταλία Μελᾶ, δημοσίευσαν ἐπιστολὴ καὶ εὐχαρίστησαν τὸ κοινὸ τῆς Θεσσαλονίκης γιὰ τὴ θερμοτάτη ὑποδοχὴ ποὺ τοὺς ἐπεφύλαξε.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὸ μουσικὸ γεγονὸς τοῦ δεκαπενθημέρου ἀπετέλεσε τὸ ρεσιτὰλ τῆς ἐξαιρετικῆς πιανίστας Τζίνας Μπαχάουερ, μὲ πρόγραμμα Μπὰχ, Στραβίνσκυ, Ραμὼ κλπ. Ἡ Κα Μπαχάουερ συνήρπασε τὸ ἀκροατήριό της μὲ τὸ μοναδικό της παίξιμο. Ἡ καταπληκτικὴ της δεξιοτεχνία καὶ τὸ βαθὺ αἴσθημα, μὲ τὸ ὁποῖο ἀποδίδει τὰ ἔργα τῶν μεγάλων μουσουργῶν, ἀποδεικνύουν ἀναμφισβήτητα ὅτι ἡ Τζίνα Μπαχάουερ εἶναι ἀπὸ τοὺς λίγους ἀληθινὰ μεγάλους καλλιτέχνες τοῦ πιάνου. Ἡ Κα Μπαχάουερ θὰ περιοδεύση ἤδη στὴν Ἀγγλία, ὅπου θὰ παραμείνη δύο μῆνες, στὴν Ἰταλία, θὰ ἐπιστρέψη περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου στὴν Ἀθήνα καὶ ὕστερα θὰ ἀναχωρήση γιὰ τὸ Νέο Κόσμο, ὅπου θὰ δώση ρεσιτὰλ στὴ Βόρειο καὶ Νότιο Ἀμερική καὶ στὴν Ἀβάνα.

— Γύρισε ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἡ πιανίστα Μαρία Χαιρογιώργου, ἡ ὁποία ἔδωσε μὲ ἐπιτυχία ἕνα ρεσιτὰλ στὸ θέατρο «Κουΐντο» τῆς Ρώμης. Ἡ Μαρία Χαιρογιώργου ἔλαβε μέρος στὴν 20ὴ Συναυλία Συνδρομητῶν ὡς σολίστ μὲ ἔργα Μπὰχ—Μπουζόνι, Μπετόβεν, Σοπέν, Λίστ, Καλομοίρη κλπ.

— Ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ Παρίσι ἡ πιανίστα Κα Ξένη Ἀξελοῦ, ἡ ὁποία, ὅπως γράψαμε, ἔδωσε ἐκεῖ ἕνα ἐξαιρετικὸ ρεσιτὰλ στὴν αἴθουσα «Γκαβώ».

— Στὴν αἴθουσα «Παρνασσοῦ» ἐδόθη τὸ ρεσιτὰλ πιάνου τῆς Λέλας Κοτσάμπαση, μὲ τὶς ραψωδίες τοῦ Λίστ.

— Κατὰ πληροφορίες ἀπὸ τὸ Παρίσι, σημείωσε ἀξιόλογη ἐπιτυχία τὸ ρεσιτὰλ πιάνου ποὺ ἔδωσε στὴν αἴθουσα «Γκαβώ» ἡ Κα Μαρίκα Παπαϊωάννου—Χουρμουζίου. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε: Χαΐντελ, Σούμπερτ, Σοπέν, Ντεμπυσσὺ καὶ ἔργα τοῦ Φῶου Ἕλληνα συνθέτη κ. Χατζηδάκη.

— Ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη μαθαίνουμε ὅτι ἐδόθη ρεσιτὰλ πιάνου ἀπὸ τὴ δίδα Ἀργ. Μεταξᾶ, μὲ ἔργα Σκαρλάτι, Σοπέν, Λίστ, Κουντούρωφ κλπ.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δημοσιεύομε τὶς διαλέξεις κυριῶν καὶ δεσποινίδων ποὺ ἔγιναν τελευταῖα:

Στὶς 10 Μαΐου στὸ Ἴδρυμα «Ἑλληνικὸ Σπίτι» μίλησε ἡ κυρία Ἑλένη Σιφναίου, μὲ θέμα: «Φυσιολατρεία».

— Στὶς 11 Μαΐου καὶ στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἡ κυρία Ρίτσα Τζινιάδη—Γεωργιάδου μίλησε στὰ μέλη τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Διανοουμένων Γυναικῶν» γιὰ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν γυναίκα.

— Τὴν Τρίτη, 16 Μαΐου, ἡ κυρία Μαρία Θανοπούλου ἔδοσε μιὰ διάλεξη στὴ σειρὰ τῶν ὁμιλιῶν γιὰ τὴν πολιτικὴ ἀγωγὴ τοῦ «Συνδέσμου διὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας». Θέμα: «Τὰ Νομικὰ Πρόσωπα».

— Τὴν ἴδια μέρα καὶ στὸ «Ἑλληνοαμερικανικὸ Ἐπιμορφωτικὸ Ἰνστιτοῦτο» ἡ καθηγήτρια κυρία Ἕλλη Γρηγοριάδου ἐπανέλαβε τὴν διάλεξη ποὺ εἶχε δόσει εἰς τὸ θέατρον Ἀλίκης γιὰ τὴν «Τέχνη τοῦ Λόγου».

— Ἀπὸ τὸ Σταθμὸ τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων μετεδόθη τὸ ἴδιο βράδυ ὁμιλία τῆς δίδος Τίνας Ποταμιάνου, συνεργάτιδος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, μὲ θέμα: «Ἕνα τοξίδι στὴ Λέρο».

— Στὶς 20 Μαΐου στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο μίλησε ἡ κυρία Μαρίκα Κοντηρίου μὲ θέμα: «Αἱ μικρογραφίαι τοῦ Ἀρχαιοτέρου Κώδικος τῆς Παρτιμακῆς Βιβλιοθήκης».

— Ἐπίσης στὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο στὴ σειρὰ τῶν διαλέξεων τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Ἑταιρίας Νέων, ἡ κυρία Δήμητρα Μπεζαντὲ μίλησε γιὰ τὸν «Ζὰν Ζὲκ Ρουσσώ».

— Στὴν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ λογοτέχνις Ἥβη Λαμπρίνη ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ρεαλισμὸς καὶ Ἀνέρως».

ΝΑΙΑ

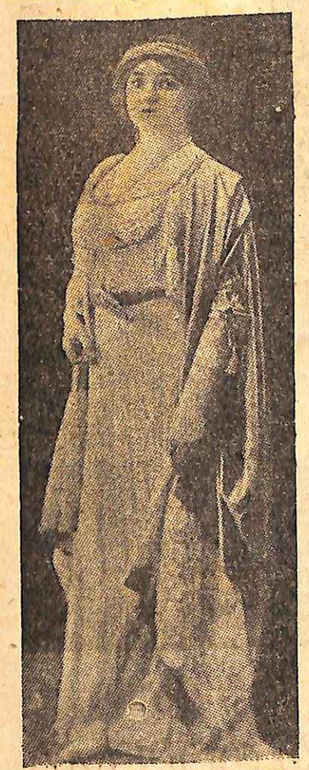

Ἡ Κα Κυβέλη, ὅταν σημείωνε τὶς πρῶτες της μεγάλες ἐπιτυχίες. (Φωτογραφία ἀπὸ τὸν «Καλλιτέχνη» τοῦ Γερ. Βώκου (Αὔγουστος 1910).

Ἡ Κοτοπούλη, ἐπίσης κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν πρώτων της ἐπιτυχιῶν. (Φωτογραφία ἀπὸ τὸν «Καλλιτέχνη», Αὔγουστος 1910)

ΝΕΑΝΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Νεανικό κοντομάνικο φόρεμα, από ἀγγλικὸ πικὲ ἢ λινό, μὲ ἐφαρμοστὸ κορσὲ καὶ φοῦστα μὲ ἀτσέκιστες κουφόπιετες. Τὸ ὁλόγυλο μανίκι καὶ τὸ τελείωμα στὸ πολὺ κόντὸ καβάκι, τὸ τελείωμα στὸ πολὺ κόντὸ ζαπονὲ μανίκι γαρνίρονται μὲ ἀληθινὴ δαντέλα τῆς χειρός. Κουμπάκια φουσκίτσες. Μπορεῖτε νὰ ράψετε τὸ φόρεμα αὐτὸ σὲ χρῶμα λευκὸ ἢ σὲ πολὺ ἀνοικτοὺς χρωματισμούς.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΑΤΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Χωρὶς μεγάλα ἔξοδα

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ τῆς ζωῆς δὲν ἐπιτρέπει τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα καὶ τὶς πολυτελεῖς διακοσμήσεις. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν τρόποι γιὰ νὰ μπορῆ ἕνα σπιτικὸ νὰ εἶναι εὐχάριστο, χαρούμενο καὶ στολισμένο μὲ γοῦστο. Ἡ κάθε νοικοκυρὰ καὶ πρὸ πάντων ἡ νέα νοικοκυρὰ μπορεῖ νὰ κάνη νὰ φαίνεται τὸ σπίτι της σὰν παλατάκι. Δυὸ μέσα ἔχει στὴ διάθεσί της γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχη: Τὸ χαρτὶ ταπετσαρίας καὶ τὸν... ἀλατζὰ ἢ τὸ κρετόν. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ αὐτά, πρέπει ἡ νοικοκυρὰ νὰ ἔχη γοῦστο καὶ φαντασία.

Τὸ χαρτὶ ταπετσαρίας δὲν εἶναι ἀκριβό. Στοιχίζει 1500 δραχ. τὸ μέτρο καὶ ἔχει πλάτος 50 ἕως 60 ἑκατοστά. Γιὰ νὰ ταπετσαρισθοῦν οἱ τοῖχοι ἑνὸς συνηθισμένου δωματίου φθάνουν περίπου 150 χιλιάδες δραχμές. Ἡ ταπετσαρία μεταμορφώνει τὸ δωμάτιο. Τὸ κάνει χαρούμενο καὶ τὸ κάνει νὰ φαντάζη ἀκόμη καὶ τὸ πιὸ ἀσήμαντο ἐπιπλάκι.

Ὅσο γιὰ τὸν ἀλατζὰ — 6 χιλιάδες ὁ πῆχυς — μποροῦν νὰ γίνουν μ' αὐτὸν θαύματα. Πρὶν ἀπ' ὅλα τὸ ντιβάνι, οἱ κουρτίνες καὶ ἡ τουαλέτα σὲ μιὰ κρεβατοκάμαρα, μποροῦν νὰ γίνουν χάρμα τῶν ματιῶν μὲ τὸ λουλουδάτο ἀλατζὰ ἢ τὸ κρετόν. Φτιάξετε ἕνα σουρωτὸ γύρο γιὰ τὸ ντιβάνι σας, ὅμοιο μὲ τὶς κουρτίνες. Τὰ λουλούδια τους θὰ ἐναρμονισθοῦν περίφημα μὲ ἕνα χαρτὶ ταπετσαρίας γαλάζιο μὲ ἀσημιὰ νταμάκια. Ἂν ἡ κρεβατοκάμαρά σας ἔχη νιπτῆρα μπορεῖτε νὰ τὸν ἀφήσετε ὅπως εἶναι γιὰ νὰ φαίνεται τὸ δωμάτιο μεγάλο καὶ νὰ περιορισθῆτε σ' ἕνα τρίφυλλο καθρέφτη ποὺ θὰ ἀντανακλᾶ τὶς λουλουδάτες κουρτίνες καὶ τὸ γύρο τοῦ κρεβατιοῦ. Ἂν, ὅπως εἶναι συνηθέστερο, ἡ κρεβατοκάμαρά σας δὲν ἔχει νιπτῆρα,, φτιάξετε μιὰ πρόχειρη τουαλέτα ἀπὸ... ἀσπρόξυλο! βαμμένο μὲ γαλάζια ριπολίνα. Ἕνα πρόχειρο τραπέζι μὲ μιὰ κατακόρυφη σανίδα, ποὺ ἑνώνει τὰ δυὸ πίσω πόδια καὶ ἀκουμπᾶ στὸν τοῖχο, μαζὶ μὲ ἕνα τζάμι καὶ μερικοὶ πήχεις ἀλατζάς. Ντύσετε τὴν πίσω σανίδα καὶ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ τραπεζιοῦ μὲ καλοτσιτωμένο ἀλατζά. Βάλετε ἕνα σκέτο καθρέφτη ὄρθιο καὶ καλὰ στερεωμένο ἐπάνω στὴν σανίδα ποὺ ἀκουμπᾶ στὸν τοῖχο, ἔτσι ποὺ νὰ περισσεύη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἕνα μέρος τῆς σανίδας ντυμένο. Βάλετε ἐπάνω στὸ τραπέζι μιὰ πλάκα τζάμι μὲ τὶς διαστάσεις τοῦ τραπεζιοῦ καὶ ντύσετε γύρω γύρω τὴν τουαλέτα σας μ' ἕνα πλούσιο βολάν.

Καὶ σκαμνί; Μιὰ καρέκλα χωρὶς πλάτη, μ' ἕνα μαξιλάρι καὶ γύρω γύρω ἕνα σουρωτὸ βολάν. Ἔτσι ἔχετε μιὰ περίφημη καὶ ὁλόχαρη κρεβατοκάμαρα.

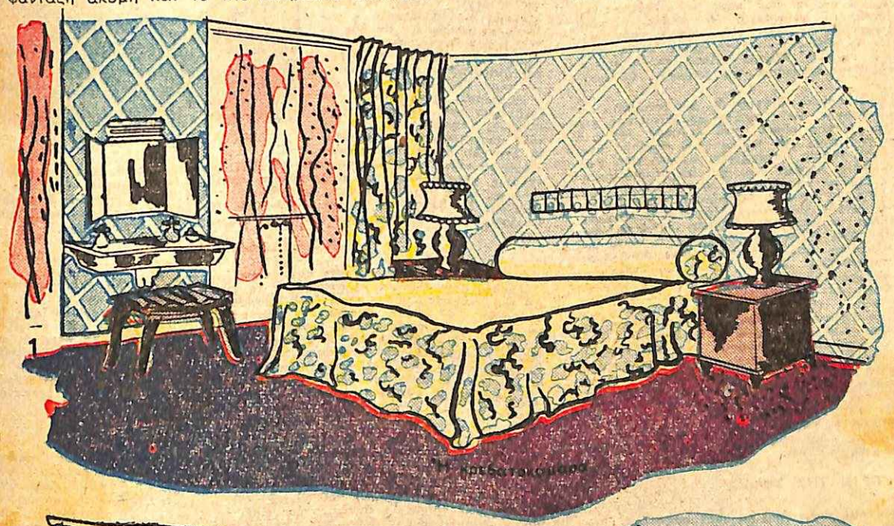

1

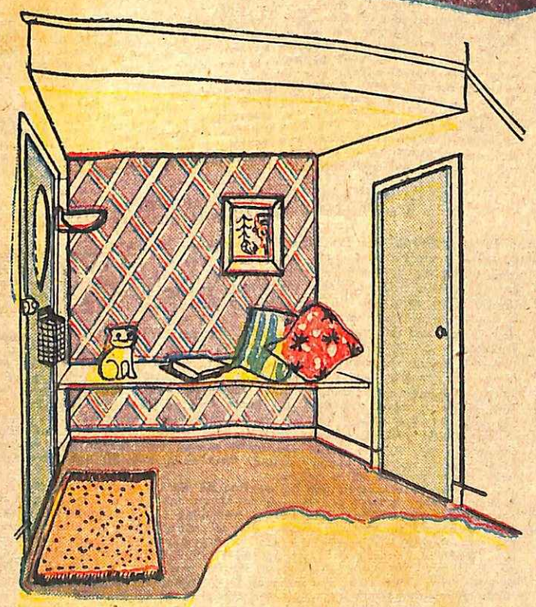

Γιὰ νὰ δημιουργῆτε μιὰν εὐχάριστη πρώτη ἐντύπωσι στοὺς ἐπισκέπτες, στρώσετε τὸ χώλ σας μὲ πράσινη ταπετσαρία σὲ εὐχάριστα σχέδια καὶ βάλετε ἕνα παγκάκι.

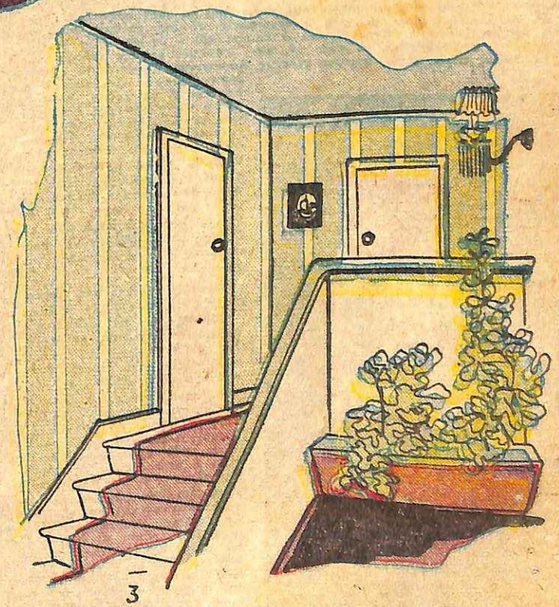

3

Ἡ εἴσοδος τοῦ σπιτιοῦ σας μπορεῖ ν' ἀλλάξη ὄψι ἂν τῆς βάλετε ἀσημόγκριζο χαρτὶ ταπετσαρίας καὶ μιὰ ξύλινη μεγάλη γλάστρα κάτω ἀπὸ τὴ σκάλα μ' ὡραῖο φυτό.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἡ χειρουργική τῶν ρυτίδων

Ε'.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ «ΦΑΙΛΙΦΤΙΝ», Η ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΩΔΥΝΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ ΠΟΥ ΞΑΝΑΔΙΝΕΙ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Ὕστερα ἀπὸ τόσα προλεγόμενα, ποὺ ἐν τούτοις ἔκρινα ἀπαραίτητα λόγῳ τῶν ἐπικρατουσῶν ἀκόμη συνθηκῶν εἰς τὸν τόπον μας, ἰδοὺ τέλος ὅτι φθάνουμε καὶ στὸ κεφάλαιο τῆς ἐκτελέσεως τῆς θρυλικῆς ἐγχειρήσεως ποὺ αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια κατέληξε νὰ εἶναι τὸ ὄνειρο τῶν γυναικῶν ποὺ ἀρχίζουν κάπως νὰ γεροῦν.

Ἂς παρακολουθήσουμε τὴν γυναίκα ἐκείνη ποὺ πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ καταφύγῃ ἔγκαιρα στὸν εἰδικὸ αἰσθητικὸ χειρουργό. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἀρκετὲς φορὲς πέρνεται πολὺ δύσκολα — δὲν ἔχει γίνει ἀκόμη παράδοσις ἡ αἰσθητικὴ χειρουργικὴ ὅπως ἔγινε ἡ ὀδοντοϊατρικὴ — ἄλλες φορὲς πάλι ἡ ἀπόφασις πέρνεται μέσα σὲ μιὰ στιγμή. Εἴχαμε ἐπίσης πολλὰ ἔνθαρρυντικὰ παραδείγματα ὅπου ὁ σύζυγος προτρέπει τὴν σύζυγον, ὁ ἄρρωβωνιαστικὸς τὴ μνηστή του.

Ἡ πελάτις ποὺ θὰ ὑποβληθῇ σὲ «φαΐς λίφτιν» ἢ ρυτιδεκτομὴν τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ λαιμοῦ, θὰ ἐξεταστῇ προηγουμένως γιὰ τὰ ἑξῆς πράγματα: Θὰ κάνῃ μιὰ ἐξέτασι οὔρων, γιὰ λεύκωμα καὶ γιὰ σάκχαρο. Μιὰ ἐξέτασι τοῦ χρόνου τῆς ροῆς καὶ πήξεως τοῦ αἵματός της. Θὰ παρακολουθηθῇ ἡ θερμοκρασία της μήνας παρουσιάζει πυρετὸ ἀπὸ διάφορες κρυμμένες ἀφορμές, θὰ ἐξεταστῇ ἡ καρδιά της, καὶ θὰ παρακολουθηθῇ ἀπὸ τὸν χειρουργὸν — ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ ἀρκετὰ καταρτισμένος ψυχιατρικῶς — κάθε περίπτωσις νευρωτικῶν ἐκδηλώσεων. Δὲν πρέπει γιὰ κανένα λόγο νὰ ἀναλαμβάνῃ ὁ ἰατρὸς περιπτώσεις ὅπου ὑποκρύβονται ἐπικίνδυνοι βαθμοὶ ὑστερίας ἢ ἄλλων παθολογικῶν ψυχικῶν συμπτωμάτων.

Ἂς ὑποθέσουμε δει ὅλες οἱ παραπάνω ἐξετάσεις ἀπέβησαν εὐνοϊκὲς καὶ ἐπιτρέπουν σὴν ἐκτέλεσι τῆς ἐγχειρήσεως. Θὰ σᾶς περιγράψω πῶς ἀκριβῶς γίνεται ἡ ἐγχείρησις στὸ θεραπευτήριο. Λοιπὸν καὶ στὴν περίπτωσι ἀκόμα ποὺ ὁ χρόνος ροῆς καὶ πήξεως τοῦ αἵματος ἀποδείχθηκε τελείως φυσιολογικός, ἡ πελάτις ὑποβάλλεται σὲ μιὰ προετοιμασία γιὰ νὰ σταθεροποιηθῇ ἀκόμα καλύτερα ἡ ροὴ καὶ ἡ πήξις τοῦ αἵματος ἀπὸ τὰ μικρὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα. Γίνονται ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἢ καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρες καθημερινὸς ἐνέσεις εἰδικῶν βιταμινῶν. Καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ πελάτις προσέχει τὸν ὀργανισμόν της ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Νὰ μὴν κρυώσῃ. Νὰ μὴ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὸ στομάχι της ἢ ἀπὸ τὰ ἔντερα. Νὰ μὴ στενοχωρῆται. Νὰ κοιμᾶται καλά, νὰ τρέφεται ὑγιεινὰ καὶ νὰ μὴ κουράζεται μὲ τίποτα. Τὴν προηγουμένη τῆς ἐγχειρήσεως γίνουνται καὶ ἄλλες εἰδικὲς ἐνέσεις γιὰ τὴν καταλληλότερη πῆξι τοῦ αἵματος. Οἱ ἐνέσεις αὐτὲς ἐπαναλαμβάνονται καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρήσεως, πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ἐγχείρησι. Μισὴ ὥρα πρὶν εἰσέλθῃ ἡ πελάτις στὸ χειρουργεῖο τῆς γίνεται μιὰ ἔνεσις ποὺ τῆς καθησυχάζει ἀπολύτως τὸ νευρικὸ σύστημα κα' τῆς ἐξασφαλίζει μιὰ θαυμασία ψυχικὴ διάθεσι.

ΤΑ ΑΜΕΣΩΣ ΠΡΙΝ ΤΗΣ ΤΟΜΗΣ

Ξύρισμα λίγο τῶν μαλλιῶν μπρὸς καὶ πίσω ἀπὸ τὸ αὐτὶ στὴν μία πλευρά. Τὸ συνηθέστερο εἶναι νὰ γίνῃ ἡ ἐγχείρησις σὲ δυὸ χρόνους σύμφωνα μὲ τὴν ἰατρικὴ ἔκφρασι. Ἔτσι δίνεται ὁ καιρὸς καὶ ἡ δυνατότης στὸν χειρουργὸ νὰ λεπτολογήσῃ μὲ τὸ κάθε τί, καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴν τελικὴ συρραφὴ ἡ ὁποία τώρα πλέον περνάει τελείως ἀπαρατήρητη. Μετὰ τὸ κατάλληλο ξύρισμα τῶν μαλλιῶν ἐπακολουθεῖ τὸ πρῶτο πλύσιμο καὶ ἡ ἀντισηψία τῆς ἐκτάσεως ποὺ περιλαμβάνεται μέσα στὴν ἐγχείρησι. Αὐτὰ ὅλα γίνονται ὅταν ἡ πελάτις κάθεται στὴν καρέκλα καὶ συζητεῖ ὡραιότατα μὲ τὸν γιατρὸ καὶ τοὺς βοηθούς του ἢ ἀκούει τὴν μουσικὴ ποὺ θὰ τῆς ἄρεσε ἀπὸ τὸ γραμμόφωνο ποὺ καλὸ εἶναι νὰ ὑπάρχῃ στὸ χειρουργεῖο προκειμένου γιὰ αἰσθητικὲς ἐγχειρήσεις.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ

Μετὰ ἡ πελάτις μας ξαπλώνεται στὸ χειρουργικὸ κρεβάτι ἐφοδιασμένο μὲ ἀναπαυτικὸ σωμιέ. Τριγυρισμένο τὸ κεφάλι της μὲ ἀποστειρωμένα πανὶ ὑποβάλλεται στὸ δεύτερο ἀντισηπτικὸ καθάρισμα. Καὶ τώρα στὴ γυμνὴ καὶ ἀποστειρωμένη ἔκτασι τοῦ δέρματος σχεδιάζεται, μὲ εἰδικὴ βαφὴ ποὺ δὲν διαλύεται σὲ νερό, μία γραμμὴ πάνω στὴν ὁποία ἀκριβῶς θὰ γίνῃ ἡ πρώτη τομή. Ἡ γραμμὴ αὐτή, γιὰ νὰ ἀποδώσῃ ἡ ἐγχείρησις τὸ μέγιστο τοῦ ἀποτελέσματος καὶ γιὰ νὰ ἀποβῇ τελείως ἀπαρατήρητος ἡ συρραφή, πρέπει νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ ψηλὰ καὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ αὐτί, νὰ ἔρχεται σύρριζα μὲ τὸ αὐτί, νὰ μπαίνῃ μέσα σχεδὸν στὸ αὐτὶ (στὸ τμῆμα τοῦ αὐτιοῦ ποὺ ὀνομάζεται τράγος) νὰ περιτριγυρίζῃ τὸ αὐτὶ ἀπὸ κάτω, ἀφοῦ προηγουμένως ξεκολληθῇ λίγο τὸ λοβίο τοῦ αὐτιοῦ, νὰ προχωρήσῃ κατόπιν πίσω ἀπὸ τὸ αὐτὶ πρὸς τὰ ἄνω ὡς τὴ μέση τῆς ὀπισθίας αὐλακος τοῦ αὐτιοῦ, καὶ τέλος νὰ βγῇ καθέτως πρὸς τὰ ἔξω. Ὅλα εἶναι πιὰ ἕτοιμα γιὰ νὰ γίνῃ ἡ τοπικὴ ἀναισθησία. Ὅλος, ὅλος ὁ πόνος — ἀσήμαντος ἀκόμα καὶ γιὰ πιὸ δειλὸ παιδί — εἶναι τὸ πρῶτο τρύπημα τῆς ἐνέσεως ποὺ γίνεται μὲ μιὰ λεπτοτάτη βελόνα σὰν τρίχα καὶ ποὺ εἶναι ἀκόμα πιὸ ἀνώδυνο ἀπὸ τὸ τρύπημα μιᾶς κοινῆς ἐνέσεως στὸ χέρι ἢ στὸ πόδι.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ

Η ΤΟΜΗ

Τὸ προχώρημα τῆς βελόνας τῆς ἀναισθησίας σ' ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς τομῆς καὶ τῆς ἀποκολλήσεως τοῦ δέρματος συντελεῖται χωρὶς πιὰ ἡ πελάτις νὰ αἰσθάνεται τὸ ἐλάχιστο γιατὶ ἤδη ἡ βελόνα τρυπάει καὶ προχωρεῖ σὲ ἀναίσθητο μέρος. Μέσα σὲ πέντε λεπτὰ τὸ διεσταρμένο ἀναισθητικὸ ὑγρὸ ἔχει ἐπιφέρει τελείως τὸ ἀποτέλεσμά του. Οὐδέποτε ἡ πελάτις καταλαβαίνει ἂν ἤδη ἐκτελεῖται ἡ ἐγχείρησις ἢ ἂν ἁπλῶς δοκιμάζεται ὁ βαθμὸς τῆς ἀναισθησίας τοῦ δέρματος. Ἡ τομὴ ἤδη ἔγινε. Προχωρεῖ ὁ χειρουργὸς στὸ ἀπαιτούμενο ξεκόλλημα τοῦ δέρματος σὴς παρειές. Ἀμέσως μόλις ὁ ἰατρὸς πληροφορήσει σὴν πελάτιδα ὅτι ἤδη ἔκοψε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κόβῃ, τότε παρατηρεῖται τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικό. Καὶ ἡ πιὸ δειλὴ πελάτις μεταβάλλεται σὲ ἀπροσδόκητη ἡρωΐδα. Προπαντὸς ἡ ἴδια δὲν τὸ περίμενε αὐτὸ ποτέ. Καὶ ὅσες διαβεβαιώσεις καὶ ἂν τῆς δόθηκαν ἀπὸ πρίν, ποτέ της δὲν θὰ τὸ πίστευε ὅτι θὰ ἔνοιωθε τὸν ἑαυτόν της τόσο καλά, τόσο ἀδιάθετο, τόσο εὐτυχισμένον κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐγχειρήσεως.

ΤΟ ΞΕΚΟΛΛΗΜΑ

Γιὰ νὰ ἀποδώσῃ τὸ μέγιστο τοῦ ἀποτελέσματος ἡ ἐγχείρησις, πρέπει τὸ ξεκόλλημα στὶς παρειὲς νὰ φτάσῃ ἕως τὴ γωνία τοῦ ματιοῦ καὶ ἕως τὴν γωνία τοῦ στόματος. Εἶναι αὐτὸ ἕνας ἀπαράβατος κανὼν στὴν ρυτιδεκτομὴ τοῦ προσώπου, τοῦ ὁποίου φυσικὰ τὴν πραγματοποίησι μόνο τὸ χέρι ἐπιδεξιώτατου καὶ πολύπειρου εἰδικοῦ αἰσθητικοῦ χειρουργοῦ μπορεῖ νὰ φέρῃ σὲ αἴσιο πέρας. Ἐδῶ δὲν χωροῦν οὔτε πειραματισμοί, οὔτε ἁπλῆ αἰσιοδοξία, ἀλλ' οὔτε διστασμοὶ καὶ συγκαταβάσεις. Ἐὰν δὲν συντελεσθῇ εὐνοϊκότατα τὸ μέγιστον δυνατὸν τοῦ ξεκολλήματος, καὶ ἐὰν φυσικὰ κατόπιν δὲν ἐπακολουθήσει τὸ μέγιστον δυνατὸν τοῦ τραβήγματος καὶ τοῦ ἀνεβάσματος τοῦ δέρματος, δὲν πρόκειται ἡ ἐγχείρησις νὰ ἔχῃ ἐπιτυχία.

Η ΣΥΡΡΑΦΗ

Ἀλλά, βρισκόμαστε ἀκόμα στὸ στάδιο τοῦ ξεκολλήματος τοῦ δέρματος τῶν παρειῶν. Μετὰ ἐπακολουθεῖ τὸ ἐπιδέξιο ἀναμέτρημα τοῦ ἑκάστοτε πλάτους τοῦ δέρματος ποὺ πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ στὰ διάφορα σημεῖα. Ἀφοῦ ἀποκοπῇ ἡ πρὸς ἐκτομὴν διαγραφεῖσα λωρίδα τοῦ δέρματος ἀπὸ πάνω στὸν κρόταφο ὡς τὸ κάτω μέρος τοῦ αὐτιοῦ, καὶ συρραφοῦν καὶ τὰ πιὸ μικρὰ αἱμορραγοῦντα τριχοειδῆ ἀγγεῖα, τότε ἀρχίζει ἡ συρραφή. Γιὰ τὴν συρραφὴ γίνουνται τώρα πρῶτα δυὸ-τρεῖς ἐξασφαλιστικὲς κατάλληλες συνενώσεις τοῦ ἀνελκυομένου δέρματος ποὺ τὸ καθηλώνουν στὴ καινούργια θέσι του καὶ ποὺ ἐπιτρέπουν ἔτσι ὥστε νὰ συρραφῇ κατόπιν ὅλο τὸ μῆκος τῆς συνενώσεως τῶν δύο χειλέων τοῦ δέρματος μὲ πολὺ λεπτὲς κλωστὲς ποὺ δὲν ἀφίνουν πιὰ κανένα διακριτόμενο σημάδι.

Μετὰ τὴν ἐγχείρησι συνεχίζονται ἐνέσεις πενικιλίνης ἐπὶ 3 — 4 ἡμέρες. Ἡ ἐγχειρισμένη πελάτις ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγχείρησιν μπορεῖ νὰ πάῃ σπίτι της, ἀρκεῖ ν' ἀκολουθήσῃ τὶς συστάσεις τοῦ γιατροῦ της. Λαμβάνονται ὅλα τὰ μέτρα ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ καμμιὰν ἐνόχλησι μετὰ τὴν ἐγχείρησι, καὶ νὰ κοιμηθῇ θαυμάσια ἀμέσως ἀπὸ τὸ πρῶτο δράδυ. Μετὰ 20 ἡμέρες τὸ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ραμμάτων ἐπακολουθεῖ ἡ ἐγχείρησις στὸ ἄλλο πλάι τοῦ προσώπου καὶ τοῦ λαιμοῦ.

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΝΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐγχειρήσεως διατηρεῖται 3 — 5 χρόνια. Ὑπάρχουν ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις ὅπου ἐπιβάλλεται ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἐξάμηνο νὰ γίνουν ὡρισμένες ἐγχειρητικὲς συμπληρώσεις γιὰ νὰ διαρκέσῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἕως 5 χρόνια. Ὁ μεγάλος αἰσθητικὸς χειρουργὸς τῆς Γαλλίας Ραϋμὸν Πασσὸ μιλεῖ ἰδιαίτερα γιὰ αὐτὲς τὶς συμπληρώσεις. Μετὰ τὴν πάροδο τῶν 5 χρόνων ἡ πελάτις μπορεῖ, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐγχείρησίν της. Πάντως καὶ ἐὰν δὲν τὴν ἀνανεώσῃ πάλι θὰ φαίνεται πολὺ νεώτερη παρὰ ἐὰν δὲν εἶχε ὑποβληθῆ στὴν πρώτη ἐγχείρησι. Κατὰ τὴν ἀνανέωσι ἡ τομὴ γίνεται στὸ πρῶτο κανονικὸ μέρος. Δὲν πρόκειται νὰ προστεθῇ καμμία δεύτερη ραφή. Θὰ παραμένῃ καὶ μετὰ τὴν 2η ἢ καὶ 3η ἀνανέωσι μιὰ μόνο καὶ ἀπαρατήρητη ραφή, πάνω ἀπὸ τὸ αὐτὶ κρυμμένη στὰ μαλλιά. Μπρὸς ἀπὸ τὸ αὐτὶ κρυμμένη μέσα στὰ αὐτί καὶ πίσω ἀπὸ τὸ αὐτί, τὸ ἴδιο πάντα ἀφαῆς στὴν ὀπισθία αὔλακα τοῦ αὐτιοῦ καὶ πίσω στὰ μαλλιά.

Ὅταν μιὰ γυναίκα ἀρχίσῃ ἔγκαιρα τὴν πρώτη ἐγχείρησι, καὶ ἔγκαιρα ἐπαναλάβῃ τὴν δεύτερη ἢ καὶ τὴν τρίτη μπορεῖ νὰ διατηρῇ ἕως τὰ πενῆντα πέντε χρόνια της μιὰ μορφὴ νεανικῆ, ἀρτιδώτη ποὺ θὰ τὴν κάνῃ νὰ φαίνεται μόλις τριάντα πέντε χρόνων.

Στὸ ἑπόμενο σημείωμά μου θὰ ἀρχίσω μὲ τὴν γραμμὴ τοῦ σώματος. Ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ κάθε μιὰ ἰδανικὴ ἀναλογία τοῦ γυναικείου κορμιοῦ ἀναλόγως τοῦ ἑκάστοτε ὕψους. Πῶς καὶ τί μποροῦμε νὰ ἐπιτύχουμε σ' αὐτὸ κλπ.

Οἱ φωτογραφίες ποὺ σᾶς παρουσιάζω σήμερα ἀνήκουν σὲ μιὰ νέα γυναίκα ποὺ εἶδε πρώωρα νὰ κουρδᾶζεται καὶ νὰ ξεχειλώνῃ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου της. Προσῆλθε ἔγκαιρα στὸ Θεραπευτήριο καὶ ὑπεβλήθη στὴν πρώτη της ἐγχείρησι. Ἔχω στὴ διάθεσι ὅλων σας τὰ ἀρνητικὰ τῶν φωτογραφιῶν. Τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ καλύτερο ἐπιχείρημα ὅτι ἡ χειρουργικὴ τῶν ρυτίδων εἶναι ἀνάγκη γιὰ τὶς νέες προπαντὸς γυναῖκες.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Διευθύντρια τοῦ Φυσιοθεραπευτικοῦ Τμήματος τοῦ Αἰσθητικοῦ καὶ Χειρουργικοῦ Θεραπευτηρίου Ἀθηνῶν. Γιὰν Σμάτς 38

ΜΕΤΑ ΤΑ 25 ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΣΤΕΓΝΩΝΗ ΠΡΩΤΑ ΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΙ. ΧΝΟΥΝ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ. ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΕΤΕ ΤΟ ΚΑΚΟ

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ τὰ 25, τὰ φυσικὰ λίπη ποὺ διατηροῦν τὸ δέρμο ἀπαλὸ μαλακὸ καὶ λεῖο, ἀρχίζουν νὰ ἐλαττώνωνται. Τὸ δέρμα, φυσικά, στεγνώνει καὶ τότε ἀρχίζει ὁ ρόλος τῆς κρέμας, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες του. Ἡ κρέμα πρέπει νὰ περιέχῃ λανολίνη. Ἀλλὰ δὲν φθάνει νὰ ἀλείφετε στὸ πρόσωπο ἁπλῶς τὴν κρέμα. Πρέπει νὰ τὴν τρίβετε ἐλαφρὰ γιὰ νὰ ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὸ δέρμα σας καὶ εἶναι πάντα καλὸ νὰ τὴ δάζετε τὸ δράδυ, μετὰ τὸ ντεμακιγιάζ. Μπορεῖτε, ἐπίσης, νὰ δάζετε λίγη καλὴ κρέμα ἡμέρας κάτω ἀπὸ τὸ μακιγιάζ σας.

Τὸ πρῶτο στέγνωμα τοῦ δέρματος παρουσιάζεται συνήθως στὰ μάγουλά σας. Μερικὲς λειχήνες μποροῦν νὰ χαλάσουν ἐντελῶς τὸ μακιγιάζ σας.

Γιὰ νὰ τὸ διορθώσετε: Βάζετε κάθε δράδυ τὴν κρέμα νυκτὸς στὸ δέρμα σας. Τρίψετέ την ἐλαφρὰ καὶ κυκλικὰ μὲ τὰ δάκτυλά σας ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοῦ πηγουνιοῦ πρὸς τὰ αὐτιά. Μιὰ κρέμα πλούσια σὲ λανολίνη ἀπορροφᾶται καλύτερα.

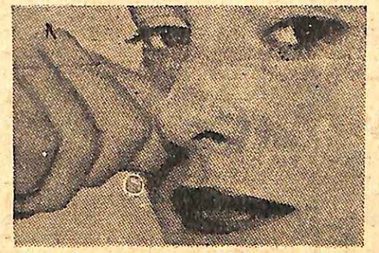

Ἀνάμεσα στὰ φρύδια σας σχηματίζονται λεπτὲς, στεγνὲς γραμμές.

Γιὰ νὰ τὶς ἀπαλύνετε, δάζετε κάθε δράδυ κρέμα νυκτὸς, ὥστε νὰ ἀπορροφήσῃ τὸ δέρμα τὶς λιπαρὲς οὐσίες ποὺ χρειάζεται. Βάζετε πολὺ κρέμα, ἁπλώνοντάς την κυκλικὰ μὲ τὰ δάκτυλα, πρὸς τὰ ἔπάνω ἀνάμεσα στὰ μάτια καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἐπάνω ἀπὸ τὰ φρύδια, ἴσια πρὸς τοὺς κροτάφους.

Στὸ κάτω χεῖλος, μικρὲς στεγνὲς δοῦλες τεντώνουν τὸ δέρμα καὶ κάνουν τὸ στόμα σας νὰ σᾶς δείχνῃ μεγαλύτερη.

Γιὰ νὰ χαλαρωθῇ τὸ τέντωμα αὐτὸ δάζετε τὴν κρέμα σας ἁπλώνοντάς την ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ χειλιοῦ πρὸς τὰ ἔξω καὶ πρὸς τὰ ἐπάνω σὲ κάθε γωνιά. Ἡ λανολίνη ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ μαλακώνῃ τὶς στεγνὲς δοῦλες καὶ νὰ τὶς ἀπαλείφῃ.

Στὴ γραμμὴ τοῦ πηγουνιοῦ σας τὸ δέρμα στεγνώνει. Προσέξετε, θὰ κάνετε προγοῦλι.

Γιὰ νὰ τὸ ἐμποδίσετε, χρησιμοποιήσετε τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸ δείκτη γιὰ νὰ ἁπλώσετε τὴν κρέμα «τσιμπητά», ἀρχίζοντας κάτω καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πηγοῦνι καὶ προχωρώντας ἕως τὰ αὐτιά. Ἔτσι τονώνεται ἡ κυκλοφορία τοῦ δέρματος, τρέφεται αὐτὸ καὶ λάμπει.

Γύρω στὰ μάτια καὶ τὰ βλέφαρά σας παρουσιάζεται ἕνα στεγνὸ ζάρωμα, ποὺ δίνει στὸ δέρμα μιὰ σκούρα καὶ ἀνεπιθύμητη θαμπάδα.

Γιὰ νὰ ἐξαλείψετε τὶς στεγνὲς αὐτὲς ζάρες, δάζετε λίγη κρέμα στὸ δάκτυλό σας καὶ κάνετε ἕνα μασάζ, γύρω στὰ μάτια σας. Ἀφήσετε τὴν κρέμα στὰ ματόφυλλά σας ὅλη τὴ νύκτα. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ δάζετε καὶ λίγη, μὰ πολὺ λίγη κρέμα στὰ βλέφαρά σας καὶ τὴν ἡμέρα.

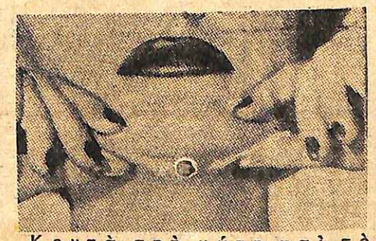

Κοντὰ στὴ μύτη καὶ τὸ στόμα σας τὸ στέγνωμα καὶ οἱ γραμμὲς ποὺ χαράζονται μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὰ κάτω, δίνουν κάποια σκληρότητα στὴ φυσιογνωμία σας.

Γιὰ νὰ μαλακώσουν δάζετε κρέμα στὴ μύτη σας καὶ μὲ τὰ δυὸ πρῶτα σας δάκτυλα διπλωμένα. Ἀπλώσετε σταθερὰ τὴν κρέμα πρὸς τὰ ἔξω καὶ πρὸς τὰ ἐπάνω, ξεκινώντας ἀπὸ τὰ ρουθούνια καὶ τὸ στόμα. Προσέξετε ἂν γίνεται ἀπαλώτερη ἡ ὄψι τοῦ στεγνοῦ δέρματος.

Δὲν ὑπάρχει "ΑΧΑΡΗ ΗΛΙΚΙΑ,,

Μιὰ Ἀμερικανίδα, ἡ κυρία Ἄνν Ντελαφίλντ, ἀπεφάσισε νὰ καταργήσῃ τὴν «ἄχαρη ἡλικία». Ἡ κυρία Ντελαφὶλντ εἶναι μιὰ ἐμπειρογνώμων τῆς γυναικείας καλλονῆς, ἐπάγγελμα ποὺ ἔχει μεγάλη πέρασι στὴν Ἀμερικὴ —ὅπως καὶ παντοῦ, ἄλλωστε.

Ἡ Ἄνν Ντελαφὶλντ ἔστρεψε πολὺ τὴν προσοχή της στὶς νέες κοπέλλες τῶν 14—18 ἐτῶν, σ' αὐτὲς ποὺ ἔχουν τὴν λεγόμενη «ἄχαρη ἡλικία».

Λοιπόν, γιὰ τὴν κυρία Ντελαφὶλντ, δὲν ὑπάρχει ἄχαρη ἡλικία. Κάθε ἡλικία ἔχει τὴ χάρι της, ἀρκεῖ νὰ ξέρωμε νὰ τὴν ἀναδείξωμε.

Ἰδού, τώρα, μερικὲς ἀπὸ τὶς συμβουλὲς ποὺ δείνει ἡ κυρία Ντελαφὶλντ στὶς νέες κοπέλλες.

1. Μάθετε νὰ πλένετε τὰ δόντια σας καὶ νὰ ἐπαγρυπνῆτε γιὰ τὴν ὑγεία τους. Ἡ καθαριότης εἶναι τὸ κυριώτερο στοιχεῖο τῆς χάριτος.

2. Φροντίζετε τὸ δέρμα σας γιὰ νὰ ἀποφεύγετε τὰ ἐξανθήματα. Πλένετε κάθε δράδυ τὸ πρόσωπό σας μὲ μιὰ λοσιὸν μὲ δάσι τὸ θεῖο καὶ ἀλείφετό το μιὰ φορὰ τὴν ἑδδομάδα μὲ μιὰ εἰδικὴ πομάδα, ποὺ θὰ μείνῃ ὅλη τὴ νύχτα ἐπάνω στὸ πρόσωπό σας. Αὐτὸ εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὸ ἀπὸ τὸ νὰ σπᾶτε τὰ «μπουτὸν» μὲ τὸ δάκτυλο, πρᾶγμα ποὺ ἄλλωστε δὲν ἔχει κανένα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα. Ἐπίσης ἀποφεύγετε τὰ πολλὰ ζαχαρωτὰ καὶ γλυκὰ καὶ τρῶτε πολλὰ πράσινα λαχανικά.

3. Ἔχετε ἐπάνω στὸ τραπεζάκι τῆς τουαλέτας σας ἕνα ὁλόκληρο ὁπλοστάσιο ἀπὸ δοῦρτσες: γιὰ τὰ δόντια, γιὰ τὰ μαλλιά, γιὰ τὸ δέρμα.

4. Χτενίζεσθε ἁπλᾶ χωρὶς νὰ μεταμορφώνεσθε σὲ μονόφθαλμες — ὅπως ἡ Βερόνικα Λέϊκ —καὶ γενικὰ χωρὶς ἐκζήτησι.

5. Ἂν τὸ σῶμα σας δὲν εἶναι ἀκόμα καλὰ σχηματισμένο, μὴ νομίσετε πῶς μὲ τὸ σφίξιμο τῆς ζώνης — μέχρις ἀσφυξίας — θὰ φέρετε κανένα ἀποτέλεσμα.

6. Δὲν πρέπει καθόλου νὰ προσποιῆσθε τὶς μεγάλες. Αὐτὸ ἀφαιρεῖ πολὺ ἀπὸ τὴ φυσική σας χάρι. Μένετε ὅ,τι εἶσθε. Δείξετε ὅ,τι σᾶς ἔχει δώσει ὥς τώρα ὁ χρόνος — καὶ μὴ θέλετε νὰ τὰ ξεπεράσετε, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο ἀργότερα θὰ μετανοήσετε.

7. Ἀλλὰ καὶ μὴ θέλετε νὰ παραστήσετε τὶς πιὸ μικρὲς ἀπὸ ὅ,τι εἴσαστε. Αὐτὸ καταντᾶ πολλὲς φορὲς γελοῖο καὶ σχεδὸν εἶναι πάντα ἀνεπιτυχές.

Συμπέρασμα: Ἁπλότης, ἐλευθερία στὶς κινήσεις, ἀνυποκρισία, δροσιά... αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νέας — γιὰ νὰ εἶναι χαριτωμένη καὶ γοητευτική.

ΚΟΨΕΤΕ ΜΟΝΗ ΣΑΣ

Εἶναι πολὺ πρακτικὸ καὶ σὲ ἴσια γραμμὴ

ΓΙΑ ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΩΜΑ

100 ΕΚΑΤΟΣΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΑΙ 68 ΕΚΑΤΟΣΤΑ ΜΕΣΗ

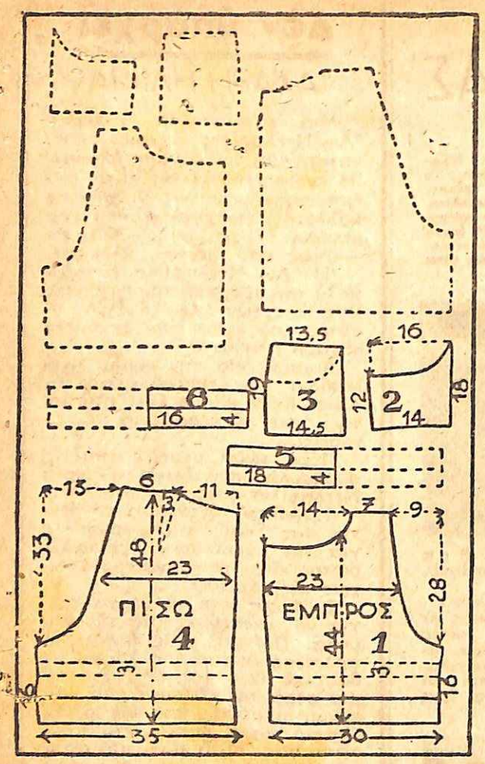

ΠΑΤΡΟΝ

Ἀριθ. 1 — Ἐμπρὸς
» 2 — Βάθος τῆς τσέπης
» 3 — Πλευρὰ τῆς τσέπης
» 4 — Πίσω
» 5 — Τὸ ἐμπρὸς μέρος τῆς ζώνης
» 6 — Τὸ πίσω μέρος τῆς ζώνης

Οἱ μικροὶ ἀριθμοὶ εἰς τὰ πατρὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

Μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε τὸ ἀνωτέρω πατρὸν σὲ φυσικὸ μέγεθος ἀντὶ 10.000 δραχμῶν. Ἀπευθυνθῆτε :

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ»
ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1 — ΑΘΗΝΑΙ

Κοπή καὶ συναρμολόγησις

Τὸ πατρὸν τοῦ σὸρτ ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 διπλᾶ κομμάτια. Στὰ μέτρα του δὲν περιλαμβάνονται ραφὲς καὶ γυρίσματα. Λάβετέ το ὑπ' ὄψι σας στὸ κόψιμο.

1. Τοποθετήσετε στὸ ἐξωτερικὸ μέρος τῆς τσέπης τὴ λοξὴ λουρίδα, ποὺ θὰ σᾶς χρησιμεύση γιὰ ρέλιασμα.

2. Ράψετέ την καὶ γυρίσετέ την ἀπὸ τὴν ἀνάποδη.

3. Τοποθετήσετε τὸ κομμάτι τῆς τσέπης ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μεριά.

4. Ράψετέ το μὲ μικρὲς βελονιὲς στὸ τελείωμα τοῦ ρελιοῦ.

5. Ἑνώσετε μὲ ραφὴ τὴν ἐσωτερικὴ τσέπη ἀπὸ τὴν ἀνάποδη.

6. Τρυπώσετε καὶ ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές.

7. Κλεῖστε τὰ μπατζάκια.

8. Ἑνώσετε τὴν μπροστινὴ ραφὴ καὶ πισινὴ τοῦ καβάλου συνέχεια.

9. Τοποθετήσετε τὴ ζώνη στὴ μέση ἀπὸ τὴν καλή. Ἀφοῦ τὴν ράψετε στὴ μέση, τὴν γυρίζετε στὸ τσάκισμα καὶ τὴν ράβετε μὲ μικρὲς βελονιές.

10. Τοποθετήσετε τὸ ἐκλαὶρ ἕως τὴ ζώνη. Ἐσωτερικῶς τῆς ζώνης βάλετε δυὸ κόπιτσες.

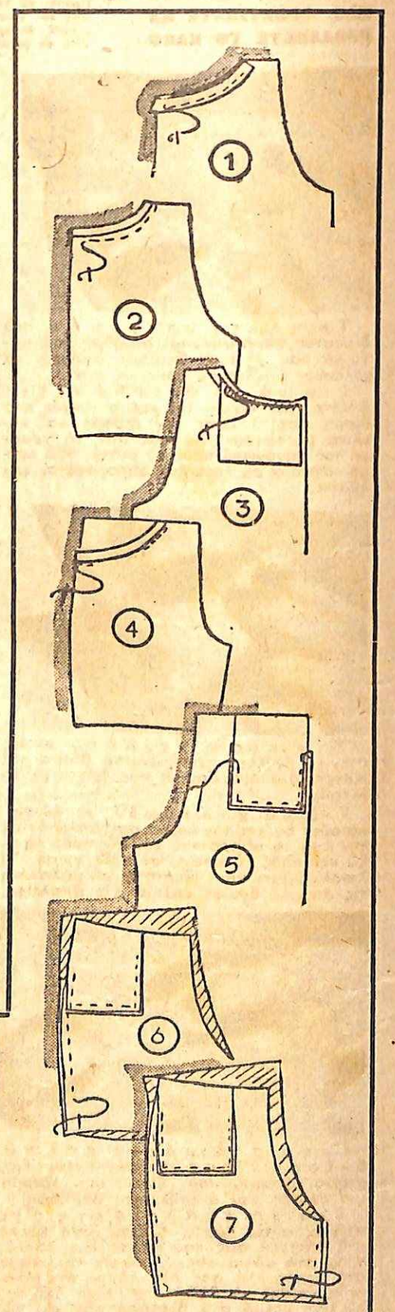

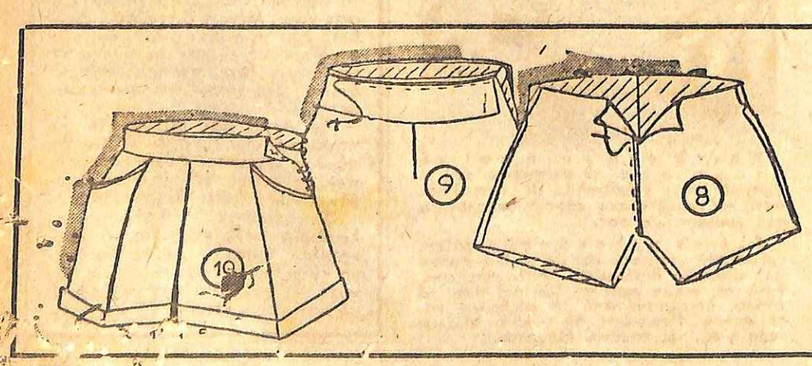

ΚΑΙ ΡΑΨΕΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΟΡΤ

Τὸ σὸρτ ποὺ σᾶς παρουσιάζομε εἶναι πάρα πολὺ σίκ. Οἱ δυὸ τσέπες, τὰ ρεβὲρ καὶ ἡ ζώνη δίνουν στὸ μοντέλο μας πολλὴ χάρι. Ἡ ζώνη μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ πέτσινη, ἀλλὰ στὴν περίπτωσι αὐτὴ πρέπει νὰ βάλετε θηλειὲς, γιὰ νὰ περνᾶ ἡ ζώνη ἀπὸ μέσα καὶ νὰ μὴ φεύγη.

Ἂν θέλετε νὰ τὸ φορέσετε στὸ βουνό, φτιάξετέ το ἀπὸ βελοῦδο κοτλέ, ποὺ εἶναι ὡραῖο καὶ ἔχει παράλληλα μεγάλη στερεότητα καὶ ἀντοχή. Ἂν δὲν ἔχετε βελοῦδο, φτιάξετέ το ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὕφασμα διαθέτετε.

Ἂν θέλετε νὰ φτιάξετε ἕνα σὸρτ γιὰ τὴν πλάζ, πρέπει νὰ χρησιμοποιήσετε ἀνάλογο βαμβακερὸ ἢ λινὸ ὕφασμα. Θὰ σᾶς πηγαίνη πολὺ καὶ θὰ μπορέσετε νὰ τὸ συνοδεύσετε μὲ ἕνα ζακετάκι ἢ μπολερὸ ἢ μπλουζίτσα κατάλληλη γιὰ τὴν πλάζ.

Ἐκτέλεσις ρελιοῦ

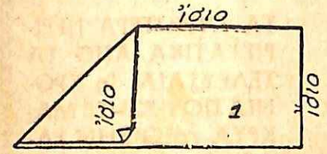

1. Τὸ ρέλι χρειάζεται πάντοτε λοξὸ ὕφασμα· γιὰ νὰ ἔχετε μιὰ κανονικὴ λόξα, θὰ πάρετε ἕνα κομμάτι ἴσιο ὕφασμα καὶ θὰ τὸ τσακίσετε μὲ τὸν τρόπο ποὺ σᾶς ὑποδεικνύομε δηλ. θὰ πάρετε τὴν ἐπάνω ἄκρη καὶ θὰ τὴν φέρετε στὸ ἴσιο μέρος κάτω, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἔχετε πραγματικὰ ἕνα λοξὸ κομμάτι. Γιὰ τὸ ρέλι τῆς τσέπης θὰ κόψετε μιὰ λουρίδα 3 ἑκ. φάρδος καὶ μάκρος ὅσο ἡ τσέπη.

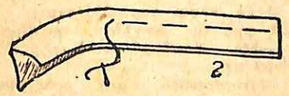

2. Διπλώσετέ το στὴ μέση καὶ τρυπώσετέ το ἔτσι ποὺ νὰ σχηματίσετε μιὰ καινούργια λουρίδα 1 ½ ἑκατ. φάρδος.

3. Ἀκουμπήσετε τὸ ρέλι σας στὴν τσέπη λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ πάρσιμο. Τὸ διπλὸ μέρος τοῦ ρελιοῦ θὰ εἶναι πρὸς τὰ κάτω. Τρυπώσετέ το, ράψετέ το.

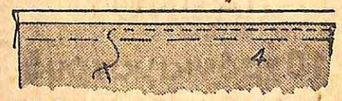

4. Τὸ ξετρυπώνετε καὶ τὸ σιδερώνετε γιὰ νὰ μὴ ζαρώνη. Γυρίστε τώρα τὸ ρέλι σας, τρυπώσετέ το αὐτὴν τὴ φορὰ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη καὶ ράψετέ το στὴν ἄκρη.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σὸρτ

Προτοῦ ἀρχίσετε τὴν ἐκτέλεσι τοῦ σὸρτ, πρέπει νὰ σᾶς ποῦμε μερικὲς λεπτομέρειες γιὰ νὰ σᾶς διευκολύνουμε. Ὅπως σᾶς γράφουμε καὶ στὴν ἀρχή, τὸ σὸρτ ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 διπλᾶ κομμάτια, τὰ ὁποῖα σᾶς τὰ δίνουμε σὲ μικρὸ μέγεθος μὲ κάθε λεπτομέρεια, τὰ δὲ ἄλλα 6 σᾶς τὰ δίνουμε καὶ αὐτὰ μὲ ἁπλᾶ στίγματα διότι θὰ γίνουν ἀκριβῶς τὰ ἴδια μὲ τὰ ἄλλα 6 ποὺ σᾶς δίνουμε λεπτομερῶς.

Οἱ γραμμὲς οἱ τελείως ἴσιες μὲ τὰ στίγματα εἶναι τὸ ἴσιο τοῦ ὑφάσματος καὶ αὐτὸ σᾶς τὸ σημειώνουμε γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ πάρετε τὰ μέτρα σας κανονικὰ γιὰ ν' ἀρχίσετε τὸ κόψιμο τοῦ σὸρτ.

Τὸ ρεβὲρ τοῦ σὸρτ θὰ σχηματισθῆ τρυπώνοντας ἀπὸ τὴν καλὴ τὴ δεύτερη γραμμὴ μὲ τὰ στίγματα, ἀκουμπώντας τὴν ἐπάνω στὴν πρώτη.

Κατόπιν θὰ τρυπώσετε τὴν τελευταία ἴσια γραμμὴ γυρίζοντάς το πρὸς τὰ μέσα τοῦ παντελονιοῦ καὶ θὰ τὸ ράψετε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Τὸ σιδερώνετε καὶ ἔχετε ἕτοιμο τὸ ρεβὲρ σας.

Ἕνας τρόπος γιὰ νὰ μάθετε νὰ ρελιάζετε

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ σὸρτ σᾶς δίνουμε μερικὲς συμπληρωματικὲς καὶ λεπτομερεῖς ὁδηγίες γιὰ τὸν τρόπο ποὺ θὰ ρελιάσετε τὶς τσέπες. Θὰ μάθετε ἔτσι νὰ βάζετε ρέλι ἢ φυτηλάκι ὅπου σᾶς χρειάζετε. Τὸ ρέλι ἢ φυτηλάκι γίνεται τὸ ἴδιο χρῶμα μὲ τὸ σύνολον ἢ μπορεῖτε νὰ τὸ βάλετε καὶ σὲ διαφορετικὸ χρωματισμό· αὐτὸ εἶναι ζήτημα δικό σας.

Η χαριτωμένη φούστα τοῦ μοντέλου μας χρειάζεται καὶ [illegible] λογο ριγὲ ὕφασμα μὲ ἐναλλασσόμενες καὶ ἀντίθετες ἀπογρώσεις. Τὸ πλάτος της σχηματίζεται μὲ ἀ[illegible]ιστες πιέτες γύρω-γύρω. Τὸ ζωνάκι ἀνεβαίνει ἐπάνω ἀπὸ τὴ μέση καὶ ἔχει τὶς ρίγες κάθετες καὶ ὄχι ὁριζόντιες. Τὸ μπλουζάκι εἶναι ἁπλούστατο καὶ κομψό. Δὲν ἔχει μανίκια, ὁ γιακᾶς εἶναι ὄρθιος μὲ μύτες ποὺ γυρίζουν καὶ φθάνουν ὡς τὴ γραμμὴ τοῦ ὤμου. Εἶναι ἕνα ὡραῖο σύνολο.

Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο φύλλο

Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ

Θὰ δημοσιεύση στὴ

«ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!»

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΖΗΣΕ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μερικὰ ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κεφάλαια :

—Στὴ Μεγάλη Βρεταννία, τὸ 1940—41 στὴ δραματικὴ περίοδο τῶν βομβαρδισμῶν.

—Τὸ δράμα τῶν Ἀγγλίδων.

—Τὸ πλοῖο τορπιλλίζεται.

Α.Φ. ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν στὴν Πορ—Μὲ βομβαρδιστικὸ τῆς Ρ. τογαλία.

—Λισσαβώνα, μιὰ οὐδέτερη πρωτεύουσα.

—Πρώτη ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἀμερικὴ: Νέα Ὑόρκη.

—Χόλλυγουντ. Μιὰ πραγματικὴ εἰκόνα του.

—Τὰ φίλμ ποὺ γύρισα.

—Μπρόντγουαίη. Τὸ ἀμερικανικὸ Θέατρο.

ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο φύλλο:

ΚΑΤΙΝΑΣ ΠΑΞΙΝΟΥ

10 χρόνια μακρυὰ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα

ΜΙΑ ΓΕΝΝΑΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

Μιὰ εὐγενικὴ ψυχὴ ποὺ δυσιάζεται γιὰ ἕνα ἀδῶο π[illegible]ισμα...

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Ἔτσι λοιπόν, εἶπε ἡ κυρία Λεκαστὲλ στὸ γιατρὸ Ντεγκράνζ, δὲ θέλετε νὰ παντρευτῆτε.

Ὁ γιατρὸς χαμογέλασε μὲ τὴν ἐπιμονὴ τῆς συνομιλητρίας του, παληᾶς οἰκογενειακῆς του φίλης στὸ σπίτι τῆς ὁποίας σύχναζε ἀπὸ τὰ παιδικά του χρόνια. Χαμογέλασε καὶ συγχρόνως κούνησε τὸ κεφάλι ἀρνητικά. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ κ. Λεκαστὲλ τοῦ εἶπε πάλι:

—Εἶναι κρίμα, γιατὶ ἐκείνη ποὺ ἔχω στὸ νοῦ μου, εἶναι πρώτης τάξεως καὶ δὲν ἔχει τὴν ὅμοιά της στὴ μικρή μας πόλι. Ὡραία, ἔξυπνη, ἄν καὶ ἐπαρχιώτισσα, καὶ τελεία νοικοκυρά.... Δὲ σᾶς ἑλκύουν ὅλ' αὐτά;

—Καθόλου, ἀπάντησε ὁ γιατρός.

—Εἶσθε λοιπὸν δύσκολος.

—Δὲν εἶμαι δύσκολος, ἀλλὰ σᾶς εἶπα ὅτι δὲν θέλω νὰ παντρευτῶ.

Ὁ γιατρὸς Ντεγκράνζ τὸ εἶπε αὐτὸ σὲ τόνο τόσο ἀποφασιστικὸ, ποὺ δὲν χωροῦσε πιὰ καμμιὰ συζήτησι. Ἡ κ. Λεκατσέλ ὅμως νόμισε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιμένη.

—Τέλος πάντων, εἶπε θἄχετε κάποιο λόγο. Καὶ ἐπειδὴ εἶμαι ἡ παλαιότερη φίλη τῆς μητέρας σου καὶ κατὰ τὴ βάφτισί σου βοήθησα τὴ νονά σου νὰ σὲ κρατήση, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σοῦ ζητήσω νὰ μοῦ ἐμπιστευθῆς τοὺς λόγους ποὺ σὲ ἐμποδίζουν νὰ παντρευτῆς.

—Ἐπιμένετε; ρώτησε ὁ γιατρὸς.

—Καὶ πολὺ μάλιστα, ἀπάντησε ἡ κ. Λεκαστὲλ. Εἶναι ζήτημα φιλοτιμίας γιὰ μένα. Εἶχα πλάσει τόσα ὄνειρα γιὰ σένα!..... καὶ τώρα τὰ βλέπω νὰ σκορπίζουν χωρὶς νὰ ξέρω τὸ λόγο.

Ἀκολούθησε σιωπὴ. Ὁ γιατρὸς εἶχε κατσουφιάσει καὶ φαινόταν σὰ νὰ προσπαθοῦσε νὰ συγκεντρώση κάποιες ἀναμνήσεις του. Τέλος ἄρχισε νὰ διηγεῖται:

—Θὰ θυμᾶστε, ἀγαπητή κυρία, ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς διαμονῆς μου στὸ Παρίσι εἶχα κάποιες προστριβὲς μὲ τὸν πατέρα μου. Ἡ μητέρα μου, ποὺ τόσο σᾶς ἀγαποῦσε θὰ σᾶς μίλησε πιστεύω, σχετικά. Στὸ σπίτι μου βρίσκανε ὅτι ἀργοῦσα νὰ τελειώσω τὶς τελευταῖες ἐξετάσεις μου, ἐνῶ τὶς τελείωσα τόσο γοήγορα. Ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἀργοπορίας αὐτῆς; Ὁ πατέρας μου ὑποπτευόταν κάποια γυναικοδουλειά καὶ γι' αὐτὸ ἦρθε ξαφνικὰ καὶ μ' ἐπισκέφθηκε στὸ Παρίσι μὰ πληροφορήθηκε ὅτι περνοῦσα μιὰ ζωὴ ταχτική. Καὶ πραγματικά, χωρὶς νὰ εἶμαι ἀσκητής, ἡ διαγωγή μου δὲν εἶχε τίποτα τὸ ἀξιοκατάκριτο. Ἀφοῦ μάζεψε ἀπὸ τοὺς γνωστούς μας τὶς πληροφορίες ποὺ τοῦ χρειάζονταν, ὁ πατέρας μου, ἕνα πρωί κατὰ τὶς ἑννιὰ ἀνέβηκε ξαφνικὰ στὸ δωμάτιό μου καὶ μὲ βρῆκε σκυμμένο στὴν ἀνατομία μου νὰ μελετῶ. Αὐτὸ τοῦ ἔκαμε καλὴ ἐντύπωσι, ἀλλὰ ἐξακολούθησε νὰ ψάχνη ὀλόγυρα μὲ τὰ μάτια του τὸ δωμάτιό μου, ὅταν σὲ μιὰ γωνίτσα εἶδε μιὰ μικροσκοπικὴ φωτογραφία παιδιοῦ, ποὺ τὸν κύτταζε καὶ τοῦ χαμογελοῦσε ἀγγελικά. Σούφρωσε τὰ φρύδια του καὶ γυρίζοντας σὲ μένα μοῦ εἶπε ἀπότομα.

—Τὶ σημαίνει αὐτό;

—Τίποτα, τοῦ ἀπάντησα, εἶναι τὸ παιδί κάποιου φίλου μου.

—Μὴν προσπαθῆς νὰ μοῦ εἰπῆς ψέματα! μοῦ εἶπε.

—Δὲν λέω καθόλου ψέματα!

Ἡ μπόρα ἦταν ἕτοιμη νὰ ξεσπάση καὶ παρ' ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις μου, ὁ πατέρας μου ἦταν ἀμετάπιστος. Τὴν ἴδια στιγμὴ σὰν νὰ εἶχαν συνωμοτήσει ἐναντίον μου ὅλες οἱ συμπτώσεις, ἀκούστηκαν βήματα στὴ σκάλα. Ἔτρεξα πρὸς τὰ ἐκεῖ, μὰ ἦταν ἀργά, γιατὶ μόλις ἄνοιξα τὴν πόρτα παρουσιάστηκε ἀμέσως ἕνα παιδάκι, τὸ ἴδιο τῆς φωτογραφίας, καὶ πίσω του ἀκολουθοῦσε μιὰ γυναίκα. Τὸ παιδάκι πήδησε στὴν ἀγκαλιά μου φωνάζοντας:—«Πατεράκη μου!..... Ὁ πατέρας μου μοῦρριξε τότε μιὰ ἄγρια ματιὰ ἐνῶ ἡ γυναίκα πέρνοντας τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιά της, ἔφυγε ἀμέσως, ζητώντας συγγνώμη.

—Ὡραῖα! Μπράβο σου! μοῦ εἶπε τότε πνιγμένος ἀπὸ ἀγανάκτησι ὁ πατέρας μου κι' ἀμέσως συνέχισε μὲ φωνὴ αὐστηρὴ μ' ἕνα τόνο ρητὸ καὶ κατηγορηματικό:

—Θὰ σοῦ στέλνω ἀκόμα ἕνα χρόνο χρήματα γιὰ νὰ τελειώσης τὶς σπουδές σου. Ὕστερα οὔτε δεκάρα. Καὶ τὸ ἴδιο βράδυ, πέρνοντας τὸ τραῖνο ἔφυγε.

—Ὥστε εἶναι ἀλήθεια, διέκοψε ἡ κ. Λεκαστὲλ ὅτι ἔχετε παιδί;

—Τὰ φαινόμενα μὲ καταδικάζουν, ἀπάντησε ὁ γιατρός, ἀλλὰ τὸ παιδὶ δὲν ἤτανε δικό μου. Δὲν θὰ μὲ πιστέψετε, ὅπως δὲν μὲ πίστεψε κι' ὁ πατέρας μου, μὰ ὅτι θὰ σᾶς διηγηθῶ εἶναι ἡ καθαρὴ ἀλήθεια. Στὸ Παρίσι βέβαια εἶχα κάποιες αἰσθηματικὲς ἱστοριοῦλες, μὰ ἐκείνη ποὺ μ' ἄρεσε περισσότερο ἦταν ἡ.... μὰ τὶ σᾶς ἐνδιαφέρει τόνομά της; Ἂς τὴν εἰποῦμε Ναντίνα. Δὲν ἦταν βέβαια καμμιὰ κόρη βασιλέων. Τὴν ἐγνώρισα σὲ κάποιο χορὸ καὶ σὲ μιὰ βδομάδα γίναμε στενοὶ φίλοι. Πέρασαν δυὸ μῆνες καὶ ἦρθε ὁ Ἰανουάριος ὁ μήνας ποὺ ὅλο τὸ Παρίσι γλεντᾶ. Ἕνα βράδυ λοιπόν, ποὺ ἤμουν σκυμμένος στὴ μελέτη μου, τινάχτηκα ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ θόρυβο, τὶς φασαρίες καὶ τὶς φωνὲς ποὺ ἀντήχησαν στὴ σκάλα.

Σὲ λίγο ἄκουσα δυὸ χτυπήματα στὴν πόρτα μου καὶ πρὶν προφτάσω νὰ φωνάξω «ἔμπρός», δυὸ φίλοι μου μαζὶ μὲ τὶς φιλενάδες τους καὶ μὲ τὴ Ναντίνα εἰσωρμοῦσαν μέσα στὸ δωμάτιό μου. Μὲ ξεσήκωσαν διὰ τῆς βίας, μὲ κατέβασαν κάτω καὶ σὲ λίγο τραγουδοῦσα καὶ φώναζα κι' ἐγὼ μαζί τους στὸ δρόμο. Κατὰ τὴ μία ὕστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, τραβήξαμε γιὰ τὸ σπίτι τῆς Ναντίνας, ποὺ μᾶς εἶχε καλέσει γιὰ τσάϊ. Ὅταν πλησιάσαμε στὴν πόρτα, εἴδαμε ἄξαφνα στὸ κατῶφλι ἕνα παράξενο δέμα ποὺ κινιόταν.

—Ἀ! τὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ κουνιέται; φώναξε τρομαγμένη κάπως ἡ Ναντίνα καὶ σκύβοντας σήκωσε τὸ περίεργο δέμα. Ἦταν ἕνα μωρό!....

—Ἀ! τὶ κακὴ μάνα αὐτὴ ποὺ τὸ πέταξε δῶ πέρα!... φώναξε ἡ Ναντίνα. Τὸ δυστυχισμένο μωρό!

Τὰ μάτια της βούρκωσαν καὶ ἦταν τρομερὰ συγκινημένη. Μία ἀπὸ τὶς δυὸ ἄλλες νέες εἶπε τότε:

—Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τ' ἀφήσουμε νὰ κοιμηθῆ ὅλη τὴ νύχτα ὄξω ἀπὸ τὴν πόρτα!

—Ἐ! ὄχι βέβαια, εἶπε ἡ Ναντίνα. Θὰ τὸ πάρω ἀπάνου καὶ αὔριο εἰδοποιοῦμε τὴν ἀστυνομία.

Τὸ μωρὸ τοποθετήθηκε μέσα σ' ἕνα καλαθάκι ἐργοχείρων καὶ σὲ λιγάκι ὅταν ζεστάθηκε, ἔβγαλε τὰ χεράκια του καὶ μᾶς κύτταζε μὲ τὸ ἀόριστο βλέμμα του, προσπαθώντας νὰ γνωρίση τὸ περιβάλλον, ὅπου βρισκόταν. Ἦταν ὡραῖο σὰν ἀγγελοῦδι, μὲ τὶς χρυσόξανθες μπουκλίτσες τῶν μαλλιῶν γύρω στὸ μετωπάκι του, ποὺ ἔμοιαζαν σὰ φωτοστέφανος. Πήραμε τὸ τσάϊ μας χωρὶς φωνὲς, χωρὶς θόρυβο, γιὰ νὰ μὴν ταράξουμε τὸν ὕπνο τοῦ μωροῦ καὶ φύγαμε. Τὴν ἄλλη μέρα κατὰ τὶς δέκα συγκεντρωθήκαμε ὅλοι στὸ σπίτι τῆς Ναντίνας. Ἦταν ὑπέροχη μὲ τὰ ξανμμένα μάγουλά της καὶ τὰ μάτια της ποὺ σπιθοβολοῦσαν.... Ἤθελε νὰ κρατήση τὸ μωρό.

—Ὄχι! τῆς φωνάζαμε, δὲν εἶναι δυνατὸν. Αὐτὸ ποὺ σκέπτεσαι νὰ κάμης εἶναι τρέλλα. Δὲ θὰ μπορέσης νὰ τὸ ἀναθρέψης.

—Θὰ μπορέσω, ἀπαντοῦσε ἐκείνη μ' ἕναν τόνο ἀποφασιστικὸ στὴ φωνή της.

Πῶς εἶχε ἀλλάξει ἔτσι στὴ στιγμὴ ἡ Ναντίνα μου! Πέρασαν μερικὰ λεπτὰ στενόχωρης σιωπῆς. Ὕστερα ἡ Ναντίνα μᾶς εἶπε:

—Θὰ μὲ βοηθήσετε νὰ τὸ κρατήσω. Ἂν μᾶς φέρη δυσκολίες ἡ ἀστυνομία, θὰ φροντίσετε νὰ τὶς παρακάμψουμε.

Ἐδέχτηκαν ὅλοι καὶ, φυσικὰ, κι' ἐγὼ, χωρὶς νὰ τὸ θέλω. Μετὰ μερικὲς βδομάδες, συλλογίστηκα, θἄχη βαρεθῆ ἡ Ναντίνα, νὰ παίζη τὸ ρόλο τῆς μητέρας καὶ θὰ πάη νὰ παραδώση τὸ μωρὸ στὴν ἀστυνομία. Μὰ ἡ γυναικεία καρδιὰ εἶναι μυστήριο. Ἡ Ναντίνα ἐξακολουθοῦσε πάντα νὰ εἶναι μητέρα καὶ, τὸ σπουδαιότερο, κατώρθωσε νὰ μεταδώση καὶ σὲ μένα τὰ αἰσθήματα τοῦ πατέρα. Τὸ μικρὸ μεγάλωνε, δυνάμωνε καὶ ἄρχισε νὰ περπατᾶ γύρω στοὺς καναπέδες, στηριζόμενο στὰ παχουλὰ χεράκια του. Καὶ εἶχε ἕνα χαμόγελο τόσο φωτεινὸ καὶ τόσο ἐκφραστικὸ, ὅταν μᾶς κύτταζε! Ἄρχισε νὰ μὲ φωνάζη «μπαμπᾶ» καὶ τὴ Ναντίνα μου «μαμᾶ». Εἴμαστε ξετρελλαμένοι καὶ οἱ δυὸ μας μαζί του.

Ὁ γιατρὸς Ντεγκράνζ σταμάτησε λίγο καὶ ὕστερα ξανάρχισε.

—Ἔτσι ζούσαμε ἐπὶ πέντε χρόνια ὥς ποὺ ἦρθε ὁ πατέρας μου ὅπως σᾶς εἶπα καὶ βρῆκε ἐκείνη τὴν προδοτικὴ φωτογραφία. Ἕνα χρόνο ἀκόμα καὶ θὰ σταματοῦσε τὰ τροφεῖα. Ἐπειδὴ τὸν ἤξερα γιὰ ἄνθρωπο ποὺ ὅτι ἔλεγε τὸ πραγματοποιοῦσε, ἑτοίμασα τὶς τελευταῖες ἐξετάσεις μου καὶ τὴν ἐνέσιμο διατριβή μου. Ὁ ἕνας χρόνος ὅμως πέρασε, χωρὶς νὰ τὸν καταλάβω. Τὸ παιδὶ πιὰ τὸ λάτρευα σὰν δικό μου. Ὡστόσο, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσα νὰ ἐξοικονομήσω ὅτι μᾶς χρειαζόταν γιὰ νὰ ζοῦμε, ἀναγκάστηκα νὰ ὑποκύψω στὴν ἀνάγκη καὶ στὴ λογική. Ἔτσι ἕνα βράδυ ἔγινε ὁ μοιραῖος χωρισμός. Ἀ! τὶ τρομερὴ στιγμή! Πόσο σκληρὰ ξεσκίστηκε ἡ καρδιά μου! Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴν ἀπελπισία τῆς Ναντίνας μου.

—Καταλαβαίνω, εἶπε ἡ κ. Λεκαστὲλ. Καὶ ἔχετε εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Ναντίνα.... ἀπ' τὸ μικρό;...

—Κάθε βδομάδα πέρνω ἀπὸ τὴ Ναντίνα ἕνα ὁλόκληρο δέμα ἐπιστολὲς. Στὸ τέλος κάθε ἐπιστολῆς της ὁ μικρούλης ὀρνιθοσκαλίζει μερικὰ λόγια στὸν «ἀγαπημένο του πατεράκη». Ὁρίστε, θέλετε νὰ δῆτε;

Καὶ ὁ γιατρὸς Ντεγκράνζ ἔβγαλε ἕνα χαρτὶ καὶ τόδειξε στὴν κ. Λεκαστὲλ, ἐνῶ τὰ μάτια του εἶχαν βουρκώσει. Ἦταν ἕνα γράμμα τοῦ μικρούλη. Ὁ γιατρὸς τόφερε ξαφνικὰ στὰ χείλη του, τὸ φίλησε καὶ ἐξακολούθησε:

—Καταλαβαίνετε τώρα γιατὶ δὲ θέλω νὰ παντρευτῶ;

Ἡ κ. Λεκαστὲλ τοῦσφιξε τὸ χέρι καὶ μὲ μωνή, ποὺ πνιγόταν ἀπὸ συγκίνησι τοῦ εἶπε:

—Εἶστε γενναία καρδιά, γιατρέ!.....

ΕΔΜ. ΒΙΝΤΩ

★

Πῶς πλάστηκε τὸ ἄλογο

Γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἀράπικου ἀλόγου, οἱ Ἄραβες διηγοῦνται τὸν ἑξῆς μῦθο:

Ὅταν ὁ μεγάλος Θεὸς θέλησε νὰ πλάση τὸ ἄλογο, φώναξε τὸ Νοτιᾶ καὶ τοῦ εἶπε :

— Ἀπὸ σένα θὰ δημιουργήσω ἕνα ὡραῖο πλάσμα, ποὺ πρόκειται νὰ τιμήση κι' ἐμένα κι' ἐκείνους ποὺ θὰ τὸ περιποιοῦνται. Σκέφτομαι νὰ δημιουργήσω τὸ ὄμορφο ἀράπικο ἄτι. Συμπυκνώσου, λοιπόν, καὶ πάρε μορφὴ ὁρατή.

Ἔτσι μίλησε ὁ Θεὸς κι' ὁ Νοτιᾶς ἀμέσως συμπυκνώθηκε καὶ πῆρε τὴ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμα ἑνὸς ὑπέροχου ἀράπικου ἀλόγου.

Ὁ Θεὸς τότε τοῦ φύσησε πνοὴ ζωῆς καὶ τοῦ εἶπε :

— Πήγαινε, ὦ [illegible] μου πλάσμα, τρέξε στὴν πεδιάδα, σκίρτησε μέσα στὰ λειβάδια, τραγούδησε μὲ τὸ χαμετισμό σου.

Καὶ τὸ ἀράπικο ἄτι ἔφυγε τότε [illegible] πρός, σὰν τὸν ἄνεμο, γιὰ νὰ κατακτήση ὅλη τὴ γῆ...

Η ΑΓΝΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ!...

Τὸ πολύκροτο βιβλίο τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ Γυναικολόγου ΜΑΡΙΟ ΚΑΣΤΑΛΛΟ καὶ τῆς συνεργάτιδός του μαίας ΣΕΣΙΛΙΑ ΣΟΥΛΤΣ, ποὺ ἐσημείωσε καταπληκτικὴ ἐπιτυχία παντοῦ ὅπου ἐκυκλοφόρησε σὲ ἑκατομμύρια ἀντιτύπων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ βιβλίο αὐτό, κυρία μου, ἐνδιαφέρει σᾶς. Γιὰ σᾶς γράφτηκε. Γιὰ σᾶς μιλάει. Καὶ ἔχει σὰν σκοπὸ νὰ σᾶς βοηθήση νὰ ζήσετε, ἴσως - ἴσως, περισσότερα χρόνια, νὰ γνωρίσετε καλὰ τὸν ἑαυτό σας, τὸ ἴδιο σας τὸ σῶμα!

Ἂν εἶσθε φυσιολογικὴ γυναίκα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, ξοδεύετε ἀρκετὸν καιρὸ γιὰ νὰ σκεφθῆτε τὸν ἑαυτό σας, τὸν ἐξωτερικό σας ἑαυτό, δηλαδή. Πῶς θὰ χτενισθῆτε, πόσο μακρυὰ θὰ κόψετε τὰ νύχια σας, πόσο φαρδειὰ μέση ἔχετε, τὶ χρῶμα κραγιὸν θὰ φορέσετε,—ὅλες αὐτὲς οἱ λεπτομέρειες καὶ πλῆθος ἄλλες, ποὺ δημιουργοῦν τὸ ἐξωτερικὸ ἐγώ σας, ἀπαιτοῦν ἀρκετὴ προσοχὴ καὶ μελέτη ἀπὸ σᾶς. Εἴτε προσπαθεῖτε ν' ἀποκτήσετε σύζυγο, ἢ ν' ἀρέσετε στὸ σύζυγό σας, ἀνέχετε, εἴτε προσπαθεῖτε νὰ κερδίσετε τὴν ἐπιδοκιμασία τῆς νεαρῆς κόρης σας ἢ τὴν ἐκτίμησι τῶν συναδέλφων σας, τὸ σεβασμὸ τοῦ νέου σας προϊσταμένου, θὰ διαθέσετε πολὺ χρόνο γιὰ νὰ σκεφθῆτε πῶς θὰ φερθῆτε. Ἀκόμα κ' ἂν ὁ Θεὸς σᾶς ἐπροίκισε μὲ ἄφθονα φυσικὰ χαρίσματα, βοηθῆτε κ' ἐσεῖς τὴ φύσι μὲ τὴν προσεκτικὴ σας συμπεριφορὰ καὶ τὴν κατάλληλη ἐκλογὴ τῶν φορεμάτων καὶ τῶν καλλυντικῶν σας.

Ὁ χρόνος ποὺ διαθέτετε γιὰ νὰ περιποιῆσθε τὸ ἐξωτερικό σας εἶναι χρόνος καλὰ ξοδεμένος. Ὅσο εὐγενικὴ ψυχὴ κι' ἂν ἔχη μιὰ γυναίκα, εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐλέπη μὲ χαρούμενο μάτι τὴ ζωή, ὅταν γνωρίζη πὼς ἡ ἐμφάνισί της μοιάζει μὲ ἀστεία καρικατούρα. Παράλληλα, μιὰ ἑλκυστικὴ γυναίκα εἶναι πάντα γαρὰ τῶν ματιῶν γιὰ ὅλους καὶ μέσα στὴν ταραγμένη ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε, κάθε γυναίκα ἔχει χρέος νὰ φαίνεται, ὅσο πιὸ καλὰ μπορεῖ, γιὰ νὰ ἔχη ὑψηλὰ τὸ ἠθικό της. Μὴν ἀλλάζετε, λοιπόν, τὸ πρόγραμμά σας, νὰ κάνετε τὸν ἑαυτό σας νὰ λουλουδίζη. Ὅλα αὐτὰ εἶναι καλά, ὑπὸ τὸν ὅρο, φυσικά, νὰ μὴ ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον τῆς ζωῆς σας.

Ὡστόσο, παράλληλα μὲ ὅλα τὰ ἄλλα, πρέπει ν' ἀφιερώνετε καὶ μερικὲς σκέψεις στὸ ἐσωτερικό σας ἐγώ, ἀποδίδοντας τὴ σημασία ποὺ πρέπει σ' αὐτά, ποὺ ἐμεῖς οἱ γιατροὶ τὰ λέμε «ὄργανα ἀναπαραγωγῆς». Ἡ ἐπιτυχία ποὺ θὰ ἔχετε σὰν σύζυγος καὶ σὰν μητέρα, ἡ ἴδια σας ἡ ἐπιτυχία σὰν γυναίκα ποὺ εἶσθε, εἶναι σφιχτοδεμένη μὲ τὸ κομμάτι αὐτὸ τοῦ κορμιοῦ σας. Κάτι πρέπει νὰ γνωρίζετε γιὰ τὴ γεωγραφία τῶν ὀργάνων ποὺ σᾶς κάνουν θηλυκή, πρέπει νὰ ἐξέρετε πῶς λειτουργοῦν τὰ ὄργανα αὐτά. Ἂν δώσετε στὸ ἐσωτερικό σας ἐγὼ ἕνα μικρούτσικο κομμάτι ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴ ποὺ δίνετε στὸ ἐξωτερικὸ ἐγώ σας, θὰ βοηθήσετε πολὺ τὸν ἑαυτό σας νὰ ἔχη ὑγεία καὶ θ' ἀποκτήσετε ἤρεμο καὶ αἰσιόδοξο μυαλό. Ἀκόμα καὶ μιὰ μικρὴ γνῶσι γιὰ τὴν ἀνατομία καὶ τὴ λειτουργία τῶν ὀργάνων σας μπορεῖ νὰ σᾶς προφυλάξη ἀπὸ πολλὲς στενοχώριες καὶ νὰ σᾶς ἀπαλλάξη ἀπὸ πολλὲς δυσάρεστες στιγμὲς στὴ μιὰ ἢ στὴν ἄλλη ἐποχὴ στὸ δρόμο τῆς ζωῆς σὰν γυναίκα.

Οἱ σφαλερὲς ἀντιλήψεις καὶ οἱ προλήψεις ἐξακολουθοῦν ἀκόμα νὰ σκεπάζουν σὲ καταπληκτικὸ βαθμὸ μὲ τὸ πέπλο τους, τὶς ἀλήθειες ποὺ ἀφοροῦν τὶς «γυναικεῖες παθήσεις». Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς εἶναι τόσο φοβερές, ποὺ μποροῦν νὰ κάνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ χάση τὸν ὕπνο του. Καὶ ὡστόσο, τὶς ἰδέες αὐτὲς τὶς πιστεύουν γυναῖκες ποὺ δὲν εἶναι διόλου κουτές. Μιὰ ἀνάρμοστη σεμνοτυφία ἐμποδίζει πολλὲς γυναῖκες νὰ συζητήσουν τὰ ἰδιαίτερα προβλήματα τῆς ὑγείας τους μὲ τὸ μόνο κατάλληλο πρόσωπο, μὲ τὸ γιατρό δηλαδή. Κι' αὐτὸ ἔχει σὰν συνέπεια ν' ἀπλώνωνται σὰν τὸ πυροτέχνημα ὅλα τὰ παραμύθια, ποὺ ἔλεγαν οἱ μαμμὲς τοῦ παλιοῦ καιροῦ καὶ ὅλες οἱ παρερμηνεῖες τῆς ἀλήθειας, ποὺ γίνεται ἀντικείμενο κουτσομπολιοῦ. Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ καταπολεμηθοῦν οἱ ἐπικίνδυνες καὶ φανταστικὲς ἀντιλήψεις εἶναι νὰ κυκλοφορήσουν σὲ πλατειὰ κλίμακα οἱ αὐθεντικὲς καὶ ἔγκυρες πληροφορίες τῆς ἐπιστήμης γιὰ ἐξηκριβωμένα γεγονότα. Γιὰ τοῦτο γράφτηκε τὸ βιβλίο αὐτό.

Πολλὲς γυναῖκες βασανίζονται χρόνια καὶ χρόνια ἀπὸ ἕναν ἀδιάκοπο φόβο, τὸ φόβο μὴν τυχὸν ἀρρωστήσουν. Δὲν πρέπει, λοιπόν, ν' ἀποροῦμε ποὺ μερικὲς γυναῖκες βουλιάζουν μέσα στὶς οἰκογενειακές τους ὑποχρεώσεις καὶ ζοῦν μιὰν ἄχαρη καὶ ἄγρωμη ζωή. Ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριώτερους σκοποὺς αὐτοῦ τοῦ βιβλίου εἶναι νὰ διαλύση τὸ φόβο. Ἡ γνῶσι ἀπελευθερώνει τὸν ἄνθρωπο. Καὶ πιστεύω ταπεινὰ πὼς οἱ γνώσεις, ποὺ θ' ἀποκομίσετε ἀπὸ τὰ κεφάλαια ποὺ θ' ἀκολουθήσουν, θὰ γεμίσουν κατανόησι κι' ἐλπίδα τὶς καρδιὲς ἐκείνων ποὺ τὶς τυραννοῦν ἀνύπαρκτοι καὶ μάταιοι φόβοι.

Ὅσο πιὸ πολλὰ μαθαίνει κανεὶς γιὰ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα — γιὰ τὸ πολύπλοκο σχῆμα του καὶ τὸ λεπτὸ μηχανισμό του — τόσο περισσότερο ἐκτιμᾶ τὴν πιὸ θαυμαστὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Ἂν θαυμάζετε τὰ δημιουργήματα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν βλέπετε μιὰ πυραμίδα, ἕναν οὐρανοξύστη, ἕνα ὑπερωκεάνειο, ἕνα πελώριο φράγμα, τότε τὸ βιβλίο αὐτὸ θὰ σᾶς κάνη νὰ σκεφθῆτε: Καὶ ὅταν σᾶς πῆ κανεὶς «εἶσθε θαυμάσια» ἀσφαλῶς θὰ συμφωνήσετε μαζί του. Γιατὶ εἶσθε πραγματικὰ θαυμάσια καὶ ἂν ἔχετε ἀδιάκοπα στὸ μυαλό σας πόσο ἀξιοθαύμαστη εἶσθε ἀπὸ βιολογικὴ ἄποψι, θὰ φροντίσετε πολὺ τὸ σῶμα σας ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικά.

Ὁ γυναικολόγος, εἴτε στὸ νοσοκομεῖο βρίσκεται, εἴτε στὸ γραφεῖο του μέσα, βλέπει πολλὰ ποὺ τὸν κάνουν νὰ κλαίη μόνος του. Κι' ἀπὸ τὰ πιὸ τραγικὰ ἐπεισόδια τῆς ἐπαγγελματικῆς του ζωῆς, εἶναι ἡ ἄρρωστη ποὺ ἔρχεται πολὺ ἀργὰ γιὰ θεραπεία, ψιθυρίζοντας: «Ἀχ, ἂν τὸ ἤξερα!» Καὶ ὁ γιατρὸς ἐπίσης εὔχεται θερμὰ νὰ τὸ ἤξερε ἡ ἄρρωστή του ἐγκαίρως.

Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη προχωρεῖ μὲ τεράστια ἅλματα, χρόνο μὲ τὸ χρόνο. Ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἐργαστήριο, ὅπου ὁ ἐπιστήμων ἀνακαλύπτει θαυματουργὰ μέσα νὰ σώζη τὶς ἀνθρώπινες γενεές, ἕως τὸ σπίτι ὅπου χρειάζονται τὰ θαυματουργὰ αὐτὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης, ὑπάρχει σωστὸ χάσμα. Καὶ τὸ μοναδικὸ γεφύρι ποὺ μπορεῖ νὰ καλύψη τοῦτο τὸ χάσμα εἶναι ἡ γνῶσι.

ΜΑΡΙΟ Α. ΚΑΣΤΑΛΛΟ, γυναικολόγος

1ον

Τὸ πρόβλημα τῆς καταγωγῆς σας, σᾶς ἀπασχόλησε γιὰ πρώτη φορὰ ὅταν δὲν εἴχατε ἀκόμη ἀλλάξει τὰ πρῶτα σας δοντάκια. Τὸ μυστικὸ τῆς ζωῆς τὸ μάθατε ἀπὸ τότε. Ἀλλὰ καθὼς οἱ γονεῖς καὶ οἱ δάσκαλοι τῆς Φυσιολογίας ἀποφεύγουν νὰ ἐξηγήσουν στοὺς νέους τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀναπαραγωγῆς, θὰ κατάστῶ στὸ κεφάλαιο αὐτὸ μὲ τὸ πῶς δημιουργηθήκατε. Ἡ πλήρης γνῶσις τοῦ ἑαυτοῦ σας πρέπει νὰ ἀρχίση ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς σας. Ὅταν ἀναγνωρίσετε τὸν μηχανισμὸ τῆς προελεύσεώς σας μόνο τότε θὰ καταλάβετε ὅτι τὸ μεγαλύτερο θαῦμα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ παρουσία σας μέσα σ' αὐτόν.

Ἡ φυσική σας δημιουργία ὡς ἀνθρώπου ἄρχισε ἐννέα μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησί σας. (Ἂν ὅμως γεννηθήκατε πρόωρα, τότε ἡ ζωή σας ἄρχισε ὀκτὼ ἑπτὰ ἢ καὶ ἕξη ἀκόμα μῆνες προτοῦ νὰ γεννηθῆτε).

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη συναντήθηκε τὸ ἀνδρικὸ στοιχεῖο τοῦ πατέρα σας, τὸ «σπερματοζωάριο» μὲ τὸ γυναικεῖο στοιχεῖο τῆς μητέρας σας, τὸ «ὠάριο» (εἰκ. 1). Τὰ δυὸ αὐτὰ στοιχεῖα—τὸ ἀνδρικὸ καὶ τὸ γυναικεῖο κύτταρο—εἶναι μικροσκοπικά, ἑκατὸ φορὲς ἀπὸ τὸ λεκὲ τῆς μυίγας! Μὲ τὴν ἕνωσί τους ἄρχισε μιὰ καινούργια ζωή, ἡ δική σας ἡ ζωή. Γιὰ σκεφθῆτε το! Μέσα σὲ δυὸ κύτταρα τόσο λεπτά, ποὺ γιὰ νὰ τὰ δῆ τὸ μάτι χρειάζεται μικροσκόπιο μεγάλης δυνάμεως, μέσα σὲ δυὸ τέτοια κύτταρα περικλείσθηκε τὸ σύνολο τοῦ περίπλοκου μηχανισμοῦ τῆς ὑπάρξεώς σας, τοῦ μηχανισμοῦ ποὺ τρώει, κοιμᾶται, στοχάζεται, ἐργάζεται. (Εἰκόνα 2).

Αὐτὰ τὰ δύο λεπτὰ κύτταρα—τὰ δυὸ ἀρχικὰ κύτταρα ἀπ' ὅπου ξεπήδησε ἡ ζωή σας—ἑνώθηκαν καὶ σχημάτισαν τὸ πρῶτο σας ἀνθρώπινο κύτταρο. Τὸ κύτταρο αὐτὸ διαιρέθηκε σὲ τέσσερα κύτταρα. Τὰ τέσσερα κύτταρα σὲ ὀκτώ. Τὰ ὀκτὼ σὲ δεκαέξη καὶ ἔπειτα σὲ 32 κλπ. Τὸ κάθε κύτταρο τῆς ὑποδιαιρέσεως ἐξελίχθηκε καὶ ἔγινε κόκκαλα, δέρμα, ἐσωτερικὰ ὄργανα, ὅλα στὶς καλοσχηματισμένες τους κατηγορίες. Ἂν χαλοῦσε μιὰ ὑποδιαίρεσις, ἂν π.χ. 32 κύτταρα χωρίζονταν σὲ ἄλλα 62 καὶ ὄχι σὲ ἄλλα 64, τότε ἴσως νὰ σᾶς ἔλλειπε τὸ στομάχι σας ἢ ἕνα πόδι ἢ τὸ.... κεφάλι σας. Εὐτυχῶς καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ ὅλους μας ἡ φύσις εἶναι κατὰ κανόνα ἐξαίρετος μαθηματικός. (Εἰκόνα 3).

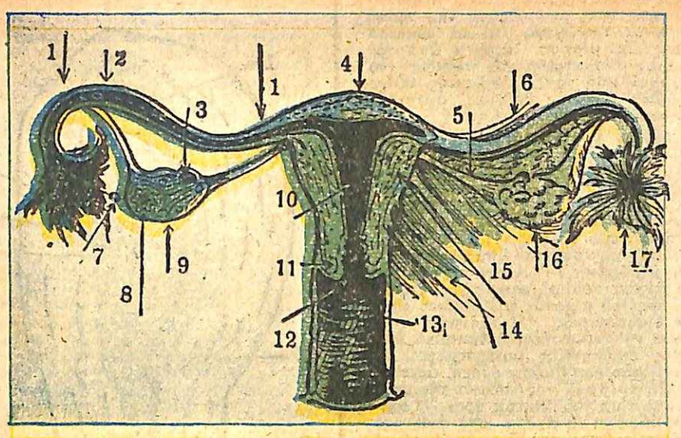

Εἰκόνα 1.— Διάγραμμα τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων τῆς γυναίκας

1) Σάλπιγξ. 2) Τὸ σπερματοζωάριο καὶ τὸ ὠάριο συναντῶνται. 3) Ὥριμο ὠάριο. 4) Βάσις τῆς μήτρας. 5) Σύνδεσμος τῆς ὠοθήκης. 6) Στρογγύλος σύνδεσμος. 7) Σπερματοζωάριο συλλαμβανόμενο ἀπὸ τοὺς κροσσοὺς καὶ εἰσερχόμενο στὸν κῶδωνα τῆς σάλπιγγος. 8) Ὠάριο στὸ δρόμο πρὸς τὴ σάλπιγγα. 9) Ὠοθήκη. 10) Κοιλότης τῆς μήτρας. 11) Τράχηλος τῆς μήτρας. 12) Στόμιο τῆς μήτρας. 13) Κόλπος. 14) Σύνδεσμος. 15) Σῶμα τῆς μήτρας. 16) Ὠοθήκη. 17) Κροσσοί.

Ἡ ταχύτητα τῆς ἀναπτύξεώς σας πρὶν νὰ γεννηθῆτε ξεπερνᾶ ἀκόμα καὶ τὰ παραμύθια. Μέσα σὲ 280 μέρες, ἀπὸ μιὰ ταπεινὴ διγενῆ πυρηνικὴ μονάδα ἐξελιχθήκατε καὶ γίνατε μιὰ συμπληρωμένη τέλεια ἀνθρώπινη ὕπαρξις, ποὺ ζύγιζε κατὰ μέσον ὅρον τρία κιλά. Καὶ ἦταν ἐφωδιασμένη ἡ ὕπαρξις αὐτὴ μὲ τὰ ὄργανα, τοὺς μυῶνες τὰ νεῦρα, τὰ κόκκαλα καὶ τὶς ἰδιότητες ποὺ ἔχετε ἀκόμη καὶ σήμερα.

Ἂς ἐξετάσουμε τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀναπτύξεώς σας, προτοῦ γεννηθῆτε, χωρίζοντας τὶς 280 ἡμέρες σὲ δέκα σεληνιακοὺς μῆνες ἀντὶ νὰ τὶς λογαριάσουμε σύμφωνα μὲ τὴ συνηθισμένη βάσι τῶν ἐννέα μηνῶν τοῦ ἡμερολογίου, ποὺ δὲν χωρίζεται ἀκριβῶς.

Πρῶτος σεληνιακὸς μήνας. Μεγαλώσατε σὰν αὐγὸ περιστεριοῦ. Ζυγίζατε σχεδὸν ἕνα γραμμάριο καὶ εἴχατε μῆκος ἕνα ἑκατοστόμετρο περίπου. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὸ ἀνάστημά σας ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ἦταν καθόλου μεγάλο! (Εἰκ. 4). Τὰ κύτταρά σας δὲν παρουσίαζαν πιὰ τὴν κατάστασι ποὺ εἶχαν ἀμέσως μετὰ τὴ σύλληψί σας. Μερικὰ κύτταρα ἔχουν κιόλας χωρισθῆ γιὰ νὰ σχηματισθοῦν τὰ νεῦρα σας, οἱ μυῶνες σας, ὁ ἐντερικός σας σωλήνας, τὰ κύτταρα κλπ.

Δεύτερος Σεληνιακὸς μήνας. Ζυγίζατε 1 γραμμάριο καὶ κάτι καὶ εἴχατε μῆκος 4 ἑκατοστόμετρα. Τὸ σῶμα σας ἄρχισε νὰ παίρνη σχῆμα καὶ ἡ μύτη, τὸ στόμα καὶ τὰ μάτια σας, διακρίνονταν κ.λ.π. Τὸ βάρος σας συγκεντρώθηκε στὸ ἐπάνω μέρος, ἐπειδὴ ὁ ἐγκέφαλός σας πῆρε γρήγορη ἀνάπτυξι.

Τρίτος σεληνιακὸς μήνας. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς αὐτοῦ τὴν πιὸ θεαματικὴ ἀνάπτυξι, συμπληρώσατε στὴν πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησι ζωή σας. Ἀποκτήσατε δηλαδὴ κάπου 9 ἑκατοστόμετρα μῆκος καὶ 55 γραμμάρια βάρος, πολλὰ πλασιάσατε τὸ ἀρχικό σας βάρος μέσα σὲ 3 μῆνες, σαράντα περίπου φορές. Τὰ ἐξωτερικὰ γεννητικὰ σας ὄργανα διακρίνονται πιά. Εἴσαστε κορίτσι. Δὲν μποροῦσε νὰ γίνη πιὰ κανένα λάθος στὸ σημεῖο αὐτό. Τὰ δάκτυλα τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν σας ξεχώριζαν καὶ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ νύχια. Ἀρθρώσεις ὑπάρχουν σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ κόκκαλά σας.

Τέταρτος σεληνιακὸς μήνας. Ζυγίζατε 270 γραμμάρια καὶ τὸ μῆκος σας ἔφθανε περίπου στὰ 15 ἑκατοστόμετρα. Στὸ τέλος περίπου τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, στὸ μισὸ περίπου διάστημα ἀπὸ τὸν χρόνο ποὺ σᾶς συνέλαβε ἡ μητέρα σας καὶ τὸν χρόνο ποὺ γεννηθήκατε, ἀρχίσατε νὰ κάνετε ἀγῶνες μέσα στὰ σπλάχνα τῆς μητέρας σας, ποὺ σᾶς «ἄκουε» γιὰ πρώτη φορά. Ὁ γιατρὸς μποροῦσε ν' ἀκούση τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς σας, ἂν ἀκουμποῦσε τὸ στηθοσκόπιό του στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας σας. Μέσα στὰ ἔντερά σας ὑπῆρχε μιὰ ὕλη σὰν πίσσα, τὸ μηκώνιο.

Πέμπτος σεληνιακὸς μήνας. Ἀποκτήσατε μῆκος 25 ἑκατοστὰ καὶ βάρος 650 γραμμάρια. Τὸ κεφάλι σας ἐξακολουθοῦσε νὰ φαίνεται πολὺ μεγαλύτερο σὲ σχέσι μὲ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα σας. Τὸ σῶμα σας ἦταν μυῶδες, τὸ δέρμα σας σκεπασμένο μ' ἕνα λεπτὸ χνοῦδι.

Ἕκτος σεληνιακὸς μήνας. Τὸ κορμί σας εἶχε μῆκος 30 πόντους, τὸ βάρος σας ἦταν περίπου 1000 γραμμάρια. Ἡ ἐμφάνισί σας δὲν ἦταν ἀκόμη συμπαθητική. Μοιάζετε, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ σὰν ἕνας ζαρωμένος μικροσκοπικὸς γέρος. Ἂν ἀπὸ κάποια κακοτυχία συνέβαινε νὰ ἔρθετε πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα σας στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο, θὰ μπορούσατε ἴσως μὲ μιὰν ἐπίμονη καὶ ἐξαιρετικὰ καλὴ περιποίησι νὰ ζήσετε, ἀλλὰ δὲν θὰ εἴχατε καὶ πάρα πολλὲς πιθανότητες γι' αὐτό.

Ἕβδομος σεληνιακὸς μήνας. Εἴχατε μῆκος 35 ἑκατοστόμετρα, ζυγίζατε περίπου 1750 γραμμάρια. Εἴσαστε τόσο ζαρωμένη, σκεπασμένη μὲ μιὰ προστατευτικὴ σὰν βούτυρο οὐσία, τὸ «σμίγμα» καὶ ἀκόμη διόλου ὡραία. Ἂν εἴχατε γεννηθῆ τυχαία σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ θὰ μποροῦσατε νὰ κινηθῆτε καὶ θὰ προσπαθούσατε νὰ φωνάξετε. Ἡ ἐπιβίωσίς σας θὰ εἶχε ἐξαρτηθῆ ἀπὸ μιὰ προσεκτικὴ περιποίησι καὶ φροντίδα.

Ὄγδοος σεληνιακὸς μήνας. Εἴχατε τώρα μῆκος 40 πόντους καὶ βάρος κάπου 2.000 γραμμάρια. Μέσα σὲ κανονικὲς συνθῆκες διπλασιάσατε μέσα στοὺς δυὸ ἑπόμενους μῆνες τὸ βάρος ποὺ εἴχατε. Τὸ δέρμα σας ἦταν ὀλιγώτερο ζαρωμένο καὶ οἱ πιθανότητες ποὺ θὰ εἴχατε νὰ ἐπιζήσετε ἔπειτα ἀπὸ πρόωρο τοκετό, θὰ ἦταν μεγαλύτερες. Λίγες πινελιὲς ἀκόμη ἀπὸ τὴ φύσι χρειάζονταν πιὰ γιὰ νὰ γίνετε ὁλότελα «ὥριμη».

Ἔνατος σεληνιακὸς μήνας. Εἴχατε πιὰ 45 ἑκατοστόμετρα μῆκος καὶ βάρος 2.500 γραμμάρια. Τὸ ἁπαλὸ χνοῦδι τοῦ σώματός σας ἐξαφανιζόταν γοργά. Προσπαθούσατε νὰ πάρετε κατάλληλη θέσι μέσα στὰ σπλάχνα τῆς μητέρας σας. Ἂν γεννιόσασταν πρόωρα ἐκείνη τὴν ἐποχή, τέσσερις ἑβδομάδες προτήτερα, θὰ μπορούσατε πιθανώτατα νὰ ἐπιζήσετε, ἂν εἴχατε τὴν κατάλληλη περιποίησι.

Δέκατος σεληνιακὸς μήνας. Ἑτοιμη λοιπὸν γιὰ νὰ βγῆτε πιά. Εἴχατε μῆκος 50 ἑκατοστόμετρα καὶ βάρος 4.200 γραμμάρια. Τὸ σῶμα σας ἦταν σκεπασμένο μ' αὐτὴ τὴν οὐσία σὰν τὸ βούτυρο. Τὸ ἁπαλὸ χνοῦδι εἶχε ἐξαφανι-

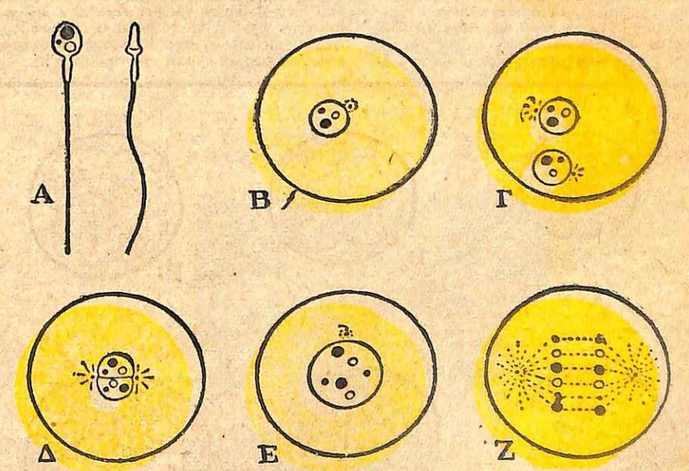

Εἰκόνα 2.— Διάγραμμα ποὺ δείχνει τὴ γονιμοποίησι.

Α) Ἀνθρώπινο σπερματοζωάριο. Ἐμπροσθία καὶ πλαγία ὄψι. Προσέξετε τὸ κεφάλι ποὺ περιέχει τὰ χρωμοσώματα, τὸ μεσαῖο κομμάτι καὶ τὴν οὐρά. Β) Τὸ σπερματοζωάριο εἰσέρχεται μέσα στὸ ὠάριο καὶ ἡ οὐρὰ κέβεται. Γ) Ὁ σπερματικὸς πυρὴνας μέσα στὸ ὠάριο μὲ τὰ χρωμοσώματα. Δ) Ὁ σπερματικὸς πυρήνας προσεγγίζει στὸν πυρήνα τοῦ ὠαρίου. Ε) Οἱ δύο πυρῆνες συγχωνεύονται καὶ ἡ γονιμοποίησις εἶναι πλήρης. Τὸ ἐμβρυϊκὸ κύτταρο ποὺ σχηματίσθηκε μέσα στὸ Ε ἔχει ἕξη χρωμοσώματα: δύο ζεύγη ἀπὸ αὐτοσώματα (ὁ μαῦρα) καὶ ἕνα ζεύγος ἀπὸ σεξουαλικὰ χρωμοσώματα (λευκά). Ἐφ' ὅσον τὰ δύο σεξουαλικὰ χρωμοσώματα εἶναι ὅμοια (Χ χρωμοσώματα) τὸ ἐμβρυϊκὸ κύτταρο θὰ ἐξελιχθῆ σὲ θῆλυ. Ζ) Πλήρη ἐμβρυακὴ κυτταρικὴ διαίρεσι, ποὺ ὅταν θὰ συμπληρωθῆ θὰ δώση τὸ λεγόμενο ἔμβρυο.

σθῆ ὁλότελα. Ἔμενε μόνο στοὺς ὤμους σας. Κατὰ πάσα πιθανότητα εἴχατε στὸ κεφάλι σας μαλλιά. Τὸ δέρμα σας ἦταν ἁπαλὸ καὶ κόκκινο, σὰν τὸ χρῶμα τοῦ νεογέννητου. Εἴσαστε πιὰ ὁλοκληρωμένο μωρό, ἕτοιμο νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς μητέρας σας γιὰ νὰ προσαρμοσθῆ στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο.

Φυσικά, ὅταν γεννηθήκατε τὸ βάρος σας ἦταν ἴσως κάτι περισσότερο ἢ κάτι λιγώτερο ἀπὸ τὸ μέσον ὅρο βάρους ποὺ ἔχουν τὰ νεογέννητα, 3000—3200 γραμμάρια — καὶ ὅτι τὸ ἀνάστημά σας ἦταν ἴσως ψηλότερο ἢ πιὸ κοντὸ ἀπὸ τὸ συνηθισμένο μέσον ὅρο ποὺ ἀναφέραμε.

Τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ βάρος τῶν νεογεννήτων ἐπηρεάζονται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Οἱ μεγαλόσωμοι γονεῖς καὶ ἰδιαίτερα οἱ μεγαλόσωμοι πατέρες ἀποκτοῦν συνήθως μεγαλόσωμα παιδιά. Τὰ παιδιὰ τῶν ἴδιων γονέων ἔχουν τὸ ἴδιο περίπου ἀνάστημα, ἂν καὶ τὸ κάθε παιδὶ κατὰ σειρὰ γεννήσεως ἔχει τὴν τάσι νὰ γίνεται πιὸ μεγαλόσωμο ἀπὸ τὸ προηγούμενο παιδί. Σὲ περιπτώσεις ὅπου οἱ γυναῖκες ἀποκτοῦν παιδιὰ ἀπὸ δεύτερο σύζυγο, τὰ παιδιά τους διαφέρουν σὲ βάρος καὶ ἀνάστημα, ἀνάλογα μὲ τὸν πατέρα τους.

Ἀντίθετα ἀπὸ ὅσα πιστεύει ὁ κόσμος, οἱ διαστάσεις καὶ τὸ βάρος τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ δὲν ἐπηρεάζονται γενικὰ ἀπὸ τὴν ποσότητα τοῦ φαγητοῦ ποὺ τρώει ἡ μητέρα τους τρώη ἢ δὲν τρώη καλά. Ὡστόσο, παθεῖς χῶρες στὴ διάρκεια τῆς μεγάλης πείνας εἶχαν τὸ ἴδιο περίπου βάρος μὲ τὰ βρέφη ποὺ γεννῶνται σὲ καιρὸ εἰρήνης, ποὺ ὑπάρχει ἀφθονία τροφίμων. Αὐτὸ δείχνει πὼς τὰ μωρά, ὅταν βρίσκωνται μέσα στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας τους εἶναι μικρὰ ἐγωϊστικὰ παράσιτα, ποὺ παίρνουν τὴν τροφὴ ποὺ τοὺς χρειάζεται ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τοὺς ἱστοὺς τῆς μητέρας τους, χωρὶς νὰ ἔχουν κανένα αἰσθηματικὸ ἐνδιαφέρον ἂν ἡ μητέρα τους τρώει ἢ δὲν τρώει καλά. Ὡστόσο, μιὰ κατάλληλη δίαιτα, μὲ τὰ ἀπαραίτητα μεταλλικὰ ἅλατα καὶ τὶς ἀπαραίτητες βιταμίνες, συντελεῖ πολὺ στὸ νὰ δημιουργηθοῦν καλύτερα παιδιὰ καὶ πιὸ γερὲς μητέρες. Ὡρισμένες χρόνιες ἀσθένειες τῆς μητέρας, ὅπως π.χ. ἡ σύφιλις καὶ ἡ φυματίωσις, ἐπηρεάζουν σαφῶς τὴν ἀνάπτυξι τοῦ βρέφους πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησί του.

Τὸ μενού σας ἐποίκιλλε στὶς διαδοχικὲς περιόδους τῆς ἀναπτύξεώς σας. Στὴν ἀρχή, ὅταν εἴσαστε ἁπλᾶ καὶ μόνο ἕνα γονιμοποιημένο ὠάριο, ζούσατε ἀπὸ τοὺς μικροσκοπικοὺς κόκκους ποὺ περιεῖχε τὸ ἴδιο τὸ κύτταρο τῆς ἀναπτύξεώς σας. Ἀργότερα, ὅταν εἴσαστε ὠάριο στὴν ἀνάπτυξί του, ριζωμένο μὲ σιγουριὰ μέσα στὴ μήτρα τῆς μητέρας σας, ἀντλοῦσατε τὴν τροφή σας ἀπὸ τὰ τοιχώματα καὶ τὰ κύτταρα τῆς ἴδιας τῆς μήτρας. Ἔπειτα ἀπὸ τὸν τρίτο μήνα, σχηματίσθηκε ὁ πλακοῦς (τὸ ὕστερο) καὶ ἀπὸ τότε, ὁ πλακοῦς αὐτὸς ἐπαιξε ρόλο ὀργάνου θρέψεως, ἀναπνοῆς καὶ τῶν κενώσεών σας.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἐξηγήσω, γιὰ νὰ χτυπήσω μιὰ λαϊκὴ πρόληψι, ὅτι τὸ αἷμα τῆς μητέρας σας δὲν ἀναμίχθηκε πραγματικὰ μὲ τὸ δικό σας, ὅσον καιρὸ μένατε μέσα στὰ σπλάχνα της. Οἱ μελετητὲς τῆς Ἀνατομίας τοῦ πλακοῦντος ἀποκαλύπτουν ὅτι, ἀνάμεσα στὸ βρέφος καὶ τὸ αἱμοφόρο σύστημα τῆς μητέρας του ὑπάρχει μιὰ ξεχωριστὴ μεμβράνη. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ὁ τύπος τοῦ αἵματος τῆς μητέρας καὶ ὁ τύπος τοῦ αἵματος τοῦ παιδιοῦ εἶναι ὁλότελα διαφορετικός. Ἡ ἐξήγησις αὐτὴ ἰσχύει γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ θεατρικὴ ἐπίδειξις τῆς ἐπιβλητικῆς μητέρας, ποὺ σὲ μιὰν ὀλιγώτερο φωτισμένην ἐποχή, ἀρεσκόταν νὰ λέῃ τὸ παιδί της «σάρκα τῆς σαρκός της καὶ αἷμα τοῦ αἵματός της». Ἡ σχέσις ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ ἀγέννητο μωρὸ καὶ τὴ μητέρα του εἶναι ὅμοια μὲ τὴ σχέσι ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ δένδρο καὶ στὴ γῆ ὅπου βλαστάνει. Οἱ ρίζες τοῦ δένδρου τρέφουν τὰ φύλλα καὶ τοὺς κλώνους του μέσα ἀπὸ τὸν καρμό του μὲ τὶς οὐσίες ποὺ ἔχει μέσα της ἡ γῆ, ἀλλά, στὴν πραγματικότητα, τὸ δένδρο δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἐδάφους ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπ' αὐτό. Οἱ ρίζες τοῦ παιδιοῦ εἶναι ὁ πλακοῦς (τὸ ὕστερο) ποὺ παίρνει τὴν τροφὴ ἀπὸ τὴ μήτρα ὅπου εἶναι ριζωμένος καὶ τὴν τροφὴ αὐτὴ τὴ μεταβιβάζει στὸ παιδὶ μέσα ἀπὸ τὸν καρμό, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ὀμφάλιο λῶρο (τὸ λούρο). (Εἰκ. 5).

Τὰ ἀπορρίμματά σας ὅταν εἴσαστε ἔμβρυο ἔφευγαν μέσα ἀπὸ τὸν πλακοῦντα καὶ ἀπὸ κεῖ περνοῦσαν μέσα ἀπὸ τὶς νεφρὰ καὶ τὰ ἔντερα τῆς μητέρας σας. Ἡ ἀναπνοή σας γινόταν ἱκανοποιητικά, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ πλακοῦντος καὶ τῶν ὀμφαλικῶν ἀγγείων, ποὺ μετέφεραν τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος μέσα στὸν πλακοῦντα καὶ ἔφερναν πίσω σὲ σᾶς ὀξυγόνο.

Τὰ πάντα ἦσαν γιὰ σᾶς ἐξασφαλισμένα πρὶν νὰ γεννηθῆτε. Ἡ τροφὴ σᾶς προσφερόταν αὐτόματα, οἱ κενώσεις καὶ τὰ οὖρα σας ἔφευγαν, ἀκόμη καὶ ἡ ἀναπνοή σας ἦταν τακτοποιημένη σύμφωνα μὲ τὸν πιὸ ἱκανοποιητικὸ τρόπο. Δὲν γεννᾶ λοιπὸν διόλου τὴν ἀπορία τὸ ὅτι βγάλατε κείνη τὴ δυνατὴ καὶ ἀγανακτησμένη διαμαρτυρία ὅταν τελείωσε ἡ περίοδος τῆς ἐνδομήτριας ἀναπτύξεώς σας καὶ γεννηθήκατε!

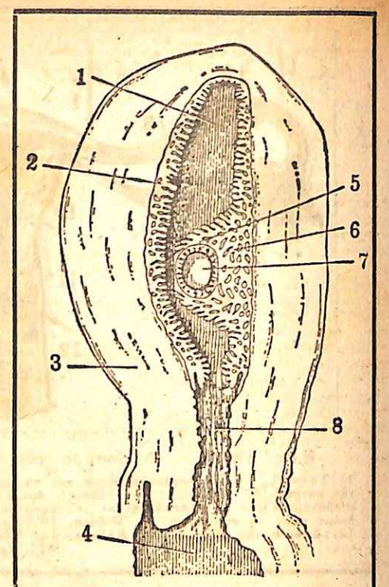

Εἰκόνα 4.— Διάγραμμα καθέτου τομῆς τῆς μήτρας, ποὺ δείχνει τὶς σχέσεις τοῦ ἐμφυτευμένου ἐμβρύου καὶ τοῦ σώματος τῆς μήτρας.

1) Κοῖλον τῆς μήτρας. 2) Φθαρτὸς ὑμήν. 3) Σῶμα τῆς μήτρας. 4) Κόλπος. 5) Φθαρτὸς ὑμὴν τοῦ περιβάλλει τὸ ὠάριο. 6) Τροφοβλαστικὴ βάσις τοῦ μετέπειτα πλακοῦντας. 7. Ὠάριο. 8) Τράχηλος.

Ἔκτὸς ἀπὸ τὸ γρήγορα ἀναπτυσσόμενο σῶμα σας, ἡ μήτρα τῆς μητέρας σας περιεῖχε 900 περίπου γραμμάρια ὑγρό, τὸ «ἀμνιωτικὸν ὑγρὸν» (τὰ νερά). Τὸ ὑγρὸ αὐτὸ περιέβαλλε τὸ σῶμα σας καὶ βρισκόταν μαζὶ μὲ σᾶς μέσα σὲ ἕνα θηλάκιο, μιὰ σακκούλα δηλαδὴ ἀπὸ μεμβράνη. Προέκυψε ἀπὸ τὸν ὀρρὸ αἵματος τῆς μητέρας σας καὶ ἐξυπηρέτησε ἕνα σημαντικὸν ἀριθμὸ ἀπὸ λειτουργίες. Μεταξὺ ἄλλων σᾶς προστάτευσε ἀπὸ ἐξωτερικὲς βλάβες. Ὑποθέσετε πὼς ἡ μητέρα σας ἔπεσε κάποτε ἐνῷ ἦταν ἔγκυος. Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν αἰσθανθήκατε κὰν τὸ χτύπημα ἀπὸ τὸ πέσιμο αὐτό, γιατὶ σᾶς προφύλαγε θαυμάσια τὸ ὑγρό σας μαξιλάρι, τὸ ἀμνιωτικὸ ὑγρό. Ὅταν ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ γεννηθῆτε, τὸ θηλάκιο μὲ τὸ νερὸ σᾶς βοήθησε νὰ κινηθῆτε πολὺ εὐκολώτερα γιὰ νὰ βγῆτε ἀπὸ τὸ στόμιο τῆς μήτρας. Σᾶς χρησίμευσε ἐπίσης καὶ σὰν μπάνιο καθαρισμοῦ τὴν ὥρα τῆς γέννας καὶ ἔτσι σᾶς προφύλαξε ἀπὸ τὴ μόλυνσι.

Ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς σας ἀρχίζει φυσικὰ ἀπὸ τὴ γέννησί σας καὶ πέρα. Προτήτερα βλαστήσατε καὶ ἀναπτυχθήκατε μέσα στὴ μήτρα τῆς μητέρας σας. Καὶ κατόπιν, ὅταν ἑτοιμασθήκατε πιὰ καὶ γίνατε μιὰ ὁλοκληρωμένη μικρὴ μονάδα ἱκανὴ νὰ ἀναπνέῃ ἀνεξάρτητα, νὰ θηλάζῃ καὶ νὰ ἔχῃ κενώσεις, τότε γεννηθήκατε, σᾶς ἔσπρωξε ἡ Φύσις ἔξω ἀπὸ τὸ μητρικὸ σῶμα.

Ὁ μηχανισμὸς τοῦ κανονικοῦ τοκετοῦ εἶναι ἁπλός. Ἀφοῦ συμπληρώσει τὸ βρέφος τὴν ἐνδομήτριο ἀνάπτυξί του σπρώχνεται κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὴ μήτρα τῆς μητέρας του μὲ φυσικὲς ρυθμικὲς συσπάσεις. Ὁ τοκετὸς ἀρχίζει συνήθως μὲ μικροὺς γλυκοὺς πόνους, ποὺ ἀρχίζουν συχνὰ ἀπὸ τὴ μέση, ἁπλώνονται πρὸς τὸ ὑπογάστριο καὶ κατεβαίνουν πρὸς τὸ μέσα μέρος τῶν μηρῶν. Συμβαίνει μερικὲς φορὲς ν' ἀρχίσῃ ὁ τοκετὸς μέσα στὴ μήτρα, μὲ πόνους σὰν κράμπα, ποὺ μοιάζουν πολὺ μὲ ἁπλὸ κοιλόπονο καὶ ἡ μέλλουσα μητέρα πηγαίνει στὸ ἀποχωρητήριο, λέγοντας: «Ἀχ! Θὰ ἔφαγα κάτι ποὺ μὲ πείραξε». Ὁ ἐπίβουλος αὐτὸς τύπος πόνου δίνει μερικὲς φορὲς τὴν εὐκαιρία στοὺς ὁδηγοὺς ταξὶ καὶ στοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ πιστοποιήσουν ὅτι ὁ τοκετὸς ἔγινε μέσα στὸ ὄχημα.

ΣΥΝΕΥΕΙΑ : Στὸ ἑπόμενον.

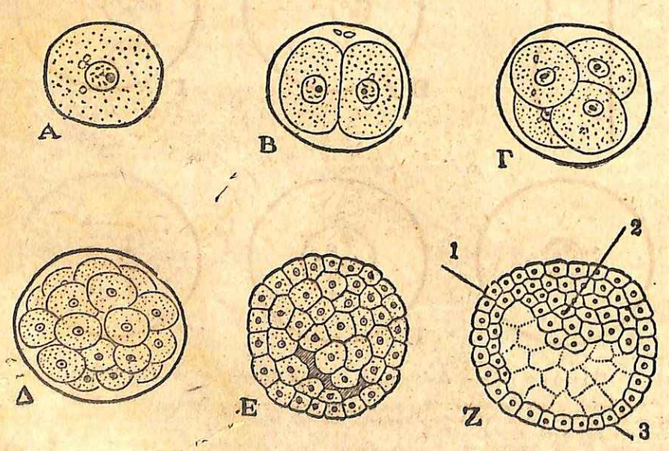

Εἰκόνα 3.— Διάγραμμα τοῦ πρώτου σταδίου ἀναπτύξεως τῶν θηλαστικῶν.

Α) Μονοκύτταρο ἔμβρυο. Β) Δικύτταρο ἔμβρυο. Γ) Τετρακύτταρο ἔμβρυο. Δ) Μωροειδὲς σωματίον ἢ ὠοφόρον. Ε) Βλαστικὴ κύστις ἢ βλαστίδιον. Ζ) Βλαστικὴ κύστις σὲ ὅλη της τὴν ἀνάπτυξι. (Τὸ ὕψος ποὺ ἔχει τὶς κουκκίδες εἶναι κοῖλο. 1) Βλαστικὴ Κύστις μὲ τὰ τοιχώματα. 2) Ἔμβρυακὸς κόμβος. 3) Ἐξωβλαστικὸ ἔρμα.

Γιὰ τὴν ὀμορφιά σας

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΠΟΔΙ

ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ

Ἡ ἐφετεινὴ μόδα θέλει ὡραῖα πόδια. Καὶ αὐτό, ὄχι μόνο γιατὶ φοῦστες εἶναι πιὸ κοντές, ἀλλὰ καὶ πιὸ στενὲς καὶ πιὸ ἴσιες. Ἡ στενή τους γραμμὴ τονίζει σὰν θέλος τὰ πόδια ποὺ ξεπροβάλλουν κάτω ἀπὸ τὸν κύκλο της. Γι' αὐτὸ ἡ μόδα ἀπαιτεῖ παπούτσια ἐξώφτερνα, ποὺ ἀφίνουν ἐντελῶς γυμνὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ ποδιοῦ, μὲ μοναδικό του στόλισμα τὴ λουρίδα τοῦ ἐλαφροῦ καὶ κομψοῦ παπουτσιοῦ. Ἀπαιτεῖ ἀκόμη ἡ μόδα λεπτεπίλεπτες κάλτσες, μὲ ἀνοικτότερες ἀποχρώσεις, ποὺ τραβοῦν τὸ μάτι καὶ τὴν προσοχὴ φυσικά.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΘΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ

Ἡ μόδα δὲν ἀπαιτεῖ μόνον ἐλεύθερο τὸ πόδι. Τὸ θέλει ἐπίσης περιποιημένο καὶ ὡραῖο. Πόδια τριχωτά, πόδια σκασμένα, φτέρνες μὲ χοντρὰ πετσιὰ ἢ δάκτυλα μὲ κάλους, δὲν συμβιβάζονται καθόλου μὲ τὴν καινούργια μόδα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν αἰσθητική.

Γι' αὐτὸ συνιστοῦμε:

Πρῶτον. — Ἀλείφετε κάθε βράδυ τὰ πόδια σας μὲ κρέμα καὶ κάμετέ τους κάθε 10 ἡμέρες πεντικὺρ — δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ καταφύγετε στὴν πεντικιουρίστα, ἀφοῦ μπορεῖτε κάλιστα νὰ περιποιηθῆτε μόνες τὰ νύχια σας. Αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο, γιατὶ ἕνα ἀσχημοκομμένο ἢ μεγάλο νύχι μπορεῖ νὰ φέρῃ στὶς κάλτσες σας πολὺ μεγαλύτερη καταστροφή, ἀκόμη καὶ ἀπὸ μιὰ χαλασμένη καρέκλα.

Δεύτερον. — Γιὰ νὰ κάνετε καλὴ πεντικὺρ καθήσετε σ' ἕνα ἀναπαυτικὸ κάθισμα, ἔχετε κοντὰ ἕνα στέρεο ἔπιπλο γιὰ ν' ἀκουμπήσετε τὸ πόδι σας, ἕνα μαξιλάρι γιὰ νὰ τὸ βάλετε κάτω ἀπὸ τὸ γόνατό σας καὶ μιὰ λεκάνη μὲ ζεστὴ σαπουνάδα γιὰ νὰ βάλετε μέσα τὰ πόδια σας ἕως τοὺς ἀστραγάλους.

Λιμάρετε τὰ νύχια σας, ἀφαιρέσετε τὸ βερνίκι τους ἂν τὰ βάφετε καὶ βυθίσετε τὰ πόδια σας ἐπὶ πέντε λεπτὰ μέσα στὴ σαπουνάδα. Ἐνῷ θὰ μουσκεύουν τὰ δάκτυλα, τρίβετε καλὰ τὶς φτέρνες σας μὲ ἐλαφρόπετρα.

Τρίτον. — Ἀλείφετε τὰ πόδια σας μὲ μιὰ καλὴ κρέμα στὶς φτέρνες, τοὺς ἀστραγάλους, τὸ πέλμα καὶ ἀνάμεσα στὰ δάκτυλα γιὰ νὰ μαλακώσουν. Τὸ μασὰζ τῶν δακτύλων πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ τὴν ἄκρη πρὸς τὴ βάσι. Τὸ δάκτυλο πιάνεται καὶ περιστρέφεται κυκλικὰ καὶ τεντώνεται σ' ὅλο του τὸ μῆκος. Ἀφοῦ κάμετε μασὰζ στὰ δάκτυλα, βάλετε τὰ δάκτυλά σας τοῦ χεριοῦ στὸ πέλμα καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ βάσι τῶν δακτύλων πιέσετε καὶ σύρετέ τα πρὸς τὴ φτέρνα καὶ ἔπειτα πρὸς τὰ ἐπάνω ἕως τὸν ἀστράγαλο. Τελειώσετε μὲ μιὰ στριφογυριστὴ κίνησι γύρω στὸν ἀστράγαλο καὶ δυνατὰ κτυπήματα πρὸς τὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀστράγαλο ἕως τὸ γόνατο. Τέλος, σκουπίσετε τὴν κρέμα καὶ κάμετε τὴν πεντικὺρ ὅπως καὶ τὴ μανικὺρ τῶν χεριῶν σας, μὲ τὴ μόνη διαφορὰ ὅτι πρέπει νὰ βάλετε ἀνάμεσα στὰ δάκτυλά σας πανάκια ἕως ὅτου νὰ στεγνώση τὸ βερνίκι ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνοικτότερο χρῶμα ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ βερνικιοῦ τῶν χεριῶν σας.

ΟΤΑΝ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΚΑΛΤΣΕΣ

Φροντίζετε νὰ ἔχουν οἱ κάλτσες σας ἀνοικτότερο χρῶμα ἀπὸ τὶς περυσινὲς, ἀλλὰ τὸ χρῶμα αὐτὸ πρέπει νὰ ταιριάζῃ ὁπωσδήποτε μὲ τὸ χρῶμα τοῦ φορέματός σας.

ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ

Ἂν ἐξακολουθῆτε νὰ ἀγοράζετε τὶς κάλτσες ποὺ θέλετε προσέχοντας μόνο τὸ νούμερο, βρισκόσαστε ἀσφαλῶς πέντε χρόνια πίσω. Ὑπάρχουν κάλτσες κατάλληλες γιὰ κάθε παπούτσι: κάλτσες μὲ ὁμοιόχρωμα καὶ ἀδιόρατα ἐνισχυμένα δάκτυλα καὶ φτέρνες, ποὺ νὰ ταιριάζουν μὲ τὰ μοντέρνα ξώφτερνα καὶ δαντελωτὰ σαντάλια, κάλτσες μὲ χαμηλὴ φτέρνα ἢ κάλτσες μὲ ὑψηλότερη φτέρνα.

Η ΚΑΛΤΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΗ

Δὲν πρέπει σὲ καμμιὰ περίπτωσι νὰ προμηθεύεσθε κάλτσες μ ἐνούμερο μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ δικό σας, οὔτε ὅμως καὶ μὲ μικρότερο νούμερο. Ἡ μεγαλύτερη κάλτσα διπλώνεται μέσα στὸ παπούτσι, δὲν ἐφαρμόζει στὸν ἀστράγαλο καὶ δὲν τσιτώνει στὸ πόδι. Ἡ κοντὴ κάλτσα ἐμποδίζει τὴν ἄνεσι τῶν δακτύλων μέσα στὸ παπούτσι. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ὑπάρχουν κάλτσες κατάλληλες γιὰ κάθε σχῆμα ποδιοῦ.

Τὸ πόδι εἶναι τὸ στολίδι τῆς γυναίκας. Εἶναι ὁ μίσχος τοῦ ἄνθους τῆς ὀμορφιάς της. Ἕνα ὡραῖο πόδι εἶναι θησαυρός, ἕνας θησαυρὸς ποὺ σήμερα ἔχει ἀκόμη μεγαλύτερη ἀξία γιατὶ ἡ ἐφετεινὴ μόδα θέλει ὡραῖο πόδια.

Ἂν ἔχετε ἀμφιβολίες ὅταν ἀγοράζετε κάλτσες, νὰ ζητᾶτε πάντα τὴ συμβουλὴ τῆς ὑπαλλήλου. Ἔχει ἀρκετὴ πεῖρα καὶ ἀσφαλῶς οἱ ὑποδείξεις της ἔχουν ἀξία.

Καὶ μιὰ τελευταία συμβουλή: Μὴν ἀγοράζετε τὶς κάλτσες σας βιαστικά. Ζητᾶτε ἀπὸ τὴν ὑπάλληλο νὰ σᾶς δείχνη τὶς διάφορες ποιότητες καὶ προσέχετε μὴν ἔχουν ἐλάττωμα οἱ κάλτσες ποὺ προτιμᾶτε. Μιὰ κάλτσα δευτέρας διαλογῆς εἶναι πάντα κάλτσα ποὺ μπορεῖ νὰ χαλάσῃ εὐκολώτερα.

Ἔτσι θὰ φαντάζουν τὰ πόδια σας ὡραῖα καὶ θὰ εἶναι χαρὰ τῶν ματιῶν.

Τὸ κομψὸ παπούτσι ἀναδεικνύει τὸ πόδι

Τὰ τρία μοντέλα μας εἶναι θαυμάσια γιὰ νὰ συμπληρώσουν μιὰ τουαλέτα καὶ δίνουν τὸν χαρακτηριστικὸ τύπο τοῦ παπουτσιοῦ τοῦ 1950. Εἶναι ἀπὸ μαῦρο καστόρι, σὲ φόρμα σανταλιοῦ καὶ ἀφίνουν τὸ πόδι ἐλεύθερο νὰ ἀναπνέῃ.

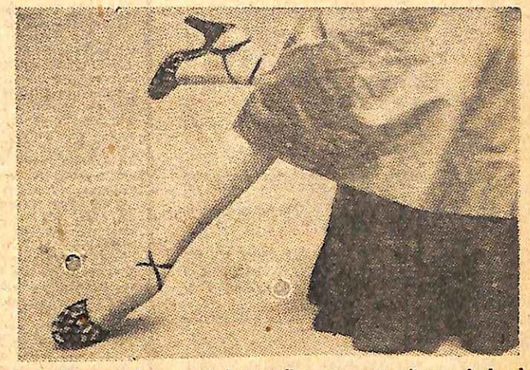

1. Τὸ κομψότατο αὐτὸ μοντέλο χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ δαντελωτὸ ψίδι καὶ τὰ λουράκια ποὺ σταυρώνουν ἐμπρός, στὴ βάσι τοῦ ποδιοῦ.

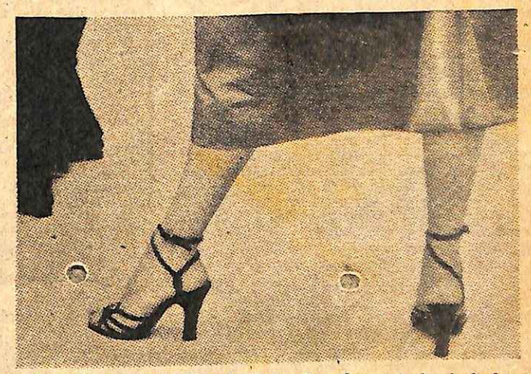

2. Ἡ ὀμορφιὰ τοῦ ποδιοῦ ἀναδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὑπέροχο αὐτὸ παπούτσι. Ἀφίνει τὰ δάκτυλα ἐλεύθερα καὶ τὰ λουράκια του δένονται μὲ χάρι γύρω στὸν ἀστράγαλο.

3. Στὸ μοντέλο αὐτὸ γίνεται χαριτωμένος συνδυασμὸς γόβας καὶ σανδαλιοῦ, ἐνῷ οἱ ἀστράγαλοι μένουν ἐλεύθεροι.

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ...

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ, ΠΟΥ ΕΞΑΓΝΙΣΘΗΚΕ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟ ΒΟΥΡΚΟ ΟΠΟΥ ΤΗΝ ΕΡΡΙΞΕ Η ΑΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ, ΓΙΑΤΙ «ΑΓΑΠΗΣΕ ΠΟΛΥ», ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΓΝΩΣΤΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΤΟΝ

ΓΚΟΥΪΝΤΟ ΝΤΑ ΒΕΡΟΝΑ

5ον Δὲν εἶχε λοιπὸν κανένα λόγο νὰ τοὺς βλάψῃ σὲ τίποτε, οὔτε νὰ φέρῃ ἐμπόδια στὶς ἐπιχειρήσεις τῶν εὐϋπολήπτων αὐτῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ τὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας ὅπως στὴν πραγματικότητα καὶ γιὰ ὁποιονδήποτε ἄλλον διευθυντή, ὁ πολίτης ποὺ ἔχει τὴ μικρότερη σημασία, ἐκεῖνος ποὺ δὲν χρησιμεύει σὲ τίποτε καὶ ποὺ δὲν ἀξίζει οὔτε τὸν κόπο ν' ἀσχοληθῆ μαζί του, εἶναι ἀκριβῶς ὁ τίμιος ἄνθρωπος.

Αὐτὸ φαίνεται σχεδὸν ἀδικία, μὰ ὅταν σκεφθῆ κανεὶς ὅτι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι δὲν εἶναι παρὰ μία μικρὴ μειονότης, καταλαβαίνει εὔκολα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θυσιάσῃ τοὺς πολλοὺς πρὸς ὄφελος μιᾶς τόσο ἀμελητέας ποσότητος.

Ὁ διευθυντὴς λοιπὸν, τῆς ἀστυνομίας ἐκεῖνο ποὺ ἔχει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ κάνῃ εἶναι νὰ ὑπακούσῃ στὶς διαταγὲς τοῦ ὑπουργοῦ του. Ὕστερα νὰ βρίσκεται σὲ καλὲς σχέσεις μὲ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, νὰ ἐξυπηρετῆ τὴν δικαιοσύνη ὄχι σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς εὐθύτητος, ἀλλὰ τὶς εὐπρεπείας. Νὰ ἐμποδίζῃ ἢ ν' ἀποκαλύπτῃ ἕνα σκάνδαλο, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν κοινὴ γνώμη.

Δὲν εἶναι εὔκολη δουλειὰ λοιπὸν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διευθυντοῦ ἀστυνομίας.

Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειώσωμεν ὅτι οἱ ἔρωτες τῶν ὑπουργῶν, τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ὑψηλῶν ξένων ποὺ ἐπισκέπτονται μιὰ χώρα, ἐμπιστεύονται στὴν ἐπιτηδεία ἐπίβλεψι τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας.

Δὲν πρέπει ἑπομένως νὰ ἐκπλήττεται κανεὶς, ἂν μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσθετα καθήκοντα δὲν τοῦ μένει καιρὸς ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὸ καθ' ἑαυτοῦ του ἐπάγγελμα.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβαινε μὲ τὸν εὐερέθιστο κ. Ἀρντουέν, ποὺ ὁ κύριος ὑπουργὸς τὸν εἶχε καλέσει ἐπειγόντως στὸ γραφεῖο του τὸ πρωΐ ποὺ ἡ Μπλουέτ τοῦ εἶχε ὑποβάλει τὴν παραίτησί της ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο.

—Θέλετε νὰ μοῦ κάμετε μιὰ ἐξυπηρέτησι, κύριε Ἀρντουέν; Τοῦ εἶχε πῆ ὁ ὑπουργὸς μ' ἕνα ἀσυνήθιστο μελιστάλαχτο ὕφος.

—Στὶς διαταγές σας, κύριε ὑπουργέ.

—Πρόκειται περὶ μιᾶς ἰδιωτικῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ ποὺ μπορεῖ ἀμέσως νὰ ἔχῃ σχέσι μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Δημοκρατίας.

Ὅταν ἕνας ὑπουργὸς τοῦ μιλοῦσε γιὰ τὴ Δημοκρατία, ὁ κύριος Ἀρντουὲν ἤξερε ἀμέσως τί ἔπρεπε ν' ἀπαντήσῃ.

Ἀπήντησε λοιπὸν μ' ἕναν ὕπουλο τόνο:

—Θὰ κάμω, ὅ,τι μπορεῖ νὰ φανῆ εὐχάριστο στὸν κύριο ὑπουργό.

—Ἔ, λοιπὸν, φίλε μου, εἶναι πολὺ ἁπλὸ. Κάποιο ἄτομο μὲ ὑποπτες κινήσεις ἀναπνέει αὐτὴν τὴ στιγμὴ τὸν ἀέρα τοῦ Παρισιοῦ. Θὰ βρῆτε ἕναν τρόπο γιὰ νὰ φύγῃ ἐσπευσμένως.

—Θὰ τὸν τσιμπήσω, εἶπε μὲ μιὰ εὔγλωττη συντομία ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας.

—Σιγά... διώρθωσε διπλωματικώτατα ὁ ἔνδοξος ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου. Ἥσυχα, ἀγαπητέ μου κύριε Ἀρντουέν, κάθε μέτρο πρέπει νὰ λαμβάνεται σύμφωνα μὲ τὴ δικαιοσύνη, γιατὶ κάθε κατάχρησις εἶναι πάντοτε ἐπιζήμια.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ Σεσίλια Μαλεσπάνο εἶναι μιὰ κοπέλλα μὲ ξεχωριστὴ ὀμορφιὰ καὶ ἀγνὴ ψυχή, ποὺ γεννήθηκε καὶ ἀνατράφηκε στὴ Βενετία ἀπὸ μιὰ μητέρα ὑπόπτου ἠθικῆς. Στὰ δέκα ὀκτὼ της χρόνια τὴν διαφθείρει μοιραῖα καὶ τυχαῖα ἕνας κακοφτιαγμένος φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς. Ὁ φοιτητὴς αὐτὸς τὴν ἐγκαταλείπει γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν πατρίδα του καὶ μιὰ ἀδελφή τῆς μητέρας της, ποὺ ἔχει εἰδικευθῆ σ' αὐτὲς τὶς δουλειές, ἀναλαμβάνει νὰ διορθώσῃ τὸ κακό. Ὅμως ὅ,τι διώρθωσε ἡ θεία, τὸ χαλάει ἕνας πενηντάρης τραπεζίτης, πρώην ἐραστὴς τῆς μητέρας της, ποὺ ἡ ὀμορφιὰ τῆς νέας δὲν τὸν ἀφίνει ἀσυγκίνητο. Ἀκολουθεῖ ὕστερα ὁ τρίτος. Ὁ τελευταῖος αὐτός, ὁ Μάξ, εἶναι ἕνας ἐξυπνος τυχοδιώκτης, ὡραῖος καὶ κομψὸς ἄνθρας, ποὺ ἔχει γιὰ ἐπάγγελμα νὰ μπλέκῃ στὰ δίκτυα του τὶς γυναῖκες ἀπὸ δέκα ὀκτὼ ἕως σαράντα ἐτῶν. Ἡ Σεσίλια τοῦ δίνεται ὑπακούοντας στὶς ὁρμές της, ἀλλὰ καὶ γιατὶ εἶναι ἕνας καλὸς χορευτὴς κι' αὐτὴ τρελλαίνεται γιὰ τὸ χορό. Ὁ Μάξ ποὺ διαβλέπει τὴν ἐξέλιξι ποὺ θὰ ἔχῃ ἡ Σεσίλια καὶ ἑπομένως καὶ τὰ ὀφέλη τὰ δικά του, τῆς δίνει τὸ ὄνομα Μιμὶ Μπλουέτ, τὴν παρουσιάζει σ' ἕνα ζωγράφο ποὺ τῆς κάνει τὸ πορτραῖτο της καὶ τὸ ἐκθέτει στὴν ἔκθεσι τῆς Βενετίας. Τὸ πορτραῖτο προκαλεῖ ἰδιαίτερα τὴν προσοχὴ τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ Μιμὶ Μπλουὲτ ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾶ φήμη. Ὁ Μάξ ἐπωφελεῖται καὶ ἐμφανίζει στὴν ἔκθεσι καὶ τὸ πρωτότυπο. Ἡ ἀξία καὶ ἡ φήμη τῆς Μιμὶ ἀνεβαίνουν. Ἡ Μιμὶ ὅμως, κοπέλλα ἀνιδιοτελὴς καὶ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀνεμα, ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ ἀντίληψι τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος, δὲν δίνει σ'ὅλα αὐτὰ καμμιὰ σημασία. Ἕνα μόνο πρᾶγμα μποροῦσε νὰ τὴν κάμῃ νὰ τρελλαθῆ: ὁ χορός. Ὁ «προστάτης» της παρ' ὅλα αὐτὰ εἶχε καὶ καρδιὰ καὶ ἤξερε νὰ εἶναι μαζί της καὶ καλὸς φίλος. Μ' αὐτὸν λοιπὸν ἔκανε σχέδια γιὰ τὸ μέλλον της ὡς χορεύτριας. Ἕνα βράδυ, ἐντελῶς ἀπότομα, ὁ Μὰξ τῆς λέει: «Θὰ φύγωμε γιὰ τὸ Παρίσι». Ἐκείνη ἀρχισε νὰ κλαίῃ, νὰ κάνῃ καπρίτσια καὶ νὰ λέῃ ὅτι ποτὲ δὲν θἄφευγε γιὰ τόσο μακρυά. Καὶ ὁ προστάτης, ἄνθρωπος δράσεως, σταμάτησε αὐτὰ τὰ δάκρυα μὲ δυὸ γενναῖα χαστούκια. Ἦταν τὰ πρῶτα χαστούκια ποὺ ἔτρωγε ἡ Μιμὶ ἀπὸ ἕναν ἄνδρα. Δὲν ἤξερε τί νὰ ἀπαντήσῃ ἡ καϋμένη, ἀλλὰ κατάλαβε γρήγορα ὅτι ἔπρεπε νὰ πάῃ στὸ Παρίσι. Ἡ νύχτα ἐκείνη ἦταν ἴσως αὐτὴ ποὺ ἔκρινε τὸ μέλλον τῆς Μιμὶ Μπλουέτ. Στὸ Παρίσι ἡ Μιμὶ Μπλουὲτ γνωρίζεται μὲ διαφόρους τύπους καὶ ἀγαίνει στὸ θέατρο ἢ μᾶλλον ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνῃ ἕνα-ἕνα τὰ σκαλοπάτια ποὺ ὁδηγοῦν στὴν ἐπιτυχία καὶ στὴ δόξα. Ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἡ κοπέλλα αὐτὴ ποὺ εἶχε γεννηθῆ μ' ἔμφυτο τὸ ταλέντο τοῦ χοροῦ, χορεύει ὅλους τοὺς χοροὺς τῆς μόδας. Τὴν ἐρωτεύεται τότε ἕνας βιομήχανος ποὺ τῆς χορίζει ἕνα βαρύτιμο κολιέ. Τὸ κολιὲ αὐτὸ στέκεται ἀφορμὴ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν Μάξ, τὸν ἐκμεταλλευτή της. Ὁ Μὰξ ποὺ χάνει συνέχεια ὅλα τὰ λεφτά ποὺ παίρνει ἀπὸ τὴ Μιμὶ καὶ τὰ παίζει στὸ ἱπποδρόμιο, σὲ μιὰ στιγμὴ ἀπεναντίας, θέλει νὰ τῆς πάρῃ καὶ τὸ κολιέ. Ἡ Μπλουὲτ ὅμως, ποὺ ἕως τώρα δὲν διαμαρτυρήθηκε ποτὲ γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι ποὺ τῆς κάνει, ἐννοεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸ ὡραῖο κολιέ της. Καὶ ὑπερασπίζεται τὸ δίκιο της μ' ὅλες της τὶς δυνάμεις. Μιὰ τρομερὴ σκηνὴ γίνεται μεταξύ τους. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τῶν σχέσεων ἡς Μπλουὲ μὲ ὀν Μάξ. Μιὰ μέρα, ὁ βιομήχανος, ποὺ τὴν εἶχε σπιτώσει στὸ ἀναματεῦ, τῆς φέρνει γιὰ δάσκαλο τοῦ χοροῦ τὸν Ἀμερικανὸ Τζὰκ Μόρισσον Σὲ λίγο ὅμως εἶναι κι' αὐτὸς τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζί της. Ὁ Τζὰκ τὴν πηγαίνει στὸ Λονδῖνο καὶ χορεύουν μαζὶ στὸ ἱπποδρόμιο. Ἐκεῖ ἡ Μιμὶ γνωρίζει καινούργιες δόξες καὶ κατακτᾶ τὴν καρδιὰ ἑνὸς λόρδου, ὁ ὁποῖος ἀντικαθιστᾶ, γιὰ τὴν περίοδο αὐτή, τὸν βιομήχανο τῆς Γαλλίας. Ὅταν ἐπιστρέφουν στὸ Παρίσι ὁ Τζὰκ τῆς προτείνει νὰ τὴν παντρευτῆ, ἡ Μιμὶ ὅμως δὲν δέχεται. Ἀγελπισμένος ὁ Τζὰκ φεύγει τότε γιὰ πολὺ μακρυά. Ἡ Μιμὶ Μπλουὲτ συνεχίζει πάντα τὸ ἀνέθασμά της. Στὰ πόδια της βρίσκεται τώρα ἕνας ὑπουργός. Ἡ Μιμὶ ὅμως δὲν αἰσθάνεται καμμιὰ κλίσι πρὸς τὴν πολιτική. Τὴν ἀφίνει, λοιπὸν, γιὰ νὰ μπῆ στὸν ἔρωτα. Στὸν ἔρωτα τὸν ἀληθινὸ, ποὺ ἡ παρθενική της καρδιὰ δὲν ἔχει γνωρίσει ἕως αὐτὴ τὴ στιγμή. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ κάνει τὴν καρδιὰ της νὰ κτυπήσῃ δυνατὰ εἶναι ὁ Ἰλαὶρ Καστέλλο. Δὲν ἦταν πολὺ νέος. Φαινόταν γιὰ τριάντα ὀκτὼ μὲ σαράντα χρόνων, ἂν καὶ τὸ ἡλιοκαμμένο του πρόσωπο ἔχει μείνει φρέσκο σὰν ἑνὸς νέου. Ἡ Μπλουὲτ ἦταν τότε σχεδὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ποτὲ δὲν εἶχε δοκιμάσει γιὰ ἕναν ἄνδρα αὐτὸ ποὺ δοκίμαζε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐπὶ δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες ἡ Μιμὶ δὲν γύρισε στὸ σπίτι της. Δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες τοῦ ἔδωσε ἀκούραστα καὶ τὸ τελευταῖο κύτταρο τοῦ εἶναι της. Ὁ ὑπουργὸς εἶναι ἔξω φρενῶν μὲ τὴ Μιμὶ καὶ τῆς ζητεῖ ἐξηγήσεις. Ἡ Μιμὶ τοῦ ὁμολογεῖ μὲ εἰλικρίνεια ὅλη τὴν ἀλήθεια καὶ τοῦ δίνει τὸ πανί του. Ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐπιμένει. Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως καλεῖ στὸ σπίτι του τὸν διευθυντὴ τῆς Παρισινῆς Ἀσφαλείας.

—Αὐτὸ ὑπονοεῖται, κύριε ὑπουργέ. Ἔχετε πάντως τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ πῆτε τὸ ὄνομα τοῦ «ἀνεπιθυμήτου» αὐτοῦ προσώπου.

—Εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ δὲν ξέρω αὐτὴ τὴ στιγμή.

—Τότε θὰ σᾶς τὸ πῶ ἐγώ. Ὀνομάζεται ἢ λέει πὼς ὀνομάζεται, Ἰλαὶρ Καστέλλο καὶ ἄρεσε γιὰ τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες στὴν ὡραιοτάτη χορεύτρια κυρία Μιμὶ Μπλουέτ.

Ἦταν ἕνας εὐγενικὸς, ἀλλὰ ἐνεργητικὸς τρόπος, γιὰ νὰ κάμῃ τὸν ὑπουργὸ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ φιλενάδα του τὸν εἶχε στολίσει. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι σὰν διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας δὲν ἐκτελοῦσε παρὰ τὸ αὐστηρό του καθῆκον.

—Καστέλλο, εἴπατε;... Ναί, καὶ, αὐτὸ εἶναι. Καστέλλο.... σιγοσφύριξε ὁ ὑπουργὸς, μὴ ξέροντας πιὰ τί στάσι νὰ κρατήσῃ. Ὕστερα, σὰν ἄνθρωπος ἔξυπνος, κατέληξε:

—Ἐπὶ τέλους.... Δὲν εἶμαι οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος.... δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε Ἀρντουέν;

—Εἶναι κανὼν, κύριε ὑπουργέ.

—Ὡραῖα. Σᾶς ἐμπιστεύουμαι αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ἀλλὰ θέλω νὰ γίνῃ κατὰ ἕνα τρόπο νόμιμο καὶ ἥσυχα, χωρὶς νὰ γίνῃ θόρυβος.

—Νὰ βασίζεσθε σὲ μένα, κύριε ὑπουργέ.

Ὅμως, παρ' ὅλη τὴ συνωμοσία ἑνὸς ὑπουργοῦ καὶ ἑνὸς διευθυντοῦ ἀστυνομίας, ὁ λεγόμενος Καστέλλο δὲν σκεφθόταν καθόλου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐλεύθερη πόλι τοῦ Παρισιοῦ. Ἦταν λοιπὸν ἡ τρίτη φορὰ ποὺ ὁ ἰδιότροπος κ. Ἀρντουέν, παρουσιαζόμενος στὸ γραφεῖο τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ, δήλωνε μ' ἕνα εἶδος ὕπουλης εἰρωνείας ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ βρῆ καμμιὰ δικαιολογία γιὰ νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασι τοῦ «ἀνεπιθυμήτου» Καστέλλο.

—Τί τὰ θέλετε, κύριε ὑπουργέ; Ἔχομε στ' ἀρχεῖα μας ἕνα φάκελλο τέσσερα δάκτυλα γι' αὐτὸ τὸ πρόσωπο, ἀλλὰ θὰ μοῦ ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ σᾶς πῶ ποιὸς εἶναι καὶ τί κάνει πραγματικά.

—Εἶναι δυνατόν;

—Ὅπως σᾶς τὸ λέω, κύριε ὑπουργέ. Τὸν ἔχουν ἐπισημάνει ὅλες οἱ ἀστυνομίες τοῦ κόσμου, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ θετικὸ ἐναντίον του. Ἡ Σκότλαντ Γιάρντ δὲν ξέρει περισσότερα γι' αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τοῦ Βερολίνου ἢ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τῆς Ρώμης. Τὸν παρακολουθοῦν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἀλλὰ τὸ ξέρετε καλὰ, κύριε ὑπουργὲ: κανεὶς δὲν εἶναι τόσο ἄψογος ὅσο ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἐπιτηρεῖται.

—Ἐλάτε, κύριε Ἀρντουέν, ἀστειεύεσθε, ἐλπίζω;

—Δὲν θὰ τὸ ἐπέτρεπα στὸν ἑαυτό μου ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, κύριε ὑπουργέ.

—Ὄχι δά! Δὲν μπορεῖ νὰ μὴ ξέρετε ποιὰ εἶναι ἡ προέλευσίς του, ποιὸ εἶναι τὸ ἐπάγγελμά του καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ οἰκονομικοί του πόροι!

—Καὶ ἄν' μοῦ λέγατε ὅτι θὰ χάσω τὴν θέσι μου, πάλι δὲν θὰ μποροῦσα ν' ἀπαντήσω σ' αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις. Εἶναι καμμιὰ δεκαριὰ χρόνια ποὺ γυρίζει ὅλο τὸν κόσμο, κάνοντας σχεδὸν παντοῦ αὐτὸ ποὺ κάνει στὸ Παρίσι.

—Δηλαδή;

—Δηλαδή, τίποτε. Ξεφυτρώνει, μυρίζεται, καιροφυλακτεῖ ἴσως, ἀλλὰ οἱ πράξεις του, οἱ παρέες του, ἡ ἀλληλογραφία του, ὅλ' αὐτὰ δὲν ἔχουν τίποτε ποὺ νὰ τὸν ἐκθέτουν. Ἔβαλα καὶ τὸν παρηκολούθησαν ἐπὶ ἑβδομάδες. Πρὸς τὸ παρὸν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν ἀσχολεῖται παρὰ μὲ τὴν κυρία Μπλουέτ.

—Ἀ;

—Εἰσέπραξε μιὰ ἐπιταγὴ ἀπὸ ἑπτὰ χιλιάδες ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε χρυσᾶ φράγκα ἀπὸ τὴν τράπεζα Κρεντὺ Λυοναί, πρὶν τέσσερις μέρες. Τὰ χρήματα αὐτὰ τοῦ ἤρθαν ἀπὸ τὴν Βαρσοβία, ἀπὸ κάποιον κύριο Λούβοβιτς. Ὁ Λούβοβιτς αὐτὸς εἶναι ἔμπορος ἐπιπλων. Ὅπως βλέπετε λοιπὸν δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία ἡ ὑπόθεσις αὐτή.

—Καὶ εἶναι τὸ μόνον καινούργιο ποὺ ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε γι' αὐτόν;

—Τὸ μόνο, κύριε ὑπουργὲ, δυστυχῶς. Σᾶς ἔχω πῆ ἤδη ὅτι πρὶν πέντε χρόνια τὸν πίστεψαν γιὰ ἔνοχο τοῦ φόνου τῆς βαρώνης Ἐλσόεν. Ὅμως στὴ δίκη ἀθωώθηκε καὶ ἀπό τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ταξιδεύει.

—Πολὺ καλὰ, εἶπε ὁ κ. ὑπουργὸς μὲ μιὰ φωνὴ αὐστηρή.

—Δοκίμασα ἀκόμη νὰ ψαρέψω καὶ τὴν κυρία Μπλουέτ Τῆς ἔστειλα μιὰ δαντελοῦ ποὺ εἶναι πολὺ ἐπιτήδεια σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς ἔρευνες. Ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἡ κυρία Μπλουέτ δὲν ξέρει οὔτε μιὰ λέξι περισσότερη ἀπὸ μᾶς.

—Πολὺ καλά, εἶπε ὁ ὑπουργὸς μὲ μιὰ φωνὴ ἀκόμη σοβαρώτερη.

Καὶ τέλος, κατέληξε ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας σᾶς ἐπαναλαμβάνω αὐτὸ ποὺ ἦταν ἡ πρώτη μου γνώμη: Ἂν θέλετε τὸν συλλαμβάνω καὶ τὸν ἐξορίζω γιὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους.

Στὴ φωνὴ τοῦ προθυμοτάτου κ. Ἀρντουὲν ὑπῆρχε σχεδὸν σαρκασμός.

—Ὄχι! ἀπήντησε ὑπερήφανα ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου. Ὄχι! Αὐτὸς ὁ κύριος Καστίλλο ἄς πάῃ νὰ κρεμασθῆ ὅπου θὰ θελήσῃ, τὸ ἴδιο καὶ ἡ Μπλουέτ. Ἐγὼ προσωπικῶς δὲν ἀγαπῶ παρὰ τὸν ἴσιο δρόμο καὶ τὴν νομιμότητα πρὶν ἀπ' ὅλα.

—Πολὺ ὡραῖο τὰ εἴπατε κύριε ὑπουργὲ! Πάντως, ἂν ἀλλάξετε γνώμη, μοῦ κάνετε ἕνα νεῦμα κι' ἐγὼ τὸν τσιμπάω.

—Ἔ, λοιπόν, κύριε Ἀρντουέν, θέλετε νὰ μὲ πιστέψετε; Συμβαίνει μέσα στὴν ψυχή μου κάτι τὸ περίεργο. Ἀπὸ τότε ποὺ ἀσχολούμεθα μ' αὐτὸν τὸν κύριο Καστίλλο, μοῦ ἔγινε πολὺ συμπαθητικὸς καὶ μοῦ ἔρχεται σχεδὸν ἡ ὄρεξις νὰ τὸν διορίσω διευθυντὴ κάποιας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου.

—Πάντως μὴ τὸν διορίσετε διευθυντὴ ἀστυνομίας, γιατὶ θὰ χάσω τὴ θέσι μου καὶ αὐτὸ θὰ μὲ πείραζε ἀρκετά. Ἐξοχώτατε, εἶπε ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, πετώντας του μ' ἕνα ὕφος πολὺ σκεπτικὸ τὸν μοναρχικὸ αὐτὸν τίτλο.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ εὐτυχισμένη Γαλλία πλήρωνε χωρὶς τὴν ἐλάχιστη στρεψοδικία τοὺς μυθώδεις φόρους της.

★

—Ἂν κάνης ὅτι δὲν μὲ γνωρίζεις, Μπλουέτ, ἰτ ἰζ νότ γκούντ!

Ἡ Μπλουέτ, ποὺ περπατοῦσε μὲ γρήγορο βῆμα, πιστεύοντας ὅτι τὴν εἶχε πάρει ἀπὸ πίσω κάποιος Δὸν Ζουὰν τοῦ πεζοδρομίου, σταμάτησε ἀπότομα καὶ ἀνεγνώρισε ὕστερα ἀπὸ λίγο τὸν Τζὰκ.

—Στάσου! Ἐσὺ εἶσαι;

—Γιὲς, ἐγὼ εἶμαι.

Καὶ τὰ μάτια της γέμισαν ξαφνικὰ δάκρυα.

—Ὦ, καλέ μου Τζὰκ!

—Μάϊ ντήαρ Μπλουέτ!...

Καὶ στάθηκαν γιὰ μερικὲς στιγμὲς μὲ τὰ χέρια τους ἑνωμένα, χωρὶς νὰ λένε λέξι. Ὕστερα κατάφερε νὰ τὸν ρωτήσῃ:

—Τὶ κάνεις ἐδῶ, Τζὰκ;

—Χορεύω στὸ Μαρινὺ μὲ δυὸ συμπατριώτισσές μου.

—Μπᾶ! Δὲν τὸ ἤξερα.

—Γιὲς. Ναὶ μοῦ εἶπαν ὅτι ἐγκατέλειψες τὸ θέατρο καὶ ὅτι ἔγινες λίγο φούλις...

—Ναί, εἶμαι λίγο τρελλὴ, χωρὶς ἀμφιβολία... Μὰ μοῦ κάνει εὐχαρίστησι.

Τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ μπράτσο ὅπως ἔκανε ἄλλοτε καὶ ἄρχισαν νὰ περπατοῦν. Περπάτησαν ἀρκετά.

Ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ. Τὰ φῶτα εἴχαν ἀνάψει.

—Καλέ μου Τζὰκ, δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς πόσο μ' εὐχαριστεῖ ποὺ σὲ ξαναβλέπω.

—Καὶ μένα τὸ ἴδιο. Δὲ σὲ ξέχασα ποτὲ Μὶ—Μπλού!

—Ἡ Μὶ—Μπλοὺ πέθανε τώρα, εἶπε ἡ Μπλουέτ μ' ἕνα μελαγχολικὸ χαμόγελο.

—Ὥστε εἶναι ἀλήθεια ὅτι δὲν χορεύεις πιά;

—Ναί, εἶναι ἀλήθεια, Τζὰκ. Πάντως μὲ λυπεῖ αὐτό!

—Σὲ λυπεῖ;... Πολὺ κολὰ. Ἐλπίζω Μπλουέτ, ὅτι δὲν θὰ εἶναι γιὰ πολὺ καιρό.

—Ὁ Θεὸς ξέρει... Αὐτὴ τὴ στιγμὴ μοῦ φαίνεται πὼς θὰ εἶναι γιὰ πάντα.

—Τὶ ἀνοησία! εἶπε ὁ ἀμερικανὸς ὑψώνοντας τοὺς φαρδεῖς ὤμους του. Ποτὲ δὲν εἶναι γιὰ πάντα!....

Ἀναγκάστηκαν νὰ σταματήσουν στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου πίσω ἀπὸ τὸ πλῆθος. Εἶχαν συγκεντρωθῆ πολλὰ αὐτοκίνητα καὶ φορτηγὰ καὶ ἔφραζαν τὸ σταυροδρόμι.

Κρατοῦσε τὸ μπράτσο τοῦ Τζὰκ, σιωπηλὴ, σκεφτικὴ, σὰν ὁ θόρυβος τοῦ δρόμου νὰ ἦταν ἡ μουσικὴ ἑνὸς χοροῦ ποὺ εἶχαν χορέψει ἄλλοτε μαζί. Κοντὰ σ' αὐτὸν τὸν Ἀμερικανὸ, τὸν τίμιο καὶ ἁπλὸ, εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ξαναγινόταν, ὅπως ἄλλοτε, ἡ χορεύτρια Μιμὶ Μπλουέτ.

Κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους νὰ διαβοῦν τὴν πλατεῖαν.

Ἡ Μιμὶ εἶπε:

—Βλέπεις, Τζὰκ, οἱ ἄνθρωποι ξανασυναντιῶνται, ἀλλὰ δὲν εἶναι πιὰ οἱ ἴδιοι.

—Γιατὶ τί ἄλλαξε;

—Ὅλα ἄλλαξαν, καλέ μου Τζὰκ. Τὰ μάτια καὶ ἡ καρδιά.

—Μοῦ εἶπαν ὅτι εἶχες πολλὴ τύχη αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

—Ναί, μεγάλη τύχη. Ἔγινα πολὺ πλούσια. Κι' ἐσύ:

—Ἐγὼ κερδίζω ὅσα μοῦ ἀρκοῦν γιὰ νὰ ζῶ καλά. Ἀγόρασα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἕνα μικρὸ κτηματάκι γιὰ τὴ γρηᾶ μητέρα μου.

—Εἶσαι ἕνα καλὸ παιδὶ, Τζὰκ, ἕνα πολὺ καλὸ παιδί.

—Ὦ, μὰ πολὺ ἁπλός. Οἱ Ἀμερικανοὶ χορευταὶ εἶναι καμμιὰ φορὰ ἄνθρωποι καλοαναθρεμμένοι.

—Ἐγὼ γνώρισα καὶ τιποτένιους.

—Ὠλοράϊτ. Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

—Ἔ, λοιπὸν, βλέπεις, Τζὰκ, ὅταν εἶμαι μαζί σου μοῦ φαίνεται σὰν νὰ εἶμαι μὲ κανένα ἀδελφό μου. Νοιώθω μιὰ εὐχαρίστησι στὴν ψυχή.

—Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

—Τότε τὴν ἄλλη φορὰ ποὺ θὰ συναντηθοῦμε θὰ σοῦ διηγηθῶ πράγματα ποὺ δὲν τὰ λέει κανεὶς σὲ κανένα.

—Ὅπως θέλεις, Μὶ—Μπλού.

—Ναὶ, Τζὰκ, τὴν ἄλλη φορὰ. Γιατὶ ἂν σοῦ τὰ ἔλεγα ἀμέσως θὰ ἔδειχνα σὰν νὰ ἐνδιαφερόμουν μόνον γιὰ τὸν ἑαυτό μου, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι εὐγενικό. Δὲν θὰ σὲ ρωτήσω παρὰ μονάχα κάτι: μὲ δρίσκεις πάντα ὄμορφη;

—Γιὲς, πολὺ ὀμορφη.

—Ὅπως ἄλλοτε;

—Ὄχι λιγώτερο. Μόνον ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς μὲ τὸ πρῶτο:

«Νὰ μιὰ χορεύτρια!» Καὶ εἶναι πολὺ κρῖμα!....

—Διάβολε!... μὰ πῶς γίνεται καὶ μιλᾶς τὰ γαλλικὰ καλύτερα ἀπὸ τότε;

—Μὲ κοροϊδεύεις, Μπλουέτ!

—Ἐγώ; Διόλου. Τὸ βλέπω.

—Τότε καλὰ. Μοῦ τὰ ἔμαθε μιὰ δεσποινὶς ἀπὸ τὸν Καναδᾶ.

—Ὦ! Μιὰ δεσποινὶς χορεύτρια;

—Φυσικά.

—Πολὺ ὡραῖα! Ἤσουν ἐρωτευμένος μαζί της;

—Ἐγὼ ἐρωτευμένος;

—Ναί. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβῆ στὸν καθένα.

—Αὐτὸ μοῦ συνέβη καὶ μένα κάποτε... Μὰ ξέρεις καλὰ πὼς τὸ βρῆκα γελοῖο. Ἂν δὲν τὸ εἶχες δρῆ γελοῖο, σὺ κι' ἐγώ, θὰ εἴχαμε σήμερα τὸ σπιτάκι μας στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, κοντὰ στὴ γρηᾶ μητέρα μου. Καὶ θὰ ἐξακολουθούσαμε νὰ χορεύωμε, ἀφοῦ τὸ ἔχομε μέσα νὰ χορεύωμε.

—Τὸ πιστεύεις, Τζὰκ; Πιστεύεις ἀλήθεια ὅτι ἔχομε μέσα μας τὸ χορό; Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο;

—Ἀπόλυτα, Μπλουέτ! Τὸ κορμί σου εἶναι πλασμένο γιὰ ν' ἀκολουθῆ

ὁ Μωρὶς ὁ ἀσπρομάλλης μαῖτρ ὑτ' Κέλ.

Ἐπὶ πλέον, ἡ μητρική της ἀξιοπρέπεια δὲν τῆς ἐπέτρεπε πιὰ νὰ παρευρίσκεται στὶς τρέλλες τῆς Μπλουέτ. Κάθε φορὰ ποὺ ἐπιχειροῦσε νὰ τῆς δώσῃ καλὲς συμβουλές, ἡ Μπλουὲτ τῆς ἀπαντοῦσε μ' ἕνα σήκωμα τῶν ὤμων ἢ κατέβαζε τὰ μοῦτρα της.

Ἀπὸ τότε ποὺ τὰ εἶχε μπλέξει μ' αὐτὸν τὸν διάβολο τὸν Καστίλλο, ποὺ τὴ ζήλευε σὰν Τοῦρκος, δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ λογικευθῇ!

— Τόσο τὸ χειρότερο! κατέληξε ἡ ξανθὴ Κατερίν. Ἂς ἔκανε ὅ,τι τῆς ἀρέσει.. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχῃ ἥσυχη τὴ συνείδησί τῆς ἡ Κατερὶν προτιμοῦσε νὰ φύγῃ. Μήπως εἶχε ξαναΐδῃ ποτέ της τέτοια τρέλλα; Ν' ἀφίνῃς ἕναν ὑπουργὸ γιὰ νὰ τὰ μπλέξῃς μ' ἕναν ἀλήτη, τόσο φτωχό, ποὺ δὲν ἔχει νὰ σοῦ στείλῃ οὔτε ἕνα μπουκέτο λουλούδια; Ναί, σύμφωνοι: καλὰ εἶναι καὶ τὰ καπρίτσια... Ὅμως κάθε λογικὴ γυναίκα, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα, θὰ τὸν ἔστελνε ἀπὸ κεῖ ποὺ ἦρθε κι' αὐτὸν καὶ τὶς παράλογες ζήλειες του! Ἡ ἀγάπη; Ἄ, αὐτὸ νὰ λέγεται, ἡ ἀγάπη ἔχει τὰ δικαιώματά της... μὰ ὁ τύπος αὐτός... θέλεις τὴ γνώμη μου, Μπλουέτ; Θὰ σὲ κάμῃ νὰ ξοδέψῃς καὶ τὴν τελευταία σου πεντάρα, ὅπως κάνουν οἱ ἄντρες ποὺ ἔχουν τὴν ἀξίωσι νὰ τοὺς ἀγαποῦν χωρὶς κανένα συμφέρον.

Ἡ Μπλουὲτ ἀκούοντας αὐτοὺς τοὺς λόγους, κάρφωνε τὸ βλέμμα της στὴ μητέρα της καὶ γινόταν ἄσπρη σὰν πανί. Τῆς ἐρχόταν διάθεσι νὰ τὴν βρίσῃ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ κάμῃ γιατὶ ἡ μισόξενθη καὶ μισοκοκκινομάλλα Κατερὶν ἦταν παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ μαμά της.

— Ἄκουσέ με, μητερούλα, τῆς ἔλεγε. Θὰ μείνωμε πολὺ καλὲς φίλες ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ γυρίσῃς στὸ σπίτι σου. Ἡ Ἰταλία ἔχει μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ κομψὲς γυναῖκες, ἐνῷ ἐδῶ δὲν κάνεις τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μὲ ἐνοχλῇς. Θὰ σοῦ στείλω ὅλα τὰ χρήματα ποὺ θὰ σοῦ χρειαστοῦν, ὅλα τὰ ἐπιπλα ποὺ σοῦ ἀρέσουν, θὰ σοῦ στείλω ἀκόμη καὶ τὸν Μωρίς, ἂν θέλῃς... Εἶμαι ἕτοιμη γιὰ ὁποιαδήποτε θυσία, γιὰ νὰ δημιουργήσω τὴν εὐτυχία σου... καὶ τὴ δική μου.

— Μὰ τὴν πίστι μου, Μπλουέτ, σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι ἂν εἶχες ἀκόμη τὸν ὑπουργό σου καὶ ἂν ἦσαν ὅλα ἐν τάξει ὅπως πρώτα, θὰ εἶχα φτιάξει πρὸ πολλοῦ τὶς βαλίτζες μου. Μὰ γίνου λοιπὸν λογική, Μιμί! Κάμε ἕνα τηλεφώνημα στὸν ὑπουργὸ. Θὰ ἰδῇς ὅτι θὰ σὲ συγχωρήσῃ.

— Ὤ, ὄζ! ὑπάρχουν τόσοι ὑπουργοί! Ἂν μοῦ χρειαζόταν ἕνας, θὰ τὸν εὕρισκα χωρὶς κόπο.

— Τί ἀφελὴς ποὺ εἶσαι, κόρη μου! Πιστεύεις...

— Δὲν πιστεύω τίποτε, μητερούλα! Ἀλλὰ σὲ ἱκετεύω νὰ μ' ἀφήσῃς ἥσυχη! Διαφορετικὰ σᾶς λέω ἀντίο ὁλονῶν καὶ πάω νὰ ζήσω μὲ τὸν ἀγαπημένο μου.

— Ἴσως αὐτὸ θὰ ἦταν καλύτερο. Μιὰ καὶ δὲν βρίσκεσαι πιὰ ποτὲ στὸ σπίτι σου. Ἔρχεσαι μονάχα γιὰ ν' ἀλλάξῃς φουστάνι.

— Γιατὶ παραπονιέσαι; Σ' ἀφίνω νοικοκυρὰ στὸ σπίτι μου.

— Ναί, μὰ βαρυέμαι, κόρη μου! Δὲν ἔχω τίποτε νὰ κάνω ἀπὸ τὸ πρωΐ ὣς τὸ βράδυ μέσα σ' αὐτὴ τὴν καταραμένη παριζιάνικη βίλα! Νὰ γιατὶ σεῖς ἐρωτευόσαστε σὰν τὰ τρυγόνια.

Ἡ Μπλουὲτ χαμογέλασε μὲ τὴν ἀστεία γνώμη τῆς μητέρας της.

— Κι' ἐρωτευόσασστε μάλιστα ποιόν; ἐπέμεινε ἡ ξανθὴ Κατερίν. Τὸν πιὸ ἀνάξιο ἀπ' ὅσους πέφτουν στὰ πόδια σας! Καὶ τί τοῦ βρίσκετε;... Ὁ Θεὸς τὸ ξέρει!

Σταμάτησε, ἀναστέναξε βαθειά, ὕστερα ἔβρεξε στὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν της τὰ δυό της δάκτυλα καὶ διώρθωσε μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια τὶς μακρυές της βλεφαρίδες.

— Ἄ! κόρη μου!... Κρῖμα ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ μοῦ δανείσῃς τὰ νιάτα σου γιὰ δεκαπέντε ἡμέρες!... Τότε θὰ ἔβλεπες τί θὰ πῇ νὰ λέγεσαι Μιμὶ Μπλουέτ!

— Ναί, γιατὶ ἐσὺ μ' ἔκαμες αὐτὸ τὸ λίγο ποὺ εἶμαι, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἡ τύχη εἶναι, μικρή μου Γίπωτ' ἄλλο ἀπὸ τὴν τύχη! Κι' ἐσὺ τὴν περιφρονεῖς. Ὅταν ἔφθασες στὸ Παρίσι, θὰ μποροῦσες τὸ ἴδιο νὰ καταλήξῃς καὶ στὰ σπίτια τῆς Μωμάρτης καὶ νὰ μὴ γίνῃς Μιμὶ Μπλουέτ. Ἔγινες ἡ Μιμὶ Μπλουέτ, ὅμως δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃς ὅτι ἀξίζεις μεγάλα πράγματα.

— Ἔ, λοιπόν; ρώτησε ἡ Μιμὶ χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Λοιπόν, ἀφοῦ κατάφερες χωρὶς κόπο νὰ ἐξημερώσῃς τὴν τύχη, προσπάθησε τοὐλάχιστον νὰ μὴ πετάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια σου.

— Ξέρεις τί θὰ κάμω πρὸς τὸ παρόν;

— Δὲν ξέρω τί, ἀλλ' ἀσφαλῶς κάποια βλακεία.

— Διόλου. Θὰ πάω στὸ πρακτορεῖο Κοὺκ, θὰ σοῦ ἀγοράσω ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὸ τραῖνο, θὰ σοῦ κλείσω μιὰ θέσι στὸ βαγκὸν-λὶ καὶ σὲ λίγες ἡμέρες, μητερούλα, θὰ σὲ συνοδεύσω πολὺ ἥσυχα στὸ σταθμό... Ἔτσι;

Ἡ ἀνάμνησι τῶν ματιῶν τοῦ ξιφομάχου νίκησε μέσα της τὴ μητρικὴ ἀγάπη καὶ τὴν ἔκαμε ν' ἀπαντήσῃ μ' ἕνα «ναί». Ὅμως μετάνοιωσε ἀμέσως.

— Βλέπεις, Μπλουέτ; Ἂν ἥσουν λογική, θὰ ἔπαιρνες δυὸ εἰσιτήρια, δυὸ θέσεις βαγκὸν-λὶ καὶ σὲ λίγες ἡμέρες θὰ ἔφευγες μαζὶ μὲ τὴ μητέρα σου. Δὲν ξέρεις πόσο καλὸ θὰ ἔκανε στὴ ψυχή σου ἂν ἀνέπνεες λίγο ἀέρα τῆς πατρίδας σου!

— Τῆς πατρίδας μου;... Μὰ στὴν πατρίδα μου εἶμαι, μητερούλα! Μήπως θυμᾶμαι νὰ εἶχα ἄλλη;

— Τὶ σφάλμα! Πιστεύεις ὅτι μοιάζεις τώρα σ' αὐτὲς τὶς Παριζιάνες... Ναί, τὸ πιστεύεις, καϋμένη μικρή! Ὅμως κατὰ βάθος δὲν ἔχεις περισσότερο ἀπὸ μένα τὴ ψυχὴ μιᾶς Παριζιάνας. Κι' ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τρέμω ὅταν μοῦ λές: «Εἶμαι ἐρωτευμένη». Ἂν μοῦ τὸ ἔλεγε μιὰ ἀληθινὴ Παριζιάνα... πούφ!...

— Δηλαδή;

— Ξέρω ἐγώ; Θὰ ἦταν καμμιὰ φορὰ ἔρωτας, μὰ ἕνας ἄλλος ἔρωτας. Πιὸ δυνατός, ἂν θέλῃς, πιὸ θεαματικός, ἂν θέλῃς. Ὅμως θὰ ἦταν ἕνας ἔρωτας τοῦ Παρισιοῦ. Δηλαδὴ θὰ εἶχε μέσα ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ συστατικά, σὰν τὴ μασσαλιώτικη κακαβιά!

Ἡ Μπλουὲτ ἄρχισε νὰ γελᾷ. Ἀλλὰ ἡ ξανθὴ Κατερὶν συνέχιζε:

— Σοῦ λέω τὴν ἀλήθεια, μικρή μου. Τώρα ποὺ ἔκαμες περιουσία, τώρα ποὺ ἔστιψες σὰν τὸ λεμόνι αὐτὴ τὴν ἐπικίνδυνη πόλι καὶ ποὺ τῆς πῆρες ὅλη τὴν εὐχαρίστησι ποὺ μποροῦσε νὰ σοῦ δώσῃ, τώρα ποὺ σὲ θυμοῦνται ἀκόμη σὰν μιὰ νεαρὴ θεά, ἂν ἤμουν στὴ θέσι σου, θὰ ἔκανα κάτι πολὺ ἁπλό, πολὺ ἐξυπνο: θὰ ἐξαφανιζόμουν.

— Ἀλήθεια;

— Βέβαια. Τὸ Παρίσι εἶναι μιὰ πόλι ποὺ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἐκδικεῖται. Εἶχες τύχη: Εὐχαρίστησέ την κι' ἂς γυρίσωμε στὴν πατρίδα μας. Εἶμαι μιὰ γυναίκα σχεδὸν ἀγράμματη. Ὡστόσο εἶμαι βέβαιη ὅτι δὲν γελιέμαι. Ἡ περιουσία ποὺ ἀποκτᾷ κανεὶς στὸ Παρίσι εἶναι σὰν τὰ χρήματα ποὺ κερδίζει στὴ ρουλέτα. Ποτὲ δὲν κατορθώνει νὰ τὴν φυλάξῃ.

—Τί κουταμάρες λές, μητερούλα!

—Κουταμάρες;... Τέλος πάντων, ὅπως θέλεις. Θυμήσου μονάχα ὅτι στὰ εἶπε ἡ μητέρα σου. Ὅσο γιὰ μένα εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένη ποὺ γυρίζω στὴν πατρίδα μας καὶ σὲ παρακαλῶ, ἂν θὰ μοῦ κρατήσῃς κουκέτα στὸ βαγκὸν-λὶ, νὰ μὴ τὴν διαλέξῃς στὸ ταβάνι, γιατὶ θυμόμουν ὅτι ὅταν ἐρχόμουν δὲν μπόρεσα νὰ κλείσω μάτι...

★

— Ναί, Τζὰκ, μ' ἀγαπᾶ καὶ ποτὲ δὲν θέλησε νὰ πατήσῃ στὸ σπίτι μου. Μ' ἀγαπᾶ καὶ δὲν ξέρω τ' ἀληθινό του ὄνομα. Μ' ἀγαπᾶ καὶ ποτὲ δὲν μοῦ εἶπε τί θὰ γίνωμε σὲ μιὰ ἑβδομάδα.

— Καϋμένη Μπλουέτ, μὲ κάνεις νὰ λυπᾶμαι.

— Ἔχεις ἄδικο, Τζάκ. Ἐγώ, ἀντίθετα, τοῦ εἶμαι εὐγνώμων. Μὲ μεθάει. Εἶναι τὸ μπουκαλάκι μου μὲ τὸν αἰθέρα, ἡ μορφίνη μου. Ἂν αὔριο μοῦ πρότεινε, π. χ., νὰ σκοτωθῶ μαζί του, μέσα στὴν καμαρούλα του, ἔ, λοιπόν, θὰ τὸ ἔκανα σχεδὸν χαμογελώντας, χωρὶς νὰ κτυπᾶ δυνατώτερα ἡ καρδιά μου.

— Ὠλραῖτ, Μπλουέτ. Αὐτὸ λέγεται ἀποβλάκωσι.

— Πές το ὅπως θέλεις, Τζάκ. Πάντως εἶναι ἔρωτας! Εἶναι κάτι ποὺ δὲν τὸ εἶχα γνωρίσει πρώτα.

—Μοῦ εἶπαν ὅτι τὸν γνώρισες στὸ μπὰρ τῆς Γκράντ-Ρουκίν.

— Ναί, στὸ μπὰρ τῆς Γκράντ-Ρουκίν, ἕνα βράδυ ποὺ χιόνιζε.

— Ἄο!... Ἕνα βράδυ ποὺ χιόνιζε... Πρέπει νὰ ἦταν ὑπέροχο!

— Γιατὶ λές;ἀο; Πρῶτα-πρῶτα, δὲν ὑπάρχει στὴ γραμματικὴ καὶ ὕστερα εἶναι τόσο ἀμερικάνικο, ποὺ μοῦ προξενεῖ ἀρνηκη! Μήπως σ' ἐνοχλεῖ ποὺ ἦταν ἕνα βράδυ ποὺ χιόνιζε;

— Μ' ἐνοχλεῖ ποὺ ἡ παλιά μου χορεύτρια χάνει τὰ λογικά της γιὰ ἀγνώστους ποὺ γνωρίζει στὸ μπὰρ τῆς Γκράντ Ρουκίν.... Αὐτὸς ὁ κύριος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ χρειαζόταν γιὰ σένα., ἔστω καὶ ἂν εἶχες ὀρεξι νὰ ἐρωτευθῆς.

— Ἄκουσε, Τζάκ. Πρῶτα-πρῶτα σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν ἀκουμπᾶς τὶς σόλες σου ἐπάνω στὰ μεταξωτά μου γοβάκια, γιατὶ τὰ τσαλακώνεις. Καὶ μὴ βασανίζῃς αὐτὸ τὸ μαξιλάρι ποὺ δὲν σοῦκανε τίποτα. Προτιμῶ νὰ καπνίσης τὴν πίπα σου. Ὕστερα...

— Γιές; Γιοὺ περμίτ;

— Ναί, ἐπιτρέπω. Βρώμισε τὸ σπίτι μου ὅσο θέλεις. Ἐπιτρέπω. Ὕστερα, σὲ παρακαλῶ, νὰ μοῦ πῆς γιατὶ τὰ ἔχεις μ' αὐτὸν «τὸν κύριο»;

— Ἐγώ, πρῶτα-πρῶτα, δὲν τὸν γνωρίζω.

— Ἔ, λοιπόν;

— Ἔ, λοιπόν, φαντάζομαι ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιος λόγος γιὰ νὰ μοῦ λέῃ ὅλος ὁ κόσμος: «Αὐτὴ ἡ καϋμένη ἡ Μπλουὲτ τί θλιβερὸ τέλος ποὺ εἶχε».

— Ποιὸς σοῦ τὸ εἶπε αὐτό;

— Ὅλος ὁ κόσμος.

— Πολὺ καλά. Μπορεῖς νὰ ἀπαντήσῃς σ' ὅλο αὐτὸν τὸν κόσμο ὅτι γράφω στὰ παλιά μου τὰ παπούτσια τὰ συλλυπητήριά του! Ἔρχεσαι στὸ σπίτι μου, ὑποτίθεται, γιὰ νὰ μοῦ μάθῃς καινούργιους χοροὺς, ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω ὅτι ἔρχεσαι ἀκριβῶς γιὰ νὰ μὲ κάμῃς νὰ κλάψω.

— Ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πιανίστας...

— Ἀργεῖ, εἶν' ἀλήθεια. Γιατὶ κάθεται μακρυὰ ὁ καϋμένος! Στὴν ὁδὸ Φερμιέ. Οὔτε ξέρω ποῦ βρίσκεται αὐτὸς ὁ δρόμος. Μήπως ξέρεις ἐσὺ ποῦ βρίσκεται αὐτὴ ἡ ὁδὸς Φερμιέ;

— Δὲν εἶναι δουλειὰ δική μου νὰ ξέρω. Δὲν εἶμαι ἀμαξᾶς. Ἐγὼ εἶμαι χορευτής.

— Ὤ... ἐξκιούζ μι! Καὶ πῶς τὸν λένε τὸν καινούργιο τὸ χορό σου;

— Μπυρίγκο.

— Ποῦ χορεύεται;

— Πουθενά. Εἶναι μιὰ κρεασιὸν δική μου.

— Δύσκολη;

— Γιὰ σένα ὄχι.

— Γιατί;

— Γιατὶ εἶσαι χορεύτρια, καλὴ χορεύτρια.

Τὴν τελευταία μέρα τοῦ μηνὸς, στὶς πέντε ἀκριβῶς, ἐμφανίστηκε ὅπως συνήθως ὁ χρονομετρικὸς κ. Μπολό. Εἶχε ἐλαφρὴ δύσπνοια ὅταν ἀκούμπησε ἐπάνω σὲ μιὰ κονσόλα τὸν παληοδερμάτινο χαρτοφύλακά του.

Προσπαθώντας νὰ ὀρθώσῃ τὸ ψηλὸ του ἀνάστημα, χαμογέλασε μὲ οἰκειότητα στὴ βροσερὴ καὶ ναζιάρα Λινὲτ ποὺ ἔσπευδε νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴ γκαμπαρντίνα του.

— Καλημέρα, Λινέτ μου, χρυσή. Εἶσθε ὁμορφη σὰν τριαντάφυλλο! Ἂν δὲν ἤμουνα τόσο γέρος, θὰ τὰ λέγαμε...

—Μὰ δὲν εἶσθε τόσο γέρος, κύριε Μπολὸ. Ἀντίθετα ἔχετε σήμερα μιὰ ὄψι ὑπέροχη!

—Ναί. Μὰ λαχανιάζω ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ἀπριλιάτικου ἀέρα ποὺ κάνει κακὸ στοὺς ρευματισμούς. Τέλος πάντων!..... πῶς εἶναι ἡ κυρία;

—Ἡ κυρία εἶναι ἔξω, ἀλλὰ σᾶς παρακαλεῖ νὰ τὴν περιμένετε, ἂν ἀργήσῃ μερικὰ λεπτά.

—Τότε θὰ κουβεντιάσωμε λιγάκι οἱ δυό μας στὸ σαλόνι.

—Εὐχαρίστως, κύριε Μπολὸ. Θέλω μάλιστα τόσο πολὺ νὰ σᾶς πῶ κάτι...

—Ναί; Τότε ἄς κάμωμε γρήγορα.

Πῆρε τὸν χαρτοφύλακά του, τὰ γάντια του καὶ κορδώνοντας τὸ κορμὶ του ἄρχισε νὰ προχωρῇ μὲ τὸ ταλαντευόμενο ἐκεῖνο βάδισμα ποὺ ἔχουν τὰ παιδάκια καὶ οἱ γέροι.

Ὁ ἥλιος χρύσωνε μὲ τὶς ἀκτῖνες του τὰ ἐπιπλα τοῦ σαλονιοῦ.

—Πρῶτα—πρῶτα, εἶπε ὁ γέρο-διαχειριστὴς, ψάχνοντας τὶς τσέπες τοῦ χαρτοφύλακά του, ὁρίστε ὁ μισθός σας. Θὰ δρῆτε ἐπίσης μαζὶ καὶ τὸ δῶρο σας γιὰ τὸ Πάσχα. Εἶναι ἕνα μικρὸ δῶρον ποὺ σᾶς κάνω ἐγὼ καὶ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὰ δῶρα ποὺ θὰ σᾶς κάμῃ ἡ κυρία.

—Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, κύριε Μπολό.

—Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μ' εὐχαριστῆτε. Βγῆκε ἀπὸ τὶς οἰκονομίες ποὺ κάνω στὴ διεχείρησι. Καὶ ἀφοῦ εἶσθε τόσο πιστὴ, εἶναι πολὺ δίκαιο.

—Μὲ κάνετε νὰ κοκκινίζω, κύριε Μπολό! εἶπε ἡ Λινέτ βάζοντας τὰ χρήματα στὴν τσέπη τῆς δαντελένιας ποδιάς της.

—Τώρα μὴ ξεχνᾶτε ὅτι μοῦ ἀρέσει νὰ πίνω ἕνα ποτηράκι κιούμελ ὅταν ἔρχομαι καὶ ἕνα ὅταν φεύγω.... Σερβίρετέ μου, Λινέτ καὶ ἄς κουβεντιάσωμε.

Μὲ τὰ λευκά της χεράκια ποὺ ἦσαν ἄσπρα σὰν νὰ τὰ εἶχε πουδράρει, τοῦ σερβίρισε ἕνα μικρὸ ποτηράκι ἀπὸ τὸ λικὲρ ποὺ προτιμοῦσε.

Ἀποτελοῦσαν μιὰ εἰκόνα ἀληθινὰ χαριτωμένη καὶ τίμια, ἐκείνη μὲ τὶς ξανθὲς της μπούκλες, ἐκεῖνος μὲ τὰ ἄσπρα του μαλλιά.

—Αὐτὸ ποὺ ἔχω νὰ σᾶς πῶ, κύριε Μπολό, εἶναι πολὺ σύντομο. Ξέρετε ὅτι ἀγαπῶ τὴν κυρία περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου..

—Ναί, τὸ ξέρω, Λινέτ.

—Ἔ, λοιπὸν, κύριε Μπολό, εἶσθε ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ σέβεται καὶ ποὺ καμμιὰ φορὰ τὸν ἀκούει. Σᾶς παρακαλῶ, κάμετε κάτι γιὰ νὰ τῆς ἀνοίξετε τὰ μάτια, γιὰ νὰ ξαναγίνῃ, λογική, γιατὶ σᾶς βεβαιώ ὅτι ἡ κυρία τρελλάθηκε.

Ὁ κύριος Μπολὸ, δίστασε μερικὰ δευτερόλεπτα προτοῦ ἀπαντήσῃ. Ὕστερα κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Τὸ ξέρομε, Λινέτ. Καὶ καταλαβαίνετε ὅτι τῆς ἔχομε πῆ κιόλας τὴ γνώμη μας. Ἀλλὰ, γιὰ νὰ εἶμαι δίκαιος, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν τὴν ζημιώνει οἰκονομικῶς. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ὁποιοσδήποτε κι' ἂν εἶναι, τὴν κάνει μάλιστα νὰ κάνῃ οἰκονομίες. Αὐτὸ εἶναι ἀναντίρρητο.

—Ἴσως, κύριε Μπολό. Ἀλλ' ἡ οἰκονομία δὲν εἶναι τὸ πᾶν σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

—Εἶναι πολύ, πάντως, Λινὲτ. Μὰ γιατὶ στενοχωριέσθε τόσο; Εἴτε εἶναι αὐτὸς εἴτε ἕνα ἄλλος, μήπως δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα;

—Διόλου, διόλου, κύριε Μπολό! Καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες θὰ συμβῇ κάτι τὸ πολὺ σοβαρό. Εἶμαι μάλιστα βέβαιη γι' αὐτό. Βλέπετε, κύριε, Μπολὸ, οἱ ἄλλοι ἦσαν σχεδὸν πάντοτε ἄνθρωποι καθὼς πρέπει. Παρουσίαζαν καμμιὰ φορὰ ἰδιοτροπίες, ματαιοδοξίες, τίποτε τὸ σοβαρό πάντως. Αὐτὸ ποὺ κάθε γυναίκα σὰν κι' αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχῃ... ἔρωτες μὲ λίγα λόγια. Δὲν τοὺς ἀγαποῦσε διόλου. Ἐκεῖνοι τὴν ἀγαποῦσαν. Ἐνὼ εἶναι τρελλὴ γι' αὐτὸν. Σᾶς λέω, κύριε Μπολὸ ὅτι εἶναι τρελλή.... καὶ ἐπάνω ἀπ' ὅλα καθόλου εὐτυχισμένη.

Τὸ μικρὸ ποτηράκι ἔτρεμε ἀνάμεσα στὰ κιτρινιάρικα δάχτυλα τοῦ κυρίου Μπολό.

—Μήπως εἶναι κακὸς μαζί της;

—Ποῦ ξέρω; Ἀπὸ τότε ποὺ κανει παρέα ἡ κυρία μ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν εἶναι πιὰ ἡ ἴδια. Ἐπιδληθῆτε κύριε Μπολὸ! Μεταχειρισθῆτε βία, σεῖς ποὺ μπορεῖτε. Ἀλλὰ πάρτε τὴν πολὺ μακρυά, πολὺ μακρυά, γιατὶ σᾶς ξαναλέω ὅτι μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες θὰ συμβῇ κάτι τὸ πολὺ σοβαρό!

—Τί, δηλαδή;

—Ἔρεφ ἐγώ; Κάποια δυστυχία, χωρὶς ἄλλο. Αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο δὲν τὸν ἔχω ἰδῆ παρὰ ἀπὸ μακρυὰ καὶ κρυφὰ ἀφοῦ, ὅπως θὰ ξέρετε ἴσως, δὲν ἔρχεται ἐδῶ. Ἡ φυσιογνωμία του δὲν μοῦ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνη. Ἔχει ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ πρόσωπα, κύριε Μπολὸ, ποὺ ἔχουν κάτι τὸ ὡραῖο καὶ τὸ ἐπιφοβο συγχρόνως. Ἐμένα ξέρετε, δὲν θὰ μὲ ξαφνιάσῃ καθόλου ἄν μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες ἰδῶ τὴ φάτσα του στὶς ἐφημερίδες, στὴ θέσι ὅπου γράφουν γιὰ τὰ ἐγκλήματα.

—Ὤ, ὤ, πόσο προχωρεῖτε, Λινέτ!

—Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντύπωσίς μου καὶ ὁ Θεὸς ἄς μὲ βγάλῃ ψεύτρα! Ὡστόσο δὲν λέω ὑπερβολὲς λέγοντάς σας ὅτι ἡ κυρία καταστρέφει τὴν ὑγεία της καὶ τὴν καριέρα της. Ὅσο γιὰ τὰ χρήματα, κύριε Μπολὸ κι' αὐτὰ φεύγουν ὅπως κι' ὅλα τὰ ἄλλα.

—Θὰ τῆς μιλήσωμε... θὰ τῆς μιλήσωμε.. ἡσυχᾶστε, Λινὲτ.

—Ἄ, κύριε Μπολὸ, ἀπὸ τότε ποὺ μπῆκε στὴ ζωή μας αὐτὸς ὁ ξένος, δὲν ὑπάρχει πιὰ σπίτι. Εἶναι πάντα ἄδειο, πάντα μελαγχολικό. Ἡ κυρία περνάει μαζί του ὅλες της τὶς μέρες. Ὕστερα γυρίζει γιὰ ν' ἀλλάξῃ φόρεμα καὶ πάλι ξαναφεύγει καὶ γυρίζει τὴν ἄλλη μέρα. Ἔχει ἀδυνατίσει τρομερὰ, κύριε Μπολὸ καὶ ὅταν τῆς κάνω τὸ λουτρό της, δὲν εἶναι πιὰ αὐτή. Καὶ ἡ κυρία Κατερὶν φτιάνει τὰ μπαούλα της κάθε τρεῖς μέρες καὶ ὕστερα τὰ ξανανοίγει. Τὴν καϋμένη τὴ γυναίκα! Οὔτε κι' αὐτὴ ἔχει τὴν καρδιά της ἥσυχη. Κανεὶς τώρα δὲν τολμᾶ νὰ πατήσῃ στὸ σπίτι μας. Ὁ μόνος ποὺ ἔρχεται ἀκόμη ποῦ καὶ ποῦ καὶ τὴν περιμένει ἐπὶ ὧρες, εἶναι ὁ κακομοίρης ὁ Τζὰκ.... ξέρετε, ὁ χορευτὴς ποὺ εἶχε ἄλλοτε. Μιλᾶμε, μιλᾶμε, ἐκεῖνος κι' ἐγώ, στὴ γκαρνταρόμπα ἢ στὴ βεράντα, γιατὶ ἔχει τὴν ἰδιοτροπία νὰ καπνίζῃ μὲ τὴν πίπα του ἕναν καπνὸ ποὺ μυρίζει πολὺ δυνατά. Ὁ καϋμένος αὐτὸς ὁ κύριος Τζὰκ... Ἂν ξέρατε τὶ καλὸς ποὺ εἶναι! Εἶναι φορὲς ποὺ τὰ μάτια μας γεμίζουν δάκρυα...

Ὁ γέρο κύριος Μπολὸ, συγκινημένος κι' αὐτὸς, κυττοῦσε τὶς τελευταῖες σταγόνες τοῦ λικὲρ στὸ λεπτὸ κρυστάλλινο ποτηράκι του.

Ὕστερα ἔβηξε καὶ εἶπε:

—Θὰ τῆς μιλήσωμε, Λινὲτ, μείνετε ἥσυχη.

Αὐτὸ τὸ πρῶτο πρόσωπο πληθυντικοῦ ποὺ χρησιμοποιοῦσε μὲ μεγαλοπρέπεια αὐτὸς ὁ τόσο ἁπλὸς, ἦταν ἕνα εἶδος ἐπαγγελματικῆς συνηθείας.

—Δὲν ἀρκεῖ νὰ τῆς μιλήσετε, κύριε Μπολό, γιατὶ θὰ σᾶς δώσῃ, μὲ περισσότερη εὐγένεια, τὴν ἴδια ἀπάντησι ποὺ ἔδωσε κι σὲ μένα. «Ἀφησέ με ἥσυχη, Λινὲτ!» Χρειάζεται ἐνεργητικότης! Ἐνεργητικότης ἢ δόλος! Μάλιστα, κύριε Μπολὸ, δόλος. Σεῖς ποὺ εἶσθε τόσο μορφωμένος καὶ τόσο καλός, κάμετέ την νὰ καταλάβῃ τὴν τρέλλα της, βρῆκε ἕναν ὁποιονδήποτε τρόπο γιὰ νὰ τὴν ξαναβάλετε στὸν ἴσιο δρόμο.

—Δηλαδή;

—Ξέρω ἐγώ, κύριε Μπολό; Μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὴν εἶδα συχνὰ νὰ κιτρινίζῃ καὶ νὰ δαγκώνῃ τὰ χείλη της ὅταν τῆς δίνετε συμβουλές. Σᾶς, σᾶς ἀκούει. Καμμιὰ φορὰ ἐπαναστατεῖ, καμμιὰ φορὰ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ: «Θεέ μου, Θεέ μου, τὶ ὀπισθοδρομικὲς ἰδέες ποὺ ἔχετε, κύριε Μπολό!...» Ἀλλὰ ὅταν φύγετε, τὸ ἴδιο βράδυ ἢ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, τὴν ὥρα ποὺ τὴν ντύνω, ξαφνικὰ ἡ κυρία ἀρχίζει νὰ μοῦ λέῃ: «Ὡστόσο εἶχε δίκηο, ὁ καλὸς αὐτὸς ὁ κύριος Μπολὸ! Θὰ κάμω ὅπως εἶπε».

—Πράγματι, πράγματι, ἀγαπητή Λινὲτ, ἔχω πεῖρα καὶ μιλῶ γιὰ τὸ καλὸ της.

—Τότε πρέπει νὰ τὴν διατάξετε, καταλαβαίνετε, κύριε Μπολό: νὰ τὴν διατάξετε! Παραδείγματος χάριν: «Τὴν τάδε μέρα, σεῖς, ἐγὼ καὶ ἡ Λινὲτ—σεῖς, ἐγώ, ἡ Λινὲτ καὶ ὁ κύριος Τζὰκ—θὰ φύγωμε ὅλοι γιὰ τὸ τάδε μέρος». Δὲν ἔχει σημασία ποῦ, φθάνει νὰ εἶναι μακρυά.

—Θαυμάσια, Λινὲτ. Μόνον ποὺ εἶναι πολὺ εὐκολώτερο νὰ τὸ πῇ κανεὶς παρὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ.

—Ἡ ἰδέα, σᾶς τὸ ὁμολογῶ, δὲν εἶναι δική μου. Εἶναι τοῦ κυρίου Τζὰκ. Αὐτὸς συνηθίζει νὰ ἠηγαινοέρχεται στὸ Παρίσι καὶ στὴν Ἀμερικὴ. Βρίσκει λοιπὸν ὅτι εἶναι πολὺ ἁπλὸ νὰ ἠηγαινοέρχεται κανεὶς ἀπὸ τῇ μιὰ ἄκρη τοῦ κόσμου στὴν ἄλλη. Ὅσο γιὰ μένα, ἔχω πολὺ διαφορετικὴ ἰδέα.

—Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἰδέα σας, Λινὲτ, νὰ τὴν ἀκούσωμε.

—Ἐγὼ, ἂν ἤμουν σεῖς, θὰ πήγαινα κατ' εὐθεῖαν σ' αὐτὸν τὸν κύριο καὶ θὰ τοῦ ἔλεγα: «Κύριε Καστίλλο.....» ἔτσι τὸν λένε—«κύριε Καστίλλο.....» Τέλος πάντων, δὲν ξέρω ἀκριβῶς τὶ θὰ τοῦ ἔλεγα, ἀλλὰ σίγουρα πράγματα ποὺ θὰ τοῦ ἄγγιζαν τὴν ψυχή, ἂν εἶναι τίμιος ἄνθρωπος.

—Κι' ἂν δὲν εἶναι;

—Θὰ τοῦ ἔλεγα ἄλλα, τέτοια ποὺ νὰ τὸν φόβιζαν. Γιατὶ, στὸ κάτω-κάτω, εἴμαστε τρεῖς γιὰ νὰ ὑπερασπίσωμε τὴν κυρία—σεῖς, ὁ κύριος Τζὰκ κι' ἐγώ—ἕτοιμοι νὰ τὴν ὑπερασπίσωμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις. Ἀλλὰ θέλετε νὰ σᾶς πῶ, κύριε Μπολὸ;..... Εἶναι

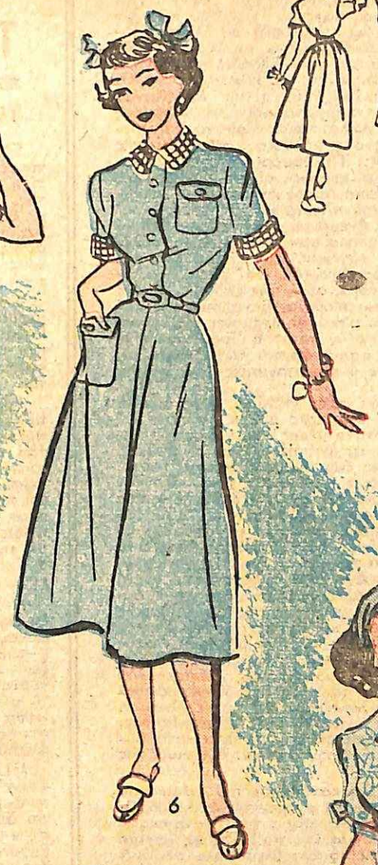

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΡΧΙΣΕ...

Κομψότατα μοντέλα πού ...άζουν σὲ νεανικὰ σώματα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

1. Φορεματάκι, ἐφαρμοστὸ στὴ μέση, πού ...φίνει γυμνὸ τὸ ντεκολτὲ καὶ τὸ ἐπάνω ...ρος τῆς πλάτης. Ἀπὸ τὸ ἀμπιεσεμὰν τ... στήθους βγαίνουν πιέτες, γαζωμένες ... τὴ φούστα, πού συνεχίζονται ἀτσάκι... Ζαπονὲ μπολεράκι συμπληρώνει τὸ φορ...

2. Ἕνα σὸρτ συμπληρώνεται περίφημα μ... να ζαπονὲ κοντὸ μπλουζόνι, πού ἀφινε... κάλυπτο τὸ στομάχι καὶ τὴ βάσι τῆς ... της καὶ δένει μπροστὰ στὸ στῆθος μὲ φι... κο. Ἡ ἴδια λεπτομέρεια ἐπαναλαμβάν... στὴ φούστα, πού εἶναι ἀνοικτὴ ἐμπρὸς ... τὸ λοξὸ τῆς πλάτος συγκρατεῖται μὲ σου...

3. Φούστα ἂν φόρμ, μὲ πολλὰ γκοντέ, ... τομπράλκο ἢ ἄλλο βαμβακερὸ ὕφασμα ... θαλασσινὰ σχέδια. Συνοδεύεται μὲ μ... χρωμο ζαπονὲ μπλουζάκι, μὲ λοξὰ κοφ... τα στὴ βάσι τοῦ κορσάζ.

4. Φορεματάκι πρωϊνό, ἀπὸ βαμβακερὸ ἐμπ... μέ, μὲ χτυπητὰ χρώματα. Ἡ φούστα ἐ... γύρω-γύρω πιέτες, πού σταματοῦν ὁπ... στὸ κέντρο, μὲ διπλὴ κουφόπιετα γαρνι... σμένη ἀπὸ πάνω ὡς κάτω μὲ κουμπιά. ... ζαπονὲ τοῦ κορσὰζ γαρνίρεται μὲ γυρι... λεκὸ γιακὰ καὶ λευκὰ ρεβὲρ στὰ μανίκ...

ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

• Χαριτωμένος ὁ νεανικὸς αὐτὸς συνδυασμὸς μὲ ἴσια σουρωτὴ φούστα ἀπὸ λουλουδάτ... κρετὸν μὲ φαρδειὲς μονόχρωμες ρίγες καὶ σκέτο λευκὸ μπλουζάκι μὲ ὡμίτη, κοντὰ μανικάκια καὶ ἁπλὸ ἴσιο κούμπωμα.

• Πρωϊνὸ φορεματάκι μονόχρωμο. Φούστο σκέτη μὲ λοξὰ φύλλα. Κορσὰζ ἁπλὸ μὲ κλειστὸ κούμπωμα.

• Σφηκοφωλιὲς πού εἶναι τόσο τῆς μόδας στολίζουν τὸ φαρδὺ ἀμπιεσεμὰν στὸ κορσὰζ αὐτοῦ τοῦ φορέματος. Ἕνα στρογγυλὸ ἀμπιεσεμὰν περιβάλλει ψηλὰ τὴν πλάτη καὶ σχηματίζει γλῶσσες στοὺς ὤμους. Ὁ λαιμὸς κλείνει μὲ μιὰ κορδελίτσα πού δένει φιόγκος. Φούστα σουρωτή.

• Ἐμπριμὲ φορεματάκι μὲ ντεκολτέ, τρίγωνο ἐμπρὸς καὶ στρογγυλὸ πίσω. Τὸ μανίκι κολλητὸ στὴ μασχάλη, σχίζεται ἐλαφρὰ στο μπράτσο. Στὴ μύτη μπαίνει φιογκάκι.

• Βουλάτο φόρεμα. Διαφέρει ἀπὸ τὸ προηγούμενο στὴ φούστα πού ἀρχίζει κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος. Τρία φιογκάκια γαρνίρουν τὸ ἀμπιεσεμὰν. Κούμπωμα στὴν πλάτη.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Ζ'.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ οἰκονομικὴ ἐξέλιξι, προχωρώντας, ἐχώριζε ὅλο καὶ περισσότερο τὴν ἀνθρωπότητα σὲ δυὸ τάξεις: ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ἀκτημόνων κι' ἀπὸ τὴν ἄλλην οἱ ὀλίγοι κάτοχοι. Ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἡ δυνατότητα τῆς πνευματικῆς προόδου, ἡ διάδοσι τῆς μορφώσεως σὲ πλατύτερη ἔκτασι, ἐμποδιζότανε πολύ. Ἡ σκληρὴ δουλειά, ὁ ἀκατάπαυστος ἀγώνας γιὰ τὸ καθημερινὸ ψωμὶ ἀφαιροῦσαν ἀπὸ τὸ λαὸ τὸν καιρὸ καὶ τὴν ὄρεξι νὰ μορφωθῆ. Αὐτὴ ἡ Μόρφωσι καὶ ἡ Ἐπιστήμη γίνανε προνόμιο ἀποκλειστικὸ τῶν πλουσίων. Ἀλλ' ἂν οἱ ἄντρες τοῦ λαοῦ μένανε ἔτσι βυθισμένοι στὸ πνευματικὸ σκοτάδι, οἱ γυναῖκες μένανε ἀκόμη περισσότερο.

Ἀκόμα καὶ στὰ μοναστήρια, ποὺ ὑπῆρξαν στὴν ἀρχὴ τῆς ἱδρύσεώς των καταφύγια ὅλου τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Μεσαίωνος, τώρα δὲν μπαίνανε παρὰ μονάχα οἱ γυναῖκες τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ τῶν πλουσίων. Ἂν ἀπὸ εὐσπλαχνία δεχόντανε καὶ γυναῖκες ἀπὸ τὸ φτωχὸ λαό, αὐτὲς τὶς χρησιμοποιοῦσαν γιὰ ὑπηρέτριες μονάχα· δὲν μετεῖχαν καθόλου στὴ ζωηρὴ πνευματικὴ ζωὴ τῶν μοναστηριῶν. Ἔτσι πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας, πὼς σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο ποὺ θὰ περιγράψουμε τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν γυναικῶν στὸ Μεσαίωνα καὶ στὴν Ἀναγέννησι, θὰ ἐννοοῦμε πάντα τὶς γυναῖκες τῆς ἀριστοκρατίας αἵματος καὶ χρήματος.

Ἡ ΤΗΝ ἀρχὴ τοῦ Μεσαίωνα οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ περιπλανώμενοι καλοροι ἦσαν οἱ δασκάλοι τῶν γυναικῶν τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας. Τοὺς δίμνανε μιὰ μόρφωσι, ἴσως ἀνεπαρκῆ, ὁ μως, ἀνώτερη ἀπὸ κείνην ποὺ παίρνανε οἱ ἄντρες. Γιατὶ οἱ ἄντρες ἀποφεύγανε νὰ μορφωθοῦν. Εἴχανε τὴν πρόληψι πὼς ἡ μόρφωσι κάνει τοὺς ἄντρες μικρόψυχους καὶ θηλυπρεπεῖς.

Στὴ βόρεια Εὐρώπη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ διαδόθηκε ὁ προτεσταντισμὸς κι' ἄρχισαν οἱ θρησκευτικοὶ πόλεμοι, ἡ μόρφωσι γενικὰ εἶχε ξεπέσει πολὺ καὶ κυρίως τῶν γυναικῶν· γιατὶ ὁ προτεσταντισμὸς ἦταν ἐχθρὸς τῆς γυναικείας μορφώσεως. Καὶ πολὺ ὀλίγες γυναῖκες μποροῦσανε νὰ διαβάζουνε στὸ κείμενο τὴ Βίβλο καὶ τοὺς Βίους τῶν Ἁγίων.

Ἀντίθετα στὴ νότια Εὐρώπη καὶ ἰδίως στὴν Ἰταλία δὲν ὑπῆρχαν οὔτε ἐμφύλιοι πόλεμοι οὔτε θρησκευτικὸς φανατισμός. Συνεπῶς ὑπῆρχε καὶ ἐλευθερία καὶ εὐημερία. Ἐπὶ πλέον οἱ ἰδέες τῆς παιδείας ἦταν ὀρθάνοιχτες.

Εἶχε [illegible] στὸ κλασικὸ τῆς ἔδαφος ἡ ἀναγέννησι τῶν κλασικῶν σπουδῶν. Πλῆθος γεγονότα σταθῆκαν οἱ εὐνοϊκοὶ συντελεστὲς αὐτῆς τῆς Ἀναγέννησης: α) Οἱ κληρικοὶ σπουδάζανε συνεχῶς τὴ γλῶσσα τοῦ Κικέρωνος καὶ τοῦ Ὁρατίου καὶ δὲν τὴν ἀφήσανε νὰ λησμονηθῆ. β) Οἱ σταυροφορίες δὲν ἀνακαλύψανε μονάχα τὴν Ἀνατολὴ παρὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Πλάτωνος. γ) Οἱ τροβαδοῦροι (οἱ ποιητὲς τοῦ Μεσαίωνα) φτιάνανε τὰ ποιήματά τους σὲ ἀρχαίους ρυθμούς. δ) Ἀλλὰ κυρίως ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος παράγων τῆς Ἀναγέννησης. Τὸ ἐμπόριο εἶχε δημιουργήση μεγάλα κέντρα οἰκονομικῆς ἀκμῆς καὶ οἱ ἐλεύθεροι ἀστοὶ καταντήσανε νὰ ξεπεράσουν στὸν πλοῦτο καὶ στὴ δύναμι κι' αὐτοὺς τοὺς ἡγεμόνες. Οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἄρχοντες διατηροῦσαν πολυάριθμες αὐλὲς ἀργοσχόλων εὐγενῶν, ποὺ εἶχανε ὅλο τὸν καιρὸ νὰ μορφώνωνται. Καὶ ε) ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐμπόδιζε αὐτὴ τὴν ἐξέλιξι. Ἤτανε κι' αὐτὴ τόσο πλούσια, μεγαλοπρεπὴς καὶ φιλότεχνη, ὅσο καὶ οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἀστοί. Ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἡ Ἐκκλησία εἶχε ξεχάσει τὴν παλιὰ ἄρνησι τῶν ἐγκοσμίων, ποὺ ἐκήρυττε ὁ χριστιανισμὸς στὰ πρῶτα του χρόνια.

Οἱ γυναῖκες τῆς Ἰταλίας, ὅσες φυσικὰ ἀνῆκαν στὶς ἀνώτερες τάξεις, πήρανε κι' αὐτὲς ἐνεργότατο μέρος στὴ γνῶσι τῶν θησαυρῶν τῆς ἀρχαιότητος, χωρὶς ἀγῶνες, γιατὶ κανένας δὲν τὶς ἐμπόδιζε γι' αὐτό. Αὐτὲς οἱ πλούσιες γυναῖκες εἶχαν ὅλο τὸν καιρό τους ἐλεύθερο, γιατὶ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ τὶς κάνανε οἱ ὑπηρέτριες. Στὶς αὐλὲς τῶν ἡγεμόνων καὶ στὰ μέγαρα τῶν ἀστῶν δὲν ὑπῆρξε πιὸ ἐνδιαφέρον θέμα ἀπὸ τὴν Τέχνη καὶ τὴν Ἐπιστήμη. Κι' ἔτσι πολλὲς γυναῖκες ἔχει μονάχα ξέρει ἀπὸ τέχνη κι' ἐπιστήμη, ἀλλὰ καὶ διακριθήκανε σ' αὐτοὺς τοὺς δυὸ κλάδους τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Κορίτσια κι' ἀγόρια εἴχανε δασκάλους καὶ παίρνανε τὴν ἴδια μόρφωσι. Ἔτσι ἡ Καικιλία ντὲ Γκονζὰκ κατεῖχε σὲ ἡλικία δέκα χρονῶν τὶς δυὸ κλασικὲς γλῶσσες. Μὰ ὁ σκοπὸς τῆς παιδείας δὲν ἤτανε μονάχα ἡ γνῶσι τῶν λατινικῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν, παρὰ καὶ ἡ ἀνάπτυξι τῆς ἀτομικότητας. Γιατὶ ὅλ' ἡ Ἀναγέννησι δὲν εἶναι κατὰ βάθος τίποτες ἄλλο παρὰ αὐτό: ἀνάπτυξι τῆς ἀτομικότητας.

Κ' ἡ μεγάλη κατάκτησι τοῦ γυναικείου φύλου δὲν εἶναι ὅτι μποροῦσε νὰ σπουδάζη στὰ Πανεπιστήμια, παρὰ τὸ ὅτι ἀναγνωρίστηκε στὸ ζήτημα τῆς παιδείας ὡς ἴση μὲ τὸν ἄντρα καὶ τὸ ὅτι θεωρήθηκε πλάσμα ἀνεξάρτητο, μὲ δική της ἀτομικότητα. Ἡ γυναίκα δὲν ἦταν πλέον ἡ ὑπηρέτρια τοῦ ἀντρὸς ἢ ἡ ἐρωμένη. Ἤτανε σοφὴ καὶ καλλιτέχνισσα. Ἔπαιρνε μέρος στὶς συζητήσεις τῶν ἀντρῶν. Ὁ Δάντης, ὁ Πετράρχης, ὁ Βοκκάκιος ἐξυμνοῦν τὴ γυναίκα τῆς ἐποχῆς τους, τὴν θεωροῦν ἴση καὶ πολλὲς φορὲς ἀνώτερην ἀπὸ τὸν ἄντρα.

Πολλὲς ξεχωριστὲς γυναῖκες ἀποτελοῦσαν τὸ κέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου των. Ἡ μεγάλη ἐλευθερία, ποὺ ἀποχτήσανε, ὠδήγησε μερικοὺς φανατικοὺς τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς νὰ κατηγορήσουν τὶς σύγχρονές τους γυναῖκες γιὰ ἀνήθικες. Κι' ἤθελαν ν' ἀποδείξουν πὼς ἡ γυναίκα καταστρέφεται ὅταν θέλη νὰ ἐξισωθῆ μὲ τὸν ἄντρα. Στὸν 16ο αἰώνα οἱ γυναῖκες τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας βρισκότανε σὲ πολὺ χαμηλότερο πνευματικὸ ἐπίπεδο ἀπὸ τὶς Ἰταλίδες. Οἱ Ἰταλίδες ἦσαν τόσο ἐλεύθερες, ὥστε συχνὰ χωρίζανε τοὺς ἄντρες τους καὶ παντρευότανε αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦσαν. Δηλαδὴ εἶχαν ἀποκτήσει ὄχι μονάχα τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, παρὰ καὶ τῆς καρδιᾶς.

Ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τέχνη τῶν γυναικῶν, ἡ ποίησί τους καὶ ἡ ρητορική τους ἔχει αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα: εἶναι πολὺ ἀντρική. Κι' ὁ μεγαλύτερος ἔπαινος γι' αὐτὲς εἶναι νὰ τὶς ποῦνε πὼς ἔχουν μυαλὸ ἀντρικό. Κι' ὅλες προσπαθοῦσαν νὰ μὴ φαίνωνται γυναῖκες!

Τόσο γενικὴ ἦταν αὐτὴ ἡ ἀντίληψι ποὺ πολλὲς ἀπὸ τὶς μορφωμένες ἀντρικὰ γυναῖκες, ἀποφεύγανε τὸ γάμο. Θεωροῦσαν ἀσυμβίβαστα πράγματα τὴν ὑπηρεσία τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, μὲ τὴ φυσιολογικὴ ζωὴ τῆς γυναίκας—μητέρας. Ἔτσι ἡ περίφημη Βιττόρια Κολόννα, ἡ ποιήτρια, ἡ ἀθάνατη φίλη τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, δὲν θέλησε νὰ παντρευτῆ, γιατὶ νόμιζε πὼς ἡ μητρότητα θὰ τῆς χαλοῦσε τὸ τάλαντο.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ νομίσουμε πὼς ἐπειδὴ πολλὲς γυναῖκες τῆς Ἰταλίας διακριθήκανε στὰ γράμματα καὶ στὶς τέχνες, τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἦταν πολὺ πλατὺ καὶ περιλάβαινε ὅλες τὶς γυναῖκες. Τὸ ξαναλέμε: ἤτανε περιωρισμένο μονάχα στὶς ἀριστοκρατίσσες καὶ στὶς πλούσιες.

Πολλοὶ Πλουτάρχοι τῆς ἐποχῆς. Γράφοντας τὶς βιογραφίες μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἀναγέννησης, ἀφιερώνουν τόμους ποὺ δοξάζουν τὶς γυναῖκες: ὁ Βοκκάκιος, ὁ Πέτρος—Παῦλος Ριμπέρα, ὁ Ἰλαρίων ντὰ Κόστα γράψανε πλῆθος τέτοιες βιογραφίες.

Οἱ 845 βιογραφίες τοῦ Ριμπέρα κ' οἱ 170 τοῦ ντὰ Κόστα δὲν ἀποδείχνουν πὼς ὅλες οἱ γυναῖκες ἦταν μορφωμένες. Σημειώνουμε πὼς τὸν ἴδιο καιρὸ κ' οἱ ἀριστοκράτισσες κ' οἱ πλουτοκράτισσες τῆς Ἱσπανίας συναγωνιζότανε μὲ τὶς Ἰταλίδες στὶς ἐπιστῆμες καὶ στὶς τέχνες. Ἤτανε τὸ ἴδιο ἐλεύθερες καὶ τὸ ἴδιο ἀνεξάρτητες. Ἀναφέρουμε τὴ διάσημη θεολόγο Ἰσαβέλλα τῆς Κόρντοβας καὶ τὴ βασίλισσα Τζουλιάνα Μορέλλι τῆς Βαρκελώνης — αὐτὴ ἡ τελευταία ἤξερε δεκατέσσερες γλῶσσες!

ΚΥΡΙΑ Μ ΟΥ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ

Τὴν ὑγεία

ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΣΑΣ

ΕΝΑ ἀπὸ τὰ καθήκοντα τῆς παντρεμένης γυναίκας εἶναι νὰ φροντίζη γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ συζύγου της. Αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ τὸ κάνη μὲ διακριτικότητα, χωρὶς νὰ τὸν ἐνοχλῆ διαρκῶς μ' ἐρωτήσεις, ὅπως αὐτές : «Εἶσαι ἀδιάθετος; Εἶσαι κουρασμένος; Αἰσθάνεσαι τίποτα ; κ.τ.λ.».

Στὸ τελευταῖο του τεῦχος τὸ ἀμερικάνικο περιοδικὸ «Τουνταΐυς Γοῦμαν» ἐδημοσίευσε ἕνα ἐνδιαφέρον ἄρθρον, σχετικὰ μὲ τὰ καθήκοντα τῆς γυναίκας στὸν τομέα αὐτόν.

Λοιπὸν τὸ περιοδικὸ λέει ὅτι πρῶτα-πρῶτα μιὰ καλὴ σύζυγος πρέπει νὰ μὴν φτιάχνη στὸν ἄντρα της φαγητὰ ποὺ παχαίνουν, γιατὶ τὸ πολὺ πάχος δὲν εἶναι ὑγεία. Αὐτό, βέβαια, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὸν ὑποβάλλη σὲ δίαιτα... πείνας, ἐπειδὴ κάνει δίαιτα ἡ ἴδια γιὰ νὰ διατηρήση τὴ γραμμή της. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνάη, ὅτι ὁ ἄντρας της ἐργάζεται ὅλη μέρα κι' ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ φαΐ.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ πρέπει νὰ φροντίζη ὥστε ὁ ἄντρας της νὰ κοιμᾶται ἀρκετά. Νὰ μὴν ζητάη κάθε βράδυ —τώρα μάλιστα ποὺ καλοκαιριάζει—νὰ βγαίνουν ἔξω. Πρέπει νὰ χορταίνη ὕπνο. Γιατὶ ἀλλοιῶς καὶ τὸ σῶμα του κουράζεται καὶ τὰ νεῦρα του σπάνε. Τὸ μεσημέρι πρέπει νὰ τοῦ κάνη ἡσυχία, ὥστε νὰ ἀναπαύεται.

ΜΙΑ καλὴ σύζυγος πρέπει νὰ φροντίζη ὥστε οἱ ἰδιαίτερες σχέσεις της μὲ τὸν ἄντρα της νὰ εἶναι ἁρμονικές. Διότι μιὰ ἀνωμαλία στὸν τομέα αὐτὸν μπορεῖ νὰ ἔχη δυσάρεστες συνέπειες πάνω στὴν ὑγεία τοῦ συζύγου.

ΚΑΙ ἀκόμα ἡ σύζυγος πρέπει νὰ παρακινῆ τὸν ἄντρα της, ὅταν δὲν αἰσθάνεται καλά, νὰ πάη στὸ γιατρό. Συνήθως οἱ ἄντρες λένε: «Δὲν βαρυέσαι, δὲν ἔχω τίποτα» κι' εἶναι πολὺ ἀμελεῖς σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. Μὰ ἡ σύζυγος ποὺ ἐπαγρυπνεῖ γιὰ τὴν ὑγεία του, πρέπει νὰ τὸν πιέζη νὰ πάη νὰ κυτταχθῆ.

ΗΘΥΣΙΑ ΜΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΚΟΡΟΥΛΑ ΜΟΥ μικρή μου Κατερίν, γιὰ σένα γράφω αὐτὲς τὶς γραμμὲς καὶ χωρὶς ἄλλο δὲν θὰ τὶς διαβάσης ποτέ. Εἶμαι ἀκόμη ἀναστατωμένη, ἡ καρδιά μου σπαράζει. Σὰν σκέπτομαι αὐτὴ τὴν φρικτὴ σκηνὴ ποὺ μᾶς ἔφερε ἀντιμέτωπες τὴ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη, ὄχι σὰν μιὰ μητέρα καὶ μιὰ κόρη, ἀλλὰ σὰν δυὸ γυναῖκες, δυὸ ἀντίζηλες, σχεδὸν ἐχθρὲς....

Ὅλα αὐτὰ ποὺ μοῦ πέταξες κατὰ πρόσωπο, μὲ τὴ σκληρότητα καὶ τὴν ἀσυνειδησία, ποὺ ἔχει κάθε κοπέλλα τῆς ἡλικίας σου ἀντηχοῦν ἀκόμη στ' αὐτιά μου.

Κι' ὅμως, Κατερίν, δὲν μπορῶ οὔτε νὰ σοῦ θυμώσω. Δὲν εἶσαι ἔνοχη, ἐγὼ εἶμαι ἡ ἔνοχη, ἀφοῦ εἶμαι ἡ μητέρα σου, ἀφοῦ εἶμαι σαράντα χρόνων καὶ σὺ δέκα ὀκτώ.

Δὲν θέλω νὰ ὑπερασπίσω μιὰ ὑπόθεσι ποὺ εἶναι χαμένη προκαταβολικῶς. Μόνον γιὰ νὰ νοιώσω μιὰ πικρὴ ἱκανοποίησι ἐπικαλοῦμαι τώρα τὰ χρόνια ποὺ κύλησαν, αὐτὰ τὰ χρόνια ποὺ μοῦ πετοῦσες χθὲς κατὰ πρόσωπο γιὰ νὰ μὲ πείσης ὅτι ὅλα τέλειωσαν γιὰ μένα, ὅτι εἶμαι μιὰ γρηᾶ καὶ ὅτι τὰ ὄνειρά μου γιὰ τὸ μέλλον εἶναι ἐξίσου ἠλίθια ὅσο καὶ ἄτοπα.

Κι' ἐγὼ ποὺ τολμοῦσα νὰ ἐλπίζω κάποια γλυκύτητα ἀπὸ τὴ ζωή! Δὲν ἤμουν παρὰ μιὰ ξεμυαλισμένη, ὅπως μοῦ τὸ βεβαίωνες ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν νεανικῶν σου πεποιθήσεων.

Κι' ὅμως δὲν εἶμαι γρηᾶ, δὲν μοιάζω μ' αὐτὲς τὶς γυναῖκες τῶν σαράντα, τῶν πενήντα χρόνων, ποὺ σοῦ φαίνονται τόσο λογικὲς ποὺ δὲν ντύνουνται πιὰ σὰν κοριτσάκια, δὲν βάφονται, δὲν χασκολογοῦν, ὅπως ἔκανα ἐγὼ τὶς τελευταῖες αὐτὲς μέρες.

Μὴ φοβᾶσαι, αὐτὰ τὰ σφάλματα δὲν θὰ ξαναγίνουν μικρή μου Κατερίν. Δὲν ἔχω πιὰ, ὦ δὲν ἔχω πιὰ διόλου ὄρεξι νὰ γελάσω καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι οἱ ὦμοι μου καμπούριαναν ἀπότομα ὑπὸ τὸ βάρος ἀμέτρητων χρόνων.

Κυττάνε καμμιὰ φορὰ τὴ μαμὰ σου στὸ δρόμο, τὸ πρόσεξες ἀρκετὲς φορὲς καὶ γελούσαμε γι' αὐτὸ μαζί, ἄλλοτε, ὅταν ἤμαστε τόσο εὐτυχισμένες καὶ οἱ δυό.

Δὲ στενοχωριόμουν γι' αὐτὲς τὶς μικρὲς μου ἐπιτυχίες ποὺ κολακεύουν κάθε γυναίκα, ὅσο ἀδιάφορη καὶ ἂν εἶναι. Ἔφθανες μάλιστα νὰ μὲ κατηγορῆς γιὰ ἔλλειψι γυναικείας κοκετερίας, θηλυκότητος. Ἐσένα ἀντίθετα δὲν σοῦ λείπει οὔτε ἡ κοκετερία, οὔτε ἡ θηλυκότης. Εἶσαι γυναίκα ἕως τὴν ἄκρη τῶν νυχιῶν σου.

Σέ μεγάλωσα, κορούλα μου καὶ κουράστηκα γιὰ νὰ μὴν εἶσαι λιγώτερο κοσμικὴ ἀπὸ τὶς συμμαθήτριές σου στὸ λύκειο, γιὰ νὰ εἶναι τὰ φαγητά σου λεπτὰ καὶ ἀφθονα, γιὰ νὰ λάμπης ἀπὸ ὑγεία καὶ νειάτα. Τὸ σπίτι ἦταν πάντα χαρούμενο ὅταν γύριζες ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ δὲν εὕρισκες μιὰ μαμὰ κατσουφιασμένη, μελαγχολικὴ ἀπὸ τὶς ἔγνοιες.

Κι' ὅμως ὁ Θεὸς ξέρει ἂν δὲν ἦσαν βαρειὲς γιὰ τοὺς ὤμους μου. Δὲν γνώρισες τὸν πατέρα σου, καὶ δὲν σοῦ μίλησα ποτὲ γι' αὐτόν. Ἡ παιδική, ἡ νεανικὴ ἡλικία μου σοῦ εἶναι σχεδὸν ἄγνωστος.

Δὲν ἔμαθες τί ἦσαν τὰ πρῶτα μου χρόνια στὴν πνυγερὴ ἀτμόσφαιρα τῆς μικρῆς πόλεως ὅπου γεννήθηκα, ὅπου μεγάλωσα. Οἱ γονεῖς μου εἶχαν ἕνα μικρὸ μαγαζὶ ἀπὸ ψιλικὰ καὶ εἴδη γραφικῆς ὕλης. Ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή μου, Ἐλὶζ τοὺς βοηθοῦσε ἤδη στὸ μικρό της ἐμπόριο. Τὸ βράδυ γύρω ἀπὸ τὸ στρογγυλὸ τραπέζι, στὸ πίσω μέρος τοῦ μαγαζιοῦ, ἡ μητέρα μου καὶ ἡ ἀδελφή μου ξανασυζητοῦσαν τὰ νέα ποὺ εἶχαν μάθει στὸ διάσημο τῆς ἡμέρας, ἐνῶ ὁ πατέρας μισοκοιμόνταν ἐπάνω στὴν ἐφημερίδα του καὶ ἐγὼ προσπαθοῦσα νὰ ξεφύγω ἀπ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον διαβάζοντας.

Κάθε πρωΐ, ἤμουν βέβαιη ὅτι θὰ ἔβλεπα νὰ φανῆ ὁ θελκτικός μου πρίγκηπας. Κι' ὅταν ἐρχόταν ἡ νύχτα καὶ δὲν τὸν ἔβλεπα νὰ ἔρχεται, δὲν ἔχανα οὔτε τὴν ἐμπιστοσύνη μου, οὔτε τὴν ἐλπίδα μου. Δὲν ἤμουν καμωμένη γιὰ νὰ μαραθῶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἄθλιο μαγαζί, σ' αὐτὸν τὸν τόσο ἥσυχο δρόμο, σ' αὐτὴ τὴν πολὺ κοιμισμένη πόλι.

Ἕνας ἄνδρας θὰ ἐρχόταν ποὺ θὰ μὲ ἀποσποῦσε ἀπὸ τὴν μετριότητα καὶ θὰ μ' ἔκανε τὴν πιὸ εὐτυχισμένη γυναίκα. Θὰ ἦταν ὡραῖος, γενναιόδωρος καὶ πρὸ παντὸς τρυφερὸς, τόσο τρυφερός....

Καὶ μιὰ μέρα ἦρθε ὁ θελκτικός μου πρίγκηπας. Ἦταν ἕνας νεαρὸς ἀντιπρόσωπος ἑνὸς παρισινοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου. Ἤμουν στὸ ταμεῖο καὶ τὸν δέχτηκα ἐγώ. Δὲν καταλάβαινα τί μοῦλεγε, τόσο εἶχα ταραχθῆ ἀπὸ τὸ φλογερὸ βλέμμα ποὺ μοῦ εἶχε ρίξει.

Τοῦ ἄρεσα, ἦταν προφανὲς. Οἱ γονεῖς μου ἦσαν σὲ μιὰ κηδεία ἢ σὲ μιὰ βάπτισι, δὲν θυμᾶμαι καλά. Ἡ Ἐλίζ ἑτοίμαζε τὸ φαγητὸ, στὴν κουζίνα. Ἤμαστε μόνοι μέσα στὸ μαγαζί..... Ὁ νέος μοῦ μιλοῦσε μὲ χαμηλὴ φωνή, ἐγὼ κουνοῦσα τὸ κεφάλι μου καταφατικὰ σὲ ὅ,τι ἔλεγε, ἐνῶ ἡ καρδιά μου χοροπηδοῦσε.

«Ἤρθε ἐπὶ τέλους» ἔλεγα καὶ ξανάλεγα μέσα μου ἦρθε χωρὶς νὰ κουράζωμαι, ἦταν ἐκεῖ, μπροστά μου καὶ μοῦ μιλοῦσε γιὰ ἔρωτα.

Ἦταν περαστικὸς ἀπὸ τὴν πόλι. Τὸ αὐτοκίνητό του ἦταν μπροστὰ στὴν πόρτα. Αὐτὰ ὅμως μὲ ἄφιναν ἀδιάφορη. Τόσο τὸ καλύτερο, βέβαια, ἀλλὰ ἐγὼ θὰ τὸν ἀγαποῦσα καὶ φτωχό, ἤμουνα βέβαιη γι' αὐτό!

Φεύγοντας μοῦ φίλησε τὸ χέρι γιὰ κάμποσα δευτερόλεπτα καὶ μοῦ ψιθύρισε στὸ αὐτί ὅτι ἔμενε στὸ ξενοδοχεῖο Ἐμπορικὸν καὶ ὅτι θὰ μὲ περίμενε ἐκεῖ στὸ χῶλ, κατὰ τὶς πέντε.

Ὅταν ἔφθασε ἡ ὥρα βρῆκα πρόφασι ὅτι θὰ πήγαινα νὰ ἰδῶ μιὰ συμμαθήτριά μου. Εἶχε νὰ ἐπισκεφθῆ ἀκόμη μερικοὺς ἐμπόρους τῆς περιοχῆς, μοῦ ἐξήγησε καὶ ἂν ἤθελα νὰ τὸν συνοδεύσω θὰ τὸν εὐχαριστοῦσε πολύ.

Ἀνέβηκα στὸ πλαΐ του στὸ αὐτοκίνητο χωρὶς νὰ διστάσω. Δὲν ἤμουν πιὰ ἡ φρόνιμη δεσποινὶς ποὺ εἶχε πάρει μιὰ τόσο καλὴ ἀνατροφὴ ἀπὸ τὸν πατέρα της καὶ τὴν μητέρα της καὶ ποὺ τὴς εἶχαν δώσει τόσο καλὰ παραδείγματα. Δὲν ἀνεγνώριζα πιὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ δὲν σκεφτόμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ γίνω εὐτυχισμένη.

Φθάσαμε σ' ἕνα προάστειο ποὺ ἀπεῖχε καμμιὰ δεκαριὰ χιλιόμετρα, ὅταν ὁ νέος μου φίλος ἀντελήφθη μὲ στενοχώρια του ὅτι ἡ μηχανή του εἶχε χαλάσει. Φάνηκε νὰ πῆρε τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ μὲ πολλὴ φιλοσοφία. Καὶ γιατὶ ἄλλωστε ν' ἀπογοητευόμαστε; Βρισκόμαστε σ' ἕνα ὀνομαστὸ ξενοδοχεῖο ποὺ ἦταν σχεδὸν ἔρημο ἀπὸ πελάτες τὴν ἐποχὴ αὐτή.

—Θὰ δειπνήσωμε ὥσπου νὰ διορθώση ὁ μηχανικὸς τοῦ ξενοδοχείου τὸ ἁμάξι μου εἶπε αὐτὸς ποὺ ἐξακολουθοῦσα νὰ τὸν λέω «Θελκτικὸ Πρίγκηπα». Καὶ θὰ ἐπωφεληθοῦμε ἔτσι γιὰ νὰ γνωριστοῦμε καλύτερα. Δέν ξέρομε σχεδὸν τίποτε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, ἀγαπούλα μου.

Ναί, μ' ἔλεγε ἤδη «ἀγαπούλα μου» καὶ δὲν ἀμυνόμουν ὅταν ἔσκυβε στὸ λαιμὸ γιὰ νὰ τὸν φιλήση.

Λεγόταν Πιὲρ Μενιὲ, ἦταν ἀνύπαντρος καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς του ἄρχιζε νὰ τὸν κουράζη. Σκεφτόταν νὰ παντρευτῆ ἀλλὰ δὲν εἶχε συναντήσει ἀκόμη ἐκείνη ποὺ θὰ ἤθελε νὰ τὴν ἀγαπᾶ ἕως τὴν τελευταία του πνοή.

—Γιατὶ ἔτσι εἶμαι φτιαγμένος ἐγὼ. Μονοκόμματος. Ὅταν θ' ἀγαπήσω, θ' ἀγαπήσω γιὰ πάντα.

Μὲ συμβούλευσε νὰ εἰδοποιήσω τοὺς γονεῖς μου γι' αὐτὴ τὴν ἀναποδιά. Ὑπακούοντας ἐγὼ, τηλεφώνησα σ' ἕνα καφενεῖο ὅπου πήγαινε κάθε βράδυ ὁ πατέρας νὰ πάρη τὸ ὀρεκτικό του. Εἶπα ὅτι ἡ φίλη μου μὲ κρατοῦσε νὰ περάσω τὴ βραδυὰ μαζί της, ἴσως καὶ τὴ νύχτα... Εἶχε λίγο πυρετὸ καὶ οἱ γονεῖς της ἔλειπαν ταξίδι.

Τὶ νὰ σοῦ πῶ, μικρή μου Κατερίν, ἡ μᾶλλον τί νὰ μὴ σοῦ πῶ; Τὸ παρελθὸν ἔχει πεθάνει, εὐτυχῶς.

Ὅταν ξύπνησα τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ ὁ ἀγαπημένος μου Πιὲρ δὲν ἦταν στὸ πλαΐ μου. Περίμενα λίγο, ὕστερα ντύθηκα γιὰ σιγὰ, δοσμένη ὁλόκληρη στὴν ἀπέραντη εὐτυχία μου. Ἐπὶ τέλους, κατέβηκα γιατὶ εἶχα βαρεθῆ νὰ περιμένω τὸ γυρισμὸ τοῦ ἀγαπημένου μου.

Στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου, ἀπόρησαν λίγο μὲ τὴν ἐρώτησί μου. «Ὁ κύριος Μενιὲ εἶχε πληρώσει τὸ λογαριασμὸ καὶ εἶχε φύγει τὸ πρωΐ. Πῶς δὲν τὸ ἤξερα;» Μουρμούρισα δὲν ξέρω τί καὶ ἔφυγα γεμάτη ντροπὴ καὶ ἀπελπισία.

Καὶ νὰ τί ὑπῆρξε τὸ ὡραῖο μου αὐτὸ ρομάντσο....

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ποὺ δὲν τὸν ξαναεῖδα ποτέ, ποὺ ἴσως εἶχε πῆ, γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια, ψεύτικο ὄνομα καὶ ποὺ παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν πελατεία τῶν γονέων μου, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ πατέρας σου, Κατερίν.

Ἐγκατέλειψα τὸ κατάστημα ψυλικῶν, τὸν ἥσυχο δρόμο, τὴ μουδιασμένη πόλι καὶ κατέφυγα στὸ Παρίσι.

Αὐτὴ μ' ἔμαθε τὸ ἐπάγγελμα τῆς μοδίστρας, αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἔχω πάντοτε καὶ ποὺ ἐσένα δὲν σοῦ ἀρέσει. Δὲν σὲ ἀποχωρίστηκα ποτέ, εἶχα τὴν τύχη νὰ μπορέσω νὰ σὲ ζήσω, νὰ σὲ γαϊδέψω, μικρούλα μου, ποὺ ἤσουν ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς μου. Καὶ νὰ ποὺ ἔγινες καὶ σὺ δέκα ὀκτὼ ἐτῶν καὶ γνώρισα καὶ τὶς δικές σου καινούργιες ἀνησυχίες. Ἔχασες τὸ χρῶμα σου, ἀδυνάτισες.... Στὸ σπίτι μας, ἕνα ὡραῖο ἀστικὸ σπίτι μὲ σκάλα ὑπηρεσίας, κεντρικὴ θέρμανσις, ἀσανσὲρ, κατοικεῖ ἕνας γιατρός, ποὺ δὲν μᾶς εἶχε δοθῆ ποτὲ ἡ εὐκαιρία νὰ τοῦ ζητήσουμε τὴν ἰατρικὴ του συμβουλή.

Σκέφθηκα λοιπὸν αὐτὸν καὶ σὲ κύτταξε ἐκεῖνος γι' αὐτὴ τὴ μικρὴ κρίσι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, χωρὶς σοβαρότητα. Μοῦ προξένησε λίγη ἐκπληξι τὸ νεανικό του ὕφος, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ ἔκανε γιὰ νὰ φαίνεται γερασμ

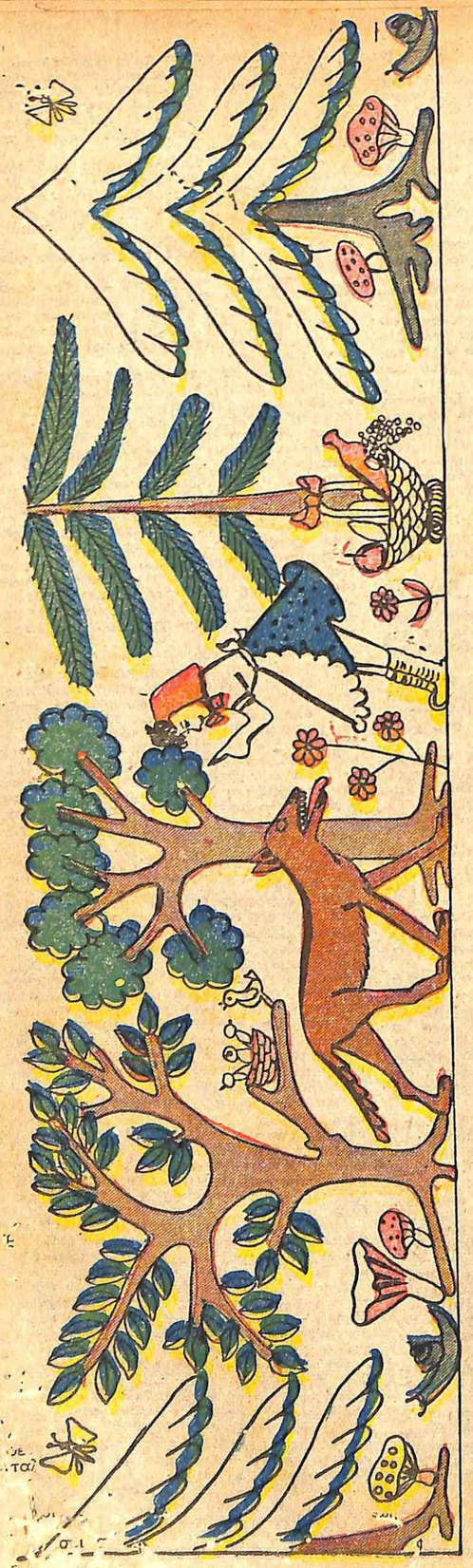

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

Τὸ παραμύθι τῆς Κοκκινοσκουφίτσας τὸ εἴπατε πολλὲς φορὲς στὸ παιδάκι σας. Τοῦ ἀρέσει τόσο, ποὺ ζητᾶ καὶ ξαναζητᾶ νὰ τοῦ τὸ πῆτε. Ἡ φαντασία του ἔχει πλάσει κιόλας τὸ δάσος μὲ τὰ πολύχρωμα λουλούδια, τὴ μικρούλα ποὺ τρέχει νὰ τὰ κόψη, ντυμένη στὰ κόκκινα καὶ ἡ καρδούλα του χτυπᾶ δυντὰ σὰν φαντάζεται τὸ λύκο, ντυμένο μὲ τὰ ροῦχα τῆς γιαγιᾶς, νὰ λέη στὴν Κοκκινοσκουφίτσα: «Γιὰ νὰ σὲ φάω πιὸ παλά!»

Δώσετε στὸ παιδάκι σας μιὰ χαρὰ ἀκόμη. Κεντήσετε τὶς λεπτομέρειες τῆς σκηνῆς τοῦ δάσους στὸ τραπεζομάντηλο τοῦ παιδιοῦ σας ἢ στὸ σεντονάκι τοῦ κρεβατιοῦ του, στὸ κεφαλάρι, φυσικά.

Ἂν ἔχετε κοριτσάκι, κεντήσετε τὴ μπορντούρα γύρω-γύρω στὸν ποδόγυρο τοῦ φουστανιοῦ καὶ τὴ λεπτομέρεια τῆς κοκκινοσκουφίτσας μὲ τὸ λύκο στὸ κορσάζ.

Τὸ κέντημα γίνεται μὲ ριζοβελονιὰ καὶ κλωστὲς μουλινὲ σὲ καλὴ μάρκα, ὅπως ἡ μάρκα «Σταυρὸς», γιὰ νὰ μὴν ξεβάφουν στὸ πλύσιμο. Κάμετε τὰ δέντρα σὲ δυὸ τόνους πράσινο καὶ τοὺς κορμοὺς καφὲ καὶ σκοῦρο πράσινο, τὰ μανιτάρια γκρὶ καὶ κόκκινα. Τὸ λύκο καφὲ καὶ τὴ γλῶσσα του κόκκινη. Τὸ πανεράκι κίτρινο, τὴν κορδέλα καὶ τὸ μῆλο κόκκινα, τὰ ψωμιὰ κίτρινα, τὸ σταφύλι βυσινί, τὸ μπουκάλι πράσινο. Τὰ λουλούδια ρόζ. Τὸ σκουφάκι καὶ τὴν ποδιὰ τῆς Κοκκινοσκουφίτσας κόκκινα, τὴ φουστίτσα γαλάζια μὲ κίτρινα πουά, τὰ μαλλάκια της χρυσᾶ. Τὸ σαλίγκαρο γκρίζο.

Μετρητὸ

τραπεζο μάντηλο

Στὴ δεξιὰ σελίδα δίνομε μιὰ ὡραιότατη γωνιά, κατάλληλη γιὰ τραπεζομάντηλο ἢ μαξιλάρι. Γίνεται μὲ τρία χρώματα: μπλὲ, Νο 745, κόκκινο, Νο 90 καὶ κίτρινο, Νο 130 καὶ μὲ κλωστὴ μουλινέ, μάρκας «Σταυροῦ». Μπορεῖτε ὅμως νὰ χρησιμοποιήσετε καὶ μετάξι ἢ κοτὸν περλέ, Νο 8, σὲ περίπτωσι ποὺ πρόκειται νὰ κεντήσετε τὸ ἴδιο σχέδιο μὲ μαλλιὰ σὲ μαξιλάρι ἀπὸ λινάτσα, ποὺ εἶναι πολὺ τῆς μόδας. Ἂν ὅμως προτιμᾶτε ἄλλο συνδυασμὸ χρωμάτων, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τοὺς συνδυασμοὺς ποὺ προτιμᾶτε.

Στὸ τραπεζομάντηλο, ἡ μπορντούρα συνεχίζεται γύρω-γύρω καὶ τὸ μοτὶφ μπαίνει στὶς τέσσερες γωνίες. Ὡς ἐσωτερικὴ μπορντούρα μπορεῖτε νὰ κεντήσετε μιὰν ἀπὸ τὶς τρεῖς λεπτομέρειες τῆς φαρδειᾶς μπορντούρας.

Στὸ μαξιλάρι, ἡ μπορντούρα γίνεται γύρω - γύρω καὶ τὰ δύο μοτὶφ μόνο στὶς δύο ἀντικρυστὲς γωνίες. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ζήτημα γούστου καὶ πάντα σχετικὸ μὲ τὶς διαστάσεις τοῦ μαξιλαριοῦ, γιατὶ ἂν εἶναι ἀρκετὰ μεγάλο, μπορεῖ νὰ κεντηθῆ τὸ μοτὶφ καὶ στὶς τέσσερες γωνίες του. Ἐννοεῖται, ὅτι στὴ λινάτσα ὅλη ἡ γῆ, τὸ ἐκτὸς σχεδίου, δηλαδὴ μέρος, κεντιέται ὅλο μὲ ἕνα ἀνοικτὸ χρῶμα, κρὲμ ἢ μπέζ π.χ. Πολὺ ὡραῖο σύνολο εἶναι νὰ κεντήσετε τραπεζομάντηλο, κουρτίνες καὶ ντιβανοσκέπασμα μὲ τὸ ἴδιο σχέδιο. Στὶς κουρτίνες ἡ μπορντούρα γίνεται κατὰ μῆκος καὶ στὴ μέσα πλευρὰ ἂν εἶναι μακρυὲς ἢ κατὰ πλάτος, ἂν ἡ κουρτίνα μπαίνη ψηλὰ καὶ ὁριζόντια.

Ἄλλος τρόπος ποὺ μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν μπορντούρα τοῦ τραπεζομάντηλου εἶναι νὰ τὴν κεντήσετε μὲ μετάξια σὲ φόρεμα λευκό, στύλ, στὸν ποδόγυρο καὶ μιὰ της λεπτομέρεια στὸ κορσὰζ καὶ στὸ μανίκι.

*

Ἡ μπορντούρα στὴν κορυφὴ τῆς σελίδος γίνεται καὶ αὐτὴ μὲ τρία χρώματα, μπλὲ, Νο 745, κόκκινο, Νο 90 καὶ κίτρινο, Νο 130 καὶ μουλινὲ ἢ κοτὸν περλέ, μάρκας «Σταυροῦ». Ἡ στενὴ της λεπτομέρεια μπορεῖ περίφημα νὰ γαρνίρη μαξιλαροθῆκες, χρωματιστὲς, φορεματάκια ἢ πουδίτσες κοριτσιοῦ ἢ πετσετάκια. Ὁλόκληρη ἡ μπορντούρα μπορεῖ νὰ κεντηθῆ σὲ λινάτσα, ὁπότε ἡ γῆ θὰ κεντηθῆ σὲ χρῶμα καφὲ ἀνοικτό. Τρεῖς τέτοιες μπορντοῦρες, κεντημένες ὁριζόντια καὶ χωρισμένες ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη, μὲ καφὲ σταυροβελονιὰ μποροῦν νὰ δώσουν ἕνα ὡραῖο μαξιλάρι.

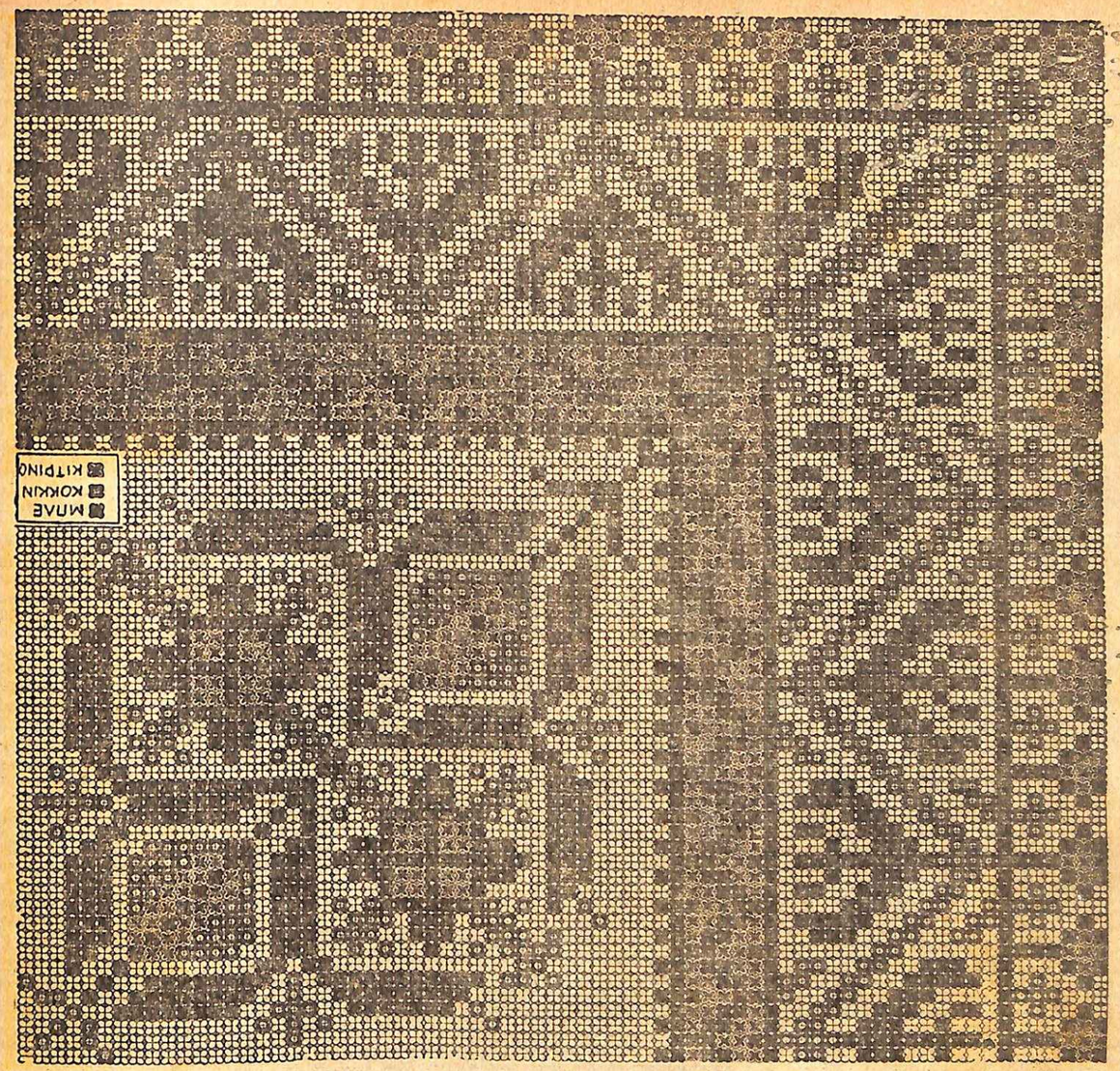

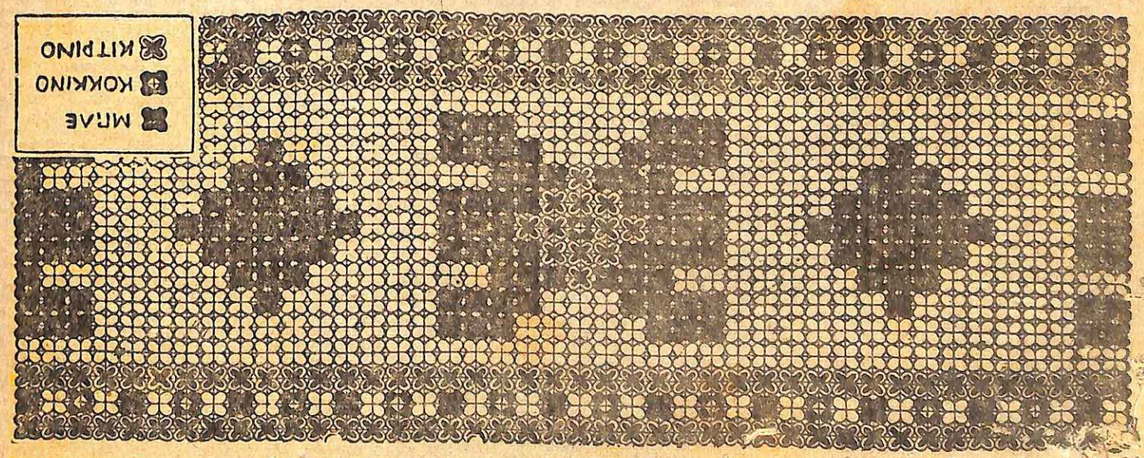

ΣΟΝΙΑ

Τρυφερό αίσθηματικό μυθιστόρημα τοῦ ΑΝΡΥ ΓΚΡΕΒΙΛ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΠΛΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΕΜΑΤΗΣ ΑΠΟ ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΝΟΤΗΤΑ

Περίληψις τῶν προηγουμένων

Ὁ φοιτητὴς Μπόρις Γκρέμποφ προσλαβάνεται δάσκαλος στὸ ἐξοχικὸ κτῆμα τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῆς κυρίας Γκρέλιν γιὰ νὰ προγυμνάση τὸ γυιό του Εὐγένιο καὶ γιὰ νὰ μάθη γαλλικὰ σὲ ἡν ὡραία μεγάλη ἀδελφούλα του Λύντια. Ἕνα θερμὸ ἐρωτικὸ αἴσθημα συνδέει ἀμέσως τὸν νεαρὸ φοιτητὴ μὲ τὴν Λύντια καὶ οἱ δυὸ νέοι ὑπόσχονται ἀμοιβαῖς νὰ παντρευτοῦν, μόλις ὁ Μπόρις τελειώση τὸ Πανεπιστήριο καὶ βρεθῆ σὲ θέσι νὰ ἐξασφαλίση μιὰ ζωὴ ἄνετη.

Στὸ ἴδιο κτῆμα τῶν Γκρέλιν ὑπηρετεῖ σὰν δουλάκι ἕνα συμπαθητικὸ μὰ ὀρφανὸ καὶ δυστυχισμένο κορίτσι, ἡ Σόνια.

Ξάφνου, στὸ γειτονικὸ κτῆμα τῶν Γκρέλιν καταφθάνει μιὰ μέρα ὁ θαῦμπλουτος γυιὸς ἑνὸς παλιοῦ φίλου τοῦ στρατηγοῦ, ὁ πρίγκηπας Ἀρμιάνοφ. Ἡ ἄφιξι τοῦ Ἀρμιάνοφ ἀναστατώνει κυριολεκτικὰ τὴ στρατηγίνα ποὺ, δλέποντας στὸ πρόσωπό του ἕναν ἰδεῶδη γαμπρὸ γιὰ τὴ Λύντια κι' ἕναν ἀληθινὸ σωτήρα γιὰ τὰ ξεπεσμένα οἰκονομικὰ τοῦ συζύγου της, συλλαμβάνει τὸ σχέδιο νὰ τοὺς παντρέψη. Καὶ ἡ Λύντια, παρ' ὅλο τὸ αἴσθημά της πρὸς τὸ φοιτητή, συγκινεῖται κάπως ἀπὸ τὴν ἀστραφτερὴ παρουσία τοῦ πρίγκηπα, ποὺ εἶναι φανερὸ πὼς θέλγεται κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της.

Μιὰ μέρα, ἡ αὐταρχικὴ στρατηγίνα ἐξοργίζεται τόσο πολὺ ἀπὸ κάποια ἀπροσεξία τῆς μικρῆς Σόνιας, ποὺ τὴν διώχνει ἀπὸ τὸ κτῆμα. Ταυτόχρονα ὁ μικρὸς Εὐγένιος, χολαμένος ἀπὸ κάποια τιμωρία ποὺ τοῦ δίδει ὁ δάσκαλός του, τὸν ἐκδικεῖται κάνοντας ἔτσι ὥστε ἡ μητέρα του νὰ τσακώση τὸν Μπόρις σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἐκεῖνος φιλάει τὴν ἀδελφή του τὴ Λύντια. Ἐπακολουθεῖ τρομερὸς καυγᾶς καὶ ἡ στρατηγίνα, τρελλὴ ἀπὸ τὸ θυμό της, ρίχνεται νὰ χτυπήση τὸν δάσκαλο. Μάταια ὁ Μπόρις προσπαθεῖ νὰ τὴν πείση γιὰ τὴν σοβαρότητα τοῦ αἰσθήματός του καὶ τῆς ζητάει τὸ χέρι τῆς κόρης της. Ἡ φηλομύτα ἐκείνη μητέρα ποὺ ἔχει ἄλλα σχέδια γιὰ τὴν Λύντια, τοῦ ἀπαντᾶ μὲ ὑπεροπτικὸ σαρκασμὸ καὶ τὸν διώχνει κι' αὐτόν, ὅπως ἔκαμε μὲ τὴ Σόνια. Ὁ Μπόρις ἀποφασίζει νὰ πάρη μαζί του τὴν φτωχὴ ὀρφανὴ καὶ νὰ τὴν τοποθετήση κοντὰ στὴ μητέρα του. Ἡ μικρὴ Σόνια εἶναι εὐτυχισμένη κοντὰ στὸν Μπόρις.

Ὅμως, ὁ Μπόρις εἶναι πάντα βαθειὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴ Λύντια καί, ὅταν ἐκείνη ξαναγυρίζη στὴ Μόσχα, βρίσκει τρόπο νὰ τὴν συναντᾶ κάθε τόσο στοὺς περιπάτους της. Ξάφνου παίρνει ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν πρίγκηπα Ἀρμιάνοφ, ποὺ τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι τοῦ βρήκε μιὰ σπουδαία θέσι γραμματέως κοντὰ σ' ἕναν πλουσιώτατο διανοούμενο ποὺ ζῆ στὴν Πετρούπολι. Ὁ Μπόρις, ποὺ ὑποφέρει μὲ τὴ σκέψι πὼς θ' ἀποχωριστῆ τὴν ἀγαπημένη του, τῆς ζητᾶ ἕνα τελευταῖο ἀποχαιρετιστήριο ραντεβοῦ γιὰ νὰ ἀνανεώσουν τοὺς ὅρκους τοῦ ἔρωτά τους. Μὰ ἡ Λύντια, ποὺ ἡ φτώχεια τοῦ Μπόρις καὶ οἱ φιλοδοξίες τῆς μητέρας της νὰ τὴν παντρέψη μὲ τὸν Ἀρμιάνοφ τὴν ἔχουν ἐπηρεάσει, διστάζει νὰ πάη σ' αὐτὴ τὴ συνάντησι. Ὁ Μπόρις περιμένει στὸ σταθμὸ τοῦ τραίνου μὲ ἀγωνία. Ξάφνου ἡ καρδιά του σπαρτάρισε ἀπὸ συγκίνησι, γιατὶ εἶδε τὴ Λύντια νἄρχεται ἀπὸ πέρα, φάγνοντας μὲ τὸ ὁλέμμα μέσα στὸ πλῆθος...

9ον Ἀποτινάζοντας τὴ γοητεία ὁ Μπόρις προχώρησε καὶ μὲ ὕφος προσποιητὰ ἀδιάφορο, ὑποκλίθηκε μπροστά της. Ὕστερα τράβηξε πρῶτος καὶ τὴν ὡδήγησε σὲ μιὰν ἀπόμερη γωνιά.

—Πόσο ἄργησες νἄρθης! Θὰ χτυπήσουν κιόλας τὸ δεύτερο κουδούνι. Δὲ μᾶς μένουν παρὰ πέντε λεφτά, τῆς εἶπε μόλις μπόρεσαν νὰ μιλήσουν.

— Δὲ μπόρεσα νὰ βγῶ γρηγορώτερα, τοῦ ἀποκρίθηκε ἐκείνη στενοχωρημένη. Ἂν εἶναι νὰ τσακωθοῦμε ποὺ μ' ἔφερες ἐδῶ...

— Λύντια, ἄγγελέ μου, οἱ στιγμὲς εἶναι πολύτιμες, ἂς μὴν τὶς χάνουμε, ἄκουσέ με. Φεύγω καὶ θὰ λείψω πολὺν καιρό, ἀποκρίσου μὲ εἰλικρίνεια. Θἄχης τὸ κουράγιο νὰ μὲ περιμένης;

Μιὰ κοκκινάδα ἀπλώθηκε στὸ πρόσωπο τῆς κοπέλλας. Πίσω ἀπὸ τὸν Μπόρις ἡ Ντούνια τῆς ἔκλεινε τὸ μάτι νὰ πῆ ναί. Καὶ κείνη ἀπάντησε:

— Ναί, θὰ σὲ περιμένω.

— Τὸ συλλογίστηκες καλά;

Λύντια ἔκαμε «ναὶ» μὲ τὸ κεφάλι.

— Λοιπόν, νὰ τὸ δαχτυλίδι τοῦ ἀρραβώνα μας. Ἀπὸ δῶ κι' ὕστερα, εἶσαι γυναίκα μου, εἶπε ὁ Μπόρις περνώντας στὸ δ[illegible] τὸ δαχτυλίδι.

Ἀλλὰ τὸ χέρι της ἤτανε γαντοφορεμένο καὶ [illegible] ἀναπάτησε στὰ μισά. Πο[illegible] Λύντια τὸ πῆρε στ' ἄλλο χέρι. Τὸ πρόσωπο τοῦ Μπόρις εἶχε σκοτεινιάσει, ἀλλὰ ἕνα χαμόγελο τῆς μνηστῆς του τὸν ἡσύχασε.

— Βγάλε τὸ γάντι σου, εἶπε.

Μὲ κάποια ἀποστροφή, ἔβγαλε τὸ γάντι, ὄχι ἀπὸ τὸ δεξί, ἀλλὰ ἀπὸ τ' ἀριστερὸ χέρι της.

Τὸ δεύτερο κουδούνι ἀντήχησε. Ὁ Μπόρις δὲν εἶχε παρὰ λίγες στιγμές. Πέρασε τὸ ἕν' ἀπὸ τὰ δαχτυλίδια στὸ δάχτυλο ποὺ τοῦδινε ἡ Λύντια, κι' ἔβαλε τὸ ἄλλο στὸ δικό του δάχτυλο.

— Εἶσαι γυναίκα μου, τῆς ἐλάλησε, καὶ σ' ἀγαπῶ. Ἂν ποτὲ σὲ προδώσω, ὁ Θεὸς νὰ μὲ τιμωρήση.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ σταθμοῦ σεργιανοῦσε μέσα στὶς αἴθουσες χτυπώντας τὸ κουδούνι του. Εἶχαν ἀπομείνει μονάχοι τους, ἐκεῖ στὴ γωνιά, γιατὶ ὅλοι οἱ ταξιδιῶτες ἔτρεχαν τώρα νὰ μποῦνε στὶς θέσεις τους καὶ δὲν τοὺς ἔδιναν καμμιὰ σημασία.

— Ἀκοῦς, Λύντια; ξανάπε ὁ Μπόρις, ὁ Θεὸς νὰ μὲ τιμωρήση ἂν σὲ προδώσω! Μεθαύριο θἄχης γράμμα μου.

— Θὰ χάσετε τὸ τραῖνο, κύριε Μπόρις, εἶπε ἡ Ντούνια ὑποκριτικά.

— Σ' ἀγαπῶ τόσο πολύ! συνέχισε ὁ νέος γεμάτος τρυφερότητα, μὲ φωνὴ πνιγμένη ἀπ' τὴ συγκίνησι. Λύντια, εἶσαι ὅλη μου ἡ ἐλπίδα, ὅλη μου ἡ ζωή, μὴν τὸ ξεχνᾶς.

— Χτύπησε τὸ τελευταῖο κουδούνι! φώναξε ἀπ' ἔξω ὁ σταθμάρχης.

Ὁ Μπόρις ἔσκυψε στὴ Λύντια, τὴ φίλησε θερμὰ στὸ στόμα, ἔσφιξε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ χέρι της μέσ' στὸ δικό του, κι' ὥρμησε στὸ πρῶτο βαγόνι ποὺ βρέθηκε μπροστά του.

— Φτάνει νὰ μὴ χάση τὸ τραῖνο! εἶπε ἡ Ντούνια στὴν κυρία της ποὺ ἔμενε συλλογισμένη.

Οἱ δυὸ γυναῖκες ἔφυγαν ἀπ' τὸ σταθμό. Ἡ Λύντια, ὕστερ' ἀπὸ λίγο, κύτταξε τὸ δαχτυλίδι τοῦ Μπόρις στὸ δάχτυλό της καί, σὰν ἄθελά της, τὄφερε στὰ χείλη της. Ὕστερα πέρασε τὸ μαντήλι στὰ μάτια της. Τὸ παιδιάστικο μουτράκι της ἔδειχνε πὼς μόλις κατώρθωνε νὰ συγκρατήση τοὺς λυγμούς της. Χαμήλωσε τὸ βέλο της καὶ τάχυνε τὸ βῆμα.

— Τί ἰδέα ποὺ τοῦ ἦρθε νὰ σᾶς δώση δαχτυλίδι, δεσποινίς! εἶπε ξαφνικὰ ἡ Ντούνια. Εὐτυχῶς ποὺ σᾶς τὸ φόρεσε στ' ἀριστερὸ χέρι, ἐνῷ μονάχα τὸ δεξὶ λογαριάζεται.

Χωρὶς ν' ἀπαντήση ἡ Λύντια, ἀκούμπησε ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ δαχτυλίδι στὰ χείλη της.

— Προσέξτε μὴν τὸ ἰδῆ ἡ μαμά σας! ἐξακολούθησε ἡ Ντούνια.

Σιωπηλὴ πάντοτε ἡ νεαρὴ κοπέλλα ἔβγαλε τὸ δαχτυλίδι καὶ τὤβεσε προσεχτικὰ σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ μαντηλιοῦ της.

— Μὰ μὴν κλαῖτε, δεσποινίς, θὰ χαλάστε τὴ φρεσκάδα σας. Θἄπρεπε νἄστε εὐχαριστημένη τώρα ποὺ εἴστε ἐλεύθερη!

— Τί ζητᾶς; ἀποκρίθηκε τὸ κορίτσι πνίγοντας ἕνα λυγμό. Ἔφυγε, δὲ θὰ τὸν ξαναδῶ ποτὲ πιά, κι' ὡστόσο, αὐτὸς θἦναι πάντα ὁ πρῶτος ἄντρας ποὺ ἀγάπησα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

Οἱ πρῶτοι μῆνες τῆς ξενητιᾶς τοῦ Μπόρις στάθηκαν φοβεροὶ γι' αὐτόν. Μόλις ἔφτασε στὴν Πετρούπολι ἔνοιωσε ἀβάσταχτη νοσταλγία γιὰ τὸ χωριό του, καὶ γιὰ τὰ ἀγαπημένα του πρόσωπα ποὺ εἶχε ἀφήσει πίσω του. Τὰ ἑβδομαδιάτικα γράμματα τῆς μητέρας του καὶ κεῖνα ποὺ τοῦστελνε ἡ Λύντια, ὅλο καὶ πιὸ ἀραιὰ καὶ σύντομα, δὲν ἔκαναν ἄλλο παρὰ νὰ μεγαλώνουν τὴν ἀλόγιστη ἐπιθυμία του νὰ ξαναγυρίση κοντά τους.

Σὰν ἔφτασε ἡ μέρα τῆς ἀναχώρησής του γιὰ τὸ ἐξωτερικό, τοῦ ἦρθε μιὰ ἰδέα. Ἂν ἔπαιρνε τριῶν ἡμερῶν ἄδεια, θὰ μποροῦσε νὰ πεταχτῆ καὶ νὰ ξανσιδῆ γιὰ τελευταία φορὰ τὴ Λύντια. Ἀλλὰ ἔπρεπε πρῶτα νὰ συνεννοηθῆ μαζί της. Χωρὶς νὰ χάση καιρό, τῆς ἔγραψε, κι' ἔλαβε ἀμέσως τὴν ἀκόλουθη ἀπάντησι:

«Ἀγαπητὲ Μπόρις, μὴν ἔρθης, φεύγουμε αὔριο γιὰ νὰ πάμε σὲ μιὰ θεία μου ποὺ εἶναι πολὺ ἄρρωστη. Δὲν ξέρω πόσον καιρὸ θὰ μείνουμε μαζί της, ἴσως ὅλο τὸ καλοκαῖρι, ἴσως καὶ μερικὲς μέρες μονάχα. Δὲ θὰ πάρουμε μαζί μας τὴ Ντούνια ποὺ φρόντισε καὶ βρῆκε ἄλλοῦ θέσι. Δὲν ξέρω πιὰ πῶς θὰ παίρνω τὰ γράμματά σου, ἀλλὰ γράφε μου πάντα στὴν ποστ-ρεστάντ τῆς Μόσχας. Θὰ βρῶ κάποιον τρόπο νὰ τὰ πάρω σὰν θὰ γυρίσω. Στεῖλε μου τὴ διεύθυνσί σου στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ σοῦ γράψω. Μὴν ξεχνᾶς

Τὴν πιστή σου Λύντια»

Τὸ γράμμα αὐτὸ δὲν ἱκανοποίησε τὸν Μπόρις. Ὡστόσο τί μποροῦσε νὰ ἀπαιτήση περισσότερο; Ἡ Λύντια δὲν ἦταν αὐτεξούσια, αὐτὸ τὸ ἤξερε, καὶ τοῦ ὑποσχόταν πὼς θὰ τοῦ γράψη. Ὅμως ἡ καρδιά του σφιγγόταν στὴ σκέψι πὼς θἄπρεπε νὰ περάσουν τρεῖς μῆνες γιὰ νὰ μπορέση νὰ πάρη γράμμα της.

— Δὲν πιστεύω νὰ τὴ γνοιάση καὶ πολὺ γι' αὐτό, ἔλεγε μονάχος του μὲ πικρία.

Ὁ Μπόρις ἔφυγε καὶ οἱ μῆνες πέρασαν. Στὸ τέλος τοῦ τέταρτου μήνα ἔλαβε τὸ γράμμα ποὺ μὲ τόση λαχτάρα περίμενε καὶ κλείστηκε γρήγορα στὴν κάμαρά του γιὰ νὰ τὸ διαβάση.

«Ἀγαπητὲ Μπόρις, ἔγραφε ἡ Λύντια, ἡ Ντούνια ἦρθε νὰ μὲ ἰδῆ ἀμέσως μόλις γύρισα ἀπὸ τὴν ἐξοχή. Τὴν παρακάλεσα τόσο ποὺ δέχτηκε ἐπὶ τέλους νὰ πάη νὰ μοῦ φέρη τὰ γράμματά σου. Θέλει πολὺ νὰ ξανάρθη στὸ σπίτι μας, γιατὶ δὲν μένει ἱκανοποιημένη ἀπ' τὴν καινούργια της θέσι, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μοῦ ἀρνήθηκε. Διάβασα ὅλα σου τὰ γράμματα, ἀγαπητὲ Μπόρις καὶ σ' εὐχαριστῶ ποὺ μὲ σκέφτεσαι τόσο πολύ. Μὴ μοῦ γράφης ὅμως ἔτσι συχνά. Ὁ ὑπάλληλος ποὺ παρέδωσε τὸ πακέτο στὴ Ντούνια, ἔβαλε τὰ γέλια καὶ τῆς εἶπε: «Εἶναι φανερὸ πὼς ὁ κύριος, ποὺ κάνει κόρτε στὴ δεσποινίδα σου, ἔχει καιρὸ γιὰ χάσιμο».

»Καταλαβαίνεις πόσο δυσάρεστα εἶν' ὅλα αὐτά, καὶ τρέμω μήπως στὸ τέλος φτάση τίποτα στ' αὐτιὰ τῆς μαμᾶς. Τὸ νὰ μοῦ γράφης κάθε ἑβδομάδα εἶναι ὑπερβολή. Ἕνα γράμμα τὸ μήνα εἶναι ἀρκετό, κι' ἀκόμα δὲν ξέρω πῶς θὰ καταφέρνω νὰ τὸ παίρνω κι' αὐτό, γιατὶ ἡ μαμὰ δὲν θέλει νὰ ξαναπάρουμε τὴ Ντούνια, κι' ἔτσι δὲν θἄχω κανένα ἔμπιστο πρόσωπο νὰ μοῦ κάνη τὶς παραγγελίες μου. Ἀντίο, ἀγαπητὲ Μπόρις. Θὰ σοῦ γράφω ὅσο πιὸ συχνὰ μπορῶ. Ν' ἀγαπᾶς πάντα καὶ νὰ σκέφτεσαι τὴ

Λύντια σου»

Τὰ χέρια τοῦ Μπόρις ἔπεσαν σὰν παράλυτα. Σωριάστηκε στὴν πολυθρόνα του καὶ τὰ μάτια του γέμισαν δάκρυα. Ὕστερ' ἀπὸ τέσσερις μῆνες, ποὺ εἶχε νὰ σοῦ γράψη, ὕστερ' ἀπὸ δέκα μῆνες χωρισμό, αὐτὰ ἦταν ὅλα κι' ὅλα ποὺ βρῆκε νὰ τοῦ πῆ;

Ἔξω φρενῶν ἄρχισε νὰ βηματίζη πάνω κάτω μέσα στὸ δωμάτιο. Ὕστερα ὁ θυμός του ἔπεσε σιγὰ-σιγὰ καί, παίρνοντας μιὰν ἀπόφασι, κάθησε στὸ γραφεῖο του νὰ τῆς γράψη. Ἑτοίμασε ἕνα γράμμα γεμάτο ἀγάπη καὶ τρυφερὸ παράπονο. Τὸ γράμμα ἔφυγε καὶ πέρασαν ἕξη μῆνες χωρὶς νὰ πάρη ἀπάντησι.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Μπόρις ξανάγραψε πολλὲς φορὲς στὴ Λύντια, πότε μὲ παρακλήσεις, πότε μὲ ἀπειλὲς πὼς θὰ δημιουργήση σκάνδαλο καὶ πάντα, στὸ τέλος, τὴν ἐκλιπαροῦσε νὰ τοῦ στείλη μιὰν ἀπάντησι. Ὅλα στάθηκαν μάταια.

Τρελλαμένος ἀπὸ τὴ λύπη του, μιὰ μέρα τῆς ἔκανε μιὰν ἐρώτησι τελειωτική:

«Μ' ἀγαπᾶς, τῆς ἔγραψε, ἢ δὲ μ' ἀγαπᾶς; Ἂν ἡ ὑπόσχεσι ποὺ μοῦδωσες σὲ βαραίνη, ἂν κάποιος ἄλλος σ' ἔκανε νὰ τὸν ἀγαπήσης, πές το μου μὲ εἰλικρίνεια. Ἐγὼ σ' ἀγαπῶ ἀρκετὰ γιὰ νὰ σοῦ ἀποδώσω τὴν ἐλευθερία σου. Ἀλλὰ ἐν ὅσω δὲν θὰ τὸ ξέρω ἀπὸ σένα τὴν ἴδια πὼς δὲ μὲ θέλεις πιά, θὰ σὲ θεωρῶ σὰν μνηστή μου καὶ θὰ σὲ καταδιώκω μὲ τὰ γράμματά μου».

Ὅταν ἡ Λύντια ἔλαβε αὐτὴ τὴν «παντοχοῦσα», εἶχε πρὶν λίγες μέρες δοκιμάσει μιὰ πικρὴ ἀπογοήτευσι. Κάποιος ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς, ἀφοῦ τὴν φλερτάρησε ἐπίμονα ἐπὶ ἕξη ἑβδομάδες, εἶχε φύγει ξαφνικὰ γιὰ τὸ σύνταγμά του χωρὶς νὰ κάνη καμμιὰ θετικὴ πρότασι στὴν οἰκογένειά της. Τὸν ἴδιο καιρό, σχεδόν, μιὰ ἐφημερίδα τῆς Μόσχας δημοσίευε ἕνα ἄρθρο τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονα — ποὺ εἶχε πάρει γιὰ γραμματέα καὶ βοηθό του τὸν Μπόρις — τὸ ὁποῖο ἀνάγγελνε τὴν ἀνακάλυψι ἀρχαίων ἐγγράφων μεγάλης σημασίας «ποὺ ὀφειλόταν κατὰ μέγα μέρος στὴν ἐργασία καὶ τὴν ἐξαιρετικὴ ἐπίδοσι τοῦ νεαροῦ βοηθοῦ του, κυρίου Γκρέμποφ».

Ἡ Λύντια, ἔτσι, βρισκόταν μπλεγμένη ἀνάμεσα στὴν ἀδιαφορία ποὺ ἔνοιωθε πιὰ γιὰ τὸν Μπόρις καὶ τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν κρατήση γιὰ ἀποκούμπι σὲ περίπτωσι ποὺ δὲ θὰ κατώρθωνε νὰ βρῆ κανέναν καλύτερο γαμπρό.

Ἀφοῦ τὰ ὑπολόγισε ὅλα, διάβασε καὶ ξαναδιάβασε τὸ τελευταῖο γράμμα τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ της, τῆς ἦρθε μιὰ φαεινὴ ἰδέα.

«Ὅταν ἀγαπᾶη κανείς, τοῦ ἔγραψε, δὲ χρειάζεται νὰ τὸ λέη καὶ νὰ τὸ ξαναλέη ἀδιάκοπα! Οἱ ὑποψίες σου μὲ προσβάλλουν κι' αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου φοβερὰ πληγωμένον. Ἂν μοῦ ἔχης ἐμπιστοσύνη, πρέπει νὰ ξέρης νὰ περιμένης χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλης γιὰ τὴν ἀφοσίωσί μου. Δὲ θὰ σοῦ ξαναγράψω, εἶναι πάρα πολὺ ἐπικίνδυνο. Στὸν γυρισμό σου θὰ ἰδοῦμε ἂν εἶμ' ἐγὼ ἐκείνη ποὺ ἔπαψα νὰ εἶμαι πιστή».

Ὁ Μπόρις τῆς ἀπάντησε γράφοντάς της δεκαέξη σελίδες γεμάτες ὅρκους καὶ παράπονα — ἀλλὰ ἡ Λύντια κράτησε γερὰ καὶ δὲν τοῦ ἔστειλε καμμιὰν ἀπάντησι. Μὲ τὴν πονηριά της αὐτή, εἶχε καταφέρει νὰ κρατάη πάντα δεμένο τὸν Μπόρις κι' ἐκείνη νὰ διατηρῆ τὴν ἐλευθερία της.

Τότε ὁ Μπόρις ἄρχισε νὰ ὑποφέρη φριχτά. Ἕνας ἀβάσταχος πόνος τοῦ διαπερνοῦσε τὴν καρδιά, κάθε φορὰ ποὺ ἀνασθυμόταν τὴν περασμένη του εὐτυχία. Ὁ καθηγητής, ποὺ τὸν εἶχε στὴν ὑπηρεσία του, δὲν ἄργησε νὰ καταλάβη πὼς ὁ βοηθός του περνοῦσε μιὰ περίοδο κρίσης.

— Νεαρέ μου φίλε, τοῦ εἶπε μιὰ μέρα, δὲν ξέρεις νὰ βρῆς τὴ γαλήνη ἐκεῖ ποὺ πραγματικὰ βρίσκεται. Δὲ ξέρω τί σὲ κάνει νὰ ὑποφέρης, ἀλλὰ εἶναι φανερὸ πὼς ἔχεις χάσει τὴν ἡρεμία σου, καὶ θὰ σὲ συμβούλευα νὰ κυττάξης νὰ βρῆς στὴ μελέτη τὴν παρηγοριὰ ποὺ σοῦ χρειάζεται καὶ ποὺ ταιριάζει στὴν ἀνωτερότητα ἑνὸς ἐπιστήμονα.

Ὁ Μπόρις ἄκουσε τὴ συμβουλή του καὶ δόθηκε ὁλόκληρος στὴ μελέτη. Ἔτσι, ὁ πόνος του ναρκώθηκε σιγὰ-σιγά.

— Ἂν δὲ μοῦμεινε πιστή, σκεφτότανε, αὐτὴ θἄχη ὅλη τὴ ντροπή. Ἐγὼ θὰ περιμένω καὶ θὰ τῆς ξαναπάω τὴν καρδιά μου ἴδια ὅπως τῆς τὴν πῆρα. Ἂν πάλι μ' ἀγαπάη...

Στὴ σκέψι αὐτὴ ἡ καρδιά του ξεχειλοῦσε ἀπὸ συγκίνησι, ἀλλὰ ἤξερε νὰ συγκρατιέται, κι' αὐτὸ δὲν τὸ σκεφτόταν, παρὰ μονάχα πολὺ σπάνια. Κι' ἀπὸ τότε ἡ ζωή του μπῆκε στὸ αὐστηρὸ μονοπάτι τῆς δουλειάς, ὅπου τὸ πνεῦμα συγκεντρωμένο ἀποχτᾶ τόσους θησαυρούς.

Μαζὶ μὲ τὸν ἐξαίρετο ἄνθρωπο ποὺ τὸν εἶχε πάρει μαζί του, ὁ Μπόρις ἐπισκέφθηκε τὶς πιὸ φημισμένες πολιτείες τῆς ἐπιστήμης, κι' ἔψαξε μέσ' στὶς ἀπόκρυφες γωνιὲς τῶν βιβλιοθηκῶν τους. Ἔτσι, μάζευε ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ τοῦ χρησίμευαν σὲ μελλοντικὲς ἐργασίες του, κι' ἀποχτησε μιὰ τέλεια ἐπιστημονικὴ κατάρτισι.

Τρία χρόνια εἶχαν περάσει ὅταν τὸ ταξίδι τους στὸ ἐξωτερικὸ πῆρε τέλος καὶ ξαναγύρισαν στὴν Πετρούπολι. Ἀλλὰ ὁ Μπόρις δὲν θὰ ἀποχωριζόταν ἀκόμη τὸ μεγάλο του δάσκαλο. Χρειάζονταν καινούργιες ἀναζητήσεις γιὰ νὰ συμπληρωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τους, κι' ὕστερα, κι' οἱ δυὸ μαζὶ θὰ δημοσίευαν τὴν κοινὴ ἐργασία τους.

Εἴχανε φτάσει πρὶν ἀπὸ δυὸ μέρες στὴ Ρωσσία, ὅταν ὁ Μπόρις ἔλαβε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν πατὰ τοῦ χωριοῦ του.

«Ἡ μητέρα σας εἶναι πολὺ ἄρρωστη, τοῦ ἔγραφε, καί, ἂν μπορῆτε, ἐλᾶτε ἀμέσως».

Μόλις ἔλαβε αὐτὸ τὸ γράμμα ὁ Μπόρις πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ καθηγητῆ καὶ φίλου του. Ἐκεῖνος εἶχε βγῆ ἔξω. Τότε ὁ Γκρέμποφ ἄφησε τὸ γράμμα ἀνοιχτὸ πάνω στὸ τραπέζι του καὶ πῆγε νὰ ἑτοιμάση τὶς βαλίτζες του.

Λίγο ἀργότερα ὁ καθηγητὴς ἔμπαινε στὸ δωμάτιο τοῦ νεαροῦ συνεργάτη του.

— Φεύγεις, τοῦ εἶπε, πολὺ καλά. Ἤρθα νὰ σοῦ πῶ πὼς εἶσαι ἀπόλυτα ἐλεύθερος. Ἂν θελήσης νὰ ξανάρθης κοντά μου, θὰ χαρῶ πάρα πολύ, γιατὶ ἡ συνεργασία σου μοῦ εἶναι πολύτιμη καὶ ἡ συντροφιά σου πολὺ εὐχάριστη. Τὸ σπίτι θὰ μοῦ φανῆ πολὺ μελαγχολικὸ δίχως ἐσένα. Ἂν προτιμᾶς νὰ μείνης στὴ Μόσχα καὶ νὰ ζήσης ἐκεῖ ἀνεξάρτητος, θὰ σὲ συστήσω σὲ ἀνθρώπους ἀξίας καὶ θὰ σοῦ βρῶ μιὰ θέσι ποὺ θὰ σοῦ ἐπιτρέπη ν' ἀσχολήσαι μὲ τὶς μελέτες σου. Κι' ὅ,τι ἄλλο ἐπιθυμεῖς, ζήτησέ μου το μ' ὅλο τὸ θάρρος, γιατὶ τὸ θεωρῶ χρέος μου νὰ κάνω τὰ πάντα γιὰ σένα.

Χωρὶς νὰ ἀπαντήση, ὁ Μπόρις ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ ἐξαιρέτου ἐκείνου φίλου. Ὕστερα ἔρριξε ἕνα γράμμα στὸ ταχυδρομεῖο γιὰ τὸν Ἀρμιάνοφ καί, τὸ ἴδιο βράδυ, βρισκόταν στὸ δρόμο γιὰ τὴ Γκρέμποβα.

Πόσο λίγο ἔμοιαζε αὐτὸ τὸ ταξίδι μ' ἐκεῖνο ποὺ εἶχε κάνει τρία χρόνια πρωτήτερα! Ὁ Μπόρις ἦταν καὶ τώρα μελαγχολικὸς κι' ἀνήσυχος, ἀλλὰ ἡ ἀνησυχία του ἦταν ἀλλοιώτικη. Τὸ μέλλον του ἦταν πιὰ σταθερό, ἡ ζωὴ ἀνοιγόταν πλατειὰ μπροστά του, καὶ μποροῦσε νὰ κάνη ὅ,τι ἤθελε, ἀλλὰ δὲ σκεφτόταν καθόλου τὴ Λύντια. Ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἀπασχολοῦσε ἦταν ἡ ἄρρωστη μητέρα του.

Μιὰ ψιλὴ βροχὴ ἔπεφτε πάνω στὸ θλιμμένο φθινοπωριάτικο τοπεῖο καὶ τὰ δέντρα ἔστηναν γυμνὰ τὰ κλαριά τους στὸν ἀέρα, ἀραδιαστὰ στὶς δυὸ ἄκρες τοῦ ἔρημου δρόμου...

Ἐπὶ τέλους, νά το τ' ἀγαπημένο σπίτι! Ὁ μοναχικὸς κῆπος μοιάζει πένθιμος καὶ γυμνὸς ὕστερα ἀπὸ τὶς πρῶτες παγωνιές. Ὡστόσο κάποιος περιμένει τὸν Μπόρις μέσα στὸ ξύλινο κιόσκι, κάποιο αὐτὶ προσεχτικὸ ἄκουσε τὸν ἦχο τῶν κουδουνιῶν του, καὶ μιὰ λεπτὴ σιλουέτα διαγράφεται πάνω ἀπ' τὸ μικρὸ ὕψωμα.

Εἶναι ἡ Σόνια ποὺ τρέχει ἀμέσως νὰ τὸν χαιρετήση πρώτη καὶ τοῦ φιλάει τὸ χέρι παγωμένο.

Ξέχασε κιόλας τὴν ἄρρωστη κυρά της ποὺ μένει κατάκοιτη μέσα στὸ μισοσκότεινο δωμάτιό της, ξέχασε πὼς ὁ γυιὸς θὰ δοκίμαζε μιὰ σκληρὴ λύπη σὲ λίγο.

Μήπως δὲν εἶχ' ἔρθει ὁ ἀφέντης φέρνοντας τὴ χαρὰ καὶ τὸν ἥλιο, ποὺ τάχε πάρει μαζί του σὰν ἔφυγε, κείνη τὴ χιονισμένη μέρα;

— Ἡ μητέρα μου; ρώτησε ὁ Μπόρις τὶς ὑπηρέτριες ποὺ τὸν τριγύριζαν.

— Ζῆ, κύριε, δόξα νἄχη ὁ Θεός, ζῆ! ἀποκρίθηκε χαρούμενα ἡ γρηὰ μαγείρισσα.

Ζῆ! Θὰ μποροῦσε, λοιπόν, καὶ νὰ μὴ τὴν προλάβη.

Μπαίνει μέσα, περνάει τὸ πρῶτο δωμάτιο καί, μὲ τὸ χέρι στὸ πόμολο τῆς πόρτας, σταματάει ὀλότρεμος. Τί θὰ ἰδῆ ἄραγε; Τὴν ἀγαπημένη του μητέρα ἢ τὸν ἴσκιο της;

— Περάστε, μουρμουρίζει ἡ μαγείρισσα. Ἡ κυρία ξέρει πὼς ἤρθατε, μιλοῦσε γιὰ σᾶς ὅλη τὴ νύχτα.

Ὁ Μπόρις περνάει τὸ κατώφλι. Δὲν εἶναι ἡ σκιά της, εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια! Τὸ συμπαθητικὸ ἀδυνατισμένο της πρόσωπο φωτίζεται, τὰ καφτά της χέρια ἁπλώνουνται πρὸς τὸ μέρος του, καὶ ἡ φωνή της γεμάτη ἀπὸ δάκρυα χαρὰς τὸν φωνάζει μὲ τ' ὄνομά του.

— Μπόρις, ἀγαπημένο μου παιδί, ἐπὶ τέλους!

Ἐκεῖνος πέφτει στὰ γόνατα, καὶ κρύβει τὸ πρόσωπο μέσα στὰ χέρια τῆς πολυαγαπημένης του μητέρας ποὺ κλαίει καὶ τοὶ φιλεῖ ἀδιάκοπα.

Οἱ ὑπηρέτριες, μαζωμένες στὸ κατώφλι, σκουπίζουν τὰ μάτια τους μουρμουρίζοντας μιὰ εὐχαριστήρια προσευχὴ γιὰ τὸ γυρισμὸ τοῦ ἀφέντη.

— Μητέρα, ψιθύρισε ὁ Μπόρις μόλις μπόρεσε νὰ μιλήση, γιατὶ μοῦκρυψες πὼς ἤσουν ἄρρωστη;

— Δὲ σοῦ τῶκρυψα, ἀγαπημένο μου παιδί, ἀποκρίθηκε ἡ

Η ΜΕΛΩΔΙΑ ΠΟΥ ΞΑΝΑΒΡΕΘΗΚΕ

Ένα αληθινό δράμα

Η ιστορία της Μαρύλα Γιόνας είναι μιά από τις πιό συγκινητικές που δημιουργοῦν καμμιά φορὰ οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς. Ἡ Μαρύλα Γιόνας ζοῦσε στὴν Πολωνία. Ἦταν κόρη ἑνὸς διάσημου χειρουργοῦ τῆς Βαρσοβίας, καὶ τὸ 1939 εἶχε παντρευτὴ ἀπὸ ἔρωτα ἕναν διάσημο ἐπιστήμονα.

Ἡ Μαρύλα εἶχε μεγάλο μουσικὸ ταλέντο. Τὸ κοινὸ τῆς Βαρσοβίας, τὴν εἶχε χειροκροτήσει πολλὲς φορὲς στὶς αἴθουσες τῶν συναυλιῶν. Τὸ πιάνο κάτω ἀπ' τὰ δάχτυλά της ἀποκτοῦσε ψυχή. Τὸ μέλλον ξανοιγόταν ὁλόλαμπρο μπροστὰ στὴ Μαρύλα. Μὰ ἦρθαν οἱ Γερμανοί. Οἱ βόμβες κατέστρεψαν τὸ σπίτι της. Ὁ ἀντρας καὶ τ' ἀδέλφια τῆς Μαρύλα, κατετάγησαν στὶς δυνάμεις Ἀντιστάσεως κι' ἐξαφανίσθηκαν. Μιὰ μέρα ἡ Γκεσταπὸ ἔπιασε τὸν πατέρα της. Ὅταν οἱ κατακτηταὶ τῆς ζήτησαν νὰ δώσῃ ἕνα ρεσιτάλ γιὰ τὸ στρατό, ἡ Μαρύλα ἀρνήθηκε. Τότε ἐκεῖνοι τὴν ἔκλεισαν στὴ φυλακή.

Τὸ 1940, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐπιτυχημένη ἐπιχείρησι τῶν δυνάμεων ἀντιστάσεως, ποὺ οἱ λεπτομέρειές της δὲν εἶναι γνωστές, ἡ νέα γυναίκα ἀπελευθερώθηκε καὶ βρέθηκε σ' ἕνα μεγάλο δρόμο, ἔξω ἀπ' τὴ Βαρσοβία. Ἦταν πολὺ ἐξαντλημένη καὶ δὲν εἶχε μαζί της παρὰ μόνο τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσε. Τρελλὴ σνεδὸν ἀπὸ φόβο, ἀλπισμένη, ἡ Μαρύλα καταλάβαινε πὼς κάθε βῆμα τῆς ἀτομάκρυνε ἀπὸ τοὺς δικούς της. Ἀποφάσισε ὡστόσο νὰ συνεχίσῃ τὴν πορεία της πρὸς δυσμάς. Ἀντικειμενικός της σκοπὸς ἦταν τὸ Ρίο Ἰανέϊρο ὅπου ἦταν ἐγκατεστημένη ἡ παντρεμένη ἀδελφή της. Ἔπρεπε, αὐτὸ νὰ πάῃ πρῶτα στὴν πρεσβεία τῆς Βραζιλίας στὸ Βερολῖνο. Εἶχε δηλαδὴ νὰ διανύσῃ 500 χιλιόμετρα. Μὲ τὴν ἐλιασμένα ροῦχα, μὲ ματωμένα πόδια, πεινασμένη, ἡ Μαρύλα βάδιζε μέρα νύχτα. Τρέφονταν ... ὅ,τι εὕρισκε καὶ κοιμόταν, στὰ χαν... καὶ σ' ἐκεῖνα ἀχυρῶνες. Ἔπειτα ἀπὸ ὁλόκληρη ἑβδομάδα πορείας, ἀφοῦ ἔφτασε τὶς σκάλες τῆς Βραζιλιανῆς πρεσβείας.

Ὁ πρεσβευτὴς τὴν ὑποδέχθηκε μὲ καλωσύνη καὶ τῆς ἐξασφάλισε μιὰ θέσι πάνω σ' ἕνα καράβι ποὺ ἔφευγε γιὰ τὸ Ρίο Ἰανέϊρο. Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ, ἡ νέα γυναίκα ζοῦσε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι φθάνοντας στὴν Ἀμερικὴ θὰ μάθαινε νέα ἀπὸ τοὺς δικούς της. Ὅταν ἔφτασε στὴ Βραζιλία, ἡ Βέρθα, ἡ ἀδελφή της, τῆς εἶπε πὼς δὲν εἶχε πάρει καμμιὰ εἴδησι ἀπὸ τὴν οἰκογένειά τους. Τότε ἡ Μαρύλα, συντετριμμένη, λιποθύμησε. Ἡ ἀδελφή της τὴν ἔβαλε σὲ μιὰ κλινική. Ἐκεῖ ἡ νεαρὴ πιανίστρια κάθονταν διαρκῶς στὸν κῆπο κι' εἶχε διαρκῶς τὸ βλέμμα στηλωμένο στὸν ὁρίζοντα.

Πέρασαν μερικὲς μέρες. Ἡ Μαρύλα εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς κάτι συνέβη στὰ χέρια της. Ὅταν μιλοῦσαν μπροστά της γιὰ τὸ ταλέντο της, τὰ δάχτυλά της γινόντουσαν ἄκαμπτα καὶ πάγωναν. Ἄρχισε νὰ τὴ βασανίζῃ ἕνα συναίσθημα ἐνοχῆς— ἡ φοβερὴ σκέψι ὅτι σώζοντας τὸν ἑαυτό της εἶχε θυσιάσει τοὺς δικούς της. Ἡ ἀδελφή της δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν κάνῃ νὰ λογικευθῆ. Ἡ Μαρύλα ἦταν πεπεισμένη ὅτι ἂν οἱ δικοί της πέθαιναν, τὸ λάθος θὰ ἦταν δικό της. Κι' ἡ τιμωρία της θὰ ἦταν νὰ μὴν μπορέσῃ πιὰ νὰ ξαναπαίξῃ πιάνο.

Ἦρθε ἡ περίοδος τῶν συναυλιῶν. Τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ πείσῃ τὴ Μαρύλα νὰ πάῃ στὰ κοντσέρτα. Μιὰ φορὰ ὡστόσο ἔδειξε κάποιο ἐνδιαφέρον ὅταν ἡ ἀδελφή της τῆς εἶπε ὅτι εἶχε ἔρθει ὁ μεγάλος πιανίστας Ἀρθοῦρος Ρουμπινστάϊν. Χωρὶς νὰ χάσῃ λεπτό, ἡ Βέρθα πῆγε καὶ βρῆκε τὸν διάσημο μουσικὸ καὶ τοῦ εἶπε τὴν περίπτωσι τῆς ἀδελφῆς της. Ὁ Ρουμπινστάϊν, ποὺ εἶχε ἤδη ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν νεαρὴ πιανίστρια, ὑποσχέθηκε νὰ τὴν βοηθήσῃ.

Ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες ὁ διάσημος βιρτιοῦζος ἐπεσκέφθηκε τὴν ἀρρωστη στὸ σπίτι της. Ἡ Μαρύλα τὸν ἀναγνώρισε, ἀλλὰ δὲν τὸν χαιρέτησε.

— Μαρύλα, εἶπε μὲ τρυφερότητα ὁ Ρουμπινστάϊν, μοῦ εἶπαν πὼς δὲν θέλεις πιὰ νὰ ξαναπαίξῃς πιάνο. Εἶναι ἀλήθεια;

— Ναί, εἶπε ἡ Μαρύλα.

— Θὰ μποροῦσα ἴσως νὰ σὲ βοηθήσω, εἶπε ὁ Ρουμπινστάϊν μὲ γλυκύτητα.

— Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μὲ βοηθήσῃ, ἀπάντησε ἡ Μαρύλα.

Ὁ Ρουμπινστάϊν ἐπέμενε :

— Δὲν θέλεις νὰ μοῦ παίξῃς κάτι; "Αν δὲν εἶναι καλό, θὰ στὸ πῶ.

— Δὲν μπορῶ νὰ παίξω, εἶπε ἡ Μαρύλα, οὔτε γιὰ σάς, οὔτε γιὰ κανένα. Κυττάξετε τὰ δάχτυλά μου: εἶναι νεκρά!

Ἡ φωνή της πνίγηκε μέσα στοὺς λυγμούς.

Ὁ Ρουμπινστάϊν τῆς χάϊδεψε λίγο τὸ κεφάλι καὶ κατόπιν ἔφυγε.

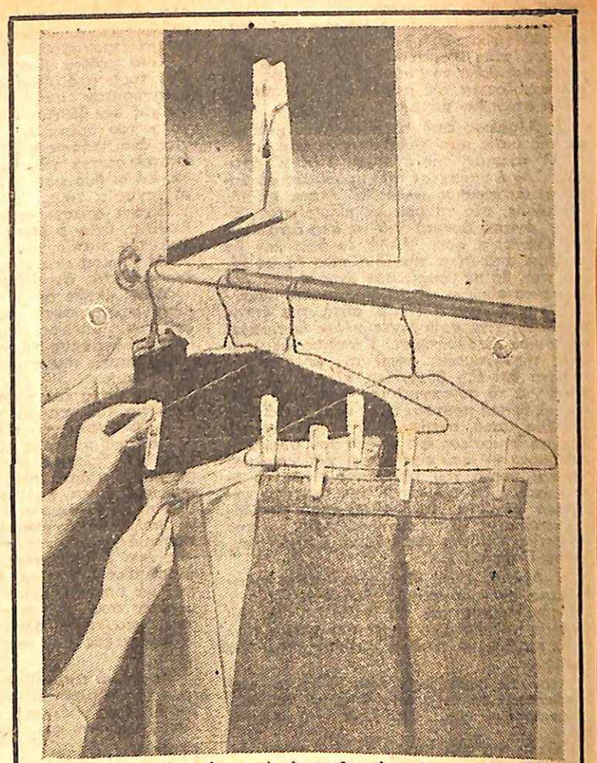

"Ενας πολὺ ἁπλὸς τρόπος γιὰ νὰ κρεμᾶτε τὶς φοῦστες στὴ ντουλάπα σας εἶναι νὰ φτιάξετε κρεμάστρες ἀπὸ σύρμα, ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα μας καὶ νὰ τὶς κρεμᾶτε μὲ μανδαλάκια. Οἱ κρεμάστρες αὐτὲς σάς ἐπιτρέπουν νὰ κρεμᾶτε ἐπίσης τὶς ζακέτες σας καὶ τὰ σακκάκια τοῦ ἀνδρός σας, χωρὶς νὰ χανουν οἱ ὦμοι τὴ φόρμα τους.

⁂

Μιὰ μέρα ἡ Βέρθα μπῆκε στὴν κάμαρα τῆς Μαρύλα καὶ τῆς εἶπε ζωηρά:

— Τηλεφώνησε ὁ Ρουμπινστάϊν. Σὲ παρακαλεῖ νὰ πᾶς ἀμέσως στὸ θέατρο νὰ τὸν βοηθήσῃς στὴν ἀκουστική.

"Ισως ἐπειδὴ ταράχτηκε πολὺ ἡ Μαρύλα δὲν ἔβαλε στὸ νοῦ της ὅτι ἦταν συμπαιγνία, (ὁ Ρουμπινστάϊν εἶχε δώσει πολλὰ κοντσέρτα σ' αὐτὴν τὴν αἴθουσα κι' ἔπρεπε νὰ ἤξερε θαυμάσια τὴν ἀκουστική της) καὶ πῆγε στὸ θέατρο. Πάνω στὴ μισοφωτισμένη σκηνὴ ὁ Ρουμπινστάϊν δοκίμαζε μιὰ-μιὰ τὶς νότες. Ξαφνικὰ ὁ διάσημος πιανίστας σηκώθηκε καὶ διευθύνθηκε γρήγορα πρὸς τὴν αἴθουσα.

— Πῶς ν' ἀκούγεται ἄραγε ἀπὸ δῶ; ἀνεφώνησε. Παίξε, σὲ παρακαλῶ, κάτι, Μαρύλα.

Ἡ νέα γυναίκα προχώρησε πρὸς τὸ πιάνο, μὰ ξαφνικὰ σταμάτησε.

— Μά... δὲν... μπορῶ... νὰ παίξω, τραύλισε.

— Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Μερικὲς νότες μπορεῖς νὰ παίξῃς !

Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς αἴθουσας ἡ Μαρύλα δὲν μποροῦσε νὰ δῇ τὸν μαίτρ. Ἄκουγε μόνο τὴ φωνή του. Κι' αὐτὴ ἡ φωνὴ ἦταν ἐπιτακτική.

— Μερικὲς νότες μονάχα !

Ἡ Μαρύλα κάθησε κλαίγοντας στὸ σκαμνάκι τοῦ πιάνου, ἄγγιξε τὰ πλήκτρα, μὰ ἀμέσως σταμάτησε.

— Ἐξακολούθησε! τῆς φώναξε ἐπιτακτικὰ ὁ Ρουμπινστάϊν.

Σὰν ὑπνωτισμένη ἡ Μαρύλα ὑπήκουσε.

— Κάτι τὸ τρυφερό. Ἕνα νοκτοῦρνο τοῦ Σοπέν, ἀκούσθηκε ἐπιβλητικὴ ἡ φωνὴ τοῦ Ρουμπινστάϊν.

Σιγὰ—σιγὰ μὲ τὴ μουσικὴ ἡ Μαρύλα ξέχασε τὸ παρελθόν.

— Θέλετε νὰ σὰς παίξω μιὰ μαζούρκα; ρώτησε κατόπιν διστακτικά.

Ἡ φωνὴ τοῦ Ρουμπινστάϊν ἀκούστηκε πάλι ἀπὸ τὸ σκοτάδι χαρούμενη, θριαμβευτική:

— Καὶ βέβαια νὰ παίξῃς.

Ἀπωθημένη στὰ βάθη τοῦ ὑποσυνειδήτου της ἡ μουσικὴ ἀνάβλυζε τώρα σὰν χείμαρρος.

Ἡ Μαρύλα δὲν εἶχε πιὰ συνείδησι τοῦ τί ἔπαιζε καὶ γιατί ἔπαιζε. Ἕως τὴ στιγμὴ ποὺ ἔννοιωσε ἕνα χέρι ν' ἀκουμπᾶῃ ἐλαφρὰ στὸν ὦμο της.

— Πρέπει νὰ φύγῃς τώρα, Μαρύλα. Τὸ κοινὸν ἀοχίζει νὰ μπαίνῃ στὴν αἴθουσα.

Σήκωσε τὸ κεφάλι της κι' εἶδε τὰ μάτια τοῦ Ρουμπινστάϊν, πλημμυρισμένα δάκρυα.

— Παίζεις πέντε ὧρες, Μαρύλα. Ὑποσχέσου μου πὼς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃς πιὰ τὸ πιάνο.

Ἡ Μαρύλα τοῦ ἔριξε ἕνα βλέμμα γεμάτο εὐγνωμοσύνη. Ὁ μέγας πιανίστας εἶχε ἐκπνήσει πάλι μέσα της τὴ θεία μουσική. Κι' αὐτὴ δὲν τὴν ἐγκατέλειψε πιά, ἀκόμα κι' ὅταν ἔπειτ' ἀπὸ λίγα χρόνια ἡ Μαρύλα ἔμαθε τὸ θάνατο τοῦ συζύγου της, τῆς μητέρας της καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν της. Μιὰ ὁλόκληρη τραγωδία.

ΑΝΝ. ΛΙΝΓΚ.

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ 9η

Τὸ κρὲπ, τὸ σέτλαντ, τὸ ζερσέϋ. Εἶναι ὑφάσματα ποὺ λερωνοῦνται, τέλεια γιὰ φορέματα καὶ ντὲ πιές. Ἀνάλογα μὲ τὸ χρῶμα τους μποροῦν νὰ φορεθοῦν καὶ σὲ ἀμπιγιὲ καὶ σὲ πρωϊνὸ φόρεμα. Εἶναι ἐξαιρετικὰ εὔκολα στὸ δούλεμα, στὸ ντραπάρισμα, στὸ πλισάρισμα.

Πικές, τουάλ καὶ βαμβακερά. Ὅλα τὰ ὑφάσματα αὐτὰ πρέπει νὰ προτιμῶνται ἐνφρουασάμπλ, νὰ μὴ τσαλακώνωνται δηλαδὴ καὶ νὰ μὴ ξεβάφουν. Μουσκεύονται στὸ κρύο νερό, ξεπλένονται στὸ ξύδι καὶ σιδερώνονται ὑγρὰ προτοῦ κοποῦν.

Σαντούγκ, ἀλπακάς. Ὑφάσματα στέρεα, βαρειὰ, ποὺ ἀπαιτοῦν ἄψογη ἐκτέλεσι.

Οἱ πίνσες τοῦ λαιμοῦ.

Ταφτάς. Ὕφασμα ξερό, ποὺ φουσκώνει, δίνει εὔκολα μιὰ «πολὺ ἀμπιγιὲ» ἐντύπωσι καὶ χρειάζεται πολὺ μελετημένο σχέδιο καὶ πολὺ φυσικὴ κομψότητα. Δὲν ταιριάζει στὶς παχειὲς γυναῖκες ποὺ τὶς χονδραίνει οὔτε στὰ λεπτὰ πρόσωπα ποὺ τὰ σκληραίνει κάπως. Πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται στὰ ἑξῆς χρώματα: μαῦρο, μπλέ, σκοῦρο γκρί, μπορντορέ, σκοῦρο πράσινο. Νὰ ἀποφεύγωνται στὸν ταφτὰ τὰ μπλέ, τὰ πράσινα καὶ τὰ ἀνοικτὰ ρόζ.

Λεταξωτὸ τοῦλι. Γιὰ τὰ βραδυνὰ φορέματα. Πολὺ λεπτο εὔκολο στὸ δούλεμα. Χρειάζεται νὰ χρησιμοποιῆται σὲ πολὺ στρώματα. Ὅταν πρόκειται νὰ ἀγοράσετε μεταξωτὸ τοῦλι, πρέπει νὰ πάρετε περισσότερο γιὰ νὰ εἶσθε σὲ θέσι νὰ ἀνανεώσετε τὸ κορσὰζ καὶ νὰ φρεσκάρετε τὴ φούστα, σκεπάζοντάς την μ' ἕνα νέο τοῦλι. Αὐτὸ θὰ κάνῃ τὸ φόρεμα νὰ φανῆ σὰν ἐντελῶς καινούργιο.

Φέϊγ, γκρὸ-γκραίν, ὀτομάν. Κομψά, ἐπίσημα, ἀπαιτοῦν λεπτὴ σιλουέτα καὶ σχέδιο ποὺ νὰ συμβιβάζεται ἀπόλυτα μὲ τὸ ὕφασμα. Δύσκολα στὴν ἐργασία, στὴ δοκιμὴ καὶ στὸ φόρεμα.

Ντρά, θαμπὸ ἢ σατινέ, Γκραὶν ντὲ πούντρ. Πολὺ ἀμπιγιὲ ὑφάσματα, ποὺ ἀπαιτοῦν καθαρὴ καὶ ἰδιαίτερα φροντισμένη ἐκτέλεσι, δοκιμὴ σιδέρωμα δύσκολα. Τὸ ντρὰ κάνει ἀρκετὰ γρήγορα γυαλάδες καὶ δὲν εἶναι ὕφασμα ποὺ φορίεται κάθε ἡμέρα.

Μεταξωτὴ μουσελίνα. Ταιριάζει σὲ δῶλες. Εὔκολη στὴν ἐργασία, στέρεα, πρακτική, ντύνει μὲ κομψότητα καὶ μὲ διάκρισι. Ἀπαιτεῖ πολὺ ὕφασμα, φροντισμένα τελειώματα καὶ ἀσορτὶ φόντα.

Βελοῦδο. Κομψὸ καὶ ἐπίσημο. Ἀπὸ μετάξι χαλᾶ πολὺ εὔκολα. Βαμβακερὸ εἶναι πρακτικὸ καὶ ἐλκυστικό. Τὸ κόψιμο, τὸ ράψιμο καὶ τὸ σιδέρωμά του ἀπαιτοῦν μεγάλη λεπτότητα καὶ τελεία γνῶσι τῆς ραπτικῆς. Τὸ πέλος του πρέπει νὰ ἀνεβαίνῃ ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω γιὰ νὰ δίνῃ ὡραῖες ἀνταύγειες. Φορίεται μονάχα πέντε μῆνες, ἀπὸ τὸ Νοέμβριο ἕως τὸν Ἀπρίλη.

Πεϊνέ. Ὕφασμα ἀνδρικό, πολὺ ξερό, ποὺ πέφτει εὔκολα. Χρησιμοποιεῖται μόνο στὸ κλασικὸ καὶ αὐστηρὸ ταγιὲρ καὶ στὸ σκέτο φόρεμα. Ἀπαγορεύεται τὸ δούλεμά του στὶς ἀχράριες ράφτρες καὶ σὲ ὅσες δὲν γνωρίζουν καλὰ τὴν ἐργασία τοῦ ταγιέρ.

Μεταξωτά. Τὸ κρέπ, τὸ ζερσέϋ, λεπταίνουν τὴ σιλουέτα καὶ πέφτουν ὡραῖα. Τὸ σατὲν ἀπαιτεῖ μεγαλύτερη τελειότητα στὸ ράψιμο.

ΠΩΣ ΡΑΒΕΤΑΙ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ

Πρὶν ἀρχίσετε νὰ ράβετε ἕνα φόρεμα ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο, εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζετε ὅλα ὅσα ἀναφέραμε στὰ προηγούμενα κεφάλαια τῆς μεθόδου μας. Ἔτσι, ὄχι μόνο θὰ ἐπιτυγχάνετε περίφημα στὸ κόψιμο ἀλλὰ καὶ στὸ ράψιμο καὶ στὴν ἐφαρμογή. Γιὰ νὰ συνηθίσετε, φτιάξετε πρῶτα ἕνα σκέτο κορσὰζ καὶ ἔπειτα νὰ βάλετε μπροστὰ τὴ φούστα.

ΤΟ ΚΟΡΣΑΖ

Ἡ συναρμολόγησι. — Ἑτοιμάζετε πρῶτα ὅλα τὰ κομμάτια τοῦ πατρόν σας. Παίρνετε κατόπιν τὰ κομμάτια τοῦ κορσὰζ. Περάσετε σημάδια στὶς ραφὲς καὶ στὶς πένσες. Τρυπώσετε τὶς πένσες τοῦ ὤμου, τοῦ στήθους καὶ τὰ πιετάκια στὸ λαιμὸ πίσω στὴν πλάτη. Τρυπώσετε κατόπιν τὴν πλάτη μὲ τὸ ἐμπρός, ἑνώνοντας τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τὶς πλαϊνὲς καὶ προσέχοντας νὰ ἔρχεται ἡ μιὰ πένσα ἀντικρυστὰ μὲ τὴν ἄλλη. Συμβαίνει πραγματικά, μερικὲς φορὲς, νὰ εἶναι τὸ ἕνα κομμάτι μιᾶς ραφῆς ἑνὸς φορέματος ἐπίτηδες μακρύτερο ἀπὸ τὸ ἀντικρυνό του κομμάτι. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ πρέπει νὰ τρυπώσετε τὸ μακρύτερο μέρος ἐπάνω στὸ πιὸ κοντό, γιὰ νὰ πέφτῃ τὸ φόρεμα καλά. (Εἶναι εὐκολώτερο νὰ καρφιτσώσετε τὰ δυὸ κομμάτια τῆς ραφῆς στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος καὶ νὰ τὰ τρυπώσετε κατόπιν). Κάνετε τὸ τρύπωμα μὲ βελονιὲς 2 ½ ἑκατοστῶν περίπου, χωρὶς νὰ τραβᾶτε πολὺ τὴν κλωστή. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ κάνετε καὶ στὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ τῆς φούστας καὶ ἑτοιμάσετε τὸ κάθε κομμάτι ξεχωριστὰ, δηλ. τὸ γιακά, τὴ ζώνη, τὶς τσέπες, τὶς μανσέτες κλπ. Περάστε σημάδι στὴ μέση τῆς πλάτης στὸ κορσὰζ καὶ τὴ φούστα καθὼς ἐπίσης καὶ στὴ μέση τοῦ ἐμπρὸς, τόσο στὸ κορσὰζ, ὅσο καὶ στὴ φούστα.

Βάλετε τὸ ὕφασμα ἴσια μὲ ἴσια.

Ἡ δοκιμή. — Εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο νὰ δοκιμάσετε ἕνα φόρεμα ἐπάνω σας. Εἶναι ὅμως πολὺ πιθανὸν νὰ τὸ κατορθώσετε. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε, σᾶς χρειάζεται ὁπωσδήποτε ἕνας μεγάλος καθρέφτης καθὼς καὶ ἕνας καθρέφτης τοῦ χεριοῦ γιὰ νὰ βλέπετε τὴν πλάτη. Φορέσετε τὸ κορσὰζ καὶ καρφιτσώσετέ το μὲ μιὰν ἢ δυὸ καρφίτσες στὸ σημεῖο ποὺ κλείνει. Ἂν τὸ κορσὰζ εἶναι ἐφαρμοστὸ στὴ μέση, πάρετε ἕνα ὁποιοδήποτε κομμάτι ὕφασμα, φαρδὺ 2 ἑκατοστὰ καὶ ἀρκετὰ μακρὺ ὥστε νὰ παίρνῃ τὴ μέση σας. Καρφιτσώσετε πάνω σ' αὐτὴ τὴν πρόχειρη κορδέλα τὸ κορσὰζ στὴν πλάτη, στὰ πλάγια καὶ ἐμπρός. Κυττάξετε ἂν εἶναι καλὰ στὴ θέσι τους οἱ πένσες τοῦ ὤμου καὶ τοῦ στήθους, βάλετε μιὰ καρφίτσα στὸ μέρος ποὺ χρειάζεται διόρθωμα καὶ βγάλετε τὸ κορσάζ. Κάνετε τὸ διόρθωμα καὶ ξαναφορέσετε τὸ κφρσὰζ νὰ δῆτε ἂν σᾶς ἔρχετε τώρα καλά. Εἴσθε ὑποχρεωμένη νὰ δοκιμάζετε καὶ νὰ διορθώνετε ραφὴ μὲ ραφὴ, ἂν εἴσθε μοναχὴ καὶ ἂν δὲν ἔχετε μανεκὲν σύμφωνο μὲ τὸ ἀνάστημά σας. Ἐξετάσετε ἂν στρώνῃ καλὰ ὁ λαιμὸς καὶ σημαδέψετε μὲ τὸ σαπουνάκι τὸ σημεῖο ὅπου πρέπει νὰ σταματᾶ τὸ ἄνοιγμα. Ἐξακριβώσετε ἂν ἔρχεται καλὰ ἡ μασχάλη καὶ ἡ γραμμὴ τοῦ ὤμου, ψαλιδίσετε ἐλαφρὰ τὰ σημεῖα ὅπου τραβᾶ τὸ ὕφασμα, προσέχοντας νὰ μὴ κάνετε βαθειὰ τὴν ψαλιδιά. Περάσετε σημάδι γύρω-γύρω στὴ μασχάλη μὲ τὸ σαπουνάκι ἢ μὲ ἕνα τρύπωμα. Βγάλετε τὸ κορσὰζ καὶ περάστε σημάδι σὲ κάθε τροποποίησι ποὺ ἐκάνατε μὲ καρφίτσα ἢ μὲ σαπουνάκι. Ξεκαρφώσετε τὸ καὶ ἂν οἱ δυὸ πλευρὲς εἶναι συμμετρικές, βάλετε τὶς ἴσια τὴ μιὰ ἐπάνω στὴν ἄλλη, γιὰ νὰ πέσουν οἱ τροποποιήσεις συμμετρικὰ καὶ ὅμοια στὶς δυὸ πλευρές. Ξανατρυπώσετε, κάμετε πάλι δοκιμὴ καὶ ἂν τὸ φόρεμα πέφτῃ καλά, μπορεῖτε νὰ τὸ γαζώσετε.

Ἡ πένσα τοῦ στήθους γίνεται ἢ στὸν ὦμο ἢ κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη. Ὅταν ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸν ὦμο γίνεται ἴσια, ὅταν γίνεται κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη ἀνεβαίνει λοξὰ πρὸς τὸ στῆθος. Προσέξετε τὰ σχέδια γιὰ νὰ καταλάβετε καλὰ αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες.

Τὸ ράψιμο. — Ἀρχίσετε ἀπὸ τὰ κοψίματα, τὶς ἐνκρυστασιόν, τὶς πένσες, τὶς πιέτες κλπ. καὶ σιδερώσετέ τις. Γαζώσετε κατόπιν τὶς κυριώτερες ραφὲς, σιδερώσετέ τις καὶ κολλήσετε τὰ μανίκια. Ἔπειτα κολλήσετε τὸ γιακὰ, τὶς τσέπες καὶ σιδερώσετε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ φόρεμα.

Τὸ μανίκι. — Ὁ τρόπος ποὺ κόβεται καὶ ἐφαρμόζει τὸ μανίκι εἶναι τὸ δυσκολώτερο πρᾶγμα γιὰ τὶς ἄπειρες ράφτρες. Ἕνα σφάλμα στὸ μανίκι μπορεῖ νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς μοντέλου.

Τὸ φάρδος μοιράζεται ἴσια στὸ μανίκι.

Τὸ κόψιμο. — Τὸ κλασικὸ μανίκι κολλιέται στὴ μασχάλη. Τὸ φτιάχνουν σχεδὸν πάντα μὲ μιὰ ραφὴ κάτω ἀπὸ τὸ χέρι. Μελετήσετε καλὰ τὸ πατρόν σας: ἂν εἶναι ἕτοιμο ποὺ ἐπιβάλλει νὰ τὸ βάλετε ἐπάνω στὸ ὕφασμα διπλωμένο στὰ δύο, εἶναι ἀρκετὸ νὰ διπλώσετε τὸ ὕφασμα στὰ δύο, καλὴ μὲ καλὴ καὶ νὰ κόψετε τὰ δυὸ μανίκια ταυτοχρόνως (ἡ πιὸ σκαμμένη πλευρὰ εἶναι πλευρὰ τοῦ ἐμπρός). Ἂν ἀντίθετα, τὸ πατρόν σας δείχνει πὼς πρέπει νὰ διατηρήσετε τὸ ὕφασμα ἴσιο, κόβετε κάθε μανίκι ξεχωριστὰ. Στὰ ὑφάσματα ποὺ ἔχουν διπλὴ ὄψι, βάλετε τὸ πρῶτο μανίκι ποὺ κόψατε ἐπάνω στὸ δεύτερο καὶ προσέξετε νὰ ἔλθουν ἀντικρυστὰ τὰ δυὸ κατωμάνικα. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν κλίσι τοῦ ὑφάσματος, ἂν πρέπει δηλαδὴ τὸ ὕφασμα νὰ πέσῃ ἴσια ἢ λοξά, ἀκολουθήσετε ἀκριβῶς τὶς ὁδηγίες τοῦ πατρόν. Ἂν τὸ μανίκι εἶναι λοξό, τὸ λοξὸ αὐτὸ θὰ βρίσκεται στὸ μακρύτερο μέρος τοῦ μανικιοῦ. Ἂν τὸ μανίκι εἶναι ἴσιο, ἡ εὐθεῖα τοῦ ὑφάσματος πρέπει νὰ βρίσκεται στὴ μέση. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ κάμετε δυὸ τρυπώματα σταυρωτά, ἀκολουθώντας τὴν κλίσι καὶ ἐξακριβώσετε ἂν τὸ κέντρον τοῦ στήθους αὐτοῦ βρίσκεται ἀκριβῶς μπροστὰ στὴ ραφὴ τοῦ ὤμου. Γιὰ νὰ γνωρίζετε ποιὸ εἶναι τὸ δεξιὸ καὶ ποιὸ τὸ ἀριστερὸ μανίκι, κόψτε τὰ κόψετε, φτιάξετε ἕνα σταυρὸ στὸ κατωμανίκο.

Πῶς τρυπώνεται τὰ ... Οἱ ἄκρες τοῦ μανικιοῦ δὲν ἔχουν τὸ ἴδιο ...

(Στὸ ἑπόμενο συνέχεια)

Οἱ πένσες τοῦ στήθους.

Ἡ πένσα στὴ δίπλα τοῦ ἀγκώνα.

Ἐξακριβώσετε τὴν κλίσι τοῦ ὑφάσματος.

Ἡ «Γυναῖκα καὶ τὸ Σπίτι» σᾶς προσφέρει

ΕΥΚΟΛΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΜΕΘΟΔΟ

ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

ἀπὸ τὸ κορδονέτο 26 γεμίσματα μέσα στὰ κάτω γεμίσματα, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε ἐπάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο καὶ μέσα στὰ κάτω γεμίσματα 10 γεμίσματα καὶ 8 γεμίσματα μόνο πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 18 γεμίσματα μέσα στὰ κάτω γεμίσματα., 1 γέμισμα μέσα στὴ θηλειὰ τοῦ πρώτου κάτω κορδονέτου, 6 γεμίσματα μέσα στὰ ἑπόμενα 6 γεμίσματα, 1 γέμισμα μέσα στὴ θηλειὰ τοῦ δευτέρου κάτω κορδονέτου καὶ 2 γεμίσματα πάνω στὰ 2 ἑπόμενα γεμίσματα, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο καὶ μέσα στὰ κάτω γεμίσματα 10 γεμίσματα καὶ 8 γεμίσματα μόνο πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 18 γεμίσματα μέσα στὰ κάτω γεμίσματα, 1 γέμισμα μέσα στὴν τελευταία θηλειὰ τοῦ κορδονέτου καὶ 14 γεμίσματα μέσα στὰ τελευταῖα κάτω γεμίσματα. Κόψετε τὶς κλωστές.

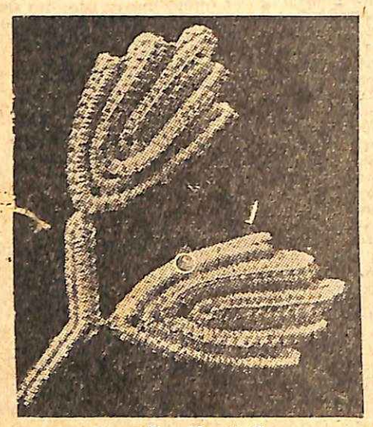

Σχ. 12. Κλαδὶ

ΕΚΤΟ ΦΥΛΛΟ (Σχ. 11)

Φιάξετε πάνω ἀπὸ μονὸ κορδονέτο 96 γεμίσματα, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 35 γεμίσματα ποὺ μπαίνουν μέσα στὶς δυὸ πίσω κλωστὲς τῶν κάτω γεμισμάτων, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Φτιάξετε μονάχα πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 25 γεμίσματα. Συνενώσετέ τα μὲ τὸ 20ὸ γέμισμα (ποὺ τὸ μετρᾶτε ἀπὸ τ' ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ), 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 25 γεμίσματα μέσα στὰ 25 γεμίσματα τοῦ δευτέρου κλωνιοῦ καὶ ἄλλα 8 γεμίσματα μέσα στὰ ἑπόμενα γεμίσματα τῆς πρώτης σειρᾶς, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Φτιάξετε μόνο πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 25 γεμίσματα, συνενώσετέ τα στὸ 15ο γέμισμα τοῦ δευτέρου κλωνιοῦ, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 25 γεμίσματα μέσα στὰ 25 γεμίσματα τοῦ τρίτου κλαδιοῦ καὶ ἄλλα 8 γεμίσματα μέσα στὰ ἑπόμενα γεμίσματα τῆς πρώτης σειρᾶς, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Φτιάξετε μονάχα ἐπάνω στὸ κορδονέτο 25 γεμίσματα, συνενώσετέ τα στὸ 15ο γέμισμα τοῦ τρίτου κλωνιοῦ, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 25 γεμίσματα μέσα στὰ 25 γεμίσματα τοῦ τετάρτου κλωνιοῦ καὶ ἄλλα 8 γεμίσματα ἀκόμη μέσα στὰ ἑπόμενα γεμίσματα τῆς πρώτης σειρᾶς, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Φτιάξετε μόνο πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 15 γεμίσματα, συνενώσετέ τα στὸ 8ο γέμισμα τοῦ τετάρτου κλωνιοῦ, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξετε ἐπάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 15 γεμίσματα μέσα στὰ 15 γεμίσματα τοῦ πέμπτου κλωνιοῦ καὶ 37 γεμίσματα μέσα στὰ 37 τελευταῖα γεμίσματα τῆς πρώτης σειρᾶς. Διπλώσετέ τα σὲ κύκλο καὶ συνενώσετε τὴν κλωστὴ στὴ βάσι τοῦ 24ου γεμίσματος. Κόψετε τὶς κλωστές. (Βλέπε σχ. 11 προηγουμένου τεύχους).

Σχ. 13. Λεπτομέρεια Δευτέρου Κάλυκος.

ΚΛΑΔΙ (Σχ. 12)

Ἀρχίσετε τὴν ἐργασία μὲ ἕνα μικρὸ φύλλο καὶ φτιάξετε πάνω ἀπὸ ἕνα μονὸ κορδονέτο 14 γεμίσματα, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο φτιάξετε 13 γεμίσματα ποὺ μπαίνουν στὴν πίσω κλωστὴ τῶν 13 γεμισμάτων, 6 γεμίσματα μέσα στὸ τελευταῖο γέμισμα. Συνεχίσετε πάνω στὴ δεύτερη πλευρὰ τῶν πρώτων γεμισμάτων καὶ φτιάξετε 11 γεμίσματα, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο φτιάξετε 13 γεμίσματα ποὺ μπαίνουν μέσα στὴν πίσω κλωστὴ τῶν 13 κάτω γεμισμάτων, 5 γεμίσματα μέσα στὸ γέμισμα ποὺ ὑπάρχει στὴ μύτη καὶ 13 γεμίσματα στὴ δεύτερη πλευρὰ τοῦ φύλλου, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο, φτιάξετε 15 γεμίσματα μέσα στὰ 15 κάτω γεμίσματα, 5 γεμίσματα μέσα στὸ γέμισμα τῆς μύτης καὶ 12 γεμίσματα στὴ δεύτερη πλευρὰ τοῦ φύλλου, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο, φτιάξετε 14 γεμίσματα μέσα στὰ 14 κάτω γεμίσματα, 5 γεμίσματα μέσα στὸ γέμισμα τῆς μύτης καθὼς καὶ 14 γεμίσματα στὴ δεύτερη πλευρὰ τοῦ φύλλου. Κόψετε τὶς κλωστές.

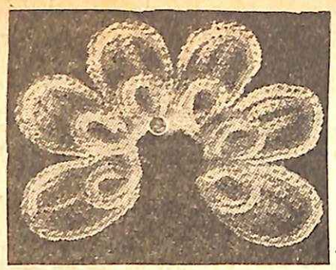

Σχ. 14. Δεύτερος Κάλυκας

Ἡ ἐργασία τοῦ δευτέρου φύλλου γίνεται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.

Γιὰ τὸ μίσχο, φτιάξετε 13 γαϊτ. στὸν ἀέρα, συνενώσετέ τα στὸ 3ο ἀπὸ τὰ 5 γεμίσματα ποὺ ἐκάνατε στὴ μύτη τοῦ πρώτου φύλλου, 13 γαϊτ. στὸν ἀέρα, συνενώσετέ τα στὴ μύτη τοῦ δευτέρου φύλλου, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Ἐπιστρέφοντας καὶ πάνω ἀπὸ μονὸ κορδονέτο φτιάξετε 13 γεμίσματα μέσα στὰ 13 πρῶτα γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 13 γεμίσματα μέσα στὰ δεύτερα 13 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Κόψετε τὶς κλωστές.

ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΛΥΚΑΣ (Σχ. 12)

Ἀρχίζετε ἀπὸ τὸ πρῶτο ἀριστερό του φυλλαράκι. * Φτιάξετε πάνω ἀπὸ μονὸ κορδονέτο 8 γεμίσματα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Πηδήσετε τὸ πρῶτο γέμισμα καὶ φτιάξετε χωρὶς κορδονέτο 6 γεμίσματα ποὺ γίνονται στὶς δυὸ ὁριζόντιες θηλειὲς τῶν 6 ἑπομένων γεμισμάτων, πηδήσετε τὸ τελευταῖο κάτω γέμισμα, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. 6 γεμίσματα μέσα στὰ 6 κάτω γεμίσματα, 1 γέμισμα πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Πηδήσετε τὸ γέμισμα ποὺ φτιάξατε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο, ἐπειτα φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 6 γεμίσματα μέσα στὸ 6 κάτω γεμίσματα καὶ 1 γέμισμα μέσα στὸ ἐλεύθερο γέμισμα τῆς πρώτης σειρᾶς, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Ἐ-

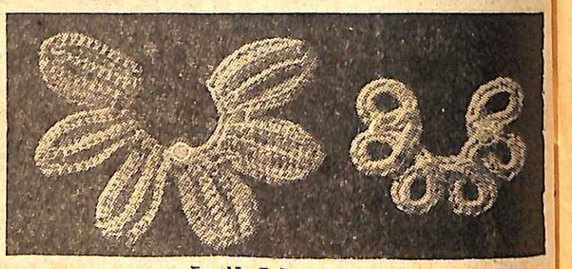

Σχ. 15. Πρῶτος Κάλυκας

παναλάβετε τρεῖς φορὲς τὰ ἴδια ἀπὸ τὸ σημεῖο *. Κόψετε τὶς κλωστές.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΛΥΚΑΣ (Σχ. 13 καὶ 14)

Ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ πρῶτο φυλλαράκι πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ φτιάξετε πάνω ἀπὸ μονὸ κορδονέτο 11 γεμίσματα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Πηδήσετε τὸ πρῶτο γέμισμα καὶ φτιάξετε χωρὶς κορδονέτο 10 γεμίσματα ποὺ γίνονται στὴν πίσω κλωστὴ τῶν κάτω γεμισμάτων, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. 10 γεμίσματα μέσα στὰ 10 κάτω γεμίσματα καὶ 2 γεμίσματα πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Πηδήσετε τὰ 2 τελευταῖα γεμίσματα ποὺ ἔχετε κάμει πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο καὶ φτιάξετε χωρὶς κορδονέτο 10 γεμίσματα μέσα στὰ 10 κάτω γεμίσματα. 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. 10 γεμίσματα μέσα στὰ 10 κάτω γεμίσματα καὶ 1 γέμισμα πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο. Γυρίσετε τὸ πλεκτό. Πηδήσετε τὸ τελευταῖο γέμισμα ποὺ ἔχετε κάνει πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο καὶ φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 10 γεμίσματα μέσα στὰ 10 κάτω γεμίσματα, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα. Γυρίσετε τὸ πλεκτὸ — καὶ ἐπαναλάβετε πέντε φορὲς τὰ ἴδια ἀπὸ τὸ σημεῖο ὐ. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο στὴν ἐσωτερικὴ πλευρὰ καὶ φτιάξετε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο: 2 γεμίσματα μέσα στὰ ἀκριβῶς γεμίσματα τῶν δυὸ νεύρων τοῦ πρώτου φύλλου, 1 γέμισμα μέσα στὸ γαϊτανάκι στὸν ἀέρα ἀνάμεσα στὸ πρῶτο καὶ στὸ δεύτερο φύλλο, 2 γεμίσματα μέσα στὸ δεύτερο φύλλο, 1 γέμισμα μέσα στὸ γαϊτανάκι στὸν ἀέρα ἀνάμεσα στὸ δεύτερο καὶ τὸ τρίτο φύλλο, 2 γεμίσματα μέσα στὸ τρίτο φύλλο, 1 γέμισμα μέσα στὸ γαϊτανάκι στὸν ἀέρα ἀνάμεσα στὸ τρίτο καὶ τὸ τέταρτο φύλλο, 2 γεμίσματα μέσα στὸ τέταρτο φύλλο, 1 γέμισμα μέσα στὸ γαϊτανάκι στὸν ἀέρα ἀνάμεσα στὸ τέταρτο καὶ τὸ πέμπτο φύλλο, 2 γεμίσματα μέσα στὸ πέμπτο φύλλο, 1 γέμισμα μέσα στὸ γαϊτανάκι στὸν ἀέρα ἀνάμεσα στὸ πέμπτο καὶ τὸ ἕκτο φύλλο, 2 γεμίσματα μέσα στὸ ἕκτο φύλλο. Σταυρώσετε τὶς δυὸ ἄκρες τοῦ κορδονέτου καὶ συνενώσετέ τις μὲ 1 γέμισμα. Κόψετε τὶς κλωστές.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὁριζόντια ἴσια βελονιά: Ἡ βελονιὰ αὐτὴ εἶναι πολὺ νόστιμη καὶ γίνεται ὡς ἑξῆς: Φιάχνομε μιὰ σύντομη ὁριζόντια βελονιὰ διὰ μέσου τῆς κορυφῆς τοῦ φύλλου καὶ ἔπειτα φέρνομε τὴν κλωστὴ λίγο δεξιότερα ἀπὸ τὸ κέντρο. Τοποθετοῦμε τὴ βελόνα στὴν ἀριστερὴ ἄκρη τοῦ φύλλου καὶ τὴ βγάζουμε ἔξω λίγο ἀριστερώτερα ἀπὸ τὸ κέντρο. Συνεχίζουμε νὰ ἐναλλάσσουμε αὐτὴ τὴν ὁριζόντια βελονιὰ λίγο πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ λίγο πρὸς τ' ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ κέντρο, ἕως ὅτου τὸ φύλλο τελειώση (40).

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

Διαθλασμένη ῥιχτὴ βελονιά: Κάμετε πρῶτα μιὰ μικρὴ κάθετη βελονιὰ στὴ μύτη τοῦ φύλλου καὶ βγάλετε τὴ βελόνα ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ποὺ ἀρχίζει ἡ καμπύλη τοῦ φύλλου ἀριστερά. Ξαναμπήγετε στὴ μέση τοῦ φύλλου πάνω στὸ σημεῖο ποὺ πατήσατε τὴν κάθετη βελονιὰ καὶ βγάζετε τὴ βελόνα στὴ δεξιὰ καμπύλη τοῦ φύλλου καὶ ξαναμπήγετε στὸ κέντρο γιὰ νὰ τὴν ξαναβγάλετε ἀριστερά. Τὸ φύλλο γεμίζει κανονικὰ καὶ ἡ ἐντύπωσι ἀπ' αὐτὸ τὸ κέντημα εἶναι μαγμάσια. Ταιριάζει πολὺ καλὰ ὅταν θέλετε νὰ κεντήσετε χρωματιστὲς γιρλάντες (41 καὶ 41α).

Φουσκωτὸ φύλλο μὲ διαθλασμένη βελονιά. Ἡ βελονιὰ αὐτὴ γίνεται ὅταν θέλετε νὰ κεντήσετε χρωματιστὴ γιρλάντα μὲ φουσκωτὰ λουλούδια καὶ φύλλα. Ὅταν ἀρχίζετε, ἡ μύτη τοῦ φύλλου δὲν ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος σας, ὅπως γίνεται μὲ τὴν προηγουμένη βελονιά, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔξω. Πατᾶτε πρῶτα μιὰ κάθετη βελονιὰ στὴ μύτη τοῦ φύλλου, ἀρκετὰ μεγάλη καὶ βγάζετε τὴ βελόνα στὴ γραμμὴ τῆς περιφερείας τοῦ φύλλου ἀκριβῶς στὴ μέση, ἀριστερὰ (Σχ. 42). Ἔπειτα μπήγετε τὴ βελόνα στὴ μύτη, δεξιὰ ἀπὸ τὴν κάθετη βελονιὰ καὶ πάντα στὴ γραμμὴ τοῦ σχεδίου. Βγάζετε τὴ βελόνα σας ἀριστερὰ στὴ μύτη καὶ τὴν μπήγετε πάντα στὴν ἄκρη τοῦ φύλλου, στὴ δεξιά του ὅμως καμπύλη τώρα καὶ στὸ μέσον, ἀπέναντι στὴν προηγούμενη βελονιά. Ξαναμπήγετε πάλι δεξιὰ στὴ μύτη, πλάι στὴν προηγούμενη βελονιὰ καὶ οὕτω καθεξῆς (Σχ. 42α). Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ φύλλο τρυπώνεται μόνο του ἀπὸ μέσα, τὸ κέντημα γίνεται φουσκωτὸ καὶ οἱ βελονιὲς καθὼς σταυρώνουν δίνουν μιὰ πολὺ καλλιτεχνικὴ ἐντύπωσι καὶ σχηματίζουν αὐτόματα τὸ νεῦρο τοῦ φύλλου (Σχ. 426).

Πουὰν ντὲ ρεπρίζ. Ἡ βελονιὰ αὐτὴ μοιάζει πολὺ μὲ τὴ ριχτὴ βελονιά, διαφέρει ὅμως κατὰ τοῦτο: γίνεται μὲ μιὰ ριχτὴ βελονιά, ὄχι παράλληλη μὲ τὴν προηγούμενη, ἀλλὰ μὲ βελονιὰ ποὺ μπήγεται πλάϊ στὴ μέση τῆς προηγουμένης καὶ βγαίνει χαμηλότερα.

νὰ κεντηθῆ, γίνονται μικρότερες ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ἡ βελονιὰ σκεπάζει ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ σχεδίου καὶ μπορεῖ νὰ γίνη πρὸς ὅτοια κατεύθυνσι θέλομε (Σχ. 43). (Ἀκολουθεῖ)

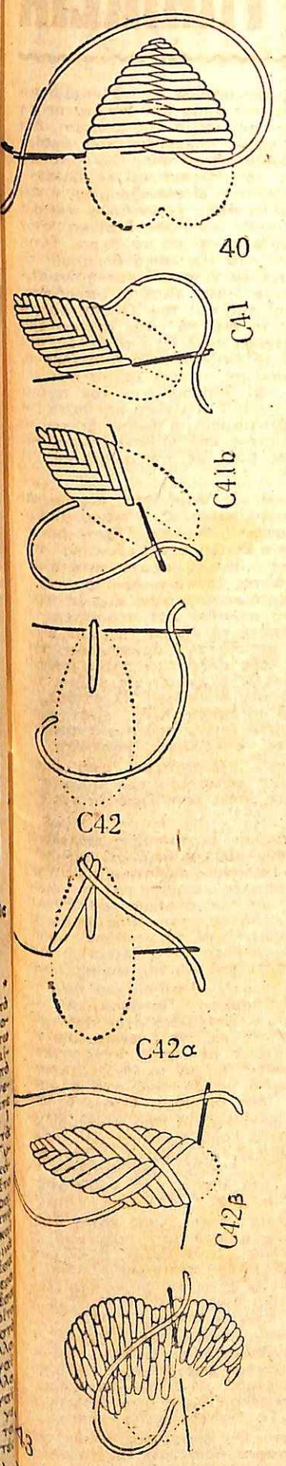

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1—15 Ἰουνίου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (21 ἕως 30 Μαρτίου). Φυλαχθῆτε ἀπὸ τοὺς κρυφοὺς ἐχθρούς σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (31 Μαρτίου ἕως 9 Ἀπριλίου): Τὸ τελευταῖο πενθήμερο θὰ εἶναι πολὺ γουρλίδικο. Ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (10 ἕως 19 Ἀπριλίου): Οἱ αἰσθηματικές σας σχέσεις θὰ κινδυνεύσουν. Δεῖξτε διακριτικότητα.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (20 ἕως 30 Ἀπριλίου): Ἡ τύχη δὲν χαμογελάει συχνά. Μὴν διστάζετε λοιπὸν καὶ προχωρῆστε.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (1 ἕως 10 Μαΐου): Θὰ ἔχετε ἕνα μικρὸ φλὲρτ μ' ἕνα ξένο ποὺ θὰ πάρη μεγάλες διαστάσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (11 ἕως 20 Μαΐου): Θὰ βρεθῆτε μπροστὰ σ' ἕνα σταυροδρόμι. Διαλέξτε τὸ δρόμο ποὺ θὰ σᾶς ὑπαγορεύση ἡ καρδιά σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (21 ἕως 31 Μαΐου): Προσέξετε. Εἴσαστε ἕτοιμη νὰ κάνετε μιὰ ἀνοησία. Δὲν εἶναι τὰ πράγματα ὅπως τὰ νομίζετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (1 ἕως 10 Ἰουνίου): Ἂν θέλετε μιὰ εἰλικρινὴ συμβουλή, διακόψετε κάθε σχέσι μ' αὐτὸν τὸν ἄνδρα. Θὰ σᾶς φέρη τὴν καταστροφή.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (11 ἕως 21 Ἰουνίου): Ἂν εἴσθε παντρεμένη θὰ πρέπει νὰ περιμένετε ἕνα εὐτυχὲς γεγονός.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (22 Ἰουνίου ἕως 1 Ἰουλίου): Ὁ ἄνδρας ποὺ σᾶς ἀγαπάει διστάζει νὰ ἐκδηλωθῆ ἐξ αἰτίας τῆς στάσεώς σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (2 ἕως 11 Ἰουλίου): Ὅ,τι λέτε κι' ὅ,τι γράφετε αὐτὲς τὶς μέρες μπορεῖ νὰ στραφῆ ἐναντίον σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (12 ἕως 22 Ἰουλίου): Ταραγμένη περίοδος, ἰδίως στὰ οἰκονομικὰ ζητήματα.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (23 Ἰουλίου ἕως 1 Αὐγούστου): Βλέπω ἐμπόδια καὶ καθυστέρησι. Διπλασιάστε τὶς ἐνέργειές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (2 ἕως 12 Αὐγούστου): Ἡ διάστασις ἀνάμεσα σὲ σᾶς καὶ στὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶτε ἔχει βαθύτερα αἴτια.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (13 ἕως 22 Αὐγούστου): Θὰ ἔρθετε σὲ σύγκρουσι μὲ μιὰ γυναῖκα ὄχι γιὰ αἰσθηματικὸ ζήτημα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (23 Αὐγούστου ἕως 2 Σεπτεμβρίου): Θὰ σᾶς παρουσιασθοῦν πολλὲς εὐκαιρίες γιὰ ν' ἀλλάξετε ζωή. Ἡ καλύτερη δὲν θὰ εἶναι καὶ ἐκείνη ποὺ θὰ σᾶς ἀρέση περισσότερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (3 ἕως 12 Σεπτεμβρίου): Θὰ σᾶς τύχουν ἀντίξοες περιστάσεις, ἀλλὰ μὴν ἀφήσετε τὴ στενοχώρια σας νὰ ξεσπάση σ' ἕνα πρόσωπο ποὺ σᾶς εἶναι ἀφοσιωμένο.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (13 ἕως 22 Σεπτεμβρίου): Μὴν ἀρνηθῆτε τὴ βοήθεια ποὺ θὰ σᾶς προσφερθῆ.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (23 Σεπτεμβρίου ἕως 2 Ὀκτωβρίου): Μιὰ μεγάλη δυστυχία θὰ ἀνοίξη τὸ δρόμο γιὰ μιὰ μεγάλη εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (3 ἕως 12 Ὀκτωβρίου): Ταξίδι σᾶς περιμένει, ἀλλὰ φυλαχθῆτε ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ 15.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (13 ἕως 23 Ὀκτωβρίου): Μιὰ χαρὰ θὰ σᾶς ἔρθη ὑπὸ μορφὴν ἑνὸς γράμματος.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (24 Ὀκτωβρίου ἕως 2 Νοεμβρίου): Ἀκόμη δὲν καταλάβατε ὅτι κάποιο πρόσωπο ἀγωνιᾶ γιὰ σᾶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (3 ἕως 11 Νοεμβρίου): Ἀφοῦ ἔχετε τέτοιες ἱκανότητες, γιατὶ δείχνετε τόση δειλία;

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (12 ἕως 21 Νοεμβρίου): Οἱ κακὲς μέρες τελειώνουν. Θὰ ἐπακολουθήση μιὰ εὐτυχισμένη περίοδος.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (22 Νοεμβρίου ἕως 1 Δεκεμβρίου): Μιὰ ἀπρόοπτη συνάντησι ποὺ θὰ ἔχετε τὸ τελευταῖο πενθήμερο μπορεῖ νὰ παίξη ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴ ζωή σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (2 ἕως 11 Δεκεμβρίου): Οἱ πόθοι σας δὲν μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν ἂν δὲν βοηθήσετε καὶ σεῖς λιγάκι.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (12 ἕως 21 Δεκεμβρίου): Θὰ βρῆτε τὴ χαρὰ μονάχα κοντὰ στὴ φύσι. Προσπαθήστε νὰ λησμονήσετε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (22 Δεκεμβρίου ἕως 1 Ἰανουαρίου): Δὲν πρέπει οἱ ἐπιτυχίες ποὺ σημειώνετε νὰ σᾶς μεθοῦν γιατὶ μπορεῖ μιὰ μέρα ν' ἀπογητευθῆτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (2 ἕως 11 Ἰανουαρίου): Μὴν κάνετε μεγάλες θυσίες, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι συνήθως εἶναι ἀχάριστοι.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (12 ἕως 21 Ἰανουαρίου): Στὸ δεκαπενθήμερο αὐτὸ θὰ σᾶς εὐνοήση πολὺ ἡ τύχη ἂν δείξετε λίγη τόλμη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (22 ἕως 30 Ἰανουαρίου): Τὰ σχέδιά σας θὰ ἀποτύχουν ἂν συνεχίσετε τὴν ἴδια τακτική.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (31 Ἰανουαρίου ἕως 9 Φεβρουαρίου): Ἀποφύγετε τὰ ταξίδια αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο, καθὼς καὶ τὶς νυκτερινὲς ἐξόδους.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (10 ἕως 19 Φεβρουαρίου): Θὰ σᾶς δημιουργηθοῦν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν εἰλικρίνεια μιᾶς φίλης σας. Θὰ εἶναι μιὰ κακὴ συμπτωσις.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (20 ἕως 29 Φεβρουαρίου): Βαρειὰ σύννεφα θὰ μαζευτοῦν, μὰ μπόρα δὲν θὰ ξεσπάση.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (1 ἕως 10 Μαρτίου): Θὰ προσπαθήσουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν καλωσύνη σας. Μὴν εἶσθε ἀφελής.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (11 ἕως 20 Μαρτίου): Ἐπὶ τέλους θὰ βρῆτε κατανόησι καὶ τὰ ψυχικά σας χαρίσματα θὰ γεννήσουν ἕνα μεγάλο αἴσθημα.

ΝΙΚΗ ΧΟΥΒΑΡΔΑ ΤΣΑΤΣΙΚΑ

Χειρουργὸς — Ὀδοντίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην 10 — 2 π. μ. Δευτέρας καὶ Παρασκευὴ 10 π. μ. — 8 μ. μ. ΣΥΓΓΡΟΥ ΑΝΔΟΥ 15, Τηλέφωνον 51-388.

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΤΩΡΑ ΣΜΙΛΕΥΕΤΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Ἡ Ἑλληνίδα στά γυμναστήρια

ΔΡΟΣΙΑ, ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΤΑΛΑΝΤΕΣ

Τοῦ συνεργάτου μας Σπ. Αὐλωνίτη

ΠΗΓΑΤΕ καμμιὰ φορὰ νὰ παρακολουθήσετε γυναικείους ἀθλητικοὺς ἀγῶνες; Ἂν ὄχι, ἔχετε χάσει. Χάσατε τὴν εὐκαιρία νὰ καμαρώσετε τὴν ὁμορφιὰ ποὺ ἔχουν τὰ νειάτα σ' ὅλο της τὸ μεγαλεῖο. Νὰ χαρῆτε τὴν ἐνσάρκωσι τοῦ «ὡραίου», ποὺ ὕμνησε τόσο ὁ ὀλυμπιακὸς ποιητής.

Ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τῆς Ἀνοίξεως κι' ἔπειτα, ἡ ἑλληνικὴ ἀλκὴ ξεπετάχτηκε πάλι στοὺς ἀθλητικοὺς στίβους, τοὺς ὡραίους εἰρηνικοὺς στίβους τῆς εὐγενικῆς ἀμίλλης. Μέσα σ' αὐτοὺς πρώτη καὶ ἀκμαιοτερη ἡ ἀθλούμενη γυναίκα! Κι' εἶναι χαρὰ Θεοῦ τὸ θέαμα τῶν ζωντανῶν αὐτῶν λουλουδιῶν, ποὺ ἔχουν κατακλύσει τοὺς ναοὺς τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ὑγείας. Τρίβουν τὰ μάτια τους ἀπὸ τὴν ἀπορία οἱ «παλαιότεροι», οἱ γέροι ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν γνωρίσει τὴν κοπέλλα σκυφτή, καμπουριασμένη, καχεκτικὴ καὶ ἀναιμικὴ νὰ στοιφογυρίζη νευρικὰ στὰ χέρια της τὸ πλέξιμο. Μένουν ἐκθαμβοι μπρὸς στὴν «ἐπανάστασι» ποὺ ἔχει συντελεσθῆ ἀθόρυβα καὶ συστηματικὰ στὸ πεδίο αὐτὸ τῆς σωματικῆς ἀλκῆς.

Σήμερα βλέπει κανεὶς τὴν κοπέλλα — κι' ὄχι μονάχα τὸ μικρὸ κορίτσι, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλη, τὴν μητέρα — νὰ ἐπιδίδεται ὅσο μπορεῖ, μὲ πραγματικὴ λατρεία στὸ σπὸρ ποὺ θὰ διατηρήσ[illegible] τὴν ζωτικότητά της, τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ὑγεία της ἀκέραιη. Δ[illegible] ὑπάρχει τώρα γυμναστικὸς χῶρος χωρὶς ἀσκουμένη τοῦ ὡραί[illegible] φύλου, καὶ σπὸρ χωρὶς τὶς θερμὲς θαυμάστριές του. Ὁ κλασσι[illegible] ἀθλητισμὸς τοῦ στίβου, τὸ κολύμπι, τὸ μπάσκετ καὶ τὸ βόλε[illegible] μπῶλ, τὸ τένις, ἡ ποδηλασία, ἡ ὀρειβασία, οἱ χιονοδρομίες, ἡ κ[illegible] πηλασία, ἡ ἱστιοπλοΐα καὶ τόσα ἄλλα σπὸρ ἔχουν τοὺς πιστ[illegible] ὀπαδούς των. Βέβαια, ὅπως καὶ σὲ κάθε ἐκδήλωσι, ἔτσι καὶ σ[illegible] γυναικεῖο ἀθλητισμό, ἡ ὑπερβολὴ ἔφθασε καὶ εἰς τὰ ἄκρα. Εὐ[illegible] χῶς ὅμως ὄχι στὸν τόπο μας. Γιατὶ στὸ ἐξωτερικὸ βλέπουμε [illegible] κόμα καὶ ποδοσφαιρικοὺς ἀγώνας μεταξὺ γυναικῶν καὶ παλαι[illegible] κοὺς καὶ πυγμαχικούς... Αὐτά, εἴπαμε ὅμως, εἶναι οἱ ὑπερβολ[illegible] Καὶ ἡ χώρα ποὺ γέννησε τὸν Ἀθλητισμὸ καὶ τὸν Ὀλυμπισμὸ [illegible] γωνιὰ ἀπ' ὅπου ξεπήδησε καὶ εἶδε τὸ φῶς τὸ «πᾶν μέτρον θ[illegible] στον» δὲν πρόκειται, βέβαια, νὰ ἐπιτρέψη ποτὲ τὶς ὑπερβολές, [illegible] ὁδηγοῦν στὸ ἀντίθετο ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἐπιδιωκόμενο ἀποτέλεσ[illegible] τῆς διατηρήσεως δηλαδὴ τοῦ κορμιοῦ σὲ ὑγιεινὴ κατάστασι [illegible] τῆς δημιουργίας αὐτοπεποιθήσεως καὶ θάρρους γιὰ τὸν ἀγ[illegible] ὄχι μόνο τοῦ στίβου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς. Γιατὶ εἶναι καὶ αὐτὸ [illegible] ἀπὸ τὰ μεγάλα χαρίσματα τοῦ ἀθλητισμοῦ: ἡ ἀνάπτυξι τοῦ [illegible] γνωιστικοῦ καὶ τοῦ ὁμαδικοῦ πνεύματος καὶ ἡ καλλιέργεια τ[illegible] θελήσεως καὶ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως μαζὶ μὲ τὴν σωματικ[illegible]

★

Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Ἀταλάντης ἡ χάρι [illegible] ἡ γοητεία μὲ τὴν σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀλκὴ παρουσιάζ[illegible] τοὺς ἁρμονικώτερους συνδυασμοὺς στὴν Ἑλληνίδα. Τίποτε δὲν [illegible] πῆρχε ὡραιότερο ἀπ' αὐτήν. Ἡ θεία σμίλη τοῦ Φειδία καὶ τ[illegible] Πραξιτέλη ποὺ εἶχε ζωντανέψει τόσες ὁμορφιές, ἀκαταγώνιστη [illegible] σα στοὺς αἰῶνες, εἶχε γιὰ πρότυπά της ζωντανὰ ἀριστουργή[illegible] τα ποὺ δὲν θὰ πάψη ποτὲ νὰ θαυμάζη ὁ κόσμος ὅλος. Δὲν μπορο[illegible] σε, λοιπόν, ὅσο κι' ἂν πέρασε ἀπὸ σκλαβιὰ καὶ περιπέτειες, [illegible] ἑλληνικὴ νειότη νὰ μὴ ξαναβρῆ κάποτε τὸ δρόμο της ποὺ εἶχ[illegible] χαράξει οἱ πρόγονοί της. Ἔτσι, μεταξὺ τῶν ἀσκουμένων, [illegible] κατακτήσει σημαντικὸ ἔδαφος, τὸ κάθε ἄλλο πιὰ παρὰ ἀσθ[illegible] φύλον, ποὺ συνεχῶς πυκνώνει τὶς τάξεις τ[illegible] ἀθλουμένων καὶ τῶν φιλάθλων. Ὁ στίβος, [illegible] κολύμπι καὶ τὸ μπάσκετ-μπῶλ εἶναι γι[illegible] ἀμφιβολία τὰ σπὸρ ἐκεῖνα ποὺ συγκεντρω[illegible] τὶς περισσότερες ἀθλούμενες κοπέλλες.

πάρχουν σήμερα περισσότερες ἀπὸ ἑκ[illegible] γυναικεῖες ὁμάδες μπάσκετ-μπῶλ μόνο σ[illegible] Ἀθήνα καὶ ἄλλες τόσες στὸν Πειραιὰ καὶ σ[illegible] περίχωρα.

Ὑπάρχουν ἀκόμη ἑκατοντάδες ἀθλητ[illegible] τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ στίβου καὶ καλλι[illegible] τριες ποὺ στολίζουν τοὺς ἀθλητικούς μας [illegible] ρους μὲ τὶς ἁρμονικὲς γραμμὲς καὶ τὴν ὁμο[illegible] φιά τους. Ἐκεῖ στὸ γυμναστήριο τοῦ Ἑλλ[illegible] Γυμναστικοῦ Συλλόγου, στὴν ὡραιότερη [illegible] ποθεσία τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὸ μοναδικὸ πρ[illegible] νο τριγύρω, τὶς στῆλες τοῦ Ὀλυμπίου Δ[illegible] καὶ τὴν Ἀκρόπολι γιὰ φόντο, βλέπει κ[illegible] συχνὰ, ὅπως καὶ στὸ πλαισιούμενο ἀπὸ [illegible] Ἀρδηττὸ καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκὸ Σ[illegible] διο, τὶς σύγχρονες Ἀρτέμιδες στὸν ἀκοντ[illegible] καὶ τὶς Ἀταλάντες εἰς τὰ ἀγωνίσματα [illegible] δρόμων. Ἀθλήτριες μὲ ὡραία κορμοστ[illegible] καὶ καλὲς ἐπιδόσεις, δίνουν τὸν πιὸ εὐχα[illegible] τόνο μὲ τὸν ὡραῖο παλμό τους στὰ ἄλμ[illegible] τὶς ρίψεις καὶ τοὺς δρόμους. Γιατί, βέβ[illegible] θεωρεῖται πιὰ ἀστεῖο αὐτὸ ποὺ πίστευαν [illegible] λοτε πολλοί, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀθλητισμὸς ἀν[illegible] ποιεῖ καὶ ἀσχημίζει τὴν γυναίκα. Ὅσοι [illegible] σες ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὴν ἀντίληψ[illegible] τὴν, ἂς ρίξουν μιὰ ματιὰ στὰ γυμναστ[illegible] καὶ στὸ Στάδιο, γιὰ ν' ἀλλάξουν ἀμ[illegible] γνώμη. Θὰ διαπιστώσουν χωρὶς κόπο π[illegible] ἀθλητισμὸς εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο [illegible] σωματικὴ διάπλασι, στὴν ὑγεία, στὴν ὁ[illegible] φιὰ τῆς γυναίκας. Στὴν περίφημη Ὀλυμπ[illegible] τοῦ Βερολίνου εἶχε γίνει εἰδικὴ μελέτη, [illegible] να καὶ στατιστικὴ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα [illegible] ἀπεδείχθη, μὲ ἔμψυχα παραδείγματα π[illegible] ἄθλησι βοηθᾶ τὴν ὁμορφιὰ τῆς γυναίκας [illegible] ἀναδεικνύει, τὴν τελειοποιεῖ. Βέβαια, ἐκεῖ [illegible] ἡ φύσις δημιούργησε μιὰ ἀσχημία, δὲν [illegible] κειται ὁ ἀθλητισμὸς νὰ ἐπιτελέση θαυ[illegible] ἀλλαγῆς, θὰ βοηθήση ὅμως ὁπωσδήποτε [illegible] τὴν βελτίωσι. Τὰ παραδείγματα, φυσικ[illegible] πάρχουν ἄφθονα. Θὰ ἀναφέρουμε ὅμως [illegible] μερικὰ, ἀλλὰ χαρακτηριστικά: Πρῶτα-πρ[illegible] τὸ φαινόμενο τῆς τελευταίας Ὀλυμπιάδος [illegible] Λονδίνου, τὴν χαριτωμένη καὶ ζαρκαδίσια [illegible] λανδέζα Φάνυ Μπλάνκερς-Κοὺν, ποὺ ἐκ[illegible] σε τέσσαρες πρῶτες νίκες, μαζὶ μὲ τὴν σκυταλοδρομία, τοὺς δρόμους ταχύτητος καὶ μετ' ἐμποδίων. Ἡ μεστωμένη αὐτὴ γυναίκα, ποὺ εἶναι ἡλικίας γύρω στὰ τριάντα κι' ἔχει δυὸ χαριτωμένα παιδάκια πέντε καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, ἀποτελεῖ τὸ πρότυπο μιᾶς τέλειας γυναίκας — σωστοῦ ζαρκαδιοῦ — ποὺ οἱ θαυμάσιες κινήσεις της σκορποῦν ὄχι μόνο τὸ θαυμασμό, ἀλλὰ καὶ γοητεία καὶ χάρι. Ἔπειτα ἡ τρισχαριτωμένη Ἀγγλιδούλα Μπρὶν Γκάρντνερ, ποὺ παντρεύτηκε πρὶν λίγο καιρὸ τὸν προπονητή της καὶ ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζη τὴν ἰδανικὴ γραμμὴ γυναικείου σώματος καὶ μορφῆς.

Ἀλλὰ καὶ στὴν περιωρισμένη ὁπωσδήποτε, ἐν συγκρίσει μὲ τὶς ξένες, ἀθλητικὴ κίνησι τῆς χώρας μας, ὑπάρχουν εὔκολα τὰ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα πρωταθλητριῶν ποὺ ἔγιναν ἰδεώδεις μητέρες. Μία ἀπὸ τὶς καλύτερες — ἂν ὄχι ἡ καλύτερη — κολυμβήτριές μας τῶν τελευταίων χρόνων, ἡ Δέσποινα Λομβάρδου — ἀπὸ χρόνια τώρα Κα Α. Πῶπ — πρωταθλήτρια ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ρεκορντγούμαν τοῦ ὑγροῦ στίβου, εἶναι μητέρα ἑνὸς ὡραίου παιδιοῦ, ποὺ δικαίως τὸ καμαρώνει ὁ λάτρης καὶ ὀπαδὸς πιὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ μπαμπάς του. Ἡ πασίγνωστη, ἀπὸ 15ετίας καὶ πλέον, πρωταθλήτρια τῶν ἑλληνικῶν στίβων Δομνίτσα Λανίτου — ἀπὸ ἐτῶν Κα Καβουνίδου — ποὺ δὲν ἄφησε ἡμέρα καὶ ἀγώνισμα χωρὶς ν' ἀγωνισθῆ ἢ νὰ προπονηθῆ, εἶναι κι' αὐτὴ εὐτυχὴς μητέρα ἑνὸς λεβεντόπαιδου, ποὺ θὰ γίνη ἀσφαλῶς μιὰ μέρα πρωταθλητὴς γιὰ νὰ τὸ καμαρώνη ἀκόμα περισσότερο ὁ πανευτυχὴς παππούς του, ὁ γνωστὸς Κύπριος ἀγωνιστὴς κ. Νικ. Κλ. Λανίτης. Δὲν θὰ ἦταν ἴσως ἄσκοπο νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ κ. Λανίτου—Καβουνίδου ἀγωνίζεται καὶ σήμερα μὲ ἐξαιρετικὰ πάντοτε ἀποτελέσματα, ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ τελευταῖες ἐπιδόσεις της, καὶ θὰ μετάσχη αὐτὲς τὶς ἡμέρες τῶν διεθνῶν ἀγώνων τῆς ἑταιρίας «Σὲλλ» στὴ Χάγη.

★

Μ' ὅλα αὐτά, ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔγινε ἀκόμα συνείδησι. Δὲν ἔχει χωνέψει οὔτε τὸ σπίτι, οὔτε τὸ σχολεῖο, οὔτε καὶ ἡ κοινωνία πὼς ἡ γυναίκα ἔχει θέσι κι' αὐτὴ στὸ στίβο, στὴ θάλασσα, στὰ γήπεδα, στὰ γυμναστήρια, γιὰ ν' ἀποκτήση καὶ ν' ἀναπτύξη ἐκεῖ τὶς ἀπαραίτητες ψυχικὲς καὶ σωματικὲς δυνάμεις ποὺ θὰ χρειασθῆ ἀργότερα γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ βοηθήση πραγματικὰ στὸ φτιάξιμο τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας της. Ἐκεῖνο ποὺ λείπει ἀκόμα γιὰ νὰ γίνη συνείδησι ἡ ἄσκησι στὴ γυναίκα εἶναι νὰ μὴ ἐγκαταλείπη τὸν στίβο ὅταν τελειώση τὸ σχολεῖο. Γιατὶ θεωρεῖται πολὺ πιὸ σύμφωνο μὲ τὶς ἀντιλήψεις τῆς σημερινῆς κοινωνίας νὰ περνᾶ τὴν ὥρα της μιὰ δεσποινὶς ἢ νεαρὰ κυρία μὲ τὴν κοσμικὴ κίνησι καὶ τὰ χαρτιὰ, παρὰ στὸ ὕπαιθρο καὶ στὰ γυμναστήρια. Εὐτυχῶς ὅτι ἡ ἀντίληψις αὐτὴ καταπολεμᾶται, ὁλοένα καὶ περισσότερο, ἀπὸ τὴν κίνησι τῶν ἐκδρομικῶν σωματείων μας. Ἑκατοντάδες πολλὲς εἶναι τὰ γυναικεῖα μέλη τῶν φυσιολατρικῶν ὁμίλων ποὺ ξεκινοῦν κάθε Κυριακὴ, κάθε γιορτὴ, μὲ κάθε εὐκαιρία, πρὸς τὸν καθαρὸ ἀέρα, στὴν ἀγνὴ καὶ ὄμορφη φύσι, τὴ χαρὰ τοῦ ὑπαίθρου. Ἕνα σκαρφάλωμα στὸ βουνό, μιὰ πορεία μερικῶν ὡρῶν, εἶναι τὰ στοιχεῖα ποὺ ὡριμάζουν τὴν γυναίκα, τὴν γυναίκα ποὺ καθυστερεῖ ἀκόμη στὴν ἀποτίναξι τοῦ ζυγοῦ ποὺ τῆς ἐπιβάλλει ἡ συμβατικὴ, ἡ ψεύτικη συχνὰ ζωὴ τῆς πόλεως. Καὶ εἶναι αὐτὸ μιὰ προετοιμασία, ἔστω ἔμμεση, γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ στίβου. Πραγματικὰ, πολλὲς εἶναι οἱ ἀθλήτριες ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ ἁπλὲς ὀρειβάτισσες καὶ φυσιολάτρισσες. Καὶ ἔχουν ἐπιτελέσει ἀρκετὲς ἀπὸ αὐτὲς ἀληθινὰ θαύματα, καὶ προπολεμικὰ ἀκόμη, ποὺ ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς δὲν εἶχε πάρει τὴν κατοπινή του ἐξέλιξι. Μὲ τὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν, ἡ γυναίκα ἔμεινε κάπως πίσω στὶς διάφορες ἐπιδόσεις.

Οἱ σημερινὲς ἀθλήτριες, ἐν τούτοις, μὲ συστηματικώτερη προπόνησι θὰ μποροῦσαν ν' ἀνεβάσουν τὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀθλητισμοῦ μας στὸ διεθνές του ὕψος. Κι' αὐτὸ δὲν εἶναι περίεργο, οὔτε ἀκατόρθωτο. Γιατὶ οἱ Ἑλληνίδες, ποὺ εἶχαν τὴ δύναμι νὰ σκαρφαλώνουν στὶς κορυφὲς τῆς Πίνδου φορτωμένες τρόφιμα καὶ πυρομαχικά, δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο νὰ ρίξουν τὸ ἀκόντιο πέρα ἀπὸ τὰ 35 μέτρα ἢ νὰ πηδήσουν εἰς μῆκος περισσότερο ἀπὸ 5 μέτρα. Ἡ Κατσίπη καὶ ἡ Λομπιάνκο στοὺς δρόμους, ἡ Ἀμηρᾶ καὶ ἡ Ζωμοπούλου καθὼς καὶ ἡ ἐκ Κύπρου Τσαγγαρίδου, εἰς τὰ ἄλματα, ἡ Μαυρομμάτη καὶ ἡ Τερζοπούλου εἰς τὰς ρίψεις, μαζὶ μὲ τὴν πολυσύνθετη Ἀργυρίου, εἶναι οἱ καλύτερές μας ἀθλήτριες. Τὰ ρεκόρ τους δὲν εἶναι βέβαια ἰσάξια τῶν διασήμων ξένων βενετεῶν τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὁπωσδήποτε ὅμως εἶναι ἱκανοποιητικὰ καὶ πρὸ παντὸς ἐξελίξιμα.

★

Ἂν δὲν πήγατε ἀκόμα στοὺς ναοὺς ὅπου σμιλεύεται ἁρμονικὰ ἀπὸ τὴ φύσι ἡ γυναικεία ὁμορφιά, σὰς συνιστοῦμε νὰ πᾶτε. Θὰ ἐνθουσιασθῆτε καὶ δὲν θὰ μετανοιώσετε ποτέ. Θὰ θαυμάσετε ἐκεῖ γερὲς κοπέλλες μὲ σφιχτοδεμένα κορμιὰ ποὺ θὰ γίνουν αὔριο δυνατὲς μητέρες μὲ λεβέντικα παιδιά.

Σπ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Κ[illegible] ἔλλες, [illegible]ματες ὑγεία καὶ ὁμορφιά, οἱ ἀθλήτριές μας ὑπερπηδοῦν τὰ ἐμπόδια στὸ πάλλευκο [illegible] Παναθηναϊκοῦ μας Σταδίου. Εἶναι δυνατὸν οἱ γερὲς αὐτὲς Ἑλληνίδες νὰ μὴ ὑπερπηδήσ[illegible] αὔριο μὲ τὴν ἴδια εὐκολία καὶ τὰ ἐμπόδια, ποὺ θὰ τοὺς παρουσιάση ἡ ζωή;

Δύο ἀπὸ τὶς καλύτερές μας ἀθλήτριες: ἡ Ἀργυρίου καὶ ἡ Ἀμηρά. Τὰ σφιχτοδεμένα κι' ἁρμονικὰ κορμιὰ τους μιλοῦν μόνο [illegible] γιὰ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ [illegible] τισμοῦ στὴν γυναίκα.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΙ ΣΑΣ

Οἱ ἀναγνώστριές μας μποροῦν ν' ἀπευθύνονται στοὺς γιατροὺς μάς καὶ νὰ ζητοῦν τὴ γνώ.η τους γιὰ κάθε περίπτωσι

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΤΑ ΕΝΤΕΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΙΤΑ

Πάντοτε οἱ μητέρες ἀνησυχοῦν ὅταν ἰδοῦν ὅτι τὰ παιδιά των ἔχουν σκουλήκια στὰ κόπρανά των. Τὰ σκουλήκια αὐτὰ εἶναι πολλῶν εἰδῶν καὶ ζοῦν παρασιτικῶς μέσα στὸ ἔντερο τοῦ ἀνθρώπου, δημιουργοῦντα εἰς βάρος του βλάβες τοπικὲς καὶ γενικὲς σ' ὅλο τὸν ὀργανισμό του. Τὰ λέμε ἐντερικὰ παράσιτα ἢ ἑλμινθες καὶ τὰ διακρίνομε σὲ ταινίες καὶ σκώληκες (ὀξύουροι, ἀσκαρίδες (λεβίθες), τριχοκέφαλοι κλπ.). Κάθε εἶδος ἔχει τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Τὸ μέγεθός των ποικίλλει ἀπὸ ὀλίγα χιλιοστά, ὅπως οἱ ὀξύουροι, μέχρι ὁλόκληρα μέτρα, ὅπως οἱ ταινίες ποὺ φθάνουν σὲ μῆκος 8 καὶ 10 μέτρων. Ὑπάρχουν καὶ ἐντερικὰ παράσιτα ὁρατὰ μόνον μὲ τὸ μικροσκόπιο, ὅπως οἱ λάμβλιες, οἱ ἀμοιβάδες κλπ., ἀλλὰ τὸ θέμα μας εἶναι μόνο σὲ ὁρατὲς μὲ τὸ γυμνὸ μάτι μορφὲς παρασίτων. Ὁ συνηθέστερος τρόπος εἰσόδου τῶν παρασίτων στὸ ἔντερο εἶναι τὸ στόμα, δηλαδὴ μὲ τὴν τροφὴ καὶ τὸ νερὸ ποὺ περιέχουν αὐγὰ τῶν παρασίτων.

Καὶ πρῶτα ἂς ἰδοῦμε τί εἶναι οἱ ταινίες καὶ τί βλάβες προξενοῦν στὸν ἄνθρωπο. Τὸ παράσιτο αὐτό, ὅπως λέει τὸ ὄνομά του, εἶναι μιὰ ταινία μήκους 2—10 μέτρων, μὲ κεφαλὴ πολὺ λεπτή, μὲ αὐχένα καὶ σῶμα σὰν ἁλυσίδα ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλοὺς δακτυλίους (προγλωττίδες) ὁλοένα καὶ πιὸ μεγάλους πρὸς τὴν οὐρά. Οἱ δακτύλιοι αὐτοὶ ποὺ λέγονται προγλωττίδες, εἶναι γεμάτες ὠάρια καὶ ἀποβάλλονται μαζὶ μὲ τὰ κόπρανα τοῦ πάσχοντος ἢ μόνοι των, ὅσο τὸ παράσιτο μεγαλώνει. Τὰ ὠάρια αὐτὰ τῆς ταινίας μολύνουν ἔτσι τὸ ἔδαφος, τὰ νερὰ καὶ τὶς τροφές. Τὰ κατοικίδια ζῶα ὅταν μολυνθοῦν ἀπὸ τὰ ὠάρια αὐτά, παθαίνουν ἕνα εἶδος ἀσθενείας ποὺ λέγεται κυστικίρκωσι, διότι τὰ ὠάρια τῆς ταινίας μέσα στὰ ἔντερα τοῦ ζώου ἐκκολάπτονται εἰς ἕβρυα ποὺ εἰσέρχονται στὰ διάφορα σπλάχνα καὶ τοὺς μῦς τοῦ ζώου καὶ ἐκεῖ ἐγκυστοῦνται (κυστίκερκοι). Ἂν τώρα ὁ ἄνθρωπος φάγῃ τὸ κρέας ἢ τὰ σπλάχνα τῶν ζώων αὐτῶν, ἰδίως ὅταν εἶναι ἀτελῶς ψημένα, ποὺ περιέχουν κυστικέρκους, μολύνεται καὶ στὸ ἔντερο ὁ κυστίκερκος ἐξελίσσεται πάλιν σὲ ταινία. Δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος μολύνεται ἀπὸ τὰ ἄρρωστα ζῶα καὶ τὰ ζῶα ἀπὸ τὸν πάσχοντα ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ τὸ κρέας τοῦ βοδιοῦ καὶ τοῦ χοίρου, ποὺ πάσχουν ἀπὸ κυστικέρκωσι (χαλάζη) ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς τροφὴ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ ὡρισμένα ψάρια τῆς λίμνης (χέλια, σολωμοὺς κλπ.). Στὴν Ἑλλάδα οἱ ταινίες ποὺ συχνότερα παρατηροῦνται, εἶναι πρῶτα ἡ ταινία ἡ ἄοπλος, καὶ ὕστερα ἡ ταινία ἡ μονήρης, ἡ ταινία ἡ νανώδης καὶ ὁ βοθριοκέφαλος ὁ πλατύς.

Τὰ σύνηθέστερα ἐνοχλήματα ἀπὸ τὶς ταινίες εἶναι ἡ βουλιμία ἢ ἀντιθέτως ἡ ἀνορεξία, οἱ πόνοι στὴν κοιλία, οἱ ἀκατάστατες κενώσεις, οἱ ἰλιγγοι, ὁ κνησμὸς (φαγούρα) τῆς μύτης, ἡ κεφαλαλγία κλπ. Σημασία ἔχει ἡ ἀναιμία ποὺ συχνὰ παρατηρεῖται καὶ φθάνει σὲ μεγάλο βαθμό, ἐνίοτε μέχρι νὰ γίνῃ κακοήθης.

Τὰ ἄλλα ἐντερικὰ παράσιτα, ποὺ βασανίζουν συνήθως τὰ παιδιὰ περισσότερο, εἶναι, ὄχι μόνο οἱ ταινίες ποὺ βρίσκονται ἐξ ἴσου σὲ μεγάλους καὶ μικροὺς, ἀλλὰ οἱ σκώληκες, ἰδίως οἱ ὀξύουροι καὶ οἱ ἀσκαρίδες (λεβίθες).

Οἱ ὀξύουροι εἶναι μικροὶ λευκωποὶ σκώληκες μήκους 5—15 χιλιοστῶν, ὁρατοὶ μὲ τὸ μάτι καὶ ζοῦν στὸ λεπτὸ καὶ παχὺ

(εἰς τὴν σελίδα 65)

Ο ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ

Τὰ μπάνια ἄρχισαν. Νομίζω λοιπόν, ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, μητέρες παιδιῶν, ποὺ περιμένουν ἀπὸ σᾶς τὴν εὐγενικὴ καθοδήγησι γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ κατακτήσουν τὴ φύσι, πὼς πρέπει ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ σήμερα ν' ἀσχοληθῶ μὲ ἕνα πολὺ σοβαρὸ κεφάλαιο, μὲ τὰ θαλάσσια λουτρά, ποὺ ὁ σωστὸς τρόπος ἐκμεταλλεύσεώς τους θὰ ἀποδώσῃ τεράστια κέρδη στοὺς παιδικοὺς ὀργανισμοὺς, διότι ὅσον ἀπαραίτητος εἶναι ὁ καθαρὸς ἀέρας, ἐξ ἴσου ἀπαραίτητη εἶναι καὶ ἡ θάλασσα. Ἂς ἀρχίσω, λοιπόν, τὶς ἀπαντήσεις μου στο κατωθι ἐρωτηματολόγιο:

1η ἐρώτησι: Εἶναι πάντοτε ὠφέλιμα στὰ παιδιὰ τὰ θαλάσσια λουτρὰ; Βεβαίως ναὶ εἰς τὰ ὑγιῆ παιδιά, ἀρκεῖ νὰ γίνωντ. ι μὲ ὡρισμένους κανόνες ὑγιεινῆς, δηλαδὴ τὸ πρωῒ μέχρι τῆς 10ης πρωϊνῆς καὶ τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 8ης ὥρας, διότι οἱ ἡλιακὲς ἀκτῖνες δὲν εἶναι καθ-ες πολὺ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν βλαπτουν, ἀλλὰ καὶ τὸ θαλάσσιο νερὸ αὐτὲς τὶς ὧρες ἔχει τὴν καταλληλότερη θερμοκρασία. Τὰ θαλάσσια λουτρά, ἐκτὸς τῆς καθαριότητος καὶ τῆς δροσερότητος ποὺ χαρίζουν, δημιουργοῦν ἀποτοξίνωσι καὶ τόνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ παραμονὴ κοντὰ καὶ μέσα στὴ θάλασσα ἐπιτρέπει τὴν καθαρὰν ὀξυγόνωσι τοῦ αἵματος ἀπὸ τὸν ραφιναρισμένο ἀέρα της καὶ τὸν γεμάτο ἰώδιο, στοιχεῖο ἐπίσης τονώσεως τοῦ παιδικοῦ ὀργανισμοῦ. Γενικὸν καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὅλης τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τοῦ θαλασσίου λουτροῦ εἶναι ἡ αὔξησι τῆς ὀρέξεως τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, ἡ ὁποία πάντοτε ἐλαττώνεται τὸ καλοκαίρι καὶ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὰ παιδιὰ ν' αὐξάνουν κατὰ μῆκος καὶ ὄχι κατὰ βάρος. Βέβαια στὸ ζήτημα αὐτὸ παίζει μεγάλο ρόλο καὶ ὁ ἥλιος ὡς πηγὴ ἐνεργείας, ἡ ὁποία δρᾶ αὐξητικῶς.

2η ἐρώτησι: Πόση ὥρα ἐπιτρέπεται ἡ παραμονὴ τοῦ παιδιοῦ στὴ θάλασσα; Εἶναι ἕνα ζήτημα, ἀγαπητές μου μητέρες, ποὺ θὰ πρέπει νὰ προσέξετε πάρα πολύ. Ἡ παραμονὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ ἑνὸς τετάρτου, τὸ πολὺ εἴκοσι λεπτῶν, διότι ὁ περισσότερος χρόνος μπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιωκομένου, λόγῳ ὑπερκοπώσεως τοῦ παιδιοῦ. Μόλις βγῇ ἀπὸ τὸ μπάνιο τὸ σκουπίζετε μὲ μιὰ χνουδάτη πετσέτα καὶ τ' ἀφίνετε νὰ κάνῃ ὀλίγη ἡλιοθεραπεία, ἀρχίζοντας ὡς ἑξῆς: Στὸ πρῶτο μπάνιο μόνο πέντε λεπτά, στὸ δεύτερο ὀκτὼ λεπτὰ καὶ σὲ κάθε μπάνιο αὐξάνετε κατὰ τρία λεπτά, φθάνοντας στὰ εἴκοσι λεπτά, ὅπου καὶ θὰ παραμείνετε μέχρι τέρματος τῆς λουτροθεραπείας. Μετὰ τὸ τέλος καὶ τῆς ἡλιοθεραπείας, ντύνετε τὸ παιδί σας ἀμέσως καὶ τότε πρέπει νὰ γευματίσῃ. Ἕνας ἀπαραίτητος ὅρος, τὸν ὁποῖο πρέπει πολὺ νὰ προσέχετε, εἶναι ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ εἶναι γεμάτο τὸ στομάχι τοῦ παιδιοῦ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μπάνιου, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ πάθῃ μεγάλο κακό, δηλαδὴ ἀπὸ ἁπλῆ συμφόρησι τοῦ στομάχου μέχρι καὶ ρῆξι.

3η ἐρώτησι: Πόσα μπάνια ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται; Σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτησι δὲν εἶναι εὔκολο νὰ σᾶς δώσω συγκεκριμένη ἀπάντησι. Πάντως ὄχι ὀλιγώτερα τῶν τριάντα, ἀλλὰ οὔτε καὶ περισσότερα τῶν σαράντα θαλάσσια λουτρά. Βεβαίως αὐτὰ ἰσχύουν γιὰ τὰ ἀπολύτως ὑγιῆ παιδιά, ἐνῶ γιὰ ἄλλους ὀργανισμοὺς μὲ προηγούμενο παθητικό, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν κατεύθυνσι ποὺ θὰ σᾶς δώσῃ ὁ οἰκογενειακὸς γιατρός.

ΠΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Ἰατρὸς

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΜΠΗ

Σιελόρροια κλπ.— Θἄχετε παρατηρήσει πάντοτε ὅταν τὸ μωρό σας βρίσκεται στὴν περίοδο ποὺ ξεφυτρώνουν τὰ δόντια του, νὰ βγάζῃ ἄφθονο σίελο.

Γιατὶ συμβαίνει τοῦτο;

Ἀλήθεια, ἔχει καμμιὰ σχέσι αὐτὴ ἡ ἄφθονη ἔκκρισι σιέλου μὲ τὰ δοντάκια τοῦ μωροῦ σας ἢ εἶναι μιὰ ἁπλῆ σύμπτωσι;

Ὄχι, δὲν εἶναι τυχαῖο, ὑπάρχει πραγματικὰ στενὴ σχέσι τῆς σιελορροίας αὐτῆς μὲ τὴν ἔκφυσι τῶν δοντιῶν.

Ὅταν τὰ δοντάκια τοῦ μωροῦ πηγαίνουν νὰ τρυπήσουν τὰ οὖλα γιὰ νὰ βγοῦν, τότε ἐρεθίζουν τὰ νεῦρα ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ. Τὰ νεῦρα αὐτὰ συνδέονται μὲ τοὺς ἀδένες ποὺ βγάζουν τὸ σίελο, τοὺς ἐρεθίζουν καὶ κεῖνα μὲ τὴ σειρά τους καὶ τοὺς κάνουν νὰ βγάζουν ἄφθονο σίελο, ὁ ὁποῖος κατεπίνεται καὶ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἐμετὸ ἢ εὐκοιλιότητα.

Ὁ σίελος αὐτὸς εἶναι τόσος πολὺς πολλὲς φορὲς ποὺ χύνεται ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ παιδιοῦ καὶ βρέχει τὰ ρουχαλάκια του μπροστὰ στὸ στῆθος, ὁπότε μπορεῖ τὸ παιδὶ καὶ νὰ κρυολογήσῃ. Μιὰ ἀδιάβροχη σαλιαρίστρα, ἡ ὁποία θὰ ἐμποδίσῃ τὰ ρουχαλάκια τοῦ παιδιοῦ νὰ βραχοῦν εἶναι ἀπαραίτητη σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ παρουσιάζεται ἡ σιελόρροια μπορεῖ νὰ παρατηρηθῇ μιὰ ροὴ ἀπὸ τὴ μύτη θρώδους ὑγροῦ, ὅπως καὶ ἀπὸ τὰ μάτια, τὰ ὁποῖα δακρύζουν συνεχῶς καὶ σπανιώτερα μποροῦν καὶ νὰ κοκκινίζουν ἐλαφρά.

Τὰ μάγουλα τοῦ παιδιοῦ μποροῦν νὰ παρουσιάζουν κάποια ἐρυθρότητα, ἡ ὁποία ἐντοπίζεται στὸ ἀντίστοιχο μάγουλο τοῦ δοντιοῦ ποὺ φυτρώνει.

Πεπτικὲς διαταραχές. — Ἀνάμεσα στὶς διαταραχὲς ποὺ μποροῦν νὰ παρουσιαστοῦν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν ἀπὸ τὸ πεπτικὸ σύστημα εἶναι καὶ ἡ ἀνορεξία. Βλέπετε τὸ μωρό σας νὰ μὴ θέλῃ νὰ θηλάσῃ, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ πεινᾷ. Τοῦτο καμμιὰ φορὰ μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ μεγάλο ἐρεθισμὸ τῶν οὔλων, τὰ ὁποῖα πονοῦν κατὰ τὸν θηλασμό, γι' αὐτὸ τὸ παιδί, παρ' ὅτι πεινᾷ, ἀποφεύγει νὰ θηλάσῃ. Μπορεῖ ὅμως νὰ κοιμᾶται ἠρεμία τοῦ καὶ ἀπὸ γενικώτερη ἐπίδρασι τῆς ἐπεξεργασίας τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν. Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο πρέπει νὰ ἐλέγχεται αὐστηρὰ καὶ νὰ μὴ ἀφίνουμε τὸ παιδὶ νηστικό.

Συχνὴ ἐπίσης εἶναι ἡ διάρροια κατὰ τὴν ἔκφυσι τῶν δοντιῶν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὀφείλεται σὲ διάφορες αἰτίες σχετιζόμενες μὲ τὴν ἔκφυσι τῶν δοντιῶν. Ἡ διάρροια αὐτὴ ποὺ παρουσιάζεται κατὰ κρίσεις, εἶναι συχνὰ ἀπύρετος, ἀλλὰ προκαλεῖ ἀπίστευτα βάρους. Καμμιὰ φορὰ ὀφείλεται σὲ κατεπινόμενο σὲ ἄφθονη ποσότητα σίελο, ὁ ὁποῖος ἐξ ἴσου, ὅπως εἴπαμε, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ καὶ ἔμετο.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ συνήθως παρουσιάζονται ὅταν ἔχουμε μικρὲς ἢ μεγαλύτερες τοπικὲς ἐπιπλοκὲς κατὰ τὴν ἔκφυσι.

Νευρικὲς διαταραχές. — Πολὺ διὰ μὲ κληρονομικὴ ἐπιβάρυνσι τοῦ νευρικοῦ συστήματος, παιδιὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ γονεῖς νευρασθενεῖς, ἀλκοολικούς, συφιλιδικούς, εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιάζουν παροξυσμοὺς σπασμῶν καὶ ἄλλων νευρικῶν φαινομένων κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν τους.

Ὅλα, γενικά, τὰ φαινόμενα αὐτὰ ποὺ ἔχουν σχέσι μὲ τὴν ἔκφυσι τῶν δοντιῶν, ὑπόκεινται μόλις φυτρώσουν τὰ δόντια ποὺ τὰ προκαλοῦν.

ΜΕΖΗΣ

Ἡ μικρούλα σας μεγάλωσε ἀρκετά. Τὰ δεκαπέντε της χρόνια λάμπουν στὰ ρόδα τοῦ προσώπου της. Φτιάξετέ της αὐτὸ τὸ δροσερὸ φόρεμα ἀπὸ ταφτὰ ρεγιὸν μὲ κόκκινα καὶ ἄσπρα καρό ἢ μπλὲ καὶ ἄσπρα καρό. Μπορεῖτε νὰ τῆς τὸ φτιάξετε ἐπίσης ἀπὸ καρὸ τομπολίνο ἢ τσιτάκι. Ἡ φούστα εἶναι πλατεία, σουρωτή, μὲ τρία βολὰν μὲ κεφαλάκια. Τὸ τρίτο εἶναι πολὺ πλατὺ καὶ ἀρχίζει πάνω ἀπὸ τὰ μισὰ τῆς φούστας. Τὸ κορσὰζ εἶναι ἐφαρμοστὸ μὲ μεγάλο στρογγυλὸ ντεκολτὲ καὶ μὲ κουμπότρυπες γύρω-γύρω σὲ κανονικὰ διαστήματα. Οἱ κουμπότρυπες αὐτὲς μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν μόνο καὶ ὡς γαρνιτούρα.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΙΤΣΕΛ

Μία μεγάλη συγγραφεὺς

Ὅταν πέθανε ἡ Μαργαρίτα Μίτσελ, τὸν περασμένο Αὔγουστο, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, στὴν ὁποία εἶχε γεννηθῆ, τὴν ἔκλαψαν.

Ἡ Μίτσελ σκοτώθηκε σ' ἕνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα. Οἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου ἀνήγγειλαν τὸ θάνατό της μὲ μεγάλα γράμματα. Ἀπ' ὅλες τὶς χῶρες στάλθηκαν στὴν οἰκογένειά της συλλυπητήρια γράμματα. Τιμητικὴ φρουρὰ ἔμεινε ὅλη τὴ νύχτα κοντὰ στὸ φέρετρο τῆς Μίτσελ, στὸ νοσοκομεῖο Γκραίντυ, στὴν Ἀτλάντα. Πολλοὶ κάτοικοι ἀπεπειράθησαν νὰ λυντσάρουν τὸ σωφέρ, ποὺ εἶχε γίνει αἰτία τοῦ θανάτου της.

Ἡ Μίτσελ ἀποτελεῖ ἕνα μοναδικὸ παράδειγμα γυναίκας ποὺ κατέκτησε τὴ δόξα χωρὶς νὰ θέλῃ. Ἡ Μίτσελ ἐπλήττε, καὶ γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν πλήξι της κάθησε κ' ἔγραψε ἕνα ὀγκωδέστατο μυθιστόρημα. Τὸ ξέρετε ὅλες, γιατὶ μεταφράστηκε καὶ στὰ ἑλληνικὰ κι' ἔχει γίνει καὶ κινηματογραφικὸ ἔργο. Εἶναι τὸ «Ὅσα φέρνει ὁ ἄνεμος».

Ὅταν τὸ ἐξέδωσε, ἡ κριτικὴ τὸ ὑποδέχθηκε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ, μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα, σημείωσε κατακτητικὴ ἐπιτυχία. Σήμερα τὸ τιράζ του σ' ὅλον τὸν κόσμο ἔχει φθάσει τὰ ἑξῆς κατομμύρια.

Ἡ Μαργαρίτα Μίτσελ ἦταν ἕνα ἐξαιρετικὸ ταλέντο. Τὸν ἴδιο χρόνο ποὺ ἐξεδόθη τὸ «Ὅσα φέρνει ὁ ἄνεμος»—1936—πῆρε τὸ μεγαλύτερο φιλολογικὸ βραβεῖο τῆς Ἀμερικῆς, τὸ βραβεῖο Πούλιτς.

Ἀπὸ τότε μεταφράσθηκε σ' ὅλες τὶς γλῶσσες κι' ἡ Μίτσελ ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀγαπημένες συγγραφεῖς τοῦ κόσμου.

Ὁ μῦθος τοῦ βιβλίου στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο τῆς Ἀμερικῆς, ἐκεῖνο δὲ ποὺ τὸ χαρακτηρίζει, εἶναι ἡ ἀπλότητα. Οἱ ἥρωές του εἶναι ἀληθινὰ ἀνθρώπινα ὄντα, ποὺ συγκλονίζονται ἀπὸ μεγάλα πάθη, μέσα δὲ στὶς χίλιες καὶ πλέον σελίδες τοῦ μυθιστορήματος ἐμφανίζεται, κατὰ ἀριστουργηματικὸ τρόπο, ὅλη ἡ ταραγμένη περίοδο τοῦ πολέμου ἀνάμεσα στοὺς Νοτίους καὶ τοὺς Βορείους.

Ὅταν ἡ Πέγκυ Μίτσελ ἔγραψε τὸ μυθιστόρημά της, τὸ ἔδειξε στὸν πατέρα της. Ἐκεῖνος τῆς εἶπε ὅτι ἡ ἱστορία της ἦταν καλή, μὰ ἦταν πολὺ μεγάλη καὶ ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κατακτήσῃ τὸ μεγάλο κοινόν. Τότε ἡ Μίτσελ ἄφησε ἕξη χρόνια τὰ χειρόγραφα τοῦ ἔργου της μέσα σ' ἕνα ντουλάπι. Τὸ 1936 ἔδειξε τὸ μυθιστόρημά της σ' ἕνα δημοσιογράφο. Αὐτὸς κατάλαβε ἀμέσως τὴν ἀξία του καὶ τὴν προέτρεψε νὰ τὸ δώσῃ σ' ἕναν ἐκδοτικὸ οἶκο. Πράγματι, ἡ Μίτσελ φορτώθηκε μιὰ μέρα τὰ χειρόγραφα—4.000, ἂν ἐπιτρέπεται—καὶ τὰ πῆγε σ' ἕναν ἐκδότη. Αὐτός, μολονότι τὸ ἐγχείρημα ἦταν ριψοκίνδυνο— ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου θὰ στοίχιζε μιὰ περιουσία— ἀπεφάσισε νὰ τὸ βγάλῃ. Ἡ πρώτη ἔκδοσις πουλήθηκε μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες. Ἀμέσως ἀκολούθησε καὶ δεύτερη καὶ τρίτη. Ἔπειτα ἀπὸ λίγους μῆνες, τὸ ὄνομα τῆς Μίτσελ ἦταν πασίγνωστο.

Ὁ γυναικολόγος ἀπαντᾶ

ΛΕΥΚΗ ΑΦΡΙΚΑΝΑ: Μὲ πόσα λίγα ποὺ γράφετε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βγάλω συμπέρασμα. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἡλικίαν, ἀπὸ παθήσεις διάφορες, ἀπὸ ἀνεπάρκεια καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ ἐγκυμοσύνην, ἀναλόγως δὲ χορηγοῦμε τὰ φάρμακα. Στὴν περίπτωσί σας δὲν μπορῶ νὰ σᾶς δώσω καμμία συμβουλή, παρὰ νὰ μοῦ γράψετε λεπτομέρειες, ἂν εἶσθε ἔγγαμος, ἡλικίαν καὶ κατάστασιν ὑγείας σας.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙ: Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλά σου λόγια, φίλη μου. Πιστεύω πὼς δὲν μὲ κουραζει διόλου. Τὸ χρῶμα ποὺ μὲ ρωτᾶς, εἶναι τὸ χρῶμα τῆς ἀγριοτριανταφυλλιᾶς. Ὁ σκοπὸς ἀφορᾷ τὸ σήκωμα τῶν πόντων, γίνεται στὴ στρογγυλάδα ὅπου περνᾶ τὸ νῆμα καὶ πλέκεται ξέρετε γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἕνα κομμάτι. Μπορεῖς νὰ μᾶς στείλῃς τὸ μοτίβο σου, ἀφοῦ ἀριθμὸ τηλεφώνου τοῦ δικαιούχου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἀποδοθῇ ἡ ἔρευνα νὰ τὸ πάρῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴ διεύθυνσι τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐρωτήσεως, θὰ τὸ ἀπαντήσουμε στὸ ἑπόμενο τεύχος μὲ ἕνα ἐπιστολικὸ χαρακτῆρα στήλη.

Παραμυθάκι μας

Ἡ χρυσῆ κότα

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ σὲ ἕνα μικρὸ καταπράσινο χωριουδάκι ζοῦσε ἕνας γέρος καὶ μιὰ γρηά. Δὲν εἶχαν παιδάκια, ἦταν φτωχοὶ καὶ δούλευαν ὅπου εὕρισκαν ἐργασία, ἀλλὰ ζοῦσαν πολὺ ἀγαπημένοι κι' εὐτυχισμένοι. Κάποια μέρα ὁ ἄντρας τῆς γρηᾶς ἐκεῖ ποὺ σκούπιζε τὸν ἀχυρώνα, ποὺ ἔμενε τὸ γαϊδουράκι τους, βρῆκε ἕνα σπόρο. Τὸν ἔπιασε προσεκτικά, κι' ἀφοῦ τὸν κύτταξε καλὰ-καλά, ἔτρεξε στὴ γρηούλα του καὶ τῆς εἶπε:

— Γυναίκα, βάλε αὐτὸ τὸ σπόρο στὴ φωτιὰ κι' ὅταν ψηθῆ, νὰ τὸν βγάλης μὲ προσοχὴ καὶ νὰ τὸν ξεφουλίσης, ὕστερα νὰ τὸν βρέξης μέσα στὸ γάλα καὶ νὰ ψήσης ἕνα γλυκό. Τὸ γλυκὸ νὰ τὸ ἁπλώσης στὴν πιατέλλα γιὰ νὰ τὸ πάω δῶρο στὸ βασιλιά μας. Ὅλοι τοῦ πηγαίνουν δῶρα, ἀλλὰ ἐμεῖς εἴμαστε φτωχοὶ καὶ δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ τοῦ δωρήσουμε. Τί λὲς γυναίκα; Δὲν εἶναι καλὴ ἡ σκέψι μου;

— Καλὴ 'ναι γέρο μου ἡ σκέψι σου. Μιὰ παροιμία λέει: «Μὲ τὰ χείλη ποὺ ἔχω σὲ φιλῶ»! Κι' ἐμεῖς θὰ τὸν φιλέψωμε μ' αὐτὸ ποὺ ἔχομε.

Πῆρε λοιπὸν ἡ γρηὰ προσεκτικὰ τὸ σπόρο καὶ τὸν ἔκανε γλυκό.

Ὅταν τὸ πῆρε ὁ βασιλιᾶς συγκινήθηκε τόσο, ὥστε τοῦδωσε μιὰ χρυσῆ κότα.

Σὰν πῆρε ὁ γέρος τὴ χρυσῆ κότα, ἔνοιωσε τόση χαρὰ ποὺ τὴν χάϊδευε. Πῆρε πάλι τὸ δρόμο γιὰ τὸ χωριό του. Στὸ δρόμο ποὺ πήγαινε συνάντησε ἕνα κοπάδι ἀγελάδες. Ὅταν τὸν εἶδε ὁ βοσκὸς τὸν καλημέρησε καὶ τὸν ρώτησε ποῦ πηγαίνει. Ὁ γέρος τοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία τοῦ σπόρου. Τότε ὁ βοσκὸς τοῦ εἶπε:

— Δὲν μοῦ δίνεις τὴν κότα νὰ σοῦ δώσω μιὰ ἀγελάδα;

Ἔκαναν τὴν ἀνταλλαγὴ καὶ σὲ λίγο ὁ γέρος τραβοῦσε τὴν ἀγελάδα ἀπὸ ἕνα σκοινί.

Δὲν προχώρησε ὅμως πολὺ καὶ συναντᾶ ἕναν χοιροβοσκό.

— Ἔ, μπάρμπα, τοῦ φωνάζει αὐτός. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;

Ὁ γέρος τοῦ διηγήθηκε τὰ καθέκαστα. Τότε ὁ χοιροβοσκὸς τοῦ εἶπε:

— Δὲν κάνουμε κι' ἐμεῖς ἀνταλλαγή;

—Καὶ δὲν κάνουμε; λέει ὁ γέρος.

Στὸ τέλος ἀπὸ ἀνταλλαγὴ σὲ ἀνταλλαγὴ, βρέθηκε μὲ ἕνα κούτσουρο στὸ χέρι.

Ὁ ἥλιος εἶχε δύσει ἀπὸ ὥρα καὶ ἡ γρηά του ἀνησυχοῦσε.

— Γιατί ἄργησες; τὸν ρώτησε.

Ἄρχισα νὰ βάζω κακὸ στὸ νοῦ μου. Πῆγες τὸ γλυκὸ στὸ βασιλιά;

— Τὸ πῆγα γρηά μου καὶ μοῦδωσε μιὰ χρυσὴ κότα!

—Καὶ ποῦ εἶναι ἡ χρυσὴ κότα;

—Τὴν ἄλλαξα μὲ μιὰ ἀγελάδα!

—Καὶ ποῦ ἔχεις τὴν ἀγελάδα;

—Τὴν ἄλλαξα μ' ἕνα γουρουνάκι!

—Καὶ ποῦ εἶναι τὸ γουρουνάκι;

—Τὸ ἄλλαξα μ' ἕνα ἀρνάκι!

—Καὶ ποῦ εἶναι τὸ ἀρνάκι;

—Τὸ ἄλλαξα μὲ μιὰ κήνα!

—Καὶ ποῦ εἶναι ἡ κήνα;

—Τὴν ἄλλα μ' αὐτὸ τὸ κούτσουρο ποὺ ἔφερα!

Ἡ γρηὰ θύμωσε στὴν ἀρχὴ, ἀλλὰ ὕστερα τὸν ἀγκάλιασε καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἄϊντε, δὲν πειράζει, πρέπει νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη ποὺ γύσιγες μὲ τὴν ὑγεία σου κι' ἂς μὴ φάω [illegible] τὸ κούτσουρο σ' [illegible] καὶ [illegible] σταθοῦμε κι' ἔλα νὰ [illegible] τόσουπα ποὺ σοῦ ἑτοίμασα, γι[illegible] θὰ πεινάς.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

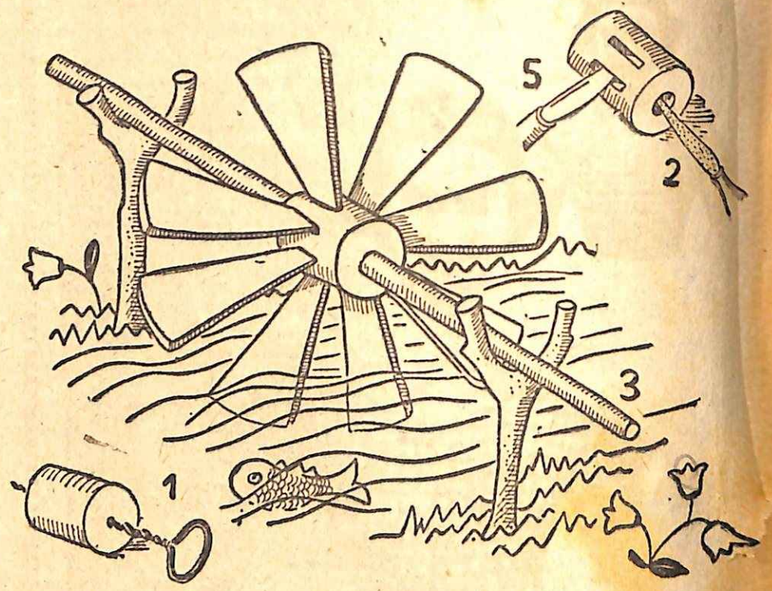

Πῶς νὰ φτιάξωμε ἕνα νερόμυλο

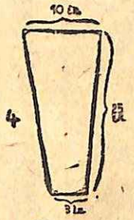

Ὁ ἥλιος λάμπει κι' ὅλα ἀστράφτουν μέσα σ' ἕναν οὐρανὸ χωρὶς σύννεφα. Τίποτα δὲν κυλάει τόσο ὄμορφα ὅσο τὸ καθαρὸ νερὸ στὸ αὐλάκι.

Δὲν ἔχουμε ὅλοι τὴν τύχη νὰ ζοῦμε στὴν ὄχθη μιᾶς λαμπερῆς λίμνης, ἀλλὰ παντοῦ στὴν ἐξοχὴ βρίσκονται κελαριστὰ ρυάκια. Ἐκεῖ θὰ μεταφέρουμε τὸν τόπο τοῦ παιχνιδιοῦ μας.

Θ' ἀφήσουμε τὰ καραβάκια μας νὰ ταξιδέψουν στὰ κύματα καὶ θὰ δοῦμε τὸ νερὸ τοῦ χαντακιοῦ νὰ γυρίζη τὸ νερόμυλό μας.

Εἴχατε ποτὲ ἕνα νερόμυλο;

Λοιπὸν θὰ σᾶς. ἐξηγήσωμε πῶς θὰ φτιάξετε μόνοι σας ἕναν! Νὰ πῶς:

Θὰ πάρετε ἕνα χονδρὸ κομμάτι κλαδιοῦ ποὺ νὰ εἶναι 6 ἑκατ. μάκρος καὶ νὰ ἔχη 6 ἑκατ. διάμετρο. Ἕνα ραβδὶ ἴσα μὲ μισὸ μέτρο μάκρος καὶ λίγο μακρύτερο ἀπὸ τὸ φάρδος τοῦ ρυακιοῦ. Αὐτὸ τὸ ραβδὶ νὰ εἶναι 2 ἑκατ. χοντρό. Θὰ πάρετε ἐπίσης ὀκτὼ σανιδάκια μισὸ ἑκατοστὸ χόντρος.

Γιὰ νὰ κάνετε τὸν ἄξονα τοῦ τροχοῦ τοῦ ενρόμυλου, θὰ ἀνοίξετε μιὰ τρύπα στὸ κέντρο τοῦ χοντροῦ κλαδιοῦ, ὅπως δείχνει τὸ σχέδιο 1. Τὴν τρύπα αὐτὴ ποὺ θὰ περνάη ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη θὰ τὴν φαρδίνετε μὲ μιὰ λίμα στρογγυλή, σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο ἀρ. 2, Πρέπει δὲ νὰ ἀνοίξη τόσο ὥστε νὰ περάση τὸ μεγάλο ραβδὶ ποὺ ἔχει 2 ἑκατ. χόντρος, ὅπως βλέπουμε στὸ σχέδιο ἀρ. 3. Αὐτὸ τὸ παιχνιδάκι χρειάζεται λίγη ὑπομονή. Ἀλλὰ ποιὰ δουλειὰ γίνεται χωρὶς αὐτήν;

Τώρα πρέπει νὰ κάμετε τὰ φτερά.

Φτιάξετε πρῶτα ἕνα σχέδιο στὸ χαρτί, γιατί ὅλα τὰ φτερὰ πρέπει νὰ ἔχουν ἀκριβῶς τὸ ἴδιο σχῆμα. Τὸ σχέδιο ἀρ. 4 θὰ σᾶς δώση τὰ ἀκριβῆ μέτρα.

Τώρα, πῶς θὰ τοποθετήσετε τὰ κομένα φτερὰ στὸν ἄξονα; Κάνετε 8 χαρακιὲς πάνω στὴν ἐπιφάνειά του σὲ κανονικὰ διαστήματα κτὶ σὲ 1½ ἑκατ. βάθος μὲ ἕνα μικρὸ μαχαιράκι τῆς τσέπης, ὅπως δείχνει τὸ σχέδιο ἀρ. 5.

Αὐτὲς οἱ χαρακιὲς πρέπει φυσικὰ νὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλες ποὺ τὰ ἄκρα τῶν φτερῶν νὰ χωθοῦν καλά.

Ἐὰν κατὰ τύχην τὶς κάνετε πιὸ μεγάλες, στηρίξετε τὰ φτερὰ μὲ μυτερὰ σπίρτα μέσα στὶς χαρακιές.

Πάρετε ὕστερα δυὸ δ χάλες ἀπὸ ζύντρο καὶ φυτέψτε τις σὲ κάθε πλευρὰ τοῦ ρυακιοῦ μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ τὰ φτερὰ τοῦ μύλου νὰ βυθίζωνται καλὰ μέσα στὸ νερό. Τώρα ὁ μύλος σας εἶναι ἑν τάξει. Ὅ, πόσο ὄμορφα γυρίζει ὁ νερόμυλος!

Ἴσως ὁ μεγάλος σας ἀδελφὸς ἢ ὁ μπαμπᾶς σας νὰ μπορῆ νὰ σᾶς μιλήση γιὰ τὸ πῶς χρησιμοποιεῖται ἡ δύναμι τοῦ νερόμυλου.

Γιὰ τὶς ἐξετάσεις

ΔΕΚΑ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΙΚΟ

Ψηλομύτικο τὸ Δέκα
λέει ἀλύγιστο σὰ στέκα,
μὲ περιφρονητικὸ
τὸ βλέμμα στὸ Μηδενικό:

★

—Παραπέρα λίγο, στέκα,
δίχως τίποτα ν' ἀξίζης
σύ, μοῦ κάνεις καὶ κακό...
Νὰ γυρίσω μ' ἐμποδίζεις!

★

—Μωρὲ κουτό, τί λές; ἂν φύγω,
καὶ κυλίσω παραπέρα,
καθὼς εἶμαι καὶ σὰ σφαῖρα
θὰ μᾶς γίνης τόσο λίγο,
ποὺ ἀπὸ Δέκα, μιὰ μονάδα
θὰ σὲ δοῦνε στὴν Ἑλλάδα,
μ' ὅλη σου τὴν ἐξυπνάδα!

★

Πάψε τὰ ξετσίπωτα
λογια, καὶ τὸ τ ί π ο τ α.
Νοιῶσε τώρα πόσο ἀξίζει:
Σὲ παχαίνει, σὲ στολίζει!

Ἡ γνωριμία μας

Νά λοιπόν, ποὺ ἀπὸ σήμερα θἄχουμε κι' ἐμεῖς τὰ «Μεταξύ μας» ἀγαπημένα μου παιδάκια. Εἶμαι ἡ θεία Σοφία, ποὺ σᾶς ἀγαπάει πάρα πολὺ καὶ θέλει νὰ σᾶς βοηθήση γιὰ νὰ διασκεδάζετε καὶ νὰ μάθετε πολλὰ ποὺ δὲν ἔχει καιρὸ νὰ σᾶς τὰ πῆ τὸ σχολεῖο.

Θὰ τὰ λέμε μιὰ χαρὰ, σὰν καλοὶ φίλοι.

Θὰ ἔχετε παιδιά, τὸ παραμυθάκι σας, τὰ τραγουδάκια, τὰ ὡραῖα παιχνίδια ποὺ σᾶς δίνομε κάθε φορά, τὶς ἀστεῖες καὶ μαγικὲς εἰκόνες ποὺ χαρίζουν τὲ γέλιο καὶ τὴ χαρὰ στὰ μικρὰ καὶ στὰ μεγάλα παιδάκια. Θὰ ἔχετε ἀκόμα τὴ «Μικρή μας Ἐγκυκλοπαίδεια» καὶ ἔτσι θὰ περνᾶτε εὐχάριστα τὶς ὧρες ποὺ μένετε στὸ σπίτι.

Θὰ μπορεῖτε ἀκόμα νὰ μᾶς στέλνετε σκίτσα, ποὺ θὰ τὰ δημισιεύουμε μὲ μεγάλη χαρά, ὅταν εἶναι καλά. Τὰ καλύτερα σκίτσα θὰ παίρνουν γιὰ βραβεῖο, ὡραῖα παιδικὰ οἰκονογραφημένα βιβλία.

Ὅ,τι ἄλλο μοῦ ζητήσετε θὰ σᾶς τὸ δίνω μὲ τὴν πιὸ μεγάλη ἀγάπη καὶ στοργή. Περιμένω σκίτσα καὶ

Σᾶς φιλῶ, πολὺ - πολὺ ὅλα.

Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Τὸ μαῦρο κοτοπουλάκι.

Ἡ κότα ἔχασε τὸ μαῦρο κοτοπουλάκι της. Ἐσεῖς τὸ βλέπετε; Μήπως μπορεῖτε νὰ τῆς δείξετε ποιὸ δρόμο θὰ πάρη γιὰ νὰ τὸ βρῆ;

Μὲ τὶς συλλαβὲς ποὺ βλέπετε σ' αὐτὸ τὸ σχέδιο νὰ σχηματίσετε τὰ ὀνόματα ἕξη πουλιῶν.

ΛΥΣΙΣ

Σοφοπουλο—αγκιτι — Σπιτζιφλωμο
— Σοφεγφ — φλιφεφφα — Σολμιξ

★

«ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ»

Ἕνα διασκεδαστικὸ παιχνίδι

Βρισκόμαστε στὸ σπίτι μὲ τοὺς φίλους μας. Διαβάσαμε ἕνα ὄμορφο παιδικὸ βιβλίο, κουβεντιάσαμε λίγο γιὰ ὅ,τι μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ βλέπωμε πῶς μᾶς μένει ἀκόμα καιρὸς στὴ διάθεσί μας. Γιατὶ νὰ μὴν παίξουμε λίγο; Τὶ νὰ παίξουμε ὅμως παιδιά; Ψάχνομε λίγο καὶ τέλος καταλήγουμε στὰ «Ταξίδια». Γιὰ ὅσες καὶ ὅσους δὲν τὸ ξέρουν, τὸ ἐξηγοῦμε:

«Κάνετε ἕνα κύκλο μὲ καρέκλες ἀνάλογες μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ παίξουν. Βάλετε ὅμως μιὰ λιγώτερη. Ἕνα παιδάκι βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο κι' ἕνα ἄλλο ἀναλαμβάνει νὰ δώση στὸ κάθε παιδάκι, ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔμειναν, ἕνα ὄνομα πόλεως. Π.χ. Ἀθήνα, Πάτρα κλπ.

Πρέπει νὰ θυμᾶται καλὰ τὸ κάθε παιδὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ποὺ ἔχει καὶ νὰ τὸ κρύβουν. Ὅταν τελειώση, κάθονται στὶς καρέκλες. Ἀμέσως μπαίνει μέσα τὸ παιδὶ ποὺ βρισκόταν ἔξω καὶ τὸ ρωτοῦν:

— Τὶ ταξίδι προτιμᾶς;

Ἐκεῖνος ἀπαντᾶ:

—Ἀθήνα — Θεσσαλονίκη π.χ.

Καὶ προσπαθεῖ γυρίζοντας κύκλο νὰ μαντέψη ποιὰ παιδιὰ εἶναι οἱ πόλεις Ἀθήνα—Θεσσαλονίκη.

Τὰ παιδιὰ ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὶς πόλεις αὐτές, προσπαθοῦν ὡς τόσο νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὰ μάτια καὶ ν' ἀλλάξουν θέσι γωρὶς νὰ τοὺς πάρη εἴδησι αὐτὸς ποὺ θέλει νὰ τεξιδεύση. Ἂν ὅμως τοὺς ἀντιληφθῆ, τρέχει μὲ σβελτοσύνη καὶ κάθεται σὲ μιὰ ἀπ' τὶς δυὸ καρέκλες κι' ἐκεῖνος ποὺ θὰ μείνη ὄρθιος, θὰ βγῆ ἔξω γιὰ ν' ἀλλάξουν οἱ ἄλλοι τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων καὶ νὰ συνεχισθῆ τὸ παιχνίδι.

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΚΙΤΣΟ

— Γιατί πουλᾶς τὰ πορτοκάλια 1.000 δραχμές; Ἡ ἀριθμητική μου λέει 25 δραχμές.

(Τοῦ Χρηστάκη Τερζοπούλου, 9 ἐτῶν)

Μικρὴ ἐγκυκλοπαίδεια

Πῶς γίνεται τὸ χαρτί

Ὅταν βλέπετε ἕνα βιβλίο μὲ ἄσπρο ὡραῖο χαρτί, ἢ τὶς χρωματιστὲς κόλλες ποὺ ντύνετε τὰ τετράδιά σας, σᾶς γεννήθηκε ἄραγε καμμιὰ φορὰ ἡ σκέψι πῶς γίνεται τὸ χαρτί; Τὶς τελευταῖες μέρες μᾶς ἔκανε μιὰ τέτοια ἐρώτησι ἕνας μικρὸς φίλος μας. Γράφουμε σήμερα μερικὰ λόγια γύρω ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τοῦ χαρτιοῦ, γιὰ νὰ μάθουν κι' ἄλλα παιδάκια, ποὺ πιθανὸν νὰ ἔχουν αὐτὴν τὴν ἀπορία.

Ἀσφαλῶς ποτὲ δὲν θὰ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλουδάκι σας, ὅτι τὰ ἄχρηστα χαρτιὰ, ἐκεῖνα ποὺ πετᾶμε, ξαναγίνονται τὰ ὄμορφα καθαρὰ κ[illegible] γυαλιστερὰ χαρτιὰ ποὺ βλέπομε. Τὸ χαρτὶ γίνεται ἐπίσης καὶ ἀπὸ ξύλο, ἀπὸ φλοιοὺς δέντρων ἢ ἀπὸ μπαμπάκι καὶ παλιὰ κουρέλια. Πῶς ὅμως γίνεται; Νὰ πῶς: Ὑπάρχουν μεγάλα ἐργοστάσια ποὺ λέγονται «Βιομηχανίες Χαρτιοῦ». Μαζεύουν ὅλα τὰ κουρέλια καὶ τὰ παλιόχαρτα καὶ τὰ ρίχνουν καὶ τὰ καθαρίζουν μ' ἕνα εἰδικὸ μηχάνημα. Ὅταν καθαριστοῦν καλὰ τὰ πλύνουν μὲ καθαρὸ νερὸ μ' ἕνα κύλινδρο μὲ σιδερένια φτερά, ποὺ κινοῦνται ὁλοένα. Ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πλύσιμο τὰ ξαναπλένουν μέσα σὲ ἕνα χημικὸ ὑγρὸ ποὺ ζεσταίνεται μέσα σ' ἕνα μεγάλο καζάνι. Ἔτσι τὰ κουρέλια γίνονται ἕνα εἶδος χυλοῦ καὶ μεταβάλλονται σὲ ζύμη. Αὐτὴ τὴ ζύμη τὴν ἀσπρίζουν κατόπιν μὲ ἕνα φάρμακο ποὺ τὸ λένε «ὑποχλωριῶδες ἀσβέστιον». Ὅταν τελειώση τὸ ἄσπρισμα τοῦ ζυμαριοῦ τὸ ξαναπλύνουν μὲ νερό. Μέσα στὸ νερὸ ὅμως αὐτὸ, ρίχνουν ἕνα φάρμακο ποὺ τὸ λένε «ὑποχλωριῶδες νάτριο».

Ὅταν καθαρίσουν ἔτσι καλὰ τὴν ζύμην, τὴν περνοῦν ἀπὸ δυὸ μεγάλα μηχανήματα. Στὸ πρῶτο μηχάνημα χύνεται ἡ ζύμη ἑπάνω σὲ καλούπια καὶ ἐκεῖ ἀφίνεται γιὰ νὰ ἀποσταλλάξη. Ἀφοῦ δὲ πάρη τὴ σύστασί του καὶ σχηματισθῆ φύλλο, τοποθετεῖται πάνω σ' ἕνα παχὺ μάλλινο ὕφασμα καὶ σκεπάζεται μ' ἕνα ἄλλο γιὰ νὰ στεγνώση. Αὐτὰ τὰ φύλλα ὕστερα, βαπτίζονται ἀπὸ 7—8 μαζὶ μέσα σὲ ἀραιὴ ζεστὴ διάλυσι «ἀμυλώδους κόλλας», «ρητινώδους σάπωνος» καὶ «στυπτηρίας», γιὰ νὰ γίνη ἀδιάβροχο. Ἔτσι μᾶς ἐπιτρέπει νὰ γράφωμε ἐπάνω του χωρὶς νὰ ξαπλώνη ἡ μελάνη καὶ νὰ γίνωνται μελανιές. Ὕστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειὰ, τὰ φύλλα τοῦ χαρτιοῦ, πιέζονται μ' ἕνα μηχάνημα μαζὶ καὶ ξεραίνονται πάλι. Κατόπιν περνοῦν ἀπὸ πιεστήρια καὶ γίνονται στερεὰ καὶ γυαλιστερά.

Μὲ τὸ δεύτερο μηχάνημα ποὺ λέγεται «μηχανικὸν», δὲν βάζουν τὴν κόλλα ἐπάνω στὸ φύλλο τοῦ χαρτιοῦ, ἀλλὰ τὴ ρίχνουν στὴ ζύμη τὴν ὥρα ποὺ τὴν κατασκευάζουν. Ὕστερα ρίχνουν διάφορα ὑλικὰ γιὰ νὰ αὐξηθῆ τὸ βάρος τοῦ χαρτιοῦ καὶ διάφορα χρώματα γιὰ νὰ χρωματιστῆ τὸ χαρτί.

Αὐτὴ ἡ μηχανὴ παίονει τὴ ζύμη καὶ τὴν περνάει σὲ κυλίνδρους ποὺ εἶναι σκεπασμένοι μὲ μάλλινο ὕφασμα γιὰ νὰ ἀπορροφήση τὴν ὑγρασία ποὺ ἔχει μείνη στὸ χαρτί. Ὕστερα τὴ βάζουν σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄλλους ζεστοὺς κυλίνδρους ποὺ εἶναι λεῖοι, γιὰ νὰ ξεραθῆ καὶ νὰ ἰσιώση.

Τὸ χαρτὶ εἶναι ἕτοιμο ὕστ[illegible] αὐτὴ τὴ δουλειὰ καὶ βγα[illegible] γάλους ρόλλους ἢ σὲ δε[illegible] ἀναλόγως τῆς χρήσεως.

...ινηματογραφικὸ ἀστέρι χάνεται...

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΙΣ. ΤΕΥΛΟΡ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΤΩΝ ΧΙΛΝΤΩΝ, Η ΣΤΑΡ ΕΒΑΛΕ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Η Ἐλίζαμπεθ Τέϋλορ, ἡ πανέμορφη ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου παντρεύτηκε γιὰ πρώτη φορά. Πῆρε ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ πλούσιους ἀνθρώπους τῆς Ἀμερικῆς: Τὸν Κόνρατ Χίλτον, τὸν γυιὸ τοῦ μεγαλύτερου ἰδιοκτήτη ξενοδοχείων τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ γάμος αὐτὸς ἀπετέλεσε ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τοῦ παρελθόντος μηνός, ποὺ ἐπεσκίασε πολλὰ ἄλλα διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος. Γιατί ὅταν παντρεύεται ἕνα ἀστέρι — καὶ μάλιστα τέτοιο σὰν τὴν Ἐλίζαμπεθ Τέϋλορ — ὅλος ὁ κόσμος θέλει νὰ μάθῃ τί φοροῦσε ἡ νύφη, τί φοροῦσε ὁ γαμπρός, ποιὸς εἶναι ὁ εὐτυχὴς θνητὸς ποὺ ἕνωσε τὴ ζωή του μὲ τὴ «στάρ», τί δῶρο ἔκανε στὴ γυναίκα του, ποιοὶ παρευρέθησαν στὴ γαμήλια τελετή, καὶ ὅλα τὰ... κουτσομπολιὰ γύρω ἀπ' αὐτὸν τὸν γάμο.

Ἐμεῖς δὲν θὰ κάνουμε κουτσομπολιό, μὰ θὰ δώσουμε μερικὲς πολὺ ἐνδιαφέρουσες λεπτομέρειες γιὰ τὸ γάμο τῆς Τέϋλορ μὲ τὸν Χίλτον.

Πρῶτα — πρῶτα τὸ νυφικὸ τῆς τὸ ἔκανε δῶρο ὁ διευθυντὴς τῆς «Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγερ», ἦταν δὲ ἀπαράλαχτο μὲ

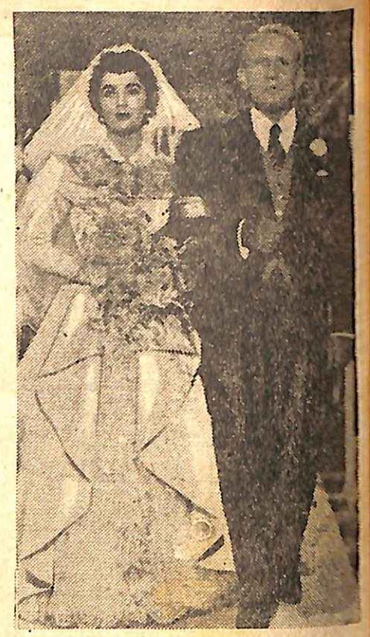

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ: Ἡ Ἐλίζαμπεθ Τέϋλορ ὡς νύφη στὸ τελευταῖο της φίλμ «Ὁ πατέρας τῆς παντρεμένης», ὅπου ἔπαιξε μαζὶ μὲ τὸν Σπένσερ Τρέϋσυ.

ΣΤΗΝ ΓΩΝΙΑ: Ἡ Ἐλίζαμπεθ Τέϋλορ καθὼς βγαίνει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, σύζυγος πιὰ τοῦ Κόνρατ Χίλτον, κληρονόμου ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

κεῖνο ποὺ φοροῦσε ἡ Τέϋλορ στὸν... κ[illegible] νηματογραφικὸ γάμο της μὲ τὸν Σπένσερ Τρέϋσυ στὸ τελευταῖο της φιλμ. «Ὁ πατέρας τῆς μουσικῆς». Ἔβαλε δηλ. ἡ «Ἐλίζαμπεθ» τὸ φόρεμα τῆς «δουλειᾶς».

Μπαίνοντας στὴν ἐκκλησία στηριγμένη στὸ μπράτσο τοῦ πατέρα της, του ἀοχαιοπώλη Φράνσις Τέϋλορ, ἡ Ἐλίζαμπεθ φτανίστηκε δυὸ φορὲς καὶ γλύστρησε πάνω σ' κόκκινο χαλί. Ὅταν ἄρχισε ἡ λειτουργία χάλασε τὸ ὄργανο καὶ ἡ τελετὴ διεκόπ[illegible] γιὰ ἕνα τέταρτο.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν θεωρήθηκαν σὰν κακὰ σημάδια ἀπὸ τοὺς δύο ἐρωτευμένους ποὺ εἶχαν ἀποφασίσει ὁπωσδήποτε νὰ ἑνώσουν τὴ ζωή τους.

Ὅταν ὁ παπᾶς ἐπε στοὺς δυὸ νέους ὅτι θἄπρεπε νὰ εἶναι «τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς» μεταξύ τους, ὁ Μίκυ (αὐτὸ εἶναι τὸ χαϊδευτικὸ ὄνομα τοῦ Κόνρατ) ἀπάντησε:

— Ὀφ κώς = (φυσικά).

Καὶ... φυσικὰ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα γέλασε.

Ἄλλο ἐπεισόδιο: Ὅταν ὁ Μίκυ θέλησε νὰ περάσῃ στὸ χέρι τῆς Ἐλίζαμπεθ τὸ διαμαντένιο δαχτυλίδι, δὲν τὰ κατάφερε ἀμέσως, ἀλλὰ χρειάστηκε πέντε — ἕξη φορές πρά. Στὴν ἀρχὴ νομίσθηκε ὅτι αὐτὸ ὀφείλονταν στὴ συγκίνησι τοῦ Μίκυ ἀλλὰ κατόπιν μαθεύθηκε ὅτι ἁπλούστατα τὸ δαχτυλίδι ἦταν... στενό.

Δὲν μπορεῖ νὰ ξέρῃ κανεὶς γιατί, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἱεροτελεστία ὁ παπᾶς ἔξεχασε νὰ πῇ στὴν Ἐλίζαμπεθ ὅτι θἄπρεπε νὰ «ὑπακούῃ πάντα τὸν σύζυγό της».

Κι' ἂν τώλεγε ὅμως δὲν θἄχε μεγάλη σημασία γιατί ἡ Ἐλίζαμπεθ εἶναι πολὺ... ἀτίθασση.

Νέο ἐπεισόδιο: Ἀφοῦ ἔλαβε ἀπὸ τὸν πατέρα της τὸ γαμήλιο δῶρο (τὸ διαμαντένιο δαχτυλίδι), ἡ Κυρία πλέον Κόνρατ Χίλτον χάρισε στὸν ἄνδρα της ἐπὶ τόπου μιὰ χρυσῆ τσιγαροθήκη ποὺ ἔβγαλε θριαμβευτικὰ ἀπὸ τὴν τσάντα της. Ἔκπληξις καὶ χειροκροτήματα (πνιγμένα).

Ὅταν τέλειωσε ἡ ἱεροτελεστία ἡ Μάργκαρετ Ὀ' Μπράϊεν, ἡ Ἄνν Μπλάιθ, ἡ Ἐλιζαλίτ Ράσσελ καὶ ἡ Τζόαν Μπένετ ποὺ βρίσκονταν στὴν πρώτη σειρά, κάλεσαν τοὺς νεόνυμφους ν' ἀνταλλάξουν τὸ πρῶτο τους φιλί, πρᾶγμα ποὺ ἡ Ἐλίζαμπεθ καὶ ὁ Μίκυ ἔκαναν μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι καὶ πολύ.. φωτογενικά.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΤΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ κ. Ἐλ. Φ. μοῦ γράφει πὼς βρίσκεται σὲ διάστασι μὲ τὸ σύζυγό της, ὅτι ἡ δίκη γιὰ τὸ διαζύγιο προχωρεῖ, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ τὴν ἐνδιαφέρει εἶναι ἂν θὰ μπορέση νὰ κρατήση τὸ κοριτσάκι της, ποὺ δὲν ἔχει κλείσει τὰ ἕξη χρόνια. Ἐπειδὴ τὸ γράμμα της εἶναι πολὺ σύντομο, φυσικὰ δὲν μπορῶ νὰ ἐκφέρω γνώμη. Ἐκεῖνο ποὺ ὁρίζει ὁ νόμος σὲ παρόμοιες περιπτώσεις εἶναι τοῦτο. Κατ' ἀρχὴν σὲ περίπτωσι χωρισμοῦ τὰ παιδιὰ ἂν εἶναι κάτω τῶν 7 χρονῶν, τὰ κρατεῖ ἡ μητέρα. Ἂν ὅμως ὁ ἄντρας της ἀντιδικήση καὶ ἀποδείξη πὼς «δὲν εἶναι καλὴς διαγωγῆς», τότε τὸ δικαστήριο καὶ ἂν ἀκόμη τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὰ 7 χρόνια, τὰ παίρνει ὁ πατέρας. Ὁ νομοθέτης, ὅπως ἦταν ἑπόμενο, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν ἀντίληψι πὼς ἡ μητέρα, ὅσο τὰ παιδιὰ εἶναι μικρά, εἶναι ὁ καλύτερος καὶ στοργικώτερος παιδαγωγός τους. Καὶ ἔτσι εἶναι. Ἂν ὅμως ἡ μητέρα, ὄχι μόνο ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ τὸ διαζύγιο ἀλλὰ καὶ γενικὰ ἡ συμπεριφορὰ καὶ ἡ διαγωγή της εἶναι τέτοια ὥστε τὰ μικρὰ παιδιά της νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἔχουν τὴν ἀνάλογη περίθαλψι, περιποίησι καὶ ἀνατροφή, τότε ὁ πατέρας τους ἀφοῦ κάνει τὶς ἀνάλογες διατυπώσεις στὸ ἁρμόδιο δικαστήριο, θὰ τὰ πάρη καὶ θὰ τὰ ἀναθρέψη αὐτός. Πολλὲς φορὲς ἡ διαδικασία εἶναι σύντομη καὶ δὲν σκοντάφτει σὲ μακροχρόνια δίκη, ὑπάρχουν ὅμως καὶ περιπτώσεις ποὺ ὁ δικαστὴς μπερδεύεται καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βγάλη ἀπόφασι, γιατὶ καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ μερὶὲς παρουσιάζονται μάρτυρες ποὺ ἐκθέτουν τὴν κατάστασι τοῦ χωρισμένου ἀντρόγυνου διαφορετική. Τότε διατάσσονται συμπληρωματικὲς ἀποδείξεις.

— Ἡ Ν.Δ.Ρ. μοῦ γράφει: Εἶχα σχέσεις μ' ἕνα νέο δυὸ-τρία χρόνια. Πίστευσα στὶς ὑποσχέσεις καὶ στοὺς ὅρκους του καὶ τὰ πράγματα προχώρησαν κι' ἔτσι τώρα εἶμαι σὲ ἐνδιαφέρουσα κατάστασι. Ὁ κύριος αὐτὸς ὅμως ἄλλαξε γνώμη καὶ μ' ἐγκατέλειψε. Σκέφτηκα νὰ κάνω ἔκτρωσι, ἀλλὰ δείλιασα καὶ ἀποφάσισα ν' ἀδιαφορήσω γιὰ τὸ τί θὰ ποῦν οἱ γνωστοί μου. Σᾶς ἐρωτῶ, ὅμως, μπορῶ νὰ ἐγείρω ἀγωγὴ καὶ νὰ ζητήσω τὴν νομιμοποίησι τοῦ ἐξωγάμου τέκνου μου, ὅταν ἔρθη στὸν κόσμο, καὶ νὰ ζητήσω καὶ τὴν ἀνάλογη διατροφή του; Ἡ ἀπάντησί μου εἶναι ὅτι καλὰ κάματε ποὺ δὲν καταφύγατε σὲ γιατρό. Συνεπῶς, ὅταν γεννηθῆ τὸ παιδί, θὰ συμβουλευθῆτε δικηγόρο καὶ ἐκεῖνος θὰ σᾶς πῆ τί πρέπει νὰ κάνετε. Πάντως ἡ νομοθεσία μας προστατεύει τὰ ἐξώγαμα τέκνα, ἀρκεῖ νὰ ἀναθέσης τὴν ὑπόθεσί σου σὲ δικηγόρο ἐμπιστοσύνης. Τὸ δικαστήριο, φυσικά, θὰ ζητήση ἀποδείξεις, γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ στηριχθῆ ἁπλῶς στὴν αἴτησί σου, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶσαι προετοιμασμένη γιὰ τὸν δικαστικὸ ἀγῶνα ποὺ θὰ ἀρχίσης. Σχετικὰ τώρα μὲ τὴ διατροφὴ τοῦ παιδιοῦ, ὁ πρόεδρος Πρωτοδικῶν θὰ τὴν κανονίση ἀφοῦ ἐξετασθῆ ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασι τοῦ πατέρα τοῦ παιδιοῦ σου. Μ' ἄλλα λόγια, πρέπει νὰ βρῆς μάρτυρες ποὺ νὰ βεβαιώσουν ὅτι κερδίζει ἀπὸ τὶς δουλειές του ὡρισμένο ποσὸ τὸν μήνα ἢ ὅτι ἔχει μισθοὺς ἢ κτηματικὴ περιουσία κ. ἄ.

— Α.Δ.Β. Μοῦ γράφετε ἂν ὁ ἄντρας σας εἶναι πολὺ ζηλιάρης καὶ δὲν μπορῆτε νὰ τὸν ὑποφέρετε καὶ ἂν ἡ ζήλεια του εἶναι λόγος διαζυγίου. Ἡ ζήλεια δὲν ἀναφέρεται στὸ νόμο ὡς αἰτία διαζυγίου. Ὡστόσο, ἐὰν ἔχουν δημιουργηθῆ ὡρισμένα περιστατικὰ ἐξ αἰτίας τῆς ζήλειας τοῦ συζύγου σας ποὺ ἔχουν διαταράξει τὶς συζυγικές σας σχέσεις σὲ σημεῖο ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἁρμονικὴ συμβίωσι, τότε ἀσφαλῶς μπορεῖτε νὰ ζητήσετε διαζύγιο, ἀρκεῖ νὰ ἔχετε μάρτυρας ποὺ νὰ κατάθέσουν στὸ δικαστήριο ὅτι ἡ ζωή σας εἶναι ἀβίωτη. Ἂν ὅμως ὁ ἄντρας ἀνταποδείξῃ ὅτι ἡ ζήλεια του ἔχει δικαιολογημένες ἀφορμές, τότε τὸ διαζύγιο θὰ βγῆ εἰς βάρος σας. Ἂν πάλι ἀπὸ τὶς μαρτυρικὲς καταθέσεις ἀποδειχθῆ πὼς αὐτοὺ λέτε ἐσεῖς ζήλεια εἶναι ἀγάπη, τότε ἡ ἀγωγή σας θὰ ἀπορριφθῆ. Ὅπως βλέπετε, δὲν ἀρκεῖ νὰ λέη κανεὶς πὼς ἔχει δίκιο, ἀλλὰ πρέπει καὶ ν' ἀποδείξη τοὺς ἰσχυρισμούς του.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ Χ.

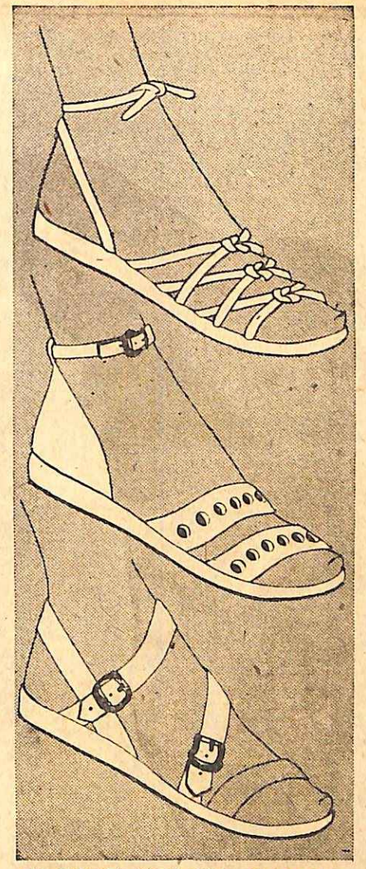

ΕΛΑΦΡΑ ΚΟΜΨΑ ΠΕΔΙΛΑ

Κανένα παπούτσι δὲν προσφέρει τόσην ἄνεσι στὸ πόδι ὅσο τὸ πέδιλο. Φτιάξετε ἕνα ἀπὸ τὰ τρία μας μοντέλα, ἂν εἶσθε μάλιστα νέα καὶ ὑψηλή. Τὸ ἐπάνω μοντέλο εἶναι κομμένο μὲ ἐξαιρετικὸ γοῦστο. Τὰ λουράκια του διασταυρώνονται καὶ σχηματίζουν στὸ σταύρωμα κόμπους. Τὸ καστόρι νὰ εἶναι μαλακό. Τὸ μεσαῖο πέδιλο εἶναι γαρνιρισμένο στὶς δυὸ λουρίδες μὲ χρυσᾶ κουμπιά, ποὺ κάνουν τὸ πόδι ν' ἀστράφτη. Ἡ ψηλὴ φτέρνα δίνει στερεότητα στὸ βάδισμα. Τὸ τρίτο εἶναι σὰν ἑλληνικὸ σάνδαλο μὲ ἀσημιὲς τόκες πλαγίως.

Τὰ ἐντερικὰ παράσιτα

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 60)

ἔντερο, ὅπου πολλαπλασιάζονται σὲ μεγάλο βαθμὸ μὲ ὠάρια. Ὁ ἀριθμὸς των μέσα στὸ ἔντερο μπορεῖ νὰ φθάση σὲ χιλιάδες, ὁπότε προκαλοῦν πολλὰ καὶ διάφορα πεπτικὰ ἐνοχλήματα. Τὸ χαρακτηριστικώτερο ἐνόχλημα εἶναι ἡ φαγούρα στὸ τέλος τοῦ ἐντέρου (δακτύλιο). Γι' αὐτὸ τὰ παιδιὰ ξύνονται καὶ μολύνουν τὰ χέρια των μὲ τὰ ὠάρια τοῦ παρασίτου, ἰδίως τὴν νύκτα. Ἡ προφύλαξι γίνεται διὰ τῆς παντοιοτρόπως ἀποφυγῆς τοῦ ξυσίματος, τῆς κοπῆς τῶν νυχιῶν τοῦ μικροῦ, τῆς πλύσεως τῶν χεριῶν πρὸ τοῦ φαγητοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀποπάτησι.

Οἱ ἀσκαρίδες (λεβίθες) εἶναι σκουλήκια μεγάλα, κυλινδρικά, λευκωπὰ ἢ ροδόχρωα, μήκους 15—40 ἑκατοστῶν. Βρίσκονται μέσα στὸ ἔντερο συνήθως τῶν παιδιῶν σὲ ἀρκετὸ ἀριθμὸ καὶ προκαλοῦν πολλὰ ἐνοχλήματα, ὄχι μόνο πεπτικά, ἀλλὰ καὶ νευρικὰ συμπτώματα. Ὁ ἄνθρωπος μολύνεται ἀπὸ τὰ λαχανικά, τὰ φρούτα ἢ τὰ νερὰ ποὺ περιέχουν ὠάρια τῆς ἀσκαρίδος.

Ἡ θεραπεία τῶν διαφόρων ἐντερικῶν παρασίτων γίνεται μὲ σύστημα καὶ πάντοτε μὲ τὴν ὁδηγία τοῦ ἰστροῦ.

ΕΜ. Κ. ΜΠ.
Ἰατρὸς

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚ[illegible]

— Σκεφθῆκατε, ἀλήθεια, στὴ σοβαρὰ ἂν εἶναι εὐχαριστημένο ἕνα παιδάκι νὰ ζῆ σὲ ψηλὸν ὄροφο πάνω σὲ μιὰ πολυκατοικία;

— Τὴν ἐρώτησι αὐτὴ τὴν ἔκαμε προχτὲς στὴν παρέα ἕνας κύριος ποὺ εἶδε στὴ βεράντα τῆς ἀντικρυνῆς πολυκατοικίας ἕνα παιδάκι νὰ κυττάζη ἀπὸ ψηλὰ τὸν κόσμο κάτω ποὺ περνοῦσε.

Καὶ δείχνοντάς το ὁ κύριος πρόσθεσε στὴν παρέα του:

— Τὸ πλάσμα αὐτὸ δὲν ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ βγαίνη συχνὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ἐπίσης, αὐτοῦ ποὺ κάθεται, δὲν ἔχει λιγάκι χῶμα νὰ τὸ ἀνασκαλέψῃ μὲ τὰ χεράκια του, νὰ πιάση λίγες πετρίτσες, νὰ σχεδιάση σπιτάκια, νὰ φτιάση φούρνους, νὰ τρέξη, νὰ παίξη, νὰ κινηθῆ ἐλεύθερα. Αὐτοῦ ποὺ κάθεται εἶναι σὰν τὸ σκλαβωμένο πουλί. Εἶναι παιδὶ μουδιασμένο.

Ἕνας ἀπὸ τὴν παρέα τοῦ ἀντέτεινε:

— Μιὰ σκλαβιὰ τέτοια, φίλε μου, ποιὸς δὲ θὰ τὴν ἤθελε; Ὁμολογῶ πὼς θὰ ἤμουν εὐτυχισμένος ἂν μποροῦσα νὰ καθόμουν ἐκεῖ ψηλὰ σ' ἕναν τέτοιο ὄροφο, νὰ ἔβλεπα ὅλη τὴν Ἀθήνα, νὰ εἶχα τὴν ἡσυχία μου καὶ ἂς μοῦ ἔλειπε τὸ λίγο χῶμα καὶ οἱ πετρίτσες νὰ σχεδιάζω φούρνους καὶ σπιτάκια. Ἂς μοῦ ἔλειπαν τὰ παιχνίδια καὶ τὰ τρεχάματα μέσα στοὺς θόρυβους καὶ στὶς σκόνες.

— Συζητᾶς, φίλε μου, γιὰ ὅ,τι ἀρέσει στὸν ἑαυτό σου, γιὰ κεῖνο ποὺ θέλεις ἐσύ, ἐνῷ ἐγὼ μιλῶ γιὰ κάτι ποὺ θὰ ἤθελε τὸ ἀνώριμο ἐκεῖνο πλάσμα ποὺ εἶναι ἐκεῖ ψηλὰ καὶ μᾶς κυττάζει ἀπὸ τὴ βεράντα, ξαναεῖπε ὁ πρῶτος κύριος. Ἡ πολυκατοικία ποὺ φαίνεται σὲ σένα παράδεισος, γιὰ κεῖνο δὲν εἶναι. Καὶ σὲ βεβαιώνω πὼς θὰ ἦταν πιὸ πολὺ εὐχαριστημένο τὸ παιδάκι αὐτό, ἂν βρισκόταν ἐκεῖ πέρα καὶ ἔπαιζε μὲ τ' ἄλλα συνομήλικα παιδάκια ποὺ τραντάζουν τὸν τόπο ἀπὸ τὶς φωνὲς καὶ γεμίζουν τὸ χῶρο ἀπὸ χαρούμενα γέλια.

Ἔκοψε λίγο τὴν κουβέντα του ὁ κύριος καὶ ξανάρχισε.

— Κυττάξτε γύρω μας. Ὅλα ἔχουν κάτι ἀπὸ τὴν ἄνοιξι. Ἂς εἴμαστε σὲ πολιτεία. Τὰ δέντρα εἶναι πράσινα. Στὸ οἰκοπεδάκι φύτρωσε τὸ γρασίδι ζωηρό. Οἱ διαβάτες τοῦ δρόμου ἄλλαξαν ρυθμό. Τὰ παιδάκια κάτω ἐδῶ κινοῦνται χαρούμενα. Τὸ παιδὶ ὅμως τῆς πολυκατοικίας ζῆ σὲ ἀπομόνωσι. Δὲν μετέχει στὴ ζωή. Εἶναι σὰν ξένο. Δὲν ἔχει εὐκολία στὴν κίνησι. Κυττάζοντας ἀπὸ τὸ ἀπομονωτήριό του ὅλη αὐτὴ τὴ ζωή, τὴ βλέπει σὰν παραμύθι. Δὲν τὴ χαίρεται Δὲν τὴ γεύεται. Τὸ χωρίζει ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδάκια ἀρκετὸ ὕψος καὶ μιὰ μαρμάρινη σκάλα. Καὶ μοῦ φαίνεται σὰν νὰ ἀκούω τὴ φωνὴ τῆς γιαγιᾶς, τῆς μαμᾶς ἢ τοῦ μπαμπᾶ, τρομαγμένη:

— Μὴ σκύβης πολὺ στὸ παράθυρο τὸ κεφάλι σου, Μάριε, μήπως πέσης! Μὴν καβαλλικεύῃς τὰ κάγκελα. Θὰ σκοτωθῆς! Μὴν τρέχῃς στὴ βεράντα, μπορεῖ νὰ γλιστρήσης! Καὶ αὐτὰ τὰ μή, μή, γεμᾶτα ἀπὸ τρομάρα καὶ φόβο παγώνουν τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴ γεμίζουν ἀπὸ συναισθήματα ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ ὠφέλιμα εἶναι γιὰ τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξί της.

Αὐτὰ εἶπε ὁ κύριος καὶ στὸ ὑπόλοιπο αὐτὸ κόπηκε ἡ συζήτησι.

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΚΟΜΨΟ ΔΡΟΣΕΡΟ

Τα δὲν πλαισιώνει καλύτερα ἕνα ὡραῖο πρόσωπο ὅσο ἕνα ὡραῖο καπέλλο. Ἡ μόδα μᾶς ξανάδωσε αὐτὴ τὴ χαρά. Ἂς ἐπωφεληθοῦμε. Τὸ μοντέλο τῆς σελίδος μας εἶναι ἐλβετικό, ἀπὸ ἰταλικὴ ψάθα. Τὸ μπόρ του εἶναι σηκωτὸ ἐμπρὸς καὶ ντραπὲ γύρω καὶ μὲ ἄσπρο μεταξωτὸ σιφόν. Ταιριάζει περίφημα σ' ἕνα κοπέλλα.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΥΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΥΖΑΜΕΣ

1.— Πυζάμα γιὰ κορίτσι 10—12 ἐτῶν ἀπὸ ριγὲ ἀλατζᾶ, μὲ πάτ καὶ κλειστὸ γιακαδάκι, μὲ στρογγυλὸ τσεπάκι καὶ μακρὺ μανίκι, ἐξαιρετικὰ πρακτικὴ γιὰ τὸν ὕπνο στὴν ἐξοχή.

2.— Χαριτωμένο καλοκαιρινό, κοντὸ νυκτικό, μὲ στρογγυλὸ ντεκολτὲ, χωρὶς μανίκια, γιὰ κοριτσάκι 4—6 ἐτῶν. Γαρνίρεται μὲ φυτιλάκι στὸ λαιμὸ καὶ ὅμοιο φιόγκο. Τὸ ἴδιο φυτιλάκι πλαισιώνει τὸ βολὰν στὸν ποδόγυρο.

3.— Πυζάμα ἀνδρικοῦ τύπου γιὰ ἀγόρι 10—12 ἐτῶν, μὲ νωμίτη στὸ κόντρα τοῦ ριγωτοῦ ἀλατζᾶ, ποὺ σχηματίζει μύτη, δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Γιακὰς ἀπὸ ἄσπρο ἀλατζὰ ἢ ἡμίλινο.

4.— Πυζάμα γιὰ ἀγοράκι 7—8 ἐτῶν, χωρὶς ζώνη, ἀπὸ βουλάτο ἀλατζᾶ, γαρνιρισμένο μὲ γιακαδάκι καὶ ρεβὲρ στὸ χρῶμα ποὺ ἔχουν οἱ βοῦλες. Τσεπάκια μὲ δυὸ κουμπιά.

Πρακτικὴ φόρμα ὕπνου, ἀπὸ λευκὸ λινὸ ἢ γαλάζιο μονόχρωμο ἀλατζὰ γιὰ ἀγόρι 9—10 ἐτῶν, μὲ πάτ κουμπωτὴ ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, μὲ κλειστὸ γιακὰ καὶ δύο τσεπάκια.

Νυκτικὸ ἀπὸ λουλουδάτη βατίστα, γιὰ κοριτσάκι 8—10 ἐτῶν, χαριτωμένο βολὰν στὶς μασχάλες καὶ φούστα λοξὴ, μὲ σουρίτσα στὴ μέση. Μία ζωνίτσα δένει πίσω φιόγκος. Κούμπωμα ψηλὸ μὲ φυτιλωμένη πάτ καὶ φυτιλωμένο γιακαδάκι.

Ο ΣΥΖΥΓΙΚΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

Τί πρέπει νὰ γνωρίζη γιὰ τὸν γάμο ἡ σύγχρονη νέα

Πολλὲς φορές, οἱ γυναῖκες γίνονται φορτικὲς μὲ τὶς ἀνοήτες περιποιήσεις ποὺ κάνουν στοὺς ἄνδρες τους. Γίνονται, μάλιστα, ἀνυπόφορες ὅταν φροντίζουν γι' αὐτοὺς σὰν νὰ ἤτανε παιδιά. Ὁ ἄνδρας ἀρχίζει τότε νὰ νιώθη τὴν πραγματικὴ σκλαβιά. Τὸ σπιτικό του μοιάζει πιὰ μὲ κόλασι καὶ μοιραῖα θὰ ζητήση ἔξω τὴν χαρά. Οἱ γάμοι συνήθως ὅταν γίνονται ἀπὸ ἔρωτα δὲν καταλήγουν σὲ ἐπιτυχία. Μιὰ νέα κοπέλλα τρελλὰ ἐρωτευμένη ἦρθε νὰ μοῦ ἀναγγείλη τὸν γάμο της. Σὲ λίγο καιρὸ τὴν ξαναεῖδα, πικραμένη κι' ἀπογοητευμένη. Ὁ ἄνδρας της, μοῦ εἶπε, δὲν ἦταν αὐτὸ ποὺ φαντάσθηκε, αὐτὸ ποὺ τὴν ἄφησε νὰ καταλάβη ὁ τρελλός της ἔρωτας.

Μιὰ ἄλλη κοπέλλα παντρεύτηκε αὐτὸν ποὺ γνώριζε ἀπὸ παιδί, ποὺ τὸν ἤθελαν οἱ γονεῖς της καὶ τὸν ἤξεραν καλά. Ἡ κοπέλλα δὲν ἔνοιωθε γι' αὐτὸν καμμιὰ τρελλὴ ἀγάπη, ἀλλὰ μιὰ ἤρεμη συμπάθεια. Ὁ γάμος αὐτὸς στέριωσε γιατὶ εἶχε ποῦ νὰ βασιστῆ καὶ γιατὶ δὲν παρουσίασε ἐκπλήξεις.

Ἐκεῖνο ποὺ δηλητηριάζει τὸ γάμο εἶναι ἡ κακὴ ἀγωγὴ τῶν συζύγων. Καθένας θέλει νὰ πιστεύη πὼς αὐτὸς μόνον ἔχει δίκαιο. Συχνὰ ἀκοῦμε ἀνδρόγυνα νὰ παραπονοῦνται : ἡ γυναίκα γιὰ τὸν ἀπότομο τρόπο τοῦ ἄνδρα της κι' ὁ ἄνδρας γιὰ τὴν ἀφόρητη γκρίνια τῆς γυναίκας του. Καὶ ὅμως ἡ γυναίκα του εἶναι πολὺ πρόσχαρη καὶ γελαστὴ γιὰ ὅλον τὸν ἄλλο κόσμο. Ἡ γυναίκα διαμαρτύρεται πὼς μερικὰ πράγματα στὸν ἄνδρα της τὴν ἐνοχλοῦν ἀφάντασα. Τὸ γέλιο του εἶναι βάρβαρο, τὸ ὕφος του τραχὺ καὶ τέλος καταντάει ἀνυπόφορος ἁπλούστατα γιατὶ ἡ γυναίκα του δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ὑποφέρη πιά. Ἡ ζωὴ καταντάει μονότονη καὶ δὲν παρουσιάζει κανένα ἐνδιαφέρον. Ἡ συνήθεια γίνεται ἕνα τέρας ποὺ κατασπαράζει κάθε ἴχνος ἔρωτα.

Ὁ γάμος στὰ χωριὰ εἶναι πιὸ ἀληθινὸς καὶ στηρίζεται σὲ πιὸ γερὲς βάσεις. Τὰ χωριατόπουλα ἔχουν παίξει μαζὶ τὰ καλοκαίρια φυλάγοντας τὰ κοπάδια, ἔχουν δουλέψει μαζὶ στὰ χωράφια. Οἱ ἀναμνήσεις τους εἶναι κοινές, ποτὲ δὲν θὰ βρεθοῦν ἀντιμέτωποι σὰν δυὸ ξένοι ὅταν τοὺς δέση ὁ γάμος.

Στὶς πόλεις δυὸ ξένοι ἀποφασίζουν ξαφνικὰ καὶ βιαστικὰ νὰ συνδέσουν τὴν τύχη τους. Ὁ ἕνας ἀγνοεῖ τὴν ζωὴ καὶ τὶς σκέψεις τοῦ ἄλλου, δὲν ξέρει καλά - καλὰ πῶς ξεπρόβαλε ξαφνικὰ μπροστά του.

Οἱ χωριάτικοι γάμοι εἶναι συχνὰ μιὰ ἀληθινὴ εὐτυχία. Ὁ Θεὸς στέλνει ἕνα σωρὸ παιδιὰ κι' ὅταν οἱ γονεῖς εἶναι σὲ θέσι νὰ τὰ θρέψουν πιστεύουν πὼς κρατάνε στὰ χέρια τὸν εὐτυχία ὁλόκληρη.

Στὶς πόλεις τὰ ἀτρόγυνα ἀποφεύγουν γιὰ πολὺν καιρὸ τὰ παιδιὰ κι' ὅταν ἔρθη ἡ στιγμὴ νὰ τ' ἀποζητήσουν συχνὰ ἡ φύσι ἐκδικεῖται καὶ τοὺς τ' ἀρνιέται. Τότε οἱ γυναῖκες αὐτές, ποὺ βρίσκονται σὲ ὥριμη ἡλικία, τρέχουν στοὺς γιατροὺς γιὰ νὰ μπορέσουν ν' ἀποκτήσουν κι' αὐτὲς ἕνα παιδί. Ἀλλοίμονο ὅμως, τὶς περισσότερες φορὲς χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Ὁ γάμος χρειάζεται νειάτα καὶ τὰ νειάτα χρειάζονται τὸ γάμο. Ὅταν μιὰ ἔννοισι δυὸ ἀνθρώπων καταντήση στεῖρα, εἶναι ἀληθινὴ κατάρα. Τὰ παιδιὰ εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τοῦ γάμου καὶ μὲ κανένα τρόπο δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζωμε τὴν γέννησί τους.

Οἱ συζυγικοὶ καυγάδες ἔχουν τὴν ρίζα τους στὸ χασκτήρα τῶν συπύγων. Ἂν ἔχουν κ.. οἱ δυὸ καλὸ χαρακτήρα κι' εὐγενικοὺς τρόπους ἡ ἕνωσί τους μπορεῖ νὰ γίνη τραγουδιστὴ μὲ τὸν καιρό, ἀδιάφορο ἂν ἀπὸ τρελλὸ ἔρωτα ἡ συνοικέσιο. Γάμος μοιάζει μ' ἕνα γερὸ σχοινὶ ποὺ εἶναι πλεγμένο ἀπὸ ἄπειρες ἶνες. Ἡ ἀγάπη, τὸ ἐνδιαφέρον, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ στοργὴ τοῦ ἑνὸς γιὰ τὸν ἄλλο ὑφαίνουν

Ἡ κοπέλλα, στὰ ὁλόλευκα ντυμένη, μπαίνει στὴν καινούργια της ζωή.

μὲ τὸν καιρὸ ἕνα γερὸ σύνδεσμο. Ἡ συζυγικὴ ἀγάπη γεννιέται σιγά - σιγά, δὲν ξεφυτρώνει ξαφνικὰ σὰν τὸ μανιτάρι στὸ δάσος, ἀλλὰ εἶναι ἕνα φυτὸ ποὺ οἱ ρίζες του ποτίζονται καὶ μεγαλώνουν μέσα στὴν οἰκογενειακὴ ζωή.

Ἡ γυναίκα σέβεται τὸν ἄνδρα της γιὰ τὸν μόχθο του καὶ γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά του στὴν ζωή.

Ὁ ἄνδρας σέβεται τὴν γυναίκα του γιὰ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἱκανότητά της νὰ διευθύνη τὸ σπιτικό της. Ὁ ἄνδρας ἔχει καθῆκον νὰ περιβάλλη μὲ ἄπειρη στοργὴ τὴν γυναίκα ποὺ ἐκτίθεται σὲ τόσους πόνους καὶ κινδύνους γιὰ νὰ φέρη στὴν ζωὴ τὰ παιδιά του.

Μιὰ γυναίκα ἱκανοποιημένη ἀπ' τὴν συζυγική της ζωή, μιὰ γυναίκα ποὺ ἀγαπάει ἀληθινὰ τὸν ἄνδρα της ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ ἕνα ἐσωτερικὸ μυστικὸ φῶς.

Ὁ ἀρχαῖος ρήτορας Δημοσθένης ἔλεγε : «Ἔχομεν τὰς συζύγους μας διὰ τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου καὶ τὸ τεκνοποιεῖν». Ἔβαζε, δηλαδή, σὰν ὑπέρτατο προορισμὸ τῆς γυναίκας τὸ νὰ κάνη παιδιὰ καὶ νὰ φροντίζη τὸ σπιτικό της. Καὶ σήμερα ἀκόμα μ' ὅλο ποὺ ἡ γυναίκα ἀνακατεύεται περισσότερο στὴν δημοσία ζωή, δὲν παύει νὰ εἶναι ἴδιος ὁ σκοπός της.

Ἔχομε καθήκον νὰ παντρευτοῦμε. Νέοι καὶ νέες παντρεφθῆτε ὅσο εἶναι καιρός. Κι' ὅσο πολὺ κι' ἂν βαστάξουν οἱ ἀρραβῶνες σας προσπαθῆστε νὰ σεβασθῆτε τὸν ἑαυτό σας καὶ τὸν σύντροφό σας.

Κοπέλλες μου, ὁ γιατρὸς σᾶς συμβουλεύει νὰ σέβεστε ὅσο μπορεῖτε τὸν ἑαυτό σας. Δὲν φαντάζεστε σὲ τί κινδύνους μπορεῖ νὰ σᾶς ἐκθέση μιὰ μικρὴ ἀδυναμία σας.

Ἂν ὅμως ἕνας νέος σᾶς ἀγαπάη, πρέπει νὰ σᾶς σεβαστῆ. Ἂν ζητήση ἀπὸ σᾶς ὅ,τι μοιάζει μετὰ τὸ γάμο εἶχε δικαίωμα νὰ σᾶς ζητήση, πρέπει νὰ πιστέψετε πὼς μόνο τὸν ἑαυτό του ἀγαπάει κι' ὄχι ἐσᾶς. Ἐκτιμῶ ἀπολύτως τὸν νόμο τῶν Ἀγγλων ποὺ ὑποχρεώνει κάθε ἄνδρα ποὺ δὲν σ[illegible] στηκε μιὰ νέα κοπέλλα νὰ τὴν ἀποκ[illegible] στήση.

Ἡ γυναίκα ἀφοσιώνεται στὸν ἄνδρα [illegible] ὅλη τὴν ψυχή της, κι' ἡ ἀφοσίωσί της [illegible] δίνει ὁμορφιὰ καὶ λάμψι. Ὁ ἄνδρας φα[illegible] ται ἄσχημος, γιατὶ ὁ ἐγωϊσμός του [illegible] στερεῖ ἀπὸ κάθε ἀκτινοβολία.

Στὶς ἀρρώστειες τῶν παιδιῶν ἡ μ[illegible] παραστέκει στὸ κρεβάτι τῶν μικρῶν [illegible] κίνδυνο πολλὲς φορὲς νὰ προσβληθῆ κ[illegible] ἴδια ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἐπικίνδυνες ἀρ[illegible] στειες. Ὁ πατέρας φροντίζει, φυσικά, [illegible] τὰ παιδιά του, ἀλλὰ στέκεται πιὸ μακ[illegible]

Σεβασμὸς στὶς γυναῖκες, κύριοι! Σ[illegible] λες τὶς γυναῖκες ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κακές, [illegible] κι' ἂν ὑπάρχουν κακὲς γυναῖκες ἡ ἀνο[illegible] τῶν ἀνδρῶν τὶς ἔκανε ἔτσι.

Μόνο μὲ μιὰ καλὴ σύζυγο εἶμαστε [illegible] τυχισμένοι. Ἂν ἡ δική σας δὲν εἶναι [illegible] λὴ φταῖτε ἐσεῖς ποὺ δὲν καταφέρατε νὰ [illegible] νη. Ὅπως στρώση κανεὶς θὰ κοιμηθῆ [illegible] γάμος, εἶναι κάτι ποὺ ἀπὸ τὴν παιδι[illegible] λικία ὀνειρεύονται οἱ γυναῖκες. Τὸ λ[illegible] εἶναι πὼς αὐτό τους τὸ ὄνειρο, εἶναι [illegible] ὅλα τὰ ὄνειρα ὑπερβολικό : Ὁ πρίγκ[illegible] ὁ γαλάζιος καβαλλάρης, ὁ ὁμορφος [illegible] πλούσιος ἄνδρας ποὺ θὰ φτάση μιὰ [illegible] ἀπασχολεῖ τὴν σκέψι τῶν κοριτσιῶν.

Ἡ ζωὴ ὅμως δὲν εἶναι ὄνειρο, εἶναι [illegible] γματικότητα καὶ σκληρὴ πραγματικό[illegible] πολλὲς φορές.

Οἱ κοπέλλες βλέπουν τὰ ὄνειρά τους [illegible] γκρεμίζονται ἕνα ἕνα, κι' ὅσες δὲν τὰ [illegible] ταφέρουν νὰ προσγειωθοῦν ὑπάρχει κ[illegible] νος νὰ μὴ χορέψουν ποτὲ τὸ χορὸ τοῦ [illegible] σαῖα.

Λιγώτερα ὄνειρα κοπέλλες μου, ἡ [illegible] ἔχει τὴν δικιά της ὁμορφιά. Γιατὶ νὰ κ[illegible] φεύγωμε στὸν ψεύτικο κόσμο τῆς φ[illegible] σίας ;

Ὑπάρχουν κοπέλλες, ἀκόμα καὶ σ[illegible] ποὺ γυρεύουν τὴν σωτηρία στὸ γάμο. [illegible] τοῦν νὰ πιαστοῦν ἀπὸ ἕνα σύζυγο σὰν [illegible] νίδα σωτηρίας γιὰ νὰ βγοῦν ἀπ' τὴν [illegible] ρια τῆς ζωῆς τους κι' ἀπ' τὸν φόβο τοῦ [illegible] ροντοκορισμοῦ. Περιμένουν ὅλα ἀπὸ [illegible] ἄνθρωπο ποὺ δὲν εἶναι πάντα ὁ πλου[illegible] κι' ὁ δυνατὸς ποὺ θὰ σηκώση τόσα [illegible] Δὲν συνήθισαν ἀκόμα οἱ γυναῖκες νὰ [illegible] πουν τὸν γάμο σὰν μιὰ ὑπόθεσι ποὺ [illegible] οἱ δυὸ συνεταῖροι ἔχουν τὰ ἴδια δικα[illegible] τα καὶ τὶς ἴδιες ὑποχρεώσεις.

Κοπέλλες μου, μὴ γυρεύετε τὸν ἄ[illegible] ποὺ θὰ σᾶς ζήση. Ζητήστε τὸν ἄνδρα [illegible] θὰ ζήσετε μαζὶ του καὶ τότε θὰ βρῆτε [illegible] ἀληθινὴ εὐτυχία.

*

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙΑ

Γενικά, ὅσοι μᾶς προξενοῦν κακό, [illegible] ολογοῦνται λέγοντας ὅτι ἤθελαν τὸ [illegible] μας!

Γνώρισα γυναῖκες ἀπὸ κάθε χώρα, [illegible] γε ὁ Γάλλος ποιητὴς Σαμφόρ. Ἡ Ἰτ[illegible] δὲν πιστεύει στὸν ἔρωτά σας, παρὰ [illegible] σᾶς δῆ νὰ κάμνετε ἔγκλημα γιὰ τὸ χ[illegible] της. Ἡ Ἀγγλίδα ζητάει νὰ διατρ[illegible] μιὰ τρέλλα καὶ ἡ Γαλλίδα μιὰ... ἀνο[illegible]

*

Οἱ γέροι ἀρέσκονται νὰ δίνουν [illegible] συμβουλές, γιὰ νὰ παρηγοροῦνται πὼ[illegible] μποροῦν πιὰ νὰ δίνουν... τὸ κακὸ [illegible] δειγμα!

*

Ὁ ἔρως εἶναι μιὰ ἀνοησία, ποὺ [illegible] πράττεται ἀπὸ δύο ταυτοχρόνως.

*

Ὁ ἐγωϊσμὸς τῶν ἄλλων θὰ περιο[illegible] παρατήρητος, ἂν δὲν ὑπῆρχε ὁ δικός [illegible]

*

Ἡ ὡραία γυναίκα ἀρέσει στὰ μάτ[illegible] καλὴ γυναίκα ἀρέσει στὴν καρδιά. Ἡ [illegible] τὴ εἶναι ἕνα στολίδι· ἡ δεύτερη εἶναι [illegible] θησαυρός.

*

Ἡ τέχνη τοῦ ἀρέσκειν εἶναι ἡ [illegible] τοῦ ἀπατᾶν.

Κ

σκημο ἀπὸ ἕνα μπούστο λεκιασμένο ἀπ' τὸν ἱδρώτα κι' ἀπὸ τὴ δυνατὴ μυρωδιὰ τοῦ ἱδρώτα. Ὑπάρχουν στὰ καταστήματα καλλυντικὼν ἐξαίρετα προϊόντα γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τοῦ ὑπερβολικοῦ ἱδρώματος. Ἂν ὅμως θέλετε νὰ φτιάσετε μαγιὰ σας τὸ φάρμακο, ἰδοὺ δυὸ συνταγές:

Κολώνια	25 γραμμ.
Θειϊκὴ λευκάργιλλο	3 »
Ἐσᾶνς μέντας	3 »
Νερὸ	10 »

Εἰδικὰ γιὰ τὸ ἱδρῶμα τοῦ προσώπου, εἶναι ἡ ἀκόλουθη συνταγή:

Ἀπεσταγμένο νερὸ	1 λίτρα
Στύψι	50 γραμμ.
Ἀλοιφὴ	25 »

Νὰ βάζετε τὸ πρόσωπό σας κάθε βράδυ μ' αὐτὴν τὴ λοσιόν, ἀφοῦ πρῶτα ντεμακιγιαρισθῆτε.

Ἔκτος ἀπ' αὐτὸ ὠφελεῖ πολὺ τὸ πλύσιμο τοῦ προσώπου κάθε δυὸ ἡμέρες μὲ ζελὲ καμφρέ.

Κ Α Θ Α Ρ Ι Ο Τ Η Σ

Ἀκόμα καὶ ἡ γυναίκα ποὺ δὲν τῆς νιάζει νὰ εἶναι ὡραία ἢ νέα ἔχει ὑποχρέωσι νὰ εἶναι καθαρή. Τέλεια καθαρή. Τὰ καθημερινὰ πλυσίματα ἢ λουτρά, ἢ περιποίησι τῶν μαλλιῶν, τὸ ἄψογο δέρμα χωρὶς σπιθούρια, μαυράδια ἢ ὑπερβολικὸ χρυσάδι, κάταστρα δόντια, δροσερὴ ἀναπνοὴ — ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν μέρη τῆς ὀμορφιᾶς, ἀλλὰ τὴ βάσι τοῦ πολιτισμοῦ. Γιὰ τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ χωριστὰ ὅλ. στὰ σχετικὰ ἄρθρα.

Κ Α Θ Ρ Ε Φ Τ Ε Σ

Ὅταν μπαίνετε σ' ἕνα μεγάλο ἐμπορικὸ κατάστημα, ὅπου ὑπάρχουν μεγάλοι καθρέφτες καὶ κυτταχθῆτε μέσα καὶ δὲν ἀναγνωρίσετε ἀμέσως τὸν ἑαυτό σας, αὐτὸ σημαίνει πὼς οἱ καθρέφτες τοῦ σπιτιοῦ σας εἶναι ἢ κακοὶ ἢ κακὰ τοποθετημένοι. Κάθε γυναίκα πρέπει ν' ἀναγνωρίζη τὸν ἑαυτό της ἀπὸ τὴ φάτσα, ἀπὸ τὴ ράχη, ἀπ' τὸ προφίλ. Μόνον ἔτσι μπορεῖ νὰ χτενίζεται, νὰ μακιγιάρεται καὶ νὰ ντύνεται καλά.

Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχετε καθρέφτη τρίπτυχο, ὅσο μικρὸ καὶ νάναι. Ὅταν π. χ. χτενίζεστε, πρέπει νὰ μπορῆτε

Ε

μα σας εἶναι ἐλαστικό, ὄχι παχὺ καὶ ξαναζωντανεμένο, τότε θὰ μακιγιαρισθῆτε (ὅλ. ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ).

Πρέπει νὰ χρησιμοποιήσετε τὶς καλύτερες ποιότητες καλλυντικῶν. Γιατὶ ἐκεῖ ποὺ θὰ βρεθῆτε στὴν καταζεσταμένην αἴθουσα τῆς ἐσπερίδας καὶ θὰ πιῆτε σαμπάνια καὶ θὰ χορέψετε, τὸ πολὺ παχὺ μακιγιάζ θὰ κόψη, ἡ ἔκφρασί σας θὰ ἀλλοιωθῆ — κι' αὐτὸ τὸ φαινόμενο δὲν εἶναι σπάνιο στὶς ἐσπερίδες καὶ κυρίως ὕστερ' ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Ὥστε: πολὺ λεπτὸ στρῶμα κρέμας, καὶ πολὺ λεπτὸ στρῶμα πούδρας καὶ ροὺζ καὶ κυρίως ἀρίστης ποιότητος.

Πρέπει νὰ ξέρετε ἀπὸ πρὶν τὸ εἶδος τοῦ φωτισμοῦ, ποὺ θὰ ἔχη ἡ σάλα, γιὰ νὰ κανονίσετε τὸ εἶδος τοῦ μακιγιαρίσματός σας. Τὸ ἔμμεσο φῶς, ποὺ σήμερα τὸ χρησιμοποιοῦν σχεδὸν παντοῦ, σκληραίνει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου καὶ δυναμώνει τοὺς ἰσκιους του. Τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς ποὺ εἶναι πλούσιο σὲ χρῶμα βιολετί, σᾶς ὑποχρεώνει νὰ χρησιμοποιήτε στὸ μακιγιάρισμά σας τὰ τελευταῖα χρώματα τῆς ἴριδος: τὸ πορτοκαλί, τὸ κόκκινο. Τὸ κόκκινο, μὲ ἀπόχρωσι πορτοκαλιά, εἶναι τὸ πιὸ ἐπιτυχημένο χρῶμα γιὰ τὸ βράδυ. Οἱ γυναῖκες ποὺ ἔχουν λευκὸ δέρμα, χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸ βράδυ ἀσθὸς σκοῦρο.

Ἐπίσης γιὰ τὸ βράδυνό σας μακιγιάρισμα θὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας τὸ χρῶμα τοῦ φουστανιοῦ σας. Τὰ ζεστὰ καὶ σκοτεινὰ χρώματα: τὰ γαλάζια, τὰ βιολετιά, τὰ βαθειὰ κόκκινα ἀπαιτοῦν μακιγιάρισμα ζωηρόχρωμο — κι' ὄχι ἐλαφρὰ πράσινο ἢ ροζ. Τὸ μαῦρο φόρεμα σᾶς ἐπιτρέπει νὰ πτουδραρισθῆτε ὡχρά — ποὺ εἶναι τὸ χρῶμα τῶν... ρομαντικῶν. Ὅσες ἔχουν χρῶμα μελαμαρὶ νὰ φοροῦν ἄσπρο φόρεμα.

Μὴν ξεχνᾶτε ν' ἀποτριχόσετε τὰ μπράτσα σας γιὰ τὸ βράδυ. Καὶ μέσα στὴν τσάντα σας νὰ πάρετε λίγο ξηρὸ κοκκινάδι, πούδρα καὶ χαρτὶ γιὰ τὸ ντεμακιγιάρισμα. Θὰ σᾶς χρειαστῆ γιὰ νὰ ξαναδιορθώσετε τὸ πρόσωπό σας.

Πρὸ παντός, ὅσο καὶ νάχετε κουραστῆ καὶ νὰ θέλετε νὰ πᾶτε ἀμέσως σπίτι καὶ νὰ πέσετε, νὰ μὴν τὸ δείξετε. Νὰ κρατᾶτε ζωηρὸ τὸ πρόσωπό σας. Καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες δὲν εἶναι τόσο δύσκολο ! Νὰ βαστιέστε καλὰ ὡς τὸ πρωί. Νὰ μὴ ξεχνιέστε, πὼς εἶστε καὶ πρέπει νὰ μείνετε ὡραία!

Η

ΗΛΙΚΙΑ

Ὅλες οἱ ἡλικίες γιὰ τὴ γυναίκα ἔχουν τὴ χάρι τους, τὴν ἐλκυστικότητά τους. Ἡ γυναίκα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι νέα ἕως τὴ στιγμή, ποὺ θὰ ἐγκαταλείψη τὸν ἑαυτό της καὶ θὰ

Ἔχει καιρό. Χορεύει, κάνει ρυθμική, ὅ,τι δίνει στὸ σῶμα ἰσορροπία, χάρι καὶ ἄνεση.

Ἂν εἶναι πάρα πολὺ ὀδύνατη ἢ πάρα πολὺ παχειά, ἡ μητέρα της θὰ τὴν πάρῃ σ' ἕνα καλὸ γιατρὸ νὰ τῆς ἐπιμελη-θῆ τὴν καλὴ λειτουργία τῶν ἀδένων της, τὴν καλὴ κυκλο-φορία τοῦ αἱματός της, ποὺ ἔχουν οὐσιαστικὴ σημασία γιὰ τὴν μελλοντικὴ της ὀμορφιὰ καὶ γιὰ τὸ φούνταμα τῆς νιό-της της.

Δὲν θὰ ξενυχτᾶ, ὅσο πηγαίνει στὸ σχολεῖο, γιατὶ στὴν ἡλικία αὐτὴ ὁ πολὺς ὕπνος εἶναι ἀνάγκη.

Εἶναι πολὺ σύντομη αὐτὴ ἡ ἡλικία τῆς ἐφηβείας, ἀλλὰ πολὺ λεπτὴ καὶ πολὺ σημαντική.

Τέλος, θὰ μακιγιάρεται λιγάκι καὶ μόλις!

ΑΠΟ ΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΠΕΡΑ

Δὲν θ' ἀσχοληθοῦμε ξεχωριστὰ γι' αὐτὴν τὴν θαυμάσια ἡλικία. Γιατὶ ὅλο τὸ Λ ε ξ ι κ ὸ τ ῆ ς Ὁ μ ο ρ φ ι ᾶ ς εἶναι γραμμένο γιὰ τὶς γυναῖκες ἀπὸ τὰ εἴκοσι κ' ἀπάνω. Ἕνα μονάχα λέμε: νὰ γνωρίσουν τὸν ἑαυτό τους καλὰ καὶ νὰ τὸν περιποιοῦνται ἀκατάπαυστα, σύμφωνα μὲ τὴν ἀτομικό-τητά τους.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΑ

Τὸ νοῦ σας στὴν κ ο ύ ρ α σ ι (6λ λ.). Νὰ φροντίζετε τό-σο γιὰ τὴν ψυχική σας γαλήνη ὅσο καὶ γιὰ τὴν τύνασι τοῦ προσώπου σας. Καθόλου ν ε υ ρ ι κ ό τ η τ α (6λ. λ.). Ἀρ-κετὸ ὕ π ν ο (6λ. λ.). Χ α λ ά ρ ω σ ι (6λ. λ.). Ὀπτιμισμὸς καὶ ἐνθουσιασμός. Προσοχὴ στὴ δίαιτα τοῦ φαγητοῦ. Νὰ κάμετε κούρες ἀ π ο τ ο ξ ι ν ώ σ ε ω ς (6λ. λ.). Νὰ σκέ-πτεσθε σὰ νέα καὶ νὰ ζῆτε σὰ νέα. Νὰ φροντίζετε τὴ γραμ-μή σας (βλ. ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ). Εἶναι ὡραῖο πρᾶμα νὰ ἔχετε γοφοὺς γιαν-σαστε γιαγιά, ἀλλὰ καθόλου ὡραῖο νὰ ἔχετε γοφοὺς γιαν-γιάς ἢ λιγνάδες γιαγιάς. Ἂς λέη τὸ πιστοποιητικὸ τῆς γένησής σας πὼς ἐίσαστε σαράντα, πεῦῃ τὰ ἑξῆντα χρονῶν. Ἐσεῖς νὰ ρωτᾶτε μονάχα: «Τί ἡλικία ἔχουν τὰ νώ-τα μου»; Αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖο. Ἂν ἡ σιλουέτα σας εἶ-ναι κομψὴ κι' ἂν τὸ περπάτημά σας λιγερό, ἂν μέσα στὸ μισοσκόταδο μποροῦν νὰ σᾶς πάρουν γιὰ εἰκοσιπέντε χρο-νῶν, μὴ φοβᾶστε! Εἶστε νέα!

Γι' αὐτὸν τὸ λόγο νὰ κάμνετε κάθε μέρα, ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, γυμναστικὲς ἀσκήσεις. Ἀλλὰ ν' ἀποφεύγετε τὰ βίαια σπορ καὶ νὰ πρατιμᾶτε τὶς ἀσκήσεις ταχύτητας καὶ τὰ ταυσμματα. Καὶ νὰ μὴ φτάνετε ἔως τὴν κούρασι! Κάθε σωματικὴ ἄσκησι πρέπει νὰ σταματᾶ, ὅταν νιώθετε ὀχ. εὐ-χαρίστησι παρὰ δυσφορία.

ΑΠΟ ΤΑ...

Δὲ λέμε ἀπὸ ποιὸ χρόνο καὶ πέρα...

ἐνδείκνυται γιὰ κείνους ποὺ φοβοῦνται τὶς ἡλιακὲς ἀκτῖ-νες: τὶς κοκκινομάλλες, τὶς ξανθὲς καὶ τὰ παιδιά — γιὰ ὅλους ὅσων τὸ δέρμα κοκκινίζει δύνηρὰ καὶ δὲν μαυρίζει. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀλείφεστε στὴ σκιά, ν' ἀφίνετε τὸ ξύδι νὰ στεγνώσῃ ἐπάνω σας κ' ὕστερα νὰ ἐγκαίνετε στὸν ἥλιο. Κ' ὕστερα ἀπὸ τὸ ἡλιόλουτρο νὰ ξανασπηγαίνετε στὸν ἴσκιο καὶ νὰ τρίβεστε γιὰ δεύτερη φορὰ μὲ ξύδι.

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θ' ἀποχτήσετε ἕνα ἐξαίσιο μαύρι-σμα, χωρὶς δυσάρεστα καψίματα.

Ἂν τὸ κρασόξυδο σᾶς ἀηδιάζῃ, τότε νὰ χρησιμοποιή-σετε ξύδι ἀρωματικὸ (6λ. ΣΥΝΤΑΓΕΣ).

Νὰ μιὰ λοσιὸν γιὰ μαύρισμα, ἄχρωμη, ποὺ σᾶς βοηθεῖ νὰ μαυρίσετε γρήγορα:

Τριανταφυλλόνερο .... 990 γραμμ.
Βορικὸ ὀξὺ σὲ σκόνη ..... 1 »
Ἀποθειῶν σόδα ..... 10 »

Τί ν' ἀ π ο φ ε ύ γ ε τ ε. Νὰ μὴν κάνετε φριξίον κολά-νιας πρὶν ἐκτεθῆτε στὸν ἥλιο. Οἱ περισσότερες κολώνιες περέχουν μελισσοσόδαινο, ποὺ καθιστᾶ τὸ σῶμα πολὺ εὐ-αίσθητο στὸν ἥλιο.

Π ρ ο φ υ λ ά ξ ε ι ς ὠ φ ε λ ί μ ε ς. 1) Ἡ μύτη καὶ οἱ ὦ-μοι εἶναι τὰ πιὸ εὐαίσθητα μέρη τοῦ σώματος στὶς ἡλιακὲς ἀκτῖνες.

2) Νὰ μὴ φορᾶτε μαύρα γυαλιά, γιατὶ ἐμποδίζουν τὸν κύκλο τῶν ματιῶν σας νὰ μαυρίσῃ.

3) Ἂν συνηθίζετε ν' ἀποτριχώνετε τὰ φρύδια σας, νὰ τὸ κάνετε πρὶν ἀρχῆστε τὰ ἡλιόλουτρα. Γιατί, ὕστερ' ἀπὸ τὰ ἡλιόλουτρα, τὸ μάδημα τῶν φρυδιῶν θ' ἀφήσῃ μιὰν ἀ-σπρη γραμμή.

4) Ὅταν ἀποχτήσετε τὸ κανονικό σας μαύρισμα, νὰ μὴ μένετε στὸν ἥλιο, ἔστω καὶ κινούμενη, πάρα πολύ, καὶ πο-τές, ὅταν ἡ θερμοκρασία ἔχει ξεπεράσει τοὺς 40 βαθμούς.

5) Νὰ μὴν ἐκτίθεστε στὸν ἥλιο πρὶν περάσῃ τοὐλάχιστο μιὰ ὥρα μετὰ τὸ γεύμα ἢ τὸ γεύμα σας.

6) Προστατεύετε τὸ κεφάλι καὶ τὰ μάτια. Ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἡλιόλουτρό σας, γιὰ νὰ ξανάρθετε στὴ φυσιολογική σας ἰσορροπία, νὰ παίρνετ' ἕνα μπάνιο στὴ θάλασσα ἢ στὸ πο-τάμι καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ποτάμι ἢ θάλασσα, τότε νὰ κά-νετε ἕνα ντούς ἑνὸς λεπτοῦ.

7) Ὁ ἥλιος τρέφει τὸ σῶμα. Μὴν τρῶτε λοιπὸν πολύ.

8) Ὁ ἥλιος κουράζει. Γι' αὐτὸ νὰ κυττάτε πρῶτα τὴ θερμοκρασία σας. Καὶ ἂν ἔχετε λίγο πυρετό, δὲν θὰ κά-νετε ἡλιόλουτρο.

9) Ἂν δὲν ἀγαπᾶτε τὰ ἡλιόλουτρα, ἂν σᾶς κόβουν τὴν ὄρεξι, ἂν σᾶς κάνουν νευρική, σταματήστε τα.

ΗΛΙΟΚΑΜΑ

Παρ' ὅλες τὶς προφυλάξεις σας, συχνὰ δὲν μπορεῖτε ν' ἀποφύγετε τὰ ἡλιοκάματα. Τί θὰ κάνετε στὴν περίπτωσι αὐτήν: Θὰ κάνετε ὅ,τι καὶ ἂν εἴχατε κατὶ μὲ τὴ φωτιά. Θὰ

πῆ: «γέρασα» — ἢ ὅταν πολεύῃ ἐναντίον τῶν χρόνων της βίαια καὶ ἀπεγνωσμένα.

Ἂν περιποιοῦνται τὸν ἑαυτό τους κι' ἂν διατηροῦν τὴν ὀ-ρεξι τῆς ζωῆς, κερδίζουν οἱ ἡλικιωμένες γυναῖκες τοὐλάχι-στον εἴκοσι χρόνια. Σ' τὴν ἐποχὴ τοῦ ρωμαντισμοῦ θεωροῦ-σαν γιὰ νέες τὰ κορίτσια τῶν εἴκοσι χρόνων τὸ πολύ· καὶ τὶς γυναῖκες τῶν 25—30 τὶς θεωροῦσαν «ὡρίμες κυρίες». Σήμερα στὰ 25 τοῦς χρόνια οἱ γυναῖκες βρίσκονται στὴν ἀκμὴ τῆς νεότητός τους καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τους — κι' ἐ-χουν ἄλλες πέντε μπροστά τους πενταετίες, ὅσο νὰ σκε-φτοῦν πὼς δὲν εἶναι πλέον νέες.

Εἶπα: νὰ περιποιῆσθε τὸν ἑαυτό σας. Κάθε ἡλικία ἔ-χει τὶς δικές της περιποιήσεις ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἐπι-βάλλονται σὲ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς γυναῖκες.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Μιὰ ἐξυπνη μητέρα θὰ συνηθίσῃ ἀπὸ μικρὸ τὸ κοριτσά-κι της: νὰ πλένεται καθημεριανὰ· νὰ δουρτιζῇ τὰ δόντια του ὕστερα ἀπὸ κάθε γεῦμα· νὰ δουρτιζῇ τὰ μαλλιά του πρωί—βράδυ· ν' ἀναπνέῃ καλὰ· καὶ νὰ μὴν ξύνῃ τὸ πρό-σωπό του μὲ τ' ἀκάθαρτα χέρια του.

ΑΠΟ ΔΩΔΕΚΑ ΧΡΟΝΩΝ

Ἀπὸ δώδεκα χρονῶν καὶ πέρα τὸ κοριτσάκι πρέπει: α) Κάθε φορὰ ποὺ πλένει τὰ χέρια, νὰ σπρώχνῃ πρὸς τὴ βάσι τῶν νυχιῶν τὸ λεπτὸ δέρμα ποὺ τὰ σκεπάζει. β) Νὰ περι-ποιῆται τὰ δόντια του κι, ἂν ἕνα ἢ περισσότερα δὲν εἶναι ἴσια φυτρωμένα, νὰ πηγαίνῃ στὸ γιατρὸ νὰ τὰ διορθώσῃ. γ) Νὰ χρησιμοποιῇ μιὰ καλὴ κρέμα τοῦ προσώπου γιὰ νὰ προλαβαίνῃ τὰ σκασίματα τῶν χειλιῶνα, τὰ μαυρίσματα τοῦ ἡλίου. δ) Νὰ κάνῃ γυμναστικὲς ἀσκήσεις γιὰ νὰ διορ-θώνῃ τὰ ἐλαττώματα τοῦ κορμιοῦ της καὶ γιὰ νὰ διατηρῇ-σῃ γιὰ πάντα τὴν κομψότητά του. Γιατὶ μονάχα τὸ μυϊκὸ σύστημα ποὺ ἀποχτιέται πρὶν ἀπὸ τὰ εἴκοσι χρόνια εἶναι σταθερὸ καὶ γερό.

Κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ μάθῃ νὰ χτενίζεται καλὰ καὶ νὰ ἔχῃ ἐμφάνισι κομψή — χωρὶς νὰ ξεχνᾶ πὼς εἶναι ἀκόμα παιδί.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΚΑΕΦΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΑ

Εἶναι πιὰ δεσποινίς, Κ' εἶναι χαριτωμένη, γιατὶ ἔμαθε ἀπὸ τὰ μικρά της τὰ χρόνια νὰ τηρῇ τοὺς κανόνες τῆς κα-θαριότητας καὶ τῆς ὑγείας. Ἀποφεύγει σάν πανούκλα τὰ φ ρ υ δ ὰ π ε ρ μ α ν α ν τ (6λ. λ.), περιποιέται τὰ μ α λ λ ι ά τ ης (6λ. λ.) ποὺ εἶναι ὁ ὡραιότερος στολισμὸς της. Κά-νει μ α ν ι κ ι ο ὺ ρ (6λ. λ.) δικό της. Φροντίζει τὸ χρῶμα τοῦ π ρ ο σώπου καὶ τὸ δ ὲ ρ μ α (6λ. λ.). Κάνει σ π ο ρ (6λ. λ.) – Κ' εἶναι ἀρκετὰ φρόνιμη, ὥστε μὴ πιῇ οἰνοπνευματώδη. Γιατὶ νὰ τὰ συνηθίσῃ ἀπὸ τώρα;

ΙΔΡΩΜΑ

Μιὰ ἀπὸ τὶς οὐσιαστικὲς φροντίδες καθαριότητος τῆς νεάνικος εἶναι νὰ μὴν ἱδρώνῃ πολύ. Τίποτε δὲν εἶναι τόσο

ΘΡΕΨΙ (Βλ. ΤΡΟΦΗ)

ΘΛΛΑΣΣΑ (Βλ. ΔΙΑΚΟΠΕΣ)

χρησιμοποιήσετε πομάδα. Γιατὶ τὰ καψίματα τῆς φωτιᾶς καὶ τοῦ ἡλίου ἀπαιτοῦν ἄλειμμα μὲ λιπαρὲς οὐσίες.

Ὅταν σᾶς πιάσῃ ὁ ζωηρὸς πόνος, τότε θὰ χρησιμο-ποιήσετε λανολίνη. Νὰ βάζετε μπόλικη στὸ καμένο μέρος καὶ νὰ τὸ τρίψετε καλά, ὥστε τὸ δέρμα ν' ἀπορροφήσῃ τὴ λανολίνη. Ἡ λανολίνη ἔχει καὶ τοῦτο τὸ καλό: δροσίζει.

Ἂν θέλετε νὰ μὴ ξεφλουδιστῆ ἡ ἐπιδερμίδα σας, θὰ συ-νεχίσετε ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες τὶς ἐντριβὲς μὲ λανολίνη κάθε τρεῖς ἢ τέσσερις ὧρες. Μὴ βαρεθῆτε, γιατὶ τὸ ξεφλούδισμα τῆς ἐπιδερμίδας εἶναι πολὺ ἀσκημο.

Ἕνας ἄλλος τρόπος θεραπείας γιὰ τὰ ἡλιοκάματα εἶναι ἡ καὶ τοῦτος: νὰ χτυπήσετε ἀσπραδι αὐγοῦ καὶ ν' ἀλείψετε τὸ καμένο μέρος. Νὰ τὸ ἀφήσετε δυὸ-τρεῖς ὧρες κι' ὕστερα νὰ πλυθῆτε καλά.

Ἂν κάνετε θαλάσσια λουτρά, δὲ σᾶς χρειάζεται ἡ προ-φύλαξι ποὺ θὰ σᾶς πῶ· ἂν ὅμως κάνετε μπάνιο στὸ σπίτι, ἐνῶ ἔχετε ἡλιοκαμα, τότε πρὶν μπῆτε στὸ νερό, θ' ἀλείψε-στε μὲ λανολίνη ἢ ἀμυγδαλόλαδο. Αὐτὲς οἱ δυὸ οὐσίες μπ-ποδίζουν τὸ νερὸ νὰ ἐρεθίσῃ τὸ καμένο μέρος.

Νὰ καὶ μιὰ ἄλλη συνταγή πολὺ πολλά. Βάζετε μέσα σὲ 200 γραμμ. ἀμυγδαλόλαδο 20—30 γραμμ. πετρέλαιο κρί-νον. Γ' ἀφίνετε καμμιὰ δεκαπενταριὰ μέρες στὸν ἥλιο κ' ὕ-στερα ἀλείφετε τὸ καμένο μέρος.

Ἂν τὸ ἡλιόκαμα σᾶς ἔφερε πυρετό, τυλίξετε τὰ πόδια σας μὲ πολὺ ζεστὲς κομπρέσσες ἀπὸ ξυδόνερο καὶ πιῆτε ἀφέψημα κουφοξυλιᾶς ἢ φασκομηλιᾶς.

ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 23)

νὰ εἶμαι ὑπερήφανη γιὰ σένα!

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Τί κακοήθεια! Ἐλπίζω νὰ μὴν πίστεψες τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά!

ΕΚΕΙΝΗ. — Μὴν ἀρνιέσαι, Φιλίπ... Δὲν ξέρω τὶ εἶναι Μαργκερὶτ ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Τάκουσα καὶ ἀπὸ ἄλλους καλοθελητές. Ἐξ ἄλλου, τὸ καταλαβαίνω κι' ἀπὸ τὴ στάσι σου. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γύρισες εἶσαι διαρκῶς ἀφηρημένος καὶ περιμένεις μ' ἀνησυχία τὸ ταχυδρομεῖο... Κάνεις σὰν μαθητής, Φιλίπ... Δὲν μπορεῖς νὰ κρυφτῆς... Ὄχι, μὴν τ' ἀρνιέσαι... Ἀντιθέτως, πές μου τα ὅλα... Θὰ μοῦ κάμουν λιγώτερο κακό.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Λοιπόν, ναί, εἶναι ἀλήθεια... Στὴ Στοκχόλμη εἶχα μιὰ ἐφήμερη περιπέτεια. Τί νὰ κάνω; Ἦταν πολὺ ὁμορφη...

ΕΚΕΙΝΗ. — Πῶς τὴν λένε;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Τί τὸ θέλεις τ' ὄνομά της; Δὲν τὴν ξέρεις.

ΕΚΕΙΝΗ. — Θέλω νὰ τὰ μάθω ὅλα, καὶ, πρῶτα-πρῶτα, τ' ὄνομά της... Ἐπιμένω, Φιλίπ.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Καλά. Τὴν λένε Ντολορές... Ντολορὲς Γκάρτσια... Οἱ φίλοι της τὴν φώναζαν Λόλα.

ΕΚΕΙΝΗ (Μ' ἕνα ἀναστεναγμό). — Ὡραῖο ὄνομα... Λόλα, τὴ φώναζες;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ναί... Ὄχι... Δὲν θυμᾶμαι πιά.

ΕΚΕΙΝΗ. — Πῶς; Δὲ θυμᾶσαι;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Μὰ ὄχι. Εἰλικρινά, δὲ θυμᾶμαι πιά. Ἦταν μιὰ περιπέτεια χωρὶς σημασία... Δὲν ἔπαψα νὰ σ' ἀγαπῶ ποτέ, Ντανιέλ.

ΕΚΕΙΝΗ. — Μὴν τὸ λὲς αὐτό... Κι' ἐκείνη; Δὲν τὴν ἀγάπησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ — Ναί, ἴσως, μιὰ στιγμή, μὰ ὄχι ὅπως ἀγαπῶ ἐσένα. Ἐκείνη ἦταν ἕνα ὄνειρο, μὰ ἐσὺ εἶσαι ἡ ζωή μου.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Δὲν σκέφθηκες ποτὲ ὅτι πιθανὸν νὰ ἤθελα κι' ἐγὼ νὰ ἤμουν ἕνα ὄνειρο;... Εἶχα πιστέψει, Φιλίπ, ὅτι ἤμουν τὸ πάν γιὰ σένα, ὅπως εἶσαι ἐσὺ γιὰ μένα.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Μὰ μπορεῖς νὰ γίνῃς ὄνειρο, ἀγάπη μου... Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σένα... Βλέπεις, τὸ φταίξιμό μας, Ντανιέλ, — γιατὶ φταῖμε καὶ οἱ δυὸ — ἦταν ὅτι ἀφήσαμε τὴν ἀγάπη μας νὰ μεταβληθῆ σὲ συνήθεια. Νὰ εἶσαι εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτό σου. Τώρα καὶ δυὸ χρόνια προσπαθεῖς νὰ μοῦ ἀρέσῃς ὅπως ἄλλοτε; Ὄχι, τὸ ξέρεις καλά. Ὑπῆρχε μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἤμουν περήφανος γιὰ σένα. Ὅταν σ' ἔβλεπα ἀνάμεσα σ' ἄλλες γυναῖκες σκεπτόμουν, μὲ ἱκανοποίησι: «Ἡ δική μου εἶναι καλύτερη...». Τελευταῖο ὅμως χτενίζεσαι πολὺ ἄσχημα.

ΕΚΕΙΝΗ. — Ἀπὸ οἰκονομία, Φιλίπ... Στοιχίζει πολὺ ὁ κουρέας... Λοιπόν, ἔκοψα τὰ μαλλιά μου κοντά. Δὲν μ' ἀρέσουν καὶ μένα. Ξέρω πῶς δὲν μοῦ πᾶνε. Μὰ ἤθελα νὰ σοῦ κάνω οἰκονομία. Ὁ ἴδιος μοῦ λὲς ὅτι τὰ εἰσοδήματά μας εἶναι περιωρισμένα... Πρέπει νὰ κάνουμε ροῦχα γιὰ τὰ παιδιά... Μεγαλώνουν διαρκῶς.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ἴσως, μὰ μιὰ γυναίκα ποὺ ἀγαπάει κάνει θαύματα.

ΕΚΕΙΝΗ. — Τί θαύματα;... Δὲν πιστεύω νὰ θέλῃς νὰ ἀπατάῃ τὸν ἄντρα της γιὰ νὰ προμηθεύεται τὰ μέσα ποὺ θὰ τὴν κάνουν ὁμορφη;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Βέβαια ὄχι, μὰ ἤθελα νὰ καταλάβαινε ὅτι ἡ εὐτυχία πρέπει νὰ ξαναχτίζεται κάθε μέρα.. Θέλεις, Ντανιέλ, νὰ ξαναχτίσουμε τὴ δική μας; Ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος.. Αὐτὸ ποὺ συνέβη ἦταν μιὰ τρέλλα. Ξέχασέ την. Ἡ μᾶλλον ὄχι: νὰ μὴν τὴν ξεχάσουμε. Ἂς μᾶς χρησιμεύσῃ γιὰ μάθημα.

ΕΚΕΙΝΗ. — Δὲν μπορῶ νὰ τὸ σκέπτωμαι χωρὶς νὰ κλάψω...

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Τὰ κλάματα δὲν ὠφελοῦν σὲ τίποτα. Ἀντίθετα χαλάει τὸ δέρμα. Ὄχι, ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ, εἶναι νὰ μὴν ξανακάνω μακρινὰ ταξίδια. Δυὸ χρόνια τώρα μὲ παρακαλεῖς νὰ πᾶμε στὴν Κυανῆ Ἀκτή. Θέλεις νὰ πᾶμε φέτος; Νὰ κάνουμε ἕνα δεύτερο μῆνα τοῦ μέλιτος;

ΕΚΕΙΝΗ. — Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ ἀπαντήσω τώρα, Φιλίπ... Εἶμαι πολὺ ταραγμένη... καὶ πληγωμένη.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Δὲν μοῦ χρειάζεται ἡ ἀπάντησί σου. Ξέρω τί θὰ εἶναι... Θὰ εἶμαστε εὐτυχισμένοι, Ντανιέλ, πιὸ εὐτυχισμένοι ἀπὸ πρῶτα...

ΕΚΕΙΝΗ. — (Ἀρκεῖται νὰ τὸν κυττάξῃ μὲ τρυφερότητα. Ἔχει συγχωρήσει).

★

Ἡ καταιγίδα πέρασε. Ἡ συζυγικὴ εὐτυχία τοῦ ζεύγους μας δὲν καταστράφηκε. Ἐπὶ μερικοὺς μῆνες τὸ φάντασμα τῆς Ντολορὲς θὰ δηλητηριάζῃ κάπου-κάπου τὴ ζωὴ τῆς Ντανιὲλ, μὰ κι' αὐτὸ θὰ περάσῃ. Πρῶτος ὁ Φιλὶπ θὰ ξεχάσῃ τὴν ὁμορφη Λολίτα, κι' ἔτσι ἔπειτα ἀπὸ δέκα χρόνια μποροῦμε νὰ παραστοῦμε στὴν ἀκόλουθη σκηνή:

★

ΕΚΕΙΝΗ. — Φιλίπ, παρετήρησες χθὲς τὸ βράδυ στοὺς διαδρόμους τοῦ θεάτρου κατὰ τὸ διάλειμμα, τὴ γυναίκα ποὺ ἦταν μαζὶ μὲ τὴν Μαργκερὶτ καὶ τὴ Σούζυ;

— ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ὄχι, γιατί;

ΕΚΕΙΝΗ. — Δὲν τὴν ἀνεγνώρισες;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ὄχι... Τὴν ξέρω μήπως;

ΕΚΕΙΝΗ. — Ὦ! Φιλίπ... Εἶναι μιὰ γυναίκα ποὺ ἀγάπησες πολύ.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Μὰ ὑπάρχει ἄλλη γυναίκα ἔξω ἀπὸ σένα ποὺ ν' ἀγάπησα πολύ;

ΕΚΕΙΝΗ. — Τὶ ἀχάριστος ποὺ εἶσαι, Φιλίπ... Καὶ τὴν Ντολορές;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ποιὰ Ντολορές;

ΕΚΕΙΝΗ. — Ποιὰ Ντολορές;... Ξέχασες τὴν κυρία Γκάρτσια... τὴν Ντολορές... τὴν Λόλα.... τὴν Λολίτα...

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ἀ! ναί!... Ὄχι, εἰλικρινά, δὲν τὴν ἀνεγνώρισα. Μὰ ἐσὺ πῶς ἤξερες ὅτι ἦταν ἐκείνη; Δὲν τὴν εἶχες δῆ ποτέ.

ΕΚΕΙΝΗ. — Πῶς, τὴν εἶχα συναντήσει στῆς Μαργκερὶτ, λίγους μῆνες μετὰ τὸ ταξίδι σου στὴ Σουηδία.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Τί σκληρὸ γιὰ σένα!

ΕΚΕΙΝΗ. — Μπά! Μπροστὰ στοὺς ἄλλους συγκρατήθηκα. Μὰ τὰ κανόνισα ἔτσι γιὰ νὰ φύγω μαζὶ μὲ τὴν κ. Γκάρτσια. Ἐπειδὴ μάλιστα ἔβρεχε, τὴν πῆγα μὲ ταξὶ ὡς τὸ ξενοδοχεῖο της. Καὶ στὸ δρόμο τῆς εἶπα τί σκέπτομαι γιὰ τὶς γυναῖκες ποὺ καταστρέφουν τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Δὲ μοῦ μίλησες ποτὲ γι' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο.

ΕΚΕΙΝΗ. — Δὲν εἶχα καμμιὰ διάθεσι νὰ ξαναφέρω στὴ μνήμη σου αὐτὴ τὴν ὁμορφη γυναίκα, γιατὶ εἶναι π ο λ ὺ ὁμόρφη.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ἡ Ντολορὲς θύμωσε;

ΕΚΕΙΝΗ. — Καθόλου. Μοῦ ἔγραψε ἕνα σωρὸ γράμματα... Γινήκαμε πολὺ καλὲς φίλες... κι' αὔριο τὴν προσκάλεσα νἄρθῃ νὰ φάῃ. Εἶναι περαστικὴ ἀπὸ τὸ Παρίσι...

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
Z ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
A ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ECOLE PIGIER Superieure
N ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ INTERNATIONAL
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ DAIDOU FILS
Μαθήματα ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
INSTITUT DE COUPE MODE DE PARIS
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ 3
Τηλέφωνον 33248

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ἀ, ὄχι, Ντανιέλ! [illegible] θέλω νὰ τὴν ξαναϊδῶ... Θ[illegible] στὸ ἑστιατόριο.

ΕΚΕΙΝΗ. — Γιατὶ θέλ[illegible] φύγης; Τί φοβᾶσαι;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ὦ! [illegible] εὐχαρίστησι βρίσκεις νὰ [illegible] μιὰ γυναίκα ποὺ σ' ἔκανε ἄλλοτε νὰ ὑποφέρῃς;

ΕΚΕΙΝΗ. — Τὴν εὐχαρίστησι [illegible] νοιώθει κανεὶς ὅταν ἔπειτα ἀπὸ ἕνα κακὸ ταξίδι, ξαναπατάει τὸ πόδι του στὴ ξηρά... Ἐξ ἄλλου βρίσκω τὴ φίλη σου πολὺ συμπαθητική... Ἀναγνωρίζω πῶς εἶχες γοῦστο... Κι' ὅμως, μὲ προτίμησες... Αὐτὸ μοῦ προξενεῖ εὐχαρίστησι.

ΕΚΕΙΝΟΣ. (Τὴν ἀγκαλιάζει καὶ τῆς δίνει ἕνα τρυφερὸ φιλί).

★

Αὐτὸς εἶναι ὁ θρίαμβος τοῦ γάμου.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

Μπλούζα πουλόβερ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 48)

ριστερὴ πλευρὰ, τὸ ἄλλο θὰ τὸ κλείσετε ἀντίθετα, γιὰ νὰ δημιουργήσετε δεξὶ καὶ ἀριστερὸ μανίκι.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε ὅλα τὰ κομμάτια. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς καὶ τοὺς ὤμους. Ντεκολτέ. Πάρτε τὶς ψιλὲς βελόνες καὶ σηκώσετε 1 π. σὲ κάθε πόντο ἐμπρὸς καὶ πίσω, βάλτε ἀπὸ 32 π. σὲ κάθε πλάϊ. Τώρα βάλτε 4 βελόνες τοῦ ἴδιου πάχους, δηλαδὴ μιὰ ἐμπρός, μιὰ στὸ ἕνα πλάϊ, μιὰ πίσω καὶ μιὰ στὸ ἄλλο πλάϊ γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ πλέξετε τὸ ντεκολτέ σας γύρω - γύρω. Τὸ ντεκολτὲ ἔχει τέσσερες γωνίες 2 ἐμπρὸς καὶ 2 πίσω τὶς ὁποῖες θὰ σχηματίσετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερο γῦρο, θὰ πέρνετε τὸν τελευταῖο πόντο τῆς μιᾶς βελόνας, μὲ τὸν δεύτερο τῆς ἄλλης καὶ θὰ τοὺς πλέκετε μαζύ, ἀφίνοντας τὸν πρῶτο ἀπὸ τὴν δεύτερη βελόνα ἄπλεκτον, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ πλέξετε τελευταῖο καὶ δεύτερο μαζύ, περνᾶτε τὸν ἄπλεκτο ἀπὸ πάνω, χωρὶς νὰ τὸν πλέξετε. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπαναλάβετε 7 φορές. Τώρα θὰ ἐξακολουθήσετε τὸ πλέξιμό σας γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸ ἄλλο μισό, ποὺ θὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὸ μέσα μέρος τοῦ ντεκολτέ. Τώρα θὰ κάνετε τελεῖως τὸ ἀντίθετο ἀντὶ νὰ ἀφαιρῆτε θὰ προσθέτετε σὲ κάθε ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς βελόνας 1 π. πλέκοντας τὸν τελευταῖο 2φορές. Ἐκεῖνον δὲ ποὺ ἕως τώρα δὲν πλέκατε θὰ τὸν πλέξετε ἁπλὸ καὶ ὕστερα πάλι τὸν πρῶτο θὰ τὸν πλέξετε 2 φορές. Αὐτὸ θὰ γίνεται σὲ κάθε δεύτερο γῦρο. Θὰ τὸ ἐπαναλάβετε 7 φορές, ὅπως καὶ γιὰ τὸ ἐμπρός. Ὅταν τελειώσετε, κλεῖστε τοὺς πόντους σας καὶ ράψετέ τους ἀπὸ τὴν ἀνάποδι μὲ τὸ ἴδιο μαλλὶ καὶ ἴδιο χρῶμα. Τώρα ράψετε τὶς ραφὲς τοῦ μανικιοῦ σας καὶ τρυπώσετέ τα στὶς μασχάλες προσέχοντας νὰ ἔρχονται οἱ ρίγες τοῦ μανικιοῦ μὲ τὶς ρίγες τοῦ ἐμπρὸς καὶ τοῦ πίσω. Ὅταν τρυπώσετε, ράψετέ τα.

★

Διαμαντάκια

Ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ μᾶς εὐχαριστοῦν εἶναι παράλογα.

★

Μερικοὶ ἄνθρωποι εἶναι τόσο γελοῖ[illegible] μὲ τὸν ἑαυτό τους, ὥστε ὅταν εἶναι ἐρ[illegible]υμένοι βρίσκουν τὸν τρόπο νὰ ἀσχολοῦνται περισσότερο μὲ τὸ πάθος τους παρὰ μὲ τὸ ἀντικείμενο τοῦ ἔρωτός τους.

★

Δὲν ὑπάρχει προσβολὴ ποὺ νὰ μὴ συγχωρῆ κανένας — ὅταν ἐκδικηθῆ.

★

Οἱ πιὸ πολλὲς γυναῖκες προτιμοῦν νὰ κακολογῆται ἡ ἀρετή τους παρὰ ἡ καλλονή τους.

★

Ἡ κοκεταρία εἶναι ἡ καταστροφὴ τῆς γυναίκας. Σπάνια παρόμοιες γυναῖκες ἐνέπνευσαν μεγάλους ἔρωτες. Γιατὶ [illegible] λίγοι ἄνδρες θέλουν νὰ ἐξαπα[illegible]

★

Ἡ εὐτυχία εἶναι μιὰ μπα[illegible] τὴν ὁποία κυνηγοῦμε ὅσο τρέχει. Καὶ ὅταν [illegible]ματήσῃ... τὴν κλωτσοῦ[illegible]

Νὰ ἐπιμένετε στὶς ἀσκήσεις, ἀλλὰ τὶς ὀλιγώτερο κοπιαστικές. Καὶ νὰ ξεκουράζεστε προτήτερα, ἂν πρόκειται νὰ κάνετε κατόπι κάμμια δουλειὰ ποὺ χρειάζεται δύναμι. Καὶ νὰ μὴ σκέπτεστε καθόλου τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας σας.

Τρία πράγματα θὰ ἔχετε γιὰ οὐσιώδη: τὸ βάδισμά σας, τὶς κινήσεις σας καὶ τὴν ἔκφρασί σας.

Α. ΒΑΔΙΣΜΑ. Νὰ διατηρῆτε τὴν ὑγεία τῶν ποδιῶν σας. Νὰ φορῆτε παπούτσια ταιριαστὰ, νὰ περιποιῆστε τὶς γάμπες σας, ὥστε νὰ μὴν ἀποχτήσετε κ ι ρ σ ο ὺ ς (βλ. λ.) κι' ὅ,τι ἄλλο τὶς κάνει βαρειές. Ἕνα νεανικὸ περπάτημα δίνει 50 % νιάτα στὴν ἡλικιωμένη γυναίκα.

Μιὰ μεγάλη ἠθοποιός, μόλις τρίαντα χρονῶν, ἔπαιζε ἀμακιγιάριστη τὸ ρόλο μιᾶς γριᾶς. Ὅλοι ἀποροῦσαν πῶς τὰ κατόφερνε τόσο καλά. Καὶ τοὺς ἔδειξε πῶς εἶχε βάλει κάτω ἀπὸ τὰ παπούτσια της πολὺ χοντρὲς σόλες ἀπὸ μολύβι. Ἔτσι ἐβάρυνε πολὺ τὸ περπάτημά της κι' ἔγινε ἀρρα. (Βλ. ΠΟΔΙΑ, ΓΑΜΠΕΣ, ΒΑΔΙΣΜΑ).

Β. ΚΙΝΗΣΕΙΣ. Οἱ ἡλικιωμένες ἔχουν κινήσεις καὶ χειρονομίες περισσοτερες, ἀργὲς καὶ βαρειές. Αὐτὲς οἱ κινήσεις εἶναι πολὺ σοβαρότερες γιὰ τὴ μεγάλη ἡλικία ἀπὸ ὅσο εἶναι δέκα ρυτίδες. Νὰ ἐγαίνετε περιπατο στὸ ὑπαίθρο, στὸν καθαρὸ ἀέρα. Ἂν εἴστε συνηθισμένη σὲ κάποιο σπόρ, νὰ τὸ συνεχίζετε, χωρὶς ὅμως νὰ κουράζεστε. Καὶ νὰ παίζετε μὲ τὰ ἐγγονάκια σας: αὐτὰ τὰ παιχνίδια θὰ σᾶς ξανανιώσουν ψυχικὰ καὶ σωματικά.

Γ. ΕΚΦΡΑΣΙ. Σοβαρὸ πολὺ γιὰ τὶς ἡλικιωμένες εἶναι τὸ πεσμένο στόμα, τὰ σβυσμένα μάτια. Πρέπει νὰ διατηρῆσουν πρόσωπο ζωντανὸ καὶ γελαστό. Αὐτὸ θὰ τὸ κατορθώσουν μὲ δυὸ τρόπους. Πρώτος: νὰ μὴ χάσετε τὴν ἐλπίδα μέσα σας καὶ τὴν αἰσιοδοξία: τὴ δύναμι τοῦ ζεῖν. Ποτὲ νὰ μὴ λέτε: «πάει, ξώρλησα»! Νὰ βαστᾶτε τὴν καρδιά σας νεανική, γενναιόψυχη, ζεστὴ καί... πεταχτή.

Ἀλλὰ θὰ κάμετε καὶ κοῦρα γιὰ νὰ δυναμώνετε τοὺς μῦς τοῦ προσώπου (Βλ. ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ).

ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ὁ ἥλιος εἶναι ὁ καλύτερος φίλος, ἀλλ' ὄχι γιὰ ὅλους. Πρέπει νὰ τὸν ἀποφεύγουν οἱ φυματικὲς καθὼς καὶ οἱ προφυματικές. Πρέπει νὰ τὸν ἀποφεύγουν ἐπίσης ὅσες πάσχουν ἀπὸ τὸ στηκότι. Αὐτὲς, ὅταν κάνουν ἡλιοθουτρα, ὀφείλουν νὰ τοποθετοῦν μιὰ βρεγμένη πετσέτα πάνω στὸ στηκότι τους καὶ νὰ τὴν ξαναβρέχουν ὅταν στεγνώσῃ. Ἐπίσης, ὅταν ἔχετε κιρσοὺς ἢ προδιάθεσι γιὰ κιρσούς, νὰ μένετε ἀκίνητη στὴν ἥλιο.

Καὶ τώρα μιὰ γενικὴ ὑπόδειξι: Νὰ μὴν κάνετε κατάχρησι τῶν ἡλιοθουτρῶν. Ἀλλοιῶς θλάπτουν.

Θέλετε νὰ μαυρίσετε. Ἔχετε δίκιο. Τὸ χρωμάτισμα τοῦ προσώπου ἀποδείχνει πῶς ὁ ὀργανισμός σας ἀπορρόφησε τὴ ἀφιοιοιόσιμο στοιχεῖο ἀπὸ τὴ μεγάλη ἡλιακὴ δύναμι.

Ἀλλὰ νὰ μαυρίζετε 1ον) προοδευτικὰ καὶ 2ον) μὲ προφύλαξι.

Π ρ ο δ ε υ τ ι κ ά. Ὅταν ἀποφασίσετε νὰ πᾶτε σὲ κάμμιὰ λουτρόπολι τὸ καλοκαίρι ἢ ἁπλῶς νὰ κάνετε τὰ θαλάσσια μπάνια σας σὲ μιὰν ἀπὸ τὶς πολλὲς ἀκτὲς τοῦ Σαρωνικοῦ, θ' ἀρχίσετε πρῶτα μὲ ἡλιολουτρα στὸ στήτι. Θ' ἀπλώνεστε στὸν ἥλιο μέσα στὸ δωμάτιό σας ἕνα τέταρτο ὡς εἰκοσι λεπτά. Δὲν διατρέχετε κίνδυνο, γιατὶ ὁ ἥλιος τῆς πολιτείας δὲν ἔχει μεγάλη δυναμι — τοῦ τὴν κόβει ἡ σκονη ποὺ αἰωρεῖται στὸν ἀέρα. Θὰ μαυρίσετε πολὺ ἀλίγο, μὰ ἔτσι θὰ σ υ ν η θ ί σ ε τ ε στὰ ἡλιολουτρα. Κατόπιν στὴν ἀμμουδιὰ τῆς θάλασσας τὸ μαύρισμά σας θὰ μεγαλώσῃ.

Ὅταν — ἢ θὰ πᾶτε σὲ λουτρόπολι ἢ θὰ συνεχίζετε καθημερινὰ τὰ μπάνια σας στὸ Φάληρο κλπ. — θ' ἀρχίσετε νὰ ἐκθέτετε τὸ σῶμα σας στὶς ἀχτῖνες τοῦ ἡλίου, τὶς ὧρες ποὺ ὁ ἥλιος δὲν εἶναι πολὺ ζεστός. Ἀπὸ τὶς ἐννιὰ τὸ πρωὶ Σιγὰ-σιγά, ὅσο περισσότερο μαυρίζῃ τὸ σῶμα σας, τόσο θὰ προχωρῆτε στὶς πιὸ ζεστὲς ὧρες τοῦ μεσημεριοῦ. Αὐτὸ τὸ σύστημα εἶναι προτιμότερο ἀπὸ τὸ ἄλλο: νὰ καθόσαστε λιγώτερο στὸν ἥλιο.

Σημειώνουμε πῶς σήμερα μπορεῖ νὰ μαυρίνῃ κάθε γυναικα τεχνητά: στὰ ἰνστιτοῦτα τῆς ὁμορφιᾶς.

2ον) Μ ε π ρ ο φ ύ λ α ξ ι. Τὰ καλύτερα ἡλιόλουτρα εἶναι τῶν ἀκρωτηρίων Ἑλλήνων. Γυμνάζόταν ὁλόγυμνοι μέσα στὸν ἥλιο, ἀλείφοντας πρῶτα τὸ κορμί τους μὲ λάδι. Ἀλλὰ τέτοια ἡλιόλουτρα δὲν εἶναι δυνατὰ σήμερα, οὔτε γιὰ τοὺς ἄντρες οὔτε γιὰ τὶς γυναῖκες. Οὔτε νὰ ξαπλώνεστε μὲ τὸ μαγιὸ στὴν ἀμμουδιὰ καὶ νὰ ἀναποδογυρίζετε τὸ κορμί σας σὰν ἕνα μπιφτέκι στὴ σχάρα. Θὰ κινῆστε καὶ θὰ φορῆτε μιὰ φαρδεία ρόμπα ἀπὸ φυτικὴ μέταξα. Ὅλα τὰ ὑφάσματα ἐμποδίζουν τὸν ἥλιο νὰ περάσῃ καὶ νὰ ἐπιδράσῃ στὸ σῶμα: μονάχα ἡ φυτικὴ μέταξα δὲν τὸν ἐμποδίζει καὶ μονάχα ὅταν ἔχῃ χρώμα ἀστρο, οὐρανὶ ἢ ἀλαφροκίτρινο.

Ἡ λ ι α κ ὰ λ ά δ ι α. Εἶναι φρόνιμο, πρὶν ἐκτεθῆτε στὸν ἥλιο, ν' ἀλείφετε τὸ σῶμα σας μὲ μιὰ λιπαρὴ οὐσία. Ὑπάρχουν ἐξαίρετα λάδια καὶ κρέμες ἡλιακὲς στὰ μεγαλύτερα καλλυντικῶν. Ἰδοὺ ὡστόσο δυὸ συνταγές, ποὺ ἡ πεῖρα τὶς ἀπέδειξε ὠφελιμώτατες:

Λάδι παραφίνης	80 γραμ.
Βαζελίνα	20 »
Βάμμα κρόκου	10 »

Αὐτὸ τὸ μίγμα θὰ τὸ χρησιμοποιήσετε στὶς πρῶτες μέρες τῶν ἡλιολουτρῶν. Ὅταν ὅμως θ' ἀρχίσετε νὰ μαυρίζετε, τότε θὰ χρησιμοποιήσετε τὴν ἀκόλουθη συνταγή:

Φουνικέλαιο	40 γραμμ.
Λάδι παραφίνης	60 »
Σπορέλαιο	50 »
Ξ ύ δ ι.	

Τὸ ξύδι παρέχει ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα γιὰ ὅσες θέλουνε νὰ ἀποφύγουνε τὶς λιπαρὲς οὐσίες. Τὸ ξύδι

ΤΑ ΛΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΣΕΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Λινὸ φόρεμα, μονόλο τοῦ οἴκου Γούντγουορντ καὶ Λόθορπ τῆς Οὐάσιγκτον, κουμπωτὸ ἕως κάτω μὲ φαρδιὲς πιέτες στὴ φούστα καὶ τσεπάκια κάτω ἀπὸ τοὺς ὤμους. Γιακαδάκι σμόκιν καὶ μανίκι ζαπονέ. Τὸ πλάτος τοῦ μανικιοῦ μαζεύεται πρὸς τὰ ἐπάνω μὲ ἕνα κουμπί.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΕΝΤΟΝΙΑ

Τὸ κεντητὸ σεντόνι στολίζει πάντοτε τὸ κρεββάτι. Τὰ δυὸ σχέδια ποὺ σᾶς δίνομε εἶναι ἁπλούστατα, ἀλλὰ ταυτοχρόνως κομψότατα καὶ χαριτωμένα.

Τὸ ἕνα γαρνίρεται μὲ φαρδὺ ἀζοὺρ καὶ διπλὲς γιρλάντες ἀπὸ μικρὰ καὶ μεγαλύτερα πουά. Σὲ κάθε γλώσσα τῆς γιρλάντας τριανταφυλλάκια μὲ ἀνεβατὰ πουά.

Τὸ κάτω σεντόνι ἔχει στενὸ ἀζοὺρ καὶ τρεῖς σειρὲς ἀπὸ πουά, ποὺ ἐναλλάσσονται κατὰ τριάδες. Τὰ πουὰ εἶναι ἰσομεγέθη καὶ ἀνεβατά.

Τόσο τὸ ἕνα ὅσο καὶ τὸ ἄλλο σχέδιο εἶναι σὲ κανονικὸ μέγεθος γιὰ κέντημα καὶ συνεχίζονται σ' ὅλο τὸ μῆκος τοῦ κεφαλαρ οὔ τοῦ σεντονιοῦ.

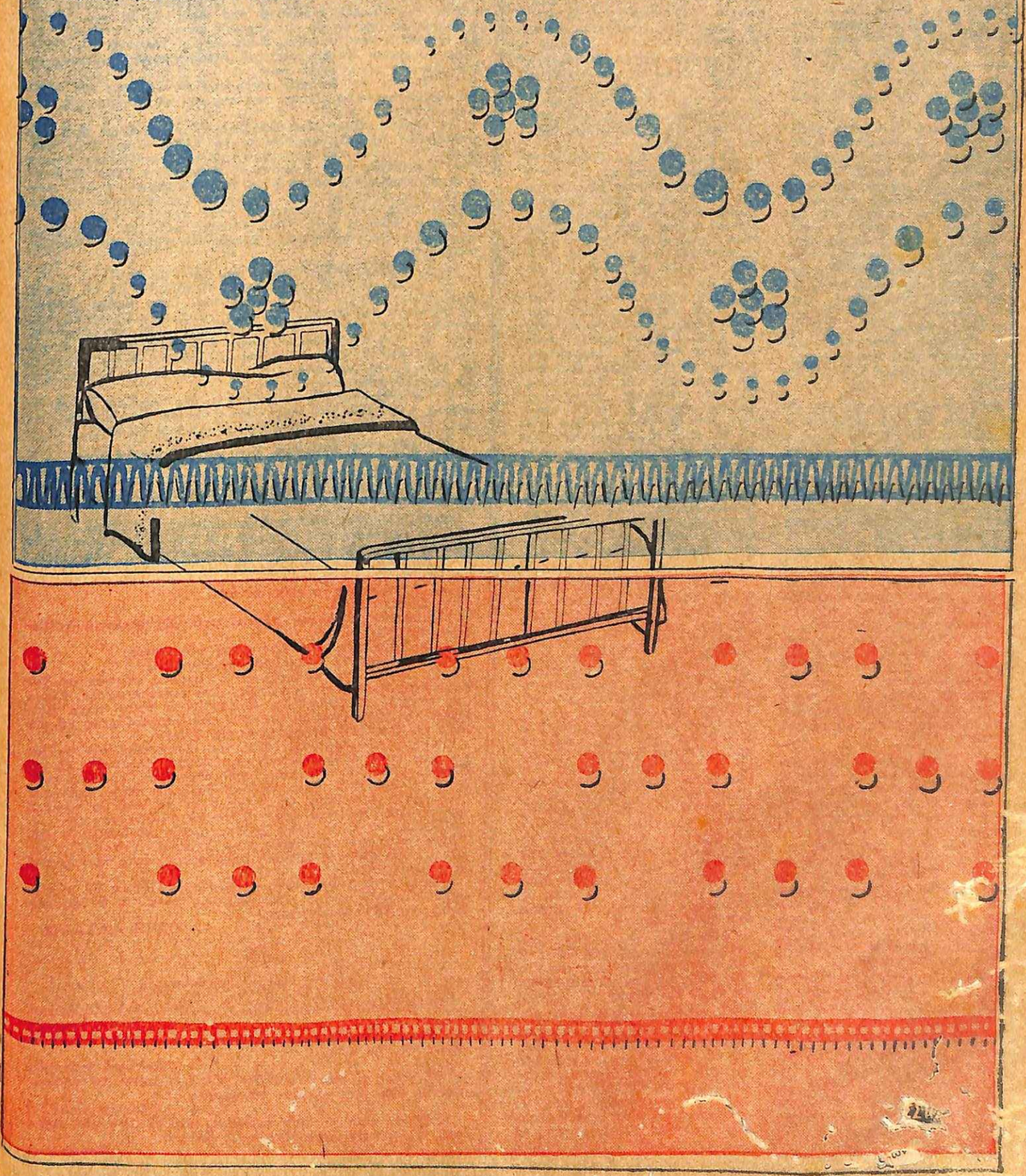

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ:

Μαίρη Ν.: Στ' αλήθεια αγαπητή μου φίλη, λυπήθηκα πού δεν μπόρεσα ν' απαντήσω γρηγορώτερα στό γράμμα σου. Όπως έγραψα όμως κι' άλλες φορές, αγαπώ έξ ίσου όλες τις φίλες μου και οί απαντήσεις τους, πέρνουν τη σειρά προτεραιότητος.

Τό γράμμα σου μέ συγκίνησε πολύ. Καθρεφτίζει τόσο καλά τό ψυχικό σου μαρτύριο, πού είναι σά νά τό ζώ και γώ μαζί σου. Τό νά συνδεθή μιά γυναίκα της ηλικίας σου, μ' έναν άντρα τόσο νεώτερό της, δέν θάχε καμμιά σημασία, γιατί τά χρόνια δέν μπορούν νά βάλλουν φραγμούς στόν έρωτα. Είναι όμως έρωτας ό σύνδεσμος αύτός, πού σώνει και καλά άποβλέπει σ' έναν γάμο; Όχι, καλή μου. Πίστεψέ με. Ό έρωτας δέν ζυγίζεται μέ τό δράμι, ούτε δένεται μέ δακτυλίδια καί μέ στεφάνια, ούτε βλέπει μπροστά του σύνορα κι' έμπόδια ηλικίας.

Σού τά γράφω αύτά γιά νά σέ πείσω, πώς δέν ήσουν κάν έρωτευμένη μέ τόν νέον άντρα, άλλά άπλώς σέ είχε ένώσει μαζί του ή συνήθεια. Μή θλίβεσαι. Καλύτερα πού τραβήχτηκε πρώτος αύτός. Σέ γλύτωσε άπό μεγαλύτερες στενοχώριες. Άργότερα θά ύπέφερες πιό πολύ μαζί του.

Όσο γι' αύτό, πού θέλεις νά χωρίσης άπ' αύτόν, καί νά τόν κάνης νά πειραχτή, δέν τό βρίσκω σωστό, ούτε τίμιο. Είναι καλύτερα νά χωρίσετε φιλικά καί νάχη κι' αύτός νά θυμάται πώς κάποτε γνώρισε μιάν άνώτερη ψυχή, πού δίχως κλάψες καί μουρμούρες, δίχως φοβέρες έκδίκησης, δέχτηκε τή μοίρα της. Αύτό θά τόν κάνη νά σέ θυμάται κι' άργότερα καί πολλές φορές νά σέ νοσταλγή.

Δέν είμαι καθόλου της γνώμης, πώς έφτασε γιά σένα ό χειμώνας. Είσαι νέα άκόμα κι' ή ζωή είναι μπροστά σου. Είσαι οίκονομικά άνεξάρτητη, μιά πού δουλεύεις κι' αύτό σού δημιουργεί δικιά σου όντότητα. Μή σκέφτεσαι άπό τώρα τά γηρατειά. Είναι μακρυά άκόμα. Κάποιος θά βρεθή ό άντρας πού θά γίνη δικός σου. Όμως, αύτός θ' βρη δίχως νά τόν κυνηγήσης. Θάρθη σταλμένος άπ' τή μοίρα γιά νά σού δώση τή χαρά πού δέν γνώρισες.

Μιά δυστυχισμένην ύπ' ... ξι: Παρέπεμψα τό γράμμα σου στή στήλη της Αλληλογραφίας μας.

Γιάννινθον: Μού γράφεις μέ τόση καλωσύνη, τά παρακάτω:

«Είμαι κι' έγώ μιά άπό τις άναγνώστριες τού Περιοδικού «Η Γυναίκα» κρί τό σπίτι», ... μένος νοιώθω τέτοια χαρά κι' εύχαρίστησι κάθε φορά πού διαβάζω τό νέο σας τεύχος, ώστε νομίζω πώς έχω μιά χρήσιμη κι' εύχάριστη συντροφιά. Παρακαλώ πρίν άκόμα άρχίσω τήν δική μου ίστορία, νά δεχθήτε τά θερμά μου συγχαρητήρια, έσείς καθώς κι' όλοι οί άξιόλογοι κ.κ. συνεργάτες αύτού τού Περιοδικού πού έχουν τήν δυνατότητα νά χαρίζουν τόση ξεκούραση καί χαρά στήν 'Ελληνίδα γυναίκα».

Πόσο καλό μού έκαναν τά λόγια σου αύτά. Νοιώθω πώς ό σκοπός, γιά τόν όποίο, μέ τόσο μόχθο καί φροντίδα, τυπώνουμε τό περιοδικό μας, έκπληρώνεται! Ό σκοπός, νά δώσουμε χαρά καί ξεκούραση στήν 'Ελληνίδα γυναίκα.

Ή ίστοριούλα σου ή χαριτωμένη, μ' έκανε νά χαμογελάσω μέ τις πίκρες πού νομίζουν πώς έχουν τά νειάτα. Είσαι τόσο μικρή άκόμα, καί νόστιμη! Είναι σά νά σέ βλέπω μπροστά μου.

Σκοτίζεσαι Καϋμένη, άν οί άντρες πού έτυχε νά γνωρίσης ώς τώρα, σ' άφιναν σέ διάστημα 2—3 μηνών άπό τή γνωριμιά σας. Κι' έκλαιγες έσύ, καί ύπόφερνες, γιά τόν καθένα τους ξεχωριστά. Μικρή μου, χαριτωμένη φίλη... 'Εγώ σού λέω, πώς δέν έκλαιγες γι' αύτούς πού σ' άφιναν. Έκλαιγες γιά τόν άντρα τόν μοναδικό πού έχει πλάσει ή φαντασία σου. Αύτός, δέν ήλθε άκόμα! Κι' ούτε είναι άνάμεσα στούς δανδήδες πού σέ τριγυρίζουν. Κάποια μέρα θάρθη! Καί δέν θά σ' άφήση πιά. Τόν τρόπο νά τόν κρατήσης κοντά σου, θά σού τόν πή ή ίδια ή ψυχή σου, πού θά τόν άγαπήση. Αύτή θά σού πή τό μυστικό. Τό μεγάλο μυστικό, πού δέν είναι συνταγή γιά όλους ή ίδια.

Καλλιτέχνιδα Ρ. Τό γράμμα σου μ' έκανε νά δακρύσω. Πόσος πόνος! Μού γράφεις: «Δέν τόθελα... σ' όρκίζομαι, δέν τόθελα νά τόν άγαπήσω. Γίνηκε χωρίς νά τό καταλάβω».

Έτσι γίνεται τίς πιό πολλές φορές, καλή μου, πονεμένη φίλη. Τό κακό ήταν, όχι γιατί αύτός πού άγάπησες ήταν παντρεμένος, μά γιατί ήταν παληάνθρωπος. Άδίσταχτα σού λέω πώς ήταν παληάνθρωπος. Κοίταξε μέ χίλια δυό μέσα νά σέ πείση «Δέν πάω καλά μέ τή γυναίκα μου. Είναι μιά μέγαιρα. Πάνε τρία χρόνια τώρα πού χωρίσαμε καί τά κρεβάτια μας. Κάνω τή θυσία καί ζώ μαζί της, μόνο γιά τό παιδί. Όμως είναι άβεια ή ζωή μου. Άβεια... άβεια...». Καί τόν πίστεψες, γιατί κι' ή δικιά σου ψυχή ήταν άβεια. Καί διψούσες γιά λίγη άγάπη. Καί τούδωσες τό πάν. Καί γίνηκες ό φάρος τής ζωής του. Όμως... Ή μέγαιρα τώμαθε, καί σού φώναξε πώς είσαι πόρνη, πού θέλησες νά χωρίσης άντρόγυνο. Τί παχειά καί μεγάλα λόγια!

Μήν έχης τύψεις. Δέν χώρισες κανένα άντρόγυνο. Θέλησες νά δώσης χαρά σ' έναν πονεμένο άνθρωπο, καί νά πάρης καί σύ λίγη κοντά του.

Τώρα όμως πονείς, γιατί αύτός ό πονεμένος άνθρωπος, σέ άγνόησε, σ' άρνήθηκε, καί πήρε τό μέρος τής γυναίκας του. Καί γώ σού λέω πώς είναι ένας παληάνθρωπος, πού δέν άξίζει τόν κόπο ... τόν σκέφτεσαι κάν. Ή ψυχή σου δέν είναι συνηθισμένη. Προσπάθησε άπό μέσα της, νά άντλήσης τή γιατριά. Θάχης αύτή τή δύναμι. Είμαι σίγουρη

ΜΥΡΤΩ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ

των διαζευγμένων

Τίς ήμέρες αύτές, ό Πάπας θά άνακηρύξη άγία τήν 'Ιωάννα τής Γαλλίας, σύζυγο τού Λουδοβίκου τού 12ου, ή όποία ύπήρξε ύπόδειγμα άρετής μετά τήν διάζευξή της μέ τόν ύψηλό της σύζυγο. Άπό τότε ή 'Ιωάννα τής Γαλλίας έθεωρείτο άγία. Έτσι οί διαζευγμένες γυναίκες άποκτούν τήν προστάτιδά τους.

Ή 'Ιωάννα ντέ Βαλουά, κόρη τού Λουδοβίκου τού 11ου γεννήθηκε τό 1464. Ήταν κουτσή καί καμπούρα, μά γεμάτη χάρι.

Ή 'Ιωάννα, ήταν κόρη βασιλιά κι' ό πατέρας της, γιά πολιτικούς λόγους, άπεφάσισε τό 1476, όταν ήταν δώδεκα χρονών, νά τήν παντρέψη, μέ τόν Λουδοβίκο, δούκα τής Όρλεάνης, τόν κατοπινό Λουδοβίκο 12ο. Ό Λουδοβίκος έκείνη τήν έποχή ήταν δεκατεσσάρων έτών. Δέν ήταν ούτε όμορφος ούτε άσχημος. Παντρεύτηκε πάντως τήν 'Ιωάννα γιά νά ύπακούση στόν πατέρα του.

Μά ή 'Ιωάννα ήταν τόσο γλυκειά κι' είχε τόση χάρι, πού ό Λουδοβίκος πολλές φορές ξεχνούσε τά ἐλαττώματά της.

Αύτή πάντως τού δόθηκε μ' όλη της τήν ψυχή.

Τό 1498, ό Λουδοβίκος έγινε βασιλιάς μέ τό όνομα Λουδοβίκος 12ος. Μόλις άνέβηκε στό θρόνο άρχισε νά φέρνεται μέ περιφρόνησι στή γυναίκα του καί νά της χτυπάη διαρκώς τή στειρότητά της καί τήν άσχήμια της. Ή 'Ιωάννα ύπέφερε πολύ. Είχε ξεχάσει τήν άσχημια της καί πίστευε πώς ένας βασιλιάς δέν σταματάει σ' αύτές τίς λεπτομέρειες. Γρήγορα όμως χρειάσθηκε νά πεισθή γιά τό άντίθετο.

Κι' ό βασιλιάς δέν έκρυβε πιά άπό κανένα ότι ή 'Ιωάννα ποτέ δέν τόν είχε «κατακτήσει» καί διέδιδε ότι ένας γάμος δέν είναι αἰώνιος καί μπορεί νά λυθή.

Ή βασίλισσα ὑφίστατο σιωπηλά τή μοῖρα της.

Κι' ένα πρωΐ έμαθε, ότι σέ λίγον καιρό, αύτή, κόρη βασιλέως, θά έπαυε νά είναι βασίλισσα τής Γαλλίας... Ό Πάπας πού είχε διαλύσει κι' άλλους γάμους, θά ἔλυε καί τό δικό τους.

— Μέ τί λόγο; ρώτησε ή δυστυχισμένη 'Ιωάννα.

—Ό βασιλιάς σάς παντρεύτηκε γιά νά ὑπακούση στόν πατέρα του, της άπάντησε ὁ ἀξιωματοῦχος τῆς αὐλῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀναλάβει νὰ τῆς μεταβιβάση τὸ νέο. Ὁ γάμος σας ἦταν τυπικός.

—Ὁ βασιλιᾶς τὸ εἶπε αὐτό;

—Ὁ βασιλιᾶς!

Τσακισμένη ἀπὸ τὴν ἀδικία ποὺ τῆς γινόταν ἡ Ἰωάννα ρωτάει ἀκόμα:

—Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ 6ος εἶναι σύμφωνος;

—Ὁ Πάπας θὰ ὑπακούση στὸ βασιλιᾶ.

Ὅσπου νὰ βγῆ τὸ διαζύγιο ἡ Ἰωάννα πέρασε μεγάλα ψυχικὰ μαρτύρια, ταπεινώσεις καὶ ἐξευτελισμούς. Γιατὶ ὅσο σοβαρὸς ἦταν πρώτα ὁ βασιλιᾶς τόσο τώρα περνοῦσε τὶς μέρες του μὲ γλέντια καὶ διασκεδάσεις κι' ἄλλαζε τὶς ἐρωμένες τὴ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη.

Στὶς 15 Δεκεμβρίου 1498 τῆς ἀνήγγειλε τὴν ἔκδοση τοῦ διαζυγίου ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Ἄλμπι. Μολονότι τὸ περίμενε, ἡ Ἰωάννα ἔέσπασε σὲ κλάματα. Ἔκλαψε πολὺ ὅταν τὸ διαζύγιο ἀνακοινώθηκε δημοσίᾳ στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. Μάλιστα τότε τὸ πλῆθος τάχθηκε μὲ τὸ μέρος της καὶ παρ' ὀλίγο νὰ γίνουν ταραχές.

Πέθανε τὸ 1505, ἑπτὰ χρόνια μετὰ τὸ διαζύγιό της. Ὅλοι τότε πίστευαν πὼς εἶχε ἁγιάσει. Γιατὶ εἶχε περάσει ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα μέσα σὲ νηστεῖες καὶ προσευχές.

Τώρα, ὕστερα ἀπὸ τόσους αἰῶνες, ὁ Πάπας θὰ τὴν ἀνακηρύξη ἁγία καὶ οἱ διαζευγμένες γυναῖκες θ' ἀποκτήσουν τὴν προστάτιδά τους.

ΕΛΕΝ ΛΑΒΑΙΣ

ΑΚΑΤΑΛΥΤΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ὅλα θὰ χαθοῦν ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μουσικὴ καὶ τὴν ἀγάπη.
Σκωτσέζικη παροιμία

Ὅποιος ἔχει ὑγεία, ἔχει ἐλπίδα. Καὶ ὅποιος ἔχει ἐλπίδα τὰ ἔχει ὅλα.
Ἀραβικὴ παροιμία

Οἱ γέροι τὰ πιστεύουν ὅλα. Οἱ μεσόκοποι τὰ ὑποψιάζονται ὅλα. Καὶ οἱ νέοι τὰ ξέρουν ὅλα.
Ὄσκαρ Γουάιλντ

Εὐγενὴς εἶναι ὅποιος περιμένει πολλὰ ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ πολὺ λίγα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.
Κομφούκιος

ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΓΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΡΕΤΤΙ

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΝΔΡΑ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΥΠΕΚΥΨΕ ΣΤΙΣ ΚΤΗΝΩΔΕΙΣ ΟΡΕΞΕΙΣ ΤΟΥ

Στὶς 25 Ἰουνίου, στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῆς Ρώμης μιὰ καινούργια ἁγία θὰ προσφερθῆ στὴ λατρεία τῶν πιστῶν. Πρόκειται γιὰ τὴν Μαρία Γκορέττι, ποὺ τὸ 1902, δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν χωρικὸ Ἀλεσσάντρο Σερενέλι, ἐπειδὴ δὲν ὑπέκυψε στὶς ἀνήθικες προτάσεις του. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι στὴ λειτουργία τῆς ἀνακηρύξεως θὰ παραστοῦν ἡ μητέρα τῆς Μαρίας Γκορέττι καὶ ὁ δολοφόνος της.

Ἀξίζει, ὅμως, νὰ ποῦμε τὴν ἱστορία ἀπὸ τὴν ἀρχή:

Ἡ Μαρία Γκορέττι ἦταν μιὰ κοπελλίτσα γλυκειά, ἐργατικὴ κι' ὑπάκουη. Δὲν ἤξερε οὔτε νὰ διαβάζη οὔτε νὰ γράφη. Μὰ ἦταν πολὺ θρήσκα, κι' ὅλοι στὸ χωριὸ τὴν ἀνέφεραν σὰν παράδειγμα γιὰ τὴν καλωσύνη της καὶ τὴν ἀρετή της. Ἡ μητέρα της, χήρα μὲ ἑπτὰ παιδιά, δούλευε σκληρὰ γιὰ νὰ θρέψη τὴν οἰκογένειά της. Ἐργαζόταν στὰ ἐπίματα τοῦ κόμητος Μαντζολένι κι' ἀπὸ τὸ πρωΐ ἴσαμε τὸ βράδυ ἔσκαβε, θέριζε, τρυγοῦσε. Στὰ ἴδια κτήματα ἐργαζόταν καὶ ὁ Τζιοβάνι Σερενέλι μὲ τὸ γυιό του Ἀλεσσάντρο, ἕνα ἐρωδούναμο νέο εἴκοσι ἐτῶν. Ἡ Ἀσσοῦντα Γκορέττι ποτὲ δὲν κατόρθωσε νὰ πληρώση τὸ νοίκι τῶν κτημάτων στὸν κόμητα Μαντζολένι, κι' ἦταν διαρκῶς χρεωμένη.

Τὸ 1902 ἡ Ἀσσοῦντα γιὰ νὰ ἀνταπεξέλθη στὶς ὑποχρεώσεις της στὸν κόμητα δανείσθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεσσάντρο Σερενέλι, ἕνα σημαντικὸ ποσό, κι' ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ τὸ πληρώση συμφώνησε μαζύ του νὰ τοῦ στέλνη τὴ Μαρία κάθε μέρα στὸ σπίτι του, νὰ σιγυρίζει καὶ νὰ δουλεύη. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Μαρία ἦταν ἕνα σοβαρὸ καὶ ὡραῖο κορίτσι μὲ χρυσαφένια μαλλιά. Πρὶν λίγους μῆνες εἶχε κάνει τὴν πρώτη της μετάληψη κι' εἶχε ὑποσχεθῆ στὸν Κύριο νὰ μείνη σ' ὅλη της τὴ ζωὴ παρθένα.

Στὴν ἐξοχὴ φουντώνουν καμμιὰ φορὰ αἰσθήματα ποὺ συγκινοῦν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἐρασιούρουν σὲ φοβερὸ κατήφορο, σὰν τὸ ποτάμι, τὴν ἐποχὴ ποὺ λυώνουν τὰ χιόνια. Καμμιάνει τότε ἄγριο καὶ ὁρμητικὸ πρὸς τὴ θάλασσα, παρασέρνοντας ὅ,τι βρῆ στὸ διάβα του.

Ἔτσι, μιὰ μέρα, ἐνῶ ἡ Μαρία εἶναι σκυμμένη πάνω ἀπ' τὴ πηγάδι καὶ τὸ φόρεμά της τὴ τραβηχτῆ ψηλά, ὁ πόθος τῆ δωδεκάχρονη κοπέλλα ἔπνησε μέσα στὸν Ἀλεσσάντρο ποὺ στεκότανε ἐκεῖ πιὸ κάτω. Τὸ ἴδιο βράδυ, καθὼς ἡ μικρὴ περνοῦσε κοντὰ ἀπὸ ἕνα ἀποχτῆ γιὰ νὰ πάη σπίτι της, ὁ νεαρὸς χωρικὸς πετάχτηκε ἀπ' τὸ σκοτάδι, τὴν ἅρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι, τὴν ἔσυρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ θέλησε νὰ τῆ φιλήση. Ἡ μικρὴ ἀποσπάσθηκε μὲ κόπο ἀπ' τὰ δυό του μπράτσα κι' ἔτρεξε πρὸς τὸ σπίτι της.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ὁ Ἀλεσσάντρο δὲν ἄφινε εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴν πιέζη τὴν κοπελλίτσα νὰ γίνη δική του. Ὁ πόθος τὸν εἶχε τυφλώσει καὶ δὲν ἤξερε πιὰ τί ἔλεγε καὶ τί ἔκανε. Ἡ Μαρία ἀγωνιζόταν ἀπεγνωσμένα γιὰ νὰ διατηρήση τὴν ἀγνότητά της, γιὰ νὰ κρατήση τὸ τάμα ποὺχε κάνει στὸ Θεό.

Λένε πὼς ὁ ἔρως καὶ τὸ μῖσος εἶναι δυὸ πολὺ συγγενικὰ αἰσθήματα, ποὺ πολλὲς φορὲς συνυπάρχουν ἢ διαδέχονται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο.

Ἔτσι κι' ὁ Ἀλεσσάντρο, ὅταν εἶδε ὅτι ἡ Μαρία δὲν ὑπέκυπτε στὶς ὀρέξεις του, ἄρχισε νὰ τὴν μισῆ, νὰ τὴ μισῆ τὸ ἴδιο ἔντονα ὅσο τὴν εἶχε ποθήσει.

Μιὰ μέρα παρουσιάσθηκε στὸν σιδηρουργὸ τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τοῦ τροχίση ἕνα μεγάλο μαχαῖρι. «Τί θὰ τὸ κάνης;» τὸν ρώτησε ὁ σιδηρουργός. «Τὸ θέλω γιὰ νὰ σφάζω τὰ γουρούνια» ἀπάντησε ὁ Ἀλεσσάντρο. Κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ σιδηρουργεῖο σφυρίζοντας.

* * *

Τυφλωμένοι ἀπὸ τὸν ἥλιο ἄνθρωποι καὶ ζῶα δουλεύουν στὰ χωράφια. Εἶναι δυὸ μετὰ τὸ μεσημέρι. Ὁ Τζιοβάνι, ὁ πατέρας τοῦ Ἀλεσσάντρο κοιμᾶται στὴν κάμαρά του. Οἱ ἄλλοι εἶναι ἔξω. Ἡ Μαρία κάθεται στὴ σκάλα καὶ ράβει.

Κάποια στιγμὴ ὁ Ἀλεσσάντρο ζητάει ἀπὸ τὴ μητέρα τῆς Μαρίας νὰ τὸν ἀντικαταστήση γιὰ λίγα λεπτὰ στὸ ἀλέτρι. Ὁ τρελλὸς πόθος τὸν ἔχει κυριεύσει πάλι. Δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ περιμένη. Ὁρμάει στὸ σπίτι, πηγαίνει στὴν κάμαρά του καὶ ἀλλάζει πουκάμισο. Κατόπι πηγαίνει στὴν κουζίνα κι' ἀπὸ κεῖ φωνάζει τὴ Μαρία. Μὰ δύσπιστη ἡ μικρὴ δὲν τοῦ ἀπαντάει. Στὸ σπίτι ἀντηχεῖ ἐπιτακτικὴ ἡ φωνὴ τοῦ Ἀλεσσάντρο: «Ἔλα... Σὲ διατάζω!... Δὲν ἀκοῦς;...».

Σὰ νὰ τὴν τραβᾶη κάποια ἀνώτερη δύναμι, ἡ Μαρία σηκώνεται. Ἡ καρδιά της χτυπάει γρήγορα. Ξαφνικὰ ὁ Ἀλεσσάντρο προβάλλει στὴν πόρτα, τὴν ἁρπάζει ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὴν τραβάει στὴν κουζίνα. Μιὰ φοβερὴ πάλη ἀρχίζει ἀνάμεσα στὸν ἄντρα καὶ τὴ γυναίκα. Ἡ Μαρία φωνάζει: «Ὄχι, ὄχι, εἶναι ἁμαρτία. Ἀλεσσάντρο θὰ πᾶς στὴν κόλασι». Ὁ Ἀλεσσάντρο δὲν ἀκούει τίποτα. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι κυριολεκτικὰ ἕνα κτῆνος καὶ καμμιὰ ἐπίκλησι πρὸς τὴ λογική, πρὸς τὸν οἶκτο δὲν μπορεῖ νὰ τὸν συγκινήση. Βγάζει ἀπὸ τὴ ζώνη του τὸ μαχαῖρι κι' ἀπειλεῖ ὅτι θὰ σκοτώση τὴ μικρὴ ἂν δὲν γίνη ἀμέσως δική του. Ἐκείνη ἀντιστέκεται πάντοτε. Τότε ὁ Ἀλεσσάντρο σηκώνει τὰ χέρι καὶ τῆς μπήζει τὸ μαχαῖρι στὴν κοιλιὰ μιά, δυό, τρεῖς φορές. Ἡ Μαρία σωριάζεται χάμω. Ὁ Ἀλεσσάντρο μεθάει ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τῆς καταφέρνει κι' ἄλλες μαχαιριές. Ἡ ἄτυχη μικρὴ ἀνασηκώνεται, σέρνεται πρὸς τὴν πόρτα. Ἐκείνος τὴν καταδιώκει καὶ τὴν χτυπάει τώρα μὲ τὸ μαχαῖρι στὴν πλάτη. Στὰ οὐρλιαχτά της προστρέχουν ἡ Ἀσσοῦντα, ὁ πατέρας τοῦ Ἀλεσσάντρο καὶ πολλοὶ γειτόνοι. Μόλις ἡ μητέρα τῆς Ἀσσοῦντα φθάνει μπροστὰ στὸ σπίτι, ἀντιλαμβάνεται ἕνα χωρικὸ ποὺ κρατάει στὰ χέρια του τὸ σῶμα τῆς κόρης της. Τὸ κεφάλι τῆς Μαρίας γέρνει πάνω στὸν ὦμο της. Μόλις ποὺ ἀναπνέει. Ὅσο γιὰ τὸ δολοφόνο ἔχει καταφύγει στὴν κάμαρά του καὶ κάνει πὼς κοιμᾶται. Οἱ χωροφύλακες ἔχουν εἰδοποιηθῆ στὸ μεταξὺ καὶ ἐμποδίζουν τοὺς χωρικοὺς νὰ σπάσουν τὴν πόρτα καὶ νὰ λυντάρουν τὸν κακοῦργο, ποὺ παραδίδεται χωρὶς νὰ φέρη τὴν παραμικρὴ ἀντίστασι.

Ἕνα νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο ὁδηγεῖ τώρα τὴ μικρὴ στὴν κλινική. Πλάι της κάθεται ἡ μητέρα της καὶ τῆς κρατάει τὸ χέρι. Στὸ δρόμο συναντοῦν τὸν Ἀλεσσάντρο μὲ τοὺς χωροφύλακες. Ἡ Ἀσσοῦντα ρίχνει ἕνα βλέμμα στὸν δολοφόνο ποὺ βαδίζει μὲ σκυμμένο κεφάλι. «Γιατὶ τῶκανε αὐτό;» ρωτάει ἡ Ἀσσοῦντα τὴν Μαρία ποὺ ἔχει ἀνοίξει τὰ μάτια της. «Γιατὶ ἤθελε ν' ἁμαρτήσω», ἀπαντάει ἡ μικρή.

Στὸ νοσοκομεῖο τὴν ἐγχειρίζουν, χωρὶς ὅμως πολλὲς ἐλπίδες νὰ τὴ σώσουν. Ὁ παπᾶς ποὺ τὴν μεταλαβαίνει τὴν παρακαλεῖ νὰ συγχωρέση τὸν δολοφόνο της. Μὲ φωνή, ποὺ μόλις ἀκούγεται, ἡ Μαρία μουρμουρίζει: «Ναί, τὸν συγχωρῶ, ὅπως ὁ Χριστὸς συγχώρεσε τοὺς δημίους του. Θέλω νὰ εἶναι μαζύ μου στὸν Παράδεισο».

Ὅλο τὸ χωριὸ πῆρε μέρος στὴν κηδεία τῆς ἁμοιρης μικροαγίας. Ὁ Ἀλεσσάντρο καταδικάσθηκε, λόγω τῆς νεαρῆς του ἡλικίας σὲ τριάντα χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα. Στὴν ἀρχὴ ἔδειξε μεγάλη κυνικότητα, μὰ ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ χρόνια κατελήφθη ξαφνικὰ ἀπὸ τύψεις. Μιὰ κρίσι μυστικισμοῦ ἀνατάραξε τὴν ψυχή του. Ὁ Ἀλεσσάντρο ἔβλεπε σχεδὸν κάθε βράδυ στὸν ὕπνο του τὴ Μαρία. Τοῦ ἔδειχνε ἕνα μπουκέτο ἀπὸ λευκοὺς κρίνους ποὺ εἶχαν κόκκινα στίγματα. «Νά, πάρτα, Ἀλεσσάντρο» τοῦ ἔλεγε. Καί, ξαφνικὰ οἱ κρῖνοι μετεβάλλοντο σὲ πυρσούς. «Δὲν φοβᾶμαι πιὰ τίποτα, ἔλεγε ὁ Ἀλεσσάντρο στοὺς συγκρατουμένους του. Ἔχω μιὰν ἁγία ποὺ προσεύχεται γιὰ μένα».

Τὸ 1929 ὁ Ἀλεσσάντρο ἀφέθηκε ἐλεύθερος, λόγω τῆς καλῆς του διαγωγῆς καὶ κατέφυγε σ' ἕνα μοναστήρι Καπουτσίνων. Οἱ ἐμφανίσεις ὅμως τῆς Μαρίας ἐξακολουθοῦσαν κι' ὄχι μόνο στὸν Ἀλεσσάντρο, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα πρόσωπα. Τὰ γεγονότα αὐτὰ τράβηξαν τὴν προσοχὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία στὸ τέλος κατέληξε στὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Μαρία Γκορέττι εἶχε γίνει «ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ» καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀνακήρυξή της σὲ ἁγία.

Στὴν τελετὴ ποὺ ὡρίσθηκε γιὰ τὶς 25 Ἰουνίου, στὸ Βατικανό, καὶ στὴν ὁποία θὰ προεξοστατήση ὁ ἴδιος Πάπας, θὰ παραστοῦν ἡ γρηᾶ μητέρα τῆς Μαρίας καὶ ὁ δολοφόνος της, ὁ ὁποῖος πραγματικὰ «δὲν φοβᾶται» τώρα, γιατὶ ξέρει ὅτι ἡ μικρὴ ποὺ κάποτε τῆς εἶχε πάρει τὴν ζωὴ τὸν ἔχει συγχωρέσει.

"Οσες παντρεύονται

...εἶναι ἐπόμενον νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴν ἐκλογὴ μοντέρνων, ὡραίων καὶ ἐκλεκτῶν ἐσωρρούχων.

Ἡ ἑταιρία «ΣΙΛΚΑ» «ELBEO», Μητροπόλεως 446 λανσάρει τώρα τὰ νέα τελευταῖα της μοντέλα ἐσωρρούχων ζέρσεϋ «ALFA», ἄφθαστα εἰς κομψότητα, ἔξοχα σὲ χρωματισμοὺς καὶ σὲ τιμὲς πολὺ λογικές.

"Οχι μόνον...

...οἱ κομψὲς κυρίες, ἀλλὰ καὶ κάθε μιὰ ποὺ θέλει νὰ διαλέξη μοντέρνα καὶ ἐκλεκτὰ ἐσώρρουχα ζέρσεϋ, θὰ τὰ βρῆ στὴ ΣΙΛΚΑ — ELBEO, Μητροπόλεως 446, σὲ πολὺ λογικὲς τιμές.

MODES
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ—ΤΑΓΙΕΡ
ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ
PATRONS ET CROQUIS
ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ ΟΙΚΩΝ
Περικλέους καὶ Θησέως 2 (παράλληλος Ἑρμοῦ). Τηλ. 34-558
Ἀθῆναι.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
«ΒΟΓΚ»
Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σια
Ἀκαδημίας καὶ Μαυρομιχάλη 4
Τηλ. 25-457.

Τὸ ἐφετεινὸ καλοκαῖρι πρέπει νὰ εἴμαστε ἐνθουσιασμένες γιατὶ ἐφέτος κυριαρχεῖ τὸ λευκό, ποὺ μποροῦν νὰ τὸ φοροῦν ὅλες, τὸ λευκὸ ποὺ δὲν προσθέτει χρόνια καὶ δίνει δροσιὰ ἀκόμη καὶ στὴν πιὸ ἀδύνατη. Ἂν θέλετε, ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες, νὰ εἴσαστε ντυμένες ἀπόλυτα σύμφωνα μὲ τὴ μόδα, κεντήσετε τὸ λευκό σας φόρεμα μὲ ἀγγλικὸ κέντημα. Σᾶς δίνομε παραπλεύρως μερικὰ ἐξαιρετικὰ μοντέλα.

1. — Φόρεμα ἀπὸ σαντοὺνγκ, μὲ ἴσιο καὶ πολὺ ἁπλὸ σχέδιο. Γαρνίρεται μὲ φαρδειὰ κεντητὰ ρεβὲρ καὶ κεντητὲς λοξὲς τσέπες, ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὸ πλάτος τῆς φούστας μὲ τὶς ἀγάζωτες πένσες. Τὸ κορσὰζ κουμπώνει ἐμπρός.

2. — Φόρεμα ἀπὸ χοντρὸ τουάλ. Τὸ κορσάζ, σὲ φόρμα κιμονό, κουμπώνει στὸν ἕναν ὦμο. Ἡ φούστα, ἴσια ὀπίσω, κουμπώνει ἐμπρός-πλάϊ καὶ τὸ κούμπωμά της σταματᾶ σὲ μιὰ κουφόπιετα. Ἕνα μεγάλο κεντητὸ μοτὶφ γαρνίρει τὸ κορσάζ.

3. — Φόρεμα σεμιζιὲ ἀπὸ ἄσπρο τουάλ, μὲ κορσὰζ κεντημένο ἐλόκληρο μὲ ἀγγλικὸ κέντημα. Γιακὰς σμόκιν καὶ ρεβὲρ στὰ μανίκια. Τὸ ἴδιο κέντημα ἐπαναλαμβάνεται στὶς δυὸ τσέπες τῆς φούστας ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀρχίζουν δυὸ μεγάλες πιέττες.

4. — Ἡ ὀργαντζὰ εἶναι στὴ πολὺ καλοκαιρινό. Ἡ φούστα εἶναι κεντημένη γύρω-γύρω καὶ σχηματίζει στὸ πλάϊ φύλλο. Τὸ ἴδιο κέντημα γαρνίρει τὶς ἄκρες τῆς ζώνης καὶ τὸν γιακά.

5. — Ὁλοκέντητη μπλούζα ἀπὸ τουάλ. Ἴσιο γιακαδάκι μὲ πατ[illegible] πολὺ σφιγμένα πάνω ἀπὸ τὸν [illegible]να, μὲ φαρδειὲς μανσέτες.

6. — Φόρεμα ἀπὸ λευκὸ τουάλ. Τὸ ντεκολτὲ ὑπογραμμίζεται μὲ μιὰ φαρδειὰ φάσα, κεντημένη μὲ ἀγγλικὸ κέντημα. Ἡ φούστα εἶναι ἀνφὸρμ καὶ γαρνίρεται γύρω-γύρω στὴν περιφέρεια μὲ ἀνάλογη κεντητὴ φάσα.

7. — Φόρεμα ἀπὸ κίτρινο τουάλ, ἐξαιρετικὰ νεανικό. Μιὰ φαρδειὰ κεντητὴ φάσα περιβάλλει τοὺς ὤμους καὶ τὸ μεγάλο, σὲ σχῆμα «καραβιοῦ» ντεκολτέ. Φούστα ἀνφὸρμ, σουρωτὲς κεντητὲς τσέπες.

8. — Μπλούζα ἀπὸ ὀργαντζὰ σπαρμένη μὲ κλαδάκια καμωμένα μὲ ἀγγλικὸ κέντημα. Ὁ ὠμίτης προεκτείνεται ἕως τὶς μασγάλες καὶ γαρνίρεται μὲ φεστόνι, ὅπως ἄλλου ὁ γιακὰς καὶ ἡ γραβάτα.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΑΠ' ΑΚΡΗ Σ' ΑΚΡΗ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ Τ

ΝΕΥΡΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ

(Στὴν προσπάθειά της νὰ φανῆ ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερο ὠφέλιμη στὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἡ «Γυναίκα», σκοπεύει νὰ ἀσχοληθῆ εἰδικώτερα, λεπτομερέστερα καὶ ἐπιστημονικώτερα μὲ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ. Γιατὶ νομίζει ὅτι αὐτὸ εἶναι ζήτημα ποὺ οἱ σύγχρονοι γονεῖς ὅσο κι' ἂν θέλουν νὰ τὸ προσέξουν, ἀδυνατοῦ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν ριζικά, γιατὶ τοὺς λείπει καὶ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος, ἀλλὰ καὶ — ἰδίως αὐτὸ — οἱ ἀπαραίτητες ἐκεῖνες γνώσεις, ποὺ θὰ καθιστοῦσαν τὴν ἐπέμβασί τους δημιουργικὴ καὶ ἀποτελεσματική. Γιὰ σήμερα περιοριζόμαστε νὰ δώσωμε μερικὲς γενικῆς φύσεως πληροφορίες γιὰ τὰ νευρικὰ — ἢ νευρωτικὰ — παιδιά, ποὺ παίρνομε ἀπὸ ἕνα πρόσφατο ἄρθρο τοῦ Γάλλου γιατροῦ—ψυχολόγου—παιδαγωγοῦ Δρος Ζὰν Βαλλινκούρ).

Τὰ παιδιὰ ἔχουν πολλοὺς τρόπους νὰ εἶναι νευρικά. Θὰ ξεχωρίσω δυὸ πρωτεύοντας τύπους: Τὰ εὐσυγκίνητα καὶ τὰ εὐερέθιστα.

Τὸ εὐσυγκίνητο — ἢ εὐαίσθητο — παιδὶ εἶναι γενικὰ ἕνα ἄτομο λεπτῆς καὶ εὔθραυστης ὑγείας καὶ γι' αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἰδιαιτέρων περιποιήσεων ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιδεικνύει ἐξαιρετικὴ ἀφοσίωσι καὶ εὐπείθεια. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ τὸ ἀγαποῦν καὶ νὰ τὸ προστατεύουν. Ἀλλὰ τοῦ λείπει ἡ ἐνεργητικότης καὶ ὁ χαρακτήρ. Ἔχει γιὰ ὅλα τὰ πράγματα ἕνα σοβαρὸ φόβο. Ἡ μόνωσι καὶ ἡ νύχτα εἶναι γιὰ τὸ εὐσυγκίνητο παιδὶ γεμάτες ἀπὸ τρομερὲς ὀπτασίες. Συχνὰ παθαίνει ἐφιάλτες. Ἕνας παράξενος κρότος τὸ κάνει νὰ ἀνατριχιάζη. Ἕνα αὐστηρὸ βλέμμα καὶ μιὰ ἐπίπληξι τὸ βυθίζει στὴν ἀπελπισία καὶ τὸ κάνουν νὰ κλαίη. Ὡς μαθητὴς δὲν παίζει, ἡ φωνὴ τοῦ δασκάλου του τὸ καρφώνει στὴ θέσι του καὶ μὲ τὸ παραμικρὸ χάνει τὴν δρεξί του. Ἡ σωματικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ ἀντίστασι τοῦ εἶναι ἄγνωστες.

Τὸ εὐερέθιστο παιδὶ εἶναι ἀνυπόμονο, μὲ τὸ παραμικρὸ ἀρπάζεται, δὲν ἀφίνει τίποτα στὴ θέσι του, τσακώνεται εὔκολα καὶ κάνει μεγάλη φασαρία. Εἶναι ἀπείθαρχο, παράτολμο, ἀνυπόφορο. Τοῦ κάνουν τοὺς θυμούς του καὶ τὶς ἐξαντλητικὲς του κρίσεις. Οἱ ἄλλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ προσέχουν διαρκῶς καὶ νὰ φροντίζουν νὰ προλαβαίνουν τὶς ἀπρόβλεπτες ἀντιδράσεις του. Ὁρμᾶ μὲ ἕνα εἶδος βεβαιότητος πρὸς τοὺς κινδύνους χωρὶς νὰ ἀποτελειώνη τίποτα. Τὸ πνεῦμα πρωτοβουλίας ἀποκλείει τὸ πνεῦμα συνεπείας καὶ συνεχείας καὶ καταργεῖ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐπιμονή.

★

Οἱ αἰτίες τῶν νευρικῶν αὐτῶν καταστάσεων εἶναι διαφορετικές. Ἡ κληρονομικότης ἢ οἱ συνέπειες τῶν ἀσθενειῶν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὁ ἐξανθηματικὸς πυρετὸς καὶ ὁ κοκκύτης, τὰ κρεατάκια, οἱ προφυματικὲς καταστάσεις, οἱ διαταραχὲς τῆς ψυαπτύξεως, τὰ παράσιτα τῶν ἐντέρων (σκουλήκια) κλπ. Ἐπίσης οἱ νευρικὲς αὐτὲς καταστάσεις μποροῦν νὰ προέλθουν ἀπὸ λάθη στὴ διατροφὴ (τροφὲς πολὺ πλούσιες ἢ πολὺ φτωχές, ἀκανόνιστα γεύματα κλπ.) ἢ καὶ ἀπὸ τὴ συνηθισμένη δυσκοιλιότητα.

Τέλος πρέπει μερικὲς φορὲς νὰ κυττάζουν ἂν ἡ ἀδυναμία τῶν γονέων, ἡ ἔλλειψι κύρους σ' αὐτοὺς, ἢ τὰ λάθη τῆς ἀγωγῆς δὲν εὐθύνονται γιὰ τὸ ὅλο εἴτε γιὰ μέρος μιᾶς παρομοίας καταστάσεως. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι νὰ χαϊδεύουμε τὰ παιδιὰ καὶ ἔτσι νὰ τὰ μεταβάλλουμε σὲ τυράννους. Μπορεῖ νὰ εἶναι πάρα πολὺ φοβιτσιάρικο: ἀνησυχοῦμε ὑπερβολικὰ γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀντὶ νὰ τὸ γιατρεύωμε τὸ κάνομε ἀπαιτητικὸ καὶ ἐριστικό. Ἔτσι καλλιεργοῦμε τὰ ἐλαττώματά του, ποὺ διαρκῶς μεγαλώνουν.

★

Ὑπάρχει μιὰ θεραπεία τῶν νευρικῶν καταστάσεων τῶν παιδιῶν. Καὶ αὐτὴ εἶναι πάντα ὑπόθεσις τοῦ γιατροῦ. Ἂν ὑπάρχουν γενικῆς φύσεως διαταραχὲς τῆς ὑγείας, ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ τὶς διαπιστώση καὶ νὰ τὶς καταπολεμήση.

Τὸ νευρικὸ παιδὶ θὰ ἀνατραφῆ κατὰ προτίμησι καὶ ἂν αὐτὸ εἶναι δυνατόν, στὴν ἐξοχή, σὲ περιβάλλον φυσικὸ καὶ ὑγιές, ὑποταγμένο σὲ ἕνα ἀπαράβατο ὡράριο καὶ σὲ μιὰ διαιτητικὴ ἀγωγὴ ὑδρογαλακτοφυτική, ποὺ ἀποκλείει τὰ ἐρεθιστικὰ φαγητά, τὸ κρασί, τὰ λικέρ, τὸ τσάϊ, τὸν καφέ. Ἐπίσης τὸ ντοὺς καὶ τὸ δροσερὸ μπάνιο καθὼς καὶ μιὰ μετρίας ἐντάσεως γυμναστικὴ θὰ προσφέρουν μεγάλες ὑπηρεσίες. Μπορεῖ νὰ ἀπαγορευθῆ ἡ παραμονὴ σὲ προσήνεμες παραλίες καὶ τὰ θαλάσσια μπάνια. Πρέπει νὰ τὸ ἀφίνετε ἐλεύθερο νὰ παίζη καὶ νὰ καταβάλλετε προσεκτικὴ φροντίδα ὥστε νὰ ἀποφεύγη τὰ ἐπικίνδυνα παιχνίδια ἢ ἐκεῖνα ποὺ προκαλοῦν ἔντονες συγκινήσεις.

Πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται τὰ ἀναγνώσματα ἐκεῖνα ποὺ ὁδηγοῦν τὴν φαντασία ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Τὰ θεάματα δὲν ἐνδείκνυνται ἢ τούλάχιστον ἐπιτρέπονται τὰ αὐστηρῶς κατάλληλα γιὰ τὴν ἡλικία τοῦ παιδιοῦ. Πρέπει ἐπίσης ν' ἀποφεύγωνται οἱ μεγάλες συγκεντρώσεις, τὰ πλήθη καὶ ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸ λιγώτερο συνυφασμένη μὲ τὴ ζωὴ τῶν μεγάλων, στὶς συζητήσεις τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ παίρνη πρτὲ μέρος. Θὰ πρέπει νὰ κοιμᾶται ἐνωρίς, μόλις τελειώνη τὸ φαγητό, ἀλλὰ καὶ νὰ σηκώνεται ἐνωρὶς τὸ πρωΐ. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ προστρέχωμε στὶς ἀπειλὲς καὶ τὸν φόβο καὶ δὲν πρέπει νὰ κάνωμε μεγάλη χρῆσι οὔτε τῶν ποινῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ τῶν ἀμοιβῶν· ὅμως κάθε ὑπόσχεσι ποὺ θὰ τοῦ δίνουμε πρέπει νὰ τὴν τηροῦμε αὐστηρότατα. Οἱ ἐξυπνες ὑποδείξεις προτιμῶνται ἀπὸ τὶς ἄμεσες διαταγές, ἀλλὰ σὲ καμμιὰ περίπτωσι τὸ παιδὶ δὲν πρέπει νὰ παρίσταται μάρτυς διαταγῶν ἢ συζητήσεων. Πρέπει ἐπὶ παρουσίᾳ του νὰ εἴμεθα βέβαιοι γιὰ ὅ,τι μᾶς ἀπασχολεῖ.

Δρ ΖΑΝ ΒΑΛΙΝΚΟΥΡ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΧΩΡΙΖΟΥΝ

Ἡ δουλειά μου εἶναι νὰ ἐκδίδω διαζύγια. Ἐ
εἰδικευθῆ σ' αὐτὸ τὸν κλάδο δεκαπέντε χρόνια
κι' ἔχω ἐκδώσει ἑκατοντάδες διαζύγια. Ἀπ' αὐτ
τὴν πεῖρα λοιπόν, ἔχω σχηματίσει τὴ γνώμη ὅτ
κύριος λόγος ποὺ χωρίζουν τὰ ἀντρόγυνα εἶναι ἡ γ
νια. Αὐτὴ ἀπομακρύνει τὸν ἄντρα ἀπ' τὸ σπίτι
τὸν σπρώχνει στὴν ταβέρνα, στὸ καφενεῖο ἢ σὲ
ἄλλο μέρος ὅπου μπορεῖ νὰ βρῆ τὴν ἡσυχία του. Ἐ
ἄντρες ἡλικιωμένους ἔπειτα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν
βίωσι, νἄρχωνται νὰ ζητοῦν τὴν ἔκδοσι διαζυ
«Ὑπέφερα πολὺ τόσα χρόνια — μοῦ εἶπε ἕνας
αὐτούς, ἕνας γέρος 76 χρονῶν — μὰ τώρα πιὰ
φθάσει ὁ κόμπος στὸ χτένι».

Ἡ αἰτία ποὺ κάνει συνήθως τὶς γυναῖκες νὰ γ
νιάζουν τοὺς ἄντρες τους, εἶναι ἡ ἔλλειψι οἰκονο
εὐχέρειας· κατηγοροῦν τὸν ἄντρα τους ὅτι δὲν
νὰ κερδίζη χρήματα ἢ γκρινιάζουν γιὰ τὶς ἐλλ
ποὺ τυχὸν ἔχει τὸ σπίτι.

Ὑπάρχουν ὅμως κι' ἄλλοι λόγοι ποὺ κάνου
γυναῖκες γκρινιάρες. Ἡ ἔλλειψι τρυφερότητος
πτότητος στοὺς τρόπους ἐκ μέρους τοῦ ἄντρ
ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη του, ἡ μανία του σὲ μιὰ ἀπ
λησι, ἡ ἀπροσεξία του στὸ σπίτι καὶ ἡ ἐναντιότ
του στὸ νὰ τὶς βγάλη ἔξω ὅσα συχνὰ θὰ ἤθελαν,
αἰτίες ποὺ ὁδηγοῦν συχνὰ τὸ γάμο σὲ ἀποτυχία.

Βέβαια, πολλὲς γυναῖκες ἔχουν συχνὰ δίκιο.
τως οἱ ἄνδρες σπάνια παραδέχονται τὰ ἐλαττώ
τους καὶ προβάλλουν συχνὰ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι θὰ
ροῦσαν νὰ μὴν τοὺς παντρευόταν, ἀφοῦ καὶ πολὺ
τὸ γάμο ἦσαν οἱ ἴδιοι, καὶ ὅτι εἶναι πολὺ φυσικὸ
μὴν ἀλλάζουν τώρα. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτά, ὁ ἀνδρικὸς
γωϊσμὸς δὲν ἐπιδέχεται καὶ τόσο εὔκολα αὐτὲς
συχνὲς ἐπικρίσεις τῆς γυναίκας καὶ γι' αὐτὸ στὸ
λος καταλήγουν σὲ καυγᾶ, ποὺ σιγὰ-σιγὰ ὑποσκα
τὸ θεμέλιο τῆς συζυγικῆς στοργῆς καὶ τοῦ γ
γενικώτερα.

Μιὰ ἄλλη αἰτία διαζυγίου εἶναι ὁ ὑπερτροφικὸς
γωϊσμὸς τῆς γυναίκας. Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ μὴν
χνᾶ ποτὲ τὸν κύριο ρόλο της ποὺ εἶναι ὁ ρόλος
νοικοκυρᾶς καὶ τῆς στοργικῆς καὶ τρυφερῆς συζ
Εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ ἀπογοητευθῆ ἕνας ἄντρας
γυρνᾶ στὸ σπίτι του καὶ δὲν βρίσκει ποτὲ τὸ φαγ
ἕτοιμο, ὅταν βρίσκη τὸ σπίτι ἀκατάστατο. Κουρα
νος ἀπὸ τὴ δουλειά του, θέλει νὰ βρῆ στὸ σπίτ
τὴ γαλήνη, τὴν ἡσυχία, μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐγκαρ
μιὰ τάξι γύρω του. Ὅταν δὲν καταφέρετε νὰ τοῦ
σφέρετε ἕνα τέτοιο αἴσθημα ἠρεμίας, θὰ τὸν δῆτε
γὰ-σιγὰ ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ κοντά σας. Ἄλλο
σικὸ λάθος ποὺ μπορεῖ νὰ κάνη μιὰ γυναίκα, εἶναι
λαβαίνη πάντα ἐκείνη τὸ λόγο καὶ νὰ μὴν ἀφίνη
ἄντρα της νὰ μιλήση καθόλου ἢ νὰ τὸν ἐπικρίνη μ
στὰ σὲ τρίτους ἢ ἀκόμα νὰ μὴν τὸν προσέχη καθ
ὅταν μιλᾶ. Χρειάζεται λεπτότητα, τάκτ στὴ συ
ριφορά σας ἀπέναντι τοῦ ἀνδρός σας. Μὴν κανο
ἐσεῖς μόνη σας ποῦ θὰ πᾶτε μὲ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλ
χωρὶς νὰ ζητᾶτε πρὶν τὴ γνώμη τοῦ ἄντρός σας.

Κι' ὅταν τύχη καὶ γυρίση κουρασμένος ἀπὸ τὴ δ
λειά του μὴν εἴσθε ἀφιλόστοργη, μὴν ἐπιμένετε
βγῆτε ἔξω. Σκεφθῆτε ὅτι εἶναι πολὺ ἀνιαρὸ καὶ
ραστικὸ γιὰ ἕναν ἄντρα ποὺ δουλεύει ὅλη τὴν ἡμ
νὰ βγαίνη ἔξω κάθε βράδυ πρὸς χάριν σας γιὰ νὰ
συνοδεύη. Δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα εἶναι ἀρκετ
τσι θὰ ἀποφεύγετε καὶ τὰ πολλὰ λοῦσα ποὺ θὰ
ροῦσαν νὰ βαρύνουν πολὺ τὸν προϋπολογισμὸ
σπιτιοῦ σας καὶ νὰ δημιουργήσουν προστριβὲς
χωρισμό. Γιατὶ ἀλλοίμονο! Πόσοι γάμοι δὲν δ
θηκαν γι' αὐτὰ τὰ λοῦσα.

Ἄλλα πάλι διαζύγια ἔχουν ὡς αἰτία τὸ ὅτι ἡ
ναίκα εἶναι ἀτημέλητη. Τ' ἀπεριποίητα, τ' ἀχτ
μαλλιά, τὸ ἀτημέλητο ντύσιμό σας στὸ σπίτι, τὸ
ρεμά σας ποὺ εἶναι γεμᾶτο λεκέδες, νὰ ἀκόμα
εἶναι οἱ ἀφορμὲς ποὺ μποροῦν νὰ σᾶς κάμουν νὰ
σετε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμησι τοῦ ἀνδρός σ

Περιποιήσθε λοιπὸν τὸν ἑαυτό σας καὶ στὸ σ
μὴν περιορίζετε τὴν κοκετερία σας μόνο ὅταν θ
ἔξω· μὴν ἀφίνετε τὸν ἑαυτό σας χωρὶς καμμιὰ φ
τίδα ἐπειδὴ παντρευτήκατε πιὰ τὸν ἄντρα ποὺ
πούσατε· ἴσως ἡ μεγαλύτερη προσπάθεια νὰ εἶναι
ναγκαία τώρα μετὰ τὸν γάμο.

Γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὸ τόσο συχνὸ στὴν ἐποχή
διαζύγιο, πρέπει νὰ παλαίψετε κάπως μὲ
ἴδιο τὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ καταφέρετε, ὑπερνικ
κάθε μικροαναποδιὰ τοῦ νοικοκυριοῦ σας ποὺ
σᾶς νευρίασε, νὰ τὸν ὑποδέχεστε μὲ γλυκύτητα,
γὴ καὶ μὲ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα. Πόσο ὑπερη
θὰ εἶναι τότε ὁ σύζυγός σας γιὰ σᾶς, ποὺ σᾶς
κε ἐσᾶς, τὴν ἰδεώδη κι' ἀγαπημένη του γυναίκα

ΤΙ ΕΙΝΕ ΚΑΙΣΑΡΙΚΗ ΤΟΜΗ

Καὶ σὲ ποιὲς εἰδικὲς περιπτώσεις ἐπιβάλλεται

Τὰ ἀντιβιωτικὰ φάρμακα καὶ οἱ σουλφαμίδες ποὺ ἀνακαλύφθησαν τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια, ἐμείωσαν τοὺς κινδύνους τῆς καισαρικῆς τομῆς. Σήμερα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες πολλοὶ γιατροὶ καταφεύγουν στὴν καισαρικὴ τομή, χωρὶς τοῦτο νὰ ἐπιβάλλεται ἀπολύτως ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς γυναίκας. Γι' αὐτὸ ἔχομε μεγάλη αὔξησι καισαρικῶν τομῶν στὴν Ἀμερική. Μὰ καὶ πολλὲς γυναίκες ζητοῦν νὰ τοὺς γίνη αὐτὴ ἡ ἐγχείρησι, γιατὶ φοβοῦνται τοὺς πόνους τοῦ τοκετοῦ.

Οἱ εἰδικοὶ βεβαιώνουν ὅτι στὴν Ἀμερικὴ τὸ 20 % τῶν τοκετῶν γίνεται μὲ καισαρικὴ τομή, ἐνῷ ἡ χειρουργικὴ αὐτὴ ἐπέμβασι δὲν εἶναι ἀπαραίτητη παρὰ μόνο στὸ 5 % τῶν περιπτώσεων.

Ὑπέστην καὶ ἐγὼ ἡ ἴδια δυὸ καισαρικὲς τομές. Τὴν πρώτη μοῦ τὴν ἔκαμαν γιὰ νὰ σώσουν ὄχι μονάχα τὴ ζωὴ τὴ δική μου, μὰ καὶ τοῦ παιδιοῦ μου. Μπορῶ νὰ σᾶς πῶ μὲ κάθε εἰλικρίνεια ὅτι ἡ λύσι τῆς νειρουργικῆς ἐπεμβάσεως δὲν εἶναι ἡ καλύτερη γιὰ νὰ φέρη κανεὶς ἕνα παιδὶ στὸν κόσμο.

Πρῶτα-πρῶτα, ἡ καισαρικὴ τομὴ δὲν εἶναι μικρὴ ἐγχείρησι! Ἡ ἐπέμβασι κρατάει μιὰ ὁλόκληρη ὥρα. Ὁ χειροῦργος κάνει μιὰ τομὴ εἴκοσι περίπου ἑκατοστομέτρων στὸ ὑπογαστριο τῆς γυναικός. Ὑπάρχουν ἐπίσης πολλοὶ κίνδυνοι μολύνσεως. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐγχειρήσεως ἢ μετὰ ἀπ' αὐτήν, μποροῦν νὰ εἰσχωρήσουν στὴν κοιλότητα τοῦ ὑπογαστρίου τὰ βακτηρίδια τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Τὸ γεγονὸς ἐπίσης ὅτι γίνεται ἐγχείρησι σ' ἕναν ὀργανισμὸ κουρασμένο ἤδη ἀπὸ τὴν ἐγκυμοσύνη, αὐξάνει τοὺς κινδύνους τῶν πνευμονικῶν περιπλοκῶν.

Τὸ ποσοστὸ τῶν θανάτων ἀπὸ καισαρικὴ τομὴ εἶναι πέντε φορὲς μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῶν θανάτων ἀπὸ ἄλλες ἐγχειρήσεις τοῦ ὑπογαστρίου καὶ ὀκτὼ φορὲς ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῶν θανάτων ἀπὸ κανονικοὺς τοκετούς.

Οἱ γιατροὶ ἔχουν κι' ἕνα πιὸ σοβαρὸ ἀκόμα λόγο νὰ προτιμοῦν τὸν κανονικὸ τοκετό, ὅταν αὐτὸς δὲν ἀποκλείεται ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς γυναικός: ἡ χειρουργικὴ ἐπέμβασι περιορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν παιδιῶν ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποκτήση μιὰ γυναίκα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Ἔχουμε περιπτώσεις ποὺ μιὰ γυναίκα ποὺ ὑπέστη καισαρικὴ τομή, ἐπέκτησε κατόπι παιδὶ μὲ κανονικὸ τοκετό. Μὰ οἱ περισσότεροι γιατροὶ συμφωνοῦν ὅτι αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνεται. Ἀγνοοῦμε πράγματι τὴν κατάστασι τῆς οὐλῆς τῆς μήτρας (τῆς προηγηθείσης καισαρικῆς τομῆς) κατὰ τὴ στιγμὴ τοῦ τοκετοῦ. Ἡ οὐλὴ κινδυνεύει πάντοτε νὰ ξανανοίξη ἀπὸ τὶς συσπάσεις τῶν πλευρῶν τῆς μήτρας. Τότε τὸ παιδὶ ὠθεῖται στὴν κοιλότητα τοῦ ὑπογαστρίου. Ὅταν λοιπὸν μιὰ γυναίκα κάνη μιὰ φορὰ καισαρικὴ τομή, μόνον κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο πρέπει νὰ ξαναγεννήση. Οἱ γιατροὶ ἐπίσης δέχονται ὅτι μιὰ γυναίκα δὲν μπορεῖ νὰ κάνη περισσότερες ἀπὸ τρεῖς καισαρικὲς τομές.

Μὰ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, γιατὶ γίνονται καισαρικὲς τομές;

Δυὸ εἶναι οἱ βασικοὶ λόγοι ποὺ οἱ γιατροὶ καταφεύγουν σ' αὐτὴ τὴν ἐγχείρησι: ἡ σωτηρία τῆς γυναίκας καὶ ἡ σωτηρία τοῦ παιδιοῦ.

Στὴν πρώτη περίπτωσι πρόκειται γιὰ δυστοκία. Ὑπάρχει δυσαναλογία ἀνάμεσα στὶς διαστάσεις τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ ἐμβρύου, ποὺ εἶναι πολὺ μεγάλο, καὶ στὶς διαστάσεις τῆς λεκάνης τῆς μητέρας, ποὺ εἶναι πολὺ μικρή.

Καισαρικὴ ἐπίσης τομὴ πρέπει νὰ γίνη ὅταν ὁ πλακοῦς (τὸ ἀκόλουθο ἢ ὕστερο, ὅπως τὸ λέει ὁ λαὸς) βρίσκεται σὲ τέτοια θέσι, ποὺ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὰ τοιχώματα τῆς μήτρας πρὶν ἀπὸ τὸν τοκετό. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι πρέπει νὰ γίνη ἀμέσως ἐγχείρησι γιὰ νὰ σωθῆ τὸ παιδὶ καὶ νὰ σταματήση ἡ αἱμορραγία.

Μιὰ ἄλλη περίπτωσι ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ γίνη καισαρικὴ τομὴ εἶναι, ὅταν ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς λειτουργίας τῶν νεφρῶν, ἢ ἄλλων ὀργάνων, ἐπῆλθε δηλητηρίασι τοῦ αἵματος τῆς μητέρας ἢ καὶ τοῦ παιδιοῦ. Ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ παρακολουθῆ τὴν κατάστασι τῆς μητέρας, ὥστε σὲ περίπτωσι ἀποτυχίας τῆς εἰδικῆς θεραπείας, νὰ βγάλη τὸ παιδὶ μὲ καισαρικὴ τομή.

Ὑπάρχει τέλος καὶ μιὰ ἄλλη περίπτωσι, πολὺ σοβαρή, ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ γίνη καισαρικὴ τομή: ὅταν ἡ γυναίκα πάθη ἀδράνεια. Ἡ γυναίκα ἔχει τρομεροὺς πόνους, μὰ δὲν μπορεῖ νὰ γεννήση, γιατὶ ξαφνικὰ τὰ ὄργανά της ἔπαυσαν νὰ λειτουργοῦν καὶ δὲν κάνουν ὅ,τι πρέπει γιὰ νὰ βγῆ τὸ παιδί.

Πρὶν ἀποφασίση ὁ γιατὸς τὴν ἐγχείρησι, μετράει τὴν διαστολὴ τοῦ στομίου τῆς μήτρας, ποὺ πρέπει νὰ φτάνη τὰ 10 ἑκατοστόμετρα. Μὰ σὲ ὡρισμένες γυναῖκες δὲν γίνεται καθόλου διαστολὴ, πρᾶγμα ποὺ ἐμποδίζει τὸ παιδὶ νὰ περάση ἀπὸ τὸν κανονικὸ δρόμο. Ὁ γιατρὸς πρέπει ἐπίσης νὰ διαπιστώση ἂν ἡ κατάστασι ὀφείλεται σὲ κάποιο ἐμπόδιο, ἢ σὲ κακὴ θέσι τοῦ παιδιοῦ.

Οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν καισαρικὴ τομὴ εἶναι οἱ ἴδιες, ὅπως καὶ γιὰ ὁποιαδήποτε ἐγχείρησι. Ὁ γιατρὸς βγάζει τὸ παιδὶ μέσα σὲ δέκα λεπτά, μὰ ἡ ὅλη ἐγχείρησι κρατάει μιὰ ὥρα.

Τὴν ἑπομένη τῆς ἐγχειρήσεως ἡ ἀσθενὴς μπορεῖ νὰ καθήση στὸ κρεβάτι της, νὰ περπατήση καὶ νὰ κάνη τὴν τουαλέτα της. Στὴν κλινικὴ πρέπει νὰ μείνη μιὰ ἑβδομάδα.

Μπορεῖ ἡ γυναίκα ποὺ ὑπέστη καισαρικὴ τομὴ, νὰ θηλάση τὸ παιδί της; Ἀσφαλῶς ναί, γιατὶ ἡ ἄνοδος τοῦ γάλακτος, μόλις ὁλοκληρωθῆ ἡ ἐγκυμοσύνη, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπο τοῦ τοκετοῦ.

Μπορεῖ ἐπίσης νὰ κάνη γυμναστικὴ γιὰ ν' ἀποκτήση πάλι ὡραία γραμμή; Καὶ βέβαια. Μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι πρέπει ν' ἀρχίση τὴ γυμναστικὴ λίγον καιρὸ ἀργότερα ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ γεννοῦν φυσιολογικά.

Ἡ καισαρικὴ τομὴ δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἔμμηνο ῥῆσι.

Ὅταν ἡ ἔγκυος ἔχη δίδυμα, ἡ καισαρικὴ τομὴ εἶναι πιὸ δύσκολη. Ὅταν ἔχη τρίδυμα καὶ τετράδυμα, ἀποκλείεται ἐντελῶς.

Πάντως σᾶς συμβουλεύουμε νὰ μὴν καταφεύγετε στὴν καισαρικὴ τομὴ, παρὰ μόνο στὴν ἔσχατη ἀνάγκη.

ΕΒΕΛΙΝ ΧΙΟΥΖ

★

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΟΥ ΟΥΙΝΔΣΩΡ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ πολὺς λόγος γίνεται στὸ Λονδῖνο, στὸ Παρίσι, στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ ἕνα σχέδιο, ποὺ ἀποδίδεται στὴν δούκισσα τοῦ Οὐίνδσωρ. Πρόκειται ἡ σύζυγος τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Ἀγγλίας νὰ ἀναλάβη τὴν διεύθυνσι κάποιου μεγάλου οἴκου μόδας.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔληξε ἡ πολεμικὴ του ἀποστολὴ ὡς κυβερνήτου τῶν νήσων Μπαχάμας, ὁ πρώην Ἐδουάρδος ὁ 7ος γυρίζει στὸν κόσμο χωρὶς ὡρισμένη ἀσχολία καὶ μὲ μεγάλη πλήξι στὴν ψυχή. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἀντιμετωπίζει καὶ οἰκονομικὲς δυσχέρειες.

Ἡ ζωὴ ὅμως τῶν ἀτελειώτων ταξιδίων καὶ διασκεδάσεων, μιὰ ζωὴ οὐσιαστικὰ χωρὶς περιεχόμενο, ἀρχίζει νὰ κουράζη τὸ ζεύγος. Καὶ ἤδη, καθὼς ὑποστηρίζουν μερικοὶ ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῆς δουκίσσης, ἡ δούκισσα σκέπτεται σοβαρὰ νὰ βρῆ μιὰ κάποια ἀσχολία, ὄχι τόσο γιὰ κερδοσκοπικοὺς λόγους, βέβαια, ὅσο γιὰ νὰ ἔχη κάτι νὰ κάμνη.

Καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνη ἡ βασίλισσα τῆς παγκόσμιας μόδας...

Ἰνστιτοῦτον Καλλονῆς
Constant
Ἀποκλειστικὴ θεραπεία
ΡΥΤΙΔΩΝ
Περικλέους 28.
Συμβουλαὶ δωρεὰν

ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΟΥ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ, ΩΡΟΛΟΓΙΑ,
ὡς καὶ ἠγγυημένας ἐπισκευὰς ὡρολογίων διὰ τῶν καλλιτέρων ἑλβετικῶν ἀνταλλακτικῶν θὰ εὕρετε μόνον στὸ
BLEU-BLANC
Στοὰ Νικολούδη 25,
τηλ. 31-294. (Εἴσοδοι Στοᾶς ἀπὸ Ἐλευθ. Βενιζέλου 41 καὶ Τσῶρτσιλ 38).

Γυναικεῖα
ὑφάσματα σὲ μοντέρνα σχέδια, σὲ ἐκλεκτὲς ποιότητες, σὲ ὡραίους χρωματισμοὺς τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, Τοπράλκο - Κρετὸν - Σαντούκ - Φιμπρὰν - Τσελδόλ - Λινὰ σκέτα Infroissables - Λευκὰ εἴδη. Σαντούγκ καὶ Φιμτρὰν Ἐλβετικὰ ἀποκλειστικὰ σχέδια. Τιμαὶ λογικαί. «ΕΣΕΣ» Α. Ε., Μητροπόλεως 46.

Τὸ περιοδικὸν ποὺ ἔλειπε στὸν τόπο μας ἐδῶκε. Ἔτσι καὶ ἡ ARIZONA δὲν πρέπει νὰ λείπη ἀπὸ κάθε σπίτι. Γιὰ νὰ ἔχετε καλογυαλισμένα παπούτσια μόνον μὲ
ARIZONA

Μὴ λησμονεῖτε
● Ὅτι ὁ κυριότερος ἐχθρὸς τοῦ δέρματος εἶναι οἱ ΡΥΤΙΔΕΣ
Σήμερα ὅμως χάρις στὴν εἰδικὴ λανολινοῦχο ΚΡΕΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝ ΚΟΛΑΞ ὁ κίνδυνος αὐτὸς παρῆλθε.
Ἀπὸ τῆν πρώτην ἐπάλειψιν θὰ μείνετε ἔκπληκτες ἀπὸ τὰ μαλακτικά, τονοθρεπτικὰ καὶ καλλυντικὰ ἀποτελέσματά της.
● Ὅσες γυναῖκες κυκλοφοροῦν μὲ δέρμα δροσερὸν καὶ νεανικὸν νὰ εἶσθε βέβαιες ὅτι μεταχειρίζονται
ΚΡΕΜΑ LANOLINE COLAX
ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ LANOLINE COLAX ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΚΑΘΕ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΙΑ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΣΑΣ

ΤΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ

Τί δουλειὰ θὰ κάνη τὸ κορίτσι μου, σὰν τελειώση τὸ σχολειό του, τί ἐπάγγελμα θ' ἀκολουθήση; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἀπασχολεῖ ὅλες τὶς μητέρες ποὺ δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ προωθήσουν τὰ κορίτσια τους σὲ ἀνώτερες σπουδὲς καὶ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν μιὰν ἀνώτερη ἐπαγγελματικὴ καριέρα, ὑπαλληλικὴ ἢ ἐπιστημονική. Καὶ κυρίως ἀπασχολεῖ τὰ κορίτσια ποὺ ὀνειρεύονται μιὰν ἤρεμη καὶ στρωμένη οἰκογενειακὴ ζωὴ καὶ φαντάζονται τὸν ἑαυτό τους νὰ κινῆται μέσα σ' ἕνα νοικοκυρεμένο σπιτικὸ καὶ κοντὰ στὰ παιδιά τους, ἐνῶ θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ μέσο νὰ βοηθᾶνε τὸν ἄντρα τους οἰκονομικὰ καὶ νὰ συμπληρώνουν τὰ κενὰ ποὺ ἀφίνει ἡ δική του συνεισφορά. Μοδίστρα, καπελλοῦ, κεντήστρα, πλέκτρια, εἶναι τὰ πιὸ συνηθισμένα καὶ πιὸ διαδομένα στὸν τόπο μας γυναικεῖα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτά. Ὑπάρχουν κι' ἄλλες εἰδικότητες, λιγώτερο γνωστές, καὶ ὑπάρχουν μάλιστα καὶ σχολὲς ποὺ προετοιμάζουν τὰ κορίτσια γι' αὐτές. Τέτοιες σχολὲς εἶναι ἡ Σεβαστοπούλειος Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ στὸν Ὑμηττὸ καὶ ἡ Οἰκοκυρικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνίδων «Καλλιρρόη Παρέν», Σόλωνος 101. Στὴν πρώτη οἱ σπουδὲς τείνουν νὰ δώσουν γενικώτερη καὶ πληρέστερη ἐπαγγελματικὴ κατάρτισι, στὴ δεύτερη τὰ κορίτσια διδάσκονται κυρίως κέντημα καὶ ράψιμο, ἀλλὰ παράλληλα ἐλεύθερο σχέδιο καὶ διακοσμητική. Οἱ σχολὲς αὐτὲς ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ δίνουν παράλληλα μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ κατάρτισι καὶ μαθήματα τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου καθὼς καὶ διδασκαλία Ξένων Γλωσσῶν.

Μποροῦν ὅμως νὰ ἀποκτήσουν τὰ κορίτσια καὶ τὶς ἀπαραίτητες τεχνικὲς γνώσεις, μαθητεύοντας σὲ ἰδιωτικὰ τεχνικὰ ἐργαστήρια καταστημάτων.

Πρέπει ὅμως νὰ ἀναφέρουμε ὅτι χωρὶς μαθητεία δὲν εἶναι δυνατὴ καμμιὰ ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία καὶ ὅτι τὸ κορίτσι ποὺ θ' ἀποφασίση ν' ἀσκήση ἕνα ἐπάγγελμα στὸ σπίτι του, θὰ ἔχη κέρδη ἀνάλογα μὲ τὴν εὐσυνείδητη καὶ ἐπιμελημένη του ἐργασία καὶ ὅτι θὰ πρέπει νὰ δείξη ἐπιμονὴ γιὰ ν' ἀνοίξη στέρεα τὸ δρόμο τοῦ βιοπορισμοῦ. Ἂς δοῦμε τώρα τί ἐπαγγέλματα μπορεῖ νὰ κάνη ἕνα κορίτσι μέσα στὸ σπίτι του.

Διακοσμήτρια καὶ ἀρτποστάλ. Ἐργασία ποὺ ταιριάζει πολὺ σὲ γυναίκα καὶ ἀπαιτεῖ καλλιτεχνικὴ ἀντίληψι καὶ αἴσθησι τοῦ χρώματος. Εἶναι πολὺ εὐχάριστη καὶ δὲν κουράζει πολύ.

Κατασκευάστρια φτερῶν, ἀνθέων καὶ τεχνητῶν φρούτων. Ἐπάγγελμα ποὺ ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς προσωπικὸ γοῦστο καὶ ἐπιτηδειότητα. Ἰδιαίτερα ἡ τελευταία μόδα εὐνοεῖ τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κοπέλλα μπορεῖ νὰ πλασάρη τὴ δουλειά της σὲ μεγάλα καταστήματα.

Ἐπιδιορθώτρια ρολογιῶν. Ἐπάγγελμα ἀποκλειστικὰ ἀνδρικὸ ἕως σήμερα καὶ δύσκολο, γιατὶ ἡ ἐπιδιόρθωσι τῶν ρολογιῶν εἶναι δυσκολώτερη ἀπὸ τὴν κατασκευή. Μπορεῖ νὰ μαθητεύση τὸ κορίτσι σὲ ἕνα καλὸ ἐργαστήριο. Ἀπαραίτητα εἶναι ἡ καλὴ ὅρασι, ἡ ταχεῖα ἀντίληψι κι' χέρια ποὺ δὲν ἰδρώνουν. Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἐξυπνάδα καὶ δεξιότητα τῶν χεριῶν.

Πλέκτρια δικτυωτῶν. Τὸ κορίτσι μπορεῖ νὰ φτιάχνη κάθε λογῆς δικτυωτά, ἀπὸ τοὺς ἁπλοῦς φιλέδες τοῦ κεφαλιοῦ, ἕως τὰ στὸρ καὶ τὰ ψαράδικα δίκτυα, ἂν ζῆ σὲ παραθαλάσσιες περιοχές, ὅπου ψαρεύουν. Ἂν ἡ ἐργάτρια εἶναι ἱκανή, μπορεῖ νὰ κερδίζη πολλά. Μαθήματα κατασκευῆς φιλὲ θὰ δώση στὸ ἑπόμενο τεῦχος τὸ περιοδικό μας.

Βιβλιοδέτις, διορθώτρια ἐφθαρμένων παλαιῶν βιβλίων. Πολὺ ὡραῖο ἐπάγγελμα, ποὺ μπορεῖ νὰ γίνη στὸ σπίτι ἢ στὸ ἀτελιέ. Χρειάζεται μαθητεία σὲ εἰδικὸ ἐργαστήριο.

Κατασκευάστρια καὶ διακοσμήτρια παιχνιδιῶν. Τὰ μεγάλα καταστήματα παιχνιδιῶν προμηθεύονται συνήθως τὰ παιχνίδια τους ἀπὸ τοὺς τεχνῖτες, πρὸ πάντων ὅσα δὲν εἶναι βιομηχανικά. Οἱ κοῦκλες εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπιτυχημένες ἀσχολίες, ὅπου μπορεῖ νὰ διαπρέψη μιὰ γυναίκα. Προμηθεύεται ἁπλῶς τὰ κεφάλια καὶ φτιάχνει τὶς κοῦκλες, παραγεμίζοντας τὸ σῶμα μὲ πίτουρο.

Κοσμηματοποιός. Ἐξαιρετικὰ γυναικεῖο ἐπάγγελμα καὶ πολὺ προσοδοφόρο. Ἡ λαϊκὴ ἰδίως τέχνη ποὺ κατεργάζεται τὸ ἀσήμι καὶ τὸ σμάλτο ἔχει μεγάλη ζήτησι. Ἀπαιτεῖται καλὴ ὅρασι, δεξιοτεχνία καὶ μακρὰ ἄσκησι σὲ ἀτελιέ. Ἡ γυναίκα μπορεῖ νὰ ἐπιτύχη ἂν ἔχη καλὸ γοῦστο, καλλιτεχνικὴ κλίσι καὶ φαντασία.

Ἀνθοκομικὴ τέχνη. Εὐχάριστο καὶ ὡραῖο ἐπάγγελμα, κατάλληλο γιὰ γυναίκα. Μπουκέτα, στεφάνια, καλαθάκια, διακόσμησι μὲ λουλούδια, ὅλα γίνονται τέλεια ἀπὸ τὸ χέρι τῆς γυναίκας. Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητη ἡ μαθητεία σὲ ἀνθοπωλεῖο, πρὸ πάντων ὅταν σκοπεύη ν' ἀνοίξη δικό της κατάστημα.

Φωτογράφος. Μπορεῖ ἡ νέα νὰ γίνη φωτογράφος πορτραίτων, φωτορεπόρτερ σὲ ἐφημερίδες, ρεπόρτερ μόδας καὶ ἐπικαιροτήτων ἢ ν' ἀσχοληθῆ μὲ ρετοὺς φωτογραφιῶν. Γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ χρειάζεται ἀρκετὴ κατάρτισι ἐπειδὴ ἀπαιτεῖ γνώσεις μαθηματικῶν, φυσικῆς καὶ χημείας. Ἡ νέα ποὺ θ' ἀσχοληθῆ μ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα πρέπει νὰ ἔχη καλλιτεχνικὸ γοῦστο, τὴν αἴσθησι τῶν φωτοσκιάσεων καὶ κλίσι πρὸς τὴν τεχνική.

Μοδίστα γουναρικῶν. Κάθε κορίτσι μπορεῖ νὰ ἐπιδοθῆ σ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα μ' ἐπιτυχία, ἂν γνωρίζη κοπτικὴ καὶ ραπτική. Τὰ μαθήματα τοῦ περιοδικοῦ μας μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὴν κόρη σας νὰ κόβη καὶ νὰ ράβη καλά. Μιὰ συμπληρωματικὴ ἄσκησι σὲ γουναράδικο θὰ τὴν κάνη περιζήτητη ἐπαγγελματία, γιατὶ δὲν ὑπάρχουν πολλὲς καλὲς ἐργάτριες γουναρικῶν.

Εἰδικότης στὸν καλλωπισμό. Τὰ ἰνστιτοῦτα καλλονῆς καὶ τὰ μεγάλα κουρεῖα χρειάζονται προσωπικὸ καταρτισμένο στὰ ζητήματα τῆς καλλονῆς. Μελετώντας τὸ «Λεξικὸ τῆς Ὀμορφιάς» ποὺ δημοσιεύομε καθὼς καὶ τὶς στῆλες μας ποὺ ἀφοροῦν τὰ ζητήματα τῆς καλλονῆς καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιὰ τρίμηνη ἢ ἑξάμηνη μαθητεία σὲ Ἰνστιτοῦτο Καλλονῆς, θὰ μπορέση ἡ κοπέλλα σας νὰ περιποιῆται κυρίες καὶ νὰ κερδίζη πολλά.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΝΗΣΙΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Ἀσφαλῶς δὲν ὑπάρχει κανένα μέρος στὸν κόσμο, στὸ ὁποῖο νὰ περιβάλλουν τὸ παιδὶ μὲ τέτοια ἀγάπη καὶ φροντίδα, ὅπως στὴν μακρυνὴ Πολυνησία.

Ὅταν μιὰ γυναίκα, παντρεμένη ἢ ὄχι, μείνη ἔγκυος, τὸ γεγονὸς αὐτὸ γίνεται δεκτὸ σὰν εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς γονεῖς της, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλη τὴ φυλή.

Μόλις τὸ παιδὶ γεννηθῆ, τὸ πλένουν μὲ κρύο νερό, κατόπιν τὸ τρύβουν μὲ λάδι ἀπὸ ἰνδικὰ καρύδια κι' ὕστερα τὸ ξαπλώνουν πάνω σὲ μιὰ ψάθα. Μήτε πάνες, μήτε κούνια. Τὸ ἔπιπλο αὐτὸ εἶναι ἄγνωστο στὰ νησιὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν. Τὸ μωρὸ κοιμᾶται ὅπως οἱ γονεῖς του, σχεδὸν κατάχαμα. Ἐξ ἄλλου, μόνο τὴ νύχτα ἀναπαύεται ἢ τὶς σπάνιες στιγμὲς ποὺ κανένας δὲν μπορεῖ ν' ἀσχοληθῆ μαζί του. Γιατὶ τὸ παιδὶ συνοδεύει πάντα τὴν οἰκογένειά του στὴν ἐκκλησία, στὶς γιορτές, στοὺς χορούς, στὸν περίπατο, στὰ πιὸ ἐπικίνδυνα ταξίδια. Κάποιος θὰ βρεθῆ πάντα γιὰ ν' ἀπαλλάξη τὴ μητέρα του ἀπὸ τὴ φροντίδα του καὶ γιὰ νὰ παίξη μαζί του.

Εἶναι τὰ πιὸ καλὰ καὶ τὰ πιὸ ἥσυχα παιδιὰ τοῦ κόσμου. Δὲν κλαῖνε ποτέ, δὲν ἐνοχλοῦν κανένα. Ἔχουν ὄμορφο ἀγγελικὸ πρόσωπο, ποὺ θυμίζει πίνακες τοῦ Ραφαήλ.

Γιὰ τοὺς ἰθαγενεῖς εἶναι μιὰ ζωντανὴ κούκλα ποὺ ὅλοι στὴν οἰκογένεια, νέοι καὶ γέροι, διασκεδάζουν μαζί της. Κοῦκλες—παιχνίδια δὲν ὑπάρχουν στὴν Πολυνησία.

Κανένας — οὔτε ἡ μητέρα — δὲν φιλάει ποτὲ τὰ παιδιά. Μὰ κι' οἱ μεγάλοι σπάνια φιλιοῦνται μεταξύ τους, ἀκόμα καὶ οἱ ἐρωτευμένοι. Τὸ φιλὶ θεωρεῖται μιὰ κακὴ εὐρωπαϊκὴ συνήθεια.

★

Μόλις τὰ παιδιὰ μάθουν νὰ τρέχουν, τὰ ἐγκαταλείπουν. Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν τὰ μικρὰ κολυμποῦν στὴ θάλασσα ἢ στὰ ποτάμια, σκαρφαλώνουν στὶς φοινικιές, κυνηγοῦν πουλιὰ καὶ γενικὰ κάνουν ἕνα σωρὸ ριψοκίνδυνα πράγματα. Οἱ γονεῖς τους τ' ἀφίνουν ἐλεύθερα. Ποτὲ δὲν τὰ μαλώνουν. Κι' ἴσως γι' αὐτὸ τὸ λόγο τὰ παιδιὰ ἀποκτοῦν ἤρεμο καὶ μαλακὸ χαρακτήρα. Σὲ ἡλικία ἑπτὰ ἐτῶν τὸ παιδὶ ξέρει τόσα πράγματα, ὅσα κι' ὁ πατέρας του. Εἶναι δὲ σὲ θέσι νὰ βγῆ μόνο του ἀπὸ ὁποιαδήποτε δύσκολη κατάστασι. Ἂν τὸ ἐγκαταλείψη κανεὶς σ' ἕνα ἔρημο νησί, ξέρει νὰ φτιάξη μιὰ καλύβα, ν' ἀνάψη φωτιά, νὰ βρῆ τὴν τροφή του. Τὶς ἴδιες ἱκανότητες ἔχουν ὄχι μόνο τ' ἀγόρια, ἀλλὰ καὶ τὰ κορίτσια.

Βέβαια, τόσο οἱ γονεῖς ὅσο καὶ τὰ παιδιὰ στὴν Πολυνησία, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸ ἔνστικτό τους. Ἡ ἴδια αὐτὴ μητέρα ποὺ δείχνει τόση ἀγάπη πρὸς τὰ παιδιά της, δὲν δυσκολεύεται καθόλου νὰ τὰ ἐγκαταλείψη, ἂν ἕνα ἄλλο ἔνστικτο, ἐξ ἴσου ἰσχυρό, τὴν ὠθήση πρὸς ἕναν ἄλλον ἄντρα. Εἶναι ὅμως βέβαιη ὅτι ἡ ἄλλη γυναίκα ποὺ θὰ τὴν ἀντικαταστήση πολὺ σύντομα κοντὰ στὸν πρῶτο της ἄντρα, θὰ φροντίση γιὰ τὰ παιδιά της, σὰν νάταν ἡ ἴδια. Γιατὶ στὴν Πολυνησία, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ἀγαποῦν τὰ παιδιά.

★

Συμβαίνει καὶ τὸ ἑξῆς περίεργο: ἂν μιὰ ζωηρὴ γυναίκα ἀποκτήση παιδὶ μὲ κανένα λευκό, ὁ ἄντρας της ἀγαπᾶει τὸ παιδὶ αὐτὸ ἐξ ἴσου μὲ τὰ δικά του. Ἡ ζήλεια εἶναι ἄγνωστη στὴν Πολυνησία.

Ἐπίσης ὑπάρχει κι' ἕνα παμπάλαιο ἔθιμο ποὺ οἱ Εὐρωπαῖοι, παρὰ τὶς προσπάθειές τους, δὲν μπόρεσαν νὰ ξερριζώσουν. Τὸ ἔθιμο αὐτὸ λέγεται στὴ γλῶσσα τους «ταβαϊτάρα», συνίσταται δὲ στὸ ἑξῆς: Μιὰ γυναίκα μπορεῖ νὰ χαρίση τὸ νεογέννητο παιδί της σὲ μιὰ συγγενή της ἢ ἁπλῶς φιλική της οἰκογένεια.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ μητρότης ὅπως ὑπάρχει στὶς γυναῖκες τῆς Εὐρώπης, εἶναι κάτι τὸ ἄγνωστο στὴν Πολυνησία. Σ' ἐμᾶς, γιὰ νὰ δώση μιὰ γυναίκα τὸ παιδί της καὶ νὰ τὸ υἱοθετήση μιὰ ἄλλη οἰκογένεια, πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ ἀπελπιστικὴ οἰκονομικὴ κατάστασι ἢ νὰ εἶναι διεστραμμένη. Στὴν Πολυνησία ὅμως ἡ «δωρεὰ» ἑνὸς παιδιοῦ θεωρεῖται ἐντελῶς φυσικὸ πρᾶμα.

Πάντως ὅ,τι καὶ νὰ ποῦμε, τὸ παιδὶ εἶναι βασιλιὰς στὴν Πολυνησία. Τὰ ἄλλα ἀνήκουν σ' ἕναν πρωτόγονο κόσμο, ποὺ ἐμεῖς μόνο τὶς ἐκδηλώσεις του ἀντιλαμβανόμαστε.

Α. ΣΕΡΤΕΒΕΝΣ

ΓΚΡΕΚΑ

Διὰ νὰ ἔχετε εὐχάριστο ξύρισμα ζητήσατε τὴν ἐξαιρετικὴ κρέμα ξυρίσματος ΚΟΛΥΝΟΣ

Κολυνος

ΚΡΕΜΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤ. Α^ΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠ

Τὸ μοντελάκι τῆς στήλης αὐτῆς ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ φορίεται πρωῒ καὶ ἀπόγευμα. Γίνεται ἀπὸ πικὲ λευκὸ ἢ σὲ χρώματα παστέλ. Τὸ κορσάζ του εἶναι σύμφωνο μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, χωρὶς μανίκια, μὲ πιέτες δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Τὸ ἁπλό του κούμπωμα καὶ τὸ μικρό, στρογγυλό του γιακαδάκι ταιριάζει πολὺ στὴ νέα κοπέλλα ποὺ τὸ φορεῖ. Ἡ φούστα εἶναι σκέτη, μὲ ψιλὴ σουρίτσα. Μιὰ βελούδινη ζώνη, μὲ βε-

Μοντέλο ἀπὸ λεπτὸ πικέ μα λευκὸ, γαλάζιο, βα κλαμὲν ἢ κρέμ. Ἡ κο βρίσκεται στὴ μεγάλη τητα καὶ στὸ ντεκολτέ ρω-γύρω γλῶσσες. Δυὸ ψηλὲς πένσες ἐφαρμοστοῦ κορσὰζ ἀναδεικνύουν τὸ στ κοντὰ ζαπονὲ μανίκια του ἀφίνουν τὰ χ σα. Δυὸ μεγάλες τσέπες χαρνίρουν τὴ